

Persian 22

Zād al-masād

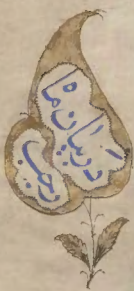

در کتابخانه
مجلس شورای
وزارت معارف
و معاش

نوار المعالي خط الكوفي
تأليفه دام مجده

عبادان که اشرف و اقرب طرق نبل سعادت اند مقرر
 گردانیده و از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و
 ائمه هدا صلوات الله و سلامه علیه و علیهم اجمعین
 ادعیه و اعمال بسیار منقول گردیده که کتب عامه مشحونست
 از آنها و این خادم اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات الملك
 الغفار اکثر آنها را در کتاب بحار الانوار ابراد نموده ام و اکثر
 خلق را باعتبار اشغال دنیوی و غیرها تحصیل آنها و عمل
 بجمیع آنها میسر نیست خواستم منتخبی از اعمال سال فضایل
 ایام ولیای شریفه و اعمال آنها که با سائیده صحیح و معتبر
 وارد شده است درین ساله ابراد نمایم که عامه خلق از
 برکات ایشان محروم نباشند و شاید این بنده عاقل ابدعا
 مغفرت یابد نمایند و مسئمی گردانیدم بزد المعاد عسی الله
 ان یهدینا و ایا هم السبیل الرشاد و چون اتمام این ساله
 و انجم و آغازین عجلاله در زمان دولت عدالت شرو
 اولین سلطنت سعادت اثر اعلی حضرت سید سلاطین
 زمان و سرور خواقین دوران شهران و اوقام و
 نقایح احفاد سینا المرسلین آب و رنگ کسنان مصطفو

چشم و چراغ و دو دمک مرتضوی سلطان جم خدم و خاقان فرشته
حشم شجاعان نژاد یکه تیغ ابدارش برای سرهای کفار فهرست
بسوی آربوار و حسام آتش بارش برای خرم جتاهل افغان
و معاندان مصدوقه و قهریرسل علیکم اشواظ من نار دستها
داعیان هرید رفعت شان در آستان رفیع الیاس با کف
الحضیب همدستان و خروش صوفیه صفون نشان بر خضر
دعا خلود دولت ابد توکما با عند لیان اعضا سدره المنتهی
همدستان هر که تیغ ابدار از نیام کین بر کشید چو زبید بر
خود بلر زید و هر که چهره آئینه نفاق در بر کشید صورت
مرک خود در آینه دید کن جبهین قهرش عقده کشا
کره ها کار بسته کان کشادگی کف در با نوالش سحاب مزارع
املها پر مردکان مؤسس قواعد ملت دین مروج شریعت
آبای طاهرین حیاض ساحل رگه خلاق پناهش از
تقبیل شفا سلاطین زمان لبریز و خواقین دو مرد در هر
مهر عزت و جلالتش تر زبان بنیادی قد مسند الضرایها
الغریز اعنی سلطان الاعظم و الخاقان الاعدلی که ملجأ
الاکاسرة و ملاذ القیاصرة محیی مراسم شریعت الغرام و مخد

قواعد الملة البيضاء السلطان السلطان والخاقان بن الخاقان شاه
سلطان حسين الموسوي الصفويها در خلا لا زالت رايد و لئه
مرفوعه و هاما اعتناء مقومه ميتر كريد تحفان بارك خاين
اميد كه كرد ايند اميد كه مقبول طبع اشرف كرد و آن علي حضرتان
فوايد آن منتفع كردند بجز و اله الطيبين الطاهرين والله فوق
والمعين و آن مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه **باب اول**
در فضائل و اعمال ما مبارك رجب و آن مشتمل است بر پنج فصل
فصل اول در فضائل و عبادت الله است بدانكه ايمنا و ماشعنا
و ما رمضان بهر ترين ماهها سالند و از حضرت رسول صلى الله عليه
و اله منقول است كه هر كه حرمش مرا حب و ماشعنا بداند و وصل
نمايد روزه آنها بروزه ما مبارك رمضان ماها مبارك در
روز قيامت كواها او باشند نزد حق تعالي آن روز مناد از
افق اعلى كذا كه اى رجب شعبان و رمضان چگونه بوده است
عمل اينينك در شماها و اطاعت و از نبر خدا هم آن ماهها
گويند كه اينينك توشه گرفت در ماهها و يار طاعت ترا
و استمداد بر فضل و رحمت تو نمود و سعي بسيا در طلب خوشنود
تو كرد و تا توانست اهما در تحصيل محبت تو كرد پس كوا

شب

دهند ملائکه که موکلند برین ماهها که ما نافرینم این بند را
مکر طلب کنند طاعت و خشود نو و امیدوار رحمت و آمرزش
تو بود و آنچه را نفی کرده بود ترک کرد و آنچه از و طلبیده بود بگوید
آنها مسارع نمود و روزه کامل از بر او داشت و شکم و فرج
و گوش و چشم و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بود
اجتناب کرد و روزها را با تشنگی رسانیده و در شبها خود را
بغبار نداشت بر ایندکی و تصدق فقر او مساکین بیاد بود
احسان بسیار نسبت به بندگان تو کرد و با این ماهها مصاحبت نکو
کرد و چون از دنیا گذشت و داعیه نکو کرد و بعد از رفتن آنها پیر
محرمات تو نکردید و نیکو بیند بود این بند پس حق تعالی فرماید
بهر پدای این بند را بهشت و استقبال کنند او را ملائکه خدا به
چهارمها و گرامتها و اورا بر شتر و اسب و اسوار کنند و ببرند بسوی
نعمتی که هرگز زوال ندارد و خانه که قائم میشود و سر آیی که جوانا نش
پایر میشوند و شاد و خوشحال آن زوال ندارد و هرگز از ایشان رعب
نمیباشد و از عذاب این میگردند و مشقت حسا از بر ایشان
نیست و **ایضا** از آنحضرت منقول است که ما رجب ما برك خداست
و ماهی در حرمت و فضیلت بان نهمسد و قتال با کافران برین

حرام است رجب ما خداست شعبان ما منست و ماه رمضان ما منست
منست کسی که یکروز از ماه رجب و زده دارد مستوجب خوشنودی
بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و در کارهای جهنم
رواویست کرد و **و بسند** معتبر از حضرت امام موسی ابن جعفر علیه السلام
السلام منقول است که هر که یکروز از ماه رجب روزه دارد
آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و هر که سه روز از آن روزه
دارد هشتاد و نیکو او واجب گردد و **ایضا** فرمود که رجب نام
نهریست از شهر سفیدتر و از غسل شهرین تر که هر که یکروز از
رجب روزه دارد البته از آن نهر پاشامد و **و بسند** معتبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
فرمود که ماه رجب ما استغفرا منست پس بسیار درین ماه
طلب آمرزش کند که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را صاحب
میکوینند زیرا که رحمت خدا بر تمام امت من بسیار ریخته میشود پس
بسیار بگوید استغفر الله و **و بسند** معتبر از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که سه روز از ماه رجب روزه دارد
هر روز نواب روزه یکساله بر او نویسند و هر که هفت روز
از آن روزه دارد هفت روز جهنم بر او بسته گردد و هر که هشتاد

روز از آن روزه بدار دهشت در بهشت بر تو او کسوده شود و هر که
 پانزده روز از آن روزه بدارد خدا او را حساب سال بکند و هر که
 جمیع ماه رجب را روزه بدارد حقیقتاً خوشنودی خود را بر او بنویسد
 و هر که خدا خوشنود خود را بر او بنویسد هرگز او را عذاب نکند
 ابن بابویه **بسند** معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم
 بخد مت حضرت صادق علیه السلام در او آخر ماه رجب که چند روز از آن
 مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد پرسید که ایام روزه
 گرفته در اینجا گفت نه والله ای فرزندی سو خدا فرمود که آنقدر
 ثواب از توفیق شده است که قدر آنرا بغیر از خدا کسی نمیداند
 بدرستی که اینها هیست که خدا آنرا بر ما همادیکر فضیلت داده است
 و حرمت آنرا عظیم گردانیده و بر آن روزه داشتن آن کرامی است
 بر خود واجب گردانیده است پس گفتم یا بن رسول الله اگر در قیام
 مانده اینماه روزه بدارم با بعضی از ثواب روزه داران آن فایز
 میگردم فرمود که ای سالم هر که یکروز از آخر اینماه روزه بدارد
 خدا او را ایمن گرداند از شدت سکران مرگ و از هول بعد از مرگ
 و از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر اینماه روزه بدارد بر صراط راست
 بکند و هر که سه روز از آخر اینماه روزه بدارد ایمن گردد از ترس

۱
 بزرگ روز قیامت از شدنها و هوها آن روز و بزرگ از آتش جهنم
 را با وعطا کنند **ایضا** از حضرت مهمل المؤمنین علیه السلام روایت کرده
 است که هر که یک روز اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روز
 بدارد گناه گذشته اش آمرزیده کرد و هر که یک شب ازین ماه را
 احیا کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول کند شفقت
 او را در هفتاد گناه کار و هر که درین ماه تصدق از خدا بکند
 خداوند غفار در هشت نعمتی چند با وعطا فرماید که چشم ندیده
 باشد و کوشی نشیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد و
ایضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
 چون روز قیامت شود مناد از میثاق عرش ندا کند که کجا آیند چوین
 پس گروهی بخرند که نورهای ایشان جمیع محشر را روشن گردانند و تلج
 پادشاه بر سر ایشان باشد که مکمل باشند تاج ایشان بمرواریدینان
 و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده باشند از جانب است و هزار ملک
 از جانب چپ همه او را ندا کنند که کور باد ترا کرامتها حق تعالی ای
 بنده خدا پس خداوند رحمت کند ایشان را که ای بندگان کبریا
 من بعزت فجلال خود سو کنید یاد میکنم که شمار درم را و آنرا بگو
 ساکن گردانم و عطاها شمار بزرگ گردانم و عطا کنم بیست و نه هشت

غرفها که نهاده در زیر آنجا را باشد و همیشه در غرفها باشید و نیکو
مزدیست مزد کارکنان از زیر آن من بی آنکه بر شما واجب که در آن روز
داشتید از آن من در ماهی که حرمنا و مرا عظیم گردانید بودم و خواهر
واجب ساخته بودم ای ملک که من بندکان و کبران مراد اخل است
کرد انبیا حضرت فرمود که این همه ثوابها بر کسی است که چیز از
مأرجب را روزه دارد اگر چه یک روز باشد از اولش تا میانش یا آخرش
و پسند اعتبار حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که است که روز
اول مأرجب را روزه بداند حقیقتا در قیامت از خوشنود باشد و
هر که دوم روز را روزه بداند خدا از خوشنود باشد و راضی گردد و
او را خوشنود گرداند و هر که سه روز را روزه بداند خداوند از او
راضی خصما او را روزه گرداند در قیامت و هر که هفت روز
آن را روزه بداند چون بمیرد درها هفت آسمان بر او روح او کشوده
شود تا بمکون علی برسد و هر که هشت روز آن را روزه بداند هشت
در هشت بر او کشوده شود و هر که پانزده روز آن را روزه بداند
محتاج که از حقیقتا بطلد بر آورد مگر آنکه سوال ویرا گاه بشنود
یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ما را روزه بداند از نگاهان
بهر و آید ماند و روزه که از مادر منولد شده باشد و از آتش جهنم آزاد

کرد و داخل بهشت کرد و بایزکان و بنیکاران و احادیث بدین
 باب بسیار و این رساله کجایش ذکر آنها ندارد **فصل دوم** در بیان
 اعمالی است که از روزه گرفتن عاجز باشد یا برودشوار یا بعضی
 بعمل آورد در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدین روزه
 مستحیر یک روز هم قصد کند که موافق ترها این روزه بوده باشد
 و روایت دیگر عوض روزه یک روز یکدکندم یا جو وارد شده است
 و احوط در مد صد روز شاه است و ظاهر اصد درم کهنه گاه باشد
 و در روزه مخصوص روزه مبارک رجب یک کرده ان نیز وارد
 شده است که قادر بر روزه نباشد و حمل کرد اندر کسی که پیشان باشد
 قادر بر روزه و مد نباشد و **ایضا** در خصوص ما مبارک رجب ان
 حضرت رسول صلی الله علیه و اله وارد شده است که بعضی روزه اگر قادر
 بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیح را بخواند تا ثواب روزه را بداند
 سُبْحَانَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي الشَّيْءُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ
 الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعَزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ و در روایتی
 معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر مؤمن خود وارد شود و قصد
 روزه سنت کرده باشد و او طعاع حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب
 افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشته است هفتاد برابر اگر طاهر

نکند که مرزیه ام ثوابش بیشتر است و برابر یک سال روزه است و زن را
روزه سنت داشتن بجز رخصت شوهر و غلام و کنیز بجز رخصت مالک
و فرزند بجز رخصت پدر و مادر و مهمان بجز رخصت مهماندار و
مهماندار بجز رخصت مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست
و مشهور میان علمای آنست که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک
باطل است و همچنین روزه سنت زن بجز رخصت شوهر صحیح نیست
و در پدر و مادر مشهور آنست که روزه سنت فرزند بدون اذن
ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفته اند بجز رخصت پسر
باطل است و احوط آنست که پدر و مادر و زن و فرزند بجز رخصت
و در روزه سنت مهمان بدون رخصت مهماندار نه خلاف است و احوط آنست
که مهمان و مهماندار هیچ یک بجز رخصت دیگری روزه مستحب ندارند اگرچه
اظهار آنست که مکروه است **فصل سیم** در بیان اعمال هر شب هر روز
است و **بیند** معتبر منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
در روز اول ماه رجب این دعا میخواندند و علماء ذکر کردند که هر روز
سنت است خواندن یا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَ يَعْلَمُ خُمُورَ
الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ وَ جَوَابٌ عَنِدُكَ اللَّهُمَّ وَ
مُوَاعِدُكَ الصَّادِقَةُ وَ آيَاتُكَ الْفَاضِلَةُ وَ رَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ فَاسْأَلُكَ

اَرْضَيْكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْ تَقْضَى حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **وبسند** معتبر منقولست که حضرت صادق علیه
 در هر روز نمازجايند عاينخواندند خاب الوافدون على غيرك و
 خيرا المنعوضون لالك وضاع المملون الايك واجدب المنيعون
 الا من اتبع فضلك بابك مفتوح للراغبين وخيرك مبدول
 للطالبين وفضلك مباح للسائلين ونيلك متاح للاملين
 وزيارتك مبسوط لمن عصاك وحملك معرض لمن تافاك عادت
 الاحسان الى السبيتهن وسبيلك لابقائك المعندين اللهم
 فاهدني هدى المهتدين وارزقني اجتهاد المجتهدين ولا تجعلني
 من الغافلين **المعتمد** واغفر لي يوم الدين **وايضا** بسند معتبر
 منقولست که محمد بن زكوان بخد مت حضرت صادق عليه عرض
 كرد كه قد اوشو ما بنما رجست مراد عا تعلم نما كه حق تعالى ان نفع
 بخشد حضرت فرمود كه در هر روز نمازجايند رصي و پسين وبعد
 از هم نمازها در شب و روز اين دعا را بخوان يا من ارجوه **الخير**
 وامن سخطه عند كل شر يا من يعطي الكثير بالقليل يا من يعطي
 من سئله يا من يعطي من لم يسئله وامن لم يعرفه تحسنا منه و
 رحمة اعطني يسئلتك يا اجمع خير الدنيا وجميع خير الآخرة و

اصْرِفْ عَنِّي بِمَسْئَلَتِي يَا كَافِيَ كُلِّ شَيْءٍ الدُّنْيَا وَشَرَّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ
 مَقْصُودٍ مَا أُعْطِيَْتُ وَزِدْنِي يَا كَرِيمُ بِرِشِّ حَضْرَتِ رِشِّ مَبَارَكِ خُودِ
 بِدَسْتِ چپِ کَرَفَنْدِ وَانْکَشْتِ سَبَابَهُ دَسْتِ رَاسْتِ خُودِ رَاجِئاً
 وَچپِ حَرِکْتِ مَبْدَارِندِ وَایندِ طَاخُوانْدِندِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 یَا ذَا النِّعَمِ وَالْجُودِ یَا ذَا الْمِنَّةِ وَالطَّوْلِ حَرِّمُ شَبَّهْتِ عَلَی النَّارِ دَسْتِ
 بَرَنْدَاشْتِ تَا زَابِ یَدِ اش رِشِّ مَبَارَکِش تَرَشْدِ وَشِیْخِ طُوبِیَنْدِ
 مَعْتَبِرِ رَوَايَتِ کَرْدِه که حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَیْهِ السَّلَامُ عَلَی بَخْسِشِ کَفْتِ
 اَیْنِدِ عَا دِرْ مَا رَجَبِ نَحْوَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَ
 عَمَلِ الْخَائِفِينَ مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَا لِعَلِّ
 الْعَظِيمِ وَأَنْتَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَأَنْتَا لِعَنْبِي الْحَمِيدُ وَأَنْتَا
 الْعَبْدُ الذَّلِيلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآمِنْ بِغِنَاكَ عَلَى فَقْرِهِ
 وَجَمَلِكَ عَلَى جَمَلِهِ وَيَقْوَتِكَ عَلَى ضَعْفِي بِأَقْوَى يَا عَزِيزُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَآفِيهِ مَا أَهَمُّ
 مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَازِ رَوَايَتِ سَبْدَابِ
 طَاوُسِ ظَاهِرِ مِشُورِ که این عَاجَا مَعْتَبَرِیْنِ دَعَاها وَدَرْ هَمَا وَاقِ
 مِیْنَوَانِ خُوانْدِ وَشِیْخِ طُوبِیَنْدِ وَسَیِّدِ وَدِیکَرِ اَزِ بَسِندِ هَا مَعْتَبِرِ اَزِ حَضْرَتِ
 صَاحِبِ الْأَمْرِ عَلَیْهِ السَّلَامُ رَوَايَتِ کَرْدِه اَنْدِ که سَیِّتِ که دَرْ هَرِ رُوزِ اَزِ رُوزِ
 رَکْعَتِ

ما مبارک رجب ایند عار بخوانند اللهم انی استلک بالموتودین
 فی جمیع محمد بن علی الثانی وابنه علی بن محمد المنتخب و اقرب
 بهما الیک خبر القرب یا من الیه المعروف طلب و فیما لدیه
 رغب استلک سؤال مقترِف مذنب قد وبقعه ذنوبه و اوثقه
 عبوبه فطال علی الخطایا دُوبه و من الزا باخطوبه یسئلت
 التوبه و حسن الاویه و النزوع عن الخوبه و من الشارف کالرفیق
 و العفو عنی رب بقیه فانتم یا مولای اعظم امکله و ثقیه اللهم
 و استلک بمسائیک الشریفه و سائیک المنیفه ان تنعمدنی
 فی هذا الشهر برحمة منک و اسعة و نعمة و ازرعة و نفس بارزتها
 فانة الی نزل الخافرة و محل الاخرة و ما هی الیه صائفة
 و ان حضرت رسول خدا صلی الله علیه و الیه منقولست که در جمیع ماه
 رجب هر بامداد و پین هفتا مرتبه بگوید استغفر الله و اتوب
 الیه پس دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید اللهم اغفر لی و بی علی
 و ابن استغفار در جمیع ایام سال سبست و هزار مرتبه قل هو الله احد
 در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار دان و ارد شده است اگر خواهد
 بکروز بخواند و اگر خواهد هر روز قدر بخواند که در تمام ماهها
 مرتبه خوانده باشد و **ایضا** منقولست که هر که هزار مرتبه لا اله الا

الله در جمیع ما بگوید صد هزار حسنه بر او نوشته شود و حقیقتاً
 در هشت شهر بر او بنا کند در هر شب از شبها ما رجب هزار مرتبه
 لا اله الا الله وارد شد او صد مرتبه این استغفار این منقولست و در
 جمیع ما اگر چه صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد استغفر الله
 الذی لا اله الا هو وحده لا شریک له و اتوب الیه و از حضرت
 امیر المؤمنین علیه منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله فرمود که هر که در هر شب از روزها رجب ما شصت و نهار مضایقه
 مرتبه سوره حمد و آیه الکسره و انا انزلناه و قل یا ایها الکافرون
 و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 بخواند و سه مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و
 الله اکبر و لا حول و لا قوه الا بالله العلی العظیم و سه مرتبه بگوید
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و سه مرتبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین
 و المؤمنات و چهار مرتبه بگوید استغفر الله و اتوب الیه کما انش
 را خدا بپا مرد اگر چه بعد از قطرها باران و باران در خاک و کف در پاها
 باشد و در روز عید حق تعالی او را اندک کبر استی قد و سست
 و بخرافی ترا شفا میدهم در برادر او خواهر المؤمن تو و حضرت
 فرمود که اگر در عمری یکبار این را بعمل آورد حق تعالی بر هر حرفه ظاهر

حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوهها دنیا سنگین تر
 باشد و هفصد حاجت او را در وقت مردن و هفصد حاجت او را
 در قبر و هفصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر
 مثل آنهار و وقت پرواز کردن نامکها اعمال و نزد سنجیدن
 اعمال در میز از نوزده صراط بر آورد و او را در سایه عرش خود
 جاده دهد و حساب کند او را حساب آسان و هفتاد هزار ملک او را
 مشایعت کند تا داخل بهشت شود و باو عطا کند هیچ
 چشمی ندیده باشد و هیچ کوشی نشنیده باشد **فصل چهارم در**
 بیان فضایل و اعمال شب روز اولست تا روز پانزدهم شب
 اول ما غسل سنت است و منقولست که هر که در شب اول
 مارجب و شب پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از کاهل
 بیرون آید مانند فری که از مادر متولد شده است و در وقت
 دیدن مانود عا کحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاهاست
 و هفت مرتبه سوره حمد را بخواند تا از در چشم ایمن گردد و
 هر ماهی این سنت است و منقولست که چون مارجب را به بیدار گو
 اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا يَا أَمِينَ وَالْإِيمَانُ وَالسَّلَامَةُ وَالْإِسْلَامُ
 رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ **در** شب اول و روز اول زیارت

أَهْلُهُ
 اللَّهُمَّ

حضرت امام حسین صلوات الله علیه و آله فضیلت بسیار دارد و
 حدیث معتبر وارد شده است که هر که در اول رجب آن حضرت را
 زیارت کند هشتاد و دو واجب شود البته واجب شب و ایام شب و ایام
 است **و آن** حضرت صادق علیه السلام منقولست که تا تو آن محافظت
 نما بر ایام شب عید رمضان و شب عید قربان و شب اول
 محرم و شب عاشورا و شب اول رجب شب نیمه شعبان و در
 شهادت عافان و تلاوت قرآن بسیار کن **و بسند** معتبر از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در شب اول رجب بعد از
 نماز عشا این دعا بخوان اللهم انی اسئلك یا اناک مملیک و اناک
 علی کل شیء مقتدر و اناک ما تشاء من امر ینک اللهم انی اتوجه
 الیک بنبیك محمد بنی الرحمة صلواتک علیه و آله یا محمد یا
 رسول الله انی اتوجه الی الله ربی و ربک لیخرج طلبتی اللهم
 بنبیك محمد و بالائمة من اهل بیته انی اخرج طلبتی پس حاجت
 خود را طلب نماید بیست رکعت نماز وارد شده است و هر
 دو رکعت یک سلام و در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره قل هو
 الله احد بخواند تا از بلاها دنیا و عذاب آخرت امان گردد و شیخ
 و دیگر **و بسند** معتبر روایت کرده اند که حضرت امام موسی علیه السلام

صلی الله

در شب اول ما رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ میشدند این دعا را میخواندند که الحمد لله الذي أطعك و لك الحجة ان عصيتك لا صنع لي ولا لغيري في احسانك يا كائنا قبل كل شيء ويا
ممكن كل شيء انتك على كل شيء قد بر الله اني اعوذ بك من
العبدلة عند الموت ومن شر المرجع في القبور ومن اللامة
بوم الارفة واسئلك ان تصلي على محمد وآله وان تجعل عيشي
عيشة نبيه ومينتي مينة سوية ومنقلي منقلبا كريمة
غابر محزون ولا فاضح اللهم صل على محمد وآله الائمة يا بايع
الحكمة اولي النعمة ومعادير العظمة واعصمني بهم من كل
سوء ولا تأخذني على غررة ولا على غفلة ولا تجعل علي عوار
اعمال حيرة وارض عني فان مغفرتك للظالمين وانا من
الظالمين اللهم اغفر لي ما لا يضرك واعطني ما لا ينقصك
فانك الواسع رحمة البدع حكيمه واعطني السعة والدعة
والامن والصحة والنجوة والقنوع والشكر والمعافاة والتقوى
الصبر والصدق عليك وعلى اوليائك واليسر والشكر
واعظم بذكرك يا رب اهل وولدي واخواني فيك ومن
احببت واحببتني ولدت وولدتني من المسلمين والمسلمين

يا كائنا

فاستلك

والحمد لله

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ **وأيضا** بسند معتبر ^{لست}
که مستحب بعد از نماز کفرتن از نماز وتر چنانچه نشسته است
ایند عار بخواند الحمد لله الذی لا ینفد خرائیه ولا یخاف منه
ربیان ان تکبت المعاصی فذلک ثقة بکرمک انک تقبل التوبه
عن عبادک وتغفر عن سیئاتهم وتغفر التکل فانک مجیب لدعائهم
ومنه قریب فان اتأیبت الیک من الخطایا وراغب الیک فی توبه
حظی من العطا یا ایا خالق البر یا ایا منقذی من کل شدیقه
یا مجیری من کل محذور وقر علی الشؤر واکفی شر عواقب
الأمور فانک الله علی نعمائک وجزیل عطاؤک مشکور و
لکل خیر متحور **وأيضا** از حضرت امام علی نقی علیه منقولست
که بعد از نماز وتر این دعا را بنویسند یا نور النور یا مدمر الامور
یا مجری البور یا باعث من فی القبور یا کفی جهن یغید الدن
وکنزى جهن یجری الیک السب ومونی جهن تحفونی
الابعد ویمکنی الاقرب ومنزهی یجالیة اولیائیه ومرفقه
اجنائیه فی ریاضه وساقی بمواسیه من مبرجاضه رافعی
یجأ ورتقه من ورطه الذنوب الی رتوق الثقیب ومبدی
یولایته عزة العطا یا من ذلة الخطایا اسئلك یا مولای العجز

الیاء العشر والشفیع والوتر واللبک ذابیر ویماجری یوقم
 الاقدام یغیر کف ولا ایهام ویا سماءک العظام وحجک علی
 جمیع الانام علیهم منک افضل السلام ویم استحقظهم من
 اسماءک الکرام انصلي علیهم وترحمنا فی شهرنا هذا وما بعد
 من الشهور والایام وان تبلغنا شهر الصیام فی عامنا هذا
 فی کل عام باذالجلال والاکرام والمین الجسام وعلی محمد
 وآله منا افضل السلام واعمال وادعیه انشب بسیار است
 وروزه روز اول فضیلت بسیار دارد **و** از حضرت امام محمد باقر
 علیه منقولست که در روز اول مار جب حضرت نوح علیه بکشت
 سوار شد و امر کرد جمیع جن و انس که با او در کشتی بودند که رو
 بدارند و هر که آن روز را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او
 کرد **و** از حضرت امام رضا علیه منقولست که هر که روزه
 بدارد روز اول مار جب از او رغبت در ثواب خدا بشت او را
 واجب شود و هر که یکروز از وسط اینماه روزه بدارد حق تعالی
 شفاعت او را قبول نماید و مانند پیعه و مضر که در قبیل
 عظیم انداز قبایل عرب و هر که یکروز از آخر اینماه روزه بدارد
 حق تعالی او را از پادشاه هشت کرداند و قبول کند شفاعت

اوراد پدر و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عمو و عمه
و خالو و خاله او و جمیع همسایگان و آشنایان او هر چند هم مشتق
جهت شده باشند و شیخ طوسی دیگر آن از سلمان فارسی رضی الله عنه
روایت کرده اند که گفت در آخر روز جمادی الثانیه رفتم بخدمت
حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله حضرت فرمودند که ای
سلمان توا نما اهل بیتی پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه
که در ماه رجب سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت یکبار
حمد و سه بار قل هو الله احد و سه بار قل یا ایها الکافرون بخواند
البته حق تعالی محو کند از نام اعمال او هر گاهی که در خوردی بزرگ
کرده باشد و خدا عطا کند با و ثواب کسی که تمام آئناه را روزه
گرفته باشد و تا سال آینده حق تعالی او را از نماز گذارنده کان
بنوید و در هر روز آئناه ثواب شهیدان شهیدان جنگ بدر از او
او با سمان ببرند و هر روز که در آئناه روزه بدارند عبادت
یکساله در نامه عمل او بنویسند و هزار درجه در بهشت از او
او بلند کنند و اگر تمام آئناه را روزه بدارد خدا او را از آتش جهنم
بخافد بدهد و بهشت از برای او واجب گرداند ای سلمان جبرئیل
این نماز را از برای من آورد و گفت یا محمد صلی الله علیه و آله ^{متن} ابراهیم

میان شما و میان منافقان زیرا که منافقان این نماز نمیکنند
 گفتیم یا رسول الله صلی الله علیه و آله چگونه این نماز را بکنم و در چه
 وقت بجا آورم فرمود که در روز و اَوَّلِ مَادِهِ رُكْعَتِ بَیْجَائِیْ و
 یعنی هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت یکبار حمد و سه بار
 قُلْ هُوَ اللهُ وَهوَ بَارِئٌ لِّأَنْهَیْکَ الْکَافِرُونَ میخوانی و بعد از هر
 سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وَحْدَهُ
 لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحُجُومُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ
 بیدار است و خبر و هو علی کل شیءٍ قَدِ بَرَّأْنَاهُمْ لِمَانِعِیْ لِمَا عَطِیْتَ
 وَلَا مَعْطٰی لِمَا مَنَعْتَ وَلَا یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها
 بر روی خود میگذارد و در روز و وسط یعنی پانزدهم در رکعت
 بخوانی و در وقت بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بر میدارد
 میگوید لا اله الا الله وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحُجُومُ
 وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بیدار است و خبر و هو علی کل شیءٍ
 قَدِ بَرَّأْنَاهُمْ لِمَا عَطِیْتَ وَلَا مَعْطٰی لِمَا مَنَعْتَ وَلَا یَنْفَعُ
 ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را بر روی خود میگذارد و در روز آخر و نهم در رکعت
 همان بخوانی و بعد از هر سلام دست بر میدارد و میگوید
 لا اله الا الله وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحُجُومُ وَهُوَ حَیٌّ

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَبَرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ پس دستار بر روی خود بمال حاجت خود را بطلب آورد
است و حق تعالی تا تو و جهنم هفت خندق قرار میدهد که
عرض هر خندق بقدر مابین آسمان و زمین بوده باشد و بعد
هر رکعتی ثواب هزار هزار رکعت در نامه عمل تو مینویسد بر آن
بهراری ز جهنم و گذشتن بر صراط برای تو مینویسد و منقو^{لست}
که هر که در روز جمعه آخر مارچ صدم تبر سور قل هو الله احد
بخواند حق تعالی او نور عطا کند که بان نور داخل جهشت گردد و
حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
در روز جمعه اول مارچ متولد شده است و موجب زیادت
شرف این روز گردیده و در روایتی وارد شده است که ولادت
حضرت امام علی نقی علیه السلام در روز دهم مارچ واقع شده و بر آن
دیگر در روز سیم مارچ واقع شده و روایت ابراهیم بن هاشم وفات
آنحضرت در روز سیم واقع شده و ابن عیاش گفته است که ولادت
آنحضرت در نهم ایماه واقع شده است و ولادت امام محمد تقی
السلام در دهم ایماه واقع شده است و بعضی از روایات در فضیلت

خصوصاً هم وارد شده است و در فضیلت ایام البیض ماه رجب
 احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 بسند معتبر از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که حق تعالی فضیلت
 سه ما را با بزم امت داده است که با حاکم از اتمهای گذشته نداده است
 ماه رجب ما شعبان و ماه رمضان و سه شب با بزم امت داده است
 که با اتمهای دیگر نداده است شب سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و سه
 سوره با بزم امت داده است که مثل آنها با اتمهای پیش نداده است
 سوره قیس و سوره تبارک الی بیده الملک و سوره قل هو الله احد
 پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمیع فضایل با بزم امت را
 جمع کرده خواهد بود پرسیدند که چگونه جمع کند فرمود که در شب
 سیزدهم هر یک از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
 بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت
 نماز بگذارد بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را
 بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد سه سلام و در
 هر رکعت بعد از حمد این سه سوره بخواند تا جمیع فضیلت این
 سه ما را بیابد و جمیع گناهانش آمرزیده شود بغیر از شرک بخدا
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ایام البیض ماه رجب

۱
رازه دار حق تعالی هر روزی عبادت یکساله و روزه یکساله
برای و بنوید و در قیامت و راد محل ایمان باز دارد که هیچ
بیم و خوف نداشته باشد و مشهور آنست که ولادت با سعادت
حضرت مبرا المؤمنین صلوات الله علیه و سلم در میان کعبه
معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود و دوازده سال قبل از بعثت
شدن حضرت رسول صلی الله علیه و آله و علی بن ابی طالب هم گفته است
که ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب
بود در سال دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از ایام شب
است و غسل و رانستن است و احیاناً عبادت فضیلت بسیار
دارد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که در شب
رجب حق تعالی امر میکند ملائکه را که هرگاه کسی در دیوان مؤمنان
باشد بخوابد و **وَأَيْضاً** آن آنحضرت منقول است که هر که روز سیزدهم
و چهاردهم و پانزدهم رجب را روزه بدارد و در شبها آنها مشغول
عبادت باشد از دنیا رود مگر با توبه نضوح و بھر و روزه که
روزه داشته هفتاد گناه کبیره او آمرزیده شود و هفتاد حاجت
بر آورد شود و وقتی که از قبر بیرون می آید و نزد میزبان و
نزد صراط و چنان باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آن

هفتاد هزار شریف
و در هر شریفی

کرده باشد و شفاعت او را قبول کند راهل بیت و خویشان
او که مستحق جنت شده باشند و حق تعالی کند از برای او در جنت
فردوس هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصر هزار
حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادمه باشد و شیخ
طوسی رحمه الله بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده
است که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بجا آورد
یعنی بشتر سلام با حمد و هر سوره که میخواهی چون فارغ شو
هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس قل هو الله و آیه الکرسی را چهار مرتبه میخواند و چهار مرتبه
میگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ پس بگوید
اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَ مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ و
در شب روزان زیارت حضرت امام حسین صلوات الله
علیه و آله سنت مؤکده است و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقول
است که از حضرت امام رضا علیه السلام سأل کرد که زیارت
حضرت امام حسین در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمه
رجب نیمه شعبان و در روز پانزدهم نماز را باید کرد و بقیه
که گذشت و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است

که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام درین روز چهار رکعت نماز کرد
 و دستهای خود را کشود و این عار خواند پس فرمود که هر که بشنود
 و غمی مبتلا گردد و این عار بخواند البته کرب شدت زایل گردد
 و این چهار رکعت را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد
 میخواند و دعای اینست اَللّٰهُمَّ يَا مُدِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ
 اَنْتَ كَهْفِيْ فِيْ تَعْيِيْنِ الْمَذَاهِبِ وَاَنْتَ بَارِيْ خَلْقِيْ رَحْمَةً بِيْ وَقَدْ
 كُنْتَ عَنِ خَلْقِيْ غَنِيًّا وَلَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِيْنَ فَاَنْتَ
 مُؤَيَّدٌ يَا نَصْرَ عَلِيٍّ اَعْدَائِيْ وَلَوْ لَا نَصْرُكَ اَيُّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَقْضُوْ
 يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَّعَادٍهَا وَمُنْشِئِ الْبَرَكَةِ مِنْ مَّوَاضِعِهَا يَا مَنْ
 خَصَّ بِالشُّمُوْخِ وَالرِّفْعَةِ قَاوِلِيَّاهُ يَعِزُّهُ يَتَعَزَّوْنَ يَا مَنْ وَضَعَهُ
 لَهُ الْمُلُوْكَ نَبِيْرَ الْمَنْدَلَةِ عَلٰى اَعْنَاقِهَا فَمِنْهُمْ مَنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُوْنَ
 اَسْأَلُكَ بِكَيْفُوْنِيَّتِكَ الَّتِي اَسْتَقْتَمَتْهَا مِنْ كِبَرِ بَابِكَ وَاَسْأَلُكَ بِكِبَرِ
 الَّتِي اَسْتَقْتَمَتْهَا مِنْ عِزَّتِكَ وَاَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي اَسْتَوَيْتَ بِهَا عَلٰى
 عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيْعَ خَلْقِكَ فَمِنْكَ مُدْعُوْنَ اَنْ تُصَلِّىَ
 عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ بِحَاجَتِ خُودِ رَاغِبِيْنَ اِلَى طَلَبِنَا يَدِ
بدانکه عمده اعمال رجب عار دارد او است که ابن بابویه و شیخ
 طوسی و سید ابن طاووس رضی الله عنهم **بسندهای** معتبر روایت

کرده اند که بر او آمدن حاجت و کشف کریان و دفع ظلم ظالمان سبب
 و مجمل روایاتش آنست که فاطمه مادر داور بن الحسن پسر زاده حسن
 مجتبی علیه السلام دایه امام حضرت جعفر صادق علیه السلام بود بشهر داور
 آنحضرت را شیر داده بود و چون محمد بن عبد الله ابن الحسن در سنه
 خروج کرد و منصور و ابوبقی لشکر فرستاد او را کشند و با هم
 برادر محمد را نیز شهید کردند و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات
 حسنی با غل و زنجیر از مدینه بعراق بردند و داور نیز در میان
 آنها بود و داور گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت
 و از و خبری بمن نپرسید پوخته دعا و تضرع و از صلوات
 نیکان و برادران مؤمن استدعا کردم نمودم و ایشان تقصیر
 نمی کردند و مطلقا اثر اجابت نمی یافتم و گاهی خبر بمن می رسید
 که داور را کشته اند و گاه می گفته اند که او را با پسران عم او
 زهر عمارت زنده گذاشته اند و روز بروز مصیبت من عظیمتر
 و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم کد اختم و پیر شدم و از
 ملاقات و نا امید گردیدم تا آنکه روز شنیدم که حضرت
 صادق علیه السلام را علنی عارض شده است بعیادت آنحضرت
 رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم و خواستم برگردم حضرت

علیکم فرمود که از داود چه خبر داری و من شپرداود را بخیر
 داد بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فلانی شویم داود
 بحاجت او در عراق محبوس است و من از ملاقات و قطع امید
 کرده ام و از شما التماس میکنم که او را دعا کنید و که برادر رخصتا
 شماست حضرت فرمود که چرا غافلی از دعا استغناج و دعا اجتناب
 و بخارج و آن دعائست که در رها آسمان بر آن کشوده میشود
 بلکه استقبال میکنند خواننده آنرا و بشارت میدهند و را
 با جابت و آن دعا است از حجاب الدعوات که محبوب نمیکردند و بنده
 آنرا ثواب نیست بغير از بهشت آمد داود گفت ای فرزند طاهرین
 و راست گویان چگونه است آن دعا حضرت فرمود که ای مادر
 داود ما محترم یعنی ماه رجب نزدیک شده است و آن ماه هیست مبارک
 و حرمت از عظیم است و دعاها در آن مستجاب است چون آناه در آن
 سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم آنرا که ایام البیض اند و روز بدایس
 حضرت کیفیت از عمل تعلیم او نمود فرمود که این دعا را حفظ کن
 و بجهت کس تعلیم مکن که میترسم که بدست افند که او از امر باطل
 و ناشروع این دعا بخواند بد رستی که این دعا بسیار شریف است و
 بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند البته حاجت او برآورده شود و اگر

درها آسمان و زمین همه بسته شود و یادریاها حایل باشد
میان تو و حاجت تو چون آیند عاراجوانی البته حق تعالی آسان
میگرداند رسیدن ترا بطلب و حاجت ترا برمی آورد و هر که
این دعا بخواند خدا مستجاب میگرداند خواه مرد و خواه زن و اگر زن
از هم دشمن فرزند تو باشد خداوند قادر کفایت شترایشان میگرداند
و زبان ایشان را می بندد و ایشان را منقاد فرزند تو میگرداند اما
داود گفت که حضرت این دعا را بر ائمن نوشت و بخانه برگشتم چون
ماه رجب اخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل آوردم و در شب
شانزدهم نماز شام و خفتن را دادا کردم و از روزه افطار نمودم و وقت
عبادت کردم و بخواب رفتم دیدم جمیع ملک که و پیغمبر و شهدا و عیسا
را که من برایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله
علیه و آله و سلم مرا خطاب فرمود که ای داود بشارت باد ترا
که منی همه برادران و یاران و شفیعان تواند و از برای تو طلب
آمرزش میکنند و بشارت میدهند ترا بآنکه حاجت تلبس آورده
است پس بشارت باد ترا با مرزش خدا و خوشنودی خدا و خدا تعالی را
خبر دهد و شایا باشد که حق تعالی فرزندان را حفظ میکند بتو و میگرداند
انشاء الله تعالی داود گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از آن

بانفدرن مان که سوار تنگ از عراق مدینه آید و او دینزد من آمد
 گفت ای در مرد عراق بیاتکی و سنگینه فرزند و زنجیر بود و ما
 بودم از خلافتش چون شب نصف جز شد در خواب دیدم که بلیک
 زمزمیست شد و مرا دیدم که بر رو حصیر نماز خود نشسته بود و بر
 دور تو مردی چند بودند که سرها ایشان در آسمان بود و پاهایشان
 در زمزم و تسبیح و تازیانه میگردانیدند و یکی از ایشان که از هر خوش
 روتر و خوشبو تر بود و جامها بسینا پاکین تر در بر داشت و گمان کردم حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم جد منست خطاب کرد با من که
 بشارت باد ترا ای فرزند عجزه صالحه که خوقی دعا مآدر ترا در حق
 مستجاب کرد چون بیدار شدم رسولان منصور و ابذر ننداز سینه
 بطلب من آمده بودند در میان شب مرا بزدوی بردند پس آمد
 که زنجیرها را از من برداشته اند و ده هزار درهم که زیاده از هر اتقا
 بوده بحسب آن زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بر شتر هواری
 سوار بکن و بنهایت سرعت بمکه بیا و زنده آید گفت که من را
 راجد مت حضرت صادق علیه السلام بر دم حضرت فرمود که سبب
 توان بود که منصور حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را
 در خواب دید که با و فرمود که رها کن فرزند مرا و اگر نکنی ترا دین

آتش می اندازد چون نظر کرد در آتشی و زهر پاک خود دید پس در ش
 بیدار شد و از کرده خود پشیمان گردید **اما** کیفیت این عمل شریف نام
 گفت که حضرت صادق علیه فرمود که در ماه مبارک رجب رو
 سبزه دم و چهار دیم و پانزدهم روزه بدار و در پانزدهم در وقت
 زوال غسل بکن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل بکن و چون زوال
 معلوم شود پاکیزه ترین جامه خود را بپوش و بخانه خلوت برو **و**
 کن که کسی به نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و با تو سخن بگوید
 و هشت رکعت نافله زوال را بعل آور و رکوع و سجود آنها را بخو
 بعل آور پس نماز ظهر را با آداب شرایط بعل آور و بعد از نماز
 فریضه ظهر دو رکعت نماز بکن هر سوره که خواهی بعد از آن احد
 مرتبه بگو یا قاضی حوائج الطالین پس هشت رکعت نافله عصر را
 با آداب بجای آور **و** در بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت
 از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه سوره قل هو الله و یک مرتبه
 سوره انا اعطینا بخوان پس نماز عصر را یا خشوع و آداب بجای آور
و در روایات وارد شده است که بروی حصیر یا کیره بنشین پس صد
 بار حمد و صد بار قل هو الله و ده بار آیه الکرسی بخوان پس هر یک
 از این سوره ها را یکبار بخوان سوره انعام و بنی اسرائیل که ف

و فی بعض نسخ بعد
لقمان الهمزة و فی
بعض نسخ بعد یاء
القلم لای علی الهمزة

ولقمان ویس والصفات وحم یحده وحم عسق وحم دخان وانا
فتحنا واذا وقعت وتبارک الذی بید المملک ون والقلم واذا السماء
انشت تاخر قران و اگر بنوی این سورهار از رو مصحف درست
بخوانی بعوض همه هزار مرتبه قل هو الله بخوان **و شیخ** مفید علی
الرحمة گفته است که اگر ندانی یا نتوانی این سورها مخصوص بخوان
صد مرتبه سور حمد وده بار ایه الکرسی و هزار مرتبه قل هو الله بخوان
و این احوط است و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از
حمد صد مرتبه بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر
و بعد از ایه الکرسی صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و اگر
ایه الکرسی نیز درست نتواند خواند صد مرتبه حمد هزار بار
قل هو الله بخوان پس آیند عار بخواند و ایه الکرسی بهتر است
که تا هم فیها خال دون بخواند و دعا ایست
بسم الله الرحمن الرحیم
صدق الله العظیم الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذو الجلال و
الاکرام الرحمن الرحیم الحکیم الکریم الذی لیس کمثله شی و
هو السميع البصیر العلیم الخیر شهید الله انه لا اله الا هو و
الملکة و اولوا العلم قیما بالقسط لا اله الا هو الغیر الحکیم

اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَبَلَغْتَ رُسُلَهُ الْكِرَامُ وَكُنَّا عَلَى ذَلِكَ
 مِنَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ
 وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعَةُ وَلَكَ الْعِظَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ
 الْغَفَارُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْإِمْتِنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ وَلَكَ
 الْقُدْرَةُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا بَرَىٰ وَلَكَ مَا لَا يَبْرَىٰ وَ
 لَكَ مَا فَوْقَ السَّمَوَاتِ لَعَلَىٰ وَلَكَ مَا تَحْتَ الْأَرْضِ لَعَلَىٰ
 السُّفْلَىٰ وَلَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ وَلَكَ مَا حُبُّهُ وَتَرْضَىٰ بِهِ مِنْ
 الشَّيْءِ وَالْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالنِّعْمَةُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَآمِينَكَ وَحَبِيبِكَ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ آمِينَ
 عَلَىٰ حَبِيبِكَ وَالْقَوِيِّ عَلَىٰ أَمْرِكَ وَالطَّاعِ فِي سَمْعَانِكَ وَمَحَآكِمِ
 كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكُلِّ نَارٍ لَا يَصِيرُ لِنَبِيِّائِكَ الْمُدْمِرِ لِعَدَائِكَ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مِيكَائِيلَ مَلِكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِقَائِكَ وَ
 الْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ إِسْرَافِيلَ حَامِلِ
 عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْظَرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجِلِ الْمُسْفُوقِ مِنْ
 خَبَرِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ عِزْرَائِيلَ مَلِكِ الْمَوْتِ الْمَوْكَلِ عَلَىٰ عِبِيدِكَ
 وَلَا مَا يَأْتِيكَ الْمُطِيعِ فِي رِضَاكَ وَسَمَائِكَ فِي بَضْإِ رَوْحِ جَمِيعِ خَلْقِكَ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ حَمَلَةِ الْعَرْشِ عَلَىٰ مَلَكُوتِهِ الذِّكْرِ أَهْلِ التَّائِبِينَ عَلَىٰ

بسم الله

وَاللَّهُمَّ

وَاللَّهُمَّ

رِسَالَاتِكَ

أَهْلُ

دُعَاءُ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ
 الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَخَزَنَةِ النَّهْرِ وَمَلَائِكَةِ
 الْمَوْتِ الْأَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آيِنَا أَدَمَ
 بِدَمْعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِجُودِ مَلَائِكَتِكَ الْجَنَّةِ جَنَّاتِكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى أُمَمِنَا حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاءَةِ مِنَ الذَّنْبِ الْمُفَضَّلَةِ
 مِنَ الْإِنْسِ الْمُرْتَدَّةِ بَيْنَ حَالَ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَشِيثَ
 وَآدَمَ بْنِ نُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَإِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَاسْحَقَ وَ
 يَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطَ وَلُوطَ وَشَعْبَ وَأَبُوبَ وَمُوسَى وَ
 هَارُونَ وَيُوشَعَ وَمِيشَا وَالْحُضُرَ وَذِي الْقُرْنَيْنِ وَيُوشَعَ الْيَزِيدَ
 وَالْبَسَجَ وَذِي الْكُفُلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسَلِيمَ وَذَكَرًا وَشُعْبَةَ وَنَحْيَةَ
 وَنُوحَ وَمُوسَى وَجَبْرِ وَدَانِيَالَ وَعِزِّي وَعِيسَى وَشَمْعُونَ وَ
 جَرَجِسَ وَصَفْوَانَ وَخَوَارِجِيْنَ وَالْأَتْبَاعَ وَخَالِدَ وَحَنْظَلَةَ وَ
 لُقْمَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
 وَرَحَّمْتَ وَرَحَّمْتَ بَارِكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَآئِمَّةِ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْأَبْدَالِ وَالْأَوْنَادِ وَالسُّيَاحِ وَالْعِبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالرَّهَادِ وَ
 أَهْلِ الْجِدِّ وَالْإِحْتِمَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَآهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ

الطَّاهِرِينَ

وَعَلَى رِضْوَانِكَ

كَرَّمْتَهُ

مِنَ النَّبِيِّينَ

وَحُزْنَ قَبْلَ وَمِيشَا

جَبْرِ

كَأَفْضَلِنَا

الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوَّامِلَةِ

وَالصَّالِحِينَ

يا خير

المقربين

عبادتك

مستوعدة

دعائك

يا مغيث

يا مقدر

يا مقيم

يا مؤمن

يا وافي

وَأَجْزَلُ كَرَامَاتِكَ بَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنْ نَجْوَى وَسْطِ أَمْرِ نَبِيٍّ فَضْلًا وَشَرَفًا كَمَا
حَتَّى تَبْلُغَهُ أَعْلَى تَجَارِجِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنْ كَلْبَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْأَفْضَلِ لِلْقَرِيبِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مَنْ سَمِيتُ وَمَنْ لَمْ أَسْمُ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ أَهْلَ طَاعَتِكَ
وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَلِي أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَتَحْمِلُوا
عَلَيَّ عَاقِبَتَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ فِي جُودِكَ
إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَيَا أَهْلَ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ فَاسْأَلْكَ
اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ ذُرِّيَّةٍ
وَبِمَا دَعَاكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ حُجَابَةٍ غَيْرِ نَجْوَى يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا
حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَبِيلُ يَا مُنْبِلُ يَا جَمِيدُ يَا كَهْدِلُ يَا وَكِيلُ يَا
مُقْبِلُ يَا مُجِبُّ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبْعِثُ يَا مُدْبِرُ يَا مُجِبِّلُ يَا مُجِدُّ
يَا كَبِيرُ يَا فَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طَهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَامِرُ يَا
يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَائِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقَدِّرُ يَا حَفِيطُ يَا مُجِيبُ يَا قَرِيبُ
يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا جَبِيدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجِلُّ
يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا فَاضِلُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِيُ يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا
مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيُ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِيُ يَا وَاقِيُ يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ
يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ يَا مُنْبِتُ كُلِّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا
رَوْفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِيُ يَا شَافِيُ يَا مُعَافِيُ يَا مُكَافِيُ يَا وَفِيُ

مَهْمَزُ يَا عَزَّ بْنَ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا
 نُورُ يَا مُدِيرُ يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُؤَنِّسُ يَا بَاعِثُ
 يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِيُ يَا مُتَعَالِيُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ
 يَا مُجِيبُ يَا قَاتِلُ يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِيُ يَا رَبُّ يَا بَارِيَا
 سَائِرُ يَا عَدْلُ يَا فَاضِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا
 خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيرُ يَا مُسَمِّلُ يَا مُبْسِطُ يَا مُبْشِرُ يَا
 مُمِيتُ يَا حَيُّ يَا نَافِعُ يَا زَلْزَلُ يَا مُفْذِرُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْزِيُ
 يَا مُقْنِيُ يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا
 شَهِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا قَابِضُ يَا مُنْهَبِيبُ يَا مُهَيِّبُ يَا طَاهِرُ يَا
 مُجِيبُ يَا مُفَضِّلُ يَا مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُؤَمِّلُ يَا مُسَدِّدُ
 يَا أَوَّلُ يَا وَفِيُ يَا رَاسِدُ يَا مَلِكُ يَا رَبُّ يَا مُدِلُّ يَا مُعِزُّ يَا مُجَادِلُ يَا رَافِعُ
 يَا وَكِيُّ يَا فَاضِلُ يَا سُبْحَانُ يَا مَنْ عَلا فَاَسْتَعْلَى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ
 الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرُبَ قَدَنِي وَبَعْدَ فَنَائِي وَعِلْمَ السِّرِّ وَآخِرِي يَا مَنْ
 إِلَيْهِ النَّدْبُ يَهْرُوكُهُ الْمَقَادِيرُ يَا مَنْ الْعُسْبُورُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرُ
 وَيَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرُ يَا مُرْسِلُ الرِّيحِ يَا فَالِقَ الْوَلَقِ لَا صِلَحَ
 يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا رَاكِدَ مَا قَدَفَاتِ يَا نَاشِرَ
 الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّذَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا

يَا حَنَّانُ

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

يَا مُتَعَالِي

يَا هَادِي

يَا بَصِيرُ

يَا تَزَلُّزُ

يَا وَاحِدُ

يَا رَاسِدُ

فَاعِلْ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
يَا حَيُّ حَبِيزُ لَا حَيَّ يَأْخُحِي الْمَوْتُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِدَعِ
السَّمَوَاتِ وَلَا أَرْضِ يَا أَلَهِي سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا
وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ
وَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُرِّيَّ
فَاقْتِي وَفَقْرِي وَانْفِرَادِي وَحَدَاتِي وَخُضُوعِي بِهَيْدِيكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّكِيْلِ
الْخَائِشِ الْخَائِفِ الشُّفِيقِ الْبَاشِ الْمُهَيَّنِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَلِيلِ
السُّجَّيرِ الْفَرِيدِ بَيْنَهُ السُّتُغْفِرُ مِنْهُ السُّتَكْبِرُ لِرَبِّهِ دُعَاءُ مَنْ
أَسْلَمَهُ ثِقَتَهُ وَرَفَضَهُ أَجْنَتَهُ وَعَظَمَتْ فَجَعَتَهُ دُعَاءُ حَرِيقِ حَرَمِ
ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَاشٍ مُسَكِّنٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ أَلْهِمَّ وَأَسْأَلُكَ يَا نَسْكَ
مَلِكُكَ وَأَنْتَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنْ وَأَنْتَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ
بِحُجْرَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرَّكْنِ
وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحُجُورَتِكَ حَمْدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامِ
يَا مَنْزُوهَ رَبِّ لَا دَمَ شَبَسًا وَلَا زَهَابَ عَلَيْهِمْ وَأَسْمَاعِيْلَ وَأَسْحَاقَ يَا مَنْ
رَدَّ هُوسَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ أَبُوبَ
يَا رَاذِي مُوسَى عَلَى آلِهِ وَيَا أَنْتَ الْخَضِرُ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْزُوهَ رَبِّ

وَتَقَرُّدِي

اللَّهُمَّ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

يَا حَسْبُكَ

لِأَوْدِ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا بِحُجَّتِي وَلِمَنْ عَمِلَ بِحَافِظِ بَيْتِ شُعَيْبٍ
وَبَاكَوْلٍ وَلِكُلِّ مُؤْمِنٍ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتَجْعَلَ لِي مِنْ عَذَابِكَ وَتَوْحِيدِكَ رِضْوَانًا
وَأَمَّا أَنْتَ وَإِحْسَانُكَ وَعُفْفَانُكَ وَجِنَانُكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ
تُفَكَّ عَنِّي كُلَّ حَلْقَةٍ ضَبُوبِيَّةٍ وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِنِي وَتَفْتَحَ لِي كُلَّ
بَابٍ تُؤْتِيهِ لِكُلِّ صَغِيرٍ وَتَهْتِلَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّي
كُلَّ نَاطِقٍ يَشْرُوتُ وَتَكْفُ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكُنْ لِي كُلَّ عَدُوٍّ وَ
حَاسِدٍ وَتَمْنَعْ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِيْنِي كُلَّ عَائِقٍ يَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ
وَلَدِي وَبِحَاوِلٍ أَنْ يَقْرُبَ مِنِّي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَبَيْنَ بَطْنِي عَنْ عِبَادَتِكَ
يَا مَنْ أَحْجَمَ الْجَنِّ الْمُمَرَّدِينَ وَهَرَعَتَا الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ
الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُسْلِطِينَ عَنْ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَهْتِكُ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ
قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ بِسُجْدَةِ بَرٍّ وَبِجَاهِ رُوحٍ خَافِئٍ وَبِخَلْقِ
بَكَارٍ وَبِكَوْلِ اللّٰهِمَّ لَكَ سَجْدَتُ وَبِكَ أَمْنٌ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَاجْعَلْ
ذُلِّي فَاقَتِي وَاجْتِهَادِي تَضَرُّعِي وَمَسْكَتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ
حَضْرَتِ فَرمود كه سعی كن كه آینه دیده ات بهرون آید اگرچه بقدر
سر مکی بوده باشد که آن علامت اجابت عاست و در روایت دیگر

عَلَى
بِسْمِ اللَّهِ
حَاجَتِي وَاجْتِهَادِي
وَاجْتِهَادِي مِنَ الْمُسْتَضْعَفِينَ
وَالْمُسْتَغْنَى

وارد شده است که در سجده آیند عا بنخواند اللهم لك سجدت وبك امنت
 فارحم ذل و خضوعي ببنيديك و فقرى و فاقى ليلك و ارحم نقادى
 و خضوعى و اجتهادى ببنيديك و توكل علىك اللهم بك استفتح
 و بك استسبح و بمحمد عبدك و رسولك و اليه اتوجه اليك اللهم
 سهل لى كل حزنه و ذلل لى كل صعوبه و اعطنى من الخير اكثر
 مما ارجو و عافنى من الشر و اصر ف عني السوء و **ترتله** يكصد
 مرتبه در سجده بگوید یا قاضی حوائج الطالبین افض حاجت بلطفه
 یا خفی الاطاف و در روایت معتبر وارد شده است که ما در دوازده مجتبر
 عرض کرد که ای سید و اقامین یا ابره عا در غیر ما رجب میتوان
 خواند حضرت فرمود بلی در روز عرفه میتوان خواند اگر موافق
 افتد که روز جمعه باشد صاحبش فارغ نمیشود مگر آنکه **تغافل**
 او را حی آمرزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البض انماه در روز چهارشنبه
 و در روز پانزدهم آیند عا بنخواند بخوبی که ذکر کردیم حاجتش بر
 آورده میشود و در روایت دیگر وارد شده است که حضرت
 فرمود که در روز عرفه و هر روز که آیند عا بنخواند حاجتش
 بر آورده میشود **مؤلف** گوید این تا حد ظاهر میشود که در هر
 ماه که ایام البض آنرا یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را **ترتله**

بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد بمطلوبش باز گردد
 و در نیست که اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام منبر کند
 نیز این عمل بدون روزه بعمل آورد خوب باشد و اگر در غیر
 اشهر حرم که ذی القعدة و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است
 این دعا را بخواند بجا بخیر و این شهر بگوید بحرمه الشهر الحرام و هذا
 را بیندازد بهتر باشد **فصل پنجم** در بیان فضایل و اعمال نصف
 آخر ماه رجب **شیخ طوسی** دیگر از رحمة الله علیهم گفته اند که هر روز
 هجدهم این ماه ابراهیم پسر رسول خدا صلی الله علیه و اله و سالتان
 دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن آنها که در نز مصیبت شماست
 کرده اند مناسب است خصوصا سوسیل و ابن عیاش که یکی از محدثان
 شیعه است گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها
 در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال نموده اگر چه
 خلاف مشهور است اما لعن بر قتلان و ظالمان آن جگر گوشه
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله که عمده آنها
 و زیارت آنحضرت حیاتا مناسب است بخوبی که گذشت
شیخ مفید رحمه الله گفته است که در بیست و دوم این ماه کویله
 بجهنم و اصل شده است مستحب است که این روز را روزه اند

بشکر این نعمت و در روز بیست و سیم این ماه خارجیا بخیر هنر
 الود بران مبارک حضرت امام حسن مجتبی صلوات الله علیه زدند
 و زیارت آن حضرت و لعن بر قاتلان و ظالمان آن حضرت مناسب
 است و در روز بیست و چهارم این ماه فاتح خیبر بردست معجز نما
 اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه جاری شد
 و مرجب بگوید بردست کشته شد گفته اند که روزه آن روز بشکر
 این نعمت و زیارت آن حضرت مستحب است و شیخ علیه الرحمه کند
 کرده است که شهادت امام موسی کاظم علیه السلام در روز بیست و
 نهم راجع واقع شده اما احادیث بسیار در فضیلت این روز ثواب
 روز اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و
 غیر او که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در روز بیست
 و نهم رجب مبعوث شد بر سالت و ابن مخالف مشهور و ائمه
 بسیار است که بعد از این مذکور خواهد شد اما در فضیلت
 روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام منقولست که روزه اش کفاره دو سست سال گناه است
 و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت که هر که
 روز بیست و نهم رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره

هفتاد ساله گناه کردند **وایضا** از آنحضرت منقولست که هر که
روزیست ششم مارچ را روزه دارد حق تعالی روزه او را کفاره
هشتاد سال گناه گرداند و روزیست و هفتم اینها از جمله اعمال
عظیمه است و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و آن
برسالت امت مبعوث گردید و حضرت جبرئیل علیه السلام نازل
و شبش نیز شب سیامبار کیست **و بسند** ها معتبر از حضرت
امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در مارچ شبی هست که
بهاست از برای مردم از آنچه آفتاب آن می تابد و آنشب بیست
و هفتم اینها است و در صبح آتش حضرت سول صلی الله علیه
واله برسالت مبعوث شد و کسی که عبادت کند از شب
و امثل اجر شصت سال عبادت خدا با و عطای فرماید پرسند
که عمل اینشب چیست فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب
و هر وقت بیدار شوی خواه پیش از نصف و خواه بعد از نصف
برخیز و دو رکعت نماز بکن بعد از هر رکعت سلام بگو
و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سوره ها کوچک بعد
از این بخوان و چون از هم فارغ شوی چنانچه نشسته سوره
و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق و قل هو الله احد

وَقُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ وَإِلَى الْكَرْسِيِّ هَرَبُكَ هَفْطُ
 مَرْتَبَةٍ بِخَوَانِ بِرِائِدِ عَارِ بِخَوَانِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذُ صَاحِبَةً
 وَلَا وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ
 الذُّلِّ وَكِبَرُهُ تَكْبِيرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُعَاذِ عَرْشِكَ عَلَى الرَّكْنِ
 عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَيَا سَمِيكَ الْأَعْظَمَ الْأَعْظَمَ
 الْأَعْظَمَ وَذِكْرَكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَيَكِلُ إِلَيْكَ الَّتِي تَمَّتْ
 صِدْقًا وَعَدًا أَنْ تُضِلَّ النَّاسَ كُلَّهُمْ أَنْ تُضِلَّ عَلَى الْحَمْدِ وَ
 الْحَمْدُ وَأَنْ تَفْعَلَ بِبِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِرِجَالِكَ خَوَاهِي
 بَطْلِكَ هَرْجَةٍ بَطْلِي مُسْتَجَابٌ مَبْشُورٌ مَكْرَانُكَ حَرَامِي بَطْلِي
 يَاقُطِعْ رَحْمَتِي يَا هَلَاكُ جَمْعِي أَوْ مَوْنَانِي أَطْلُبُكَ وَرُؤْيَا
 يَدَارُكَ أَنْ بَرُّكَ حُسَابٌ مَبْشُورٌ بِرُؤْيَا يَكَالُ **وَبِسْمِ** مُعْتَبِرٌ
 دُبُّكَ أَوْ حَضْرَتِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مَنْ قَوْلُكَ لَكَ رُشْدٌ بِلِسْتِ
 وَهَفْطِ رَجَبٍ هَرْوَقْتِ شَبَكَةٍ بِأَشَدِّ دَوَارِ رَكْعَتِ بِجَا أَوْدُو
 دَرْهَرِ رَكْعَتِ بَعْدَ سُورَةِ حَمْدٍ چَهْرَتِ سُوْرَةِ قُلْ عُوْذُ بِرَبِّ
 الْفَلَقِ وَقُلْ عُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِخَوَانِ وَچُونِ
 دَوَارِ رَكْعَتِ فَارِغِ شَوِي رَهْمَانِ مَكَانِ چَهْرَتِ مَرْتَبَةٍ بِكُوْلَا لَه
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِمِهر حاجت که خوا بطلب **مؤلف** گوید که هر یک
 از این دو روایت که عمل کند خوب است و اگر هر دو بکند بهتر است و اگر
 نماز شب نصف رجب که بسند صحیح مذکور شد را بنشب بجا
 آورد خوب است و در آن روایت وارد شده است که در نیشب
 نیز بجا آورد **و شیخ** طوسی علیه الرحمه گفته است که غسل کردن در
 این شب مستحب است و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه
 وآله و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در نیشب مستحب
 است و آیند عا نیز وارد شده است که در این شب بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْجَلِّ الْأَعْظَمِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَالْمُرْسَلِ الْكَرِيمِ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَعْلَمُ يَا مَن يَعْلَمُ
 وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي يَسْرِفُ لِرَسُولِ الْفَضْلُهَا
 وَيَكْرُمَتِكَ أَجَلَتَهَا وَبِالْحَمْلِ الشَّرِيفِ اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ بِالْبَيْعَةِ الشَّرِيفَةِ
 وَالسَّيِّدِ اللَّطِيفِ وَالْعَنْصَرِ الْعَفِيفِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَعْمَالَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي سَائِرِ اللَّيْلِ إِلَى مَقْبُولَةٍ
 وَدُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَحَسَنَاتِنَا مَشْكُورَةً وَسَيِّئَاتِنَا مَسْتُورَةً وَ
 قُلُوبَنَا حَسِّنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً وَآرَاقَنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْبَيْسِ مَذْهُورَةً
 اللَّهُمَّ أَنْتَ تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنَا بِالْيَلِّ الْخَوِثِ

مِنَ الشَّيْءِ
 الْعَظِيمِ
 وَالْحَمْدُ

الْقَبُولِ

فَأَقِمْ

وَالْمُسْتَهْيَ وَأَنَّ لَكَ الْمَاءَ وَالْحَيَا وَأَنَّ لَكَ الْإِخْنَ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ
إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى وَأَنْ نَأْتِيَ مَا عَنَهُ تَهْنَى اللَّهُمَّ إِنَّا
نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِيدُكَ مِنَ النَّارِ فَأَعِزَّنَا مِنْهَا
بِقُدْرَتِكَ وَنَسْأَلُكَ مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ فَأَرْزُقْنَا بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ
أَوْسَعَ أَرْزُقْنَا عِنْدَ كَبِيرِ سَيِّئِنَا وَاحْسِنْ أَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ
الْجَالِنَا وَأَطْلُ فِي طَاعَتِكَ وَمَا يُقَرِّبُ لَيْكَ وَبُحْطَى عِنْدَكَ
وَبُزْلُفُ لَدَيْكَ أَعْمَالِنَا وَاحْسِنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِنَا وَأُمُورِنَا
مَعْرِفَتِنَا وَلَا تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِيمَا عَلَيْنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا
بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَابْدَأْ بِأَمَانِنَا وَأَمَانَتِنَا وَابْنَانِنَا وَجَمِيعِ
إِخْوَانِنَا فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لَا نَفْسُنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ
اللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَاؤُكَ الْكَرِيمُ الَّذِي أَكْرَمْنَا بِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحَرَمِ الْأَكْرَمِ
وَبِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْأَلْنَاكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ
الْأَعْظَمِ الْأَعْظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ
فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَارْتَجِعْنَا مِنَ الْعَاوِلِينَ فِيهِ بِطَوْلِكَ

وَالْأَمِلِينَ فِيهِ لِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَ
اجْعَلْ مَقِيلًا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَهْلِيلٍ وَمَوْلًا حَزِيلًا
فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ أَفْبَلْنَا مُفْلِحِينَ يُنَجِّجُنَ غَيْرَ
مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ مَغْفِرَتِكَ وَيُؤَاجِبُ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةَ مِنْ
كُلِّ آثَمٍ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ
اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعْوَتَكَ وَسئلكَ السَّائِلُونَ وَسئلكَ
وطلبك لَيْلِكَ الطَّالِبُونَ وَطَلِبَتُكَ لَيْلِكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْثِقَةُ وَالْجَاءُ
وَالَيْكَ مُنْتَهَى الرِّغْبَةِ وَالْدُّعَاءُ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْأَلَمِ
اجْعَلِ الْبَقَاءَ فِي قَلْبِي النَّوْرَ فِي بَصَرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي
وَذِكْرَكَ فِي اللَّبْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى السَّالِ فِي وَزْنِ قَاوِ اسْعَاغِبْ مَمْنُونٍ
وَلَا تَخْطُورْ فَإِنْ ذُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ غِنَاكَ
فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بجز رود و بگوید الحمد لله الذی هدانا لهذا لم یغفره و خضنا
یولایتہ و وقتنا الطاعیتہ پس بگوید شکر شکر اصد مرتب پس
سرا از سجده بردارد و بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي قَصِدْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَمَدْتُ
عَلَيْكَ بِمَسْئَلَتِي وَتَوَخَّضْتُ إِلَيْكَ بِأُمْنِي وَسَادَتْ لِي اللَّهُمَّ نَفْعًا

بِحُجَّتِهِمْ وَأَوْزِدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنَا مُرَافِقَتَهُمْ وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ
 فِي رُحْمَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ودر روز بیست و هفتم
 غسل سنت است و روزه اشرف فضیلت بسیار دارد و **بسندها**
 معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه اش برابر است
 با روزه هفتاد سال و بروایت دیگر شصت سال و **ایضا** منقولست
 که حسن بن راشد از حضرت صادق علیه السلام سوال کرد که ای ابا
 غیر عیدها که مشهور عیدی هست حضرت فرمود بلی شریف
 تر و فاضلتر همه روزیست که حضرت سالت پناه صلی الله
 علیه و آله بر سالت مبعوث گردیده است و آن بیست و هفتم ماه
 رجب است باید که روزه بدار و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار
 بفرستی زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین
 در این روز منقولست و نماز این روز بطریق مختلفه وارد
 شده است و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید کرد و از اکثر
 احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که بکند خوب است
 و **بسندها** معتبر از ریاض الصلوات منقولست که چون حضرت امام
 محمد تقی علیه السلام بیغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب
 روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب

خود را مفرمودند که این دو روز را روزه بدارند و در هر یک
 دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و هر رکعت
 بچهار سوره که خواهند بخوانند و چون زحمه فارغ شوند
 حمد و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لا اله الا الله
 والله اكبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلي
 العظيم پس چهار مرتبه بگویند الله الله ربی لا اشرك به شیئا پس چهار
 مرتبه بگویند لا اشرك به ربی احد و بسند معتبر دیگر از حضرت
 صاحب الامر علیه السلام منقولست که درین روز دوازده رکعت
 بجای آوری و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود
 میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا را بخوانی
 الحمد لله الذی لم یخذلک و لم یکن له شریک فی الملک و لم
 یکن له ولی من الذل و کبره تکبیرا یا عدتی فی مدتی یا صاحب
 فی شدتی یا ولی فی نعمتی یا غایتی فی رغبتی یا ناجی
 حاجتی یا حافظی فی غیبتی یا کالی فی وحدتی یا اشی فی
 وحشتی انک لسا تر عورتی فک الحمد و انت المقبل عثرتی
 فک الحمد و انت المنعش صرعتی فک الحمد و صل علی محمد و آل

مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعَتِي وَأَقْلِبْ عَثْرَتِي وَاصْفَحْ
 عَنْ جُرْأِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَاوَةِ
 الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ وَجِوَانِ نَمَازِ وَدَعَا فَاغْشَوِي سَوْدَ
 حَمْدِ وَقَدْ هَوَى اللَّهُ وَقَدْ اعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقَدْ اعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
 وَقَدْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَأَنَا أَنْزَلْنَاهُ آيَةً الْكُرْسِيِّ هَرِيكْ هَفْتِ
 مِيخَوَانِي بِسِ هَفْتِ مَرْتَبَةِ مِيكُوْنِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَ
 سُجْدَانِ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ بِسِ هَفْتِ مَرْتَبَةِ
 مِيكُوْنِي اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا بِسِ أَنْجُو خَوَاهِي أَنْ خُذَا
 بَطْلَبِ وَبِسْمِ مُعْتَبِرِيكَ أَنْ خُذَا مُوسَى ابْنَ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَنَقُولُ سَنَتِ كَسَنَتِ سَنَتِ سَنَتِ سَنَتِ سَنَتِ سَنَتِ سَنَتِ سَنَتِ سَنَتِ
 يَا مَنْ مَرَّ بِالْعَفْوِ وَالتَّجَاوُزِ وَضَمِنَ نَفْسَهُ الْعَفْوُ وَالتَّجَاوُزُ يَا
 مَنْ عَفَى وَتَجَاوَزَ ذَا عَفْوِي وَتَجَاوَزَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ وَقَدْ كُنْتُ
 الطَّلِبُ وَأَعْيَا الْجَهْلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْأُمُورُ وَالْأَقْطَعُ
 الرَّجَاءُ إِلَّا أَمْنُكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 الْمَطْلِبَ إِلَيْكَ مُسْرَعَةً وَمَنَا هِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُسْرَعَةً وَأَبْوَ
 الدُّعَاءِ لِيَنَّ دَعَاكَ مُفْتَحَةً وَالْإِسْتِعَانَةَ لِمَا اسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً
 وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لَدَا عِيكَ بِمَوْضِعِ إِبْجَابَةٍ وَلِلصَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرْصِدِ

وَضَمِنَ عَلَى نَفْسِهِ

اغاثته وان في الهف الى جودك والضمان بعدتك عوضا من
 منع الباخلين ومنذوحة عما في ايدي المشاكسين وانك
 لا تحجب عن خلقك الا ان تحجب هم الاعمال دونك وقد علمت
 ان افضل زاد الزاحل اليك عنم اذ قد نادى بك بعزمك
 قلبي فاسئلك بكل دعوة دعاك بها راج بلغت امله او صارخ
 اليك اغثت صرخته او ملهوف مكره فوجت عن قلبه
 او مذنب خاطي عفرت له او معافا اتممت نعمتك عليه او
 فقيرا ذهبت غناك عنه ولينك الدعوة عليك حق وعنده منة
 الاصليت على محمد وآله وقضيت حوائجي الدنيا والاخرة وهذا
 رجاء المرجب المكرم الذي اكرمته اياه اول شهر المحرم واكرمتنا به
 من بين الائم ياد الجود والكرم فاسئلك به واسمك الاعظم
 الاعظم الاعظم الاجل الاكرم الذي خلقتك فاستقر في ظلك
 فلا يخرج منك الى غيرك ان تصلي على محمد وآهل بيته الطاهرين
 وتجعلنا من العالمين فيه بطاعتك والاملين فيه لسفاعتك
 اللهم واهدنا الى سواء السبيل واجعل مقبلنا عندك خيرا
 مقبل في ظل ظليل فانك حسبنا ونعم الوكيل والسلام
 على عباد المصطفين وصلواته عليهم اجمعين اللهم و

لا تحجب

اهديت

حوالي

بَارِكْ لَنَا فِي هَؤُمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبِكَرَامَتِكَ جَلَّلْتَهُ وَ
 بِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ
 أَرْسَلْتَهُ وَيَا حَلَّ الْكَرِيمِ أَحَلَّكَ اللَّهُ صِلْ عَلَيْهِ صَلَوةً دَائِمَةً
 تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا ذُخْرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِ نَائِسٍ وَأَخِيرٍ
 لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى الْجَالِيَا وَقَدْ قِيلَتْ لِبِسْمِ مِنْ
 أَعْمَالِنَا وَبَلْغَا بِرَحْمَتِكَ فَضَّلْ أَمَّا لَنَا أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبِسْمِ مَعْتَبِرٍ
 أَنْ حَضَرْتُ مَامِ رِضَا عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ قَوْلِهِ أَنَّ هَرَكَةَ رُوزِ بِيست
 وَهَشْتَمَ مَاهِ رَجَبِ رُوزِهِ بَدَارِ كَفَارِهِ نُوْدِ سَالِ كَاهِ أَوْ كَرْدِ
 وَهَرَكَةَ رُوزِ بِيست وَنَهْمِ رُوزِهِ دَارِ كَفَانِ صَدِ سَالِ
 كَاهِ أَوْ بَاشَدِ وَهَرَكَةَ رُوزِ سِي مَاهِ بَاهِ رُوزِهِ دَارِ حَقِّعِ كَاهِ
 كَذَشْتِهِ وَآيَنْدِ أَوِ بِيَا مِرْزِدِ رُوزِ آخِرِ نَمَازِ سَلَامِ سَبْتِ
 بِخَوِيَكِهِ دَرِ اَوَّلِ مَذْكَوْرِ شُدِ وَآكَرِ اِحْتِمَالِ نَقْصَانِ مَا بَاشَدِ
 دَرِ رُوزِ بِيست وَنَهْمِ نِيْزِ اِحْتِيَاطِ بَكَنْدِ وَدَرِ كُنْبِ عَوَاتِ زِيَارِ
 اِيْمَاهِ نَمَازِ مَخْصُوصِي كَرِ كَرْدِ اَنْدِ چُونِ سَنَدِ مَعْبَرِي بِنَظَرِ سَنَدِ
 نَخَوَاسْتِمْ كِهْ اِهْرَادِ نَمَاهِمْ وَچُونِ بِيست مَشْهُورِ اسْتِ اِهْرَادِ مِي نَمَاهِمْ بَرِ
 سَبِيْلِ اِجْمَالِ وَآكَرِ كِيْ بِقَصْدِ آنَكِهْ مُطْلَقِ صَلَوةِ خُوْبِيست بَكَنْدِ

بد نیست شب اول سی رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد
 مرتبه حمد یعنی قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه توحید یعنی قل
 هو الله شب دوم ده رکعت با حمد و بعد شب سیم ده رکعت با
 حمد و پنج بار اذ جاء نصر الله در هر رکعت شب چهارم صد رکعت
 در هر دو رکعت در اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم
 بعد از حمد قل اعوذ برب الناس شب پنجم شش رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد بیست و پنج بار توحید شب ششم دو رکعت در هر رکعت
 حمد هفت بار ایه الکرسی شب هفتم چهار رکعت در هر رکعت بعد
 از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه
 صلوات و ده مرتبه تسبیح اربعه شب هشتم بیست رکعت
 در هر رکعت یک حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه شب نهم دو رکعت
 بحمد و پنج ایه الکیکم الشکاکر شب دهم دوازده رکعت بعد از مغرب
 با حمد و سه بار توحید شب یازدهم دوازده رکعت با حمد و دوازده
 بار ایه الکرسی شب دوازدهم دو رکعت با حمد و ایل من الرسول
 ده مرتبه شب سیزدهم ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول
 بعد از حمد و العادیا و در دوم الکیکم الشکاکر شب چهاردهم سی رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد توحید و ایه قل ائما انا بشر مثکم نا آخر

شب پانزدهم و شانزدهم و هفدهم سی رکعت با حمد و ده مرتبه توحید
در هر رکعت هجدهم دور رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و توحید
هر یک ده بار شب نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد
پانزده مرتبه توحید و آیه الکرسی شب بیستم دور رکعت در هر رکعت
حمد و پنج بار انا انزلناه شب بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت
بعد از حمد ده بار انا اعطینا و ده مرتبه توحید شب بیست و دوم
هشت رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قل یا ایها
الکافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات و ده مرتبه
استغفار بگوید شب بیست و سوم دور رکعت در هر رکعت بعد از
حمد پنج مرتبه سوره الضحی شب بیست و چهارم چهار رکعت در هر
رکعت بعد از حمد آیه امن الرسول و توحید یکبار شب بیست
و پنجم بیست رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت بعد
از حمد یا امن الرسول و توحید یکبار شب بیست و ششم دوازده
رکعت بعد از حمد چهار مرتبه توحید شب بیست و هفتم و بیست
هشتم و بیست و نهم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده
مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعت
صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار شب

سی آمده رکعت هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر
 یک از این نمازها ثواب بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتنا بر
 ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر دو رکعت یک سلام
 است و بعضی که طولی ارد و میان نماز شام و خفتن واقع شود
 کردش خالی از اشکالی نیست لهذا نماز شام و شب رعایت
 در این رساله ابرار نموده ام با آنکه از طرق عامه نقل شده است
 و معتبر نیست **باب دوم** در بیان فضایل و اعمال ما مبارک شعبان
 و ایام ولایت است و در آن نه پنج فصل است **فصل اول** در
 بیان فضیلت این ماه است و ثواب روزه اش بدانکه فضیلت
 ما شعبان زیاده از ما رجب است و منسوب است بحضرت سید
 انبیا صلی الله علیه و اله چنانچه منقولست از حضرت صادق
 علیه السلام که چون حضرت رسول ما شعبان را مشاهده مینمود امر
 میفرمود ندا کنند را که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه
 من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه و اله بسوی شما
 و میفرماید که شعبان ما منست خدا رحمت کند کسی که یار
 کند مرا بر ما من پس حضرت ما بر المؤمنین علیه السلام فرمود که از روزه
 که ندای مناد آنحضرت را شنیدم روزه شعبان را ترک نکردم

و باید بعد از آن غسل
 نمودن و تهنیت
 واقع نمود
 در بیان ما
 شعبان

و تازنده امر تر نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه
 شعبان و رمضان توبه ایست از جانب خدا بر جمیع گناهان **و ایضا**
 منقولست از امام سلمه که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 هجده ماه را تمام روزه نمیداشت مگر شعبان که آنرا وصل میکرد
 بمهرگان **و ایضا** منقولست که از آنحضرت سوال کردند که
 کدام روزه از روزه ها سکنه فضل است فرمود که روزه شعبان
 برای تعظیم ماه رمضان **و از حضرت** امام محمد باقر علیه السلام منقولست
 که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله شعبان را روزه میداشت
 و وصل میکرد بمهرگان و میفرمود که هر دو مؤاخداست و
 روزه هر دو کفایت گناهان گذشته و آینده است **و ایضا** از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که ماه شعبان را روزه دارد او
 را پاک گردانند از هر لغزشی از قیامها معصیت و از قیامها در وقت
 غضب **و از حضرت** رسالت صلی الله علیه و آله منقولست که ما
 ماهیست شریف آن ما منست و حاملان عرش الهی آنرا تعظیم
 می نمایند و حق و حرمت آنرا می شناسند و آن ماهیست که
 زیاده میشود در آن روزه ها بندگان از بر ماه رمضان و نیت
 میکنند از هشتاد و آنرا شعبان نام کرده اند بلکه آنکه متعجب

و بسیار میگرد در آن روز به مؤمنان و حسنه در آن ماه عظمی
میگرد هفتاد برابر و گاه در آن نیست میگرد و آمرزیده میشود
و اعمال خیر در آن مقبول میگرد و آمرزیده میشود و اعمال
خیر در آن مقبول میگرد و خداوند جبار نظر میکند بکوری^{و اوبان}
و عیادت کنندهگان این ماه را پس مباح می کند بایشان با حاملان
عرش در فضیلت روزه هر روز اینها آنقدر فرمود که ذکرش
موجب تطویل کلام است و **بسنده** معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که روزه شعبان ذخیره بنده است از بزرگ روز قیامت
و هر بنده که در شعبان روزه بسیار بکشد البته خدا امر معیشت
او را با صلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر ثواب
که بر روزه دارد روزگان شعبان میدهند که آشت که بهشت
از بزرگ او واجب گردد و **بسنده** ما معتبر از آنحضرت منقولست
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست
و ماه رمضان ما خداست پس هر که یک روز از ماه من روزه بدارد
من شفیع او باشم در قیامت و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد
گناهان گذشته او آمرزیده شود و هر که سه روز روزه دار باشد
کند که عمل را از سر کبر یعنی هیچ گاه نداری و **بسنده** عالی از حضرت

امام رضا علیه السلام منقولست که هر که یکروز شعبان از آن بر خدا روزه
 بدارد داخل بهشت شود و هر که در یکروز شعبان هفتاد مرتبه
 استغفار کند در قیامت روزه حضرت رسول محشور شود
 کرامی داشتن خدا و او را واجب کرد و هر که در شعبان تصدق کند
 اگر چه بنصف آنه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام کرد
 و هر که سه روز آخر ماه شعبان روزه دارد و وصل کند بمقام رمضان
 خدا روزه دو ما متصل برای او بنویسد و این بابویه روایت
 کرده است که از اسامه پرسیدند که کدام مقام از حضرت رسول
 زیاده از امام هادی یکروزه می گرفت گفت ماه شعبان را و میفرمود
 که مردم از آن غافلند و آن ماهیست که در آن ماعملها بسو خدا
 بالامهرود و دوست میدارم که عمل من بالا رود در وقتیکه روزه
 باشم و ایضا روایت کرده است که از آنحضرت پرسیدند که آن
 روزه رجب فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان یعنی افضل است
 از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر
 البشر که فرمود شعبان ماهیست هر که یکروز از آن ماه من روزه
 دارد بهشت او را واجب شود و هر که دو روز روزه دارد در مقیلت
 از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه

دارد و پیوند کند بماه رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک
 و بزرگ هر چند اخل خون حرام شده باشد که او نافع میدهد
 و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
 هر که سه روز از ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب کرد
 و حضرت رسول خدا شفیع او باشد در قیامت و **ایضا** بسند معتبر
 از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان
 داخل میشد حضرت امام زین العابدین صلی الله علیه و آله را جمع مینمود
 میفرمود که ای گروه اصحاب فرمیدانید که این ماه هیست اینها
 شعبان است و حضرت رسول میفرمود که شعبان ماه منست پس روزه
 بداری در اینها برای محبت پیغمبر خود از برای تقرب بسوی او و درگاه
 خود بخوان خداوند یکم جان علی ابن الحسین بدست قدرت
 او است سو کند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین ابن علی که
 گفت شنیدم از حضرت امیر المؤمنین که هر که روزه دارد شعبان
 را از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا و روزه او را در
 نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت از برای
 او واجب گرداند و **ایضا** از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و ماه رمضان

ما خداست پر هر که ما من روز دارد من شفاعت می کنم او را
 در روز قیامت و هر که روز به دارد ماه خدا را حق تعالی مونس او
 کرد در وحشت قبر و او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید و
 باروی سفید نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند
 و نامه محال بودن در بهشت را بدست چپ او دهند تا آنکه
 او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس خدا او را ندا کند که ای بند
 من او بگوید لبیک ای خداوند من پر خدا میفرماید که روز ^{ششم}
 از برای من گوید بلی آق من پر خداوند جلیل ندا کند ملک را که
 بکبریدست بنده مرا و ببرد بنده پیغمبر من پس بیار ندا و را
 بنده من من با او بگویم ما امر روز داشتی او بگوید بلی من بگویم
 با او که من امر روز شفاعت تو می کنم پر حق تعالی فرماید که من
 حقوق خود را به بنده خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از
 عفو کند من آن قدر عوض باو بدهم که او راضی شود پس دست
 او را بکبرم و بپا ورم بنده صراط پس بینم که صراط لغنه است
 و می لغزد پاگاه کاران بران بند نمیشود پس دست او را بکبرم
 ملکی کو مؤکل است بر صراط گوید که کیست این مرد من گویم
 این فلا نکر است از امت من که در دنیا ما امر روز گرفت دست

بامید شفاعت من و ما خدا روزه داشته است از بر طلب و عه
 خدا پس او را از صراط بکنارم بعفو خدا تا آنکه بدرجهشت ساهم
 پس ضوان گوید که امر تو روزیست که در برابر اُمّ میگیاهم
 و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام فرمود
 که روزه بدارید ما حضرت سولانا و شفیع شما کرد در قیامت
 و روزه بدارید ما خدا را با شما میاز شراب سیم هر هشت **فصل**
دویم در بیان اعمال هر روز ما شعبان است بسند معتبر از حضرت امام
 رضا علیه السلام منقولست که هر که هفتاد بار در ما شعبان استغفار کند
 گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعد ستاره آسمان باشد
 در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت
 رسول صلعم فرمود که شعبان ما منست پس در این ماه بیست و نه صلوات
 بفرسند بر من و بر آل من و شعبان ما شفاعت میگویند زیرا که
 پیغمبر شما شفاعت میکند کسی که در این ماه صلوات بر محمد و آل محمد
 بفرسند **و از حضرت صادق علیه السلام منقولست** که بهترین دعاها
 در ما شعبان استغفار است و هر که در هر روز ما شعبان استغفار کند
 بار چنان باشد که در ماهها دیگر هفتاد هزار بار استغفار کرده باشد
 مرد پرسید که چگونه بگویم فرمود که بگو **اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ اَسْأَلُهُ الْجَنَّةَ**

و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که
 هر که در هر روز نماز شب هفتاد مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ اَسْأَلُهُ**
التَّوْبَةَ بنویسد حق تعالی برات بهشتی از آتش جهنم و بگذراند و از آن
 صراط و داخل بهشت گرداند و **و بسند ها** معتبر منقولست
 که هر که در هر روز نماز شب هفتاد بار بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ**
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ حَقَّتْ
 روح او در آفاق مبین جاده و انفضا و سبعی است در پیش
 عرش الهی در آن فضا ترها جاریست و قدح هاد آن نهرهاست
 بعد دستارها آسمان **و در بعضی از روایان** **الْحَيُّ الْقَيُّومُ** پیش از **الرَّحْمَنُ**
الرَّحِيمُ است **و هر دو خوبست و بسند معتبر منقولست که** حضرت پیام
 زین العابدین علیه السلام در هر روز از نماز شب در وقت زوال و در شب
 نه بار آن صلوات میخواند **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةَ النَّبُوَّةِ وَ مَوْضِعَ**
الرِّسَالَةِ وَ مُحَمَّدٍ لِفِ الْمَلَكُوتِ وَ مَعْدِنِ الْعِلْمِ وَ أَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْفَلَاحِ الْجَارِيَةِ فِي الْخَلْقِ الْغَامِرَةِ يَأْمَنُ
مِنْ رَكِبَهَا وَ يَغْرُقُ مَنْ تَرَكَهَا الْتَفْذِمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَ النَّاسُ خَرَعَتْ لَهُمْ
زَاهِقٌ وَ اللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ
الْمُحَصَّنِ وَ غِيَاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَ مَلِجِ الْهَارِبِينَ وَ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ
 الْفَلَاحِ الْجَارِيَةِ

مُنْجَا الْخَائِفِينَ وَعِصْمَةُ الْمُعْتَصِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
صَلَوَاتُ كَثِيرَةٍ طَيِّبَةٍ تَكُونُ لَهُمْ رِضًى وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِذَا
وَقَضَاءٌ بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٍ بِأَرْبَابِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَفْجَيْتَ لَهُمْ حُقُوقَهُمْ وَ
وَقَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَلَا يَتَهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْمُرْ
قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تَخْزِنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مَوَاسَاةَ مَنْ
قَرَّبْتَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَعْتَ عَلَى مَرْفُضِكَ وَنَشَرْتَ
عَلَيَّ مِنْ عَذَابِكَ وَاجْعَلْنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ
رُسُلِكَ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيْكَ وَآلِهِ سَعْيَانِ الَّذِي حَفَفَتْهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ
وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدَابُ فِي
صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ بِجُوعَاكَ فِي أَكْرَامِهِ وَ
أَعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ حَمَامِهِ اللَّهُمَّ فَأَعِنَّا عَلَى الْإِسْتِزَارِ لِسُنَّتِهِ فِيهِ
وَنَبِّهِ الشَّفَاعَةَ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِشَفِيعًا مُشْفَعًا وَطَرِيقًا
لَيْلِكَ مَبِيعًا وَاجْعَلْنِي لَهُ مُبِيعًا حَتَّى الْقَائِلَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَنِّي خِيَا
وَعَنْ دُنُوبِي قَاضِيًا قَدْ وَجِبَتْ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ وَ
أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْبَارِ وَسَيِّدِ بَنِي طَائِفِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِسند معتبر ابن خالويه رواية کرده است که این مناجات حضرت

امير المؤمنين عليه السلام واما من از فرزندان اوست که در شغب
 ميخواندند اللهم صل على محمد وال محمد وسمع دعائي اذا دعوتك
 وسمع نداي اذا ناديتك واقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت اليك
 ووقفت بيزيدك مستجيرك متضرعا اليك بالجماع
 لديك ثوابي وتعلم ما نفسي تخبر حاجتي وتعرف ضميري
 لا تخفي عليك امر من قلبي ومثواي وما اريد ان ابدى به من
 منطقي واقوه به من طلبتي وارجو لعاقتي قد جرت مقاديرك
 علي يا سيدي فيما يكون مني الى اخر عمر من سريري وعافيتي
 ويديك لا يبدع غيرك زيادتي ونقصي ونفعي وضري الهى ان
 حرمتني فمر به الذي يردني وان خذلتني فمن الذي ينصرني
 الهى اعوذ بك من غضبك وحلول سخطك الهى ان كنت
 غير مستاهل لرحمتك فانت اهل ان تجود علي بفضل سعادتك
 الهى كافي بنفسى واقفة بيزيدك وقد اضلها حسن توكل عليك
 فقلت ما انت اهله وتعدتني بعفوك الهى ان عفو من
 اولي منك بديك ولا ان كان قد دني اجلي ولم يدني منك
 عملي فقد جعلت الافرا ببال ذنبك وسبيلتي الهى قد جردت
 علي نفسي في النظرها فلها الويل ان لم تغفرها الهى لم يزل

عَلَى أَيَّامِ حَيَاتِي وَلَا تَقْطَعْ بَرَّةَ عَنِّي فِي مَمَاتِي الْهَي كَيْفَ أَيْسُرُ مِنْ
 حُسْنِ نَظَرِكَ لِمَعْدَمَاتِي وَأَنْتَ لَمْ تُؤْلِخْ إِلَّا بِالْحَمِيدِ فِي حَيَاتِي
 الْهَي تَوَلَّ مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعُدَّ بِفَضْلِكَ عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ
 عَمَّرَهُ جَهْلُهُ الْهَي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ دُنُوبِي فِي الدُّنْيَا وَآوَا أَوْحَى إِلَى
 سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ الْهَي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تَظْهَرْهَا
 لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْ بِنِعْمِ الْقِيَمَةِ عَلَيَّ يُوسِرُ
 الْأَشْهَادُ الْهَي جُودُكَ بَسَطَ أَمْلِي وَعَفْوُكَ أَفْضَلَ مِنْ عَمَلِي الْهَي
 مُسِّرْ لِي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضَى فِيهِ بِعِبَادِكَ الْهَي اعْتَدِ لِي إِلَيْكَ
 اعْتِدَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عَذْرِهِ فَأَقْبَلْ عَذْرِي يَا كَرِيمُ
 يَا أَكْرَمُ مَنْ اعْتَدَرَ إِلَيْهِ الْمُسْتَئُونَ الْهَي لَا تَرْدْ حَاجَتِي وَلَا تَحْبِئْ
 طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمْلِي الْهَي لَوَارَدَتْ هَوَاتِي لَمْ
 تَهْدِنِي وَلَوَارَدَتْ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي الْهَي مَا أَظْنُكَ تَرْدُنِي
 فِي حَاجَةٍ قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ الْهَي فَلَا تُخْذِلْ دَائِمًا
 سِرْمًا يَزِيدُ وَلَا يَسِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى الْهَي إِذَا خَذَنْتَنِي بِحُجْرَتِي خَذْنِي
 بِعَفْوِكَ وَإِنْ خَذْتَنِي بِذُنُوبِي خَذْنِي بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَخْلَيْتَنِي
 النَّارَ أَعْلَمْتُ هَلْ أَتَى أَحِبُّكَ الْهَي إِنْ كَانَ صَعُرَ فِي جَنْبِ غَيْدَةٍ
 عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ أَمْلِي الْهَي كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ

عِنْدَكَ يَا خَيْرَ مَخْرُومٍ وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَتَقْلِبُنِي
بِالْجَنَاحِ مَرْحُومًا إِلَهِي قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شَرِّ السُّهُو عَنْكَ وَ
أَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَبْقِضْ أَبَامَ الْغَيْثِ
بِكَ وَدَكُونِي السَّبِيلِ سَخَطَكَ إِلَهِي فَأَعْبَدُكَ وَأَبُوعْبِيدُكَ فَأَمْرُ بَيْنَ
يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي فَأَعْبَدُ أَتَصِلُ إِلَيْكَ مِمَّا
كُنْتُ وَالْجَهَنَّمَ بِهِ مِنْ قِلَّةٍ اسْتَحْيَا نِي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ
مِنْكَ إِذَا الْعَفْوَ نَعَتْ لِكَرَمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَتَقَلَّبُ بِهِ عَزَا
مَعْصِيَتِكَ الْإِنِّي وَقِيْلَ يَقْطَعُنِي لِحَبَّتِكَ وَكَمَا أَرَدْتُ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ
فَشَكَرْتُكَ يَا دَخَالِي فِي كَرَمِكَ وَلِطْطَهْرِ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاخِ الْغَفْلَةِ
عَنْكَ إِلَهِي أَنْظِرْنِي إِلَى مَنْزِلَتِكَ فَأَجَابَكَ فَاسْتَعْلَمْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ
يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمَغْتَرِبِ وَيَا جَوَادًا لَا يَخْلُ عَنْ رِجَالِ ثَوَابِهِ إِلَهِي
هَبْ لِي قَلْبًا يَدُنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَلِسَانًا يَرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ وَ
نَظْرًا يَقْرُبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ إِلَهِي إِنْ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ جَهْمُولٍ وَنَ
لَا ذِيكَ غَيْرُ خَذُولٍ وَمَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ إِلَهِي إِنْ مَنْ انْتَهَجَ
بِكَ لِمُسْتَهْبِرٍ وَلَنْ مَنِ اغْتَصَمَ بِكَ لِمُسْتَجِيرٍ وَقَدْ لَدْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا
تَحْبِطْ ظَنِّي مِنْ حَمْدِكَ وَلَا تَجْهَبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ إِلَهِي أَقْمِنِي فِي أَهْلِ وَلَا يَذْكُ
مُقَامَ مَنْ رَجَاكَ يَا ذَا مَحَبَّتِكَ إِلَهِي وَالْهَيْبَنِي وَهَآبِيذُكَ الْوَالِدُ ذِكْرَكَ

نَظَرُهُ

يَرْفَعُهُ

يَا سَيِّدِي

وَاجْعَلْ هَيْبَتِي إِلَى رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَخَلِّ قُدْسَكَ إِلَهِي بِكَ
 عَلَيْكَ إِلَّا الْحَقَّتْ نِيَجَلِ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَلَمْ تَوَى الصَّالِحِينَ مِنْ
 مَرْضَاتِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي فَعَاوِلًا مَلَكَ لَهَا نَفْعًا إِلَهِي أَنْعِمْ
 الضَّعِيفَ الْمَذْنِبَ وَمَمْلُوكًا الْمُنِيبَ الْمُعِيبَ فَلَا تَجْعَلْنِي عَنْ فَرْقَةٍ
 عَنْهُ وَجْهَكَ وَجِبَّةَ سَهْوٍ عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ
 إِلَيْكَ وَأَنْزِلْ بَصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرُقَ بَصَارُ
 الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَصِلْ إِلَى مَعْدِنِ الْعِظَةِ وَتَصْبِرْ وَاحِدًا
 مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ إِلَهِي وَاجْعَلْنِي مِنْ نَادِيَتِهِ فَاجَابِكَ وَلَا تَحْطَ
 فَصَوْغَ لِحَالِكَ فَجَاجِبَتِهِ سِرًّا وَعَمَلًا لَكَ خَيْرًا إِلَهِي كَمَا أَسْأَلُ
 عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُتُوبَ الْأَيَّاسِ وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْ تَجَرُّبِ كَيْدِكَ
 إِلَهِي لَمْ أَكُنْ لِي لَخَطَايَا قَدْ اسْقَطْنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي
 عَلَيْكَ إِلَهِي أَوْ حَطَّنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لَطْفِكَ فَقَدْ نَبَهَنِي
 الْبَقِيَّةُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي إِنْ أَنَا مَسْنِي الْغَفْلَةِ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ
 لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَهَنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ الْأَيْدِي إِلَهِي إِنْ دَعَا نِي إِلَى النَّارِ
 عَظِيمُ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَا نِي إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلُ ثَوَابِكَ إِلَهِي فَكَمَا أَسْأَلُ
 وَإِلَيْكَ أَتَهَلَّلُ وَأَرْغَبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي
 مِنْ يَدَيْكَ بِمُذَكَّرِكَ وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلَا

أَقْطَعُ

تَهَيَّئْ

وَأَسْأَلُكَ

والتحفة

الطاهر

يَسْتَحْفَ بِأَمْرِكَ إِلَهِي وَالتَّحْفَةُ بِوَرَعِكَ الْإِيجُ فَكَوْنْ لَكَ عَارِفًا
وَعَنْ سَوَالِ مُتَحَرِّفٍ وَمِنْكَ خَائِفًا مَرِيقًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا وَابْنِ
ازمناجاتم بجليل القدر ائمه است عليهم السلام وبر مضامين
عاليه مشتمل است درهمه اوقات كه حضور قلبى باشد خواندن
مناسبت **از** حضرت رسول صلى الله عليه وآله منقولست كه هر كه
در مجموع مائشعنا هزار مرتبه بگويد لا اله الا الله ولا نعبد الا
ايانه مخلصين له الدين ولو كره المشركون حق تعالي عباد هزار ساله
در نامه عمل او مينويسد و كتابها هزار ساله از او محو كند و از قبر
بهر روئيد و روى نورانى مانند مائشعنا چهارده و او را صد تقويست
و **بسنده معتبر** منقولست كه از حضرت صادق عليه السلام سوال كردند
از روزه رجحان حضرت فرمود كه چراغ اقبال از روزه شعبان
راوى گفت يابن رسول الله صلى الله عليه وآله چه ثواب دارد كسى كه
يك روز شعبان از روزه دارد گفت والله بهشت ثوابها و سن گفت
يابن رسول الله بهترين عملها تا اين ما چيست فرمود تصدق كن
و طلب امرزش نمودن هر كه در اينها تصدق بكند حق تعالي آنرا
تربيت ميكند چنانچه يكي از شماست ربيچه خود تربيت كند تا آنكه در

قیامت مانند کوه احدی با حشیش **فصل سیم** در فضایل و اعمال مخصوصه
اول ما است تا ایام البیض **بند ها** معتبر منقولست از حضرت علی
علیه السلام که هر که روز اول ماه شعبان را روزه دارد بهشت او واجب
گردد البته **و** از حضرت امیرضا علیه السلام استجاب و نه روزه روز اول
و سه روز میا و سه روز آخر **و** از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلعم فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان
زینت میکند آسمانها را پس ملائکه میگویند خداوند بیا مرز
روزه داران این روز را و دعا ایشانرا مستجاب گردان و روز سیم ماه
شعبان روز بسیار مبارک است و موافق مشهور روز ولادت حضرت امیر
حسین علیه السلام **و** از حضرت صاحب الامر فرماید بیرون آمدن **فصل سیم**
ماه شعبان روز ولادت حضرت امام حسین است پس روزی چهار روز این دعا
را بخوانید اللهم انی استسئلك بحق المولود فی هذا اليوم الموعود و شهادته
قبل استهلاله و ولادته بكنه السماء و من فیها و الارض و من علیها
و ما یطأ لایتنها قنیل العبرة و سید الاسرة المذود بالنصر و بوء
الكره المعوض من قتله ان الائمة من نسله و الشفاء فی تربته و
الفوز معه فی و بته و الا و ضیاء من عترته بعد قائمهم و غیبتهم
حتی یدركوا الاوتار و یثار و الثار و یرضوا الجبار و یكفوا

الاقامه

خبر انصار صلى الله عليهم مع اخيلاف الليل والنهار اللهم فجزهم
 البك انوسل واسأل سؤال مقترف ومعترف مسمى الى نفسه مما
 فرط في يومه وامسه يا الله العظمة الى المحل رمية اللهم صل
 على محمد وعترته واحشرنا في زمرة ويؤتنا معه دار الكرامة ومحل
 اللهم وكما اكرمنا بعرفه فاكرمنا برؤفته وارزقنا من افقه وبقائه
 واجعلنا من رسله لانهم وبكثرة الصلوة عليه عند ذكره وعلى جميع
 اوصيائه واهل اصفائه الممدود بفضلك بالعدد الاثنى عشر
 اليوم الزهر والسج على جميع البشر اللهم وهب لنا في هذا اليوم خيرة
 وانج لنا فيه كل طلبة كما وهبت احسن الحمد جده وعاد فطر سريعه
 فخر من يقبره من بعده فتهدت ربه وتنتظر اوبته امين
 رب العالمين وزيارت حضرت وغسل زيارت راين ودر مستحب
 است وكيفيت زيارت بعد ان مذكور خواهد شد انشاء الله تعالى
 شيخ طوسي رحمه الله رواه نقل کرده است كه حضرت امام حسين
 مدبر و فرزند پنجم اينها متولد شده است اگر احتياطا هر دو روز نماز حرم
 بدارند و اعمال را در اين روز نيز بعمل آورند خصوصا زيارت بهتر است
 وايضا شيخ بسند معتبر روايت کرده است كه حضرت امير المؤمنين
 عليه السلام در روز هفتم ما شعبا متولد شده است اگر چه خلاف مشهور است

چنانچه در مارجب مذکور شد مابین وقایین و لیث اگر روزه و زیارت
 آنحضرت و سایر اعیان خبر را در این روز بعمل آورند مناسب است **فصل**
چهارم در اعمال ایام البیضا شعبانست یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 در اعمال مارجب مذکور شد که سنت است که در شب سیزدهم دو رکعت
 و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورند
 و در هر رکعت بعد از حمد سوره بقره یا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ و قل هو الله
 بخوانند و در نماز سنت سوره ها که ان حفظ نتواند خواند آنرا از قرآن
 میتوان خواند و روزه هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب
 پانزدهم زیاد از آن است که در این ساله احصا نتوان نمود و اکفا
 می نمایم با آنچه صحیح تر است **و آن** حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقول است
 که حضرت رسول صلعم فرمود که چو شب نصف شعبان شود بشیر را
 بعبادت بایستد و روزش را روزه بدارد بد رستگار از اول تا آخر
 این شب از جانب خدا مبرسد که یا استغفار کننده هست که طلب آمرزش
 کند از گناه خود و من او را بیامرزم یا کسی هست که اضا طلب و زک
 کند ما روزی او را فراخ گردانم و غسل در شب سنت است **و آنحضرت**
 صادق علیه السلام منقول است که روزه بدارد ما شعبان را و در شب نهمه
 آن غسل کند که باعث تخفیف گناه ها شما باشد و رحمت الهی شما را یابد

و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است **و** حضرت
 امام زین العابدین علیه السلام منقولست که هر که خواهد که با او مصافحه
 کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت
 امام حسین علیه السلام را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبر
 در این شب از خدا رخصت میطلبند که بزیارت آنحضرت بیایند
 و رخصتی یابند پس خوشحال کسی که این بزرگواران با او
 مصافحه کند و از جمله ایشانند پیغمبر اولو العزم نوح و ابراهیم
 و موسی و عیسی و محمد که مبعوث گردیده اند و بمشرق و مغرب و بین
 و جنیان و آدم **و** حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب
 نیمه شعبان هرگز ند جمیع گناهان کسی که زیارت آنحضرت کند
 در آنشب اقل زیارت آنحضرت آنست که بیایم یا بصیرائی یا
 بصحن کشاد گرداید و بجانب راست آسمان و بجانب چپ بیالای
 سر نظر کند پس با نکتش اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید
 اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ
 عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ و اگر یکی از زیارتها مبسوطه را بجز آورد
 بهتر است و از جمله آنها اینست اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ اَدَمَ صَفْوُ
 اللَّهِ اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا وَارِثَ

يَا اِهْمَ خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِمَ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى وَجِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيِّ الرِّضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَرَثَ الْمُتَوَرِّثَ لَكَ قَدَاقَمْتَ الصَّلَاةَ
 وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَطَعْتَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى آتَيْتَ الْبَقِيَّةَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
 أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِبَتْ بِهِ يَأْمُولَايَ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَحْصَامِ
 الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تَخْجُسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تَلْبِسْكَ زَمْدُطِهَا
 بِثِيَابِهَا أَشْهَدُ أَنَّكَ فَرَدْتَ عَلَائِمَ الدِّينِ وَأَرْكَانَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 الْإِمَامُ الْبَرُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأُئِمَّةَ
 مِنْ وَلَدِكَ كِلَّةُ الثَّقَوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرُونُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ
 عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَرُسُلَهُ أَنَّهُ
 بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ فِيمَا أَعْبَدْتُمْ مِنْ دُونِي وَخَوَاتِيمُ عَمَلِي وَقَلْبِي
 لِقَبْلِكُمْ سَلَمٌ وَأَمْرِي لَكُمْ مُسَبِّحٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى

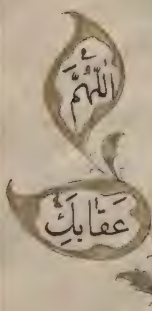
اِنْزَاحَكُمْ وَعَلَى الْجَسَادِ كُمْ وَعَلَى الْجَسَامِكُمْ وَعَلَى شَاهِدِكُمْ
 وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ بِسُورَةِ رُكْعَتِنَا
 زِيَارَتِ مِيكَدِ وَاكْرَمَانِ زِيَارَتِ بَكْدِ نَزْوَاسِ
 وَاكْرَمِيَارَتِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ شَهِيدِ بَكْدِ وَبَكْوِدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنِي رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 أَبْنَاهُ الشَّهِيدِ وَابْنُ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
 بِذَلِكَ فَزَجَّيْتَ بِهِ بِسُورَةِ قَصْدِ زِيَارَتِ سَائِرِ شُهَدَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
 بَكْدِ وَبَكْوِدِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجِبَاءُ السَّلَامِ
 عَلَيْكُمْ يَا أَزْوَاجَ اللَّهِ وَأَوْدَادَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ بَنِي اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الرِّضِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنِي أَتَمِّمْ وَأَمِّي طَبِيبِ الْأَرْضِ
 الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُ وَفَرَنْتُمْ فَوْزًا عَظِيمًا فِيَا الْبَيْتِ كُنْتُ مَعَكُمْ وَأَقُوْتُ
 مَعَكُمْ وَدَرْشِ بَاوَلِ وَيَا زَنْدِهِمْ مَارْجَبِ دَرْشِ سَبْمِ وَيَسْمِ مَا

شعبان و شبهای ماه رمضان و شبها عید و سایر ایام که زیارت آنحضرت
 مستحب است بهمین طریق زیارت میتوان کرد و زیارت مخصوصه
 مبسوطه را در کتاب تحفه الزائر ذکر کرده ام هر که خواهد بان کتاب
 رجوع نماید و از جمله برکات این شب آنست که ولادت و افراسعدات
 حضرت صاحب الامر علیه السلام در این شب واقع شده و باین سبب سنت
 است که این دعا را در این شب بخوانند که بمنزله زیارت آنحضرت
 است اللهم تجوليتنا هذه ومولودها أجمعين وموعودها التي
 قرنتنا إلى فضيلها فضلا فتمت كلمتك صدقا وعدلا لا مبدل
 لكلماتك ولا معقب لأياتك نودك المثلق وضيأوك المشرق
 والعلم النور في طيأ الدجور الغائب المستور جل مولودك
 كرم محبته والملاك شهده والله ناصر ومؤيد هذا الزميعاد
 والملاك أمداه سيف الله الذي لا يئو ونوره الذي لا يخبو وذو
 الجلم الذي لا يصبو لمدار الدهر وتوأمير العصر ولأن الأمر
 والمنزل عليهم الذكر وما ينزل في ليلة القدر وأصحاب الحشر
 والنشر تراجمه وخيمه وولاية أمره وهيبه اللهم فصل على خاتمهم
 وقائمهم المستور عن عوالمهم وأدرك بنا إمامه وظهوره وقيامه
 واجعلنا من أنصاره وأقرن ثارنا بثاره واكتبنا في أعوانه وخلطاء

فضلك

ينزل

وَاحِينَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبَصِيحَتِهِ غَانِمِينَ وَحَقِيقَتِهِ قَائِمِينَ وَ
 مِنْ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ
 وَغُرَّتِهِ النَّاطِقِينَ وَالْعَنَ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَاحْكُمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا
 احْكُمُ الْحَاكِمِينَ **وفيد** شهید روایت کرده است که پدر امام
 زین العابدین علیهم السلام ماها را در شنبه شعبان نزد خود جمع می کرد
 و شب سیه حصه می کرد در ثلث اول نماز می کرد و در ثلث دوم
 دعا می کرد و ما این می گفتیم برد عاء او و ثلث آخر استغفار و طلب
 آمرزش می کرد و ما نیز استغفار می کردیم تا صبح طالع میشد یعنی
 بعد از نماز شریف نمازها این شب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعت
 است هر دو رکعت بیک سلام و سی نفر از اصحاب حضرت صلوات علیه
 السلام این نماز را از آن حضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از
 حمد صد مرتبه قل هو الله بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اللَّهُمَّ
 لِيْ اِلَيْكَ فَقِيْرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيْرٌ رَبِّ لَا تَبْدِلْ
 اسْمِيْ لَا تَغَيِّرْ جَنْمِيْ رَبِّ لَا تَجْعِدْ بِلَايِيْ رَبِّ لَا تُثْمِتْ بِيْ عَذَابِيْ
 اَعُوْذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَاَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاَعُوْذُ
 بِكَ مِنْكَ جَلَّ شَأْنُكَ اَنْتَ كَمَا اَشْنَيْتَ عَلَيْ نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُوْلُ

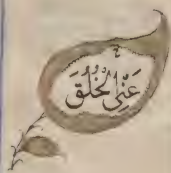
و بعد از نماز
ایستاده
و لا تُقْبَلُ لَهُ

الْقَائِلُونَ فِيكَ **وَرَقْدُكَ** بَارِخَهَارِ كُنْ اسْتَبْدِ وَسَلَامُ وَدَرْهَرِ كُنْ
بعد از حمد و ست و پنجا بار قل هو الله یا صد مرتبه یا پنجا مرتبه بخواند اللهم
اِنِّیْ اِلَیْكَ فَاقِرٌ وَاِنِّیْ مِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِیْرٌ رَّبِّیْ لَا تُبَدِّلْ اِسْمِیْ
وَلَا تُغَيِّرْ حِسْمِیْ لَا تَجْهَدْ بِلَا اِیَّیْهِ اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَقُوبَتِكَ
وَاعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاعُوْذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَاعُوْذُ بِكَ
مِنْكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ جَلَّ شَاوُكَ وَلَا اُحْصِیْ مِدْحَتَكَ وَلَا الشُّكْرُ اَعْلٰیكَ
اَنْتَ كَمَا اَثْنَيْتَ عَلٰی نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا یَقُوْلُ الْقَائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِیْ كَذَا وَكَذَا وَیَجِأُ وَافْعَلْ كَذَا كَذَا حَاجَتِ خُودِ رِیَادِ كُنْدِ
وَ اَكْرَامِ نِازِ بَا پَنَاجَه مرتبه قل هو الله بعمل آورد موافق میشود با نماز
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در فضیلت از احادیث **سجده** است **ویند**
معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که شب بیست و سه شعبان بهترین
شبه است بعد از شب قدر و حوقل فضل خود را در این شب بزرگ
عطای نماید و با حسا خود کاهها ایشان می آرزد پس سعی کند
عبادت در این شب که این شب است که حقیقت بذات مقدس خود سکون
یاد کرده است که سابل از درگاه خود نکند مگر آنکه معصیتی
از خدا طلب کند و این شب را خدا بر ما اهل بیت قرار داده است باز
شب قدر که از هر پیغمبر ما قرار داده است پیراهن تمام نمائید و این شب

در دعا و ثنا کردن بر خدا بد رستی که در بنش هر که صد مرتبه سبحان
 الله و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا
 الله بگوید حق تعالی گناهان گذشته او را بیا مرزد و حاجتهای دنیا و آخرت
 او را برآورده خواهد طلب نماید خواه نماید او پرسید که بهتر از دعاها
 در این شب کدامست فرمود که بعد از نماز خفتن و رکعت نماز بکن و در
 رکعت اول بعد از حمد سورة قل یا ایها الکافرین و در رکعت دوم
 سورة قل هو الله بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و
 سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله اکبر بگوید و اگر پرتبسیج
 فاطمه زهرا بخواند ظاهر خوب باشد پس این دعا را بخواند یا من
 مَلِجُ الْعِبَادِ یا اَلْمُتَمَنِّیْنَ وَاَیُّهَا الَّذِیْ یَفْرُغُ الْخَلْقُ فِی الْمِلَاحِ یا اَعْلَمَ
 الْجَهْرِ وَالْخَفَائِ یا مَنْ لَا یَخْفِیْ عَلَیْهِ خَوَاطِرُ الْاَوْهَامِ وَتَصَرُّفُ
 الْخَطَرِ یا رَبِّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِیَّاتِ یا مَنْ یَبْدُو مَلَکُوتُ الْاَضْبَعِ
 وَالسَّمَوَاتِ اِنَّکَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ اَمْنُ لَیْلِکَ بِلا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ فِی الْا
 لَهَ اِلَّا اَنْتَ اجْعَلْنِی فِی هَذِهِ اللَّیْلَةِ مِنْ نَظَرْتَ اِلَیْهِ وَرَحِمَتْهُ
 وَسَمِعَتْ دُعَاءَهُ فَاجِبَتْهُ وَعَلِیْکَ اسْتِیْقَالَتُهُ فَاقْلَتْهُ وَتَجَاوَزَتْ
 عَنْ سَالِفِ خَطِیئَتِهِ وَعَظِیْمَ جَرِیْرَتِهِ فَقَدْ اسْتَجَرْتُ بِکَ مِنْ تَوَلَّی
 وَجَّاتُ لَیْلِکَ فِی سِرِّ عِبُوِّی اَللّهُمَّ قَدْ عَلَی بِکَرَمِکَ وَفَضْلِکَ

وَأَحْطُ خَطَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَمَّدَنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِفَضْلِكَ
 كَرَامَتِكَ وَأَجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَاكَ الَّذِينَ اجْتَنِبْتَهُمْ طَاعَتِكَ
 وَأَخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصِينَ وَصَفَوْتَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 مِنْ سَعِيدِ جَدِّهِ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظَّهُ وَأَجْعَلْنِي مِنْ سَالِمِيهِمْ
 وَفَارِقِيهِمْ وَأَكْفِنِي شَرَّ مَا أَسْلَفْتُ وَأَعْصِمْنِي مِنَ الْإِثْمِ بِإِذْنِ مَعْصِيَتِكَ
 وَحَبِّبْ لِي طَاعَتَكَ وَمَا يَقْرُبُنِي مِنْكَ وَبِرِّفْنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي
 إِلَيْكَ مَلِجًا الْهَارِبِ وَمِنْكَ مَلْتَمِسُ الطَّالِبِ عَلَى كَرَمِكَ يَعْوَلُ
 الْمُسْتَقْبَلُ التَّائِبُ أَذْبَتَ عِبَادَتَكَ بِالشُّكْرِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ
 أَمَرْتُ بِالْعَفْوِ عِبَادَتَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْ نِيْلَتَهُ
 مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤْيِسْنِي مِنْ سَالِحِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ حَزَنِ قِسْمِكَ
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَجْعَلْنِي فِي جُنتِهِ مِنْ شَرِّ رِيْبَتِكَ
 رَبِّ إِنَّمَا أَنْتَ الْهَادِي فَانْتَ هَلْ الْكَرَمُ وَالْعَفْوُ وَالْمَغْفِرَةُ وَجُدْ عَلَى
 بَيِّنَاتٍ أَهْلُهُ لَا يَمُوتُ اسْتَحْقَاقُهُ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ
 عَلَيَّ نَفْسِي بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَكَرَّمُوا الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ
 وَأَخْصِنِي مِنْ كَرَمِكَ بِحَزَنِ قِسْمِكَ وَأَعِزَّنِي بِعَفْوِكَ مِنْ عَقُوبَتِكَ
 وَاعْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي بَخِسُ عَلَى الْخَلْقِ وَبُصِيقَ عَلَى الرِّزْقِ حَتَّى أَتَوْا
 بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْتَ بِحَزَنِ عَطَائِكَ وَأَسْعَدَ بِإِيجَابِ نِعْمَائِكَ فَقَدْ

لَذْتُ حُجْرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَدْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ
 وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ لِي يَا مَالِكَ وَأَنْزِلْ مَا التَمَسْتُ مِنْكَ
 اسْأَلُكَ بِكَ لَا شَيْءَ هُوَ أَغْظَمُ مِنْكَ بِسَبْحِهِ وَمِهْرُهُ وَمِيكَوْنِيَانِ
 بِبَسْمِ مَرْتَبِهِ يَا اللَّهُ هَفْتُ مَرْتَبَهُ لِأَحْوَلٍ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هَفْتُ مَرْتَبَهُ
 مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ مَرْتَبَهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ مَرْتَبَهُ بِسَبْحِهِ
 بِرَحْمَةِ وَالْمُحَمَّدِ بِفَرْسَةِ أَنْجُو خَوَاهِي حَاجَتُ خُودِ بَارِ خُطَابِطِ
 بِحَدَا سُوْكَدَا كَرِيعَةً قَطْرَةً بَارِ حَاجَتُ مِطْلَبِي خَوْقِ بَارِ بَانِهَامِ
 بِكَرَمِ وَفَضْلِ خُودِ **وَبَرَقَاتِكِ** بَعْدَ زَهْفِ مَرْتَبِهِ يَا اللَّهُ هَفْتُ مَرْتَبَهُ بِكَ
 يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَشَيْخٍ كَفَنَهُ اسْتَبَسَّ بِكَوْنِي خَوْقِ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ
 السَّعَرُضُونَ بِمَصَدِّكَ الْقَاصِدُونَ وَأَمَلُ فَضْلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ الطَّالِبُونَ
 وَلَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَاحَاتٌ وَجَوَابُ عَطَايَا وَمَوَاهِبُ مَنْ يُعَاوِزُ
 تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهُمْ مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِيَاةُ مِنْكَ وَهَآ أَنَا ذَا
 عَيْدِكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْمِلُ فَضْلَكَ وَمَعْرِفَتَكَ فَارْتَكَبْتُ يَا مُؤْمِرُ
 تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعَدْتُ عَلَيْهِ بِوَعْدِكَ
 مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ الْحَبِيبِينَ الْفَاضِلِينَ
 وَجِدْ عَلَيَّ بِحَوْلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ لَنْ يَزَالَ هَبَّ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ

فيه

عبدك

تَطَهَّرُوا وَسَلِّمُوا تَلِيمًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ
 فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ **مُؤَلِّفٌ بَكْرٌ** این دعا بسیار
 خوب است و از دعاها این شب است مآظا هر اجزای آن عمل سابق نیست
وَابْنُ بَابُوْنَه از حسن مجتبی صلوات الله علیه روایت کرده است که جبرئیل
 بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و گفت یا محمد! من خود
 را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت یک
 سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد بخوانند
 پس سجده روند و در سجده بگویند اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدَ سَوَادِي فِي خِيَالِي وَ
 بِيَاضِي يَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهُ غَيْرُكَ يَا
 عَظِيمُ پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند حق تعالی همه آلوده و هزار
 گناه را و مثل او حسنه در نامه عمل او بنویسد و محو کند آن پندرو
 مادرش هفتاد هزار گناه را و نماز دیگر نمازیست که خاصه و عامه
 از حضرت رسول صلعم روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب
 نیمه شعبان در خواب بودم جبرئیل علیه بر من نازل شد و گفت
 محمد! یا بخواب هر وی را این شب گفتم آنچه شب است گفت شب نیمه
 شعبان است پس برخیزانید مرا و بردسوی قبرستان بقیع و گفت
 سر بلند کن بسوی آسمان بدرستی که این شبی است که درها آسمان

در این شب کسوده میشود یعنی رها رحمت و در رها خوشنود خدی
و در رها آمرزش کاهها و در رها فضل و احسان و در کاه توبه و
در کاه نعمت و در کاه جود و بخشش و می آمرزد حق تعالی از بندگان
در این شب بعد از موها چهار پایان و پیشمها ایشان ای محمد هر که ایما
کند این شب را بگفتن **اللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** و نماز
کردن و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفانمودن
بهشت را آخرت جای او باشد و کاهان گذشته و آینده او آمرزیده
شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیکدام
و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید بخواند چون از
همه فارغ شود ده مرتبه **آية الكرسي** و ده مرتبه سوره حمد بخواند
و صد مرتبه **سُبْحَانَ اللَّهِ** بگوید حق تعالی صد کاه کبیره هلاک او را
بیا مرزد و بعد از هر سوره و تسبیحی قصری بهشت باو عطا کند
و شفاعت او را قبول کند و صد نفر از اهل خانه او و خویشان او
شریک گردانند و در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران اینها
را و عباد کنندگان اینها را باو عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم
شود پس ایما که این شب را ای محمد و آمرزش خود را که ایما کند
آنرا و تقرب جویند بسوی خدا بعبادت از بدو سستی که این شب است

بسیار شریف یا محمد من چون بنزد تو آمدم جمیع ملئکه آسمانها پاه
 خود را صاف کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی استاده
 بودند و بعضی رکوع و بعضی سجده و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی
 بتکبیر و بعضی تسبیح و بعضی باستغفار یا محمد بدرستی که حقیقتا
 نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و می آرزد هر مؤمن که بنظر
 استاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد یا
 مشغول یا در خدا باشد و این شبی است که هر که دعا کند البته دعایش
 مستجاب شود و هر که سوال کند با وعطا کرده میشود و هر که استغفار
 کند آمرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول می گردد و محو
 کی است که از خپرا این شب محروم گردد و از حضرت امام ابوحنیفه علیه
 السلام منقولست که هر که در شب نیمه شعبان صد مرتبه بکعت نماز
 بکند با هزار قل هو الله یعنی در هر یک کعت ده مرتبه بخواند پیر دل او در
 روزیکه دلها از ترس مرده باشند و نمیرد تا آنکه صد ملک را
 به بیدند که او را بیدار کنند از عذاب الهی سی نفر از ایشان بشارت
 دهند و اربعه هشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان
 نگاه میداشتند و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او
 استغفار میکردند و ساعت شب و روز و فرموده نفر که او را حفظ میکردند

از شد دشمنان و منقولست که حضرت سواد صلعم در نیشب این دعا
 را میخواندند اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِدِكَ
 وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تَبْلِغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ وَمِنْ الْيَقِينِ مَا يَهْوُونَ عَلَيْنَا
 يَهْ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ اَمْتِعْنَا بِاَسْمَاعِنَا وَابْصَارِنَا وَفُؤُوتِنَا مَا
 لَحِيقَتُنَا وَاجْعَلْهَا الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَارَنَا مِنْ ظِلِّكَ وَانْصُرْنَا
 عَلَى مَنْ عَادَنَا وَلا تَجْعَلْ مَصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْيَا الْاَكْبَرَ
 مِنَّا وَلا تَبْلُغْ عَلَيْنَا وَلا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لا يَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ و این دعا جامع کامل است و متضمن جمیع مطالب دنیا
 و آخرت است و چون دعا که کمال این زیاد که از خواص اصحاب
 المؤمنین صلوات الله علیه بهترین دعاها و از دعا این شب است و در
 اوقات دیدار میتوان خواندن با ترجمه در اینجا ایرادی نمائیم که در
 وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فایده اش تمام تر و ثوابش
 عظیمتر باشد **بدانکه** سید جلیل القدر این طائوس در کتاب اقبال
 روایت کرده است که کمال بن زیاد گفت روزی با مولای خود
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد بصره نشسته بودم شب
 نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که آتش را بجای
 احمیا کند دعا حضرت خضر را نشنید بخواند البته دعا او مستجاب

کرد چون حضرت به نزل خود مراجعت نمود شب بخد متاورفتم
چون مرا پرسید که چکاره آمدی ای کهیل گفتم یا امیر المؤمنین ^{بطلب}
دعای خضر آمدم فرمود که بنشین ای کهیل چون آیند دعا لحفظ
نمائی در هر شب جمعه یاد در هر ماهی یاد سالی یک مرتبه یاد و عمری
مرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود و یاری کرده شو
و روز داده شو و البته آمرزیده شوی ای کهیل طول صحبت و
خدمت تو موجب آن شد که ترا چنین نعمتی و کرامتی ممتاز
و سزاوارتر دانم پس گفت بنویس دعا را تلقین من نمود دعا اینست
و الله الرحمن الرحيم

دعا کهیل

اللهم اِنِّ اسْتَنْتُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ
بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَخَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِحُجْرَتِكَ الَّتِي
غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَبِعِظَمَتِكَ الَّتِي
مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِإِطْلَاقِكَ الَّتِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَبِوَجْهِكَ الْبَاقِي
بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ
الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّتِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورُ
يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ
الَّذِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ اللَّهُمَّ

اغفر لي الذنوب التي تغير النعم اللهم اغفر لي الذنوب التي
 تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء اللهم
 اغفر لي الذنوب التي تنزل البلاء اللهم اغفر لي كل ذنب
 اذنبته وكل خطيئة اخطأتها اللهم اني اتقرب اليك بذكرك
 واستشفع بك الى نفسك واسئلك بحورك ان تدنيني من قربك
 وان توزعني شكري وان تلهمني ذكرك اللهم اني اسئلك سؤال
 خاضع متذل خاشع متضرع انسا محني وترحمي وتجعلني يقين
 راضيا فائعا وفي جميع الاحوال مواضعا اللهم واسئلك سؤال
 مرشد فاقته وانزل بك عند الشدة حاجته وعظم
 فيما عندك رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك وخف
 مكرك ودهر امرك وقلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن
 الفرار من حرك وميتك اللهم لا اجد لذنوبي غافرا ولا لبقائي
 سائرا ولا لشي من عملي القبيح بالحسن مبدل لا غيرك لا اله الا انت
 سبحانك وبحمدك ظلمت نفسي وتجرأت يجري وسكنت الى قديم
 ذكرك لمومنيك على اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم من
 فادح من البلاء اقلته وكم من عثار وقية وكم من مكر و
 دفعته وكم من شاة جميل لست امل انك تشرته اللهم عظم يا

وَأَفْطَيْتُ سَوْحًا إِلَى قَصْرِتِي أَعْمًا إِلَى قَعْدَتِي غَلًا إِلَى حَبْسَتِي عَنْ
 تَقَعِّي بَعْدًا مَالِي وَخَدَعْتَنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا وَتَقَسَّى بِخِيَانَتِهَا
 وَمِطًا إِلَى يَاسِيدِي فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ عَالَمُ
 مَوْءِجِي وَفِعَالِي وَلَا تَقْضَحْنِي بِخَفْيِ مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي
 وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتُهُ فِي خُلُوتِي مِنْ سُوءِ فِعَالِي
 إِسَاءَتِي وَدَوَامِ تَقْصِيرِي وَجَهَالَتِي وَكَثْرَةِ شَهْوَاتِي وَعَقْلَانِي كُنْ
 اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ إِلَى فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رُفْقًا وَعَلَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطْفًا
 الْهُدَى رَيْتِي مِنْ لِي غَيْرِكَ أَسْأَلُهُ كَشْفَ ضُرِّي وَالتَّظَرُّفَ فِي أَمْرِي الْهُدَى
 مَوْلَايَ أَجْرَيْتَ عَلَى حُكْمِكَ اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي وَلَمْ أَحْتَرَسْ فِيهِ
 مِنْ تَزْنِينِ عَدُوِّي فَغَرَّنِي بِمَا أَهْوَى وَأَسْعَدَهُ عَالَمُ ذَلِكَ الْقَضَاءِ
 فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ إِخَالَفْتُ
 بَعْضَ أَمْرِكَ فَلَا أُلْحِظُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَلَا حِلَّةَ لِي فِيهَا جُرْ
 عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَالرَّحْمَةَ حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ آتَيْتُكَ يَا
 إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَلَمْ أَسْأَلْ فِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا مُنْكَسِرًا
 مُسْتَهْبِلًا مُسْتَغْفِرًا مُنِيدًا مُقَرَّمًا مُذْعِنًا مُعْتَرِفًا لَا أَجِدُ مَقَرًّا لِي
 كَانَ مِنِّي وَلَا مَقَرًّا أَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عَذْرُو
 إِدْخَالِكَ يَا أَيُّهَا فِي سَعَةِ مِرْحَمَتِكَ اللَّهُمَّ فَأَقْبَلْ عَذْرُوِّي وَارْحَمْ

شِدَّةَ ضَرْبٍ فَكُنْ مِنْ شِدَّةِ وَثَاقِي يَا رَبِّ ارحم ضعف بدني ورقة
 جلدي ورقة عظمي يا من بدأ خلقك وذكرك في تربيتي ويزني تغاتي
 هبني لا يبداء كرمك وسالف بك يا الهى سيدى ودني اتاك معدي
 بنارك بعد توحيدك وبعد ما انطوى عليه قلبي من معرفتك
 ولهم به لسانى من ذكرك واعتقد ضميرى من حيلك وبعد
 صدق اعترافى ودعائى خاضعا لبويعتك ههنا انت اكرم من
 ان تضيع من ربيته او تبعد من ادبته او تشرد من اوبته او تسلم
 الى البلاء من كفيته ورحمته وليت شعري يا سيدى الهى
 ومولاى اسلط النار على جوارحت لعظمتك ساجدة وعلى
 السرى نطق توحيدك صادقة وبشكرك مريحة وعلى قلوبى
 اعرفت بالتمسك محقة وعلى ضمائر حوت من العلم بك حتى
 صارت خاسعة وعلى جوارح سعت الى اطراف تعبدك طائعة
 وشارت باستغفارك مدعنة ما هكنا الظن بك ولا اخبرنا
 بفضلك عنك يا كرم يا رب وانت تعلم ضعفى عن قليل من
 بلاء الدنيا وعقوباتها وما يجرى فيها من الكارو على اهلها
 على اذ لك بلاء ومكروه قليل مكثه يهرب بقاءه قصير
 مدته فكيف ختم الى لبلاء الآخرة وجليل وقوع الكارو

فِيهَا وَهُوَ بِالْأَنْتَظُولِ مَدَّتُهُ وَيدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَفُ غَزَاهُ
 لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا غَزَا غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهَذَا مَا
 لَا تَقْوِمُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدُ فَكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ
 الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْكِنُ الْمُسْتَكْبَرُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي
 وَمَوْلَايَ لَا أَمْرَ الْأُمُورِ لَيْكَ شَكَوُا وَلِيَايِنَهَا أَصْحَبُ وَأَنْبِيَايَ لَا إِلَهَ
 الْعَذَابِ وَشِدَّتِهِ أَوْ لَطُولِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَيْسَ صَبْرَتِي فِي
 الْعُقُوبَاتِ مَعَ عَذَابِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَايِكَ وَفَرَّقْتَ
 بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْنَائِكَ وَأَوْلِيَايِكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ رُبِّي
 صَبْرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبْرْتُ عَلَى
 حَرِّ النَّارِ فَكَيْفَ أَصْبِرُ غَيْرَ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ
 فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوَكَ فَيَعِزُّكَ يَا سَيِّدِي وَيَا مَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا
 لَيْنَ تَرْكَنِي نَاطِقًا لَا أَصْجَحُّ لَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا أَصْحَبُ الْأَعْلِيْنَ وَ
 الْأَصْخَرِ لَيْكَ صُرَاخُ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَا بَكْرَيْنَ عَلَيْكَ بَكَاءُ
 الْفَاقِدِينَ وَلَا نَادِيكَ أَيْزُكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ أَمَالِ
 الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا
 إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتُرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي بِحَمْدِكَ تَتَمَعُ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ
 مُسْلِمٍ سَجُنَ فِيهَا بِخَالِفَتِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَ

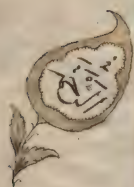
حَسِبَ بَنِي آدَمَ إِذَا جُرِمُوا فِيهِ وَهُوَ يُضِجُ إِلَيْكَ فَجِئَ مَوْمِلٌ
 لِرَحْمَتِكَ وَبَنَادَكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوَجُّدِكَ وَهُوَ سَلَّ إِلَيْكَ يُنَادِي
 يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ بَقِيَ بِالْعَذَابِ وَهُوَ بِرُجُومِ اسْلَافٍ مِنْ جِلْدِكَ
 وَدَأْفِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تُوَلِّيهُ النَّارَ وَهُوَ بِأَمَلٍ فَضْلِكَ
 وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ يُجْرِقُهُ لَهْبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ
 أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ وَزَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ
 يَتَغَالَلُ بِبَنِي آدَمَ وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَزْجُرُهُ بِأَيْنِهَا
 وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبِّهِ أَمْ كَيْفَ بِرُجُومِ فَضْلِكَ فِي عَيْتِهِ مِنْهَا فَتَرَكُهُ
 فِيهَا هِيَ هَاتِئَانِ ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَالْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشَبَّهَ لِمَا
 عَامَلْتَ بِهِ الْمَوْجِدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَاحْسَانِكَ فَيَا الْبَقِيَّةَ اقْطَعْ
 لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعَذُّبٍ جَائِدٍ بِكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ
 اخْلَادٍ مُعَانِدٍ بِكَ لَجَعَلْنَا النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ
 لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرٌّ وَلَا مَقَامًا لَكَ تَقَدَّسَتْ سَمَاوَاتُكَ أَقْسَمْتَ
 أَنْ تَمْلَأَ مِنْ الْكَافِرِينَ مِنَ الْحِجَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُجِلِّدَ
 فِيهَا الْعَائِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَتَطَوَّلَ بِالْإِعْلَامِ
 مُتَكْرِمًا أَقْسَمْتَ أَنْ تَمْلَأَ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ كَمَا كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ وَاللَّهُ وَ
 سَيْدِي فَاسْئَلْكَ يَا الْقُدْرَةَ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقُضِيَّةِ الَّتِي حَكَمْتَهَا

وَحَكْمَهَا وَغَلَبَتْ مِنْ عَلَيْهِ أَجْرُهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجَرْتُهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ
 قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَفْأَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ
 أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
 بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي جَعَلْتُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُمْ أَنْتَ
 الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ ذُنُوبِي وَالشَّاهِدُ بِمَا خَفِيَ عَنِّي وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتُهُ
 وَبِفَضْلِكَ سَرَرْتُهُ وَأَنْ تُؤْفِقَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ أُحْسِنَ
 تَقْضِيهِ أَوْ يُرْتَضَّ شَرُّهُ أَوْ يَرُدَّ تَبَسُّطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطِيئَةٍ تُغْفِرُهَا
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَا لَكَ رَقِي يَا مَنْ
 بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بَصِيرًا مَسْكُونًا يَا خَيْرَ مُقَرِّرٍ وَفَاقِي
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَ
 أَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْفَاقِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَمُحْيَا
 مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي أَوْزَارًا
 كُلِّيًّا أَوْزَدًا وَاجِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مَعْوَلِي
 يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكُونُ خَوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ قُوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ
 جَوَارِحِي أَشَدَّ دَعْوَى الْغَرَمَةِ جَوَارِحِي هَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ
 الدَّوَامَ فِي الْإِصْطِلَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مِثَابِ رِزْقِ السَّالِفِينَ

وَأَسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادَرَةِ وَاشْتِاقَ إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمَشْتَاقِينَ وَ
ادْنُو مِنِّيكَ دُنُو الْمُخْلِصِينَ وَخَافَكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَاجْتَمَعَ فِي
جُودِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ **اللَّهُمَّ** وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي
فَكِدْهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبَهُمْ مَنَزَلَةً
مِنْكَ وَأَخْصِهِمْ رُفْقَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يَنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ
لِي بِجُودِكَ وَاعْظُفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ
لِي فِي بَذْرِكَ لَهْجًا وَقَلْبِي بِحَبْلِكَ مُتَمِّمًا وَمُنًى عَلَى بَحْسِنِ الْجَانِبِ
وَأَقْبَلْنِي عَشْرَتِي وَاغْفِرْ ذَلَّتِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ
وَأَمْرَهُمْ بِدُعَائِكَ وَضَمَيْتَ لَهُمُ الْجَابَةَ فَلَيْلِكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ
وَجْهِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فِي غَيْرِكَ اسْتَجِبْ لِدُعَائِي وَابْلُغْنِي
مُنَاسِي لَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَافْعَلْنِي شَرَّ الْحَيْنِ وَالْآخِرِ مِنْ
أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ فَإِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا
تَشَاءُ يَا مَنْ أَسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَى وَرَحْمَتُهُ رَأْسُ
مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَائِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ
الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا يَعْلَمُ صِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
أَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سُوْلِهِ وَالْإِمَّةِ الْيَاسَمِينِ
مِنْ آلِهِ وَسَلَامٌ وَسَلَامًا كَثِيرًا كَثِيرًا **فصل** في در اعمال بقیه ماه آ

از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که سه روز آخر
 شعبان روز بدارد و نماز و صلا کند حق تعالی ثواب
 روز هفتاد و نهم را بآورد و بنویسد **یا بوالصلا** هر روز و رایت
 کرده است که در جمعه آخر ماه شعبان بخدمت حضرت امام
 رضا علیه السلام التیة و التثارة رفت حضرت فرمود که ای بوالصلا
 اکثر شعبان رفت و این جمعه آخر است پس تدارک و تلافی آن
 در آنچه از این ماه مانده است از تقصیرها که در ایام گذشته اینها
 کرده و بر توبه که روا کرد بر آنچه نافع است بر توبه در آخرت و عا و استغفار
 بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه بکن بسوی حق تعالی
 از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص گردانیده بشی
 خود را از بر خدا و مکن از در کردن خود امانت حق کسی مگر آنکه
 او اکتی و مکن از در خود کینه کسی مگر آنکه بهیرون کنی و از خدا
 بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکارا و خود و هر که توکل
 کند خدا بر او و بسیار بخوان در تقیه اینها آیند عا **اللهم**
ان لم تکن غفرت لنا فیما مضی من شعبان فاغفر لنا فیما بقی منه
 بدرستی که حق تعالی در پناه آن از ما میگرداند بنده ها بسیار
 از آتش جهنم برای حرمت ماه رمضان **بسیار معتبر منقولست**

كه حضرت صادق عليه السلام در شب آخر ما شعبان و شب اول ما
 رمضان اين دعا ميخواندند اللهم ان هذا الشهر المبارك الذي اترك
 فيه القرآن وجعلته هدى للناس وبينات من الهدى
 والفرقان قد حضر فسلنا فيه وسيله لنا وسيله منا في سبيل
 منك وعافيه يا من اخذ القليل وشكر الكثير اقبل مني لبسبر
 اللهم اني اسئلك ان تجعل لي الى كل خير سهيلا ومن كل ما لا يحب
 ما رعا يا ارحم الراحمين يا من عفى عني وعما خلوت به من السيئات
 يا من لم يؤخذ في بيان تكايب المعاصي عفوكم عفوكم عفوكم يا اكرم
 الهى عظمي فلم اتعظ ورجرتي عن محاربتك فلم اترجم فاعذرك
 فاعف عني يا ارحم عفوكم عفوكم اللهم اني اسئلك الراحة عند
 الموت والعفو عند الحساب عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو
 من عندك يا اهل التقوى يا اهل المغفرة عفوكم عفوكم اللهم
 اني عبدك ابن عبدك ابن اميك ضعيف فقير الى رحمتك و
 انت منزل الغنى والبركة على العباد فاهرم مقدر احصيت اعمالهم
 وقسمت ارزاقهم وجعلتهم مختلفه السنه والوانهم خلقا من بعد
 خلق لا يعلم العباد عليك ولا يقدر العباد قدرتك وكلنا
 فقر الى رحمتك فلا تصرف عني وجهك واجعلني من

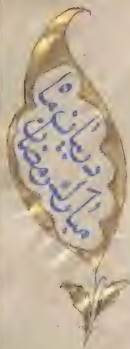
صَالِحِ خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ الَّذِي يَقْنِى خَيْرَ الْبَتَاءِ وَ
 أَقْنِى خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مَوَالِيهِ أَوْلِيَاكَ وَمُعَادَاةِ أَعْدَاكَ وَالرَّغْبَةِ
 إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاءِ وَالسَّلَامِ لَكَ وَالشُّدُوقِ
 بِكَائِكَ وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ
 أَفْجُودٍ أَوْ قُوطٍ أَوْ قَرَحٍ أَوْ بَذَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ حِكَاةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ
 سُمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ أَوْ شَيْءٍ
 لَا تُحِبُّ فَاسْأَلُكَ يَا رَبِّي أَنْ تُبَدِّلَهُ لِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ
 وَرِضًى بِقَضَائِكَ وَرَهْطًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيهِمَا عِنْدَكَ وَآثَرَةً
 وَطَائِنَةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا ذَلِكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ جِلِكَ
 تُعْصِي فَكَأَنَّكَ لَمْ تَرَوْعِينَ كَرَمَكَ وَجُودَكَ تُطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصَ
 وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعِصِكَ سُكَّانُ أَرْضِكَ فَكَّرْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَ
 بِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً دَائِمَةً
 لَا تُخْصِي وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَقْدِرُ قَدْرُهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَمَا
 نَمَارُهَا مَخْصُوصٌ شَبَاهَا كَمَا بَأْسَانِي وَمَعْنِيهِ وَارْدٌ نَشَدَ اسْتَغْفِرُكَ عَمَّا ذَكَرْتُ
 أَنْدَشِي **أَوَّلُ** صَلَوةٍ كَثْرَتِ بِأَحْمَدٍ وَتَوْحِيدِ كَرْتِهِ وَبَعْدَ ذَلِكَ فَارْغَبْ
 هَقْدًا مِنْ تَبِيعِ سُوْرَةِ **حَمْدِ شَيْبٍ** وَفِيهَا رَكْعَتَانِ بِأَحْمَدٍ وَتَوْحِيدٍ وَمَعُونَةٍ
 هَرِيكَ بِكَرْتِهِ **سَبْتُمْ** دُورَ رَكْعَتَيْنِ وَهَرِيكَ رَكْعَتَ حَمْدٍ وَبَيْسَتْ وَنَجْمِ تَبِيعِ

الْحَمْدُ

اسْأَلُكَ

توحید **شب چهارم** چهل رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه
 توحید **شب پنجم** در هر رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید
 و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد **شب ششم** چهار
 رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **شب هفتم** در هر رکعت در هر رکعت
 حمد و صد مرتبه توحید **شب هشتم** در هر رکعت در هر رکعت اول حمد و ایه
 امن الرسول تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در دوم حمد ایه
 قل انما انا بشر و پانزده مرتبه توحید **شب نهم** چهار رکعت در هر
 رکعت حمد و ده مرتبه اذاجاء نصر الله **شب دهم** چهار رکعت در هر
 رکعت حمد و ایه الكرسي بکرتبه و سوره انا اعطیناک الکوفه **شب یازدهم**
 در هر رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافرون **شب دوازدهم**
 در هر رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوره الهیکم
 التکاثر **شب سیزدهم** در هر رکعت در هر رکعت حمد و بکرتبه سوره التین
شب چهاردهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره الوعر
شب پانزدهم چهار رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت
 حمد و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه یا رب اغفر لنا و ده مرتبه
 یا رب ارحمنا و ده مرتبه یا رب توب علينا و بیست و یک مرتبه توحید
 و ده مرتبه سبحان الذی یجیی الموتی و یمیت الاحیاء و هو علی کل شیء

قَدْ تَرْتَبُ شَائِرُهُمْ دُرُكُتْ دُرُكُتْ دُرُكُتْ حَمْدُ وَبِکَرْتِبِه اَیَةِ الْکَرِیْمِ
 وِیَا زَنْدِه مَرْتِبِه تَوْحِیدِ شَبِ **هفدهم** دُرُکُتْ دُرُکُتْ دُرُکُتْ حَمْدُ وَ
 وَبِکَرْتِبِه تَوْحِیدِ بَعْدَ اَنْ تَمَافِئَ مَرْتِبِه اسْتَغْفَارِ شَبِ **هجدهم** دِه
 رُکُتْ دُرُکُتْ حَمْدُ وَبِکَرْتِبِه تَوْحِیدِ شَبِ **نوزدهم** دُرُکُتْ دُرُکُتْ
 دُرُکُتْ حَمْدُ وَبِکَرْتِبِه اَیَةِ قُلْ اَللّٰهُمَّ مَا لَکَ شَبِ **بیستیم** چَهار رُکُتْ
 دُرُکُتْ حَمْدُ وِیَا زَنْدِه مَرْتِبِه سُورَةُ اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ شَبِ **بیست و یکم**
 وِیَا زَنْدِه مَرْتِبِه تَوْحِیدِ مَعُوذَتَیْنِ شَبِ **بیست و دویم** دُرُکُتْ دُرُکُتْ حَمْدُ وَبِکَرْتِبِه قُلْ اِلٰهَیْهَا
 الْکَافِرُوْنَ وِیَا زَنْدِه مَرْتِبِه تَوْحِیدِ شَبِ **بیست و سیم** سَی رُکُتْ دُرُکُتْ
 دُرُکُتْ حَمْدُ وَبِکَرْتِبِه اِذَا زُلْزِلَتْ شَبِ **بیست و چهارم** دُرُکُتْ دُرُکُتْ
 رُکُتْ حَمْدُ وَبِکَرْتِبِه اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ شَبِ **بیست و پنجم** دِه رُکُتْ دُرُکُتْ
 رُکُتْ حَمْدُ وَبِکَرْتِبِه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ کَرَّمَ وَشَبِ **بیست و ششم** دُرُکُتْ دُرُکُتْ
 رُکُتْ حَمْدُ وِیَا زَنْدِه مَرْتِبِه اَیَةِ اَمِنْ الرَّسُوْلِ شَبِ **بیست و هفتم** دُرُکُتْ دُرُکُتْ
 دُرُکُتْ حَمْدُ وِیَا زَنْدِه مَرْتِبِه سُورَةِ اَسْمِ رَبِّکَ الْاَعْلٰی شَبِ **بیست و هشتم** چَهار رُکُتْ
 دُرُکُتْ دُرُکُتْ حَمْدُ وَبِکَرْتِبِه تَوْحِیدِ مَعُوذَتَیْنِ شَبِ **بیست و نهم** دِه رُکُتْ دُرُکُتْ حَمْدُ
 وَبِکَرْتِبِه وَهَر یَا زَنْدِه مَرْتِبِه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ کَرَّمَ وَشَبِ **بیست و دهم** دُرُکُتْ

در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربك الاعلى بعد از سلام صد مرتبه
 اللهم صل على محمد و آل محمد **باب سیم** در بیان مجمل از فضایل و اعمال ائمه
 مبارک رمضان است و در از هشت فصل است **فصل اول** در
 بیان فضیلت ماه مبارک است باید دانست که ماه مبارک رمضان ماه
 خداوند عالمی است و شریف ترین ماههاست چنانچه **بسم** معتبر
 از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله خطبه خواندند در آخر شعبان و فرمودند که ایها
 الناس بدو سبب که رو کرده است بسوی شما ما خدا با برکت رحمت
 و آمرزش ماهیست که نزد خدا بهترین ماههاست و روزهایش
 بهتر و روزهایش شبهایش بهتر پنجاه ساعت و ساعتهاش
 بهترین ساعتهاست از ماهیست که خواندند شمار در آن بسوی
 ضیافت خدا و گردیده آید در آن اهل کرامت خدا نفسهای شما
 در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای
 شما در آن مقبول است و دعاها شما در آن مستجاب است پس سوال
 کنید از پروردگار خود به نیتها درست و دهها پاکیزه از گناهان
 صفات خیمه که توفیق دهد شمار بر روز داشتن آن و تلاوت
 کردن قرآن در آن بدرستی که شقی و بد عاقبت کسی است که محروم

کردن از امرش خدا را ینماه عظیم و یاد کنید بکر سنی و تشنگی شما
کر سنی و تشنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و
مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان
خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگهدارید زبانهای
خود را از آنچه نباید گفت و پوشیدیدیدها خود را از آنچه حلال
نیست شما را نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشها خود را از آنچه
حلال نیست شما را شنیدن آن و مهر بپا کنید بایتمیان مردم و تمام رجا
کنند بعد از شما بایتمیان شما را و باز گشت کنید بسوی خدا از
کاهان خود و بلند کنید بسو خدا دستها خود را بد عباد را و وقت
نمازهای خود را زبانه وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر
میکند حق تعالی درین اوقات بر رحمت بسو بندگان خود و جواب
میکوید ایشان را هرگاه او را مناجات کند و لبیک میگوید ایشان
هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میگردانند هرگاه او را دعا کنند ای کرم
مردم ما بدرستی که چنانست ما در کرم کرده هاشماست پس از کرم بد
آوردید بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما اگران باز است از
کاهان شما پس بگردانید آنها را بطول دادن سجدهها و بدانید که محتاج
سوگند یاد کرده است بعزت خود که عذاب نکند نماز گذاران و گذاران

و سجده کننده کاز و نترساند ایشان را با آتش جهنم در روز قیامت آنها
 الناس هر که از شما افطار نماید روزه دار مومنی را در این ماه از بره
 او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده ازاد کردن و آمرزش گناهان گذشته
 پس بعضی از صحابه گفتند که یا رسول الله صلی الله علیه و اله همه ما قدر
 بر این نداریم حضرت فرمود که پیر همین دین آتش جهنم با افطار فرمودن
 روزه داران اگر بنصف دانه خرما باشد اگر چه بیک شربت آب باشد
 بدرستیکه خدا این ثواب میدهد کسی که چنین کند اگر قادر بر زیاد
 از این نباشد هر که خلق خود را این ماه نه کوگرداند بر صراط بگذرد در روز قیامت
 قدمها بران لغزد و هر که سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و
 کنیز خود را بخواستار در قیامت حساب او را آسان گرداند و هر که
 در این ماه شتر خود را از مردم بازدارد و خوتق لغضب خود را از وی
 دارد هر که در این ماه بتم بی پدیر اگر اعیان خدا او را بگرداند و هر که
 در این ماه صلّه و احسان کند با خویشانش خود خدا وصل کند او را
 بر حمت خود در روز قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود
 خویشان بکند خدای عز و جل قطع رحمت از وی کند و هر که نماز
 سستی در این ماه بکند خوتق ببرد او برات بهیزان آتش جهنم بنشیند
 و هر که در این ماه نماز واجبی را ادا کند خدا باو عطا کند ثواب هفتاد

نماز واجب در ماه هجری کرده شود و هر که در این ماه بیجا صلوات
بر من بر آید من فرستد خدا سن که بر کرد اند تر از و عمل و راد و فری
تر از و کما اعمال سبک باشد و کسی یک آیه از قرآن در این ماه بخواند تو
کسی داشته باشد که در ماه هجری که ختم قرآن کرده باشد اینها الناس بدست
درها بهشت در این ماه گشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که
بر روی شما نه بندد و درها جهنم در این ماه بسته است خدا سوال
کنید که بر شما نگذاید شیطا این در این ماه غل میکند پس سوال کنید
از خدا که هر که بر شما مسلط نکرد **وایضا** از حضرت امیر المؤمنین
صلوات الله علیه علیه منقولست که در ماه رمضان خطبه خوانند و فرمودند
ایها الناس این ماهیست که خدا از این ماه بر شما هر ماهی که از او
مانند فضیلت اهل بیت بر شما بر مرد و در این ماه آتشده میشود در
آسمان و درها بهشت درها رحمت و بسته میشود درهای جهنم
و در این ماه شنیده میشودند آنها که مومنان و مستجاب میگردند دعا
ایشان و رحم میکنند که یکا ایشان را و در این ماه ملک که از آسمان بر زمین
می آیند و سلام میکنند بر مردان و زنان و روزگار بر خست بر و درگاه
خود تا طلوع صبح و از شب قدر است که حق تعالی را شب مقدس کرده
است در آن شب ولایت امامت را پیش از آنکه آدم علیه السلام خلق

شبه هجری که

خلق کند بد و هزار سال عبادت آن شب بهتر است از عبادت
 هزار ماه و روزه و نماز بهتر است از روزه هزار ماه اینها الناس
 بدرستی که آفتابها ماه رمضان و ماهها آن طالع میشوند بر مردان و
 زنان روزه در این ماه و اینها شما مانند ماهها که یک نیست و ^{میان}
 بهترین روزههاست و شبهایش بهترین شبهاست و دیوانه‌های طراز
 غل کرده در اینها در زندانند و زبانه می‌کند خدا در اینها روزه‌ها و
 عمرها را و می‌فید و مقدر می‌گرداند حاجات بدین الله را و در اینها
 حوائج و می‌کند بوی اهل ایمان با مرزش و فروز و رحمت و
 روز و خوشنودی خداوند جزا دهنده ای و زنده‌ای پس تدبیر کار خود بکن
 بدرستی که در این ماه مهمان پروردگار خود نظر کن و تأمل نما که چگونه
 خواهی بود در شب خود و در روز خود و چگونه نگامی در اعضا و
 جوارح خود را از معصیتها پروردگار خود پس نظر کن که شبها در
 خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس هر روز و ماه و گاه تو
 بر تو باقی مانده باشد پس رهنما می‌کند که روز و در آن روزها خود را بگذراند
 توان جمله زیانکاران با و در وقتیکه آقای خود فایز گرداند تو از جمله
 محرومان با و در روزیکه سعادت مند گردند بجا و در وقتیکه
 پروردگار خود توان زنده شده باشی آئی و در آنرا که ترا آقای تو

از درگاه خدای عز و جل بکدام درگاه و خواهی آورد و اگر محروم گردانند ترا
 پروردگار تو که روزی خواهد داد ترا و اگر او ترا خوار کند که ترا کمر
 خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند که ترا عزیز خواهد کرد و اگر او
 ترا واکندارد که ترا یار خواهد کرد و اگر ترا وازبندد که خود قبول نکند
 بندگی که نام خداوند بخشنده را خواهی کرد و اگر او لغزشها و گناهان ترا نیامزد
 امید که خواهی داشت برای آمرزش گناهان خود و اگر خوش خود را که بر
 تو واجب گردانند از تو طلب نمایند چه جوابی بر این خواهی گفت
 ای وزه دار تقرب بجوی بسوی خدا بنا بر تلاوت کردن کتاب ربشها
 و روزهای این ماه زیرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت
 او را قبول کند و قیامت شفاعت میکند بر آن که تلاوت
 آن کرده اند پس بالا میروند بر درجات بهشت بقدر تلاوت و زیارات
 قرآن ای وزه دار بشارت باد ترا که هر نفسی که در این ماه مبعوثی تو را
 تسبیح ز نامه عمل تو بنویسد و خواب تو در این ماه عبادت است عطا
 تو در این ماه مقبولست و گناهات تو در این ماه آمرزیده است و اولهای تو
 بد عذر این ماه شنیده شده است و مناجات و دعا که با خدا میگوئی
 بر تو رحم کند بدستی که شنیده ام از حبیب خود حضرت رسول ^{صلی الله علیه و آله}
 که خداوند عالمیان را در هر شب از شبهای ماه رمضان آزاد گردانده است

از آتش جهنم که عدد ایشان از بغیر از خدا کسی نمیداند چو شب با خرمه
 میشود در آن شب می آرزند مثل آنچه در تمام ما آرزیده است
ریضا فرمود که هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود را
 از چیزهایی که خدا حرام کرده است نگاه دارد بهشت البته او را
 واجب گردد و هر که در پناه روزه دارد و در هیچ شب شبیه
 آن بر حرام افطار نکند البته داخل بهشت شود پس حضرت
 امیر صلوات الله علیه فرمود که شنیدم از حضرت سیدنا نبی علیه
 التحیه و الثنا فرمود که بهترین وصیای پیغمبران در بهترین ماهها
 شهید خواهد شد که بهترین پناهها کلام است و بهترین وصیا کاست
 فرمود بهترین ماهها ماه رمضان است و بهترین وصیا توئی یا علی
 گفتیم یا رسول الله صلی الله علیه و آله از البته خواهد شد فرمود بل بگو
 پروردگارم بدرستی که بر آنچه میشود بد بخت تر از امت مر جفت
 پیکنده نایقه صالحه و ضربتی بر سر تو خواهد زد که ریش تو از خون
 سرن خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند حضرت
 از منبر فرود آمد **و ایضا** از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 منقولست که بسند های معتبر فرمود که ایها الناس هر که وارد
 شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روز آنرا بایستد بر نماز

و عبادت قدر مقرری از شب آنرا و نمازها را در اوقات فضیلت
بجا آورد و عبادت کند بنماز جمعه آن و بامداد آن بنماز عیدان
حاضر شود پس ریافته خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز
کردد بجا برها و بخششها بزرگ خدا و بخششها خدا مانند بخششها
بندگان نیست **فصل دوم** در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن
معتبر است **بلانکه** روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزها
میشکند از طلوع آفتاب تا بر طرف شدن سرخی از جانب مشرق بنابر
مشهور باینها شدن قرص آفتاب یعنی بر طرف شدن شعاع
از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول احوط است باینست قریب
پس باید که بدانند آن چیزها را نایت تواند کرد و چو میا علی علیه السلام
بسیار است در آنها اگر قصد کند ترك همه از برای خدا ظاهر
کافی باشد ما بهتر است که آنچه مہتر باشد و خوب ترك آنها قصد
ترك آنها کند بعنوان وجوب و آنچه خلافی باشد قصد ترك آنها
کند احتیاطا و آنچه بید غده مکروه باشد قصد ترك آنها کند
مستحباً و اگر قصد جمیع محرمات را کند بهتر است و اما آنها که
واجب است ترك آنها کردن **و آنکه** در هر چیزی خوردن و چسیدن
اشامیدن و چسیدن و خوردن و آشامیدن آن متعارف و

معناد باشد در آن خلا فی نیست که مبطل صوم است و موجب قضا
 و کفاره هر دو میشود اگر بعنوان معناد بخورد و اگر بغیر معناد
 باشد مانند آنکه درد ماغ یاد رکوش بچکاند چیز را و بخلق داخل شود
 محل خلافاست و همچنین خلافاست در خوردن و آشامیدن چیزی
 چند که معتاد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ و
 چوب خاک و یکاهای آب فشرده شده از گیاهها غیر معناد و ظاهر است
 که اگر بعنوان معناد باشند اجتناب از آن واجب و احوط آنست که
 اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد **سبوم** جماع کردن در قبل زن است
 مطلقا خواه اترال بشود و خواه نه و فعل آن موجب قضا و کفاره
 میشود بخلاف جماع در بر زن هرگاه اترال بشود و روز را باطل
 میکند قضا و کفاره لازم میشود و مشهور آنست که جماع در بر مرد
 اترال نیز مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل
 نمیدانند و اول اقویست **چهارم** باقی ماندن شب جنابت تا صبح و
 اشهر و اقوی آنست که مبطل است و موجب قضا و کفاره است
 و بعضی مبطل ندانسته اند و بعضی قضا آنها واجب دانسته اند
 و احوط آنست اگر زن جایض پاک شود پیش از صبح غسل بکند و اگر
 نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح و از روز را روزه دارد

وقضای این بکند و اگر جنب غسل متعذر باشد احوط آنست
 که بهم بکند و بهمها نشکند تا صبح شود و خواب اول بعد از جنب
 در حال که نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن
 داشته باشد جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود
 قضا از او واجب نیست و بعضی واجب آنسته اند و آن
 احوط است و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل داشته
 باشد بر او قضا و كفاره لازم است و این احوط است اگر چه در
 رد لیلش سختی هست و مشهور در خواب و تیمم وجوب قضا است
 و این قول قویست بلکه خلافی ظاهر نیست در آن و جمعی از
 اصحاب اعتقاد آنست که در خواب سیوم جنب هرگاه بصبح رسد
 قضا و كفاره هر دو واجب است و اقوی عدم وجوب كفاره است
 و بعضی از متأخران را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن
 از احلام حکم خواب و تیمم را در چنانچه والد مرحوم اختیار نموده
 و این احوط است بلکه خالی از قوت نیست **بدانکه** در روزها
 دیگر غیر از نماز رمضان نیز خلافت که آیا باید که صبح را پاک در
 یابد یا نه و حق اینست که در قضا نماز رمضان می باید صبح جنب
 نباشد و در غیر قضا احوط آنست که اگر صبح ظاهر نباشد و جنب

معین نباشد آن روز روزه ندارد و اگر معین باشد آن روز روزه
 ندارد و قضا نیز بکند و اما اگر عمد کرده باشد و نیت که
 کفار و درکار نباشد و اگر بدید ملاحظه است و در روز سنت
 اگر عمد در جنابت بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت
 روزه کند بمان فقره روزه اش صحیح است و در واجب معین
 اگر عمد ترک کند نیت و پیش از زوال نیت کند مشهور است
 که روزه اش باطل است و قضا می کند و کفار واجب نمیشود
 و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت میتوان کرد
 و در واجب معین تا زوال نیت میتوان کرد اگرچه قضا و رمضان
 باشد و در روز سنت خلافی نیست که اگر در شب نیت نکرد
 باشد و مفطر بعمل نیامد باشد تا اول زوال نیت میتوان کرد
 و بعد از زوال خلافت بعضی گفتند تا نزدیک شام نیت
 میتوان کرد و جمعی از محققین علماء باین قایلند و نزد فقیر
 اقوی اینست و بعضی گفته اند که بعد از زوال نیت میتوان کرد
 و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام روز
 راجع یابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه بعد از نیت است
 راجع یابد **پنجم** سائید غبار غلیظ است مجلق و بعضی آن را موجب

قضا و كفاره ميدانند و بعضی قضا آنها و بيمان فقير مبطل نيست
 و احوط رعايت مشهور است و بعضی از نماخرين ملحق ساختند
 بفجار غليظ و دود غليظ و بخار غليظ را كه از آن اجزا منفصل ميشود
 چو دود تنور و بخار ديك و اظهر عدم بطلانست و احوط اجتناب
 حتى از دود تنباكو **ششم** است نماست طلب نول مني كردن با حوصله
 آن و موجب قضا و كفاره است و مشهور آنست كه هرگاه ملاسه
 ملاعبه كند و انزال شود روزه او باطل ميشود و قضا و كفاره
 آن لازم است و بعضی در آن تا منل نموده اند خصوصا و قتيكه نسبت
 بحلال خود باشد و عادت انزال نباشد و احوط بلكه اقوي وجوب
 قضا و كفاره است مطلقا و در نظر كردن بزن محلال يا حرام
 يا صدای آنرا شنيدن يا بخیال خود در آوردن هرگاه باعث آمدن
 مني شود و قصد انزال نداشته باشد و بان معناد نباشد خلافست
 و اظهر عدم وجوب قضا و كفاره است **هفتم** في كردن عمد و اكثر
 موجب قضا آنها ميدانند بعضی قضا و كفاره هر دو را واجب
 دانند و بعضی هيچ يك را واجب نميدانند و مسئله مشكل است
 و وجوب قضای تنها خالی از قوت نيست و مشهور آنست كه هرگاه
 بي اختيار آيد بر و قضائی نيست و بعضی قضا را واجب دانستند

اند و این قول ضعیف است **هشتم** حقه است و بعضی موجب
 قضا و كفاره هر دو دانسته اند و بعضی موجب قضا ^{بعضی} تنها و
 حرام دانسته اند و موجب هیچک ندانسته اند و بعضی حقیق
 را موجب قضا دانسته اند و حقه جامد را مانند شبافه مکروه
 دانسته اند و بعضی مطلقا مکروه دانسته اند و این قول اقوی ^{است}
 و احوط آنست که بدون ضرورت حقه بمایع نکند و اگر کند
 قضا بکند و اشهر و اقوی آنست که چکانیدن دو در گوش
 موجب فساد صوم نمیشود و سعو ط در بینی هرگاه تعدی بخلق نکند
و ایضا اقوی آنست که جایز است و بعضی موجب قضا و كفاره دانسته
 اند و اگر بخلق رسد احوط اجنبی است **نهم** دروغ گفتن بخدا
 و رسول خدا و ائمه هدا صلوات الله علیهم است بآنکه حدیث
 دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقعی بگوید بلکه کسی که
 اهلیت مسئله گفتن نداشته باشد مسئله نکوید و در حرمان
 شکی نیست و بعضی روزی موجب قضا و كفاره میدانند و
 بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوت نیست
 و احوط آنست که اگر بکند قضا بکند و كفاره بدهد **دهم** سرفرو
 بردن در آبست و جمعی آنرا موجب قضا و كفاره میدانند و

بعضی موجب قضا آنها میدانند و بعضی حرام میدانند و حق
هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرم است
و عدم وجوب قضا و كفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را باب
فرو برد تا کردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماس
دارد و این احوط است و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ
سر را دفعه هر چند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس
دارد و این احوط است و احوط آنست که در روز سه شنبه است
نیز سر را باب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترک است
یا **ز** **هم** بلغی که از سینه بر آید یا از دماغ فرو آید و فرو بردن آن
علما را سه قولست **اول** جواز ابتلاع آنچه بیرون می آید از
سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر
دوم جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدهن نرسد و تحريم ابتلاع
هر دو هرگاه بدهن برسد **سوم** جواز کشیدن از سینه و سر و
فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمیع حکم بفساد
کرده اند بعضی بقضای تنها قبل شده اند و بعضی بکفاره جمع قیل
شده اند و کما فقیر آنست که هیچیک لازم نمیشود و اما احتیاطا
آنست که بعد از آنکه بقضای دهن بیاید فرو نبرد و **دوازدهم** مشهور

و بعضی كفاره
نیروا جب میدانند

میان علم است که مکروه است که زن روزه دارد در میان آب
 بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا کرد آب بنشیند قضا بر
 او لازم است و بعضی کفاره را نیز لازم دانسته اند و اول
 اظهر است و در خائیدن قدران و مصطکی که آبش را
 فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته
 و اظهر جواز است و مشهور میان علم است که اگر کسی گمان
 داشته باشد که شب یا قیامت بلکه اگر شک هم داشته باشد ^{سپید} باشد
 خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص میشود و اگر معلوم شود که
 صبح بوده است که خورده یا آشامیده و اگر ملاحظه نکرده خورد
 باشد قضا واجب است و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمه
 کند جهة وضوی نماز واجب و آب بی اختیار بجلق او در قضا بر
 او واجب نیست و اگر جهة نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا
 بر او واجب است و اگر عیث مضمه کند و آب بجلقش ^{رسد} ^{جمع}
 قضا واجب است و این احوط است و اظهر عدم وجوب است
 مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمه ^{سپید}
 آب دهان را بیندازد و این احوط است **فصل سیم** در ستمها
 و ادب روزه است مکروه است روزه دار را بوسیدن زنان

دست بیدن ایشان مالیدن و دست بآب کردن با ایشان و
اقربا نیست که کراهیت مخصوص بصورت نیست که اینها محرم
شهوات و باشند و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکروه
است بچشم کشیدن چیزی که از اطعمه باشد که بخلق رسد و در آن
مشک باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن خونپست از بدن
که باعث ضعف شود و در حمام احتیاط بسیار باید کرد همچنین
داخل شدن حمام که مضاعف باشد و مکروه است بوئیدن
کلهها خصوصاً زن کس و بهتر آنست که مشک را هم و سایر بویها
خوش مکروه نیست بلکه سنت است **و از حضرت صادق**
علیه السلام منقول است که طیب تحفه صایم است و فرمود که هر روز
دارد راؤل روز خود را خوشبو کند عقلش پل نگیرد و شهر
واقوی آنست که بوئیدن رایحه غلیظ مفطر نیست بعضی گفته
اند بوئیدن رایحه غلیظ که بجوف سد موجب کفاره میشود
و احوط آنست که بوی خوش سائیده که بدماغ بالا رود نبویند
روایتی وارد شده است و مکروه است که صایم جامه که ملاصق
بدنست ترکند و مکروه است زن صایمه را که در آب نشیند
چنانچه گذشت **و از حضرت صادق علیه السلام** منقول است که هرگاه

روزه داری می باید که روزه باشد کوش تو و چشم تو و مو
تو و پوست تو و جمیع اعضا تو یعنی از محرمات بلکه از مکروهات
و فرموده که باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد
ایضا از آنحضرت علیه السلام منقولست که فرمود روزنه همین آن
خوردن و آشامیدنست تنها بلکه باید که در روز روزه نگاه داشت
زبان خود را از دروغ و پوشانیدن دهانها خود را از حرام و بایکدیگر
نزاع میکنید و حسد مبرید و غیبت نکنید و مجادله نکنید
سوگند دروغ بخورید بلکه سوگند مبراست نیز و دشنام مدهید و
فحش مگوئید و ستم میکنید و بخودی میکنید و لاشک میشود و غافل
شوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و
صبر کنید و راست گو باشید و در گنید از اهل شر و اجتناب کنید
از گفتار بد و دروغ و افترا و خصومت کردن با مردم و کمان بد
بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف نمایند
منظر فرج و ظهور قائم آل محمد صلوات الله علیهم باشند و از روزه صد
ثواب اخیر باشند و توشه اعمال صالحه برای سفر اخیرت بدین
ویر شما باد با رام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و
مذلت بندگی که از آقای خود ترسد و رسا باشید از عذاب خدا امیدوار

بر آخرت

باشید رحمت و را و باید که پاک باشد ای روزه دارد دل تو
 از عیبها و باطن تو از خیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن از
 کثافتها و بهیزی بچوئی بسوچند از آنچه غیر اوست و در رفیق
 ولایت خود را خالص کردانی از برای او خاموش باش از آنچه حق
 تعالی نهی کرده است ترا از آن در اشکارا و پنهان و برتری از خداوند
 قهار آنچه سزاوارتر رسیدن اوست در پنهان و اشکار و بختی و مح
 ویدن خود را بخدای عزوجل در ایام روزه خود و فارغ گرداند
 خود را از ترس محبت و و پاد او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا
 ترا امر کرده است بان و خوانده است بسوی آن اگر همه اینها را بعل
 اوری آنچه سزاوارتر روزه داشت است بعل آورده و فرموده خدا
 را اطاعت کرده و آنچه که کنی از آنها که بیان کرده ام برای تو بقدر
 آن از روزه تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن و بدرستی که پند
 گفت که رسول خدا صلی الله علیه و آله شنید که زنی در روز نهار
 خود را دشنام داد حضرت طعاعی طلبید و از زن را گفت بخور
 زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه و جاریه خود را
 دشنام دادی و نه از خوردن و آشامیدن تنها نیست بدرستی که
 حق تعالی روزه را جایز گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار

بدو گفتار بد چه بسیار که اندر روزه داران و بسیار سنگی گشوده
 کان و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که
 چه بسیار روزه داری که بهره نیست و از روزه بغیر از تشنگی
 و کرسنگی و چه بسیار عبادت کننده که نیست و از بهره ارغبات
 بغیر تعبای خوش. خواب زهرکان که بهتر از بیدار و عبادت
 احسانت و خوشا افطار کردن زهرکان که بهتر از روزه داشتن
 بخورد است زهر که خواب مقربان چون به نیت صحیح و قلب
 طاهر واقع میشود از جمله عبادات ایشانست بلکه ارواح
 ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خلص مومنان مشورت
 میکردند و اسرار غیب بروی صادق صادق مطلع میکردند و از راهای قربایشانست و افطار خردندان چون از روی آفاق
 و بوجهی که حق تعالی خواسته افطار مینماید بهتر است از روی
 احسان که روزه را دستگاه خود فروشی خود کردند و بریاد
 عجب مزاج میگردانند و بشرايط صوم عمل نمیکند **فصل چهارم**
 در بیان ادا و خول ما مبارک رمضان است سنت است طلب اهل
 ما رمضان و بعضی واجب است و اند **و** حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام منقول است که چون هلال ما رمضان را دیدگان

بسوی هلال بکن و در بقبله کن و دستها را بسوی خدا بلند کن
 و خطاب کن مَارَاو بکورتی وَ رَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَكَسَلْتُمْ
 إِلَى مَا نَحْبُ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ
 وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا ضَرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ وَبِهْتِنَ
 دَعَاهَا دَعَايَ صَحِيفَةٍ كَامِلَةٍ اسْتَوَيْنَ ابْنُ عَقِيلٍ رَحِمَهُ اللَّهُ ابْنِ
 رَادِرٍ وَرَقْتُ رَوَيْتُ هَلَالَ مَارِضَانَ وَاجِبٌ اسْتَسْتَأْذِنَ
 لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ وَقَدْ رَمَنَّا بِكَ وَجَعَلَكَ مَوَاقِيتَ
 لِلنَّاسِ اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا أَهْلًا مَبَارَكًا اللَّهُمَّ ادْخُلْهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ
 وَالْإِسْلَامِ وَالْبَقِيَّةِ وَالْإِيمَانِ وَالْيَقِينِ وَالثَّقْوَى وَالتَّوْفِيقِ لِمَا
 نَحْبُ وَتَرْضَى وَدَرِشْبَاوَل مَاجَمَاعَ بِأَحْلَالِ خُودِ سَنَتِ اسْتِ
 وَغَسَلِ دَرِشْبَاوَلِ سَنَتِ اسْتِ **وَارِ** خَضِرَتْ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَنَقُولُ اسْتِ كِهْ هَرَكِهْ غَسَلِ كِزِشْبَاوَلِ مَارِضَانَ دَرِشْبَاوَلِ
 جَارِي سِي كَفِ آبِ بَرَسِ بَرِزْدِ بِطَهَارَتِ مَعْنَوِي بِاشْدِتِ مَاهِ
 رَمَضَانَ **وَارِ** حَدِيثِ دِهْ كَرِ فَرَمُودِ كِهْ هَرَكِهْ دَرِشْبَاوَلِ مَارِضَانَ
 غَسَلِ كِزِشْبَاوَلِ بَدَنِ دَرِ اَنَسَالِ بَاوَزَسِدِ **وَارِضَا** مَنَقُولُ اسْتِ كِهْ
 چُونِ مَارِضَانَ دَاخِلِ مِشْدِ حَضِرَتْ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودِ

خود را وصیت میفرمود که اهتمام کنید و سعی نمائید در اینها
در عبادت که در این ماه روزها قیامت میشود و اجلها و عمرها
نوشته میشود و حاجات در این ماه مقدر میشوند و در این ماه شبی
هست بهتر است از هزار سال از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
منقولست که بر شما باد در ماه رمضان با استغفار و دعا بدو ستم که
دعا دفع میکند از شما و استغفار محو میکند گناهان شما را
و زیارت حضرت امام حسین در شب اول ماه است **و این**
حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان
یا شب میانه یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان از او بریزند
مانند برگ درختان و از گناهان بیرون آید مانند روزی که از
مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره او اعطا کند **و این**
از آنحضرت منقولست که هر که در هر شب اول ماه سوره فاتحه
در نماز نافله بخواند در آن سال از بلاها محفوظ گردد و روایت
دیگر از آنحضرت علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه
رمضان دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره
انعام بخواند و سوال کند که حقیقتاً از تو کفایت شرور بکند
خدا او را کفایت میکند از آنچه میترسد در این ماه و حفظ کند او را

از آنچه میترسد و از بیماریها و دردها و این نماز نشسته میخواند
 کرد و سوره را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول ماه
 نیت هر روز تمام مابکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت
 چنین میکند که قصد میکند که فردا روز ماه رمضان میدارم
 واجب قربه الی الله و در روز اول ماه است آنست که غسل کند
 در آب جاری و سی که آب بر سر بریزد و **الحضر** صاق علیه منقولست
 که چون در اول سال چنان کند از جمیع دردها و بیماریها در تمام سال
 ایمن باشد و **ایضا** از **الحضر** منقولست که هر که در روز اول ایماه
 کفی از کلاب بر روی نواز خواند و از پریشانی بخت ببرد و اگر هر روز
 در آن روز از بن بلاها ایمن گرداند و هر که یک کف از کلاب در
 روز اول ماه بر سر بریزد در آن سال از مرض سرسایمن گردد و **بسنده**
 معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه منقولست که هر که در اول ماه
 دو رکعت نماز بکند در هر رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو
 الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سوره انا انزلناه سی مرتبه **قل هو الله**
 و بعد از نماز صدق کند با آنچه میسر شود سلامتی آنماه را
 خریده است و در روز اول خواندن آیند عاسنت است اللهم
 قد حضر شهر رمضان و قل افترضت علينا صیامه و انزلت

الحمد لله

فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۚ اَللّٰهُمَّ
 اَعِنَّا عَلَىٰ صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلِّهُ مِنَّا وَسَيِّئِهِ لَنَا فِي سِرِّ
 مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **وَاَيْضًا** ارْحَضْ صَدَقَةً
 منقولست که چون ماداخل می حضرت رسول صلی الله علیه
 واله این دعا میخواندند اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرَ رَمَضَانَ اَللّٰهُمَّ
 رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اَنْزَلْتَ فِيْهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ
 مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَاعِنَّا
 عَلَىٰ صِيَامِهِ وَصَلَوَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا **وَاَيْضًا** بسند معتبر از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان
 یعنی در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از
 حمد سوره انا فتحنا انخواند و در رکعت دوم هر سوره که خواهد
 حقتعا جمیع بدیهه را در سال زود و کرد اند و در حفظ خدا
 باشد تا سال آینه و در شب اول یا روز دعا کحیفه کامله را
 بخواند که بهترین دعاهاست **وکیفی** **شیخ طوسی** و دیگران **بند**
 صحیح روایت کرده است که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
 که هر که این دعا را بخواند از بزرگ خدا عطا یثایبه اغراض
 فاسد و ریا بخواند در سال با و نرسد فتنه و کمر و نه افق

که در ماه مبارک رمضان
 در اول این یعنی در روز اول
 ماه چهل و یکم عطا فرماید
 این دعا را بخواند و فرمود

كِه ضرر رساند بدن و یا بدن و حوتها و حافظ کذا شر
 آنچه در ان سال واقع میشود از بلاها و دعا ایست اللهم انی استسئلك
 باسمک اللہ ان لہ کل شیء ویرحمک الہی وسعت کل شیء و
 بعظمتک الہی تواضع لما کل شیء ویزنک الہی قهرت کل شیء و
 بقوتک الہی خضع لما کل شیء ویحبر ویک الہی غلبت کل شیء و
 یعللک اللہ احاط بکل شیء یا نور یا قدوس یا اول قبل کل شیء
 و یا باق بعد کل شیء یا اللہ یا رحمن صل علی محمد و آل محمد و اغفر
 الذنوب الہی تغیر النعم و اغفر لی الذنوب الہی تقطع الرجاء و
 اغفر لی الذنوب الہی تدیل لاعناء و اغفر لی الذنوب الہی تد
 الدعاء و اغفر لی الذنوب الہی سیتحق بها نزول الملائک و اغفر
 الذنوب الہی تحب غیث السماء و اغفر لی الذنوب الہی تکشف
 الغطاء و اغفر لی الذنوب الہی تعجل الفناء و اغفر لی الذنوب
 الہی توریث النعم و اغفر لی الذنوب الہی تهتک العصم و السبع
 و ذرعت الحصیة الہی لا ترام و عافی من شر ما احاذر باللیل
 و النهار فی مستقبل سنئے هذه اللهم رب السموات السبع و رب
 الارض السبع و ما فیہن و ما بینہن و رب العرش العظیم
 و رب السبع المثانی و القرآن العظیم و رب سرا فیل و میکائیل

و اغفر الذنوب
 الہی تغیر النعم

وَجِبْرِيلَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِ الرُّسُلِينَ وَ
 خَاتَمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ وَبِمَا سُمِّيتَ بِهِ يَا عَظِيمُ أَنْتَ اللَّهُ
 تَمُزُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطِي كُلَّ حَزِينٍ وَتُضَعِّفُ
 مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ
 يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَالْإِسْنَى فِي مَسْتَقْبَلِ سَنَتِي
 هَذِهِ سِتْرَكَ وَنَصْرَ وَجْهِ يَنْوِرَكَ وَاجِبِي نَجِيكَ وَبَلِّغْنِي ضَوْ
 وَشَرِيفَ كَرَامَتِكَ وَجَسِيمَ عَطِيَّتِكَ وَاعْطِنِي مِنْ خَيْرِ
 مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَالْإِنْسِ
 مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتِكَ يَا مُوَضِّعَ كُلِّ شَاكُوٍ يَا شَاهِدَ كُلِّ حَاجٍ وَيَا
 عَالِمَ كُلِّ خَفِيَةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَالْحَسَنِ
 الْجَاوِزِ تَوَقَّيْ عَلَى مِلَّةِ آبَائِهِمْ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَقَّيْ مَوَالِيًا
 لَا أَوْلِيَاءَ لَكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ وَجِّبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ
 كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُبَاعِلُكَ مِنْكَ وَاجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ
 أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَقْرُبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي خَافُضًا
 عَاقِبَتِهِ وَخَافَ مَقْتِكَ يَا أَيُّهَا عَلَيْهِ حِذَا رَأَى أَنْ تَصْرِفَ

الحمد لله

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَبُصْرَةَ
وَشَرَفَ

وَجَمَلُ الْكَرَمِ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ بِهِ نَقْصًا مِنْ حِطِّي عِنْدَكَ
يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي
حِفْظِكَ وَفِي جَوَارِكَ وَفِي كَفِّكَ وَجَلِّ لِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَ
هَبْ لِي كَرَمَتَكَ عَنْ جَارِكَ وَجَلِّ ثَنَاؤَكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ
اجْعَلْ لِي تَابِعًا لِصَالِحٍ مِنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَالْحَقْنِي بِهِمْ
وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالْصِدْقِ وَعَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ
أَنْ تُجِطَّ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَإِتْيَافِي لِهَوَايَ شَتَا
لِسَهْوَاتِي فَيَحُولَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَكَوْنْ مَنِيئًا
عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا لِسَخَرَتِكَ وَتَقْصِيرِكَ اللَّهُمَّ وَفَقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ
صَالِحٍ تَرْضَاهُ بِهِ عَنِّي قَرِيبِي إِلَيْكَ زُلْفَى اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ
مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَفَرَجْتَ لَهُمْ وَكَشَفْتَ
غَمَّهُ وَصَدَّقْتَهُ وَعَدَكَ وَأَخْرَجْتَ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ
فَاكْفِنِي هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَأَفَاتِهَا وَأَسْقَامَهَا وَقِتَّتِهَا وَشُرُودَهَا
وَأَحْزَانَهَا وَصِيقَ الْعَاشِ فِيهَا وَبَلْغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ بِهَا
دَوَامَ النِّعْمَةِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ
وُظْلِمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى
مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا حِفْظَكَ وَأَخْصَتْهَا كَرَامَتُكَ

ذلك

عَلَى وَأَنْ تَعَصِيَنِ إِلَهِي مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي إِلَى مُسْتَهَيِّ
 أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَآلَتِي
 كُلَّمَا سَأَلْتُكَ وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِاللَّذِّعَاءِ وَتَكَلَّمْتَ
 لِي بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **فصل پنجم** در اعمال هر شب هر روز
 ماه رمضان است از حضرت صادق علیه منقولست که بعد از
 هر نماز و ما مبارک رمضان این دعا بخواند یا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ
 غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَبَسَ كَمِثْلَهُ شَيْءٌ وَ
 هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَمَمَتِهِ وَشَرَفِهِ وَ
 وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَى
 وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هَذَا لِلنَّاسِ وَ
 بَيْنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لِيكَلَّةَ الْقَدَرِ وَجَعَلْتَهَا
 خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ فَإِذَا الْمَنْ لَا يَمُنُّ عَلَيْكَ مَنْ عَلَى يَفْكَالٍ قَبِيَّةٍ
 مِنَ النَّارِ فَمِنْ تَمَنُّ عَلَيْهِ وَأَدْخَلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 دعا بسیار خوبست و اقل شب بمرتبه خوبست که خوانده شود و بسیار **صالح**
 منقولست که هر که در هر شب این دعا بخواند که چهل ساله و او مرد
 شود اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الشَّهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ
 وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

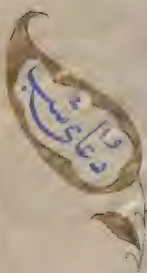
وَارْزُقْنِي حَاجَّتِيكَ الْحَرَامِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عِلْمٍ وَاعْفِرْ لِي
 تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعَظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامُ و
اَيْضًا هر شب از تسبیح سوره انا انزلنا سنن است خواندن و صد مرتبه
 سوره حم را اگر میسر شود و سحر خوردن در سحر هر شب مبارک
 مستحب **اول** حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقول است که را
 نکند امت من سحر خوردن را اگر چه بیکدانه خورم از بنون
 باشد **وایضًا** از آنحضرت صلعم منقول است که حق تعالی ملک که صلوات
 میفرستد بر آنها که استغفامی کنند در سحرها و سحر بخورند پس سحر
 بخورید اگر یک شربت آب باشد و بهترین سحر و اوقات و خرمای
وایضًا فرمود که سحر بخورید اگر چه بیک جرعه آبی باشد خدا صلوات
 و رحمت میفرستد بر سحر خورنده کان از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر که سوره انا انزلناه در وقت سحر و در وقت
 بخواند در مابین این دو حالت ثواب کمی داشته باشد که در روز خدا
 شهید شده باشد و در خون غلطیده باشد و گفته اند که اگر یک
 روز و از بعد از سحر بخورد بهتر است و از اول شب تا آخر شب
 نیت میتوان کرد و همین که میداند و قصد دارد که فردا روزه
 میگیرد و از آنرا خدا میگیرد بر است و اما ادب افطار است

کما اول نماش را بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی از ائمه
 او بر ندانند که کسی و تشنگی بر او غالب شده باشد و مانع حضور
 قلب او باشد و نماز که در نزد صورت افطار را مقدم دانستند
 بهتر است و در وقت افطار سوره انا انزلناه باید خواند سنت است بخانه
 دانستی و از حضرت سول صلعم منقولست که هر که در وقت افطار
 بگوید یا عظیم یا عظیم انت الهی لا اله الا غیره اغفر لی الذنوب العظیم
 انه لا یغفر الذنوب الا العظیم الا العظیم از کاهان بیرون رود نما
 روز بکر از مادر متولد شده است و از حضرت امام حسن علیهم السلام
 منقولست که هر روزی که در وقت افطار مستجاب است
 پس باید رلقه اول بگوید بسم الله الرحمن الرحیم یا واسع المغفرة اغفر لی
 و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی کاظم علیهم السلام منقولست که
 در وقت افطار بگوید اللهم لك صمت و علی زق فطر و
 و علیك توکلت خدا عطا کند بتو ثواب هر کس که در روز
 روزه داشت است و در روایت دیگر منقولست که حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله در وقت افطار بدو نادمین نشستند
 و چون خواند امیر کاشتم می گفت اللهم لك صمتا و علی
 زق فطرنا فقبلكه منا لانك انت السميع العليم و در حدیث

دعا

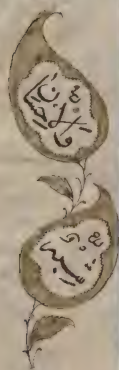
معتبر وارد شده است که حضرت رسالت پناصلی الله علیه و آله و سلم
 میکردند و خرما و آب یا رب و آب و حدیث دیگر منقولست که
 آنحضرت در وقت افطار ابتدا بجلو میفرمودند و اگر غیافند بیتا
 یا قند یا خرما افطار میکردند و اگر حاضر نبود باب نهم کرم پاک میکند
 معده را و قوت میدهد حدقه را و بینا نهر از یاد میکند و کاهن را
 میشود و عروق را ساکن میکند و اند و صقر غالب افزون شود و
 قطع میکند بلغم را و اطفاء حرارت میکند و صدارا بر طرف میکند
و ایضا آنحضرت رسول صلعم منقولست که هر که بر خرما حلا
 را افطار کند ثواب نمازش چها صد برابر مضاعف گردد **و این حضرت**
صلعم علیه السلام منقولست که افطار کردن بآب کاهان میشود **و در چش**
 دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین **علیه السلام** دوست میداشت که
 افطار میفرماید بشیر **و آنحضرت** امام رضا **علیه السلام** منقولست که
 هر که در وقت افطار یک کرده نان تصدق کند بر مسکین خدایا کاهان
 او بسیار نزد و ثواب یک بنده ازاد کردن از فرزندان اسماء
 نام عمل او نوشته شود بهترین اعمال روزها و شبها بمبارک
 رمضان تلافی قرانست بسیار باید خواند چون قران در پناه ازاد شدن
 است **و در حدیث** است که هر چه زرا بهار هست و بها قران ما

رمضانست و در ماهها دیگر در ماهی یک ختم سنت است و قش
 شش روز است و در ماه مبارک رمضان هر سه روز یک ختم
 سنت است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد بهتر است و در حدیث است
 که بعضی از ائمه علیهم السلام چهل ختم زیاده میکردند و اگر هر روز
 را ثوابش بروج مقدس سوخت و اما می از ائمه و فاطمه زهرا هدی
 کند ثوابش مضاعف کرد و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار باید فرستاد
 و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الا الله بسیار باید گفت و نافله شب
 روز ترک نباید کرد و در شبها طاق ماه مبارک غسل سنت است و
 شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سوم
 و در ده آخر در شبها جفت نیز غسل سنت است خصوصاً شب
 و در روایتی آمده شده است که در جمیع مادر هر شب غسل مستحب است
 و بنده معتبر از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه منقول است که
 بشیعیان فرموده اند که هر شب ماه مبارک این دعا بخوانند که دعا اینها را
 ملائکه میشوند بر صاحبش استغفار میکند و دعا اینست اللهم
 انی اُفنیحُ الشَّاءَ بِجَدِّكَ وَ اَنْتَ مُسَرِّدُ الصَّوَابِ بِمِثْلِكَ وَ اَقْبَلْ ثَوَابَكَ
 اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اَشَدُّ الْعَاقِبِينَ فِی
 مَوْضِعِ الشَّكَالِ وَ النِّقَّةِ وَ اعْظَمِ الْمُتَجَرِّبِينَ فِی مَوْضِعِ الْكِبَرِ بَارَكَ

الْعَظَمَةُ اللَّهُمَّ أَزَيْتَ لِي فِي عَمَائِكَ وَمَسْئَلِكَ فَاسْمَعْ بِاسْمِعْ مِدْحَتِي
وَاجِبُ يَارَ حَيُّمُ دَعْوَتِي وَأَقِلْ يَا غَفُورُ عَشْرَتِي فَكَمْ بِاللَّهِ مِنْ
كَرْبَةٍ قَدْ فَرَحْتَهَا وَهُوَ قَدْ كَسَفْتَهَا وَعَشْرَةً قَدْ أَقْلَبْتَهَا وَرَحِمَةً قَدْ نَشَرْتَهَا
وَحَلَقَةً بِلَاغٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذُ صَاحِبَةً وَلَا
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ
كَثْرَةُ نِكْبِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ عَمَائِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي لَا مَضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي
الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ وَمُجْدُهُ الْبَاطِنُ بِالْجُودِ يَدُ اللَّهِ
لَا تَقْصُرُ خَزَائِنُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ الْأَجُودِ أَوْ كَرَمًا إِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَتِي
إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ
سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّا عَفْوُكَ عَنْ ذَنْبِهِ وَتَجَاوُزُكَ عَنْ خَطِيئَتِهِ وَصَفْحُكَ
عَنْ ظُلْمِي وَسَتْرُكَ عَلَى قَبِيحِ عَمَلِي وَحِلْمُكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْحِي عِنْدَمَا
كَانَ مِنْ خَطَايَايَ وَعَمْدًا أَطْعَمَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُ
مِنْكَ الَّذِي زَفَقَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرْبَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفَتَنِي
مِنْ لُجَائِنِكَ فَصِرْتُ أَرْغُوكَ أَمِنًا وَأَسْأَلَكَ مُسْتَانِيًا لَا خَافِيَا

وَلَا وَجَلَ مِدْلًا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ بَطَأَ عَنِّي
 عَتَبْتُ بِحِمْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي بَطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِّمَعْلَاكَ
 بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرِ مَوْلَاكَ كَمَا أَصْبَرُ عَلَى عَبْدٍ لَيْسَ
 مِنْكَ عَلَى بَارِيكَ أَنْ تَدْعُوَنِي فَأَوَّلِي عَنْكَ وَتَتَجَبَّبَ لِي فَأَبْغَضُ
 إِلَيْكَ وَتَتَوَدَّرُ لِي فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنْ لِي التَّطَوُّلُ عَلَيْكَ فَلَمْ
 يَمْنَعْكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ بِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالْتَفَضُّلِ عَلَى بَخِيلٍ
 وَكَرَمِكَ فَأَرْحَمُ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجَدُّ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ أَنْتَ
 جَوَادُكُمْ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لِلْمَلِكِ مَحْرَى الْفُلْكِ مَسِيرُ الرِّبَاحِ فَالِقُ
 الْإِصْبَاحِ دَيَّانُ بَوْمِ الدِّينِ رَبُّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ
 عَلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ آيَاتِهِ فِي
 غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يَهْدِي بِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقُ الْخَلْقِ بَاسِطُ الرِّزْقِ
 فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي
 بَعْدَ فَلَا يَهْرَى وَقَرَبُ فَتْهَيْدِ الْجَوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ
 لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَيْءٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهَرٌ يُعَاوِضُهُ قَهَرُ
 بِعِزَّتِهِ الْأَعْمَى وَتَوَاضَعُ لِعُظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا شَاءَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي يُخَيِّطُ جِبْنَ نَادِيهِ وَيَسْتُرُ عَلَى كُلِّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَبِعِظَمِ
 التَّعَنُّ عَلَى أَجَارِيهِ فَلَمْ يَنْ مَوْهَبَةٍ هَبْنِيهِ قَدْ عَطَانِي وَعِظَمَتِ

مَخُوفَةٌ قَدْ كَفَانِي وَهَجَّةٌ مَوْفِقَةٌ قَدَّرَانِي فَأَتَيْتُ عَلَيْهِ حَامِدًا وَ
 ذَكَرُهُ مَسِيحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَهْتِكُ جَبَابَهُ وَلَا يَغْلُقُ بَابَهُ وَلَا يَرُدُّ
 سَأْلَهُ وَلَا يَحْبِبُ أَمْلَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِرُ الْخَائِفِينَ وَيُجِي الصَّالِحِينَ وَ
 يَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيَهْلِكُ مُلُوكًا وَيُخْلِفُ
 آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَائِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مَدِيرِ الْهَارِبِينَ
 نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ الْمُسْتَضْرَحِينَ مَوْضِعِ خَلْجَاتِ الطَّالِبِينَ
 مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ مِنْ خَشْيَةِ رَعْدِ السَّمَاءِ وَسُكُونِهَا وَتَجَبُّ
 الْأَرْضِ غَمَارِهَا وَتَمُوجِ الْبَحَارِ وَمَنْ يَسْجُدُ فِي غَمْلَتِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ
 وَلَمْ يَخْلُقْ وَيَذَرُ وَلَا يَذَرُ وَلَا يُطْعِمُ وَلَا يُطْعِمُ وَيَهْلِكُ الْأَحْيَاءَ وَ
 يَحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ يَهْدِي الْخَيْرَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَلْفُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَجَمِيدِكَ وَ
 خَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَبَلِّغْ رِسَالَتِكَ أَفْضَلًا وَأَحْسَنًا
 وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَارْزُقْ وَأَفْنِي وَلَطِيبَ وَأَظْهَرِ وَأَسْنِي أَكْثَرًا مَا صَلَّيْتَ
 وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ
 وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ الذِّكْرَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ أَلْفُ صَلِّ
 عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ

أَلْفُ

اللَّهُ

أَلْفُ

أَلْفُ

وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَإِيَّاكَ الْكَبِيرِي
 وَالْبَلَاءِ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصَّدِيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
 سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَمَا عَمِي أَهْلِي
 الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ
 الْمُسْلِمِينَ عَلَيَّ ابْنِ الْحُسَيْنِ وَ مُحَمَّدٍ ابْنِ عَلِيٍّ وَ جَعْفَرِ ابْنِ مُحَمَّدٍ وَ
 مُوسَى ابْنِ جَعْفَرٍ وَ عَلِيَّ ابْنِ مُوسَى وَ مُحَمَّدَ ابْنِ عَلِيٍّ وَ عَلِيَّ ابْنِ مُحَمَّدٍ وَ
 الْحُسَيْنَ ابْنَ عَلِيٍّ وَ الْخَلِيفَةَ الْهَادِي الْمَهْدِيَّ حُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ
 أَمَنَاتِكَ فِي يَلَدِكَ صَلَوةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ
 الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ اللَّهُمَّ وَحَقِّهِ بِمَلَأَتْكَ الْمَقْرَبِينَ
 وَأَيَّدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى
 كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ اسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الْأَوَّلِينَ
 مِنْ قَبْلِهِ مَكِينًا لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَبَدًا لَهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِ كُنَا
 يَعْبُدُكَ لَا يَشْرُكَ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزَّنِي بِهِ وَأَنْصُرُهُ وَأَنْصُرْ
 بِهِ وَأَنْصُرْ نَصْرًا عَظِيمًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا سَهْلًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ
 سُلْطَانًا ضَمِيرًا اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَحْفِ
 شَيْءٌ مِنْ حَقِّ خِيفَةِ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ لِيَدِكَ فِي دَوْلَةٍ
 كَرِيمَةٍ تُعْزِيهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتَذِلُّ بِهَا الْبَغْيَ وَأَهْلَهُ وَتَجْلِي

فِيهَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْقُئًا بِهَا كَلِمَةً
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا بِهِ مِنَ الْحَقِّ فَخَلِّئْنَا وَمَا قَصُرْنَا
 عَنْهُ فَبَلِّغْنَا اللَّهُمَّ الْمُمْرِ بِهِ شَعْنًا وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا وَارْتَوْ بِهِنَّ قَفْنًا
 وَكَثِّرْ بِهِ قِلْتَنَا وَاعْمَرْ بِهِ ذِلَّتَنَا وَاعْزِمْ بِهِ غَائِلَتَنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ
 مَغْرَمِنَا وَاجْبِرْ بِهِ فَقْرَنَا وَاسُدِّ بِهِ خَلَّتَنَا وَكَبِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبُخْصِ بِهِ
 وَجْهَنَا وَفَكِّ بِهِ أَسْرَنَا وَاجْعَلْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَاجْعَلْ بِهِ مَوَاعِدَنَا وَاجْعَلْ
 بِهِ رَغَوَتَنَا وَاعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَانًا
 وَاعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا أَحْمَرَ السُّؤْلِينَ وَكَوَسَعَ الْمُعْطِينَ شَفِيعًا
 صَدَقْنَا وَادْهَبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ
 مِنَ الْحَقِّ يَا ذَا ذِيكَ إِنَّكَ هَدَيْتَ مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانصُرْنَا
 بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا
 نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَيْتُنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَتَنَا وَابْتِغَاءَ
 كَثْرَةِ عَدُوِّنَا وَقِلَّةِ عَدَدِنَا وَسِدَّةِ الْفِتَنِ بِنَا وَظَاهِرِ الرِّمَازِ عَلَيْنَا
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْنَا عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ بِفَتْحِ تَجَلٍّ وَبُخْرٍ كَشْفٍ
 وَنَصْرٍ تُعْرَى وَسُلْطَانِ حَقِّ تَطْهَرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تَجَلَّلْنَا بِهَا وَعَافِيَةٍ
 مِنْكَ تُلْبِسُنَا بِهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى صَبَّحَ أَهْلُ
 صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَقُولُ اسْتَكَرَّ فِيهِ رُشْدُ بَهْرَةِ مَضَى أَيْدِيهِمْ اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيْمَا تَقْضِي تَقْدِيرُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَقُّومِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ
مِنْ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتِنِي مِنْ جُحَاكِ بَيْنَكَ
الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ جَهَنَّمَ الشُّكُورِ سَعِيهِمُ الْمُغْفُورِ ذَنبِهِمُ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيْمَا تَقْضِي تَقْدِيرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي خَيْرٍ وَعِلْمِي
وَتَوْسِعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَ لِي مِنْ تَنْصُرِيهِ لِيَدِينِكَ وَلَا تَسْبِدْ لِي عَمَلِي
وَأَيِّدْ عَامَالِي لِلْمُضَامِينَ نِيْرَ وَارِدْ شِدَّةَ اسْتِدْرَاجِ شَيْبِ اللَّيْلِ بِرَحْمَتِكَ
فِي الصَّالِحِينَ فَادْخُلْنَا وَفِي عَلَيْهِمْ فَارْفَعْنَا وَبِكَاسٍ مِنْ مَعِينِ
مِنْ عَيْنِ سَلَسِبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنْ الْخَوْرِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَارْجِنَا
وَمِنْ الْوِلْدَانِ الْخَلْدِينَ كَانَهُمْ لَوْلَوْ مَكُونٌ فَاخْذِ مِنَّا وَمِنْ ثَمَارِ
الْجَنَّةِ وَخَوْجِ الطَّيْرِ فَاطْعِمْنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ الْحَبَرِ وَالْأَسَدِ
فَاكْبِسْنَا وَلِيْلَةِ الْقَدْرِ وَحُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقِنَا فِي سَبِيلِكَ قُوْفُ
لَنَا وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا فَإِذَا جَمَعْنَا الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَارْحَمْنَا وَبِرَّاءَةٍ مِنَ النَّارِ فَاكْتُبْ لَنَا وَفِي
جَهَنَّمَ فَلَا تَعْلُنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا وَمِنْ الرُّقُومِ وَ
الضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى
وُجُوهِنَا فَلَا تَكْبُنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسِرَابِيلِ الْقِطْرِ إِنْ فَعَلْتَنَا
وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَآلَهُ الْآلَاءِ الْآنَتْ بِحَقِّ لَآلِهِ الْآنَتْ فَجِيئًا وَلَمَّا دَعَا

سجود بپيام معتبر ولد شده است که حضرت امام رضا علیه السلام
فرمود که این دعا بیست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرها میخواندند
و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را از خدا و سرعت اجابت
آن را هر آینه بتمشیر بر طلب این دعا بایکدیگر قائل گشتند و اگر سوگواری
کنند که اسم اعظم خدا تعالی در این دعا است راست گفته اند چون این دعا را بخوانند
با اهتمام تمام و بتضرع بخوانند و از غمها و اهلش پنهان دارند دعا ایست
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ يَا بَهَاءُ وَكُلُّ بَهَائِكَ هِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ بَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ يَا جَمِيلُ وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِيلُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ يَا جَلِيلُ
وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ عَظَمَتِكَ يَا عَظِيمُ وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ يَا نُورُ وَكُلُّ نُورِكَ نُورُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا رَحِيمُ وَ
كُلُّ رَحْمَتِكَ رَحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ كَمَالِكَ يَا كَمِيلُ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَمِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ يَا كَمِيلُ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَمِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سَمَائِكَ يَا كَبِيرُهَا وَ

كُلُّ سَمَائِكَ كِبَرَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ عِزَّتِكَ بِاعْرِضِهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ عَنْ بَرَّةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَا ضِيَّةٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطَلَّةٌ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِإِنْفِذِ
وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ قَوْلِكَ بِإِرضَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحِبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّهَا إِلَيْكَ حَبِيبَةُ اللَّهِ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَ
كُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ
فَافْخَرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْوِكَ
بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلْوِكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْوِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ يَأْنِيكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ يَأْنِيكَ كَرَمَةٌ اللَّهُمَّ

وَكُلِّ سَمَائِكَ
حَبِيبَةُ اللَّهِ

إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ
وَالْجَبَرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحْدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَحْدَهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُحِبُّنِي بِهِ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ بِمَا هُوَ جَابِتُكَ
خواهد از حق تعالی بطلب که البته برآورده است **ایند از سر دیگر**
آورده است که در هر سحر ازین ما این دعا را بتوجه تمام خواندن مستحب
و دعا اینست یا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيَّيَ فِي نِعْمَتِي
و يَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْدَتِي وَالْمَوْصِلُ رَوْعَتِي الْمَقْبِلُ
عَثَرَتِي فَاعْفُ عَنِّي خَطِيئَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خُشُوعَ الْإِيمَانِ قَبْلَ خُشُوعِ
الذُّلِّ فِي السَّارِيا وَاحِدًا يَأْخُذُ بِأَمْرٍ يَأْمَنُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَأْمَنُ يُعْطَى مِنْ سَأَلِهِ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً وَبِتَدَيُّ
بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ تَقْضَا مِنْهُ وَكَرَمًا بِكَرَمِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَهَبْ لِي رَحْمَةً وَسِعَتْ جَامِعَةَ أَلْبَغٍ بِهَا خَيْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ يَا تَبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ
لِكُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجَهَكَ فَا الطَّنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَن ظُلْمِي وَجُرْمِي بِحِلِّكَ وَجُودِكَ يَا
كَرِيمُ يَا مَن لَا يَحِيبُ سَأَلُهُ وَلَا يَنْفِدُ نَائِلُهُ يَا مَن عَلَى فَلَاشَيْ فَوْقَهُ
وَدَنِي فَلَاشَيْ دُونَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي يَا لِقَ الْبَحْرِ

از اینجا تا آخر
و لا تقبل
ان الله العليم
الخبير

يَوْمَ الْبَلَاءِ الْبَلَاءِ الْبَلَاءِ الْبَلَاءِ الْبَلَاءِ الْبَلَاءِ الْبَلَاءِ الْبَلَاءِ
 مِنَ الْبَلَاءِ وَكَفَى مِنَ الْبَلَاءِ وَالْبَلَاءِ مِنَ الْبَلَاءِ وَالْبَلَاءِ مِنَ الْبَلَاءِ
 فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ
 الْعَائِدِ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِيرِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ
 الْمُسْتَعِينِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْهَارِبِ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ هَذَا
 مَقَامُ مَنْ يَبُوءُ لَكَ بِخَطِيئَتِهِ وَيَعْتَرِفُ بِذُنُوبِهِ وَيَتَوْبُ إِلَى رَبِّهِ
 هَذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ هَذَا مَقَامُ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ هَذَا
 مَقَامُ الْخَزُونِ الْمَكْرُوبِ هَذَا مَقَامُ الْخَزُونِ الْمَهْزُومِ هَذَا مَقَامُ
 الْغَرِيبِ الْغَرِيبِ هَذَا مَقَامُ السُّتُوْحِشِ الْفَرِيقِ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَجِدُ
 لِنَفْسِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ وَلَا لَمْ يَجِدْ مَفْرَجًا سِوَاكَ وَلَا لِيُضَعِفَهُ مَقْوِيًّا
 إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمَ لَا تَحْرُقْ وَجْهِي بِالنَّارِ بَعْدَ سُجُودِي لَكَ وَ
 تَعْقِيرِي بِغَيْرِ مَنْ مَعِيَ عَلَيْكَ بَلِّ لَكَ الْحَمْدُ وَالنُّعْ وَالْفَضْلُ عَلَى
 أَرْحَمِ أَيْ بِيٍّ أَيْ بِبِ جَدَانِ بِكَوَيْدِ كَيْفَ نَفْسٍ بِرَبِّكَ شَوْدُ ضَعْفِي وَ
 قَلَّةُ جَهْلِي وَرِقَّةُ جِلْدِي وَتَبَدُّدُ أَوْصَالِي تَنَاشُرُ حُجِّي وَجِسْمِي وَ
 جَسَدِي وَفُجْدَتِي وَوَحْشَتِي فِي قَبْرِي وَجَزْئِي مِنْ صَغِيرِ
 الْبَلَاءِ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ قُوَّةَ الْعَيْنِ وَالْإِعْتِبَاطِ يَوْمَ الْحَشْرِ وَالنُّزْلِ
 وَيُصْنِجْجِي يَا رَبِّ يَوْمَ تَشْدُقُ فِيهِ الْوُجُوهُ أَيْ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ

هَضَن

بِكَ

الْمُسْتَعِينِ

يَا كَرِيمَ

الْعَصَا

أَسْأَلُكَ الْبُشْرَى يَوْمَ تَقْلُبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ وَالْبُشْرَى
 عِنْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَجَّوهُ عَوْنًا فِي حَيَاتِي وَعِدَّةً دُخْرًا
 لِيَوْمِ فِائَتِي أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَعَاؤُهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرُهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ
 لَحَبِيبَ دُعَائِي أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ
 غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْعِمِ الْحُسْنِ الْجَمَلِ الْمُفْضِلِ ذِي الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ وَبِئْسَ كُلُّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبِ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ
 وَمَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْبَقِيَّةَ وَ
 حُسْنَ الطَّرِيقِ وَأَثْبِتْ رَجَاءَكَ فِي قَلْبِي أَقْطَعُ رَجَائِي عَنْ سِوَاكَ
 حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَتَقَرُّ إِلَّا بِكَ يَا طَيِّبًا يَا تَائِبًا يَا طِفْلاً فِي
 جَمِيعِ أحوَالِي مِمَّا حَبِبْتَ وَتَرْضَى يَا رَبِّ بِتَضَعِيفِي عَلَى النَّارِ وَلَا
 تُعَذِّبْنِي يَا نَارَ يَا رَبِّ ارْحَمْ دُعَائِي وَتَضَرُّعِي وَخَوْفِي وَدُؤْلِي وَ
 مَسْكَتِي وَتَعَوُّدِي وَتَلَوُّدِي يَا رَبِّ بِتَضَعِيفِي عَنْ طَلِبِ الدُّنْيَا
 وَأَنْتَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ عَلَى لَكَ بِقُوَّتِكَ عَلَى ذَلِكَ وَ
 قُدْرَتِكَ عَلَيْهِ وَغِنَاكَ عَنْهُ وَحَاجَتِي إِلَيْهِ أَنْ تَرْزُقْنِي فِجَاعِي
 هَذَا وَشَهْرِي هَذَا وَبَيْتِي هَذَا وَسَاعَتِي هَذَا وَرِزْقًا وَاسِعًا
 تَعْنِينِي بِهِ عَنْ تَكْلُفٍ مَا فِي أَيْدِي النَّاسِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ
 الطَّيِّبِ آتِيًا مِنْكَ أَوْ طَلِبًا مِنْكَ أَوْ رَغْبًا مِنْكَ أَوْ جُلَا

وَالْفَضْلُ وَالْإِقَامُ

وَأَنْتَ هَذَا لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَتَوُ الْإِلَهِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بَارِكْ
 لِي فِي ظِلِّكَ نَفْسِي غُفِرَ لِي وَارْحَمْنِي عَافِي عَافِي عَنِّي بِأَسْمَاعِ كُلِّ صَوْتٍ
 وَيَا جَامِعَ كُلِّ قَوْمٍ وَيَا بَارِي النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا تَنْشِبُ
 الظُّلُمَاتُ وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ
 أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ وَأَفْضَلَ مَا
 سَأَلْتُكَ وَأَفْضَلَ مَا أَنْتَ مُسْئِلٌ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهَبْ
 لِي الْعَافِيَةَ حَتَّى تَهَيِّئَ لِي الْمَعِيشَةَ وَخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ حَتَّى لَا تَضُرَّنِي
 الذُّنُوبُ اللَّهُمَّ رَضِّنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي حَتَّى لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِي خِرَاتِنِ رَحْمَتِكَ وَارْحَمْنِي رَحْمَةً
 لَا تَعُذُّ بَنِي بَعْدَهَا أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ
 الْوَاسِعِ رِزْقًا وَاسِعًا حَالًا لَا طَيْبًا إِلَّا تَقْفِرُنِي إِلَيْهِ حَتَّى بَعْدَهُ سِوَا
 تَزِيدُنِي بِذَلِكَ شُكْرًا أَوْ لَيْتَكَ فَاقَةً وَقَفَّرَ أَوَّلَكَ عَمَّنْ سِوَاكَ عَفْوً
 وَتَعَفُّفًا يَا مُحْسِنُ يَا مُجَلِّ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مَلِكُ يَا مُقْنِدُ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفِّنِي الْمَمِّ كُلَّهُ وَأَقْضِ لِي بِالْمُحْسِنِ بَارِكْ
 لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي وَأَقْضِ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي اللَّهُمَّ بَشِّرْ لِي مَا
 أَخَافُ تَعْسِيرَهُ فَإِنْ تَبَشَّرَ مَا أَخَافُ تَعْسِيرَهُ عَلَيْكَ يَسْهُرُ
 سَهْلٌ لِي مَا أَخَافُ حَزَنَتَهُ وَتَقْسِرُ عَنِّي مَا أَخَافُ ضَيِّقَهُ

تَعْسِيرَهُ

ما أخاف

ما أخاف

ما أخاف

وَكُفَّ عَنِّي مَا أَخَافُ غَمَّهُ وَأَصْرَفَ عَنِّي بَلِيَّتَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
سه بار بگوید اللهم املأ قلبي حباً لك وخشية منك تصديقاً
بِكلماتك وقرآنك وشوقاً إليك يا ذا الجلال والإكرام اللهم
إِزْكِكْ عَلَى حَقِّهِ فَصَدَّقَ بِهَا عَلَى وَلِلنَّاسِ قَبْلِي تَبِعَاتُ فَحَمَلَهَا غُفْرًا
وَقَدْ أَوْجَبَتْ لِكُلِّ ضَعْفٍ قَرَى وَأَنَا ضِعْفُكَ فَاجْعَلْ قِرَائِي لِلْيَكَلَةِ
الْجَنَّةَ يَا وَهَّابَ الْجَنَّةِ يَا وَهَّابَ الْغَفْرِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِكَ وَأَنْجِلْهُ أَدْعِيَهُ مَشْهُورَهُ سَحَرْدَةً ثَيْسَتْ كَهْ شَيْخِ طُوسِي
رحمه الله وديكران از ابوهزئه شمالي روايت كرده اند كه حضرت
امام زين العابدين صلوات الله عليه واله در شبها في مبارك
رمضان اكثر شب را نماز ميكرند و چون سحر ميشد اين دعا را

مخوانند و جميلك

إِلَهِي لَا تُؤْخِزْنِي عَنْ عَفْوِكَ وَلَا تَمَكِّرْني مَعْدَكَ مِنْ أَمْرِ إِلَى الْخَيْرِ
يَا رَبِّ وَلَا تُؤْخِزْني عَنْ عَفْوِكَ وَلَا تَمَكِّرْني مَعْدَكَ مِنْ أَمْرِ إِلَى الْخَيْرِ
إِلَّا بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْنِي عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا
الَّذِي سَاءَ وَاجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَلَمْ يَرْضَ خُرْجَ عَنْ قُدْرَتِكَ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَنْتَ تَقْدِرُ بِكَوَيْدِكَ نَفْسٌ مُنْقَطِعَةٌ بِشُؤْرِكَ وَبَعْدَ أَنْ
بَكَوَيْدِكَ عَرَفْتُكَ وَأَنْتَ دَلَّيْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ

الذي

الذي
ادعوه
ارجوه

وَلَوْلَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَيُجِيبُنِي وَإِنْ
كُنْتُ بِطَيْئًا جَاهِلًا عَوْنِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي وَإِنْ
كُنْتُ بِجَيْلٍ لَاجِهٍ يَسْتَقِرُّ ضَيْفِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَنَا دِيهِ كَلَّمَا شَدَّتْ لِحَاظِي
وَأَخْلَوَ بِهِ حَيْثُ شَدَّتْ لِسْمِي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي
دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ جِزَاءِي
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَّلَنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ
فَيُهَيِّئُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ لِي وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي يَجْلُمُ عَنِّي حَتَّى كَانَنِي لَا ذَنْبَ لِي قَرِيبِي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي
وَأَحَقُّ بِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَطَالِبَ لِيكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ
الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتَرَعَةً وَالِاسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمْلَأُ بِمَا
وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلضَّارِّجِينَ مَفْتُوحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ
لِللَّاجِهِينَ بِمَوْضِعِ اجَابَةِ وَاللَّهُ هُوَ فِيهِمْ بِرِصْدِ غَاثَةٍ وَكَثْفِ
الْهَوَافِ إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعِ
الْبَاطِلِينَ وَمِنْ دَوْحَةِ عِمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَثِيرِينَ وَلَكِنَّ الرَّاغِبِينَ
إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجُّ بِعَزْخَلِقِكَ إِلَّا أَنْ
تَجْهَرُ بِالْأَمَالِ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ

إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتَ بِلَا سِتِغَاثِي وَبِدُعَائِكَ تَوَسَّلُ
 مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِجَابٍ لِعَفْوِ عَفْوِي
 بَلْ لِيَقْتَبِي بِكَرَمِكَ وَسُكُونِي إِلَى صَدَق وَعْدِكَ وَحَاجَتِي إِلَى
 الْإِيمَانِ بِتَوْحِيدِكَ وَتَقْبِيَتِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَلَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَائِلُ وَ
 قَوْلُكَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الصَّدَقُ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
 بِكُمْ رَحِيمًا وَلَسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعَ
 الْعُطْيَةَ وَأَنْتَ الْمُنَانُ بِالْعُطْيَانِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ
 عَلَيْهِمْ بِخَيْرِ رَأْفَتِكَ يَا إِلَهِي بَيِّنْتَنِي فِي نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَ
 نَوَهْتَ بِأَسْمِي كَبِيرًا فَيَا مَنْ رَبَّنِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَنِعَمِهِ
 أَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ تِلْكَ
 عَلَيْكَ وَجَّهِي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَهْلِي بِدِلَالِكَ
 وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعٍ إِلَى شَفَاعَتِكَ دَعْوَاكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ غَدَّ
 آخِرُ سَهْ ذَنْبُهُ رَبِّ أَنَا بِكَ بِقَلْبٍ قَدَا وَبِقَهْ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ
 يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاجِعًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ دُنُوبِي
 فَرَعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمَعْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرٌ رَاحِمٍ
 وَإِنْ عَذَّبْتَ فَخَيْرٌ ظَالِمٍ حَقَّتْ يَا اللَّهُ فِي جُرْمِي عَلَى مَسْئَلَتِكَ

حَقِّ حَقِّكَ

وَفَضْلُهُ

وَفَضْلُهُ

وَفَضْلُهُ

الاعتراف

ألا لا تحيب

ولا تولى

مَعَاثِيَانِي مَا نَكَرَهُ جُودُكَ وَكَرَمُكَ وَعُدَّتِي فِي شِدَّتِي مَعَ قَوْلَةٍ
حَيَاتِي مِنْكَ رَأْفَتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَقَدْ رَجَوْتُ بَيْنَ دُفْنِي وَدُفْنِ
مُنِيَّتِي فَحَقِّقْ رَجَائِي وَاسْمَعْ دُعَائِي يَا خَيْرَ مَنْ دُعَاهُ دَائِعٌ وَأَفْضَلُ
مَنْ رَجَاهُ رَاحٌ عَظُمَ بِالسَّيِّدِ أَمَلِي سَاءَ عَمَلِي فَأَعْظِنِي مِنْ عَفْوِكَ
بِمَقْدَارِ أَمَلِي سَاءَ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجْلُ عَنْ جُنَاحَةِ الْمُذْنِبِينَ وَ
حِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُفْضِرِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدِي عَائِدٌ بِفَضْلِكَ
هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُتَجَرِّمٌ وَأَعْدْتُ مِنَ الصَّفْحِ عَنْ أَحْسَنِيكَ
ظَنًّا وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا أَطْرَى هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَى عَفْوِكَ
أَنْتَ بِي حَلِيمٌ سِرُّكَ وَأَعْفُ عَنْ تَوْبِي بِكَرَمٍ وَجْهَكَ فَلَوْ اطَّلَعَ
الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ وَلَوْ خِفْتُ تَجْهِيلَ الْعُقُوبَةِ لِاجْتِنَابِ
لَا لِأَنَّكَ أَهْوَنُ النَّاطِرِينَ إِلَيَّ وَأَخَفُ الْمُظْلِمِينَ عَلَيَّ بَلْ لَا تَنْكَ
يَا رَبِّ خَيْرُ السَّائِرِينَ وَأَحْكَمُ الْأَحْكَمِينَ وَآكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَتَا
الْعُيُوبِ عَفَا لِدُنُوبٍ عَلَامُ الْغُيُوبِ تَسْتُرُ الدُّنْبَ بِكَرَمِكَ
وَتُوخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَا تَحْمُدْ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى
عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَبِحِلْمِي وَبِحِجْرَانِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ حِلْمَكَ
عَنِّي يَدْعُونِي إِلَى قَوْلَةِ الْحَيَاءِ سِرُّكَ عَلَيَّ وَهَبْ عَنِّي إِلَى التَّوْبِ
عَلَى مَحَارِمِكَ مَغْفِرَتِي بِسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمٌ

يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ الْمُنِّ
يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَنْسَرْتُكَ الْجَهْلُ الْبَنَ عَفْوُكَ الْجَبَلُ الْبَاجِلُ
أَبْنُ فَرْجِكَ الْقَرِيبُ ابْنُ غِيَاثِكَ السَّرِيعُ ابْنُ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعُ ابْنُ
عَطَايَاكَ الْفَاضِلُ ابْنُ مَوَاهِبِكَ الْهَبِيبُ ابْنُ صَنَائِعِكَ
السَّنِيَّةُ ابْنُ فَضْلِكَ الْعَظِيمُ ابْنُ مَسْكُ الْجَسِيمِ ابْنُ إِحْسَانِكَ الْقَدِيمُ
أَبْنُ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ يَا مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ فَاسْتَقِنِي وَرَحِمَتِكَ الْخَاصَّةُ
يَا مُحْسِنُ يَا جَمَلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَنَا شَكْلٌ فِي النِّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ
عَلَى أَعْمَالِنَا بَلِّ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لَا تَكْ هَلْ التَّقْوَى أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
يُنْدِي بِالْإِحْسَانِ نَعَاوُ تَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَمَا فَمَا نَذَرِي مَا
شَكَرُ الْجَهْلُ مَا تَشَرُّ مَا سُدَّ مَا عَظِيمُ مَا أَبْلَيْتَ وَأَوْلَيْتَ
أَمْ كَثِيرُ مَا مِنْهُ نَجَّيْتَ وَعَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ حَبِيبَ إِلَيْكَ وَيَا
قُوَّةَ مَنْ مَزَلْ ذَنْبِكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْحُسْنُ وَخَيْرُ الْمُسَبِّحِينَ
فَتَاوَزَ يَا رَبِّ عَنْ قِيَمِ مَا عِنْدَنَا الْجَهْلُ مَا عِنْدَكَ وَآيُ الْجَهْلِ
يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ وَآيُ مَا لَمْ يَطْوِلْ مِنْ آثَانِكَ وَمَا قَدَّرُ الْهَالِكُ
فِي جَنْبِ نَعْمِكَ وَكَيْفَ سَتَكْثُرُ أَعْمَالُ الْبِقَابِلِ بِهَا كَرَمُكَ بَلْ كَيْفَ
يَضْهُقُ عَلَى الذُّنُوبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا
بَاسِطَ الْيَدَيْنِ يَا رَحْمَةً فَوْعَ عَزَّتِكَ يَا سَيِّدِي لَقَدْ نَهَرْتُ مَالِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ

لَا تَنْتَكِرُ

لَا تَنْتَكِرُ

باسمك

بإيالك ولا كففت عن تملقك لما انتهى إلى من الغفوة بحدوك و
كرمك وأنت الفاعل لما تشاء بما تشاء كيف تشاء تعذب من
تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء بما تشاء كيف تشاء ولا
تسأل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في أمرك ولا
تضاد في حكمك ولا يعترض عليك أحد في تدبيرك لك الخلق و
الأمم تبارك الله رب العالمين يا رب هذا مقام من لا ذكرك و
استجار بكركم والفتاحاتك ونعمك وأنت الجواد الذي لا
يضيّق عقوبك ولا ينقص فضلك ولا يقلل رحمك وقد توشتنا
منك بالصفيح القديم والفضل العظيم والرحمة الواسعة افتدك
يا رب تخلف يا ربك ظنونا أو تخيب ما لنا كلاً يا كريم فلبسنا هذا
ظننا بك ولا هذا طمعنا فيك يا ربنا لكنا فيك أم لا طوبى لأكبر
لأن لكنا فيك رجاء عظيم أعصيناك ونحن نرجو أن تستر علينا
ودعوناك ونحن نرجو أن تستجب لنا الحق رجائنا يا مولانا
فقد علينا ما استوجب بأعمالنا ولكر عليك فيما علينا يا نك لا
تصرفنا عنك حسنا على الرغبة إليك وإن كنا غير مستوجبين
لرحمتك فأننا أهل أن تجود علينا وعلى الذين هم يفضل
سعيك فأم من علينا بما أنت له وجد علينا فأننا محاجون على

نَيْلِكَ يَا غَفَّارُ يَوْمَكَ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ
 أَصْبَحْنَا وَأُمْسَيْنَا ذُنُوبَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَتَتُوبُ
 إِلَيْكَ تَحِبُّ إِلَيْنَا بِالْغَنَمِ وَتُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ عَلَيْنَا نَارُكَ وَ
 شَرُّهَا إِلَيْكَ صَاعِدٌ وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلِكٌ كَرِيمٌ يَأْتِيكَ عَنَّا فِي
 كُلِّ يَوْمٍ بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحْطُطَ لِنُغْفِرَكَ وَتَفْضَلَ
 عَلَيْنَا بِالْأَمْرِ قَسْبَانَا مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَأَكْرَمَكَ مُبْدِنَا وَ
 مُعِيدَنَا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَكَرَّمَ صَانِعُكَ وَفَعَّالُكَ
 أَنْتَ اللَّهُ أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَالِيَ سَبِيحِي بِفَعْلٍ وَخَطِيئَتِي
 فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدُكَ سَيِّدُكَ اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ
 أَعِزَّنَا بِسَخَطِكَ وَاجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ
 وَارْزُقْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا بِحَبْلِكَ وَارْزُقْنَا بِقَبْرِ نَبِيِّكَ
 صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ وَرِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ
 بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ وَتَوْفَقًا عَلَى
 مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
 وَلِوَالِدَيَّ وَلِزَوْجِيهِمَا وَلِكُلِّ رِيَاءِي صَغِيرًا وَكَبِيرًا وَاجِرْهُمَا بِالْإِحْسَانِ
 إِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ عُلُوًّا وَعَفْرًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
 الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ

وَالْأَمِينُ

بِالْخَيْرَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَمِيتِنَا وَشَاهِدْنَا وَغَايِبِنَا ذَكَرْنَا
أَنْشَأْنَا وَصَغَّرْنَا وَكَبَّرْنَا حُرْنَا وَمَمْلُوكِنَا كَذَبْنَا الْعَادِلُونَ بِاللهِ
وَضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا وَخَسِرُوا خُسْرًا مَبِينًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي خَيْرَ وَافِعِي مَا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرٍ دُنْيَايَ
وَآخِرَتِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مَنْ لَا
يَرْحَمُنِي اجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ جُزْءًا وَاقِيَةً بَاقِيَةً وَلَا
تَسْلُبْنِي صَاحِبًا مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا
حَلَالًا طَيِّبًا اللَّهُمَّ ارْحَمْ سَيِّئَاتِي وَارْحَمْ رَأْسِيكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَارْزُقْنِي
بِكُلِّ شَيْءٍ وَارْزُقْنِي بِحَجِّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَاهُذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ
وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُخْلِنِي رَأْسِي
مِنْ تِلْكَ الشَّاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ
حَتَّى لَا أَغْصِيكَ وَآلِهِنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ بِهِ وَخَشِينِكَ بِالْبَيْتِ
وَالنَّهَارِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كَمَا أَقُلْتُ
قَدِّمْتَهُنَّ وَتَقَبَّلْتُهُنَّ وَقُمْتُ لِلصَّلَوةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ
الْقِيَّتَ عَلَى نَعْسٍ إِذَا أَنَا صَلَيْتُ وَسَكَنْتَنِي مُنَاجَاتَكَ إِذَا أَنَا
نَاجَيْتُكَ وَمَا لِي كَمَا أَقُلْتُ قَدِّمْتَهُنَّ سَرِيرَتِي وَقَرِيبَ مَنْ
يَجَالِسُ النَّوَابِيزَ يَجْلِسُ عَرَضَتْ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدَمِي وَحَالَتْ

بَيْنِي وَبَيْنَ خُدْمِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَعَنْ
خُدْمَتِكَ خَجَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَحْفًا بِحَقِّكَ فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ
لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْضَاعًا عَنْكَ فَغَلَبْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ وَفَضَيْتَنِي
لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي بِشَرِّ كَلِمَاتٍ فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَهَرَمْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي
فِي الْعَافِيَةِ مِنْ رَحْمَتِكَ أَيْسَرْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي أَلْفَ مَجَالِسِ الْبَطَالَةِ
فَبَيَّنْتَنِي وَبَيْنَهُمْ خَلَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي
أَوْ لَعَلَّكَ يَجُرُّنِي جَرَّتَنِي كَأَقْبَسَتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَيَاتِي مِنْكَ
جَازَيْتَنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ الْمُذْنِبِينَ
قَبْلِي لِأَنْ كَرَمَكَ أَنْ يَبْجُلُ عَنْ مَجَانَةِ الْمُذْنِبِينَ وَحِلْمَكَ
يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاةِ الْمُفْضِرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ يَا رَبِّ مِنْكَ لِيَاكُ
مُسْتَجِرٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَنْ أَحْسَنِيكَ ظَنًّا إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا
وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَالِبَنِي بِعَمَلِي وَأَنْ تَسْتَرْكِبَنِي بِخَطِيئَتِي وَمَا
أَنَا يَا سَيِّدِي وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ
بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْنِي بِسَيِّئِكَ وَاعْفُ عَن تَوْبَتِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ
سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّبْتَهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ
وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي قَعَّمْتَهُ وَأَنَا
الْمُخَافُفُ الَّذِي أَمَنْتَهُ وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ وَأَنَا الْعَطْشَانُ

الَّذِي أَرَوَيْتَهُ وَأَنَا الْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ وَأَنَا الْفَقِيرُ الَّذِي
أَغْنَيْتَهُ وَأَنَا الضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ وَلَنَا الذَّهَبُ الَّذِي أَعَزَّزْتَهُ
وَلَنَا السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ وَأَنَا السَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ وَأَنَا الْبُذِيرُ
الَّذِي سَتَرْتَهُ وَأَنَا الْخَاطِئُ الَّذِي أَقْلَتَهُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَرْتُهُ
وَأَنَا الْمُسْتَضَعْفُ الَّذِي صَرَّزْتَهُ وَأَنَا الْطَرِيدُ الَّذِي أَوَيْتَهُ فَكَفَّ
الْحَمْدُ وَأَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسْتَحْيِكَ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أُرَاقِكَ
فِي الْمَلَأِ أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى أَنَا اللَّهُ عَلَى سَيِّدٍ وَاجِرٍ
أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جِبَارَ السَّمَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى مَعَا
الْجَبَلِ الرَّسْمَى أَنَا الَّذِي جَهَنَّمَ بَشِيرُهَا خَرَجْتُ لَهَا أَسْعَى أَنَا
الَّذِي أَهْلَيْتُهَا فَمَا أَرْعَوَيْتُ وَسَتَرْتُ عَلَى فَمَا اسْتَحْبَبْتُ
وَعَمِلْتُ بِالْعَاصِي فَقَدَيْتُ وَأَسْقَطْنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالَيْتُ
فِي جِلْمِكَ أَهْلَيْتَنِي وَيَسِّرْتَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَانَتْكَ أَغْفَلْنِي وَمِنْ
عُقُوبَاتِ الْعَاصِي جَبَنْتَنِي حَتَّى كَانَتْكَ اسْتَحْيَيْتَنِي إِلَهِي لَمْ أَعْصِدْ
جَهَنَّمَ عَصِيَّتِكَ وَأَنَا لِرَبِّكَ جَائِدٌ وَلَا يَأْمُرُكَ مُسْتَحْفٌ
لَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ وَلَا لِعَهْدِكَ مُتَهَاوِنٌ وَلَكِنْ نَطَبْتُ
عَرَضْتُ وَسَوَّلْتُ لِي نَفْسِي عَلَى نَفْسِي هَوَايَ وَأَعَانِي عَلَى اسْقَايَ
وَعَرَفْتَنِي سِرَّكَ الْمُرْخَى عَلَى فَقْدِ عَصِيَّتِكَ وَخَالَفْتُكَ بِجَهْدٍ

قَالَ مَنْ مِنْ عِبَادِكَ مَنْ يَسْتَقِذُّنِي وَمَنْ يَدِي الْخَصْمَاءُ غَدًا مَنْ
 يَخْلُصُنِي بِحَبْلِ مَنْ أَتَصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَالسَّفَا
 عَلَى مَا أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِي اللَّهُ لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ
 رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ يَايَ عَنِ الْقَنُوطِ لَقَطَطْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا
 يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ
 أَتَوْسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَيَسَّحِّرُنِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 الْقُرْشِيُّ الْهَاشِمِيُّ الْعَرَبِيُّ الْمَكِّيُّ الْمَدَنِيُّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُؤَخِّرْ
 اسْتِثْنَاءَ سَائِرِ أُمَّةٍ وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عِبَدَ سِوَاكَ فَإِنْ قَوْمًا
 آمَنُوا بِالْإِسْنَةِ لِيَحْقُوقُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَذْرِكُوا مَا آمَلُوا وَفَانَا أَمَانِيكَ
 بِالْإِسْنَةِ وَقُلُوبِنَا لَتَعْفُو عَنَّا فَأَذْرِكْ بَيْنَنَا مَا آمَلْنَا وَثَبِّتْ رَجَاءَكَ
 فِي صُدُورِنَا وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ أَنْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
 لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعْرَتِكَ لَوْ أَنْتَ هَرَبْتَنِي مَا بَرِحْتُ
 مِنْ يَدَيْكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ يَا اللَّهُ قَلْبِي مِنَ الْعُرْفَةِ بِكَرَمِكَ
 وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَى مَزِينِ هَبِ الْعَبْدَ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَلِلَّهِ
 مِنْ بَلِيَّتِي الْخَلْقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ إِلَهِي لَوْ فَرَّقْتَنِي بِالْأَصْفَادِ وَاسْتَعْنَيْتَنِي
 سَيْبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَدَكَلْتَنِي عَلَى فُضَائِحِي عُبُودَتِ الْعِبَادِ
 أَمَرْتَنِي إِلَى النَّارِ وَحَلَلْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ

التهاني

رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ وَجْهَ تَائِبِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَلَا أَخْرَجْتُ
 حُبُّكَ عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَتَسَيَّأُ بِأَيَادِيكَ عِنْدِي وَسَتَرَكَ عَلَيَّ فِي
 دَارِ الدُّنْيَا سَيِّدُ صَلَاحِي مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ وَأَخْرَجْتُ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ
 قَلْبِي وَأَجْمَعُ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَآلِهِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَنْقُلْتَنِي إِلَى رَجَةِ
 التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعْبَى بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي وَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالشُّغْرِ
 وَالْأَمَالِ عُمْرِي وَقَدْ نَزَلَتْ تَغْصُنِي مَنَزِلَةُ الْأَيْسَرِ مِنْ
 خَيْرِي فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ أَحَالِمِي إِنْ أَنَا نَقُلْتُ عَلَى مِثْلِ
 حَالِي إِلَى قَبْرِ وَلَمْ أَهْدِهِ لِرُقْدَتِي وَلَمْ أَفْرُسْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ
 لِضَجْعَتِي وَمَا لِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْرِي لَا مَا يَكُونُ مَصِيرِي
 أَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تُخَايِلُنِي قَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ تَأْسِ
 أَجْحَةِ الْمَوْتِ فَمَا لِي لَا أَبْكِي أَبْكِي خُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِحُلُولِ
 رَمْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي أَبْكِي لِضَبْقِ مُحَمَّدٍ أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ
 وَنَكِيرٍ يَا أَيُّهَا أَبْكِي خُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عَرِيَانًا ذَلِيلًا حَامِلًا
 ثِقَلِي عَلَى ظَهْرِي أَنْظُرْ مَرَّةً غَنِيمَتِي وَأُخْرَى عَنْ شِمَالِي إِذَا الْخَلْقُ
 فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعْنِيهِ وَجْهٌ
 يَوْمَئِذٍ سُفْرَةٌ صَاخِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَجْهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا

قَصِيدَةٌ

قَبْرِ

فَوْقَ

الْحَدِّ

مَرَّةً

وَالَّذِي

رَبِّي

أَفِيلَانِ

يَا رَبِّ فُجِّبْ شُكْرَكَ

وَمَا قَدَّرَ عَلَيَّ

غَبْرَةً تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَذَلَّةً سَيِّدِي عَلَيْكَ مَعُولِي وَمَعْقِدِي
 وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي تَصِيدُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ
 تَشَاءُ وَهَدِي بِكَرَامَتِكَ مَنَحْتُ فَلَا تُخْذِلْنِي عَلَى مَا نَقِيتَ مِنْ
 الشَّرِّ قَلْبِي لَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي أَفِيلَسْنَا هَذَا الْكَارِ
 أَشْكُرُكَ أَمْ بِغَايَةِ جُحْدِكَ فِي عَمَلِي أَرْضِيكَ وَمَا قَدَّرَ لِسَانِي
 فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَاحْسَانِكَ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّ جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي وَ
 شُكْرَكَ قَبَّلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي نَحْنُكَ رَهْبَتِي وَ
 إِلَيْكَ تَأْمِيلِي قَدْ سَاقَنِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ يَا وَاحِدَ عِلْفَتِي
 هَبْتِي فِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَطَتْ رَغْبَتِي وَكَ خَالِصُ رَجَائِي
 خَوْفِي وَبِكَ أَسْتَحْبِبُّ قِيَامَ إِلَيْكَ الْقَيْتُ بِيَدِكَ وَبِحَبْلِ طَلْحَتِكَ
 مَدَنِي رَهْبَتِي يَا مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَبِمُنَاجَايِكَ بَرَدَتْ
 أَلَمُ الْخَوْفِ عَنِّي يَا مَوْلَايَ وَبِأُمُومِي وَبِأُمْنَتِي سُورِي صِلْ
 عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ ذُنُوبِي الْمَانِعِ مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ
 فَإِنَّمَا أَسْأَلُكَ لِقَاءَ دِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَخَوْفِي إِلَيْكَ وَعَظِيمِ الطَّعْنِ
 مِنْكَ الَّذِي أَفْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ مِنَ الرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْإِغْنَى
 لَكَ وَحَدِّكَ لِأَشْرِيكَ وَأَخْلَقَ كُلَّهُمْ عِيَالَكَ وَفِي قَبْضِكَ وَ
 كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكَتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي

إِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكُلَّ عَنْ جَوَابِكَ إِسْأَلِي وَطَاشَ عِنْدُكَ
 إِيَّايَ لِي فَيَا عَظِيمَ أَنْتَ رَجَائِي فَلَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي
 إِلَيْكَ وَلَا تُرِدَّنِي فِي جَهَنَّمَ وَلَا تَمْنَعْنِي لِقَلَّةِ صَبْرِي أَعْطِنِي لِقَاءَ
 وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدٌ وَمُعَوَّلٌ وَرَجَاءٌ
 وَتَوَكَّلٌ وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقْتُ وَبِعِزَّتِكَ احْطُرُ رَحْلِي وَبِحُجَّتِكَ
 اقْصِدْ طَلِبَتِي وَبِكَرَمِكَ أَيُّ رَبِّ اسْتَفْتِحْ دُعَائِي وَلَكَ يَكُنْ
 أَرْجَاؤُ اسْدَفَاقَتِي وَبِعِزَّتِكَ أَجْبِرْ عَهْلَتِي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ
 قِيَامِي إِلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَرْفَعُ بَصَرِي وَإِلَى مَعْرِفَتِكَ أَدِيمُ
 نَظْرِي فَلَا تُخَيِّرْ قِيَمَاتِي وَأَنْتَ مُوَضِّعُ أَمَلِي وَلَا تَسْكِنِي الْهَاطِيَةَ
 فَإِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي يَا سَيِّدِي لَا تُكْذِبْ ظَنِّي بِإِحْسَانِكَ وَمَعْرِفَتِكَ
 فَإِنَّكَ ثِقَتِي وَرَجَائِي وَلَا تُخَيِّرْ مِنْ ثَوَابِكَ فَإِنَّكَ الْعَارِضُ الْفَقِيرُ
 إِلَهِي إِنْ كَانَ قَدْ دَنَى أَجَلِي وَلَمْ يُقَيِّرْ بَنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتَ
 الْإِعْزَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي وَسَأَلْتُ عَلَى إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْ لَا
 مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ أَرْحَمُ
 فِي هَذِهِ الدُّنْيَا عَرَبِيٍّ وَعِنْدَ الْمَوْتِ كُنْتِي وَفِي الْقَبْرِ وَحْدًا
 وَفِي الْحَدِّ وَحْشَتِي وَإِذَا نُشِرْتُ لِلْحِسَابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُكْرُ
 مَوْفِقِي وَاغْفِرْ لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ الْآدَمِيِّينَ مِنْ عَمَلِي وَأَدِّمْ لِي

اللَّهُمَّ

مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَارْحَمْنِي صَبِرًا عَلَى الْفِرَاشِ تَقْلِبُنِي أَيْدِي أَحِبِّهِ
وَتَفَضَّلَ عَلَيَّ مَدُودًا عَلَى الْمَغْتَسِلِ يُغَسِّلُنِي صَاحِبُ جَهَنَّمَ وَ
يَحْتَرُّ عَلَى خُمُولٍ لَا فِدَا تَنَاوَلَ الْأَقْرِبَاءَ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَجَدُّ عَلَى
مَنْقُولٍ لَا فِدَا نَزَلْتُ وَجَهْدًا فِي حَقَرَتِي وَارْحَمْنِي فِي ذَلِكَ اللَّيْلِ الْجَدِيدِ
عَرَبِيَّ حَتَّى لَا أَسْتَأْذِنَ بِعَبْرَةٍ يَا سَيِّدِي أَمَّا وَكَأَنَّكَ لَمْ تَقْضِ إِلَى نَفْسِي هَلَكَةً سَيِّدِي
فِيمَا أَسْتَعِثُّ إِنْ لَمْ تُقْلِبْنِي عَشْرَتِي وَمَا لِي مِنَ الْخَلْقِ إِنْ لَمْ تُفَسِّرْ كَرْبَتِي
سَيِّدِي مَنْ لِي وَمَنْ بِرَحْمَتِي إِنْ لَمْ تُرْحَمْنِي وَفَضْلٌ مِنْ أَوْثُلِ إِرْتِ
عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَمَا لِي مِنَ الْفِدَا مِنْ لَذُنُوبٍ إِذَا
انْقَضَى أَجَلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَرْجُوكَ إِلَهِي حَقِّقْ رَجَائِي
وَأَمِنْ عَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا أَرْجُو فِيهَا إِلَّا عَفْوَكَ سَيِّدِي
أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّ وَأَنَا أَلْتَقُوهُ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاعْفُ
وَالْبَسْنِي مِنْ فَطْرِكَ ثَوْبًا يُعْطَى عَلَى الشَّيْءِ وَتَغْفِرُهَا لِي وَلَا
أُطَالِبُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مِنَّةٍ قَدِيمٍ وَصَفْحٍ عَظِيمٍ وَجَاوِزٍ كَرِيمٍ إِلَهِي
أَنْتَ اللَّهُ تَقْصِرُ سَبِيلِي عَلَى مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْجَاهِلِينَ
بِرَبِّكَ يَبْتَكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَسْأَلِكَ وَأَبْعَنَ أَنْ تَخْلُقَ لَكَ وَ
الْأَمْرَ لِيكَ تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي سَيِّدِي
عَبْدُكَ يَبْتَكَ أَقَامَتُهُ الْخَصَاصَةُ بِرَبِّكَ يَبْتَكَ بِقَرَعِ بَابِ حَسَنَاتِكَ

مَا نَكَحَ

وَلَمْ يَنْزِلْ فِيهِ
عَيْنَاكَ فَضْلُكَ

أَهْلُ

الذُّنُوبِ وَرَحْمَتِهِ

بِدُعَائِهِ وَيَسْتَغْفِرُ جَهْلَ نَظَرِكَ بِمَكُونِ رَجَائِهِ فَلَا تُفْضِرْ
 بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي وَاقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَقَدْ عَوَّيْتُ بِهَذَا الدُّعَاءِ
 وَأَنَا أَرْجُو أَنْ لَا تُرَدَّنِي مَعْرِفَةَ مَنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِلَهِي
 أَنْتَ الَّذِي لَا يُجْنِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ تَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ
 وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَ
 فِرَاجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَاجْرَاءً عَظِيمًا وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ
 كُلِّهِ مَا عَمِلْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْمَلْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ
 عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَاجْوَدَ مَنْ أَعْطِيَ أَعْظَى سُؤْلِ
 فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي خُرَاجَتِي وَأَخَوَانِي فِيكَ وَ
 ارْغِدْ عَيْشِي وَأَظْهِرْ مَرْقَتِي وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي وَاجْعَلْهُ مِنْ
 أَطْلَعَتْ عَمْرُهُ وَحَسَنَتْ عَمَلُهُ وَآمَنَتْ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ وَرَضِبَتْ عَنْهُ
 وَاحِدَتُهُ حَيَوَةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ وَأَسْبَغِ الْكَرَامَةَ وَأَنْفِ
 الْعَيْشِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا تَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ خَصِّنِي
 مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَيْكَ فِي
 إِنَاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سَمْعَةً وَلَا أَشْرًا وَلَا بَطْلًا
 وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَالِشِينَ اللَّهُمَّ أَعْظِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ
 وَالْأَمْنِ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ

اللَّهُمَّ

وَالْقَامِر فِي نِعَمِكَ عِنْدِي وَالصِّحَّةُ فِي لِحْيَتِكَ وَالْقُوَّةُ فِي لَبَدِنِ
وَالسَّلَامَةُ فِي لَدِينِ وَأَسْتَعِينُ بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَفْوَحِ
عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتُنْزِلُهُ فِي شَهْرِ
رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ حِمَّةٍ
تَنْشُرُهَا وَغَايَةِ تِلْكَ وَلَيْلَةِ تَدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَاتٍ
تَجَاوِزُهَا وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَاهُ وَفِي كُلِّ عَامٍ
ارْزُقْنِي رِزْقًا وَاسْعًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَأَصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي
الْأَسْوَءَ وَأَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالظُّلُمَاتِ حَتَّى لَا تَكَادِيَ شَيْءٌ مِنْهُ
وَحُذِّعْنِي بِأَسْمَاعِ أَصْدَائِي وَأَبْصَارِ أَعْدَائِي وَحُسَادِي وَكُلِّ ظَنَنٍ
عَلَيَّ وَأَصْرِفْ عَنِّي عَلَيْهِمْ وَأَقْرِ عَيْنِي وَحَقِّقْ ظَنِّي وَفَرِّجْ قَلْبِي وَاجْعَلْ
لِي مِنْ هَبْنِي وَكَرْبِي فَرَجًا وَخُرْجًا وَاجْعَلْ مِنْ أَرَادَنِي سُوءًا مِنْ
جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمِي وَكَفْنِي شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ السُّلْطَانِ
وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْ لِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَاجْرِئْ لِي مِنَ النَّارِ
بِعَفْوِكَ وَادْخُلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ
بِفَضْلِكَ وَاجْعَلْ بَأَوَّلِ بِلَائِكَ الصَّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَزْوَارِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ

وَالظُّلُمَاتِ

اَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُ سَيِّدِي عِزِّكَ وَجَلَالِكَ
 لَيْسَ طَابَتْ بِيذُنِي لِطَالِبِكَ بِكَرَمِكَ وَلَكِنْ أَدْخَلَنِي النَّارَ
 لِأَخِيرِنَ أَهْلِ النَّارِ يَحْيِي لَكَ اللَّهُ سَيِّدِي إِنْ كُنْتُ لَا تَغْفِرُ
 إِلَّا لِأَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِلَى مَنْ يَفْرَعُ الْمُذْنِبُونَ
 وَإِنْ كُنْتُ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ مِنْهُمْ يَسْتَغِيثُ الْمُسْتَوْفُونَ
 اللَّهُ إِنْ أَدْخَلَنِي النَّارَ فَقِي لَكَ سُورُودِيكَ وَلَنَا وَاللَّهُ أَعْلَمُ
 أَنْ سُورُودِيكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُورِ عَدُوِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيقًا
 بِكَائِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفِرْقَانًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
 الْإِكْرَامِ حَيْثُ لِي لِقَائُكَ وَآخِيبَ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي لِقَاءَكَ
 الرِّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَامِلَةَ اللَّهُمَّ أَحْقِنِي بِصَالِحِ مَنْظُورٍ
 اجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْنِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِزَّنِي
 عَلَى نَفْسِي بِمَا تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَا تُرُدَّنِي
 فِي سُوءٍ اسْتَقْدَنْتَنِي مِنْهُ وَأَخْتَمْ عَلَيَّ بِأَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابِي
 مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَعِزَّنِي عَلَى صَالِحِ مَا
 أُعْطِيتَنِي وَثَبِّتْنِي يَا رَبِّ وَلَا تُرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَقْدَنْتَنِي مِنْهُ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ

قوله

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

يَعْقُوبُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

لِقَائِكَ أَحْيِنِي عَلَيْهِ وَتَوَقَّعِي إِذَا تَوَقَّعْتَنِي عَلَيْهِ وَلَبِثْتَنِي
 إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَأَيُّ قَلْبِي مِنَ الْبَاءِ وَالشَّكِّ وَالسُّمْعَةِ فِي
 دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اللَّهُمَّ اعْظِنِي بِصَبْرٍ فِي ذِمَّتِكَ
 وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفَقْهًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلًا مِنْ مَزْحَمَتِكَ وَوَرَعًا
 بِحُجْرَتِي عَنْ مَعَالِ صَبْرِكَ وَنَجْزٍ وَنَهْجٍ بِتَوَكُّلِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيهَا
 عِنْدَكَ وَتَوَقَّعِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُسَلِ وَالْفَقْرِ وَالْفَشْلِ وَالْهَمِّ
 وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ وَالذُّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَ
 الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ كُلِّهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطَنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَحْشَعُ
 وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَصَلَوَةٍ لَا تَرْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ
 عَلَى نَفْسِي وَوَلَدِي وَبَنِي وَمَالِي عَلَى أَجْمَعٍ مَا رَزَقْتَنِي مِنْ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُحْيِيُنِي مِنْكَ
 أَحَدٌ وَلَا أَحَدٌ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ
 وَلَا تُزِدْنِي بِعَذَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَعَارِضْ كَرِي وَارْزُقْ دَرَجَتِي
 وَحُطَّ وَتَرَكْ وَلَا تَذْكُرْنِي بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَثَوَابَ
 مَنْطِقِي ثَوَابَ دُعَائِي بِرِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاعْظِنِي يَا رَبِّ جَمِيعًا

يَهْلِكُ وَلَا يَرُدُّنِي

رَغِبْ

سَأَلْتُكَ وَزِدْتَنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ مِنَ الْغَائِبِينَ يَا رَبَّ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ الْعَفْوَ وَأَمَرْتَنَا أَنْ
 نَعْفُو عَنْ ظُلْمِنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَأَعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَىٰ بِالدُّلَىٰ
 مِنَّا وَأَمَرْتَنَا أَنْ نَزِدَ سَائِلًا عَنْ آبَائِنَا وَقَدْ جِئْتُكَ سَائِلًا
 فَلَا نَزْدَ لِي إِلَّا بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَأَمَرْنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَىٰ مَا مَلَكَتْ
 أَيْمَانُنَا وَنَحْنُ أَرْقَاؤُكَ فَأَغْنِ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُفَرِّغِي عِنْدَ
 كُرْبَتِي وَبَاغُوْنِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فَرَعْتُ وَبِكَ اسْتَعَيْتُ وَ
 بِكَ لَذْتُ هَلَا الْوَدُيُّ سِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَغْنِي
 وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْبَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْبَسِيرَ
 وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ لَرَجِيمُ الْعَفْوَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا
 تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي يَقِينًا صَادِقًا حَتَّىٰ أَعْلَمَ أَنَّهُ لِي فَصِيلَتِي إِلَّا مَا
 كُتِبَ لِي وَرِجْهِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
 مَخْصَرْتِي مِنْ دَعَائِي سَحَابِي يَا مُفَرِّغِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا غَوِي
 عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فَرَعْتُ وَبِكَ اسْتَعَيْتُ وَبِكَ لَذْتُ
 لَا الْوَدُيُّ سِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَأَغْنِي وَفَرِّجْ
 عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْبَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ لَعَفُو
 الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي يَقِينًا صَادِقًا

أَنْتَ

وَعَفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْبَسِيرَ

و

و

حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصَلِّيَ إِلَّا مَا كَتَبَ لِي وَرَضِي مِنَ الْعِبَادَةِ قَسَمْتَ
 لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وَلِيَّيَ
 نِعْمَتِي يَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْدَتِي وَالْأَمْنُ رَوْعَتِي
 وَالْمُقِيلُ عَثَرَتِي فَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَنْجِلْهُ عَذَابًا
 هَرُوزًا مُبَارَكًا رَمَضَانَ دَعَائِي سَتُكَ سَيِّدِي وَطَائِفَتِي
 بَرَاءَتِي فِي فَضِيلَتِ بَسْمِ الرَّحْمَنِ كَرِهَ اسْتِجَابَتِي
 جَبَرَتِي وَبَرَمُضَامِينَ عَالِيَهُ مُشْتَمَلَتِي دَعَائِي سَتُكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي سَهْرَتِي بِرَبِّكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ يَا بَهَاءُ وَكُلُّ بَهَائِكَ إِلَهِي اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلِهِ وَ
 كُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ
 كُلِّهِ بِرَبِّكَ بِكُودٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي
 كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ بِكُودٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا
 وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنُورِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نَبِيٍّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ

وَالسَّعَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا بِرِسَالَتِهِ بِكُودِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسُكُودِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ تَامَّةٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا
وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كِبَرَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا بِأَسْمَتِهِ
بِكُودِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسُكُودِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَّتِكَ عَزِيزَةً اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا
وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَا ضِيَّةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطْبَلَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا
بِرِسَالَتِهِ بِكُودِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
بِرِسَالَتِهِ بِكُودِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَائِهِ
وَكُلِّ قَوْلِكَ رِضًى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحْسَنِهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ حَبِيبَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي

بِسَائِلِكَ كُلِّهَا بِسَهِرَتِهِ بِكُودِ اللَّهِ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسَهِرَتِهِ بِكُودِ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِإِسْرَافِهِ
وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ سُلْطَانِكَ بِإِدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِإِفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ
فَإِخْرًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ بِسَهِرَتِهِ بِكُودِ اللَّهِ
إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسَهِرَتِهِ بِكُودِ اللَّهِ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَاقَتِكَ بِإِعْلَاقِهِ وَكُلِّ عِلَاقَتِكَ عَاجِلًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِعِلَاقَتِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَمْنَنِكَ بِإِقْدَامِهِ وَكُلِّ مَمْنَنِكَ قَدِيمًا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَمْنَنِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِعَجَبِهَا
وَكُلِّ آيَاتِكَ عَجِيبَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا بِسَهِرَتِهِ بِكُودِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسَهِرَتِهِ بِكُودِ اللَّهِ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِإِفْضَالِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِإِعْمَارِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ
عَامًّا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ
بِأَهْنَاءِهِ وَكُلِّ عَطَائِكَ هَنِيئًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

يَجْزِيكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِإِحْسَانِهِ وَكُلُّ
 إِحْسَانِكَ حَسَنٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمَا يَجْزِيُنِي بِهِ أَفَاجِبُنِي يَا اللَّهُ نَعَمْ دَعْوَتِكَ يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّوْنِ وَالْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا يَجْزِيُنِي جِبْنَ أَسْأَلُكَ بِهِ
 أَفَاجِبُنِي يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْمِ اللَّهِ بِطَلَبِ
 بَكْوَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَ
 الصِّدْقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَالْإِيْتَامِ بِالْأَيِّمَةِ مِنَ آلِ مُحَمَّدٍ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي قَدِمْتُ
 بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ
 رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ
 وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ
 مِنْ كُلِّ مَكْرُورٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ تَرَكْتَ أَوْتَرِكُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا
 الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمِ
 لِي مِنْ كُلِّ سُورٍ وَمِنْ كُلِّ بُحَّةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ

جِبْنَ دَعْوَتِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِشَأْنِكَ وَجَبَرُوتِكَ
 كُلِّهَا

من كل نعمه

فَرَجَ وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ
 كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ وَنَزَلَتْ
 مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي
 هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا
 ذُنُوبِي قَدْ خَلَقْتَ وَجَّهِي عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 أَفْغَهَرْتُ خَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ اللَّهُ
 لَمْ يُطْفَأْ وَيُوجَّهْ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَيُوجَّهْ وَلِيِّكَ عَلِيِّ الرِّضَا
 وَيُحْيَى وَلِيِّائِكَ الَّذِينَ أَنْجَلْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ
 لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَا قَوْلَا
 دُنُوبَنَا كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا وَأَنْ تَحْتَمِلَ لَنَا بِأَلْسِنَةِ الْحَاجِّ
 أَنْ تَقْضِيَ لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهَيَّاتِ وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ
 فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا مُحَمَّدُ وَإِلَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَمِيرِ
 أَمِيرِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ
 الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ بِسْمِ سَتَارِ سُبُوحِ سَمَانِ بَلَدِ كُنْ وَصَلِّ هَكَذَا
 وَابْسُوحْ وَشَرِّحْ خُودَ وَكُورِيهِ بَكْنِ وَكُورِيهِ نِيَايدِ خُودِ بَكْنِ
 بَدَارِ بِسْ بَكُورِيَا لَالَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّهِ عَظِيمِ بِلَا

عليك

يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِهَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ
 بِجَمَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَمَالِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِقُوَّةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِكَمَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَسْأَلُكَ بِعِزَّةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِعِزِّ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِقَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَسْأَلُكَ بِعِلْوِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِإِلَهِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ أَنْتَ الْقَدِيرُ الْكَوْبَرُ
 يَكْفِرُ فَاكْفِرْ بِكَوْبِ يَاسِيدُاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ يَا مَجَاهُ
 يَا مُنْتَهَى غَايَةِ رَغْبَاهُ يَا رَحْمَ الرَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ
 شَيْءٌ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ دَعَاكَ بِهَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَأَمْلَأْ
 مَقْرَبًا وَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ امْتَحَنَ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ وَاسْتَجَبْتَ دَعْوَتَهُ
 مِنْهُ وَاتَّوَجَّهَ إِلَيْكَ بِحُجَّتِكَ يَا رَحْمَةً وَأَقْدَمَهُ بِبَيْتِكَ
 حَاجِّيًا بِحُجَّتِ يَاسُوعَ اللَّهِ يَا رَبَّاهُ وَأُمِّي اتَّوَجَّهْتُ إِلَيْكَ يَا رَبَّاهُ
 وَرَبِّي وَأَقْدَمْتُكَ بَيْنَ يَدَيَّ يَا حَاجِّيًا يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ أَسْأَلُكَ
 بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَاتَّوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحُجَّتِ حَبِيبِكَ وَبِعِزَّتِكَ

الْهَارِيَّةَ وَقَدْ هُمُ بَيْنَ يَدَيَّ حَاجِي وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِجَهَنَّمَ
الَّتِي لَا تَمُوتُ وَيُنَوِّرُ وَجْهَكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِعَيْنِكَ الَّتِي لَا
تَنَامُ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحُجَّتِكَ مِنْ حَقِّكَ عَلَيْكَ عِظَمُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَدَدُ كُلِّ شَيْءٍ وَزِنَةُ كُلِّ شَيْءٍ وَ
مِلَادُ كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ عَبْدُكَ الْمُصْطَفَى
وَرَسُولُكَ الْمُرْتَضَى وَآمِينَكَ الْمُصْطَفَى وَنَجِيكَ دُونَ خَلْقِكَ
وَحَبِيبِكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ السَّنَّ بِرِ الْبَشِيرِ السَّرَاحِ
الْمُبِيرِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِ الطَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَكْبَارِ
وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحُجَّتِهِمْ مِنْ خَلْقِكَ وَ
عَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُنَبِّئُونَ بِالْحَقِّ عَنْكَ وَعَلَى عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَنْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْأَيُّمَةِ الْمُهْتَدِينَ إِلَى الشَّيْخَةِ
الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جِبْرِئِلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ
وَرِضْوَانَ خَازِنِ الْخُحَّةِ وَمَالِكِ خَازِنِ النَّارِ وَالرُّوحَ الْقُدُسَ
وَحَمَلَةَ الْعَرْشِ وَمُنْكَرَ وَنَكِيرَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْخَافِظِينَ بِالصَّلَاةِ
الَّتِي تُحِبُّ أَنْ تُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلَوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً أَلَكَبَرِ
نَامِيَّةً طَاهِرَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تَبَيَّنَ بِهَا فَضْلُهُمْ عَلَى الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَ

تَغْفِرْ ذُنُوبِي وَتُخَيِّرْ طَلِيقَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَاتِي وَتَقْبِلَ قَضِيَّتِي وَ
تُخَيِّرَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَ لِي عَثْرَتِي وَتَجَاوِزَ عَنِّي خَطِيئَتِي
وَتَضَعُ عَنِّي ظُلْمَ وَتَعْفُو عَن جُرْمِي وَتَقْبِلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضْ
عَنِّي وَتَرْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَتُعَافِيَنِي وَلَا تَبْتَلِيَنِي وَتُرْزُقْنِي
مِنَ اطْيَبِ الرِّزْقِ وَلَا تُسَعِّبْهُ وَأَهْنِئْهُ وَأَمْرَاهُ وَأَسْبِغْهُ وَالْكَرِيمَ
وَلَا تُخَيِّرْهُ يَا رَبِّ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ
الْعِشْقَ مِنَ النَّارِ وَاقْضِ عَنِّي يَا رَبِّ دَيْنِي وَأَمَاتِي وَضَعْ عَنِّي
وِزْرِي وَلَا تُخَيِّرْهُ مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مُؤَلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ
خَيْرٍ أَنْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُ
مِنْهُ وَلَا تُقَرِّبْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب لي
كما وعدتني پس بگوید اللهم انی اسئلك قليلا من كثير مع حجة
بی الیه عظیمه وِعِناكَ عَنْهُ قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَ
هُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ فَأَمْتُرْ بِهِ عَلَى أَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَنْجِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْقِنَا وَ
بِكَايَسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلَسِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنْ الْحَوَالِي عِينٍ
بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنْ وَلَدَانٍ مُخْلِينَ كَأَنَّهُمْ لَوْ لَوْ كُنُوا

فَآخِذْ مِنَّا وَمِنْ ثَمَرِ الْجَنَّةِ وَالْحَوْمِ الطَّيْرِ فَاطْعِمْنَا وَمِنْ ثَمَرِ
 السُّنْدُسِ وَالْجَبْرِ وَالْإِسْتَبْرِقِ فَالْبِسْنَا وَلِيَكُنَّ الْقَدَرُ
 حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلًا فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوْقَنَا وَ
 صَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا أَسْمِعْ وَاسْتَجِبْ
 لَنَا وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأَرْحَمْنَا وَأَكْرَمْنَا
 مِنْ النَّارِ وَأَمَّا مِنْ الْعَذَابِ فَالْكَتَبْ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَ
 مَعَ الشَّاطِطِينَ فِي النَّارِ فَلَا تُقَرِّبْنَا وَفِي هَوَانِكَ وَعَذَابِكَ فَالْخَفِّقْنَا
 وَمِنْ الرُّقُومِ وَالصُّرُوعِ فَلَا تَطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى رُجُومِنَا فَلَا
 تُكَبِّرْنَا وَمِنْ شِيبِ النَّارِ وَسِرَابِيلِ الْقَطَارِينِ فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ
 كُلِّ سَوْءٍ يَا إِلَاهَ الْإِلَهِاتِ بِحَقِّ لَإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ فَخَيَّرْنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 وَلَمْ يُسْأَلْ مِثْلَكَ وَارْتَبْتُ لِيْنِكَ وَلَمْ يُرْتَبْ لِي مِثْلِكَ يَا رَبِّ
 أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْئَلَةِ السَّائِلِينَ وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ
 أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَابْتِحَاجًا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ وَ
 بِاسْمِكَ الْحَزَنُ وَالْمَصُونِ الْأَعَزُّ الْأَجَلُ الْأَعْظَمُ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَ
 تَهْوَاهُ وَتَرْضَى عَنْهُ دَعَاكَ بِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ وَحُجَّتَكَ عَلَيْهِ
 يَا رَبِّ الْأَحْرَمِ سَأَلْتُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ
 بِهِ عَبْدٌ هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ غَدِيدٍ أَوْ غَدِيدٍ

أَنْ لَا
 حَافِظَ

عَمَلُهُ
عَمَلُهُ

الْحَمْدُ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ فَادْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّ
فَاقَتُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كَدُّهُ وَأَشْرَفَتْ عَلَى الْهَلَكَةِ
نَفْسُهُ وَلَمْ يَفُتْ شَيْءٌ مِنْ عَلَيْهِ وَلَمْ يَجِدْ لَهَا هَوْفَهُ سَائِدًا وَلَا
لِذَنْبِهِ وَلَا لِعَثْرَتِهِ مُقِيلًا غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُنْعُوذًا بِكَ
مُنْعِيْدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَحْسِرٍ وَلَا مُتَجَبِّرٍ
وَلَا مُعْظِمْ بِلِ بَأْسٍ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا
رَحْمَنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً تَامِيَةً رَاضِيَةً
شَرِيفَةً أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا وَتَرْحَمَنِي وَتَقْبَلَ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
وَأَنْتَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي صُمَّ
لَكَ مِنْدًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُضِلَّ إِلَيَّ بَعْثِي هَذَا بَلِّ اجْعَلْهُ عَلَى أُمَّةٍ
نِعْمَةٍ وَأَعَمِّهِ عَافِيَةً وَأَوْسِعْهُ رِزْقًا وَاجْزَلْهُ وَأَهْنِهُ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَيُوحِيهِ الْكَرِيمِ وَمُلْكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرُبَ
الشَّمْسُ مِنْ بَيْتِي هَذَا وَتَقْضَى بَقِيَّةُ هَذَا الْيَوْمِ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ
مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ يُخْرِجَ هَذَا الشَّهْرُ وَلكَ قَبْلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ
أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَالِيَنِي بِهَا أَوْ تُوقِفَنِي بِهَا مَوْفَعًا خَيْرِي فِي

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَأَنْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقَالَ يَا أَتَحْمُ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لِهَيْمٍ لَا يَفْرُجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لَا تَنَالُ إِلَّا بِكَ
 وَلِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لَا تَبْلُغُ إِلَّا بِكَ وَحَاجَةٍ
 لَا تُقْضَى إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتُ بَنِي مِنْ مُسْئَلِكَ
 وَرَحْمَتِكَ بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ الْإِسْتِجَابَةُ لِي فِي مَا
 دَعَوْتُكَ وَالنَّجَاةُ لِي فِي مَا فَرَعْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ أَيَّامًا مَلِكُ الْحَدِيدِ
 لِيَا وَدَّ عَلَيَّ أَنْ يَكْشِفَ الصِّرَافُ الْكَرْبَ الْعَظِيمَ عَنْ نَوْبِ عَلِيٍّ
 وَمُفْرَحٍ غَمٍّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمُنْقِصَ كَرْبٍ يُوسُفَ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 فَإِنَّكَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَفْعَلُ فِي كُلِّ كَرْبٍ
 وَرَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِثِقَةٍ وَ
 عُدَّةٍ كَرِبَ يَضْعُفُ مِنْ الْفَوَادِ وَتَقِلُّ فِيهِ الْحِجَلَةُ
 وَيُخْذَلُ فِيهِ الصِّدْقُ وَيُسْمَتُ فِيهِ الْعَدُوُّ وَأَنْتَ بِيكَ وَ
 شَكْوَتُهُ إِلَيْكَ رَغْبَةٌ مَوْفِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرِّجْهُ
 وَكَشِّفْهُ وَكَفِّتْهُ فَإِنَّكَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ
 حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ النَّامِلَاتِ
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَوَائِي هَذَا

حَتَّى أُمْسِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بَرَكَةَ بَنِي هَذَا وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ
 عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ
 تَبْسُطُهُ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَوَلَدِكَ وَأَهْلِهِ وَعِيَالِهِ وَأَهْلِ حَرْثِكَ
 وَمَنْ أَحَبَّيْتُ وَأَحْبَبَنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَالشَّكِّ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْحُمِيَّةِ وَالغَضَبِ
 اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآفِيهِ اللَّهُمَّ مِنْ أَمْرِ
 بِمَا شِئْتُ وَكَيْفَ شِئْتُ بِسُورَةِ حَمْدِ أَوَايَةِ الْكُرْآنِ وَبِكُلِّ اللَّهُمَّ
 لَأَنْتَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَتَرْضَى اللَّهُمَّ أَنْتَ بَيْنَكَ وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضَى
 إِلَّا بِأَنْ تَعْلَبَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ وَأَنْتَ يَوْمَ الْآلَةِ وَمَوْلَاةِ الْأُمَّةِ مِنْ
 أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مَذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَاجْرِ نِيَابَ
 مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا وَهَبْ لِحَبْلِكَ وَالْحَمْدُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا
 جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى تَأْلُفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْحَبْلِ
 وَنَارِ الْعِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلُهُمْ إِخْوَانًا عَلَى سُرٍّ مُقَابِلِينَ
 يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَبِأَمْرِ مَقَرِّجِ
 حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ وَبِأَمْرِ مَهْلِكِ كُلِّ غَرِيبٍ يَا أَرْحَمَ فِي غَرْبِي وَفِي

وَرَسُولِكَ

كُلُّ أَحْوَالِ الْحُسْنِ الْخَفِظِ وَالْكَلاَمَةِ لِي يَا مُفَرِّجَ مَا بِي مِنَ الضُّيقِ
 الْخَوْفِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْتِمَعٍ وَقَادِرٍ
 سَادَتِي وَهَدَاتِي وَمَوَالِي يَا مُؤَلِّفَ بَيْنِ الْأَحْبَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ قِطَاعِ رُؤْيَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ غَيْبٌ لَا يَنْقُطَاعُ
 رُؤْيِي عَنْهُمْ فِكُلِّ مَسْأَلَةٍ يَا رَبِّ ادْعُوكَ اللَّهُ فِي سَجْدَةٍ عَامَّةٍ
 لِيَاكَ يَا زَحْمَ الرَّاحِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِي وَوُجُوبِ
 حُجَّتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ يَوْمٍ مُخْشِرٍ
 وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْفَنَاءِ
 وَعُضَالِ الدَّاءِ وَخَيْبَةِ الرَّجَاءِ وَزَوَالِ النِّعَةِ وَخُلَافَةِ النِّقْمَةِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَخْشَاكَ كَأَنَّهُ يَرِيكَ الْيَوْمَ لِقَاكَ وَيَوْمَ تَكُونُ
 دِيكَرُهُ كَاهِنًا شَدِيدًا رُؤْدَهُ حَاجَتُ ضُرُورًا بِأَشَدِّ أَيْدِ عَاتِقَانِ
 خَوَانِدِ **بِسْمِ** مُعْتَبَرٍ مِنْ قَوْلِ سَتِ كَهْ حَضَرَتْ أُمَامَةُ الْعَابِدِينَ وَأُمَامَةُ
 مُحَمَّدٍ بَاقِرِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ دُرْهُرُ رَوْضَاهُ مَبَارَكُ أَيْدِي عَامِلِيهِ
 اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَتَتْكَ فِيهِ الْقُرْآنُ
 هَدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَهَذَا شَهْرُ الصَّيْفِ
 وَهَذَا شَهْرُ الْقِيَامِ وَهَذَا شَهْرُ الْإِنَابَةِ وَهَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ
 وَهَذَا شَهْرُ الْغُفْرِ وَالرَّحْمَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ الْكُفْرِ وَ

١٤
 ١٤

الْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَهَذَا شَرْفٌ فِيهِ لِكَلَّةِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ
 أَلْفِ شَهْرِ اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْنَى عَلَى صِيَامِهِ وَ
 قِيَامِهِ وَسَلَامِهِ إِلَى وَسَلَامَةٍ فِيهِ وَأَعْنَى عَلَيْهِ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ
 وَوَقْفَتِي فِيهِ لِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَاكَ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَفَرَعَتِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَدُعَائِكَ
 وَتِلَاوَةِ كِتَابِكَ وَعَظْمِي فِيهِ الْبَرَكَةِ وَاحْسِنْ لِي فِيهِ الْعَاقِبَةَ
 وَآخِرَتِي فِيهِ التَّوْبَةَ وَأَصَحِّحْ لِي فِيهِ بَدَنِي وَأَوْسِعْ فِيهِ
 رِزْقِي وَكَيْفِي فِيهِ مَا أَهَمُّنِي وَاسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِي وَبَلِّغْنِي فِيهِ
 رَجَائِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَذْهَبْ عَنِّي فِيهِ النَّعَاسَ
 وَالْكَسَلَ وَالسَّامَةَ وَالْفَتْرَةَ وَالْقَسْوَةَ وَالْعَقْلَةَ وَالْغَرَّةَ
 وَجَنِّبْنِي فِيهِ الْعِلَالَ وَالْأَسْقَامَ وَالْهُمُومَ وَالْآخِرَانَ وَالْأَعْرَاضَ
 وَالْأَمْرَاضَ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ وَأَصْرِفْ عَنِّي فِيهِ الشُّوَّ
 وَالْفَحْشَاءَ وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالنَّعَبَ وَالْعَنَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ
 الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشُّطْبِ
 الرَّجِيمِ وَهَمَزِهِ وَلَمَزِهِ وَنَفْسِهِ وَنَفْسِهِ وَوَسْوَاسَتِهِ وَتَبَسُّطِهِ
 وَبَطْشِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرَهُ وَجَبَائِلِهِ وَخُدَعِهِ وَأَمَانِيَّتِهِ وَ
 غُرُورِهِ وَفِتْنَتِهِ وَشُرْكَهِ وَآخِرَاتِهِ وَاتِّبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَ

وَالْحَمْدُ

يُحْيِي

أَوْلِيَاءَهُ وَتُرْكَائِهِ وَجَمِيعَ مَكَائِدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 ارْزُقْنَا قِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ وَ
 اسْتِكْمَالَ مَا بَرَّضِيكَ عَنْهُ صَبْرًا وَاحْتِسَابًا وَإِيمَانًا وَبَقِيَّةً نَائِمَةً
 تَقْبَلُ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ وَالْأَجْرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحُجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْحَجَّ وَالْإِحْتِسَادَ وَ
 الْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ وَالْقُرْبَةَ وَالْخَيْرَ
 الْمَقْبُولَ وَالرَّهْبَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالتَّضَرُّعَ وَالْخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالتَّيَمُّنَ
 الضَّادِقَةَ وَحِدَّ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ
 عَلَيْكَ وَالثِّقَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ خَارِجِكَ مَعَ صَلَاحِ الْقَوْلِ
 وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدُّعْوَةِ وَلَا تَحُلْ
 بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْضٌ وَلَا مَرَضٌ وَلَا هُمٌّ وَلَا غَمٌّ وَلَا
 فِتْنَانٍ وَلَا سَقَمٌ بَلْ يَا نِعَاهُ دَاخِلُ الْخَفْظِ لَكَ وَفِيكَ وَالرَّغَايَةِ
 الْحَقِّكَ وَالْوَفَاءَ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُقْسِمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
 وَاعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقَرَّبِينَ مِنَ الرَّحْمَنِ
 الْمَغْفِرَةَ وَالتَّحَنُّنَ وَالْإِجَابَةَ وَالْعَفْوَ وَالْمَغْفِرَةَ النَّائِمَةَ وَالْعَافِيَةَ
 وَالْمُعَافَاةَ وَالْعِيقَ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاقِلًا
وَرَحْمَتَكَ وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَ
وَسْعِي فِيهِ مَشْكُورًا وَدَنِّي فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ نَصِيبِي
فِيهِ الْأَكْبَرُ وَحَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلْيَسِيلَةِ الْقَدَرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالٍ تَحِبُّ أَنْ
يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيائِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا خَيْرَ أَمْرِ الْفَرْقِ
شَهْرٍ وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ حَدًّا مِمَّنْ بَلَغَتْ أَيَّامُهَا وَأَكْرَمَنَّهُ
بِهَا وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عِزِّكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَطُلُقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَسَعْدَاءِ
خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضَايِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي فِي شَهْرِ نَاهِدِ الْجِدِّ وَالْإِجْمَاعِ وَالْقُوَّةِ وَالنَّشَاطِ وَمَا تَحِبُّ أَنْ تَرْزُقَ
اللَّهُمَّ رَبَّنَا فِيهِ عَشْرَ وَالْعِشْرِينَ وَالْوَتْرَ أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَجَّحْتَ بَيْتَ
وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعِزْرَ إِبْرَاهِيمَ وَجَمِيعَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ
وَأِسْمَعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ رَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلِّ وَأَنْتَ عَلَيْنَا جَمْعَهُمْ سَأَلْتُكَ جَمْعَهُمْ
عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمْ وَنَظَرْتُ إِلَى نَظَرٍ رَجَّحَهُ رَضَى بِهَا غُيُورًا
لَا سَاطِعَ عَلَى بَعْدِهِ أَبَدًا وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَأَمْنِي بِتَوَارَادَتِي
وَصَرَفْتُ عَنِّي أَمْرَهُ وَاحْدَهُ أَخَافُ عَلَى نَفْسِي مَا أَخَافُ وَغَيْرَ أَهْلِي

بِ

وَرَبَّنَا فِي شَهْرِ نَاهِدِ الْجِدِّ وَالْإِجْمَاعِ وَالْقُوَّةِ وَالنَّشَاطِ وَمَا تَحِبُّ أَنْ تَرْزُقَ

لَا سَاطِعَ عَلَى بَعْدِهِ أَبَدًا وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَأَمْنِي بِتَوَارَادَتِي

وَأَخَوَانِي

وَلَا تَخْذُلْنَا رَاهِبِينَ

وَيَا مَنْ فِي حَاجَةٍ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيدِكَ

وَبِيَدِي مِنْ فَضْلِكَ

أَنْصَلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

مُحَمَّدٌ

وَمَا لِي وَأَخَوَانِي ذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ إِلَيْكَ قَدْ نَامِنُ دُنُوبَنَا وَإِنَّا لَنَائِبِينَ وَتُبْ
عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفُفْنَا مُعْذِرِينَ وَاعِزَّنَا مُسْتَجِيرِينَ وَاجْرِنَا
مُسْتَسْلِمِينَ وَآمِنًا رَاحِلِينَ وَشَقِيقَنَا سَائِلِينَ وَاعْظِمْنَا أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
قَرِيبُ جُحِيلِ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي أَنَا عَبْدُكَ وَأَحَقُّ مِنْ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَلَمْ
يَسْأَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ كَمَا وَجُودًا يَأْمُوعُ شَكْوَى لِسَائِلِينَ الرَّاغِبِينَ
وَالرَّاغِبَاتِ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُجِيبَ دُعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مُجَالِمَا الْهَالِكِينَ
وَيَا بَاصِرَ السُّتُورِ خَيْرِينَ وَيَا رَبَّ السُّتُوعِ فِيهِ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ
وَيَا فَارِجَ الْهَمِّ مَوْمِنِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكُرْبَى الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ يَا رَحِيمَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاعْفُفْ لِي دُنُوبِي وَعُجُوبِي وَاسْأَلْنِي فِي ظُلْمِي وَجُرْحِي إِسْرَافِي وَعَلَى
نَفْسِي زُرْفِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُفْ عَنِّي وَاعْفُفْ كُلَّهَا سَلَامَةً
مِنْ دُنُوبِي أَعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَأَسْتَرْعِلْ عَلَى وَإِلَيْكَ وَوَلَدُكَ وَقَوْلُكَ
أَهْلُ خِرَاتِي مِنْ كُلِّ مَنِي سَبِيلٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَلَوْ مُثَلَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكُلِّ مَنِي
لِغَفْرَةٍ وَلَا تَحْشِنِي بِاسْتِدْ وَلَا تَرُدُّ دُعَائِي وَلَا تُزِدْنِي إِلَى الْحَرَى حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ
وَتَسْجِدَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَخُذْ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَسْمَاءُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَسْمَاءُ الَّتِي سَأَلْتُكَ بِهَا أَنْ يَرْحَمَ اللَّهُ الْخَلْقَ
إِنْ كُنْتُ قَضَيْتَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا وَأَنْ تَجْعَلَ لِي سَعَةً
وَرَوْحًا مَعَ السَّعَةِ وَأَخْسَانِي فِي عِلْمِي وَاسْأَلْنِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَتَبَّ رَاقِبِيًّا

بِأَسْمَاءِ

تَبَاثُرِيهِ قَلْبِي اِيْمَانَا لَا يَشُوْبُهُ شَكٌّ وَرَضِي بِمَا قَسَمْتَ وَلَتَبَخَّ الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَقِيَامَا عَذَابِ النَّارِ وَإِنْ لَمْ تَنْكَرْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَرْكُ
 الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا فَأَخْرِجْنِي إِلَى ذَلِكَ أَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ
 شُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ
 يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اغْضِبِ الْبُوءَ مُحَمَّدٍ وَلَا تَزِرْ عِزَّتَهُ وَأَقْلَبْ
 أَعْدَاءَهُمْ بَدَدًا وَآخِصَهُمْ عَدَدًا وَلَا تَدْعُ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ
 أَحَدًا وَلَا تَغْفِرْ لَهُمْ أَبَدًا يَا حَسَنَ الصُّبْحَةِ يَا خَلِيفَةَ النَّبِيِّينَ
 أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدِيءُ الْبَدِيْعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ
 الدَّائِمُ غَيْرُ الْعَافِلِ وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ بَوْمٍ فِي شَأْنٍ
 أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفْضِلُ مُحَمَّدٍ اسْأَلُكَ
 أَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَلِيفَةَ مُحَمَّدٍ وَالْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ
 أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ
 يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاجْعَلْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِ
 إِلَى عَفْرَانِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَذَلِكَ نَسَبْتَ
 نَفْسَكَ يَا سَيِّدُكَ بِاللَّطِيفِ بِمَا أَنْتَ لَطِيفٌ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

وَجِبًا

بِاللُّطْفِ

الْحَمْدُ وَالطُّفُّ لِمَا نَكَ لَطِيفٌ لِمَا تَأْتَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَتَطَوَّلْ
 عَلَيَّ جَمِيعَ حَوَالِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسَبْكِكَ يَا سَتَغْفِرُ اللَّهُ رَبِّي وَ
 أَتُوبُ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي قَرِيبٌ مَحِيْبٌ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ
 رَؤُوفًا رَحِيمًا وَدُودًا أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ
 غَفُورًا أَللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ رَبِّ إِنِّي عَمِلْتُ سُوءًا
 ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي تَوْبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُ
 اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَكِيمُ الْعَظِيمُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ الْعَفُوُّ
 لِلذَّنْبِ الْعَظِيمِ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
 سَهْ مَرْتَبَةً بِسَبْكِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْحَقُّومِ فِي لَيْلَةِ
 الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتَبَنِي مِنْ جُحَّاجِ بَنِيكَ
 الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ بِحُجَّتِهِمْ الْمَشْكُورِ بِسَعْيِهِمْ الْمَغْفُورِ بِذُنُوبِهِمْ الْمَكْفُورِ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ أَنْ تُظِلَّ عَمْرِي
 وَتُوسَّعَ رِزْقِي وَتُوَفَّى عَنِّي أَمَاتِي رَبِّي أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِ قَرَجًا وَخَرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْسَبُ
 وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْسَبُ وَأَحْسِنِي مِنْ حَيْثُ أَحْسَرُ وَمِنْ حَيْثُ

لَا أَحْتَرِفُ عَلَى اللَّهِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا
 وَإِنْ تَسْبِيحَاتٍ نَزَّ بِسْمِ اللَّهِ مِنْهُ عَتَبَرُ مِنْ حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 كَهَذَا فِي هَذَا رُويَ أَنَّ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الشَّيْءِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى
 وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَئِنِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ
 مَا تَحْتَ سَمِعَ أَرْضِينَ وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ
 الْأَنْهَارَ وَالشُّكُوفَ وَيَسْمَعُ السَّرَّ وَالْخَفَى وَيَسْمَعُ مَا وَسَّوَسَ الصُّدُورَ وَلَا
 يَصِفُ سَمْعَهُ صَوْتُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ الشَّيْءِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى
 وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَئِنِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يَبْصُرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ
 سَمِعَ أَرْضِينَ وَيَبْصُرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ
 وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تُغْشِي بَصَرُهُ الظُّلُمَةَ
 وَلَا يَسْتُرُ مِنْهُ سِتْرٌ وَلَا يُؤَلِّقُ مِنْهُ جِلْدًا وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ شَيْءٌ

سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

وَلَا تَجْرُ وَلَا يَكُ مِنْهُ جَلٌّ مَا فِي آصِلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا حِجْبٌ
مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا تَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ سُبْحَانَ
اللَّهِ الْمَصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالْوَحْيُ وَالنُّورُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَأَ وَمَا لَا بَرَأَ سُبْحَانَ اللَّهِ
مِدَادُ كَلَامِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَنْشِئُ
السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيَسْجِعُ الرِّعْدَ يَجْعَلُ مِنَ الْمَلَكُوتِ مَنْ خِيفَتَهُ وَيُرْسِلُ
الضَّوْاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
رَحِمَتُهُ وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ يَكْبِتُ بِهِ وَيُنْشِئُ النَّبَاتَ بَقْدَرِهِ
وَيَقْطَعُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ
مُهِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالْوَحْيُ
وَالنُّورُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا
بَرَأَ وَمَا لَا بَرَأَ سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كَلَامِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزَادُ
 وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سِوَاهُ
 مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَائِرِ
 النَّهَارِ لَهُ مُعَقِّاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ
 الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيُقَدِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى سُبْحَانَ اللَّهِ
 بَارِئُ السَّمِ السُّبْحَانَ لِلَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
 اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَحْيِ وَالنَّوَىٰ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَىٰ وَمَا لَا بَرَىٰ سُبْحَانَ
 اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَوْنٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا لَكَ الْمَلِكُ
 تَوَكَّلْ عَلَى الْمَلِكِ مَنَشَأُ وَتَرَعُ الْمَلِكِ مَنَشَأُ وَقَعُ مَنَشَأُ وَتَدُكُ
 مَنَشَأُ يَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي النَّهَارِ
 تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرُجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتَخْرُجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
 وَتَرْزُقُ مَنَشَأُ يَغْفِرُ حَسَابِ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ السُّبْحَانَ لِلَّهِ
 الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَحْيِ وَالنَّوَىٰ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَىٰ وَمَا لَا بَرَىٰ سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ كُلِّ لَوْنٍ سُبْحَانَ

اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا
هُوَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا
حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الصُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْفَالِ
كُلُّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ
وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا
بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَلَ إِلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
اللَّهِ الَّذِي لَا يَحْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِي مَا لَيْلَهُ الشَّاكِرُونَ
وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَتَى عَلَى
نَفْسِهِ وَلَا يَحْطُونَ شَيْءٌ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا مَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ لَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ
السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الصُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْفَالِ كُلُّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَ
كَلَامُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِي فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغُلُهُ مَا
يَلِي فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا

وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا عَمَّا يُلْقَى فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ
عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا
يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ
النِّمِّ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادِ كَلَامِهِ
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْوَاجٍ مَشْنُو ثَلَاثَ وَرَبَاعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ فَلَا يُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ
النِّمِّ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ
اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادِ
كَلَامِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةَ أَهْوَالٍ بَعْدَهُمْ وَلَا خَمْسَةَ
الْأَهْوَالِ سَادِسَهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ الْأَهْوَالِ مَعَهُمْ إِنَّمَا

كَانُوا تَتَّبِعُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَايْضًا
 مَسْتَحْبٌّ لَكُمْ أَنْ تَصَلُّوا رَدْرَدًا وَرَدًّا مَبَارَكًا وَرَدْرَدًا
 جَمْعُهُ رَدْرَدًا مَبَارَكًا إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا بَيْتُكَ يَا رَبِّ وَسَعْدَا
 وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
 صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ
 ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ آمِنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسَى هَارُونَ وَالْهَارُونَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَاهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنَاهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقَامًا
 مَحْمُودًا يُغِطُّهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
 كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَغَرِبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كُلَّمَا طُرِفَتْ عَيْنٌ
 أَوْ بَرِقَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذَكَرَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ مَلَكٌ أَوْ قَدَّسَهُ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 السَّلَامُ كُلَّمَا سَلَّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ

كُلَّمَا طُرِفَتْ عَيْنٌ أَوْ
 ذَرِفَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 السَّلَامُ

اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الزُّكُوفِ الْقَامِرِ وَرَبَّ
 الْحِجْلِ وَالْحَرَامِ بَلِّغْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا وَآلَهُ عَنَّا السَّلَامَ اللَّهُمَّ اعْطِ
 مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالشُّرُورِ وَالنُّصْرَةَ وَالْكَرَامَةَ وَالْغِبْطَةَ وَالْعِزَّةَ
 وَالْمَنْزِلَةَ وَالْقَامِرَ وَالشَّرَفَ وَالرَّفْعَةَ وَالشَّفَاعَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا تَعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَاعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تَعْطِي
 الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَضْعَافًا كَثِيرَةً لَا تُحْصِيهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ وَأَظْهَرَ وَأَزْكَى وَأَمْنَى وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَحْيَاءِ وَعَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِ الْأَوْعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَ
 ضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ يَدِ
 نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنَ مَنْ أَدَى نَيْبِكَ فِيهَا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ وَالحُسَيْنِ أُمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ
 وَالِ الْأَوْعَادِ مِنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ
 ظَلَمَهُمَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ أُمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِ الْأَوْعَادِ
 مِنْ عَادِهِمْ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ أُمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِ الْأَوْعَادِ مِنْ عَادَاهُمْ وَ
 ضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

موسى الرضا

اَمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
 عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ
 مِنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى اَمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ
 عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
 اَمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ
 عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ اَمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ
 مِنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ اَمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ
 عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلَفِ مِنْ
 بَعْدِهِ اَمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالٍ مِنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَحُجَلِّ قِسْمِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُفَيْقَةِ
 بَيْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمَّ كُلْثُومِ
 بَيْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ذُرِّيَةِ
 نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي
 الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنا مِنْ عَدُوِّهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَأَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ
 فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ بِذُلْهِمْ وَوَثَرِهِمْ وَدِمَائِهِمْ

وَكُفَّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بَأْسَ كُلِّ بَاطِلٍ وَطَائِفٍ
وَكُلِّ دَابَّةٍ أَنَّا خَازِنَا صِيغَتَهَا إِنَّكَ أَنْتَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا
و در اقبال و بعضی از نعمت دیگر دعا از حضرت علی ابن الحسین علیه
السلام تا حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بجا علی من ظلمه
چنین است علی من شرک فی دمه **فصل ششم** در اعمال مختصره
شها و روزهای مخصوص اینها مبارکست و در روایتی وارد
شده است که انجیل بر حضرت عیسی در سوما اینها نازل شده و
بروایت دیگر در ششم و بروایت معتبر دیگر در دوازدهم و شیخ مفید
نقل کرده است که روز ششم اینها مامون خابن معلون با حضرت
امام رضا علیه السلام بیعت کرد و در روایت وارد شده است هر که
در آن روز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از
حمد بیست و پنجم تبه قل هو الله بخواند شکر نعمت ظاهر شدن
حق آنحضرت را داده خواهد بود و بروایت دیگر معتبر آنحضرت
صادق علیه السلام منقولست که در شب سیزدهم اینها دو رکعت
نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد تسبیح تبارک الله یکصد و
المالک و قل هو الله احد و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو
سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام

همچنین کیفیت و شب پانزدهم از لیا الی متبر که است و غسل و
 زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مستحب است در آن پنجشنبه
 مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام نقل است
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در شب نیمه
 ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت
 بیسکرام و در هر رکعت بعد از حمد ده بار قل هو الله بخواند حقیقتاً
 ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کنند از او دشمنان او را
 از جنان و آدمیان و در هنگام رک او سی ملک بفرستد که
 او بشارت دهند بهشت و سی ملک او را یمن گردانند از
 جهنم و این از آنحضرت منقولست هر که در شب نیمه رمضان
 زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بکند و بعد از نماز عشاء ده
 رکعت نماز قنبر آنحضرت بکند در هر رکعت بعد از حمد ده بار
 قل هو الله بخواند نهم روز تاد در خواب بیند ملکی چند را که بشارت
 دهند او را به بهشت و ملکی چند که او را یمن گردانند و این از آنحضرت
 و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارک است و در آن شب لشکر
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم بالشکر کفار قریش ملاقات
 کردند و ریدند و در روزش جنات بدو شد و حق تعالی بالشکر

انحضرت را بر کافران ظمرداد و آن عظم فوجات اسلام بود و
 غسل و عبادت را شب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم
 اول شبهای قدر است و حق تعالی میفرماید اِنَّكَ اَنْتَ لَيْلَةُ
 الْقَدْرِ مَا فَرَسْتَا دِيمَ قَرَانِ در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی
 قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در نیشب میشود
 یا از نیشبت میشود از بسیار نزول ملک که و ما ادرایک ما
 لَيْلَةُ الْقَدْرِ وَ جِهَ چهره چیز ترا اعلام کرده است که چه چیز است
 شبی لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنَ الْفِ شَهْرِ شب قدر بهتر است از هزار
 ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار ماه تَزَلُّ
 الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيهَا فَرُوعِي اَیْند ملک که و روح که از ملک
 اعظم است در نیشب بِإِذْنِ رَبِّهِمْ با جازت پروردگار مِنْ كُلِّ
 أَمْرِ بسبب تقدیر هر امری حادث میشود بسیار وارد شده است
 که ملک که و روح در نیشب بر امام زمان علیه السلام نازل
 شوند و آنچه از برای هر کس در نیشب مقدر شده است بر امام
 علیه السلام عرض میکند سَلَامٌ هِيَ حَتَّى تَطْلُعَ الْفَجْرُ یعنی سلام متی
 این شب از جمیع بدبها تا طلوع صبح یا سلام میکند بر امام و
 بر مؤمنان که در نیشب عبادت میکند تا طلوع صبح و میا

سقی و شیعه در شب قدر خلافت است بسیار و بعضی سنه
 گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 بود و بعد از آن حضرت بر طرف شد و اکثر اینها گفتند که تار و
 قیامت باقی است پس بعضی گفتند که در تمام سال پنهانست و
 همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر یابند و بعضی
 گفتند در ماه شعبان و در ماه رمضان پنهانست و بعضی گفته اند که شب
 نیمه شعبانست و بعضی گفته اند شب اول و ثانیه شعبانست و بعضی
 گفته اند شب نهمه اینها هست و بعضی هفدهم و بعضی بیست
 و نهم و بعضی شب آخر گفتند اکثر سنه درین زمان اتفاق
 کرده اند شب بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه اجماع کرده
 اند بر آنکه آنشب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم بیرون
 نیست و بعضی مردم میاز بیست و یکم و بیست و سیم میدانند
 بسیار از احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه آنشب بیست و
 نیست و آنشب شب یعنی نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم
 را احیاء باید کرد تا فضیلت شب قدر یابد و بعضی از احادیث
 معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم و سیم شده است و در
 بعضی تعیین خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقول

بعضی میگویند که بعضی بیست و سیم

که آنشب جهنمی است و آن اعرابی بود بر حضرت رسول صلی الله
علیه و آله عرض کرد که منزل من دور است از مدینه میخواهم شبی را از
برای من تعیین کنی که بهترین شبها باشد که در آنشب بخیر میقت
برسم حضرت برای و شب بیست و سیتم تعیین فرموده او
پوستان در آنشب با خپل و اهل و خدم و هشم خود داخل خانه
میشد و چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی احادیث ظاهر
میشد که سه شب قدرند در شب اول تقدر امور میشود
و در شب دوم بکثرت دعا و عبادت مکن است بعضی تغیری باید
و در شب سوم حتم میشود و تغیر غیبی باید بسیار که تغیر میابد
بلا تشیه مانند ارقام پادشاهان که اول تعلیق میشود و
تغیر آسانست و بعد از آن ثبوت و فاقه میشود و تغیرش دشوار
تر است اما تا به هر مهر آثار غریب نکر دیده باز مکن است که تغیر باید
و چون به مهر اشرف رسید بنظر حتم است و تغیرش بغایت صعوبت
است و خدا را حکمت دارد باهم بعضی از امور است مانند اسم
اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه است و نماز وسطی که بهترین
نمازهاست و ساعت استجاب در هر شب و روز و عمل
مقبول در میان اعمال امثال اینها و یک حکمت در مبهم ساختن

اینهاست که بر همه اسماء مقدسه الهی مواظبت نمایند و اهما
در همه نمازها بکنند و در همه ساعت شب و روز جمع عبادت کنند
و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب
قدر شبها که احتمال آن دارد که همه را احیا کنند و حکمت دیگر
در بعضی از آنها میتوانند بود مثل آنکه اسم اعظم را همه کنند
گاه باشد که بعضی از نفوس شریزه آنرا و صیقل حصول مطالب دینی
و ساعت استجابت دعا اگر بخصوص آنها را بدانند ممکن است که
امور غیر مشروع و عیاض را عظیم نسبت به بعضی از مسلمانان
استدعا کنند و اگر بخصوص دانستند باید که البته مستجاب گردانند
مغرور با اعمال خود نکرده و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله
کجایش ذکر آنها ندارد پس باید که مؤمن این سه شب را احیا کند و
اهتمام در عبادت کند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در
شب آخر اهتمام بیشتر بکنند و در شب بیست و سیم که اتحاد
معنیه بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر است
سعی بیشتر بکنند و فواید عبادت شب قدر را بسیار است از
جمله آنها آنکه چون عبادت شب قدر را دریابد بنص قرآن از
ان ثواب عبادت هزار ما که زیاده از هشتاد سال است از

نزد خدای عز و جل
و همچنین در شب قدر

دیگر

او مقرر میفرمایند بیکر آنکه چو تقدیرات جمیع امور از مال
و عمر و فرزندان و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور
در نیشب میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در این شب کرده
خواهد بود و ممکن است که نام او درد پوان اشقیاف و شربا
و در نیشب تغییر یابد و از جمله سعادت مندان نوشته شود چنانچه
این مضمون در اکثر احادیث معتبره وارد شده است و دیگر آنکه
چون امام و حضرت صاحب الامر علیه السلام در تمام این شب با ملک کائنات
مخشور است و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر و سلام می کنند
و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده است بر و عرض
میکنند و سر او را اینست که در چنین شبی تا سحر بخند و بغفلت نیارد
و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که چو زشب قدر
میشود فرو می آیند ملک که که در سوره المنتهی می گذراند و از جمله
ایشان جبرئیل است و جبرئیل خود علمای او را و یک علم را
بر سر قبر منور من نصب میکند و یکی بر بیت المقدس و یکی را
در مسجد حرام و یکی را در طور سینا و نمیکند از مرد مؤمن و
مؤمنه را مگر آنکه بر و سلام میکنند **و چنان** از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقول است که بهشت را هر سال از برای او اخل شدن

دعاها

ماه مبارک رمضان زینت میکنند و چون شب اول ماه میشود پنج
 از پیر عرش میفرستند که از آن امیره میگویند و بصدای او در درگاه
 و حلقهای درهای بهشت را پس نماز آن میشوند که هرگز
 شوندگان از آن خوش آیند تر نغمه نشنیده اند پس حوریان از
 غرفهای بهشت بیرون می آیند و ندا میکنند که آیا کسی هست
 که ما را خواستگاری کتبی از خدا با اعمال صالحه خود پس از
 رضوان خازن بهشت می پرسند این کدام شب است رضوان میگوید
 این شب است که از آن این و نیکوکاران این اول شب مضای است
 درهای بهشت گشاده شده است برای روزه داران از امت
 محمد پس حق تعالی میفرماید که ای رضوان یکشای درهای بهشت
 را برای روزه داران از امت محمدی مالم که به بند درهای جهنم را از
 روزه داران از امت محمدی جبرئیل بر و بیوخی مین و در زنجیر
 گشیاطین متمرکز را و غلها در کردن ایشان گذار و اینها را در
 سجده در بایند از تا فاسد نکرند بر امت حبیب من محمد و گروه
 ایشان را حضرت فرمود که در هر شب شبها ماه مبارک رمضان
 سه مرتبه ندا میکنند که آیا سوال کننده هست که سوال و اعطای
 کند یا توبه کننده هست که توبه او را قبول کند که آیا استغفار کنند

هست که گاهانش را بیا مرز مکیست که قرض دهد بخداوند
 مالدار بکه هرگز پیرشان نشود وفاکننده هست بوعده ها خود
 و ستم نمیکند و فرمود که در آخر هر روز از روزها ماه رمضان
 در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس از آتش جهنم آزاد میکند
 چون شب جمعه روز جمعه میشود در هر ^{عش} هزار هزار کس از آتش
 جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب عذاب جهنم شده باشد و در آخر
 روز آخر ماه بعد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند
 و چون شب میشود حق تعالی امر میکند جبرئیل را که بر زمین بید
 باشد که غنیمی از ملک که و با خور علم سبزی می آورد و ببالای
 کعبه معظه نصب کند و او شش صد بار آورد و ببالای نمیکشاید
 مگر در شب قدر و چون شب قدر آن دو بال را میکشاید از
 مشرق و مغرب میکند رند و پهن میکند جبرئیل آن ملک که را
 در نیش راهراف مین پس سلام میکنند بر هر استاده و نشسته
 که مشغول نماز و ذکر خدا باشد و با ایشان مصافحه میکنند
 چون ایشان دعا میکند ملک که امین میگویند و پیوسته
 مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون صبح طالع میشودند
 میکند جبرئیل که ای گروه ملک که روانه بجانب آسمان شوید

پس ملکه میکویند که ای جبرئیل خدا چه کرد در حوالج مؤمنان
 از امت محمد جبرئیل میکوید که خدا کاها ن همه را مرزید مگر
 کسی که همیشه شراب خورد یا عاق پدر و مادر باشد با قطع رحم
 کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود و آن
 شب جوان میکویند خدا مرز میدهد عمل کشتهگان را رمضان
 بحساب چون بامداد روز عید میشود حق تعالی ملکه کبریا
 در جمیع شهرها میفرستد که بر زمین می آیند بر سر کوچه ها و بازارها
 و راه های ایستند و میکویند ای امت محمد بیرون روید بنویس
 در کاه پروردگار که هر یک که عطا های پر زکری بخشید و کاهان
 عظیم را می آمرزد پس چون بمصلی میروند برای نماز عید حق تعالی
 بملکه میکوید ای ملکه که من چیست جزای مرز و هرگاه عمل
 خود را بکند ملکه میکویند ای خداوند ما و اقای ما جزاء او نشد
 که مرزش تمام داده شود خدای فرماید که ای ملکه که من شما را
 گواه میکم که ثواب ایشان از روزه روزهای رمضان عید
 شبهای آن عطا کردم که از ایشان راضی شدم و کاهان ایشان را
 آمرزیدم پس بنده فرماید مؤمنان را که در آن مجمع حاضر شده اند که
 ای بنده گان من هر چه خواهید از من سوال کنید بجزت و جلال

خود سو کند یا در می کنم که درین مجمع شما هر حاجت که برای دنیا و آخرت
 خود سوال کنید البته عطا می کنم و عیب های شما را می پوشانم تا از
 من و کردار آن نشوید و مرده های شما می دم و شما را در میان
 گناه کاران رسوا نمی گردانم بر کردید از مصلحت آمرزیده اید بدرستی که
 خوشنود گردانید مرا و خوشنود شده از شما پس ملک مسرور
 و شاد میشوند و بایکدیگر را مبارکباد میگویند یا آنچه حق تعالی
 بامّت محمد صلی الله علیه و اله عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که احیا کند شب قدر را گناهان او
 آمرزیده شود هر چند بعد از ستارها آسمان و سنگینی کوه ها
 یکل کف در پاهای باشد و اما اعمال این سه شب بر دو نوعست
 اول آنکه هر سه شب باید کرد و چهار آنکه مخصوص است بهر شب
 اما اول از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که هر که
 در شب قدر دو رکعت نماز بکند در هر رکعت بعد از حمد هفت
 بار قل هو الله بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه استغفر
 الله و اتوب الیه بگوید از جای خود بر نخیزد تا خدا او را و پند
 و مادرش بیا مرزد و ملک چند بفرستد که حسنا برای او
 بنویسد تا سال آینده و ملک چند بفرستد بیست که درختان را

او غرس نمایند و قصرها برای او بنا نمایند و نهرها برای جاری
 گردانند و از دنیا بهر و نرود تا همه را مشاهده نماید و غسل
 درین سه شب سنت است موکده و غسل این شبها را مقدار غزف
 آفتاب کرد زهتر است که نماز شام را با غسل کند و مستحب است
 در این شبها که قرآن را بدست بگیرد و بکشد و آیند عار بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنِيرِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ
 وَاسْمَاكَ الْحُسْنَى وَمَا يُخَافُ وَبِرُحْمَى أَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ عُمَّاتِكَ
 مِنَ النَّارِ وَتَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسُحَابِ رَحْمَتِكَ
 طلب نماید که انشاء الله تعالی برآورده است و آیند عار از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که مصحف را
 بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ
 أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَّحَتْهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا
 أَحَدًا عَرَفَ بِحَقِّكَ مِنْكَ بِرُتْبَةٍ بَكُوْبِكَ يَا اللَّهُ وَدَعَا بِحَقِّكَ
 وَدَعَا بِرَبِّكَ وَدَعَا بِرِيفَاطَةٍ وَدَعَا بِرِأْسِ الْحُسَيْنِ وَدَعَا بِرِأْسِ الْحُسَيْنِ
 وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ الْحُسَيْنِ وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ عَلِيٍّ وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ مُحَمَّدٍ
 وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ جَعْفَرٍ وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ مُوسَى وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ مُحَمَّدٍ
 عَلِيٍّ وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ مُحَمَّدٍ وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ وَدَعَا بِرِأْسِ ابْنِ مُحَمَّدٍ

پیر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین
 در هر یک از پرتو شب مستحب مؤکده است و در هر یک خصوصاً
 شب بیست و پنجم صدر رکعت نماز است هر دو رکعت یک
 سلام و در هر رکعت بعد از حمد باری تعالی **أَحَدًا كَفَا** میخواند و
 احادیث بسیار فضیلت این صدر رکعت وارد شده است و باید که
 صدر رکعت غمناقله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته
 هم میتواند کرد و بهترین اعمال در شب با طلب آرزو و دعا از برای
 مطالب دنیا و آخرت خود است و پدر و مادر و خویشان خود و
 برادران مؤمن زن و مرده ایشان و ادکار و صلوات بر محمد و آل
 او آنچه مقدور شود و بعضی از روایات وارد شده است که دعا
 جوش کبیر را در هر یک از پرتو شب بخواند و اما دویم این دعا
 مخصوص شب نوزدهم است که صد مرتبه بگوید **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ**
رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَآلِهِ
وَأَعْلَى سُلْطَانِهِمْ و بعد از آن **أَجْعَلْ فِيهِمَا تَقْضِي تَقْدِيرِي مِنَ الْآخِرِ الْخَيْرَ**
وَفِيهِمَا تَفَرُّقِي مِنَ الْآخِرِ الْحَكِيمَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي
لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكُنِّي مِنْ جُحَاكِ بَيْنِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ
حُجَّتِهِمُ الشُّكْرِ سَعْيِهِمُ الْغَفُورِ نَوْمِهِمُ الْكَفْرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَجْعَلْ

در هر یک از پرتو شب مستحب مؤکده است

در هر یک از پرتو شب مستحب مؤکده است
 در هر یک از پرتو شب مستحب مؤکده است
 در هر یک از پرتو شب مستحب مؤکده است
 در هر یک از پرتو شب مستحب مؤکده است
 در هر یک از پرتو شب مستحب مؤکده است

فَمَا تَقْضَىٰ تَقْدِرُ أَنْ تُصِلَ عُمْرِي وَتُوسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَقْدِرَ
 لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي دُنْيَايَ وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ پس حوائج خود را از حق تعالی طلب نماید و شب بیست
 و یکم فضیلتش زیاده از شب سابق است و غسل و اعمال سابقه را
 همه باید بعمل آورد و در این دهه آخر اعتكاف در مساجد جامع است
 است و دهه استیجاب دعا است و **ببند** بیست و یکم از حضرت امام موسی
 علیه السلام منقول است که در شب بیست و یکم و بیست و سی و صد رکعت
 نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد ده بار قل هو الله بخوان و در حدیث
 معتبر دیگر منقول است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام اینده و شب را
 احیا میکرد و در نصف اول شب مشغول دعا میشد و در نصف
 آخر مشغول نماز میشد و **ببند** مؤثر از حضرت صادق علیه السلام است
 که اگر توانی در شب بیست و یکم و بیست و سی و صد روز رمضان
 صد رکعت بکن بغیر از سیزده رکعت نماز شب و نماز نافله صبح
 تا صبح بیدار باش و مستحبات که مشغول نماز و دعا و تضرع باش
 بدرستی که امید شب قدر در هر یکی از اینهاست و شب قدر **ببند**
 از هزار تا و فرمود یعنی بهتر است از عمل هزار ماه و هزار یک روز
 سال واقع میشود در شب قدر و مقدار میکرد و دعا این شب

در ضمن دعای ده آخر مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و اما شب
بیست و سهوم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه آنشب
قد راست و در آن دو غسل سنت است یکی در اول شب و یکی
در آخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب بیست و سهوم
شب جهنمی است و در آن شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر
میکرد و در آنشب مقدر میشود مرگها و بلاها و اجلها و قضا
و قضاها و آنچه در آن سال واقع میشود تا شب قدر آینه پس
خوشحال بنده که احیا کند آنشب را و بیدار باشد بعبادت و گاه
در رکوع باشد و گاه در سجود و گاهان خود را در برابر دیدگاه
خود مثل کرده اند و بر آنها بکر پیچون چنیز کنایه میدادند که از
فضیلت شب قدر محروم نکرد انشاء الله تعالی و فرمود که حقیق
اگر میکند ملکی را که ندانم کند در هر روز رمضان رهو که بشمار
باد شمارای بند کافران که بخشیدم کاهان گذشته شمارا و در
قدر شفاعت شمارا در حق یکدیگر قبول میکنم و دعاهای شما را
در حق یکدیگر مستجاب میکردم مگر کسی که روزه افطار کند بر
کننده یا کینه مو منی در دل داشته باشد **بند** معتبره حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که سوره عنکبوت را در شب

بیست و سیوم بخواند و الله که او را اهل بهشت است و استثنی
 نمیکنم در آن احدی را و نمیترسم که خدا درین سو کند گناهی بنویسد
 بر من و این دو سوره را از حق تعالی منزلت عظیم هست **و ایضا**
 از آنحضرت پسند معنی منقولست که هر که در شب بیست و سیوم
 ما مبارک و صلاه را مرتبه سوره انا انزلناه بخواند هر آنکه صبح
 کند بایقین شدید با عترت آینه مخصوص است از کرامت دارد این
 شب بسبب آنچه در خواب به بیند و سوره حم دخان نیز سنت است
 که در این شب بخواند **و از حضرت امام محمد تقی منقولست** که هر که
 زیارت کند امام حسین **علیه السلام** را در شب بیست و سیوم که امید شب
 قدر در آن هست و در آن هر امری مقدر میشود مصافحه کند با
 او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در این شب رخصت
 میطلبند از حقیق در زیارت آنحضرت **و پسند** معتبر آنحضرت امام محمد
 باقر **علیه السلام** روایت کرده است که هر که آتش شب بیست و سیوم را
 مبارک را و صد رکعت نماز بکند حقیق روزی او را فراخ گرداند
 در دنیا و شود شمان از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن
 و خانه بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو گرفتن و از شر درندگان
 و کینه از هول منکر و نکیر او را و از قبر بیرون آید و او را نور باشد

که روشنی بخشد اهل محشر را و نامه اش بدست راست و بدهند
 و بنویسند برای او برات بهزاری ز آتش جهنم را و کدشتن بر
 صراط را و ایمنی از عذاب و داخل بهشت شود و بحساب در بهشت
 او را از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان گردانند
 و نیکو رفیقانند ایشان و دعا این شب از جمله دعاها ده آخر بخواند
و ایضا این دعا را بخواند **اللَّهُمَّ اَمْدُدْ لِي فِي عَمْرِي وَ اَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَ**
اصْحَحْ جِسْمِي وَ بَلِّغْنِي اَمَلِي اِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَاجْعَلْنِي مِنَ الْاَشْيَاءِ وَ
اَكْثَرِي مِنَ السُّعَدَاءِ وَ اِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ اَوْلِيَائِهِ مَا يَشَاءُ وَ يَتَّبِعُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ هُوَ مَقْدَرُ
 از قرآن میگرد باشد در این شب بخواند دعاها صحیفه کامله را بخواند
 خصوص دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزه های این
 شبها را نیز باید حرمت داشت و بعبادت خدا و توبه و دعا بسزای
 زیرا که احادیث معتبره وارد شده است که روز شب قدر بهتر در
 فضیلت مثل شب قدر است و در شب بیست و چهارمین شب
 غسل سنت است و در شب بیست و پنجم نیز غسل سنت است و اخذ
 معتبره در استحباب غسل را وارد شده است و منقولست که خدا
 عز و جل در این شب رفع میکند بدنها و کتاهها و جمیع انواع بلاها

فصل

و ایضا این دعا را بخواند
 اللَّهُمَّ اَمْدُدْ لِي فِي عَمْرِي وَ اَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَ اصْحَحْ جِسْمِي وَ بَلِّغْنِي اَمَلِي اِنْ كُنْتُ مِنَ الْاَشْقِيَاءِ فَاجْعَلْنِي مِنَ الْاَشْيَاءِ وَ اَكْثَرِي مِنَ السُّعَدَاءِ وَ اِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلٰى نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَ اَوْلِيَائِهِ مَا يَشَاءُ وَ يَتَّبِعُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتَابِ هُوَ مَقْدَرُ

را از روزه داران ماه رمضان پس عطا میکند حقیق بایشان نور
 در گوشه او در دیده های ایشان و در شب بیست و هفتم نیز غسل
 بخصوص را رده شده است و منقول است که حضرت امام رضا علیه السلام
 در این شب مکرر آیند عار میخوانند اِنَّ اَوَّلَ شَيْءٍ تَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 اَنْ يُقَرَّبَ الْجَنَّةُ عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْاَلْبَابُ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالْاَسْتِغْفَارِ
 الْمَوْتِ قَبْلَ خُلُودِ الْقَوْتِ و در شب بیست و نهم نیز غسل مخصوص
 وارد شده است و همچنین در شب آخر نیز غسل سنت است
 و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت است و دعای مأمون
 رمضان سنت مؤکده است برای اظهار آنکه روزه و عبادت
 اینماه بر ما گران و دشوار نبود و ما خواهان این بودیم و از فقر
 آن انزده و محروم و هر که لذت عبادت الهی یافته است و
 فواید آن را در دنیا و عقبی انسته است عاشق عبادت و بندگی
 باشد پیر باید اینها را وافر البرکات و بنحوی دعای کند که عزیزترین
 اهل خود را در هنگام مفارقت و دعای میکند و معلومست
 که غلامیکه از خدمت آقای خود شاد و خوشحال باشد و از
 ترک خدمت لکیر باشد مثل غلامی نیست که از ترس خدمت
 آند و بان راضی نباشد و دعاها و دعا را در شب آخر سنت

است خواندن و اگر در روز آخر بخواند خوبست و در حدیث است
که اگر آخر ماه شبیه باشد در شب بیست و نهم احتیاط است
است خواندن و دعاها و دعا بسیار است و بهترین دعا دعا
صحیفه کامله است **و بسنده** معتبره بسیار از حضرت امام جعفر
صادق علیه منقولست بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ
فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ
آلِهِ وَقَوْلِكَ حَقِّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِلنَّاسِ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَهَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ
الَّذِي قَدْ تَصَرَّفَ مَا انْقَضَتْ بِلَامُهُ وَكَلِمَاتُهُ فَاسْتَغْفِرُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ الثَّامِنَةِ إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَى ذَنْبٍ لَمْ تَغْفِرْهُ لِي أَوْ
بُرِيدًا تَغْفِرْ بَنِي عَلَيْهِ أَوْ تَقَايِسْنِي بِهِ أَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ
أَوْ يَتَصَرَّفَ هَذَا الشَّهْرُ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
لَكَ الْحَمْدُ بِمَا مَدَدْتَ كُلِّهَا وَأَوْفَيْتَهَا وَآخِرَهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ
مِنْهَا وَمَا قَالَ لَكَ الْخَلَائِقُ الْحَامِدُونَ وَالْمُجْتَهِدُونَ الْمُعْذِرُونَ
الْمُؤْتِرُونَ فِي ذِكْرِكَ وَالشَّاكِرُونَ لَكَ اللَّهُمَّ اغْنِهُمْ عَلَى آدَاءِ حَقِّكَ
مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ الْكَلِمَاتِ
وَأَصْنَافِ النَّاطِقِينَ السَّجَّادِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى أَيْدِيكَ

تَحْكُمُ

قَدْ

تَقَاتِلُهُ
بَنِي إِسْرَءِيلَ

جليل

ح

بَلَّغْتَ شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ جَزِيلِ
 قِسْمِكَ وَمِنْ إِحْسَانِكَ وَقَدْ ظَهَرُ مِثْلَانِكَ بَيْنَكَ مُتَهَيَّي الْحِمَى الْخَالِدِ
 الدَّائِمِ الزَّكَاةِ الْحُلَا السَّرْمِدِ الَّذِي لَا يَفْقِدُ طَوْلَ الْأَمْدِ الْأَبَدِ جَدِّ
 شَأْؤُكَ أَعْنَدْنَا عَلَيْكَ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ
 صَلَوةٍ وَمَا كَانَتْ فِيهِ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا
 يَا أَحْسَنَ قَبُولِكَ وَتَجَاوِزَكَ وَعَفْوَكَ وَصَفْحَكَ وَغُفْرَانِكَ وَ
 حَقِيقَةَ رِضْوَانِكَ حَتَّى تُظْفِرَنَا فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلِ
 عَطَاءٍ مَوْهُوبٍ تَوْفِيئًا فِيهِ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ مَرْهُوبٍ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمِ مَا سَأَلَكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَيْتَمِ أَسْمَائِكَ
 وَجَزِيلِ شَانِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا أَعْظَمَ شَهْرٍ رَمَضَانَ مَرَّ عَلَيْنَا مِنْذُ أَنْزَلْنَا
 إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً فِي عَصَةِ دِهْنٍ خَالِصٍ تَقْضِيهِ وَقَضَائِهِ حَاجَتِي وَ
 تُشَقِّعَنِي فِي مَسَائِلِي قَامُوا النِّعَةَ عَلَيَّ وَصَرَفُوا السُّوءَ عَنِّي وَلِيْلِيلِ
 الْعَافِيَةِ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ خُرْتٍ لَهُ لَيْلَةُ الْقَدْرِ
 وَجَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي أَعْظَمِ الْأَجْرِ وَكَرِيمِ الدُّخْرِ
 وَطَوْلِ الْعُمُرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَدَامَ الْيُسْرُ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
 وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَامُكِ وَحِلَالِكَ وَقَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَ

عزت

حتى يلقبها

امين انك لا تجعله اخر العهد من الشهر رمضان حتى تبلغناه
 من قبيل على احسن حال وتعرفني هلا له مع الناظرين
 اليه والتعرفين له في عفا عافيتك واتم نعمتك واسمع خمتك
 واجزل قسمك اللهم يا ربّي الذي ليس لي ربّ غيره لا يكون
 هذا الوداع مئتي راي فناء ولا اخر العهد من اللقاء حتى تربيه
 من قديم في سبع النعم وافضل الرجاء وانالك على احسن الوفاء
 انك تسمع الدعاء اللهم اسمع دعائي وارحم تضرعي وتذكر لي لك و
 استكافيتي لك وتوكل عليك وانالك مسك لا ارجو انجلاوا
 لا معافاة ولا شرفا ولا تبليغا الا اليك ومنك فامتن علي
 جل ثناؤه وتقدر ست اسماءك بتبليغي شهر رمضان وانا
 معافا من كل مكروه ومخدور ومن جميع البوائق الحمد لله
 الذي اعاننا على صيام هذا الشهر وقيامه حتى تبلغنا اخر
 ليلة منه اللهم اني اسئلك يا حب ما دعيت به وارضى ما
 رضيت به عن محمد صلى الله عليه واله ان تصلي على محمد وآل
 محمد ولا تجعل وداعي شهر رمضان وداعي خروجه من الدنيا
 لا وداعي اخر عبادتك فيه ولا اخر صومي لك وادزني العود
 فيه ثم العود فيه ثم العود فيه برحمتك يا ولي المؤمنين ووفقني

سَلَّمَ

سَوْوَكُلِّ

بَلَّغْنَاهُ

اللهم

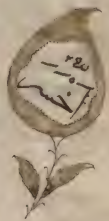
فيه لليلة القدر واجعلها لي خيرا من ألف شهر رب الليل والنهار والجمال والبخار والظلم والافوار والارض والسماء يا ياربي يا مصور يا حنان يا منان يا الله يا رحمن يا رحيم يا حي يا قيوم يا بديع السموات لك الاسماء الحسنة والامثال العليا والكنى والآلاء اسئلك باسمك يا الله الرحمن الرحيم ان تصلي علي محمد وال محمد وان تجعل ليلي في هذه الليلة في السعداء ودعي مع الشهداء واحساني في عليين واسألتك مغفورة وان تصلي علي بقينا تابش به قلبي ايمانا لا يشوبه شك ورضا ما قسمت لي وان تؤتيني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وان تقبض عني النار احرقني اللهم اجعل فيما تقضي تقدر من الامر الخوف وفيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر من قضاء الله لا يرد ولا يبدل ان كنت من جحاج بينك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنبهم المكفر عنهم سيئاتهم واجعل فيما تقضي تقدر ان تطيل في عمري وان تعينني من النار يا ارحم الراحمين اللهم اني اسئلك ولم يسأل العباد مثلك جودا وكرما وان غلب عليك ولم يرغب الي مثلك انت موضع مسئلة السائلين ومبتلى رغبة الراغبين اسئلك

ولا يغفر

وان توسع رزقي

بِأَعْظَمِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَأَفْضَلِهَا وَأَنْجَحَهَا الَّتِي تَتَّبَعِي لِلْعِبَادِ أَنْ تَسْأَلَكَ
 بِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ وَيَسْمَأَتِكَ مَا عَمِلْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْمَرْ بِهَا
 الْحُسْنَى وَآمَنَّا بِكَ الْعُلْيَا وَيُنْعِمُكَ الَّتِي لَا تُخْصِفُ بِأَكْرَمِ سَمَائِكَ
 عَلَيْكَ وَأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَأَشْرَفُهَا عِنْدَكَ مَنَزَلَةً وَأَقْرَبَهَا مِنْكَ
 وَسَبِيلَةً وَأَجْزَلَهَا مِنْكَ ثَوَابًا وَسَرْعَةً لَدَيْكَ إِبْرَاهِيمَ وَيَسْمَعُكَ
 الْمَكُونِ الْخَرُونَ وَالْحَيِّ الْقَيُّومِ لَا كِبَرَ الْأَجَلِ لِلَّهِ تَجِبُهُ وَتَقْوَاهُ وَ
 تَرْضَى بِهِ عَنْ دَعَاكَ بِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ حَقٌّ وَعَلَيْكَ الْأَلْحِيَابُ
 سَائِلُكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْبَةِ وَالْإِجْبَالِ وَالزُّبُونِ
 وَالْفَرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَةُ سَمَوَاتِكَ
 وَجَمِيعِ الْأَصْنَافِ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ نَسَبٍ أَوْ صِدْقٍ أَوْ شَهِيدٍ وَبِحَقِّ
 الرَّائِعِ بِرَأْسِكَ الْفَرْقَيْنِ مِنْكَ الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَبِحَقِّ مُجَاوِدِي
 بَيْتِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُقَدِّسِينَ وَالْجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِكَ
 وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوكَ دُعَاءَ
 مِرْأَسَتِكَ فَاقْتِهِ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَتْ كَفَّةُ
 دُعَاؤِهِ مِنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًّا وَلَا لِضَعْفِهِ مَقْوًى وَلَا لِدُنْيِهِ غَائِلًا
 غَيْرَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا
 مُسْتَكْفٍ خَائِفًا بَائِسًا فَقِيرًا مُسْتَجِيرًا بِكَ أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَ

عَظِيمِكَ وَجَبْرُوتِكَ وَسُلْطَانِكَ وَمَمْلُوكِكَ وَبِهِائِكَ وَ
 جُودِكَ وَكَرَمِكَ وَيَا أَلَمَّكَ وَحُسْنِكَ وَجَمَالَكَ وَبِقُوَّتِكَ عَلَى
 مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَرْغَوْكَ يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَمَعًا وَرَهْبَةً
 وَرَغْبَةً وَتَحْشَعًا وَتَمَلُّقًا وَتَضَرُّعًا وَتَخَافًا وَتَحَاظًا خَاشِعًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
 يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رُبُّ عَوْذِيكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الْوَحِيدُ
 الْمَتَكَبِّرُ الْمُتَعَالِ وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ بِهِ وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي
 تَمْلَأُ أَرْكَانَكَ كُلَّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي
 وَارْحَمْنِي أَوْسَعُ عَلَى مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي شَهْرَ مَصَانِ
 وَصِيَامِهِ وَوَقَايَاهُ وَقُرْصَهُ وَتَوَافُكِهِ وَاعْفُ عَنِّي أَرْحَمْنِي أَعْفُ
 عَنِّي لَا تَجْعَلُهُ الْآخِرَ شَهْرَ رَمَضَانَ صُمُّهُ لَكَ وَعَبَدَتِكَ فِيهِ
 وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي إِيَّاهُ وَدَاعِي خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي
 مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَخَشْيَتِكَ أَفْضَلَ مَا
 أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبِيدِكَ فِيهِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلَنِي آخِبًا مِنْ سَأَلِكَ
 فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَعْفَقَتِهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ النَّارِ وَغَفِرْتَ لَهُ مَا
 تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَأَوْجِبْتَ لَهُ أَفْضَلَ مَا رَجَاكَ

وَأَمَلْ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْعُودَ فِي صَلَاتِهِ
لَكَ وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ كُتِبَتْ لَهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ
حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمْ الشُّكْرُ سَعِيهِمْ الْمَغْفُورُ نَجَّتِهِمْ
الْمُنْقَبِلُ عَنْهُمْ آمِينَ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ عَلَيَّ
فِيهِ ذَنْبًا لَا غَفْرَتَهُ وَلَا خَطِيئَةً لَا تَحُوتُهَا وَلَا عَثْرَةً لَا أَقْتَتُهَا
وَلَا دَيْنًا لَا قَضِيَّتَهُ وَلَا عَيْلَةً لَا أَغْنِيَتْهَا وَلَا هَمًّا لَا أَقْضِيَتْهُ
وَلَا فَاقَةً لَا أَسُدُّ نَتَاجَها وَلَا عَرِيَانًا لَا أَسْوِيَتْهُ وَلَا مَرْضًا لَا شَفِيَتْهُ
وَلَا دَاءً إِلَّا أَذْهَبْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا
قَضَيْتَهَا عَلَى أَوْفَرِ أَمَلِي وَرَجَائِي فَيْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ ذَهَابِنَا وَلَا تَرْتُلْنَا بَعْدَ ذَرْبِنَا وَلَا تَضَعْنَا
بَعْدَ ذَرْفِنَا وَلَا تَهَيِّأْ بَعْدَ ذَاكُمُنَا وَلَا تُفْقِرْنَا بَعْدَ ذَاغْنَتِنَا
وَلَا تَمْنَعْ بَعْدَ ذَا عَطْيَتِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا بَعْدَ ذَرْقَتِنَا وَلَا تَغَيِّرْ
شَيْئًا مِنْ نِعَمِكَ عَلَيْنَا وَاحْسَنْ لَنَا الشَّيْءَ كَانَ مِنْ دُنُوبِنَا وَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَاثِرُنَا فَإِنْ فِي كَرَمِكَ وَعَفْوِكَ وَفَضْلِكَ سَعَةٌ
لِمَغْفِرَةِ دُنُوبِنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَتَجَاوَزْ عَنَّا وَلَا تُعَاقِبْنَا عَلَيْهِ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اكْرِمْنِي فِي حَجَلِيمِ هَذَا كَرَامَةً وَلَا تَهَيِّئْ بَعْدَهَا
أَبَدًا وَاعِزَّنِي عِزًّا لَا تُدْنِي بَعْدَهُ أَبَدًا وَعَافِنِي عَافِيَةً لَا تَبْتَلِينِي

لَهُمَّ

عَرِيَانًا

بِرَحْمَتِكَ

بَعْدَهَا وَارْفَعْنِي فَعَةً لَا تَضَعْنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَاصْرِفْ عَنِّي
 شَرَّ كُلِّ شَيْطَانٍ مُرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ قَرِيبٍ أَوْ
 بَعِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ وَشَرَّ كُلِّ آتٍ أَنْتَ إِخِذْ بِنَاصِيئِهَا
 إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ بَيْنَ
 أَوْجُودٍ أَوْ قُوْطُبٍ أَوْ فَوْحٍ أَوْ مَرَجٍ أَوْ بَطْحٍ أَوْ بَنَجٍ أَوْ خِيَلَةٍ أَوْ
 رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ شِفَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ مَعْصِيَةٍ أَوْ
 شَيْءٍ لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيَّكَ فَاسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحُمِّيَ مِنْ قَلْبِي بَيْدَ ابْنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَرِضًا
 بِقَضَائِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَوَجَلَ مِنْكَ وَرَهْدًا فِي الدُّنْيَا
 وَرَعْبَةً فِيهِمَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطَمَئِنَّةً إِلَيْكَ وَتَوْبَةً لِي
 إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ بَلَّغْتَنَاهُ وَلَا فَخْرَ عَنَّا الْجَانِ إِلَى قَائِلٍ حَتَّى
 تَبْلُغَنَاهُ فِي بَسْمِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ **وَرَجَعَهُ** أَخْرَجْنِي وَدَجَّعَهَا
 بَدَنِي سَتَ **وَأَجَابَ** بِنِعْمَةِ اللَّهِ أَنْصَارُ مَنْقُولَتِ كَهْ كَفْتِ رَفْتِ
 بِحَدِّ مَنْ حَضَرْتُ سَوْلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَجَعَهُ أَخْرَمَاهُ
 رَمَضَانَ چُونِ نَظَرِ الْخَضِرُ بَرِ مَرَاتِنَا دَرِ مَوَدِّ ابْنِ خَرَجِيعَةٍ
 اَزْ مَاهِ مِيَارِ رَمَضَانِسْ آنْزَاوَدَاعِ كُنْ وَيَكُوْا اللَّهُ لَا تَجْعَلْهُ الْخَرِ

الهمد من صياحي لشهر رمضان واعوذ بك ان يطلع فجر
هذه الليلة الا وقد غفرت لي جميع اوزايام من
واوراقوبه وانابت روزی کند **آن** جمله چیزهاست آزاد
کردن بندها است زیرا که شبی هست که حقیق بنده بسیار آتش
جهنم آزاد میگرداند هرگاه بنده ضعیف فرمایند بنده کان ابقید
رقیب آزاد کند امید هست که خداوند قادر بپروا و بیان
وسعت و کمال او را آتش جهنم آزاد میگرداند و نام او را از
جراید عاصیا محو نماید چنانچه منقولست که حضرت امام
زین العابدین صلوات الله علیه بندها را که در عرض سال تحصیل
میکرد تا بیست نفر باز یاده یا کم در شب آخر ماه رمضان آزاد
مینمود و میفرمود که شماها را آزاد کردم بامید آنکه خداوند
رحیم از تقصیرات من درگذرد و مرا از عذاب جهنم آزاد
گرداند و چون عید میشود جایزهای عظیم ایشان پیمیشید
که ایشان بی نیاز باشند از سوال کردن از مردم و میگفت
که حقیق در هر شب ماه مبارک رمضان در هنگام افطار هفت
هزار کس آزاد میکند از آنها که مستوجب جهنم شده باشند و در
شب آخر مثل آنچه در جمیع ماه آزاد کرده باشد آزاد میکند و

حضرت هیچ غلام و کنیزی از یاده از یکسال خدمت نفرمود
و در روز عرفه در عرفات نوبت بندها خود را آزاد میفرمود و
وارد شده است که سنت است که در شب آخر سوره انعام
کهف و یس بخوانند و صد مرتبه بگویند اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ
فصل هفتم در دعاها و ائمه که مخصوص شبهای دهه آخر ماه مبارک
رمضانست و ذکر دعائیکه هر شب از دهه آخر این ماه متبرکه باید
خواند **بسم** معبر از حضرت صادق علیه منقولست که آنحضرت
در هر شب از شبهای دهه آخر این دعا را میخواندند اَللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ
فِي كِتَابِكَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ
بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى الْقُرْآنَ فَعَظُمَتْ حُرْمَةُ شَهْرِ رَمَضَانَ
بِمَا اُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَخَصَّصْتَهُ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا
خَيْرَ اَمْرِ الْفَرَسِ شَهْرٍ اَللّهُمَّ وَهَذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ اِنْقَضَتْ
وَلِيَ اِلَيْهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صُرْتُ يَا اَلْهُمُّ مِنْهُ اِلَى مَا اَنْتَ
اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَاحْضَعْ لِعَدَدِهِ مِنْ اَخْلُقِ اَجْمَعِينَ فَاسْئَلْكَ بِمَا
سَأَلْتُكَ بِهِ مَلَكُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَانْبِيَاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ
الضَّالِّحُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَازْنُقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
وَتُدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَازْنُقْ عَلَيَّ يَا اَلْهُمُّ يَوْمَ الْحُفْرِ

مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ الْحَيُّ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ أَنْ يَقْضِيَ أَيَّامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلِيَا إِلَيْهِ وَلَكَ
 قَبْلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ فَاخُذْنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تَرِيدَانِ تَقْضُهَا
 مِنِّي لَمْ تَقْضُهَا لِي سَيِّدُ سَيِّدِ اسْأَلُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتُ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَازِدْ عَنِّي
 بِضَافَةٍ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي يَا زَحِيمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهَ يَا أَحْيَا صَمَدُ
 يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَيَسَامِكُفُتُ
 يَا مُكَبِّرَ الْخُدُودِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْوَظَّاءِ
 عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّ مَفْرَجٍ هُمْ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّ مُنْقِصٍ هُمْ يُوسُفَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى خُجْدٍ وَالْخُجْدِ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تَصِلَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 وَأَفْعَلَ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ **وَبَسَدُ**
 مَعْبَرَةٍ يَكْرَهُ أَنْ تَخْضَرَ مَقُولُ سَتَكُ دُرَّ هَرْشِبَارِ زَهَّةٍ آخِرَاتِنَا
 أَيْدِ عَارِجَانِ أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَقْضِيَ عَنِّي
 شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذَا وَيَقِيَ لَكَ عِنْدِي
 تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْقَاكِ **دَعَا شَيْخُ بَيْتِكَ**
 يَا مُوَجَّعَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَيَا مُوَجَّعَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ أَوْ مَخْرَجَ
 الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمَخْرَجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا رَاقِمَ مَنَاشِئِ

وَأَنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ

عَنِّي

بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَثِيرُ يَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 فِي السُّعْدَاءِ وَدَوْجِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ
 مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا يَذْهَبُ
 الشَّكَّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَالْإِنْفِاقَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَفِي أَعْدَابِ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَنْ تُدْفِنِي فِيهَا ذَكَرَكَ وَشَكَرَكَ وَ
 الرِّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَاءُ سَبِّسْتُمْ فِيهِ** يَا سَاحِجَ النَّهَارِ مِنْ
 اللَّيْلِ فَإِذَا اخْتِمْ مَطْلُوعٌ وَجَرَى الشَّمْسُ سَتَقَرَّهَا بِقُدْرِكَ يَا غَرَّ
 يَا عَلِيمٌ وَمُقَدِّرَ الْقَسْرِ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَكَ الْعُرْجُونَ الْقَدِيمَ يَا قَوْدَ
 كُلِّ نَوْرٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا
 قُدُّوسُ يَا أَحَدِيًّا يَا وَاحِدًا يَا قَوْدَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَثِيرُ يَا وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَدَوْجِي
 مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي
 يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ

٤٠
حَسَنَةٌ

وَأَسْأَلُكَ

٤٠
يَا صَدِّقُ

اَلْحَمْدُ لَكَ يَا اَللّٰهُ الَّذِيْ اَحْسَنْتَ وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ اَعْدَدْتَ لَنَا
 النّٰجِيْنَ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِيَّامَةَ
 وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ يَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَا شَيْبِ بَيْتِ سُبُو** يَا رَبِّ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلَهَا
 خَيْرَ اَمْرِ الْكَفِّ شَهْرَ رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ وَالظُّلَمِ
 وَالْاَنْوَارِ وَالْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مَصْوُورُ يَا حَنَّانُ يَا مُنْتَنِ
 يَا اَللّٰهُ يَا حَمْدُ يَا اَللّٰهُ يَا قَبُوْمُ يَا اَللّٰهُ يَا بَدِيعُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ
 الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبَرُ بَاءً وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ وَانْ تَجْعَلَ اِسْمِيْ فِيْ هَذِهِ السَّيِّئَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَدُّو
 مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْتَسِبْ اِنِّيْ عَلَيْهِمْ وَاسَاءَةٌ فِيْ مَغْفُورَةٍ وَانْ تَهَبْ لِيْ
 يَقِيْنًا تَبَا شَرِيْهِ قَلْبِيْ اِيْمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنْهُ تَرْضِيْنِيْ بِمَا قَمَمْتَ
 اَلْحَمْدُ لَكَ يَا اَللّٰهُ الَّذِيْ اَحْسَنْتَ وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ اَعْدَدْتَ لَنَا
 النّٰجِيْنَ وَارْزُقْنِيْ فِيْهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِيَّامَةَ
 وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ يَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَا شَيْبِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ** يَا فَالِقَ الْاَصْبَاحِ وَيَا جَاعِلَ اللَّيْلِ
 سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا يَا غَمَزَ بِلَاغِيْ يَا ذَا الْمُنِّ وَالطُّوْلِ
 الْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا اَللّٰهُ

اَسْأَلُكَ

اَسْأَلُكَ

يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قَرْدِيَا وَتُرْبَا حَيُّ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ لَكَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 فِي السُّعْدَاءِ وَدَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْمَاءِي فِي
 مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَشِّرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ
 عَنِّي فِرْصًا بِمَا قَسَمْتَ لِي إِيْتَانِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
 إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِيَا وَفَقْتُ لَكَ مُحَمَّدًا
 وَالْمُحَمَّدَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **دَعَاءُ نَبِيِّ بْنِ مَرْجٍ** يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ
 لِيَأْسًا وَالنَّهَارَ مَعَاشًا وَالْأَرْضَ مَهَادًا أَوْ الْجِبَالَ أَقْنَادًا يَا اللَّهُ
 يَا قَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ
 وَالْإِلَهِيَّةُ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي
 هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَدَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ
 وَاسْمَاءِي فِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَشِّرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا
 يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي فِرْصًا بِمَا قَسَمْتَ لِي إِيْتَانِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ

يَا قَاهِرُ يَا اللَّهُ

وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ
 لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَا شَيْبِ بْنِ شَيْمٍ** يَا جَاعِلَ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لِيَنْبَنِي يَا مَنْ مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ لِيُكَلِّمَ
 لِيَتَغَوَّافًا فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا يَا مُفْضِلَ كُلِّ شَيْءٍ تَقْصِيلًا يَا اللَّهَ يَا جَاعِلَ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا جَاعِلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَلُ
 الْعُلَى وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْإِلَهِيَّةُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَ
 أَنْ تَجْعَلَ لِي فِي مَدِينَةِ الْمَلَكَةِ فِي السُّعَادَةِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَحُجَّتِي
 فِي عِلِّيَّيْنِ وَلَا سَاءَ لِي مَغْفُورَةٌ وَأَرْغَبَ لِي يَقِينًا تَبَشِّرُ بِهِ قَلْبِي وَ
 أَيْمَانًا يَذْهَبُ الشُّكُّ عَنِّي تَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَإِنِّي لَدُنَّ الْحَسَنَةِ
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ عَذَابَ النَّارِ وَالْحَمْدُ وَارْدُ قَفِي فِيهَا ذِكْرُكَ
 وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ
 لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَا شَيْبِ بْنِ شَيْمٍ** هَفْمِي
 يَا مَادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَارِكًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا
 ثُمَّ قَبَضْتَهُ إِلَيْكَ قَضَائِي سَبْرًا يَأْذِي الْحَوْلَ وَالطَّوْلَ وَالْكِبَرِيَاءُ
 وَالْإِلَهِيَّةُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ
 أَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اللَّهَ
 يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ

الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُجِّعَ الشُّهَدَاءَ وَاحْشُرْ عَلَيْنَا
لِسَاءَ تِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي بَقِيَّةً تَبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ
الشَّكَّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي أَيْتَانِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ
شُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ وَفَقِّهْ
لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ **عَاشِيَةَ وَهَشِيمَةَ**
يَا خَازِنَ اللَّبْلِ فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنَ النَّوْرِ فِي الْمَاءِ وَمَانِعَ الْمَاءِ أَنْ
تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَافِظَهُمَا أَنْ تَزُولَا يَعْلَمُ يَا غَفُورُ يَا دَائِمُ يَا
اللَّهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُجِّعَ الشُّهَدَاءَ
وَاحْشُرْ عَلَيْنَا لِسَاءَ تِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي بَقِيَّةً تَبَاشِرُ بِهِ
قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي أَيْتَانِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا
ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالْإِنَابَةَ
وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَسَلَّمَ

السلام **دُعَاةُ** بَيْسَتِهِمْ يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ
 عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ سَيِّدَ السَّادَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ لِي مِنْ حَبْلِ الْوَدِيدِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْإِلَاحُ اسْتَغْلِ
 أَنْصِلْنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ
 وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَآخِسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَلَا سَاءَ لِي مَغْفُورَةٌ وَلَنْ
 تَهَبَ لِي يَقِينًا تَأْشُرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنْ نَرْضَى بِهَا
 قَسَمْتَ لِي أَيْتَانِي لَدُنِّيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فِيهَا ذِكْرُكَ وَشُكْرُكَ وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالرُّجُوعُ إِلَى اللَّهِ
 وَالتَّوْفِيقُ لِلْمَقْصَدِ لَهُ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **دُعَاةُ**
سَلَامُ مُحَمَّدٍ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكُرْمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ
 جَلَالِهِ وَكَمَالِ هَوَاهُ لَا قُدُّوسٌ يَنْوَرُ بِأَنْوَارِ الْقُدُّوسِ يَا سُبُّوحُ يَا
 مُسْتَهَي السُّبُّوحِ يَا رَحْمَنُ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا
 لَطِيفُ يَا جَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْإِلَاحُ اسْتَغْلِ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ
 وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَآخِسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَلَا سَاءَ لِي مَغْفُورَةٌ وَ

أَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا بِنَاشِرٍ بِهِ قَلْبِي إِمَّا أَنْ يَذْهَبُ الشُّكُّ عَنْ قَوْصِيضَةٍ
بِمَاقَمَتِكَ إِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَدْ آتَاكَ
الْثَّارِ الْحَرِيثُ وَأَنْزَعَنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِثَابَةَ
وَالْتَوْفِيقَ لِي وَفَقْتُ لَكَ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

فصل هشتم در بیان نمازها شبها و دعاها روزها که مشهور است

و علم در کتب عاذ ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست **نماز شب اول**

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **شبیست و چهار**

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **شبیست و چهار**

ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **شبیست و چهار** هشت رکعت

در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **شبیست و چهار** دو رکعت در هر

رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل على محمد

و آل محمد **شبیست و چهار** رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الله

بیده الملك **شبیست و چهار** رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه

انا انزلناه **شبیست و چهار** دو رکعت در هر رکعت حمد و یازده مرتبه توحید

و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **شبیست و چهار** شش رکعت میان

نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه ایه الکرسی بعد

از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل على محمد و آل محمد **شبیست و چهار** بیست رکعت

در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **شبانهم** دو رکعت در هر رکعت
 حمد و بیست مرتبه انا اعطینا **الکثر شبانهم** هشت رکعت در
 هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه **شبانهم** چهار رکعت در هر
 رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **شبانهم** شش رکعت در هر
 رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلنا الارض **شبانهم** چهار رکعت
 دو رکعت اول حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر
 پنجاه مرتبه توحید **شبانهم** و از ده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده
 مرتبه الهی که التکاء **شب هفتم** دو رکعت در رکعت اول حمد و هر
 سوره که خواهد و در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از
 سلام صد مرتبه لا اله الا الله **شبانهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد
 و بیست و پنجاه مرتبه انا اعطینا **الکثر شب نهم** پنجاه رکعت با حمد و پنجاه
 مرتبه انا انزلنا الارض و کویا مراد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند
 زیرا که مشکل است در یک شب و هزار یا صد مرتبه انا انزلنا خواندن
شب دهم و بیست و یک مرتبه و بیست و یک مرتبه و بیست و چهارم
 در هر یک هشت رکعت هر سوره که خواهد **شب یازدهم** هشت رکعت
 در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **شب بیست و ششم** هشت رکعت در هر رکعت
 حمد و صد مرتبه توحید **شب هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست

اللَّهُ وَكَرْمًا لَيْسَتْ بِخَيْرٍ تَبْتَغِيهِ تَوْحِيدَ شَيْئٍ **تَوْحِيدَ شَيْئٍ** تَوْحِيدَ شَيْئٍ تَوْحِيدَ شَيْئٍ تَوْحِيدَ شَيْئٍ
 حَمْدٌ وَصَدْرُ مَرْتَبَةِ آيَةِ الْكُرْسِيِّ وَصَدْرُ مَرْتَبَةِ تَوْحِيدِ صَدْرُ مَرْتَبَةِ كَوْنٍ وَبَعْدَ
 نَمَازِ صَدْرُ مَرْتَبَةِ صَلَوَاتِ بِرَحْمَةِ وَالْحَمْدُ **شَيْئٍ** وَنَمَازِ وَرَكَعَتِ دَهْرٍ رَكَعَتِ
 حَمْدٌ وَبِئْسَ مَرْتَبَةُ تَوْحِيدِ **شَيْئٍ** أَمْرٌ وَارْتِدَادُ رَكَعَتِ دَهْرٍ رَكَعَتِ حَمْدٌ
 مَرْتَبَةُ تَوْحِيدٍ وَبَعْدَ نَزْلِ غُشُونِ صَدْرُ مَرْتَبَةِ صَلَوَاتِ بِرَحْمَةِ وَالْحَمْدُ
 إِنَّ نَمَازَهَا بِخَانِجَةٍ مَذْكُورٍ شَدِيدٍ سَلَامٌ أَسْتَأْذِنُكَ رُزْنَهَا
 ابْنِ عَبَّاسٍ وَبِئْسَ مَرْتَبَةُ تَوْحِيدِ خَيْرُ رُشُولٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضِيلَتِ
 أَنْبِيَائِهِ وَرَفِيعُ مَرْتَبَاتِهِمَا بَارَكَ رُضَانُ بَيَانِ فَرَمُودِ وَارْتِدَادِ هَرَفِ
 دَعَائِي مَخْصُوصِ بِافْضِيلَتِ وَثَوَابِ بَسِيحِ بَرَاءَتِ عَادِ كَرَمِهِ وَمَا بَاصِلِ
 دَعَائِي الْكَفَايِ نَمَازِ **دَعَائِي** أَلَلَّهِمَّ اجْعَلْ حَيَاتِي فِيهِ حَيَاتِي فِيهِ حَيَاتِي فِيهِ حَيَاتِي
 وَبِئْسَ مَرْتَبَةُ تَوْحِيدِ الْقَائِمِينَ وَتَبْتَغِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْعَافِينَ وَهَبْ
 لِي جُزْءَ فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا عَافِيًا عَنِ الْخُزْمِينَ **دَعَائِي**
 أَلَلَّهِمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَتَقَارُكٍ وَ
 وَفَّقْنِي فِيهِ لِقَرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **دَعَائِي** أَلَلَّهِمَّ اجْعَلْ
 فِيهِ الذِّهْنَ وَالنَّبِيَّةَ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّقَامَةِ وَالْمَوْتِ وَاجْعَلْ
 لِي نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ **دَعَائِي**
 أَلَلَّهِمَّ قَوِّنِي فِيهِ عَلَى الْقَامَةِ آمِنْ وَأَذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَوْقِنِي

فِيهِ لَا دَاءَ شَرِكُكَ بِكَ مِثْلِكَ وَاحْفَظْ بِمَحْفُظِكَ وَسِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ
 النَّاطِلِينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ السَّاعِفِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيائِكَ الْمُقَرَّبِينَ
 بِرَأْفَتِكَ يَا نَحْمَ الرَّاحِمِينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ لَا تَخْذِلْنِي فِيهِ لِقَعْرُ مَعْصِيَتِكَ
 وَلَا تَصْرِفْ بِي سُلْطَانَ نِعْمَتِكَ وَزَحْزَحْ فِيهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ
 بِيَمِّكَ وَيَا يَدِيكَ يَا مَنْتَنِي غِبَةَ الرَّاعِبِينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنَّتِي فِيهِ مِنْ حَفْوَالِهِ وَثَامِهِ وَارْزُقْنِي ذِكْرَكَ
 سِدِّدِ أَمْرَهُ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الضَّالِّينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي
 فِيهِ رَحْمَةَ الْإِيثَامِ وَطَعَامَ الطَّعَامِ وَافْتَاءَ السَّلَامِ وَصَحْبَةَ
 الْكِرَامِ بِطَوْلِكَ يَا مَلِكُ الْأَمَلِينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا
 مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْلِكْ فِيهِ لِي أَمِيمَتَكَ السَّاطِعَةَ وَخُذْ
 بِنَاصِيَتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلِ الْمُشْتَاقِينَ **رُوحِي**
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ
 لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّلِبِينَ
رُوحِي اللَّهُمَّ حَبِّبْ لِي فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَرِّهْ لِي فِيهِ الْفُسُوقَ
 وَالْعُصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السُّخْطَ وَالنَّهْرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ
 الْمُسْتَغِيثِينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ زَيِّنْ لِي فِيهِ السِّرَّ وَالْعَفَاةَ وَاسْتُرْ

يا قَوْو السَّكِينِ

فيه يلبس الضيق والقنوع والكفاف ارحمني فيه على العدل والافاض
ويجني فيه من اعداؤك واخاف بعصمتك يا عظمة الخائفين **روى محمد**
اللهم طهرني فيه من الذنوب والافذار وصبرني فيه على كائنات
الافذار ووفقي فيه للتقوى صخرة الابواب بعونك يا قَوْو عز السالكين
روى محمد اللهم لا تؤاخذني فيه بالعتات واقلني فيه من الخطايا و
القفوات ولا تجعلني فيه عرضا للبلايا والافات بعزتك يا عز السالكين
روى ابو زرعة اللهم ابدقني فيه طاعة الخاشعين واسخ فيه صدق
باناية الخجتهن يا مانك يا مان الخائفين **روى شاذلي** اللهم وفقني فيه
لموافقة الابواب وجنبي فيه مرافقة الاشراق واوتي فيه رحمتك
الى دار القدر يا هيبك يا لاله العالمين **روى هفهم** اللهم اهدني فيه
لصالح الاعمال وافض لي فيه الحوائج والامال يا من لا يحتاج الى
التقريب والسؤال يا عالمي في صدور العالمين صل على محمد و
آله الطاهرين **روى محمد** اللهم تهني فيه ليركات اسماؤه ونور
فيه قلبي بضياء انواره وخذ بكل اعضاءي الى ابعاد انارته ويؤخر
يا منور قلوب العارفين **روى محمد** اللهم وفر في حضي من بركاته
وسهل سبيلي الى خيراته ولا تحرمني قبول حسنة يا هادي يا ابي الحوي
المبين **روى محمد** اللهم افتح لي فيه ابواب الجنان واعلني فيه ابواب

الشَّهْرَانِ وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مَنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي
 قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ **رُتَبُوتُكُمْ** اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاكَ دَلِيلًا
 وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلًا وَمَقِيلًا
 يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ **رُتَبُوتُكُمْ** اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ
 فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ
 مَرْضَاكَ وَأَسْكِنِي فِيهِ بِحُجُوعِ حَوَائِجِكَ يَا حَيِّبَ رُغْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
رُتَبُوتُكُمْ اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ طَهِّرْ فِيهِ مِنْ
 الْعُيُوبِ وَأَمْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِقُوَى الْقُلُوبِ يَا مُقْبِلَ عَشْرَةِ الْآخِرِينَ
رُتَبُوتُكُمْ **وَجِهَارُكُمْ** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يَرْضِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ
 مَا يُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أَطِيعَكَ وَلَا أَعْصِيكَ يَا جَوَادَ
 السَّائِلِينَ **رُتَبُوتُكُمْ** **وَجِهَارُكُمْ** اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُجِبًّا لِأَوْلِيَاكَ وَمُعَادِيًا
 لِأَعْدَائِكَ مُسْتَأْنِسَةً خَاتِمَ أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ
رُتَبُوتُكُمْ **شَهْرُكُمْ** اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا
 وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ **رُتَبُوتُكُمْ** **وَهَفَّتُمْ**
 اللَّهُمَّ أَنْزِقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصِرْ أُمُودِي فِيهِ مِنَ
 الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَأَقْبِلْ مَعَارِظِي حَطَّاعِي الْوَدَّاعِي وَأَقْبِلْ عِبَادِي
 الصَّالِحِينَ **رُتَبُوتُكُمْ** **شَهْرُكُمْ** اللَّهُمَّ وَفِّظْنِي فِيهِ مِنَ الثَّوَابِ وَالْإِمْنِ

الطَّالِبِينَ

الذَّنْبِ وَ

فِيهِ بِإِحْسَانٍ وَالسَّائِلِ وَقَرَّبَ فِيهِ وَسَهَّلَ لِيكَ مِنْ بَيْنِ أَوْسَرَاءِ أَمْرٍ
 لَا يَغْنَهُ الْخَاحُ الْمَحْجُونِ **روز نیست** **اللهم** غشني فيه بِالْخَيْرَةِ وَأَمِّنْ
 فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غِيَا هِيَ التَّمَنَّى بِإِحْسَانٍ عِبَادِ اللَّهِ
روز می **اللهم** اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا رَزَا
 وَبِرِضَاءِ الْأَسْوَلِ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأَسْوَلِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَاتَّخِذْ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ **مؤلف گوید** که در تقدیر و تأخیر دعاها و اعمال
 هر یک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده اند چون روایتش معتبر ندانم
 متعرض ذکر آنها نشدم و دعاها را در نیست و معتبر را گفته ام **روز نیست** **نم**
 ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز نیست و ستم خوانند
 دور نیست که انسب باشد والله اعلم **باب چهارم** در بیان اعمال لیالی و
 ایام متبرکه که ما شوال و ما ذیقعد است از جمله ایام متبرکه که ما شوال و
 عید فطر است و شبش از جمله لیالی شریفه است در فضیلت و ثواب
 و عبادات و احکام آن احادیث بسیار است **و** آن حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقولست که هر که ایام کند شب عید را
 نهم در دل او در روزیکه دهها ان ترس بمیرند **و** آن حضرت امام محمد باقر
 مرویت که گفت پدرم علی ابن الحسین شعبه را ایام میکرد بنما
 ناصبح در تمام آن شب در مسجد ماند و میگفت ای فرزند امشب کمتر شب **قدیر**

نیست و غسل در این شب است و شخصی بخدمت حضرت صادق
 علیه السلام عرض کرد که مردم میگویند که آرزویشان از آن میشود بر کسی که
 روزه دارد نماز را در شب قدر حضرت فرمود که کار که فرمود
 نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن از کار و آتش عید است **نحوه** گفت
 چه کار سازد او را است که آتش بگیرد فرمود که چون آفتاب غروب کند
 غسل بکن و چون فریضه مغرب نافله آنجا آورد دستها بسوی آسمان
 بلند کن و بگو یا ذا المن و الطول یا ذا الجود یا مصطفی محمد و ناصیه
 صلی علی محمد و آل محمد و اغفر لی کل ذنبی اخصیته و هو عندک فی
 کتاب مبین پس بگوید بر و صد مرتبه در سجده بگو اَتُوبُ اِلَی اللَّهِ پس چنانچه
 که داری طلب کن از خدای تعالی که انشاء الله تعالی بر آورده است و **بسنده معتبر**
 منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در شب عید فطر دو رکعت
 نماز میکردند دو رکعت اول بعد از حمد و مرتبه سوره قل هو
 الله احد میخواندند و در رکعت دوم **یک مرتبه**
 میخواندند پس بر کوع و سجود میفرمود بعد از آنکه بگوید **سبح و تحمید و تبارک**
 اِلَی اللَّهِ پس میگویند یا ذا المن و الجود یا ذا المن و الطول یا مصطفی محمد
 صلی الله علیه و آله و علی محمد و آل محمد و الله پس حاجت خود را از خدا میطلبیدند
 پس سر از سجده بر میداشتند و میفرمودند بحق خداوندی که جانم در دست

قدرت اوست که هر که ایمان را بکند هر چنانکه از حق تعالی بطلبد البتة
 او را عطا کند اگر بعد از یکها یا بان نگاه داشته باشد خدا بیامرزد و
 بعد از نماز سئاست آنکه این دعا بخواند یا الله یا الله یا الله یا الرحمن یا
 الله یا ملک یا الله یا قدوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهیم
 یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق یا الله یا
 بارئ یا الله یا مصور یا الله یا عالم یا الله یا عظیم یا الله یا کریم یا الله یا
 حلیم یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر یا الله یا قریب یا الله یا
 مجیب یا الله یا جواد یا الله یا واحد یا الله یا ولی یا الله یا وفی یا الله یا مولى
 یا الله یا قاضی یا الله یا سرع یا الله یا شدید یا الله یا رؤف یا الله یا رقیب یا
 الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا ماجد یا الله یا علیم یا الله یا حفیظ یا
 الله یا محیط یا الله یا سید السادات یا الله یا اول یا الله یا آخر یا الله یا
 ظاهر یا الله یا باطن یا الله یا فخر یا الله یا قاهر یا الله یا باره یا الله یا باره
 یا الله یا باره یا الله و دود یا الله یا نور یا الله یا دافع یا الله یا مانع یا الله
 یا فاتح یا الله یا نفاع یا الله یا جمیل یا الله یا شهید یا الله یا شاهد یا
 الله یا حبیب یا الله یا فاطر یا الله یا مطهر یا الله یا مالک یا الله یا
 مقتدر یا الله یا قابض یا الله یا باسط یا الله یا محیی یا الله یا ممیت یا
 الله یا محیب یا الله یا باعث یا الله یا معطی یا الله یا مفضل یا الله یا

یا حبیب یا الله
 یا جواد یا الله

مِنْهُ يَا اللَّهُ يَا حَقُّ يَا اللَّهُ يَا مَبِيزُ يَا اللَّهُ يَا حَبِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُحْسِنُ يَا اللَّهُ
 يَا مُبْدِي يَا اللَّهُ يَا مُعِيدُ يَا اللَّهُ يَا بَارِي يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا هَادِي
 يَا اللَّهُ يَا كَافِي يَا اللَّهُ يَا شَافِي يَا اللَّهُ يَا عَلِيُّ يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا مُنِ
 يَا اللَّهُ يَا دَا الطَّوَلِ يَا اللَّهُ يَا مُتَعَالِي يَا اللَّهُ يَا عَدَلُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ
 يَا اللَّهُ يَا صَادِقُ يَا اللَّهُ يَا دَيَّانُ يَا اللَّهُ يَا بَاقِي يَا اللَّهُ يَا ذَا الْجَلَالِ يَا اللَّهُ
 يَا ذَا الْأَكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا مَعْبُودُ يَا اللَّهُ يَا مَحْمُودُ يَا اللَّهُ يَا صَانِعُ يَا اللَّهُ يَا مَعِزُّ
 يَا اللَّهُ يَا مُكُونُ يَا اللَّهُ يَا فَعَالُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ يَا جَلِيلُ يَا اللَّهُ
 يَا غَفُورُ يَا اللَّهُ يَا شَكُورُ يَا اللَّهُ يَا نُورُ يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا قَدِيرُ
 يَا اللَّهُ يَا رَبُّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّهُ يَا اللَّهُ
 يَا رَبُّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّهُ يَا اللَّهُ
 مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَتَمَنَّى عَلَى بَرِّضَاكَ وَتَعَفُّو عَنِّي بِحَبْلِكَ وَتَوْسِعْ عَلَيَّ
 مِنْ رِزْقِكَ لِحُلَالِ الطَّيِّبِ مِنْ حَيْثُ اخْتَسِبْتُ وَمِنْ حَيْثُ لَا
 اخْتَسِبْتُ فَإِنِّي عِنْدَكَ لَكَيْسٌ لَمْ أَحْدِثْ سِوَاكَ وَلَا أَحَدُ اسْأَلُهُ
 غَيْرَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّ يَا اللَّهُ يَا رَبُّ
 يَا اللَّهُ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا مُنْزِلَ كُلِّ حَلَقَةٍ اسْأَلُكَ بِكُلِّ سَمٍ فِي خَزُونِ
 الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَالْأَسْمَاءِ الْمَشْهُورَاتِ عِنْدَكَ الْمَكْتُوبَةِ عَلَى سُرَادِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَا اللَّهُ يَا رَبُّ

عَرَّشَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ
وَتَكُنِّي فِي الْوَالِدَيْنِ إِلَى بَيْتِ الْحَرَامِ وَتَصْفَحَ لِي عَنِ الذُّنُوبِ الْعَظِيمَةِ
وَتُسَخِّرَ لِي يَا رَبِّ كَوْزَكَ يَا حَمْدُ **وَمِنْ قَوَائِدِ** يَكْرَهُ كَثْرَةَ مَرَّتِهِ
قَالَ هُوَ اللَّهُ صَدْرُ مَرَّتِهِ نِزَارٌ شَدِيدٌ اسْتِ **وَأَيْضًا** اسْتِ مَوْكَدٌ اسْتِ
كَهْ بَعْدَ أَنْ نَمَازَ شَامَ وَخَفْتَنَ وَصَبَحَ شَبَّاتٍ وَنَمَازَ عِيدِ ابْنِ تَكْبِيرَاتٍ
رَاجِحًا لِلَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ
اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَيْنَا وَمَا أَعْمَلُ رُوزِ عِيدِ بِنُكُوتِ وَفَطْرٍ وَاجِبٌ مَوْكَدٌ
اسْتِ وَتَرْكُشْ بِاتِّحَاقِ شَرَايِطِ وَاجِبِ كَاهِ كِبَرِهِ اسْتِ وَشَرَطِ قَبُولِ رُوزَةِ
مَاهِ مَبَارَكَةِ چنانچه از حضرت صادق منقولست که از تمامی روزه‌ها
رُکُوتِ اسْتِ یعنی فطر چنانچه تمامی نماز اسْتِ صلوات بر محمد و آل محمد ^{که} زیاده
هر که روزه بدارد و رُکُوتِ فطر نهد روزه او مقبول نیست هرگاه
عمدان که کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد ^{که} نهد روزه نمازش مقبول
نیست خدا روزه را پیش از نماز ذکر کرده است رَاجِحًا که فرموده است که قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ تَرَكَ فِرَاقَ اسْمِ رَبِّهِ فَصَلَّاهُ يَعْنِي تَحْقِيقَ رِسْتِ کَارِئِ قَاتِ هرگاه رُکُوتِ
فطر داد و پروردگار خود را یاد کرد بان تکیرات که مذکور شد پس نماز
عید رَاجِحًا آورد چنانچه رُکُوتِ مال باعث پاکیزه مال میشود و مال از
ثَلَفِ مَحْفُوظِ مَالِ چنانچه منقولست که هیچ مال در دنیا و آخرت تلف نمیشود

مکرمه ندادن زکوة و همچنین فطر زکوة بدست و بدن پاکیزه میگردان
 از بخل و سایر کمالات معنوی و او را سال دیگر از بلاها حفظ میکند و چنانچه
 بسند معتبر منقول است که حضرت صادق با معتب یکل خرج خود فرمود که
 برو و فطره جمیع عیال او غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشان را ناله
 مکن که زکوة او را ندهی چرا که اگر یکی را ترا کمی پتر سم که در عرض سال
 بمیرد **بدانکه** زکوة فطر بر مال نابالغ و دیوانه و بنده واجب نمیشود و اگر
 نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجب است که زکوة فطره ایشان را
 بدهد و زکوة بنده را اقامیدهند بنابر مشهور مگر آنکه در آتش عیال
 دیگری باشد و اشهر و اقوی آنست که در وجوب فطره تونگری شرطست
 و آن موافق مشهور آنست که قوت سالیانه خود و عیال خود داشته
 باشد تا قادر بر کسب باشد که وفایر معیشت او و عیال او کند و بعضی گفته
 اند اگر در شب عید زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره باشند باشد
 بر او واجبست و ظاهر این بر او سنت است اگر فقیر باشد یک سرفطره را
 بر عیال خود دست بدست بگردانند و بعد از آن بفقیر دیگری بدهند
 همه ثواب فطره را میبایند و باید که غنی اخراج فطره کند از خود و هر کس
 که واجب التفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد در شب فطره
 که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجبست و همچنین باید که بدهد از

و بنده

هر کس که در خانه او باشد از همه او غیر آن که آخر روز آخر ماه رمضان
پیش از شام در آن خانه باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود
و افطار کند این کند و لاجست بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل
شود افطار از مال او نکند و احوط آنست که هر دو بدهند و بایکی از
ایشان باز دیگری مستحق بدهد قریه الى الله و اگر شخصی مال و شایسته
و اما نفقه و کسوة او را بدهد و در خانه دیگری باشد زکوة او بر ^{معت}
نیست و همچنین در شب عید پیش از شام از جمعه همسایگان
بفرستد یا فقیر را یا چه بدهد یا شخصی را و اما صامان باشد و در شب
عید افطار را جدا بیکر کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانه
او آید یا چه بخورده باشد و بعد از شام بایده زکوة بر و واجبست
و احوط آنست که در صورت آخر هر دو بدهند بلکه مطلقاً
اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است و وقت بیرون کردن زکوة
فطره موافق مشهور شام عید فطره است تا ظهر روز عید و ^{بعض}
گفته اند تا شام روز عید و احوط آنست که در شب جدا بکند
و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوب است و
اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر
برای حاضر نبودن مستحق یا عذر دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر

جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنست که تا شام قضا داد و قضا نکند
 و اگر روز عید بگذرد و بقصد قربت بدهد و قصد
 خصوص فطره نکند یا آنکه قصد کند که اینا میدهم که اگر قضا فطره
 بر من واجب باشد فطره باشد و الا صدق باشد و پدر و مادر و
 وجد و جد و فرزندان و فرزندان زاده کان هرگاه فقیر باشند
 نفقه ایشان بر او واجبست پس اگر نفقه او را بخورند فطره بر
 اوست و اگر عیال شخص دیگر ^{شمار} آن شخص دیگر است اگر عیال
 دیگری نیز نباشد شهر و احوط آنست که او فطره ایشان را بدهد
 اما جنس فطره مشهور آنست که هر چه قوت غالب او باشد می توان
 داد و احوط آنست که جو یا گز یا خرمایا مویز یا کشک بدهد و بهتر
 آنست که خرما بدهد و بعد از آن مویز است و بعد از آن هر چه قوت
 غالب باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشانان کدو است
 بهتر آنست که کدو بدهد و مردم دهان که غالبانه جو میخورند جو بدهد
 و **نکته** حدیث است که اگر یک صاع خرما در فطره بدهم دوست تو میدهم
 از آنکه یک صاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یک صاع باید
 و صاع موافق حسنا مشهور ظاهر اینک تبریز و چهارده مثقال و ربع
 مثقال است و احوط آنست که یکن و نیم تبریز بدهند و نهایت ط

آنست که یکس شایه دهند باید کسی داد که قوی یا نه خود و عیال
 خود نداشته باشد و سایل بکف نباشد و احوط آنست که ظاهر
 بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنست که در نماز غیبت
 امام علیه السلام بجهت جامع شرایط عادل بدهند که او مستحق آنست
 چون مصارف او بهتر میداند و بعضی از علمای این باب واجب آنسته اند
 و احوط آنست که فقیر کمتر از یک صاع ندهند و به یک کچند سیر
 میتوان داد و فطره را بواجب التثقیه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب
 التثقیه دادن بهتر است و بعد از آن همسایگان پریشان و بعد از
 یکسانیکه صالحتر و فاضلتر و پریشان تر باشد و فطره غنیه را
 بسید نمیتوان داد و فطره سید را بسید و غنیه سید هر دو میتوان داد و سید
 است که روز عید پیش از نماز عید اول روز افطار کند و سنان است
 که بر خور افطار کند و غسل و زعیست موكده است و بعضی واجب
 دانسته اند **و** حضرت صادق علیه السلام منقول است که غسل در روز سقیم
 بکوب و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللهم یا انا یا ربنا
 بیکایه و اتباع سنه نبی صلی الله علیه و آله پس بسم الله بگو و غسل بکن
 و چون از غسل فارغ شوی بگو اللهم اجعله كفارة لذنوبی و طهر بدنی
 اللهم اذهب عني الذنوب و باریت حضرت امام حسن علیه السلام در روز

عید نرسنت مؤکده است و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز
 عید در زمان حضور امام علی علیه السلام واجبست و در زمان غیبت اما اکثر
 علمائست میدانند بجماعت کردن است میدانند و میگویند که نه
 نمیتوان کردن و بیکان فقیر واجبست که بجماعت نکند و بنما مجتهد
 عادل حاضر شوند و اگر حاضر نتواند شد تنها اگر در سنت است و نماز
 عید و رکعت است در رکعت اول بعد از قرات پنج تکبیر بگوید بعد
 از هر تکبیری يك قنوت بخواند در رکعت دوم بعد از قرات چهار تکبیر
 چهار قنوت بخواند و قنوت مخصوصه دارد و اگر کسی از آن داندا آنچه در قنوت
 نمازها دیگر میخواند بخواند و هرگاه عجمت بکند پیش نماز و خطبه بعد
 از نماز میخواند و قنوت مخصوص نماز عید اینست اللهم اهل الیکبریا
 والعظمة و اهل الجود والجبروت و اهل العفو والرحمة
 و اهل التقوى المغفرة استلک بحوث هذا اليوم اللهم جعله للسلیمین
 عیداً و الحمد لله علیه ذخرنا و مریدنا انقصی علی محمد و آل
 محمد و ان تدخلنی فی کل خیر ادخلت فیہ محمد و آل محمد و ان
 تخرجنی من کل سوء اخرجت منه محمد و آل محمد صلواتک
 علیه و علیهم اجمعین اللهم انی استلک خیر ما سئل الله عبادک
 الصالحون و اعوذ بک مما استعاذ منه عبادک الخالصون

وبعد از نماز عید عاکیا وارد شده است بهتر بن دعاها دعا کامله است
و بعد صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که روز جمعه و عید
 فطر و عید قربان در هنگامیکه مہتاب رفتن سوی نماز جمعه و عید
 پیشوایند عاجزان اللهم منقہنی فی هذا الیوم و تعباً اذ اعد و
 استعد لو فاد علی مخلوق رجاء رفیعاً و نوافلہ و طلب جوارہ و فوائده
 و عطا یاہ فان الیک یاسینک و هدی و تعبت فی اعداء و استعدا و
 رجاء رفیعاً و جوارہ و نوافلک و فوائدک و فضائلک و عطائک
 و قد عذفت الی عید من اعیاد امة نبیک محمد صلواتک علیہ و
 الیہ و کم فذلک الیوم یعمل صالحی اتق بہ قدمته و لا توجہت
 بمخلوق و املتہ و لا تبتک خاضعاً مقرباً بذنوب و اساءات الی انفس
 فی اعظم یا عظیم اغفر لی العظیم من ذنوبی فانہ لا یغفر الذنوب
 العظام الا انت یا لا اله الا انت یا ارحم الراحمین **و در حدیث معتبر**
 حضرت صاحب الامر علیه السلام منقولست کہ بعد از نماز جمعه روز عید فطر و عید
 بخوانند اللهم انی توجہت الیک محمدی امامی علی من خلفہ و عن
 بہی فی ائمتی غیبا استبر من عذابک و اتقرب الیک زلفی لا
 لا اجد احداً اقرب الیک منہم فم ائمتی فامن بہ خو فی من
 عذابک و سخطک و ادخلنی برحمتک فی عبادک الصالحین

أَصْحَتْ بِرِ اللَّهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا خُلِّصًا عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ عَلِيٍّ
 وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ الْأَوْصِيَاءِ وَسُنَّتِهِمْ أَمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَ
 أَرَاغِبُ إِلَى اللَّهِ فِيمَا رَغِبَ فِيهِ إِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْأَوْصِيَاءُ وَالْأَوْلَادُ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَّةَ وَلَا سُلْطَانَ إِلَّا بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ
 الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ
 اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُكَ فَارِدِي فِي الْطَلْبِ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ
 لِي أَقْصِرْ لِي حَوَائِجِي قُلْتُ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ شَهْرُ مَضَانَ
 الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ مِنْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ
 الْفُرْقَانِ فَعُظُمَ شَهْرُ مَضَانَ بِمَا أُنْزِلَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ
 خُصِّصَتْ وَعَظُمَتْ بِتَضْيِيقِكَ فِيهِ لِبَلَّةِ الْقَدْرِ فَقُلْتُ لَيْلَةُ الْقَدْرِ
 خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا يَأْتِيَنَّ بِهِمْ مِنْ كُلِّ امْرَأَةٍ
 سَلَامٌ مِنْ رَبِّهِمْ حَتَّى يَطْلُعَ الْفَجْرُ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ مَضَانَ قَدْ
 انْقَضَتْ وَلَيْسَ إِلَيْهِ قَدْ تَصَرَّعْتُ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا إِلَهِي إِلَى مَا
 أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّْي أَحْصِي بَعْدَهُ مِنْ عَدَدِكَ فَاسْأَلْكَ يَا إِلَهِي بِمَا سَأَلْتُكَ
 بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَتَقْصِلُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي كُلَّمَا تَقَرَّبْتُ بِهِ مِنِّْي إِلَيْكَ وَتَقْضَلَ عَلَيَّ بِتَضَعِيفِ
 عَمَلِي وَقَوْلِ تَقَرَّبْتُ قُرْبَانِي قَبْلِ اسْتِجَابَةِ دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْكَ عِزِّي

فَأَنْتَ

رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَمَنْ عَلَى الْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَالْأَمِنْ يَوْمَ تَخْوفٍ مِنْ
كُلِّ فِرْعٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعُوذُ بِجُرْمِهِ وَجَهَنك
الْكِرَامِ وَحُرْمَةِ بَيْتِكَ وَحُرْمَةِ الصَّالِحِينَ أَنْ يَضُرَّ هَذَا الْيَوْمُ
لَكَ فِي بَيْتِنَا تَزِيدُ أَنْ تُؤَاخِذَ بِهَا أَوْ ذَنْبٌ تَزِيدُ أَنْ تُقَالِ سَبِيحُ
وَتُسَبِّحُنِي وَتَقْضِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تَزِيدُ أَنْ تُقَالِ سَبِيحُ بِهَا وَتَقْضِي بِهَا
لَمْ تَغْفِرْهَا وَأَسْأَلُكَ بِجُرْمِهِ الْكِرَامِ الْفَعَالِ لِمَا يُرِيدُ اللَّهُ
تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ لِمَنْ أَسْأَلُكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ تَزِيدَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمَلِي
رِضًا وَإِنْ كُنْتُ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَمِنْ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي اللَّهُ
السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَاجْعَلْهُ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْجَلِيسِ مِنْ
عُنُقَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَطَلْقَاتِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَسُعَدَاءِ خَلْقِي بِمَغْفِرَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجُرْمِهِ وَجَهَنك
الْكِرَامِ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرٍ مِنْ مَضَانِ عَبْدُكَ
فِيهِ وَصَمْتُهُ لَكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ مِنْذُ اسْتَكْتَفَيْتُ فِيهِ اعْظَمَ
أَجْرًا وَتَمَّةَ نِعْمَةٍ وَتَمَّةَ مَغْفِرَةٍ وَأَكْمَلَهُ رِضْوَانًا وَأَقْرَبَهُ إِلَى الْمَلِجِ
وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرٍ مِنْ مَضَانِ صَمْتُهُ لَكَ فَإِنْ قُنِيَ
الْعُودُ فِيهِ ثُمَّ الْعُودُ حَتَّى تَرْضَى بَعْدَ الرِّضَا وَحَتَّى تَخْرُجَ مِنْ

الدُّنْيَا سَالِمًا وَأَنْتَ عَمِيٍّ لَاضٍ وَأَنَا لَكَ مَرْضِيٌّ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِمَا
 وَتَقْدِيرُ مِنَ الْآخِرِ الْخَيْرَ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ أَنْ تَكْتَبَهُ مِنْ حُجَّاجِ
 بَيْنَنَا الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُورِ حُجَّاجِ الشُّكُورِ سَعِيدِ
 الْمُعْزُودِ نَوِيهِمُ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ الْمُتَقَبِّلِ مَنَاسِكِهِمُ الْعَافِينَ عَلَى أَسْفَافِ
 الْمُقْبِلِينَ عَلَى سُكُومِ الْخَفُوفِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَزِنَابِهِمْ وَكُلِّ مَا
 أَنْغَمَتْ بِهِ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ أَفِيلْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا فِي شَهْرِ هَذَا فِي يَوْمِي
 هَذَا فِي سَاعَتِي هَذِهِ مُفْلِحًا مُنْجَا مُسْتَجَابًا لِي عَائِي مَعْفُودًا لِي
 مُعَافًا مِنَ النَّارِ وَمُعْتَقًا مِنْهَا عِثْقًا لَا رِقَّ بَعْدَهُ أَبَدًا وَلَا رَهْبَةً يَأْخُذُ
 رَبِّي الْأَنْبَاءَ اللَّهُمَّ لِي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا شَيْئًا وَارَدَتْ وَ
 قَضَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَمَمْتَ وَأَنْفَذْتَ أَنْ تُظِلَّ عَمْرِي فِي نَيْسَرٍ
 فِي أَجَلِي وَأَنْ تُقَوِّى ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِي فَقْرِي وَأَنْ تَجَبِّرَ فَاقَتِي وَأَنْ
 تَرْحَمَ مَسْكَتِي وَأَنْ تُعْزِدُنِي وَأَنْ تَرْفَعَ ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِي عَائِلَتِي وَأَنْ
 تُؤَيِّدَ حَشِيَّتِي وَأَنْ تُكَثِّرَ قَلْبِي وَأَنْ تُدِيرَ رِزْقِي فِي عَافِيَةٍ وَيَسْرٍ
 وَخَفَافٍ أَنْ تُكَفِّنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تُكَلِّبْنِي إِلَى النَّفْسِ
 فَاتُخْرِجْنِي عَنْهَا وَلَا إِلَى النَّاسِ فَيَرْفُضُونِي وَأَنْ تُعَافِيَنِي فِي بَنِي بَلَدِي وَجَسَدِي
 وَدَوْحِي وَلَدِي وَأَهْلِي وَأَهْلِي مَوَدَّتِي وَأَخَوَانِي وَجِيرَانِي مِنَ الْإِنْسَانِ
 وَالْمَوْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالسُّلَاطِنِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ

اللَّهُمَّ
 وَارْتَقِ

وَأَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ يَا أَمِينَ وَالْإِيمَانُ مَا ابْقَيْتَنِي فِي نَاكِ وَلَيْتَ مَوْلَى
وَتَقْبَلَنِي رَجَائِي مَعْدِنَ مَسْئَلَتِي مَوْضِعَ شُكَايَ وَمُنْتَهَى رَغْبَتِي
فَلَا تَحْبِطْنِي فِي رَجَائِي يَا سَيِّدِي مَوْلَايَ لَا يَبْطُلُ طَمَعِي رَجَائِي فَقَدْ
تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ عَمَّيْ وَالْحَمْدُ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَقَدْ مَتَّعْتُمُ إِلَيْكَ مَا بَعِيَ أَمَامَ حَاجَتِي قَطْبِي وَتَضَرَّعِي مَسْئَلَتِي
فَاَجْعَلْنِي بِهِمْ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّكَ مُنْتَهَى
عَلَى بِهِمْ فَاخْتِمِ لِي السَّعَادَةَ وَالسَّلَامَةَ وَالْأَمِينَ وَالْإِيمَانَ وَالنَّفْعَ
وَالرِّضْوَانَ وَالسَّعَادَةَ وَالْحِفْظَ يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ حَلْجَةٍ نَا فَصِّلْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَافِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ لِطَافَةِ
لَنَا بِهِ وَكَفِنَا كُلَّ مَرٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلَى الْأَبْرَاهِمِ
وَالْأَبْرَاهِمِ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَاسْتَحْبَابِ رَوْزَةَ دَاشْتِ شَشْنِ وَز
بعد از عید در بعضی روایات وارد شده است و نهی آن نیز وارد
شده است و ظاهر روزه داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در
میان سنیان مشهور است و ترکش بهتر است و همچنین کراهت دارد
تکلیف کردن در میان عید فطر و عید قربان اصلی ندارد و شاید اصلش

عَمَّيْ
وَالْحَمْدُ

تَرَحَّمْ
عَلَى مُحَمَّدٍ

وَبَارِكْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ

از عامه بوده باشد در ماه شوال چو عقد عایشه واقع شده است
 و اکثر مفاسد اسلام بر آن مترتب شد و از بعضی وایات کرامت
 مستفاد میشود اگر در خصوص شوال احتراز کنند بهتر است **فصل در**
 بیان اعمال ماز و القعه بدانکه از اول ماه محرم است که حق تعالی در آن
 یاد فرموده است و آنهاد و القعه و ذوالحجه و محرم و قارچست و در
 اینها ابتدا قتال کافران نباید کرد و **شیخ** مفید رحمه الله و غیر او از
 حضرت رسول خدا روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای پنجشنبه
 و جمعه و شنبه و اموال و زه بدارد ثواب نه صد سال عبادت بای
 او نوشته شود و **در روایتی** آنحضرت منقولست که در شب پانزدهم و
 القعه حق تعالی بسوی بندگامؤمن نظر رحمت میکند کسیکه آنشب
 بعد از سر آورده باشد ثواب صد عابد باو عطا کند که در یک چشم
 زدن معصیت خدانکرده باشند چو نصف شب بگذرد شروع
 کن عبادت و نماز و حاجات خود را از حق تعالی طلب کن هر حاجت
 که طلب کنی مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز
 بیست و سه ماه زیقعه زیارت حضرت امام رضا علیه السلام از او
 و از نزد يك سنت است و روز بیست و پنجم زیقعه روز خو
 الارض است یعنی زمین شدن زمین از کعبه بر روی آب و

روز سیامبار کیست **علیه** از محمد بن عبد الله روایت کرده است
 که حضرت امام رضا علیه السلام در شهر مرو در روز بیست و پنجم ذی قعد
 بیرون آمدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید که این
 روزه ام گفتیم فدا می شویم امروز چه روزیست فرمود روزیست
 که رحمت ریز و منشر گردیده است زمین درین روز پهن
 شده است کعبه درین روز نصب شده است حضرت آدم علیه السلام
 درین روز زمین فرود آمده است **و** این بابویه روایت کرده است
 از حسن و شا که گفت باید در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام
 شام خوریم در شب بیست و پنجم ذی قعد پس فرمود که امشب حضرت
 ابراهیم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده اند و زمین از کبریا
 پهن شده است پس هر که روزش را روزه بدارد چنانست که شش
 ماه روزه داشته باشد و حضرت قائم علیه السلام درین روز ظاهر خواهد
 شد **و** از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم منقولست که حق تعالی
 رحمت خود را بر بندگان درین روز فرستاده است و روزه اش
 مثل روزه هفتاد ساله است و بر وایت یک رحمت از آسمان
 درین شب نازل شده است هر که این روز را روزه دارد چه
 در زمین و آسمانست بر او استغفار کنند و طلب آمرزش

و درین روز
 حضرت ابراهیم
 علیه السلام متولد
 شد

نماید و از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام روایت است که اول رحمتی که
 از آسمان بپوشید زمین نازل شده در بیست و پنجم ماه ذی قعد بود هر که
 این روز را روزه دارد و شب آنرا بعبادت بایستد از برای او
 عبادت صد ساله نوشته میشود که روزها را روزه داشته
 باشد و شبها را بعبادت بسر آورده باشد و هر جماعتی که در این روز
 جمع شوند برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق گردند
 حاجت ایشان برآورده میشود و در این روز هزار هزار رحمت
 از جانب حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنها
 مخصوص جمعی است که مجتمع گردند و روزش را روزه بدارند و
 و شبش را بعبادت کنند و در روایتی وارد شده است که مستحب است
 که در این روز در وقت چاشت دو رکعت نماز بجا آورد و در هر
 رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره و الشّمس بخواند و بعد از سلام
 این دعا بخواند لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم یا مقبل
 العثرات اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب دعوتی یا سمیع
 الدعوات اسمع صوتی وارحم فی تجاور غریبی یا ذا الجلال
 و الاکرام و شیخ طوسی علیه الرّحمة گفته است که در این روز مستحب
 است که در این روز این دعا بخواند اللهم داخری الکعبة و قالق

الْحَبَّةَ وَصَارِفَ الرِّبَةَ وَكَاشَفَ كُلَّ كَرْبَةٍ أَسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ
 مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَدَيْعَةً وَإِلَيْكَ ذَرْيَةٌ وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيعَةِ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُتَخَبِّ فِي الْيَثَاوِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ
 فَاتَّقِ كُلَّ رِتْقٍ وَدَاعٍ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ الْهُدَاةِ
 الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْخَيْرِ وَوَلَاةِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَعْظَمْنَا فِي
 يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَائِكَ الْمُخْرُوجِينَ غَيْرِ مُنْقَطِعٍ وَلَا مُنُونٍ يَجْعَلُ
 لَنَا فِيهِ التَّوْبَةَ وَحَسَنَ الْأُوبَةَ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ بِالْحَقِّ يَا
 يَا مَرْطَفُهُ خَفَى الطُّفَّ بِالطُّفِّكَ وَأَسْعَدَنِي بِعَفْوِكَ وَابْتَدَأَنِي
 بِضَرِّكَ وَلَا تُنْسِي كَرَمَ ذِكْرِكَ بِوَلَاةِ أَمْرِكَ وَحَفَظَةَ سِرِّكَ اخْفِظْنِي
 مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ أَشْهَدُكَ فِي أَوْلِيَاءِكَ عِنْدَ
 خُرُوجِ نَفْسِي حُلُولِ رَسْمِي انْقِطَاعِ عَمَلِي انْقِضَاءِ أَجَلِي اللَّهُمَّ
 وَادْكُنِي عَلَى طَوْلِ الْبَلَى إِذَا حُلَّتْ بَيْنَ أَطْبَاقِ الشَّرِّ وَنَسَبَتِي
 النَّاسُونَ مِنَ الْوَدَى أَحْلِلْنِي ذَا الْمَقَامَةِ وَبِوَيْتِي مَنَزِلَ الْكَلَامَةِ
 وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقَتِي أَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِ جَنَابَتِكَ وَاصْطَفَاكَ
 وَبَارِكَ لِي فِي لِقَائِكَ وَادْكُنِي حَسَنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ مَبْرَأً
 مِنَ الذُّلِّ وَسُوءِ الْخَطْلِ اللَّهُمَّ وَأَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَإِلَهُ وَسَلَّمَ وَأَسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا وَيَا سَائِغًا هَنِيئًا لَا أَظْهَرُ بَعْدَهُ
 وَلَا أَحْلَاهُ وَرَدَّهُ وَلَا عَنَهُ أُرَادُ وَأَجْعَلُهُ لِي خَيْرَ نَارٍ وَأَوْفِي بَعْدَهُ
 يَوْمَ يَقُومُ لِأَشْهَادِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْأَوْثَرِ وَالْأَخِيرِينَ وَيُحَقِّقِ
 أَوْلِيَاءَكَ الْمُسْتَأْثَرِينَ اللَّهُمَّ وَاقْصِمْ دَعَائِهِمْ وَأَهْلِكَ أَشْيَاءَهُمْ وَ
 عَلِيمُهُمْ وَجَلِّ مَهَالِكَهُمْ وَأَسْلُبْهُمْ مِمَّا لَكَهُمْ وَصَبِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ
 وَالْعَن سُلَاهِمَهُمْ وَمُسَارِكَهُمْ اللَّهُمَّ وَجَلِّ فَوْحَ أَوْلِيَاءِكَ وَارْدُ
 عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَأَظْهَرِ الْحَقَّ قَائِمَهُمْ وَأَجْعَلْهُ لِي دِينَكَ مُنْصَرًّا وَبَأْمْرِكَ
 فِي عَدَائِكَ مُؤَمَّرًا اللَّهُمَّ أَحْفَظْهُ بِمَلَائِكَتِكَ النَّصْرَ وَمَا أَلْقَيْتَ إِلَيْهِ
 مِنْ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ سُنْقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى بِعَوْدِ دِينِكَ بِهِ
 وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًا وَبَحْضَ الْحَقِّ مُحْضًا وَتَرْضَى الْبَاطِلَ
 رَفْضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى أَجْمَعِ الْبَاءَةِ وَجَعَلْنَا مِنْ صُحْبِهِ
 وَأُسْرَتِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتَّى تَكُونَ فِي نَمَائِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ
 أَدْرِ لَنَا قِيَامَهُ وَأَشْهَدْ نَا أَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْ لَنَا
 سَلَامَهُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **بَاب**

پنجم در بیان فضایل و اعمال ما در پیجه است و در آن پنج
 فصلست **فصل اول** در بیان فضایل در پیجه است و در هر
 اول آنست ایام اینده روز نهایت فضیلت و برکتند و

در بیان فضایل

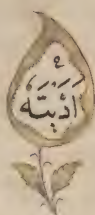

حَقَّقًا مِیفرماید وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ یعنی
 یاد کنید خدا را در روزی چند شمرده شد یعنی کم و باز
 فرموده است وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى
 مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ یعنی علامه کن مَرَمَرِ که یابند بخ تا
 بیابند منفعه های دنیا و آخرت یاد کنند خدا را در
 روزی چند معلوم برای آنکه روزی کرده است
 ایشان از گوشت چهار پایان که کا و شتر و کوسفند و
 بز است و در احادیث معتبر بسیار از آنمه اطهار علیهم
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ منقولست که ایام معلومات ده روز
 اول ذیحجه است و ایام معدودات روز دهم و یازدهم
 و دوازدهم و سیزدهم ذیحجه است و آن حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقولست که عمل خیر و عبادت در
 هیچ ایامی نزد حق تعالی محبوبتر نیست از ده روز اول
 ذیحجه و چون اینماه داخل میشد صلحاء صحابه و تابعان انما
 عظیم در عبادت میگردند و بسند معتبر منقولست از حضرت
 صادق علیه السلام که پدرم حضرت امام محمد باقر علیه السلام باین گفت
 ای فرزند کرامی البتّه در هر شب هه اول ذیحجه دو رکعت نماز بخاورد

در میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت بعد از حمد قل هو الله
 و این یه را بخواند و اَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَ اَتَمَّناَهَا
 بِعِشْرَةِ قَتَمِ مِيقَاتٍ بِهِ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِاَخِيهِ هَارُونَ
 اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ چون چنین
 کنی با جاجاد در ثواب حج شریک خواهی بود هر چند حج نروی و
 اول آن حجّه روز مبارک است و روایتی وارد شده است که ابراهیم
 خلیل علیه السلام در بن روز متولد شده است و درین روز خدا ابراهیم
 را خلیل خود کرد ایند **بسنده معتبر** از موسی بن جعفر علیه السلام
 منقول است هر که روز اول آن حجّه روزه بدارد حق تعالی بر او
 او ثواب هشتاد هزار روزه بنویسد **و آن** حضرت موسی منقول است
 که هر که سه روز اول آن حجّه روزه بدارد حق تعالی ثواب روزه
 تمام عمر آن برای او بنویسد **و شیخ طوسی** گفته است که از اول تا
 روز نهم روزه مستحب است و اگر نتواند روز اول را روزه
 بدارد و در روز اول حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت
 فاطمه علیها السلام را با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ترویج نمودند و
تروا دیگر در روز ششم ترویج نمودند **بلانکه** روزه قضاء ماه
 رمضان از اول تا روز نهم میتوان گرفت چنانچه علمائے

اند و احادیث صحیحه بر آن دلالت دارد و بعضی روایان که بر
منع آن وارد شده است سند آنها معتبر نیست و محمولند بر
تقیه چنانچه در کتب مبسوطه دلایل آن ابرار نموده ام و بک
شیخ طوسی گفته است که مستحب است در هر زاول نماز حضرت
فاطمه علیها السلام را بجا آورد و روایت شده است که آنچه در رکعت
است مثل نماز حضرت امیر المؤمنین علیها السلام و سلام و در هر
رکعت بعد از حمد پنجاه بار توحید بخواند و بعد از سلام تسبیح
حضرت فاطمه علیها السلام بخواند و تسبیح اینست سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ
السَّامِعِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ
الْقَادِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ بَرَى آثَرَ التَّمَكُّنِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ
بَرَى قَعَّ الطُّبْرِ فِي الْهَوَايِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مَكْنَانٌ وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ
مؤلف گوید که بعد از این انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد که نماز
حضرت فاطمه علیها السلام در رکعت است در هر رکعت و بعد
از حمد صد بار انا انزلناه و در دو صد بار توحید و اگر هر دو بعمل
آورد و اند عار بعد از هر یک بخواند و بعد از آن آیند عار شد
بهرتر باشد اگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه
بخواند و بعد از آن آیند عار شاید بهتر باشد در بعضی روایات

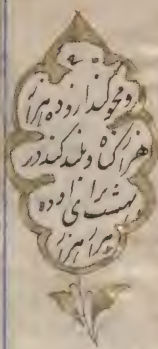
وارد شده است که در روز اول نیم ساعت پیش از زوال دو رکعت
 بجا آورد در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه سوره قحیدر ده بار
 اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ وَهِيَ بِالرَّسْمِ الْكَرِیْمِ یُخْلَصُ **در** روایت دیگر وارد شده
 است هر که از ظالمی سدد روز اول پنججہ بگوید **حَسْبِيَ**
حَسْبِيَ مِنْ سُوْرِ اَعْلَمُ بِحَالِی حق تعالی شرفظالم را زبکند
و شیخ و سید ابن طاووس پسندند **هما معتبره** روایت کرده اند که حضرت
 امام جعفر صادق **علیه السلام** در روز اول پنججہ تا روز عرفه هر روز
 بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از شام بلند نمایند
 اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلٰی غَيْرِهَا مِنْ الْاَيَّامِ وَ شَرَّفْتَهَا وَقَدْ
 بَلَّغْتَنِيْهَا مِنْكَ وَ رَحْمَتِكَ فَانْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَ اسْبِغْ
 عَلَيْنَا فِيْهَا مِنْ تَعَالٰتِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَلِ
 مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَهْدِيْنَا فِيْهَا سَبِيْلَ الْهُدٰى وَ تَرْزُقْنَا فِيْهَا التَّقْوٰى وَ
 الْعِفَافَ وَ الْغِنٰى وَ الْعَمَلَ فِيْهَا بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضٰى اَللّٰهُمَّ لِيْ اَسْأَلُكَ
 يَا مُوَضِّعَ كُلِّ شَكْوٰى يَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوٰى يَا شَهِدَ كُلِّ مَلٰوٍ
 يَا عَلٰمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اَلِ مُحَمَّدٍ وَ تَنْكَشِفَ عَنَّا
 فِيْهَا الْبَلَاءَ وَ تَسْتَجِيبَ لَنَا فِيْهَا الدُّعَا وَ تُقْوِيْنَا فِيْهَا وَ تُعِيْنَا وَ
 تُوَفِّقَنَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَ تَرْضٰى عَلٰی مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ

و طاعة رسوله و اهله و لا ينك الله من استك يا ارحم
 الراحمين ان فصل على محمد و آل محمد و ان تمب لنا فيها الرضا
 انك سمع الدعاء و لا تخرمنا خبر ما نزل فيها من السماء و طمنا
 من الذنوب يا علام الغيوب اوجب لنا فيها دار الخلود اللهم
 صل على محمد و آل محمد و لا تنزل لنا فيها ذنبا الا غفرته و لا هما
 الا فرجة و لا ديننا الا قضيت و لا غائبا الا اوديت و لا حجة
 من حوائج الدنيا و الآخرة الا سهلتها و يسرتها انك على كل شيء
 قدير اللهم يا عالم الخفيات يا راحم العباد يا مجيب الدعوات
 يا رب الارضين و السموات يا من تشابه عليه الاصوات صل
 على محمد و آل محمد و اجعلنا فيها من عتقائك و طلقائك من النار
 و الفان و نبيحك الناجين برحمتك يا ارحم الراحمين و صل
 الله على محمد و آله اجمعين و سلم تسليما و شيخ مفيد و سيد ابن
 طاووس سند معتبر ان حضرا اما محمد باقر عليه روایت کرده اند
 که جبرئیل بجانب خلد برای حضرت عیسی بنج دعا را به هدیه آورد
 و گفت یا عیسی این بنج دعا را در دهه اول ماه بجه بخوان بدرستی که
 هیچ عباد از خدایت محبوبتر نیست از عباد کردن در بر دهه **اول**
 اشهد ان لا اله الا الله و حده لا شریک له له الملك وله الحمد

بید الخیر و هو علی کل شیء قدیر **و** اشهد ان لا اله الا الله
 وحده لا شریک له احصاء لم یحذ صاحبه ولا **و** لا **سبح**
 اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له احصاء لم یلذ
 لم یولد ولم یکن له کفو احد **چهار** اشهد ان لا اله الا الله وحده
 لا شریک له له المملک و له الحمد یحیی یمیت و هو حی لا یموت
 بید الخیر و هو علی کل شیء قدیر **پنجم** حسبی الله و کنی سمیع الله لمن
 دعا بس و داء الله منتهی اشهد لله بما دعا و آتاه بری من تبتی
 و ان لله الآخرة و الأولى پس حادی از کفند باروح الله چه ثواب
 دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت عیسی گفت هر که این دعا اول
 را بخواند عمل هیچک زاهد من بهتر از عمل او نباشد در آن
 روز و در روز قیامت حسنات و زیاده از همه کس باشد و هر که
 دعا دوم را صد بار بخواند چنان باشد که دوازده بار توریة و
 انجیل را خوانده باشد و ثواب آنها را باو بدهند حضرت عیسی
 گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توریة و انجیل چیست جبرئیل گفت
 طاق بر داشتن یک حرف توریة و انجیل نداشت هر که در
 آسمانها هفت گانه است از ملک که تا آنکه مبعوث شد من اسرافیل
 زیرا که اسرافیل اول بنده بود که گفت لا حول و لا قوة الا بالله و

صد بار

هر که دعای سیم را صد بار بخواند حق تعالی بنویسد از برای او پانصد
هزار هزار حسنه درجه و فرود ایند از آسمان هفتاد هزار ملک
که دستها برداشته باشند و صلوات میفرستند بر کسی که این کلام
را با این عدد خوانده است پس عیسی گفت که ای جبرئیل یا مثلث که
صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان آورد
با آنچه پیغمبران از جانب خدا آوردند و تغییر ندهد شریعت ایشان را
حقیق ثواب پیغمبران باو عطا میفرماید و هر که دعای چهارم را
صد بار بخواند عار استقبال نماید ملکی بر بالابرده و حق تعالی
بر خدا نظر کند و گویند آن دعا بر حمت هر که را خدا نظر رحمت
بر او بگذرد هر که شقی بد عاقبت نشود پس حضرت عیسی گفت یا جبرئیل
ثواب عا پنجم چیست جبرئیل گفت آن دعا منست و حق تعالی مرا
رخصت نداده است که ثواب را بگویم **مؤلف** گوید که اگر هر روز
هر یک از این دعاها را ده بار بخواند و نیست که عمل باین روایت کرد
باشد و اگر هر روز هر یک را صد بار بخواند بهتر خواهد بود و
شیخ ابن بابویه و سید ابن طاووس رحمهم الله از حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام روایت کرده اند هر که در هر روز از دهه اول نیجه
این تهلیلات را ده مرتبه بخواند حق تعالی عطا کند و با هر تهللی

درجه در بهشت از مر و اید و یا قوت و از میان هر درجه
تا درجه دیگر صد ساله راه باشد بر فناء سوار بکه بنان و در
هر درجه شهر بوده باشد در آن شهر قصری بوده باشد از
یک جوهر که در از فصل نباشد و در هر شهر که از آن شهر از انواع
جواهر و غرورها و خانهها و فرشها و کرسیها و تختها و حوریا و نایاها
و متکاها و خوانها و خدمتکاران و درختها و نهروا و نهروا
و حلما بوده باشد که وصف کنند قادر بر وصف آنها نباشد
و چون از قبر بیرون آید از هر موی بدن او ساطع باشد و مباد
نماید بسوی او هفتاد هزار ملک و از پیش و و از جانب است
او و چپ او راه روند تا او را بدر بهشت برسانند و چون
داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملکه که از عقب او
روند تا آنکه بشهر میرسد که بهر و نش از پا قوت سرخ باشد
اندر و نش از نر جلد سبز و در آن شهر بوده باشد هر نعمتی که حق
در بهشت خلق کرده است پر با و کوبندای دوست خدا میداند که
این شهر چیست کوبید نه و شما کیستید کوبید ملکی چندیم که
حاضر بودیم در هنگامیکه توان تهلیمها را میخواستند در دنیا
و این شهر و آنچه در این شهر است از نعمتها الهی یک ثواب

تست بر خواندن آن تهلها و بشارت باد ترابه بهتر از پزنیها
 و پیوسته در جوار رحمت الهی خواهی بود در دار السلام که
 بلائی و غمی در آن نمیباشد و نعمتها و رحمتها خداهرگز از تو
 منقطع نمیکرد و قهلیان اینست لا اله الا الله عَدَّ الْاِلٰهَ
 وَالذُّهُورَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَّ اَمْوَالِجِ الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَرَحْمَتُهُ
 خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَّ الشُّوْكَ وَالشَّجَرَةَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَّ
 الشَّعْرَ وَالْوَبْرَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَّ الْحُجْرَ وَالْمَحْجَرَةَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَّ الْقَطْرَ وَالْمَطْرَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
 عَدَّ دَحِجَ الْعَبْوَنِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ فِي النَّبْلِ اِذَا عَسْعَسَ وَالضُّبَّ اِذَا انْفَسَرَ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ عَدَّ الرِّبَاحَ فِي الْبَرِّ وَالصُّوْرَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مِنْ
 الْيَوْمِ اِلَى الْيَوْمِ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ وَازْ بَعْضُ وَاَيَّامُ سَفَادٍ مِشْوَدٍ كَه
 يَكُ مَرْتَبَهُ نَبَزُ اَكْفَامِ يَتَوَلَّنُ كَرْدُ اللهِ اَعْلَمُ **فصل** در اعمال روز
 ترويه و روز عرفه است و روز ترويه روز هشتم ذی الحجه
 است و روز نهار کیست و ابن بابویه از حضرت امام موسی
 علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و السلام
 فرمود که حقیق بر کنید است از روزها چهار روز را جمع
 و روز عرفه و روز ترويه و روز عید قربان **وَاَيْضًا** از حضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده است که روزه و روز ترويه کفاره

شصت ساله گاه است شب عرفه از لیا الی متبرکه است **و از**
حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب عرفه
دعا مستجاب است و کسیکه آنشب عبادت بسر آورد
اجر صد و هفتاد ساله عبادت دارد و آنشب مناجات
یا قاضی الحاجات است و هر که در آنشب توبه کند توبه اش
مقبول است **و از** حضرت صادق علیه السلام منقولست هر که در
شب عرفه یا در شبها جمعه این چهار بخواند حق تعالی گناهانش را
بیامرزد اللهم یا شاهد کل بحوث موضع کل شکوی عالم کل
خفیه و منتهی کل حاجة یا مسند یا منعم علی العباد یا کریم العفو یا
حسن التجاوز یا جواد یا من لا یواری منه لیل الا و لا یخرج حاج و
لا ساء ذات ابراج و لا ظلم ذات ارباب یا من الظلمه عنده ضیاء
استلک بنور وجهک الکریم الله تجلیت به للعجب فجعلته دکا
و خرموسی صوقا و باسمک الله رفعت به السموات بلا اعمد
و ساحت به الارض علی وجه ماء جمید و باسمک المخرز المنکون
المنکوب الطاهر الله اذا دعیت به اجبت و اذا سئلت به اعطیت
و باسمک الشبوح القدوس البزهان الله هو نور علی کل نور
و نور من نور یضوئ منه کل نور اذا بلغ الارض انشقت و اذا بلغ

السَّمَوَاتِ فَحَتَّ وَادْبَلَّغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي تَقَعِدُ
 مِنْهُ فَرَايِصُ مَلَائِكِكَ وَأَسْأَلُكَ بِحُجَّتِ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَ
 إِسْرَافِيلَ وَبِحُجَّتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
 وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَيَا لِاسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَى قُلُوبِ الْمَاءِ كَمَا
 مَشَى بِهِ عَلَى جَدِيدِ الْأَرْضِ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لُؤْلُؤِي
 اغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَأَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى وَمَنْعَهُ وَيَا سَمِيكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى ابْنُ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ
 لَهُ وَالْقَيْتَ عَلَيْهِ حَبَّةَ مِنْكَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي أَحْيَا بِهِ عِيسَى ابْنَ
 مَرْيَمَ الْمَوْتَى تَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ صَبِيحًا وَابْنًا الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِكَ وَ
 يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلُهُ عَرْشِكَ وَجِبْرِئِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ
 وَحَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَ
 أَنْبِيَآؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِينَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذَوَالْتُونُ إِذْ ذَهَبَ مُغْضًيًا
 فَظَنَّ أَنْ لَنْ يَقْدَرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَبَجَّيْنَهُ مِنَ الْغَمِّ
 وَكَذَلِكَ بُنِيَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا سَمِيكَ الْعَظِيمَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ
 وَخَرَجْتَ سَاجِدًا غَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ

اَسِيَهُ امْرَاةُ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اِنِّى لى عِنْدَكَ يَتِيْمٌ فِى الْحُجَّةِ
 وَتُخَيِّى مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَتُخَيِّى مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ فَاسْتَجَبْنَا
 لَهَا دُعَاَهَا وَابْنَيْكَ الَّذِى دَعَاكَ بِهٖ اَيُّوبُ اِذْ حَلَّ بِهٖ الْبَلَاءُ
 فَعَايَنْتَهُ وَآتَيْنَاهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَ
 ذَكَرْنٰى لِلْعَالَمِيْنَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِى دَعَاكَ بِهٖ يَعْقُوْبُ فَرَدَدْنَا
 عَلَيْهِ بَصْرَهُ وَفُزَّةً عَلَيْهِ يُوسُفُ وَجَمْعَتْ شَمْلَهُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِى
 دَعَاكَ بِهٖ سُلَيْمٰنُ فَوَهَّبَتْ لَهٗ مُلْكًا لَا يَنْبَغِى لِاَحَدٍ مِنْ عِبْدِنَا اَنْ
 اَنْتَ الْوَهَّابُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِى سَخَّرْنَا بِهٖ الْبَرَّاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّمَ اِذْ قَالَ تَعَالٰى سُبْحٰنَ الَّذِى اَسْرٰى بِعَبْدٍ لِّىْ
 مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصٰى فَقَالَ سُبْحٰنَ الَّذِى سَخَّرْنَا
 لَهَا مَآوَا كُأَلَهُ مُقَرَّنِيْنَ وَآثٰلًا لِّىْ رَبِّنَا الْمُنْقَلِبُوْنَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِى
 نَزَّلَ بِهٖ جِبْرِئِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَيَا سَمِيكَ الَّذِى دَعَاكَ
 بِهٖ اٰدَمُ فَعَفَرْتَ لَهٗ ذَنْبَهُ وَاسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَاسْتَلَّكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ
 الْعَظِيْمِ وَبِحَقِّ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيْمَ وَبِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ
 الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِيْرِ اِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفُ اِذَا تُشْرِتُ وَبِحَقِّ
 الْقَلَمِ وَمَا جَرٰى الْوَحْيَ وَمَا احْصٰى بِحَقِّ اِلٰسْمِ الَّذِى كَتَبْتَهُ
 عَلَى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالْدُّنْيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

بِالْفِعْلامِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَنْ يُخْلِقَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْحَزُونِ
 فِي خَلْقِكَ لَكَ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْكَ
 أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفَى
 وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْحَيَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ
 وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَجَوَّ السَّيْعِ الْمَشَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
 وَجَوَّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَجَوَّ طَهٍ وَبَسٍ وَكُهَيْصٍ وَحَمْرٍ عَسَقٍ
 وَجَوَّ تَوْرَةِ مُوسَى وَانْجِيلِ عِيسَى زَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبَاهِيَا شَاهِدَا الْإِسْلَامِ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَوَّاتِكَ الْمُنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى
 ابْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَيْهِ
 مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَ عَلَى
 وَرَقِ الزَّبْتُونِ فَخَضَعْتَ الْبَهَائِلَ لِنُفْسِكَ الْوَرْدَةَ فَقُلْتُ يَا نَارُ
 كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَ عَلَى سُرُوفِ
 الْجُدِّ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَقْصُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ
 يُسْتَعَاثُ وَيُلْتَجَى أَسْأَلُكَ بِمَعَاوِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمَنْهَرِ
 الرَّحْمَةِ مِنْ كُتُبِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَدَكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ

التَّائِبَاتِ عَلَى اللَّهِ رَبِّ الْبَلَحِ وَمَا ذُرْتَ وَالسَّمَاءِ وَمَا
أَظْلَتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَقْلَتِ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَصْلَتِ وَالْجِبَالِ
وَمَا جَرَتْ وَيَحْشَى كُلُّ حَيٍّ مَوْعِدَكَ حَيٍّ وَيَحْشَى الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبِينَ
وَالرُّوحَانِيَّةِينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسِيحِينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لَا يَفْتَرُونَ وَيَحْشَى بَرَاهِمَ خَلْقِكَ وَيَحْشَى كُلُّ قَدْرٍ يَدَايِكَ
بَيْنَ الصُّفَا وَالْمَرْقَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاؤَهُ يَا مُجِيبُ اسْأَلْكَ مِنْ
الْأَسْمَاءِ وَهَذِهِ الدُّعَوَاتُ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدْ مَنَّا وَمَا آخَرْنَا وَمَا
أَسْرَرْنَا وَمَا أَغْلَا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ
مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَحْمَدُكَ يَا زَحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا
حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُؤْنِسَ كُلِّ وَجِدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ
كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ حَرْمٍ يَا مُؤْنِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ
كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ نَبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ
الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيحَ الْمُنْصَرِّخِينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ
يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَوَى
غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا زَحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَبَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجُودَ
الْأَجُودِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ

السامعين يا اَبصر الناظرين يا اَقدر القادرين اغفر لي الذنوب
 التي تغيب النعم واغفر لي الذنوب التي تورث الندم واغفر لي
 الذنوب التي تورث السقم واغفر لي الذنوب التي تهتك
 العِصم واغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء واغفر لي الذنوب
 التي تحبس قطر السماء واغفر لي الذنوب التي تجلب الفناء و
 اغفر لي الذنوب التي تجلب الشقاء واغفر لي الذنوب
 التي تظلم الهواء واغفر لي الذنوب التي لا يغفرها غيرك يا
 الله واخبر عني كل تبعه لاحد من خلقك واجعل لي من
 امري فرجا ومخرجا ويُسرا وانزل يقينك في صدري
 ودجاءك في قلبي حتى لا ارجو غيرك اللهم احفظني عافيا في
 مقامي هذا واصحني في اهل بي نهارى ومن بيزيتك ومن
 خلفي عزيمتي وعن شمالك من فوق ومن تحتي وبيرك
 السبيل واخبرني بالنسب ولا تأخذني في العسير و
 اهدني يا خبير دليل ولا تكلني الى نفسي في الامور وكفني
 كل سوء واقبلني الى اهل بالفلاح والنجاح مجبور في العجل
 والاجل انك على كل شيء قدير وارزقني من فضلك و

أَوْسَعُ عَلَى مُرْطِبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَاجْعَلْ
 مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَأَقْلَبْنِي إِذَا تَوَقَّيْتَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَ
 مِنْ حُلُولِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ زَوَالِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ
 الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ وَ
 مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْأَحْيَاءِ الْمُنْزَلِ اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَجْعَلْ مِنْ صُحْبَةِ
 الْأَخْيَارِ وَاجْعَلْ حَيَاةَ طَيْبَةً وَتَوَفِّي فَإِنَّ طَيْبَةً تُخَفِّئُ بِالْجَنَّةِ
 وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ وَعِنْدَ مَلِكٍ
 مُقَدَّرٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَادِكَ وَصُغُوكَ وَلَكَ
 الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَعَلَيْكَ
 بِكَائِكَ فَأَهْدِنَا وَعَلَيْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَادِكَ وَصُغُوكَ
 عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ
 تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ هِدَايَتِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْأَعْمَالِ
 عَلَى قَدِيمٍ وَاحِدٍ أَفَكَمَ مِنْ رَبِّ يَاسِيدُ قَدْ فَرَجَنَهُ وَكَمَ مِنْ
 غَمٍّ يَاسِيدُ قَدْ نَقَشْتَهُ وَكَمَ مِنْ هَمٍّ يَاسِيدُ قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمَ
 مِنْ بَلَاءٍ يَاسِيدُ قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمَ مِنْ غَيْبٍ يَاسِيدُ قَدْ سَتَرْتَهُ

فَلَا تَحْزَنْ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَوْقِعٍ وَزَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَ
 مَقَامٍ وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ
 عِبَادِكَ نَصِيبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ خَيْرِ تَقْسِيمِهِ أَوْ ضَرْفِ تَكْثِيفِهِ أَوْ
 سُوءِ تَضَرُّفِهِ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرٍ تَوَقُّعُهُ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا
 أَوْ عَافِيَةٍ تُلْسِمُهَا فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِعِيدِكَ خَزَائِنُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَرُدُّ
 سَأْلُهُ وَلَا يَجُوبُ أَمْلُهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ
 بَلْ يَزِدُّكَ كَثْرٌ وَطَيِّبٌ وَعَطَاءٌ وَجُودٌ أَوْ زُقْفَى مِنْ خَزَائِنِكَ الْبَرِّ
 لَا تَقْنَعُ وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَخْطُورًا
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلِحَاجِّ
 بَسِيَّادِ رَفِيعِ نِيَارِ حَضْرَتِ أَمَامِ حَسَنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 شَبَّ رُوزِ عَرَفَةَ وَارْدِ شَدَّةِ اسْتِ وَزِيَارَتِ نَزْدِكَ رَادِ كِتَابِ
 تَحْفَةِ الزَّائِرِ ذَكَرْ كَرْدَهُ أَمْ وَزِيَارَتِ وَرَاقَةِ آءِ اللَّهِ بَعْدَ نَهْنِ مَذْكَورِ
 خَوَاهِدِ شَدِّ وَبِشْتَرِ نَهْنِ زِيَارَتِ الْخَضِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَذْكَورِ شَدِّ
 وَلَمَّا رُوزِ عَرَفَةَ أَنْ عِبَادَ عَظِيمِهِ اسْتَوْكَبُوا تَوْفِيقَ بَابِ دَهْ
 دَرِ عَرَفَاتِ بِأَشْدَادِ عِيَّةِ وَأَعْمَالِ بَسِيَّادِ أَرْدِ وَبِهْتَرِ نِ اَعْمَالِ
 دَرِ بِنِ وَزْدِ عَاسْتِ حَتَّى مُسْتَحْبِ اسْتِ كِهْ جَمْعِ كَسْتِ دَرِ مِيكَ

نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر ساقط
 میشود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا
 از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه
 در حدیث صحیح منقولست که ابراهیم بن هاشم گفت من
 عبدالله جناب را دیدم در موقف عرفات و حال هیچکس
 از و بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی آسمان بلند
 کرده بود و آب دیده اش بر رویش جاری بود تا بن می رسید
 چون مرد و فارغ شدند گفتم و قوف هیچکس را بهتر از و قوف
 تون دیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر برای برادران
 مؤمن خود زیرا که آنحضرت موسی شنیدم که هر که دعا کند از برای
 برادران مؤمن خود در غیبت او از عرش ندا با و رسد که از برای
 تو صد هزار برابر و باد پس من خواستم که دست بردارم از صد
 هزار برابر ملک که البته مستجابست برای یک دعا خود که
 نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز
 عرفه در تحت قبّه مقدسه حضرت امام حسین علیه السلام ایستد
 ثوابش کمتر نیست از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است
 چنانچه آنحضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه

بنیارت آنحضرت علیه السلام بود و حق او را شناسد و او را امام
 اطاعت دانند بنویسد حق تعالی او ثواب و هزار حج و ده هزار
 عمره مقبول و هزار جهاد که باینهمه بران مرسل کرده باشد با امام
 عادل او ای گفت کجاست ثواب قوف عرفات حضرت امیر
 غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستی که بنده مؤمن چون
 در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در نهر فرائد غسل
 کند و متوجه زیارت شود هر کام که بر میدارد ثواب یک حج
 و عمره برای او مینویسند و در روایت دیگر فرمود که در عرفه
 حق تعالی اول نظر رحمت بسوی او را حضرت امام حسین علیه السلام
 میکند و کما ایشانی امیر آمد و حاجت ایشان بری آورد و
 بعد از آن متوجه اهل عرفات هست و کسی که توفیق هیچیک
 از اینها را نیافته باشد باید که در سایر بلاد غسل بکند و در مجمع
 مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت را علیه السلام بکند و اگر
 در بام بلند یا صحرائی کشاده باشد بهتر است پس مشغول
 دعا شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا باشند تا در ثواب آنها
 شریک گردند چنانچه از حضرت صادق علیه السلام منقولست و
 واحادیث ریاب روزه روزه عرفه مختلفست و اکثر علما

جمعی از احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباه در نماز باشد و
 او را ندعا کردن ضعیف نکردند سنن است و الا مکرر است
 یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی واقع شده است که روزه
 روز عرفه برابر است با روزه یک سال و اگر اشتباه در نماز باشد
 یا با روزه از دعا ضعیف شود و روزه بکفر قریب بهتر است و از
 حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در روز عرفه پیش از آنکه گنج
 دعا شود دو رکعت نماز بجا آورد و در نماز آسمان و اعتراف کند نزد
 خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاها خود و این کرد بجا آید اهل
 عرفات و گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده گردد و شیخ مفید
 رحمه الله اینها را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است
 که اینها مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات
 نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
 چون خواهد مغفول دعا شود اول صد بار الله اکبر و صد بار سبحان
 الله و صد بار لا اله الا الله و صد بار قل هو الله و صد بار انا انزلناه
 بخواند و در ولایت دیگر فرمود که صد بار ایه الکرسی بخواند و صد
 بار لا حول و لا قوة الا بالله بگوید و صد بار صلوات بگوید پیش مغفول
 دعا شود و بهترین دعاها دعا کحیفه کامله است اینها با خضوع

و صد مرتبه
 الحمد لله

وخشوع و تانی و رقت بخواند که مشتملست بر جمیع مطالب
 دنیا و آخرت و شیخ ^{طاهر} رحمه الله بسند معتبر از حضرت صادق
 روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بـحضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام گفت میخواهی تا تعلیم کنم دعاء و زعفره را
 و اندعای غیر این پیش از من است و میگوئی لا اله الا الله و لا
 اله الا هو و لا اله الا هو و لا اله الا هو و لا اله الا هو
 لا شریک له که له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت
 بیدار الخیر و هو علی کل شیء قدیر اللهم لك الحمد کالک
 تقول و خیر مما تقول و فوق ما یقول القائلون اللهم
 لك صلواتی و نسک و تحیات و ممالی و لك برائی و بیک حوائج
 و منک قوتی اللهم انی اعوذ بک من الفقر و من و سواس الصدور
 و من شتات الامر و من عذاب القبر اللهم انی استلک خبر الريح
 و اعوذ بک من شر ما یحیی به الريح و استلک خبر الليل و خبر
 النهار اللهم اجعل فی قلبی نوراً و فی سمعی نوراً و فی بصری نوراً و فی
 الخی نوراً و فی دینی عظامی عرفی و مقامی مفعم و مدخلی و
 مخرجی نوراً و اعظم فی التور نوراً یا رب يوم القال انک علی
 کل شیء قدیر و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که این دعا
 در روز زعفره بخواند اللهم کما سئرت علی ما لم أعلم فاعف عني ما تعلم

ویک
 ویک

وَمَا وَسَعَنِي عَمَلُكَ فَالْيَسَعَ عَنِّي عَفْوُكَ وَكَمَا بَدَأْتَنِي بِالْإِحْسَارِ
فَأَتَمَّ نِعْمَتَكَ بِالْغُفْرِانِ وَكَمَا أَكْرَمْتَنِي بِمَعْرِفَتِكَ فَاسْقِهَا بِمَغْفِرَتِكَ
وَكَمَا عَزَّمْتَنِي وَخَدَّائِبَتَكَ فَأَكْرَمْنِي بِطَاعَتِكَ وَكَمَا عَصَمْتَنِي عَنْ
لَمْ أَكُنْ أَعْصِمُ مِنْهُ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ فَاعْفُ عَنِّي لَوْ شِئْتَ عَصَمْتَنِي
مِنْهُ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **وَأَنْ** حَضَرَ مُوسَى
عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْدِيَهُمْ مَقُولُ اللَّهُمَّ زَعْبُدْكَ وَأَبْعِدْكَ أَنْ تَعْبُدَ
فِي أَمْرٍ قَدْ سَلَفَتْ مِنْهُ أَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ بِرُحْمَتِي وَلَا تَعْفُ عَنِّي
فَأَهْلُ الْعَفْوَانَتْ يَا أَهْلَ الْعَفْوِ يَا أَحَقَّ مَنْ عَفِيَ عَنْهُ الْخَوَلَاءُ
وَأَيْدِيَهُمْ حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَسْتَدِيعُ مَعْتَبِرٌ وَمَنْ مَضَى زَيْدٌ
جَمِيعُ أُمَّةٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هَسْتُ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ
وَأَمِينَهُ عَلَى حَيِّهِ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَبَابُ عَلَيْهِ
وَوَجْهُ نَبِيِّهِ وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أُمَّةٍ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
غَضَبَكَ حَقَّكَ وَقَعَدْتَ مَقْعَدَكَ أَنَا بَرِيٌّ مِنْهُمْ وَمِنْ
شِبَعَتِهِمْ إِلَيْكَ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الْبَقُولُ أَسْلَامُ عَلَيْكَ
يَا زَيْنَبُ أَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمَّا الْحُسَيْنُ
 الْحُسَيْنُ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضَبْنَاكَ حَقًّا وَمَنْعْنَاكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ
 لَكَ حَلَالًا أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمْ أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ الْحُسَيْنَ الرِّضَى أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ
 أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبَايَعَتْ فِي أَمْرِكَ وَشَاطَعَتْ أَنَا بَرِيءٌ مِنْهُمْ وَمِنْ
 شَيْعَتِهِمْ أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَوَاتُ
 اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَيْمِكَ وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحْلَتْ مِنْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَسْتُ بِحَتَّ
 حَرِيمِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُهْرَبِينَ بِكَ بِالْمُتَكَبِّرِينَ
 مِنْ قِبَلِكُمْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا جَعْفَرٍ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ
 بْنُ عَلِيٍّ أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ أَسَلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ عَلِيُّ بْنُ مُوسَى
 الرِّضَا أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ عَلِيُّ بْنُ
 مُحَمَّدٍ أَسَلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ أَسَلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ ابْنِ الْحُسَيْنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
 وَعَلَى عَشْرَتِكَ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوْلَايَ كُنُوا شَفْعَاءِي إِلَى اللَّهِ فِي

يَا مَوْلَايَ

حَوْزِي خَطَايَا امْنْتُ بِاللّٰهِ وَبِمَا اَنْزَلَ لِيْكُمْ وَاتَوَلَّ
 اٰخِرَكُمْ بِمَا اَقُولُ بِهِ اَوْلَكُمْ وَبَرْتُمْ مِّنَ الْحَبِثِ وَالطَّاغُوتِ وَ
 اللَّادِيَةِ وَالْعُرْزِيِّ يَا مَوَالِيْ اَنَا سَلِمْتُ مِّنْ سَالِكِكُمْ وَحَرْبٍ لِّمُخَارِكِكُمْ
 وَعَدُوٍّ وَلِيْنٍ عَادَاكُمْ وَوَلِيٍّ لِّمَنْ وَالَاكُمْ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللّٰهُ
 ظَالِمِيْكُمْ وَغَاصِبِيْكُمْ وَلَعَنَ اللّٰهُ شِيَاعَهُمْ وَتَبَاعَهُمْ وَاَهْلَ مَنَاجِيْهِمْ
 وَاَبْرِيْ اِلَى اللّٰهِ وَالْيَكْمُ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَشْهَدُ لَكَ وَكَفَيْتُكَ شَهِيدًا
 وَاَشْهَدُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمُ وَاَلَا اَوْصِيَاءَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ
 اِنِّيْ بَرِيٌّ مِّنْ عَدَائِهِمْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ
 الطَّاهِرِينَ وَاَقْرَبِيْ بِصَلَوَتِهِ وَصَلَوَاتِ اَهْلِ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ
 مَا هَدَيْتَنِيْ مِنَ الْحَقِّ وَالْغُرْفَةِ مِنْهُمْ مُّسْتَقَرًّا لِّمُسْتَوْدَعَايَا اَزْهَمَ
 الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ وَعَرَفِيْ نَفْسِكَ وَعَرَفِيْ رُسُلَكَ وَعَرَفِيْ مَلَائِكَتَكَ
 وَعَرَفِيْ لَا اَمْرَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ لَا اُحْدِلُ اِلَّا مَا اَعْطَيْتَ وَلَا اُوقِيْ اِلَّا مَا
 وَقَيْتَ اَللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْ نِيْ سَنَائِلَ اَوْلِيَائِكَ وَلَا تُرْغِ قَلْبِيْ بَعْدَ اِنْهَادِهِ
 وَهَبْ لِيْ مِنْ كُدُنِكَ رَافَةً وَرُشْدًا اَللّٰهُمَّ وَعَلَيَّ نَاطِقُ التَّنْزِيلِ
 وَخَلَصِيْ مِنَ الشَّيْطَانِ وَحَزْبِهِ وَمِنَ السُّلْطَانِ وَجُنْدِهِ وَمِنَ
 الْجَبْتِ وَاَنْصَارِهِ يَحْيَىٰ مُحَمَّدٍ اَلْمَحْمُودِ وَيَعْلَى الْقَصُودِ وَيَحْيَىٰ شَبْرَ
 وَشَبْرَ وَيَحْيَىٰ سَمَائِكَ اَحْسَنِيْ صَلِّ عَلَيَّ اَفْضَلِ الصِّفْوَةِ

مِنْ اَهْلِ بَيْتِكَ
 اَللّٰهُمَّ

لَئِنْ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ
 سَنَدٌ لَّسَنَدٌ لَّهٗ يَأْخُذُ مَنْ لَا يُدْخِرُ لَهُ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ
 عَلَى عَهْدِكَ وَعَهْدِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مَوْفِقًا مُّحْمَدًا وَلَا تَجْعَلْهُ خَرًّا
 الْعَهْدِ مِنَّا وَأَشْرِكْنَا فِي صَلَاحِ دُعَائِهِ مِنْ دَعَائِكَ بِمَنِّي وَعَرَفَاتٍ وَ
 مُرَدِّفَةٍ وَعَيْنِدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ عِنْدَ زَمَرَةٍ وَ
 الْمَقَامِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ رَفَعْتَ أَقْدَارَنَا عَنْ شِدَائِهَا نَابِرٍ فِي
 الْأَوْسَاطِ وَالْخَوَاتِيمِ فِي الْأَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ لَمْ تَجْعَلْنَا نَارًا وَفَقَرًا
 مُّضِلِّينَ وَلَا مَدَّ عَيْنَةٍ شَاكِبِينَ مُرْتَابِينَ وَلَا مُعَارِضِينَ وَلَا
 عَنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُّحَرِّفِينَ اللَّهُمَّ كَمَا بَلَّغْنَا
 هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَهْرِنَا وَسَنَنِنَا هَذِهِ الْمُبَارَكَةَ فَبَلِّغْنَا
 الْآخِرَ هَانِي عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا أَعْوَامًا كَثِيرًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَمَا قَسَمْتُ لَكَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
 وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ
 بَرَكَاتٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ مَغْفِرَةٍ أَوْ رَافَةٍ أَوْ حِمَّةٍ أَوْ غَوْقٍ مِنَ النَّارِ أَوْ ذِقِّ

يَا سَيِّدَاهُ

وَالسَّحَابِ طَيْبٍ أَوْ تَوْبَةٍ نُّصَوِّحُ فَأَجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكَ وَقْرًا لِنُصْبِرَ
وَأَجْعَلْ الْحُظَّ أَلَمًا وَمَا أَنْزَلْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ الْيَوْمِ
وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ حَرِّ شَرْقٍ وَفَرْقٍ وَغَرْقٍ
أَوْ هَدْمٍ أَوْ زَلَمٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ قَذْفٍ أَوْ رَجْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ صَبْحَةٍ أَوْ فَرْقَةٍ
أَوْ فِتْنَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ بَرْدٍ أَوْ جُودٍ أَوْ جُنَادٍ أَوْ رَحَى أَوْ أَكْلٍ سَبْعٍ
أَوْ مِيتَةٍ سُوِّءٍ وَجَمِيعِ أَفْوَاجِ الْبِلَادِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَأَصْرِفْهُ
عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَأَتَى شَيْئٌ وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فِي كُلِّ دَارٍ
مَنْزِلٌ فِي شَرْقِ الْأَرْضِ وَغَرْبِهَا غَرْجَارٌ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ
غَيْرُكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْعَلِيمَ الْغَنِيَّ
وَالشَّهَادَةَ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ
حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ
مَنْ فِي الْقُبُورِ عَلَيْهَا أَحْقَقَ عَلَيْهَا أَمُوتُ وَعَلَيْهَا أُبْعَثُ حَيًّا
أَنْشَاءُ اللَّهُ رَضِيَتْ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ وَلِيًّا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ نَبِيًّا وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْهِ لِيَحْيِيَ مَوْضِعًا وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ قَاسِمًا وَيَا أَوْصِيَاءَ مِنْ

ذُرِّيَّتِهِ أُمَّةً وَيَا مُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَتِهِ إِيَّاكَ لَا أُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا
وَلَا اتَّخُذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَلَا أَدْعِي مَعَهُ آلِهَةً إِلَّا اللَّهَ وَحْدَهُ
لَا شَرِيكَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا فَدَاعِمًا لَمْ يَخُنْ صَاحِبَهُ وَلَا وَلَدًا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعَظِيمِ مِنَ الْأَيْكِ وَالْقَدِيمِ مِنْ نِعَمَاتِكَ وَالْخَرِيقِ
مِنْ أَسْمَائِكَ وَمَا وَارَتْ حُجُبُ مِنْ يَمَانِكَ وَمَعَاوِدِ الْغُرُوضِ مِنْ شَرِّكَ
وَمُسْتَهَيِّ الرِّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَالْحُجْدِ وَلَنْ تَرْحَمَ هَذِهِ النَّفْسَ الْجُرُوعَةَ وَهَذَا الْبَدَنَ الْهَلُوعَ
إِلَّا أَنْ يَطْبُقَ حَرُّ شَمْسِكَ فَكَيْفَ يُطْبِقُ حَرُّ نَارِكَ إِنْ تَعَايَنِي لَا
يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ شَيْئًا وَإِنْ تَعَفُّ عَنِّي لَا يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِكَ شَيْئًا كُنْتَ
يَا رَبِّ بِخَلْقِكَ أَرْحَمَ وَبِعِبَادِكَ أَعْلَمَ وَسُلْطَانِكَ أَوْفَى وَمُلْكِكَ
أَقْدَمَ وَبِعَفْوِكَ أَكْرَمَ وَعَلَى عِبَادِكَ أَنْعَمَ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ طَاعَةٌ
الْمُطِيعِينَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ فَاعْفُ عَنِّي أَوْفَى
الْأَكْرَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَلُوذُ بِعِزَّتِكَ وَأَسْتَظِلُّ بِفَيْدَتِكَ وَ
أَسْتَجِيرُ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْتَعِيثُ بِرَحْمَتِكَ وَأَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ وَلَا تُؤَفِّ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ وَيَا آخِرَ
مَنْ جَاوَزَ وَعَفَا اللَّهُمَّ أَنْظِلْهُمُ مُسْتَجِيرَ بَعْفُوكَ وَخَوْفِي مُسْتَجِيرَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَفَقْرِي مُسْتَجِيرَ بَغْنَاكَ وَوَجْهِي الْبَالِي الْفَانِي مُسْتَجِيرَ بَوَجْهِكَ

الدائم الباقي الذي لا يفنى ولا يزول من لا يشغله شأن عن شأن
 لا تجعل صيدنا في ديننا ولا تجعل الدنيا أكبر همنا ولا تسلط
 علينا من لا يرحمنا وعد بحملك على جهنمنا بقوتك على ضعفنا
 وبغناك على فقرنا واعدنا من الأذى القدر والضر وسوء القضاء
 وسوء الأعداء وسوء المنظر في المال والدين والأهل والولد
 وعند معاينة ملك الموت اللهم يا رب شكوا إليك غيبه
 نبينا عنا وقلة ناصرنا وكثرة عدونا وشدة الزمان علينا ووقوع
 الفتن بيننا وتظاهر الخلق علينا اللهم صل على محمد وآل محمد ووفج
 ذلك بفرج منك نجعله ونصر تعن وحق نظهره اللهم وابعث
 بقائهم إلى محمد صلى الله عليه وآله لنصر دينك وإظهار حججك و
 القيام بأمرك وتظهر أرك من أزجاسها برحمتك يا أرحم الراحمين
 اللهم اني أعوذ بك أن أوالى لك عدوا وأعادي لك وليا أو
 أسخطك رضا وأرضى لك سخطا أو أقول الحق هذا باطلا أو
 أقول لباطل هذا حق أو أقول للدين كفرا وهو كراهة أو أهدى
 من الدين أمسا سبيلا اللهم صل على محمد وآله وآلنا في
 الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمتك عذاب النار
 مؤلف كويد كه ابن جن بست از دعا طو لاني كه از حضرت صادق

لنصر دينك

منقولست و از جمله ده کار زعفران در عای حضرت سید الشهدا
علیه السلام است پسران غالب اسکر روایت کرده اند که پسر پسر
عفران در عرفات رخسار من آنحضرت بودیم پسران خیمه خود بهر
آمدند با کرمی از اهل بیت و فرزندان و شیعه خود با نهایت
تذلل و خشوع پسر رجب کوه ایستاده اند و دو مبارک را بسو
کعبه گردانیده اند و دستها را برابر رود داشته اند مانند مسکینی
که طعام طلبد و آیند عار خوانده اند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا كَصِفِ
صُنْعِ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ اجْنَاسَ الْبَدَائِعِ وَانْقَضَتْ حِكْمَتُهُ
الصَّنَائِعُ وَلَا تَخْفَى عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا تَضِيعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ اِنَّ بِالْكِتَابِ
الْجَامِعِ وَبِشَرْعِ الْاِسْلَامِ النُّورَ السَّاطِعِ وَهُوَ الْخَلِيقَةُ صَانِعٌ وَهُوَ
الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْجَائِعِ جَانِي كُلِّ صَانِعٍ وَرَاشٍ كُلِّ فَانِعٍ وَرَاحِمُ كُلِّ ضَالِعٍ
وَمُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَالْكِتَابِ الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ الَّذِي دَعَاكَ سَمِعَ
وَالطَّبِيعِ نَافِعٌ وَاللَّذَّيْبَاتِ دَافِعٌ وَاللَّكْرِيَّاتِ دَافِعٌ وَالْجَبَابِرِ قَوَّاعٍ
وَرَاحِمُ عِبْرَةٍ كُلِّ ضَالِعٍ وَدَافِعُ صَرَعَةٍ كُلِّ صَارِعٍ فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَ
لَا شَيْءَ يَعْدِي لَهُ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْطَّيِّفُ الْخَبِيرُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّهُمَّ اِنِّي رَغِبْتُ اِلَيْكَ وَاشْهَدُ اَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

لَكَ مُقَرَّبًا إِلَيْكَ رَبِّي أَنْ إِلَيْكَ مَرَدِّي ابْتَدَأْتَنِي بِبِعْغَمِكَ قَبْلَ
أَنْ أَكُونَ شَيْئًا مَذْكُورًا وَخَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسْكَنْتَنِي
الْأَصْلَابَ مِنْ رَبِّ الْمُنُونِ وَاخْتَلَا فِي الدُّهُورِ فَلَمْ أَزَلْ
ظَالِمًا مِنْ صُلْبٍ إِلَى رَحِمٍ فِي تَقَادُومِ الْأَيَّامِ لِلْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ
الْمَخَالِيَةِ لَمْ تُخْرِجْنِي لِزُفْئِكَ فِي لُطْفِكَ إِلَى إِحْسَانِكَ إِلَى فِي
دَوْلَةِ أَيَّامِ الْكَفْرِ الَّذِينَ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا رُسُلَكَ
لَكَ لَمْ أَخْرِجْنِي أَفَةً مِنْكَ وَتَحَنُّنًا عَلَى الَّذِي سَبَقَ لِي مِنْ
الْهُدَى الَّذِي لَهُ يَسَّرْتَنِي وَفِيهِ أَتَشَأْتَنِي وَمِنْ قَبْلِ ذَلِكَ وَفَّقْتَ
بِي بِجَمِيلِ صُنْعِكَ وَصَوَّلْتَنِي بِبِعْغَمِكَ فَابْتَدَأْتَ خَلْقِي مِنْ مَيِّمِي
ثُمَّ أَسْكَنْتَنِي فِي ظِلْمَاتٍ ثَلَاثٍ مِنْ بَيْزِ رَحِمٍ وَجِلْدِ رَحِمٍ وَلَمْ
تُشْهِرْ بِي بِخَلْقِي وَلَمْ تَجْعَلْ لِي شَيْئًا مِنْ أَمْرِي ثُمَّ أَخْرَجْتَنِي إِلَى الدُّنْيَا
ثُمَّ أَسَوَّيْتُ وَأَحْفَظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَدِيدًا وَرَزَقْتَنِي مِنَ الْغَنَاءِ
لَبَّاسًا طَرِبًا وَعَظَّمْتَ عَلَى قُلُوبِ الْخَوَاصِ وَكَلَّلْتَنِي بِالْأَمْهَارِ
الرَّحَاءِ وَكَلَّلْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَسَلَّمْتَنِي مِنَ الرِّبَادَةِ وَ
النَّقْصَانِ فَقَالَيْتَ يَا رَحِمُ يَا رَحِمُ حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَكَتَ نَاطِقًا
بِالْكَلَامِ أَتَمَمْتَ عَلَى سَوَابِغِ الْأَنْعَامِ فَرَبَّيْتَنِي أَيْدِيًا فِي كُلِّ عَالَمٍ حَتَّى
إِذَا اكْمَلْتَ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلْتَ سِرِّي وَأَفْجَبْتَ عَلَى حُجَّتِكَ بَارَأَ

الهِمَّتِي مَعْرِفَتَكَ وَدَوَّعَتْنِي بِعَجَائِبِ فِطْرَتِكَ وَأَنْطَقَتْنِي بِأَذْنَانِكَ
فِي سَمَائِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَنَهْنَتْنِي لِذِكْرِكَ وَ
شُكْرِكَ وَوَاجِبِ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ وَفَهَّمَتْنِي مَا جَاءَتْ
بِهِ رُسُلُكَ وَبَيَّرَتْنِي لِقَبُولِ مَرْضَاتِكَ وَمَنَنْتَ عَلَيَّ بِجَمِيعِ ذَلِكَ
بِعَوْنِكَ وَلَطْفِكَ ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خُرِّ الشَّرَى لَمْ تَرْضَ لِي بِهَا
الْهِبَةَ بَعْدَ دُونَ أُخْرَى وَدَرَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَاشِ وَصَوَّفَ لِي الْبَاشِ
يَمِيْنُكَ الْعَظِيمَ عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ الْقَدِيمَ إِلَيَّ حَتَّى إِذَا أَتَمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيعَ
النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّعَمِ لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِي وَجُرْأَتِي عَلَيْكَ أَنْ أَدُلِّسْتَنِي
عَلَى مَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ وَوَقَفْتَنِي لِمَا يُبْرِلُنِي لَدَيْكَ وَإِنْ دَعَوْتُكَ
أَجَبْتَنِي وَإِنْ سَأَلْتُكَ أَعْطَيْتَنِي وَإِذَا طَعَنْتُكَ شَكَرْتَنِي وَإِنْ شَكَرْتُكَ
زِدْتَنِي كُلُّ ذَلِكَ إِكْمَالًا لِأَنْعَمِكَ عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ فَسُبْحَانَكَ
سُبْحَانَكَ مِنْ مُسَبِّدِي مُعِيدِ حَمِيدِ بِحَمْدِكَ تَقْدَسَتْ سَمَائُكَ
وَعَظُمَتْ أَلْوَانُكَ فَأَيُّ نِعَمِكَ يَا إِلَهِي أَحْصَى عَدْدًا أَوْ ذَكَرًا أَوْ
أَيُّ عَطَايَاكَ أَقْوَمُ بِهَا شُكْرًا وَهِيَ يَا رَبِّ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ يُحْصِيَهَا
الْعَادُونَ أَوْ يَبْلُغَ عَلَيْهَا الْخَافِضُونَ ثُمَّ مَا دَرَأْتَ وَصَرَفْتَ
عَنِّي اللَّهُمَّ مِنَ الضَّرِّ وَالضَّرَاءِ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ يَظْهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَ
السَّرِّ وَأَنَا أَشْهَدُكَ يَا إِلَهِي بِحَقِيقَةِ إِيْمَانِي وَعَقْدِي عَنْ مَاتِ

يَقِينِي خَالِصَ صَرِيحٍ تَوْجِيدِي بِالْطَّنْ مَكُونٍ ضَمِيرِي مَلَأْتِي
بِجَارِي نَوْرِ بَصَرِي وَأَسَارِي صَفْحَةِ جَنِينِي خَرَقِي سَارِي نَفْسِي
وَحَدَائِفِي مَارِنِ عَرْشِي سَارِي صَمَاحِ سَمْعِي مَا ضَمَّتْ طَبَقِي
عَلَيْهِ شَفَائِي وَحَرَكَاتِي لَفْظِي لِسَانِي مَغْرَزِي حَنَكِي فِي فِكْرِي مَنَائِي
أَضْرَاسِي بُلُوعِي جَبَائِلِي بَارِعِي عُنُقِي مَسَاغِي مَأْكَلِي مَشْرَبِي مَطْعَمِي وَحَالَةٍ
أُورَاسِي جُلْ جَمَائِلِي حَيَاتِي مَاتِي مَا اشْتَمَلِي عَلَيْهِ تَأْمُرِي صَدْرِي وَ
نِيَاطِي حِجَابِي قَلْبِي أَفَلَا دُخُولِي بَيْدِي وَمَا حَوَتْهُ شَرَاهِبِي أَضْلَاجِي
وَحِفَاقِي مَفَاصِلِي أَطْرَافِي نَائِمِي قَبْضِي عَوَامِلِي حَيٍّ وَدَمِي شَعْرِي
بَشَرِي عَصَبِي قَصَبِي عِظَامِي حَيٍّ وَعُرْوِي قَبْضِي جَمِيعِي جَوَائِحِي وَمَا
انْتَشَرِي عَلَى ذَلِكَ أَيَّامِي رِضَائِي وَمَا أَفْلَتِي الْأَرْضُ مِنْ نَوْحِي وَتَقَطَّتِي
وَسُكُونِي وَحَرَكَتِي وَحَرَكَاتِي كَوْعِي سَجُودِي أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَ
اجْتَهَدْتُ مَدَى الْأَعْصَارِ وَالْأَحْقَابِ لَوْ غُفِرْتُهَا أَنْ أَوْذَى شُكْرِي
وَأَحَدَةٍ مِنْ أَنْعَمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِكَ الْإِيمَنُكَ الْمَوْجِبُ عَلَى شُكْرِكَ
إِنْ فَاجَدْتُ دَاوِشَاءَ طَارِقًا عَيْدًا أَجَلًا وَلَوْ حَرَصْتُ نَاوَالِي الْعَادَةِ
مِنْ أَنْ أَمْلِكَ أَنْ تَخْتَصِمَ مَدَى أَنْعَامِكَ سَالِفَةً وَآتِيَةً مَا حَصَرْتَهُ
عَدَدًا وَلَا أَحْصَيْتَهُ أَبَدًا هَبْنَاهُ أَنْ لَكَ وَأَنْتَ الْخَيْرُ عَزَّ نَفْسِي
فِي كِتَابِكَ الْخَالِيقِ وَالنَّبَا الصَّادِقِ وَلَا تَعُدُّ وَأَنْعَمْتَ اللَّهُ

خَفَانُ

وَأَنْقَرُ

لَا تَخْصُوهَا صَدَقَاتِكُمْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا وَبَلَّغْنَا نَبِيَّكُمْ
وَرُسُلَكُمْ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْنَا لَهُمْ مِنْ دِينِكَ
غَيْرَ أَنِّي بِالْأَلْهَىٰ أَشْهَدُ بِحُجَّتِي وَجَهْدِي وَمِنَ الْغِيَاظِ قَتْلِي وَسُغْيِي وَ
أَقُولُ مُؤْمِنًا مَوْفِقًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْنُذْ وَلَدًا فَيَكُونَ مُؤْمِنًا
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ فَيُضَادَّهُ فِيمَا ابْتَدَعَ وَلَا وِلِيٌّ مِنْ
الدُّنْيَا فَيُرْفِذُهُ فِيمَا صَنَعَ سُبْحَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ
لَفَسَدَتَا وَتَقَطَّلَ تَأْسُجَانِ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْحَيُّ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يَعْدُكَ
حَمْدَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيََائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ
مِنْ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الْمُخْلِصِينَ بِسْ
شُرُوعِ فِرْعَوْنَ أَخْضَرْتِ دُرْدَاوَاهُ تَمَامَ فِرْعَوْنَ دُرْدَاوَاهُ تَمَامَ
هَامَانَ كَشَّ جَارِي بُودِ كَفْتِ اللَّهِ أَجْعَلْنِي أَخْشَاكَ كَأَنِّي
أَرَاكَ وَأَسْعُدُكَ بِتَقْوَاكَ وَلَا بِمَعْصِيَتِكَ وَخَرْلِي فِي قَضَائِكَ
بَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا
عَجَّلْتَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاقَ
فِي عَمَلِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي الْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَمَنْعِي جَوَارِحِي وَ
اجْعَلْ سَمْعِي بِصَرِي الْوَارِثِينَ مَتَى أَنْصُرَ عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَلَمْ يَنْصُرْ

سُقْفِ

فِيهِ مَا رِئِي تَارِي أَقْرَبِيكَ عَنِّي اللَّهُمَّ اكْشِفْ كُرْبَتِي وَاسْتُرْ
عُورَتِي وَاعْفُ عَنِّي خَطِيئَتِي وَخَسَايَ شَيْطَانِي وَفُكْرِي قَائِي وَ
اجْعَلْ لِي يَا إِلَهِي الذَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجْعَلْنِي سَمِيعًا بَصِيرًا وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي
فَجْعَلْنِي حَيًّا سَوِيًّا رَحْمَةً لِي كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا رَبِّ يَا بَرَّائِي
فَعَدَلْتُ فَطَرْتَنِي رَبِّ يَا آثَانِي فَحَسَنْتُ صَوَرْتَنِي رَبِّ يَا
أَحْسَنْتُ فِي نَفْسِي عَاقِبَتِي رَبِّ يَا كَلَامِي وَوَقَفْتَنِي رَبِّ يَا
أَكْمَنْتُ عَلَى قَهْدِي رَبِّ يَا أَوْبَتِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ اتَّبَعْتَنِي وَ
أَعْطَيْتَنِي رَبِّ يَا أَطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي رَبِّ يَا أَعْنَبْتَنِي وَأَقْنَبْتَنِي
رَبِّ يَا أَعْنَبْتَنِي وَعَزَّنْتَنِي رَبِّ يَا الْبَسْتَنِي مِنْ ذِكْرِ الْأَصْطِ
وَبَهْرَتَنِي مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْنِي عَلَى
بَوَائِقِ الدُّهْرِ وَصُرُوفِ الْأَيَّامِ وَالْيَا إِلَى الْجَنَّةِ مِنْ أَهْوَالِ
الدُّنْيَا وَكُرْبَائِ الْآخِرَةِ وَآفِنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْآخِرِ
اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَأَكْفِنِي وَمَا أَحْزَنُ فَرَفِّقْنِي وَفِي نَفْسِي وَبَيْنِي
فَاخْرُسْنِي فِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي فِي أَهْلِي وَمَالِي وَلَدِي
فَاخْلُقْنِي وَفِيمَا رَزَقْتَنِي بَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي وَفِي
أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي مِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فَسَلِّمْ لِي بِدُئُونِي

فَلَا تَقْضِخْنِي وَيَسِّرْ لِي فَلَا تُخْزِنِي وَبِعَمَلِي فَلَا تَبْتَلِنِي نَعْمَكَ
 فَلَا تَسْلُبْنِي وَالْإِغْيَابَ فَلَا تَكِلْنِي إِلَهِي مَنْ تَكِلْنِي إِلَى الْقَرِيبِ
 يَقْطَعُنِي مَدَى الْبَعِيدِ يَكْهَمُنِي أَمْرُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَأَنْتَ
 رَبِّي مَلِكُ أَمْرِي شَكْوَا لَيْكَ غُرْبَتِي وَبُعْدُ أَرْضِي وَهُوَ أُنِي
 عَلَى مَنْ مَلَكَتْهُ أَمْرِي اللَّهُمَّ فَلَا تُخْلِلْ بِغَضَبِكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ
 غَضَبْتُكَ عَلَى فَلَا أَبَا لِي سِوَاكَ غَيْرَ أَنْ عَافَيْتَكَ أَوْ سَعَى يَارَبِّ
 فَاسْأَلْكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي شَرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمَوَاتُ
 وَأَنْكَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَّى عَلَيْهِ أَمْرُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 أَنْ لَا يُثَبِّتَ عَلَى غَضَبِكَ وَلَا تُنْزِلْ بِي سَخَطَكَ الْعَنُوتُ حَتَّى تَصْرُفَ
 قَبْلَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ
 الْعَتِيقِ الَّذِي أَحَلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ مَنَةً يَا مَنْ
 عَفَى عَنِ الْعَظِيمِ مِنَ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ أَسْبَغَ النِّعْمَةَ بِفَضْلِهِ
 يَا مَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ يَا عُدَّتِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي
 وَحَلَّتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا مُوَلِّي فِي حُفْرَتِي يَا وَلِيَّ نِعْمَتِي يَا إِلَهِي
 وَالْهَ الْبَابُ إِلَى ابْنِ آدَمَ وَالْمُهْمِلُ وَالْمُتَّقِي وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ جِبْرِيلَ
 وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَاللَّهِ الْمُجِيبُ
 وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنْزِلَ كَهْبِصَرِ

وَلَهُ وَسَّ الْقُرْآنَ الْحَكِيمَ إِنَّكَ كَهَفِي حِينٍ يُعْبِي الْمَذَاهِبُ
فِي سَعَتِهَا وَتَصْبِقُ عَلَى الْأَرْضِ بِرُجْحِهَا وَلَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ
الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُقْبِلُ عَثْرَتِي وَلَوْ لَا سِتْرُكَ لَأَيَّ لَكُنْتُ مِنَ
الْفَضُوحِينَ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَلَوْ لَا نَصْرُكَ
لَأَيَّ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِاسْمِهِ وَالرَّفْعَةَ
فَأَوْلِيَاءُهُ يَعْرِضُونَ يَا مَنْ جَعَلْتَ لَهُ الْمُلُوكَ نَهْرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى
أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ
مَا تُخْفِي الصُّدُورِ وَغَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَرْفَانُ وَاللَّهُوَرِ يَا مَنْ
لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَسَرَ
الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ الْأَكْرُمُ الْأَسْمَاءُ يَا
ذَا الْمَعْرِفَةِ اللَّهُ لَا يَنْتَظِعُ أَبَدًا يَا مُقْبِضَ الرُّكْبِ لِيُوسُفَ فِي الْبَلَدِ
الْفَقْرِ وَمُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَجَاعِلَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكًا يَا أَرْزُقُ
عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنْ أَبْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُرْنِ فَهُوَ كَيْفَ يَا كَالِشَيْءِ
الضَّرِّ وَالْبَلَاءِ عَنْ أَيُّوبَ يَا مُسِكَّ يَدَيْ بَرَاهِمٍ مِنَ الذَّيْجِ عَزَائِبِهِ
بَعْدَ أَنْ كَبُرَ سِنُهُ وَفِي عُمُرِهِ يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِرُكْبٍ يُأْفُوهُ بَلَدٌ بِحَبْنِ
وَلَمْ يَدَعْهُ فَرْدًا وَحِيدًا يَا مَنْ أَخْرَجَ هُوسَ مِنْ بَطْنِ الْخَوْبِ يَا مَنْ
فَرَّقَ الْبَحْرَ لِيَتِي أَسْرَ أَشْبَلٍ فَأَنْجَاهُمْ وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُودَهُ مِنْ

الْمَغْرَقِينَ يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ بِبَيْتِكَ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ
 لَمْ يُعْجَلْ عَلَى عِقَابِهِ مِنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنْ اسْتَقْدَمَ الشَّعْرَةَ مِنْ
 بَعْدِ طَوْلِ الْحُجُرِّ وَقَدْ غَدَا فِي نِعْمَتِهِ يَا كَلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُ
 عَنْهُ وَقَدْ جَادُوهُ وَنَادَوْهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعَ الْأَبْدَانِ
 دَائِمًا لَا تَفَادُكَ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتِ يَا مَنْ هُوَّ أَقْرَبُ
 عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَالَ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْْنِي وَعَظُمْتُ
 عَنْهُ خَطِيئَتِي فَلَمْ يَقْضَخْنِي وَرَأَى عَلَيَّ الْمَعَاصِيَ فَلَمْ يَحْجُبْنِي يَا مَنْ
 حَفَظَنِي فِي صَغَرِي يَا مَنْ رَزَقَنِي كَثِيرًا يَا مَنْ أَلَا يَدِيهِ عِنْدَ لَا تُخْصِي يَا مَنْ
 يَغْفِرُ عِنْدَ لَا تُجَازِي يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَالْإِحْسَانِ وَعَارَضْتُهُ
 بِالْإِسَاءَةِ وَالْوَضْيَانِ يَا مَنْ هَدَانِي إِلَى الْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَ
 الْأَمِينِ يَا مَنْ رَعَوْتُهُ بِرِضَا فَشَفَانِي وَعُرِيَانَا فَكَسَانِي فَجَاءَنِي
 فَاطَمَنِي وَعَطَسَانَا فَأَرَوَانِي فَزَلِيلَا فَأَعَزَّنِي وَجَاهِلَا فَعَرَّفَنِي
 وَجِدَا فَكَثَّرَنِي وَغَائِبَا فَرَدَّنِي وَمُقِلَا فَأَعَانَنِي وَمُنْصِرَا فَصَبَّرَنِي
 وَعَزِيَا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَأَمْسَكْنِي عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَلَبَّتُكَ يَا فَالَكِ الْحَمْدُ
 يَا مَنْ قَالَ عَثَرْتِي وَنَفْسُكَ كَرِهْتِي وَاجَابَ دَعْوَتِي وَسَرَّ عَوْدَتِي وَفَعَّلَ
 دُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي لِأَنْ أَعْدُ نَعْمَكَ وَ
 مِنْكَ وَكَرَأَمُ مِنْكَ لَا أُخْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ

لا يُعْجَلُ
 غَدَا

أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجَمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي
 مَنَّتَ أَنْتَ الَّذِي أَكَمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ أَنْتَ
 الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَغْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَفْتَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 أَوْيَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ أَنْتَ
 الَّذِي كَسَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي قَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَعَزَّزْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعَنْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَدْتَ أَنْتَ
 الَّذِي أَيْدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكَ رَبِّي تَعَالَيْتَ فَالْحَمْدُ
 دَائِمًا وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصْبِرْنَا يَا إِلَهِي الْمَعْرِفُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا
 وَلَنَا الَّذِي سَأَلْنَا الَّذِي أَخْطَأْنَا الَّذِي أَغْفَلْنَا يَا إِلَهِي
 جَهَلْنَا يَا إِلَهِي هَمْنَا يَا إِلَهِي سَهَوْنَا يَا إِلَهِي غَمَمْنَا يَا إِلَهِي
 الْبُزِّي تَعَمَّدْنَا يَا إِلَهِي عَدْنَا يَا إِلَهِي خَلَفْنَا يَا إِلَهِي نَكَنَّا
 يَا إِلَهِي أَقْرَرْنَا يَا إِلَهِي اعْتَرَفْنَا بِغَمِّكَ عِنْدَكَ وَأَبُوؤُوبُ بِذُنُوبِي
 فَاعْفِرْهَا يَا مَنْ لَا نُضْرَةُ دُنُوبٍ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنِ عِبَادِهِ
 وَالْمَوْفِيُّ مِنْ عَمَلٍ مِنْهُمْ صَالِحًا بِمَعُونَتِهِ وَدَحْمَتِهِ فَالْحَمْدُ
 إِلَهِي أَمْرَتِي فَعَصَيْتُكَ وَهَمَيْتُ بِكَ فَارْتَبِكْتُ نَهْبِكَ فَاصْبَحْتُ
 لَا دَابِرَ لَكَ فَاغْتَدِرْ وَلَا دَافِقُورَ فَانْصَرِفْ بِنَايَ شَيْءٍ اسْتَقْبَلَكَ

يَا مَوْلَايَ اَبْنَعَى اَمْ يَبْصَرَى اَمْ يَلْسَانِي اَمْ يَيْدِي اَمْ يَرْجُلِي اَلَيْسَ كُلُّهَا
 نِعْمَكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصِيَّتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَالسَّبِيلُ
 عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْاَبَاءِ وَالْاُمَهَاتِ اَنْ يَرْجُوْنِي وَمِنْ
 الْعَشَائِرِ وَالْاِخْوَانِ اَنْ يُعَيِّرُوْنِي وَمِنْ السَّلَاطِينِ اَنْ يُعَاقِبُوْنِي
 وَلَوْ اَطْلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا اَطْلَعْتُ عَلَيْهِ مَتَى اِذَا مَا اَنْظُرُوْنِي
 وَلَوْ فَضَوْنِي وَقَطَعُوْنِي فَمَا اَنَا اِذْ اَبْنَيْ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعًا
 ذَلِيلًا حَصِيرًا حَقِيرًا لَا ذُو بَرَاءَةٍ فَاعْتَذِرْ لَدُوْقُوْقَةٍ فَانْصُرْ
 لَاحُجَّةٍ لِي فَاحْجِجْ بِهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ اجْتَرَحْ وَلَمْ اَعْمَلْ سُوءًا وَمَا
 عَسَى الْجُودُ لَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي فَكَيْفَ وَآتَى ذَلِكَ وَ
 جَوَارِحِي كُلُّهَا سَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَلِمْتُ يَقِينًا غَيْرَ ذِي شَكٍّ
 اَنْتَ سَائِلِي عَنْ عَزَائِمِ الْأُمُورِ وَأَنْتَ مُحْكِمُ الْعَدْلِ الَّذِي لَا
 يَجُورُ وَعَدْلُكَ مُهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي فَإِنْ تَعَذَّرْتَنِي
 فَيَدْنُوْنِي يَا إِلَهِي بَعْدَ حُجَّتِكَ عَلَيَّ وَإِنْ تَعَفَّتْ عَنِّي فَيَحْمِلُكَ
 وَجُودُكَ وَكَرَمُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنْ كُنْتُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنْ كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنْ كُنْتُ مِنَ الْمُؤَحِّدِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 سُبْحَانَكَ إِنْ كُنْتُ مِنَ الْمُخَافِقِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ

إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَجَلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
السَّائِئِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ الرَّاعِينَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّينَ الْمُسَبِّحِينَ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمَكْتَبِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي وَ
رَبُّ بَابِي الْأَوَّلِينَ اللَّهُمَّ هَذَا شَأْنِي عَلَيْكَ مُجِدًّا وَمَا خَلَصُوا
لِيُذَكِّرَكَ مُوجِدًا وَقَلْبَكَ بِالْأَلَيْكِ مَعْدِدًا وَأَزَكْتُ مُقِرًّا أَنِّي
لَا أَحْصِيهَا الْكَثْرَتِهَا وَسُبُغُهَا وَتَظَاهِرُهَا وَتَقَادِمُهَا إِلَى
حَادِثٍ مَا لَمْ تَرَلْ تُغَمِّدُنِي بِهِ مَعَهَا مَدْخَلْتَنِي وَبَرَأْتَنِي مِنْ
أَوَّلِ الْعَمْرِ مِنَ الْأَغْنِيَاءِ بَعْدَ الْفَقْرِ وَكَشَفَ الْضُرَّ وَتَسَبَّبَ إِلَيْكَ
وَدَفَعَ الْعُسْرَ وَتَفَرَّجَ الْكَرْبَ وَالْعَافِيَةَ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةَ
فِي الدِّينِ وَلَوْ رَفَدَنِي عَلَى قَدَرِ ذِكْرِكَ نَعَمَ عَلَى جَمِيعِ الْعَالَمِينَ
مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَا قَدَرْتُ وَلَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ تَقَدَّسَتْ
وَتَعَالَيْتَ مِنْ رِبِّ عَظِيمٍ كَرِيمٍ وَجْهِهِ وَلَا تَخْصِي الْأَوَّلَ وَلَا
يَبْلُغُ شَأْؤُكَ وَلَا تُكَافِي نِعْمَاؤُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاتِّمِّمْ
عَلَيْنَا نِعَمَكَ وَأَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَجِيبُ دُعَاةَ الْمُضْطَرِّينَ إِذَا دَعَاكَ وَتَكْشِفُ سُوءَ
تَغِيثِ الْمَكْرُوبِ وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُعْزِي الْفَقِيرَ وَتَجَبِّرُ الْكَسِيرَ

وَتَرَحَّمُ الصَّغِيرَ وَتَعْبُرُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا قَوْكٌ
قَدِيرٌ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ بِأَمْطَلِ الْمَكْبَلِ الْأَسِيرِ يَا رَازِقَ
الْطِفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ
لَهُ وَلَا وَدَّ بِرِصْلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَاعْظِنِي فِي هَذِهِ الْعِشَةِ
أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَأَنْتَ أَحَدٌ مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُوَلِّهَا
وَالْآخِرُ دُهَا وَبَلِيَّةٌ تَصْرِفُهَا وَكَذِبَةٌ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٌ تَسْمَعُهَا
وَحَسَنَةٌ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَةٌ تَغْفِرُهَا أَنْتَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ وَعَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ دُعَايِ وَأَسْرَبُ مِنْ أَجَابٍ وَأَكْرَمُ
مِنْ عَفَى وَأَوْسَعُ مِنْ أَعْطَى أَسْمَعُ مَنْ سَأَلَ يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَرَحِيمَهُمَا أَلَيْسَ كَيْفَ لَكَ مَسْئُولٌ وَلَا سَوَالٌ مَا مَوْلَاكَ غَوْكُ
فَأَجَبْتَنِي وَسَأَلْتُكَ فَأَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فَارْحَمْنِي وَتَقَدَّرَ
بِكَ فَجَبَّحْتَنِي وَفَرَعْتُ إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ
وَنِعْمَ لَنَا نِعْمًا أَمْكَ وَهَيْئًا عَظِيمًا وَاجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ
وَلَا لَكَ دَاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا
مَوْلَاكَ فَقَدَّرَ وَقَدَّرَ فَقَهَّرَ وَعَصَى فَسَدَّ وَاسْتَغْفَرَ فَغَفَرَ
يَا غَايَةَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَمُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاغِبِينَ يَا مَنْ لَا

وَرَحْمَةً

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا وَوَسِعَ الْمُسْتَقْبَلِينَ رَأْفَةً وَجَلَاءً اللَّهُمَّ إِنَّا
 نَوَجِّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَعَظَمْتَهَا مُحَمَّدًا
 وَنَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَخَيْرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلَا
 وَحْيِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى الْبَشِيرِ لِلنَّذِيرِ السَّارِجِ الْمُنِيرِ الَّذِي
 أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلُ ذَلِكَ يَا عَظِيمُ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ
 الْمُتَجَبِّينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَعَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا
 فَإِلَيْكَ عَجَّتِ الْأَصْوَاتُ بِصُوفِ اللَّغَاتِ وَاجْعَلْ لَنَا فِي هَذِهِ
 الْعَشِيَّةِ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ وَتُؤَيِّدُهُ وَرَحْمَةً
 تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةً تَجْلِيهَا وَبَرَكَاتٍ تُنْزِلُهَا وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْبِلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُنْجَيْنَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ
 غَارِبِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ وَلَا تُخْلِكْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا
 تَحْرُسْنَا مَا نُؤْمِلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تُرَدِّدْنَا خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ
 مَطْرُودِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مُحْرُومِينَ وَلَا الْفَضْلَ مَا
 نُؤْمِلُهُ مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ وَآكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
 إِلَيْكَ أَقْبِلْنَا مُؤْمِنِينَ وَلَيْسِيكَ الْحَرَامِ آمِينَ قَاصِدِينَ
 فَاعِنَا عَلَى مَنَسِكِنَا وَكُلِّ لَنَا حَسَنًا وَاعْفُ اللَّهُمَّ عَنَّا وَ

مُوقِنِينَ

بِحَيَاتِهِ

عَافُوا فَقَدْ مَدَنَّا إِلَيْكَ يَدَيْنَا وَهِيَ بِيَدِ لَةِ الْإِعْظَامِ
 مَوْسُومَةٍ اللَّهُمَّ فَأَعْظِمْنَا فِيهِ الْعَشِيَّةَ مَا سَأَلْنَاكَ وَكَفَيْتَنَا
 مَا اسْتَكْفَيْتَنَا فَلَا كَاوِلْنَا سَوَالِكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرَكَ نَاوِدُ
 فِينَا حَكْمَكَ مَحِيطٌ بِنَا عِلْمَكَ عَدْلٌ فِينَا قَضَاؤَكَ أَقْضَى لَنَا
 الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ أَوجِبْ لَنَا بِحُجُودِكَ
 عَظِيمَ الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الدَّخْرِ وَدَوْلَةَ الْيُسْرِ وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا جَمِيعًا
 وَلَا تَهْلِكْهَا مَعَ الْهَالِكِينَ وَلَا تَصْرِفْ عَنْنَا فَتَكَ وَرَحْمَتَكَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِنْ
 سَائِلِكَ فَأَعْظِمْنَاهُ وَشَكَرَكَ فِرْدَتَهُ وَثَابَعَ لِيكَ فَقِيلَتُهُ وَ
 وَنَضَّلَ إِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَعَفَّرَتْهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ الْإِكْرَامِ
 اللَّهُمَّ وَفَّقْنَا وَسَدَّدْنَا وَأَعِصْنَا وَأَقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ
 سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَعْمَاسُ الْجُحُودِ
 وَلَا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلَا مَسْتَقَرٌّ فِي الْمَكُونِ وَلَا مَا أَنْطَوْنَ عَلَيْهِ
 مُضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ الْأَكْلُ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ
 حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا
 تُسَبِّحُ لَكَ السَّمَوَاتُ السَّعْيُ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَمَنْ مِنْ
 شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَكُلُّ الْحَمْدِ وَالْمَجْدِ وَعُلُوُّ الْمَجْدِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

أَلَا

وَالْأَرْضُ وَمَنْ

الاکرام والفضیل الانعام والایادی الجسام وانت اجد الیکم
 الرزق الرحیم اللهم وسع علی من رزقک الخلاق عافی
 فی بدنی ودمی وبنی وامن خوفي واعنق رقبتی من النار اللهم
 لا تمکرنی ولا تستدرجنی لا تحذنی اذ راغبتی شرفقه الحزن
 والانس پس سرودیده خود را بسو آسمان بلند کرده واز دیدها
 مبارکش آب مهر بخت مانند و مشک و بصد بلند گفت یا
 اسمع السامعین ویا ابصر الناظرین ویا اسرع الخاسرین
 ویا ارحم الراحمین صل علی محمد و آل محمد السادة الميامین و
 اسئلك اللهم حاجتی الیک التي انا اعطيتنیها لم یضرنی ما
 منعنیها لم ینفعنی ما اعطتنی اسئلك فکال رقبتی
 من النار لا اله الا انت وحدک لا شریک لک کلامک وکلامک
 الحمد وانت علی کل شیء قدیر یارب یارب یارب پس مکرر بگوید
 یارب وصد بگریه بلند شد و بار کرد و روانه بجانب مشعر
 الحرام شدند و زاد عیبه عرفه بسیار است و در کتاب بحار الانوار
 و رساله علی حده جمع کرده ام و اکثر خلق را آنچه مذکور دین ساله
 کافی است و سابقا مذکور شد که عمل استفتاح را بنزد ریزو
 می توان کرد **فصل سیم** در بیان اعمال ضروریّه شب عبودیتان و

منعنی ان

در کتاب بحار الانوار

روزش و ایام تشریق است یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه
شب عید اضحیٰ از جمله چهار شب که احیای آنها از سنت مؤکده است
و منقولست که درین شب درها آسمان بسته نمیشوند برای آنکه
صداهای دعاها حاجیان بالا رود و صدای ایشان را آسمان پیچیده است
مانند صدای مکرر غسل در میان کند و حقیقتا حاجیان از اندامیکند که
منور و در کارش او شماسد بندگان من و حق مراد اگرده اید
و بر من لازم است که دعا شمارا مستجاب گردانم پس هر که
مستحق آمرزش است همه گناهان و رای آمرزد و هر که سزاوار
آن نیست گناهانش را که میکند پس هر که با ایشان در عبادت
و دعا شریک شود در ثواب با ایشان شریک خواهد بود و غسل
و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام درین شب سنت است
منقولست که هر که درین شب آنحضرت را زیارت کند گناهان گذشته
و آینده او آمرزیده شود و اما اعمال روز عید غسل در آن
سنت مؤکده است و بعضی واجب گفته اند و بهتر آنست
که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان
غیبت امام علیه السلام سنت مؤکده است و بجا آن فقیر واجب
است بشرایط مقرر و نمازش بهمان کیفیت است که در عید

فطر مذکور شد و دعا پیش از رفتن بنماز عید بخامد کور
 شد و دعا بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است و
 این ساله کجایش ذکر آنها را ندارد و بهترین دعاها دعا چهارم
 هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست **اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمُ مَبَارَكٍ**
وَأَكْرَمُ عَاشٍ جَمَلٍ وَشَمْسٍ رَاقٍ اولش **بِأَمْنٍ بِرَحْمَةٍ مِنَ الْعَبْدِ**
 نیز بخواند بهتر است زیرا که **بعضی** از نسخ قدیمه صحیفه **سجده**
 خواندن آن دعا نیز وارد شده است و دعا نذر به بهترین دعا **ست**
 و درین روز و سایر اعیان **سنت** است خواندن چنانچه **انشاء**
الله تعالی بعد از این در ضمن زیارت مذکور خواهد شد و درین
 عید **سنت** است که افطار بعد از نماز از گوشت قربان شود و آنچه
 احکام این عید قریب است و آن **سنت** مؤکده است و بعضی
 علماء واجب آنستند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که اضحیه واجبست بر هر مسلمانی
 و فرمود که از بر خود البته بکن و از برای عیال خود اگر خواهی
 بکن و اگر خواهی مکن و از امام سید زوجه حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقولست که با حضرت عرض کرد که عید اضحی حضرت
 میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بکنم حضرت

فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا داد خواهد کرد و بهتر است
 که در روز عید بکشد و در روز یازدهم و دوازدهم نیز می‌تواند
 کشت و اگر در مئی باشد روز سیزدهم نیز می‌توان کشت و بهتر
 آنست که رده‌ها زنجیره خریده باشد و مکرر هست قربانی کردن
 حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید که شتر یا گاو
 یا کوسفند یا بز بوده و حیوانات دیگر را قربانی نمی‌توان کرد و
 اگر شتر باشد می‌باید که پنج سال تمام داشته باشد یا زیاده و
 اگر گاو یا بز باشد می‌باید که یکساله اش تمام باشد و داخل
 سال و مرده باشد و اگر دو سال تمام باشد بهتر است و اگر
 کوسفند باشد شش ماهه کافست و اگر هفت ماهه تمام باشد
 بهتر است و میباید که نقصان اعضایش نبوده باشد و کور
 بیک چشم یا هر دو چشم نبوده باشد و بسیار است که راه
 رفتن بر آن دشوار باشد و گوش بریده نباشد و اگر شوشه باشد
 وجداننده باشد باکی نیست و اگر شوق نیز نباشد بهتر است و
 باید که مغز شاخ‌نشسته باشد و اگر پوستش نیز نشسته
 باشد بهتر است و بهتر آنست که بیمار و بسیار بیمار نباشد و
 سئاست که فربه باشد و بسیار لاغر نباشد که پیه بر کرده اش

قربان

نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش نیز نبزیده
 باشد و مکر و هست که اگر خصیه اش مالیده باشند و اگر
 بغیر خصی بهم نرسد خصی نمیتوان کرد و سنت است که
 اگر قریانی شتر یا گاو باشند ماده باشند و اگر کوسفند یا
 بز باشند نیز باشد و سنت است که خود بکشد و اگر نتواند دست
 بروی دست قصاب بگذارد و مددی بکند و طریق کشتن
 آنست که اگر شتر باشد نحر کنند یعنی حربه را مانند کار و یا
 نیزه در کودال پائین کردند شتر فرو برد و اگر بعوض آن زنج کزد
 حرام میشود واجبست که رو بقبله بدارد آنرا و نام خدا
 ببرد و سنت است که آنرا ایستاده دارد رو بقبله بگذارد
 و هر دو دستش را از سر پا تا زانو بر زمین یا تسمه بر یکدیگر
 به پیچد و آنکه نحر میکند در جانب راست شتر بایستد و
 حربه را در نحرش فرو برد و اگر گاو یا بز یا کوسفند باشد
 باید که چهار رک را از کردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رک پیش
 که در دو جانب حلقوم است و رک که در پشت حلقوم است
 که آب علف از آن رک بخوف آن میروند و اگر اینهارا نحر کنند
 حرام میشود و سنت است که دعا را بخواند در وقت کشتن

چنانچه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
 چون قربانی را بخری روی آنرا بقبله کن و در وقت خربانج بگو
 وَجَّهْتُ قَبْرِي لِلَّهِ فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَيْفًا مُسْلِمًا وَمَا
 أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ
 مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ خربانج بکند و بگوید اللَّهُمَّ
 تَقَبَّلْ مِنِّي فرمود که تا نمرد سرش را جدا مکن و چون پوستش
 بکند سنت است که یک حصه را خود و اهل خانه اش بخورند
 و بهتر است که خود بان افطار کند و یک حصه را برادرهای گاه
 بدهد به فرستد و اگر پریشان باشند بهتر است و یک حصه را
 بفقر او سوال کننده کان بدهد و اگر اکثر را تصدق کند
 شاید بهتر است و سنت است که پوست و کله و جمیع اجزای
 حلال آن را تصدق کند و تصرف نکند و به قضایند هم مگر آنکه
 قصاب پریشان باشد و تصدق باو بدهد و در حدیث صحیح
 وارد شده است که پوستش را میتواند باغت کند و بر روی آن نماز
 کند و بنشیند و اگر کوسفند یافت نشود سنت است که قیمت
 و سطن را تصدق بکند و اگر یک حیوان برای خود و عیال خود

بکشد بهتر است و اگر بعد عیال بکشد ثوابش بهتر است و
 از برای پیر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی
 کردن خوب است و اگر از برای حضرت رسول و ائمه معصومین
 علیهم الصلوة والسلام قربانی کند ظاهر خوب است و مستحب
 که حضرت رسول و کوسفند قربانی کردند و در اول فرمودند که
 خداوند این زمین و ازهر که قربان کرده است از اهل بیت
 و در و فرمودند خداوند این زمین و ازهر که قربان کرده
 است از امت من و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام هر سال اول
 یک کوسفند قربانی میکردند و میفرمودند خداوند این
 از پیغمبر است پس یک کوسفند دیگر از بر خود قربان میفرمودند
 و اگر جمعی در نباشد که هر یک قربان جدا بکنند جایز است که
 بایکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفت نفر و جمع
 که خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی روزی چند
 شمرده شده و در احادیث معتبره منقول است که مراد تکبیر گفتن است
 در ایام تشریق پس هر که در منی باشد عقیب پانزده نماز بگوید
 که اولش ظهر روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در
 سایر شهرها عقیب نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز

دوازدهم و مشهور استیجاب است و بعضی واجب آنسته اند و
 اقلش بعد از هر نماز فرضیه یک مرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است
 و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوب است و طریق تکبیر موافق
 حدیث صحیح اینست: **اَكْبَرُ لِلَّهِ اَكْبَرُ لِلَّهِ اَكْبَرُ لِلَّهِ اَكْبَرُ لِلَّهِ اَكْبَرُ**
اَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ اَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَيْنَا اللَّهُ اَكْبَرُ عَلَى مَا رَزَقَنَا
مِنْ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا ابْلَانَا **فصل چهارم در**
 فضایل و اعمال شب روز عید غدیر است و روز عید غدیر
 هجدهم اینماه است و عظیم ترین عیاد است و احادیث از طرق
 عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد
 احصاست و درین مقام بچند حدیث کفای تمام نمائیم
 معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون روز
 قیامت شود چهار روز را بنزد عرش الهی برند بازینست تمام
 مانند عروسی که او را بخانه داماد برند و روز عید اضحی و روز
 فطر و روز عید غدیر و روز جمعه و روز عید غدیر و میا
 آنها مانند ما باشد در میان ستاره کان و آن روز است که حقیق
 ابراهیم خلیل را از آتش نجات داد و این روز کار و زشتی است
 شکر خدا و آن روز است که خدا در آن روز کامل گردانید پس

باینکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام را نصب کرد بخلافت و فضیلت و را وصی بودن
او را ظاهر کردند بر مردمین و نیزه داشت این روز را و این
روز کامل شدن دینست و روزیست که پنی شیطان
بر خاک مالیده شده است و روزیست که اعمال شیعیان
و دوستان آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین در این روز مقبول
میشود و این روزیست که حقیق عملها و مخالفان باطل
میکردند مانند نرها که در میان هوا پراکنده میشود و این
روزیست که خدای عز و جل امر میکند جبرئیل را که نصب کند
کرسی کرامت خدا را در برابر بیت المعمور و جبرئیل بر آن کرسی
بالا میرود و ملک که از جمیع آسمانها نازل او جمع میشوند و ثنا
میکند بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین و استغفار
میکند بر شیعیان امیر المؤمنین و حضرت ائمه معصومین
صلوات الله علیهم اجمعین و دوستان ایشان از فرزندان
آدم و این روزیست که امر میکند خدا ملک که نویسندگان اعمال
را که قلم بردارند از نجبان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه
روز از روز عید غدیر و نویسند هیچ خطا و گناه ایشان را

برای کرامت محمد و علی ائمه صلوات الله علیهم اجمعین و این
روز نیست که خدا زیاده میگرداند مال کسی که عبادت خدا می
کند و نیز روزی که وسعه دهد روز برای عیال خود و برای
خود را و دل از اندام میگرداند از آتش جهنم و این روز نیست که خدا
سعی شیعیان را شکر می کند یعنی مزد میدهد و نگاهبان
ایشان را می آفریند و عمل ایشان را قبول میکند و این روز نیست
که خدا غمها را ایشان را زایل میگرداند و نگاهبان ایشان را که میکند
و روز پنجم شش است و روز عطیه است و روز نهی کردن علم
است و روز بشارت است و روز عید بزرگ است و روز
که دعاها درین مستجاب میگردد و روز موقوف بزرگ است
و روز پوشیدن جامه های نیکوست و روز بخشیدن نگاهبان
شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام است و روز نیست که صلوات
بسیار باید فرستاد بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین
و روز خوشنودیست و روز عید اهل بیت محمد است و روز
قبول اعمال است و روز زیادتی طلب ثواب است و روز استراحت
مؤمنانست و روز سوداگری ایشانست و روز دوستی کردن
شیعیانست بایکدیگر و روز رسیدن بر حجت خداست و

روز ترك بكار و كاهانست و روز عبادتست و روز افطار
نمودن روزه داران است پس هر كه روزه دار برادرين روز
افطار فرمايد چنانست كه ده فيام را افطار کرده باشد و هر فيام
صد هزار كس است و روز تهنيت و مبارك باد است پس هر مؤمن
كه بيايد بكار ملاقات كند چنين تهنيت بگويد **أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي**
جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَسَكِّينَ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
يعني حمد و سپاس خداوند براس است كه گردايند ما را از آنها كه
چند زده اند در ولايت و محبت پادشاه مومنان و ائمه عليهم السلام و اين روز
تبت است در ركعت مؤمنان پس هر كه تبت كند در ركعت مؤمن
خود در روز عيد غدیر حق تعالی نظر ميكند روز قيامت بسوی
او بر حمت و بر آوردن هزار حاجت و در او بنا كند در بهشت از
برای قصری از مروارید سفید و روی او را نورانی گرداند
و اين روز زينت است پس هر كه زينت كند برادر روز عيد غدیر
حق تعالی پيامرزدان برای او هر كاهي كه کرده است از صغیر و
كبره و بفرستد حق تعالی او را ملكي چند را كه بنويسد برای او
حسنات بلند گرداند برای رجاء تا سال اينده مثل اين روز
پس اگر بميرد شهيد مرده باشد و ثواب شهيدان ايشان داشته

باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زنده کاری کند و هر که طعام
 دهد درین روز مومنی چنان باشد که طعام داده باشد جمیع
 و صدیقان او هر که دید که درین روز مومنی داخل کرد انچه
 در قبر او هفتاد نور و قبرش گشاده گرداند و زیارت کند
 در قبر هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهند و زیارت در
 در روز عید غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت امامت و محبت
 ما اهل بیت را بر اهل آسمانها هفت گانه پس پیشی گرفتند باقرار
 بان اهل آسمان هفتم پرنیت داد آنرا بعشیر بعد از آن سبقت
 گرفتند اهل آسمان چهارم باقرار بان پرنیت داد آنرا بپسر
 پسر سبقت گرفت باقرار با اهل آسمان اول پس آنرا زینت
 بخشید ستاره کانرا پس حقیق عرض کرد ولایت ما را بر زمینها
 پس پیشی گرفت باقرار بان مکه معظمه پرنیت داد آنرا بکعبه
 پس پیشی گرفت مدینه طیبه پرنیت داد آنرا بمحمد مصطفی
 پسر سبقت گرفت بسوآن شهر کوفه پرنیت داد آنرا بقبر
 خضر امیر المؤمنین پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس
 اول کوهی اقرار کرد سه کوه بودند کوه عقیق و کوه فیروز و
 کوه یاقوت بانرا سبیل این جواهرها در آنها بهم رسیده پسر سبقت

کوهها یک

گرفتند و باین سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها کردند
 و هر که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نکردید و باز در روز عید غدیر
 عرض کرد ولایت ما را بر آیهما هر که قبول کرد شهرت شد و
 هر که قبول نکرد شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر
 رمضان و هر مرغی که قبول کرد سخن کو و خوش آواز کردید و
 هر که قبول نکرد لال و بداواز کردید و مثل مومنان در قبول کردن
 ولایت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز عید غدیر مانند مثل
 ملک که است در قبول کردن سجده حضرت آدم و مثل آنها که
 قبول ولایت آنحضرت نکردند و روز عید غدیر مانند مثل
 شیطان است در قبول نکردن سجده حضرت آدم و در روز عید
 غدیر این آیه نازل شد اَلْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ اَتَمَمْتُ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِينًا یعنی امروز
 کامل گردانیدم از برای شما دین شما را و تمام گردانیدم بر شما
 نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس حضرت
 فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبر مرا مگر آنکه وصی و
 خلیفه خود را در این روز نصب کرده است و کلین
 بسند معتبر ولایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام

پرسیدند که ایام سال از عید هست غیر جمعه و فطر و
 با عید هست که از همه حرمتش بیشتر است را و گفت کدام
 عید است فرمود که آن روزیست که نصب کرد رسول خدا
 صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین با بخلاف خود و فرمود
 که هر که من مولا و آقا و امیر پس علی مولا و آقا و پیشوای اوست
 و آن روز هجدهم ذی الحجه است را و گفت که چکار در آن روز
 باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محمد آل محمد
 یاد کنید و برایشان صلوات بفرسید و وصیت کرد رسول خدا
 امیر المؤمنین علیه السلام که این روز را عید گرداند و هر چه بخواهد
 وصی خود را وصیت میگرد که این روز را عید گرداند و بر تو
 دیگر فرمود که روزه روز عید غدیر کفاره شصت سال کاه است
 و بر روایت دیگر منقولست که مفضل از حضرت صادق علیه السلام پرسید که
 امر میکنی مرا که روز عید غدیر را روزه بدارم فرمود آری و الله
 بدرستی که درین روز خدا توبه حضرت آدم را قبول کرد بشکر
 آن این روز را روزه داشت و درین روز خدا حضرت ابراهیم را
 از آتش نجات داد و بشکر آن این روز را روزه داشت و درین روز
 حضرت موسی هارون را وصی خود گردانید و این روز را بشکر این نعمت

اروی الله اری الله

وصیت

روزه داشت و درین روز حضرت عیسی صی خود شعوز الصفا
را ظاهر گردانید و این روز را بشکر حق تعالی روزه داشت و درین روز
حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین خلیفه و جانشین
خود گردانید و فضیلت صایا و را بر خلق ظاهر گردانید و
این روز را بشکر این نعمت روزه داشت و این روز روزه داشتن
و روز عبادت و روز طهارت و روز نیک کردن است
بابادان مؤمن و روزیت که خدا از مؤمنان خوشنود میگرد
و بنی شیطان بر خاک مالیده میشود و بسند مغیر از ابن ابی نصر
منقولست که گفت روز حضرت امیر رضا علیه بود و جماعت بسیار
حاضر بودند و فضیلت روز عید غدیر مذکور شد و بعضی
از حاضران انکار کردند حضرت فرمود که پدرم از پدرانش روایت
که روز عید غدیر در آسمان مشهور تر است از زمین و بدستیکه
خدا را در فردوس اعلی قصر هست که یک خشت آن از طلاست
و یک خشت آن از نقره و در آن قصر صد هزار قبه است از یاقوت
سرخ و صد هزار خیمه است از زمرد سبز و خاکش مشک و
عنبر است و در آن چهار هزار بیت نهم از شراب نهری از آب و
نهری از شبنم و نهری از عسل و در آن درختان هست از

در حدیث

کردند

انواع میوه ها و بر آن درختان مرغان خوش الحان هستند بدین
 آنها از مر و اید است با آنها آنها از یاقوت و انواع نغمه ها خوانند
 کی میکنند چون روز عید غدیر میشود در آن قصر جمیع اهل
 آسمانها و تپید و تقدیر و قهلیل میکنند و آن مرغان نیز
 میکنند و در میان آن آب فرو می ریزند و بر آن مشک و عنبری
 غلطند و چون مشک که جمیع میشوند و پر واز میکنند و مشک و
 عنبر بر سر ایشان می افشانند و درین روز هزار حضرت فاطمه علیها
 السلام که در شب فاف آنحضرت سدره المنتهی درخت طوبی
 نثار کردند بر یکدیگر بگرمی فرستند و چون آخرین روز میشود
 نذر بایشان از جانب بالا علی میرسد که برگردید بسوی درجه و مرتبه
 خود پس تحقیق این کردید از کائنات و خطا و لغزش مثل این روز
 از سال آینده برای کرامت و علی صلوات الله علیه واپس حضرت فرمود
 ای پسر ابی نصر هر جا که باشی که نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام حاضر شو بدستی که خدا درین روز می آرد از هر مرد مؤمن
 وزن مؤمنه گاه شصت سال ایشان را و درین روز آزاد میکند
 از آتش جهنم و برابر آنچه آزاد کرده است و ماه رمضان و شب قدر
 و شب قدر یکدر هم که درین روز به برادر مؤمن بدهی برابر است با

هزار در هم که در اوقات یکر بدی احسان درین روز به برادر
مؤمن خود و شاگردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا سو کند
که اگر مریم این روز را بداند چنانچه باید هر آینه هر روز و هر
بایشان ملکه مصافحه میکند و زیارت حضرت امیر المؤمنین
درین روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور و موافق روایت
صفوة و غیر آن اگر از دور زیارت کند و رکعت نماز زیارت
بجا آورد و رکعت اول بعد از حمد سوره انا انزلناه و در رکعت
دوم سوره قل هو الله بخواند پیرایند عاجزانند اللهم صل علی و علیک
و آخر نبیک و وزیرم و حبیب و خلیله و موضع سر و خیر
من سرته و وصیه و صفوته و خالصته و آمین و ولیه
اشروعته الذین امنوا به و آتی زیت و باب حکمیه و
الناطق بحجته و الداعی الی شریعتہ و المناضی علی سنتیه و
خلفیه علی امتیه سید المسلیین و امیر المؤمنین و قائم
الغز المجلین افضل ما صلیت علی احد من خلقک و اصفیائک
و اوصیاء انبیاءک اللهم انی اشهد انه قد بلغ عن نبیک ما
حُمِل و رُغی ما استُحفظ و حُفظ ما استودع و حلل حلالک
و حرّم حرّمک و اقام احکامک و دعا الی سبیلک و الی

أَوْلِيَّائِكَ وَأَعْدَاكَ وَأَعْدَاءَكَ وَجَاهِدَ لَنَا كَثِيرَ غَزَائِكَ وَ
 الْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ لَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ
 مُدْبِرٍ لَا نَأْخُذُكَ فِي اللَّهِ لَوْ مَنَّا لَا نَمُوتُ حَتَّىٰ بَلِّغَ فِي ذَلِكَ الرِّضَا وَسَلِّمْ
 إِلَيْكَ لِقْضَاءِ عَبْدِكَ مُخْلِصًا وَتَصَحَّحَ لَكَ جُحْدُهُ حَتَّىٰ آتَاهُ الْيَقِينُ
 فَقَبَضَهُ إِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَلِيًّا تَقِيًّا رَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًّا
 مَهْدِيًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَاصْفِيَّا إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَآكِرِ
 إِشَارَهُ كَذَلِكَ شَتَّ شَهَادَتِ جَانِبِ قَبْرِ شَرِيفِ أَنْخَضَرِ وَأَيُّزِيَارِ
 رَانِيزِ بَخَوَانِدِ مَهْتَرِ اسْتَاسَلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةُ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَجُجْنُهُ عَلَى
 عِبَادِهِ أَشْهَدُ لَقَدْ جَاهَدْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
 وَعَلِمْتَ بِكِبَارِهِ وَأَتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّىٰ
 دَعَاكَ اللَّهُ إِلَىٰ جَوَارِهِ فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِإِخْيَارِهِ لَكَ كَرَمٌ تَوَالِيهِ
 وَالزَّمَانُ عَدَاكَ الْحُجَّةُ فِي قُلُوبِهِمْ إِيَّاكَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَّةِ الْبَالِغَةِ
 عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسِي مُطَهَّرَةً
 بِقُدْرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ مُوَلَّوَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَايِكَ حُجَّةً صَفْوَةً
 أَوْلِيَّائِكَ مُجَوَّبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَاؤِكَ صَابِرَةً عِنْدَ نَزُولِ بَلَاءِكَ

شَاكِراً لِفَوَاضِلِ نِعَمَاتِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ الْإِيمَانِ مُشْتَاقَةً إِلَى فِرْحَةِ
لِقَائِكَ مُتَرَدِّدَةً إِلَى تَقْوَى يَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ
مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ عَدَائِكَ مَشْغُولَةً غَيْرَ الدُّنْيَا بِحِمْدِكَ وَشَاكِرَةً
أَلَهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ إِلَيْكَ وَالْهَمَّةُ وَسُبُلُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ
شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَالصَّحِيحَةُ وَأَفْئِدَةُ الْعَارِفِينَ
مِنْكَ فَارِغَةٌ وَأَصْوَاتُ الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابُ الْإِجَابَةِ
لَهُمْ مُفْتَحَةٌ وَدَعْوَةٌ مِنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ مِنْ آثَابِ
إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعِبْرَةٌ مِنْ بَكْيٍ مِنْ خَوْفِكَ مُرْحُومَةٌ وَالْإِعَانَةُ
لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِكَ مُوجُودَةٌ وَالْإِعَانَةُ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْذُولَةٌ
وَعَدَايَكَ لِعِبَادِكَ مُتَجَرَّةٌ وَذَلَالَتُ مِرَاسْتِقَالَكَ مُقَالَةٌ وَكَمَالُ
الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مُحْفُوظَةٌ وَلَذَلِكَ لِحُلَاثِ قِيَمٍ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ
وَعَوَايِدُ الْمَرْبُودَاتِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَالِدُ السُّطُوعِ مِنْ مَعْدَةٍ وَمَنَاهِلُ
الْخِيَالِ لَدَيْكَ مُتَرَعَّةٌ أَلَهُمَّ فَاسْتَجِبْ لِعُمَائِي وَأَقْبِلْ شَأْنِي وَ
وَاجِّعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي وَاجْبَأْنِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَحُجْرَ
وَالْحُسَيْنِ وَالْأَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَةِ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ
عَلَيْهِمْ أَمَّا بَعْدُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَنُفَيْتُ مِنْهُ أَيُّ مَنَاسِكٍ وَغَايَةِ رَجَائِي
فِي مُقْبَلِهِ وَمَتَوَالِيٍّ وَكَرْبَعَانِ فَمَا زِلْتُ لِيَزْيَارَتِ رَابِعِلْأَرْبَعِ

و اخرا ند عا را بخواند شاید بهتر باشد و شعیب بن عبد بن زبیر شیبلی گویند
 بسیار و در شب نیز مناسبست که این یکتا را بجا آورند و نماز و نشستن
 وارد شده است چون سندی معتبر نبود ابراد نمودیم و اما فضیلت
 روزه داشتن و تصدق کردن و افطار روزه دار نمودن در پیروز
 درین ابواب حادیت بسیار است انجمله آنها این و این است که حضرت
 صادق علیه السلام فرمود که روزه روز عید غدیر برابر است با روزه
 عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام دنیا عمر بپاید و روزه بدارد و روزه
 این روز برابر است با ثواب و و روزه داشتن برابر است نزد خدا
 با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ خداست و خدا نفرستاده است
 پیغمبر را مگر آنکه این روز را عید کرده است و حرمت آن را داشته
 است و نامش را آسمان روز عید معهود است و نامش در زمین
 میثاق ما خد و جمیع مشهود است و هر که در این روز مؤمن را
 افطار فرماید ثواب کسی دارد که ده فیما را طعام دهد که هر یک
 صد هزار گراست و ثواب کسی دارد که طعام دهد و آب دهان
 عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان
 و صالحان را در سال قحط و یکدیگر هم که در این روز تصدق کند
 برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق کند پس

فرمود که شاید گمان کنی که خدا رونی خلق کرده است که حرمش
ازین روز بهتر باشد نه والله نه والله نه والله و برایت دیگر فرمود
روزی اش برابر است با شصت ماه از ماهها حرام که روز بهدارند
فرمود که روز عید غدیر و روز سرور و شادیت و **بسیار** معتبر
از فیاض بن محمد منقول است که گفت در روز عید غدیر مردم
در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودند و آنحضرت در آنروز
مخصوصا و خویشان و اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشانرا نگاه داشته
بود که در شب افطار کنند و بخانها ایشان طعام و زرها و
خلعتها و ستاحی کفش و انگشتر نیز فرستاد و بایشان خاتمتها و غره
شفقت فرمود و ملازمان و خدمتکاران خود جامها و نو
بسیار نفیس بپوشانیده بود و فضیلت اینروز را برای مردم نقل
میفروود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالها خلافت حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام روز جمعه با عید غدیر در یک روز جمع
شد پس بعد از پنج ساعت که آنروز گذشت بر منبر بالا رفت
خطبه طولانی خواند و فضایل و زهد برایش بیان فرمود
نامها بسیار از برای اینروز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای
این مجمع برگردید بخانه خود و توسعه کنید بر عیال خود احسان

و نیکی کنید نسبت به برادران مؤمن خود و در خانه خود برادران
مؤمن را جمع کنید و نیکی و نسبت بایشان بکنید و یکدیگر را
تهنیت و مبارکباد بگوئید و نیکی احسان کردن در یز و
مال را و عمر را زیاده می کند و مهر با بیای یکدیگر کردن موجب
رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با اعیال خود
برادران مؤمن خود و اظهار شاد و خوشحالی کنید و هر که امید
احسان شما دارد در حق و تقصیر مکنید و ضعیفان و فقیران
و غلامان و کنیزان را با خود برابر کنید بدو سستی که دادن
یک درهم در یز و برابر است با دو سیست هزار درهم و حق
زیاده نیز عطا می کند و روزه این روز را حقیق سنت گردانید
و ثوابش مانند ثواب کسی که دایده که از او دنیا تا آخر دنیا
عبادت کند بآنکه روزها روزه بدارد و شبها عبادت
بایستد و کسی که بر آورد حاجت برادر مومنی پیش از آنکه
او اظهار کند و از روی غیبت و خواهرش را و نیکی کند چنان
باشد که این روز را روزه داشته باشد و تمام شبش عبادت
کرده باشد و هر که در شبش مومنی افطار فرماید چنان باشد
که هزار هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرمود باشد

پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفل احوال چند بن نفر
از مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود و هرگاه چنین کند من
ضامنم از خدا که امان یابد از کافرشدن و فقیر شدن و اگر
بمهر در آتش یاد رانز و زیاعدا زان تا عید غدیر آید
بدون آنکه بکهره بسپاردی بکذالبته آمرزیده است
و هر که قرضی کند بر این روز برادران خود مضامنم بر خدا
که اگر او را زنده بدارد یا بمیراند آن قرض از او محمل شود و از
دوش او برارد و چون بایکدی یک ماقات کنند مصافحه کنید
و بن بانهای یکدیگر را تهنیت بگوئید و آنچه گفتم حاضران بخوانند
بگوئید و تونکران رعایت کنند فقیران را و اقویار دستگیر
کنند ضعیفان را حضرت رسول صلی الله علیه و آله بهمراه آنها را امر
فرمود و بدانکه غسل را و لایین و نرسنت مؤکده است
ولما کیفیت نماز روز عید غدیر نماز مشهور شائست که
از حضرت صادق علیه السلام روایت گرداند که هر که نهم ساعت
پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سو
حمد بگمربیه و قل هو الله و انا انزلناه و ایه الکرسی تا هم فیه الله
هر یک ده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حق تعالی با صد هزار

حج و عمره و هر حاجت از حاجت‌های دنیا و آخرت که از خداوند بزرگوار
 سوال کنی البته با سزا و عاقبت برآورده شود و چون برادر مؤمن
 را ملاقات کنی بگو الحمد لله الذي اكرمنا بهذا اليوم وجعلنا من
 المؤمنين بعهد الله عهدنا و ميثاقه الذي وثقنا به من
 ولاية و لاه آخره و القوا و يقسطه و لم يجعلنا من الجاحدين
 و المكدن بين يوم الدين يعني سپاس خدایا که ما را
 کرامت‌اش باین روز و کردار ما را از ایمان و رنده‌گان کردار
 ما را از وفاکننده‌گان بعهد خود که عهد گرفته است بر ما و پیمانیکه
 محکم گردانیده است بر ما که ولایت لیاقت احرام است و آنها که
 حکم میکنند بعد از تو می‌خالق و نکردند ما را از بخار گشته
 گان و تکه‌نیز گشته‌گان بر و زجا و فرمود که بعد از نماز این دعا
 بخواند رَبَّنَا اِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا
 بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا
 مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ إِنِّي شَهِيدُكَ وَكَفَى بِكَ
 شَهِيدًا وَاشْهَدُ مَلَكُكَ وَانْبِيَاءُكَ وَحَمَلَةُ عَرْشِكَ وَسُكَّانُ
 سَمَوَاتِكَ وَارْضِيكَ بِإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَعْبُودُ لَا

نَعْبُدُكَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا وَ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ
عَبْدُكَ وَقَوْلًا نَبِيًّا سَمِعْنَا وَاجْتَبَيْنَا وَصَدَقْنَا الْمُنَادِي
رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَذَا نَادَى بَيْنَهُمَا عَنْكَ بِاللَّهِ أَمْرُهُ
أَنْ يُبْلَغَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ وَلايَةٍ وَلِي أَمْرِهِ وَحَدَّثَتْهُ وَ
أَنْذَرَتْهُ أَنْ تَبْلُغَ مَا أَمْرَتْهُ بِهِ أَنْ تَسْخَطَ عَلَيْهِ وَمَا بَلَغَ رِسَالَتَهُ
عَصَمَتْهُ مِنَ التَّلَاسِ فَنَادَى مُبِلِّغًا عَنْكَ لَا مَرَكْتُ مُؤَلَاهُ
فَعَلَى مُؤَلَاهُ وَمَرَكْتُ وَلِيٍّ فَعَلَى وَلِيٍّ وَمَرَكْتُ نَبِيٍّ فَعَلَى
أَمِيرٍ وَرَبَّنَا قَدْ اجْتَبَيْنَا دَاعِيكَ لِنُذْهِرَ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
إِلَى هَذَا الْمُهْدَى عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا
لِبَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَاهُمْ وَوَلِيَّهُمْ رَبَّنَا آمَنَّا
وَاتَّبَعْنَا مَوْلَانَا وَوَلِيَّنَا وَهَادِيَنَا وَدَاعِيَنَا وَدَاعِيَ الْأَنَامِ وَ
صِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ وَحُجَّتُكَ الْبَيْضَاءُ وَسَبِيلُكَ الَّذِي دَاعَى إِلَيْكَ
عَلَى صِبْرَةٍ هُوَ وَمَنْ تَبِعَهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
وَأَشْهَدُ أَنَّهُ أَلَمَامُ الْهَادِي الرَّشِيدُ إِبْرَاهِيمَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي
ذَكَرْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلِكَ الْحَى وَلَا نَكَ قُلْتَ وَلَمْ يَكُنْ فِي أَمْرِ
الْكِتَابِ لَدَيْنَا عَلَى حَكِيمٍ أَلَلَّهُمْ فَإِنَّا شَهِدُ بَأَنَّهُ عَبْدُكَ

وَالْهَادِي مُرَبِّعِدِنِيكَ لِنَذِيرِ الْمُنْذِرِ وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ
وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْعَزْمِ الْمُجْلِبِينَ وَحُجَّتِكَ الْبَالِغَةِ وَ
لِسَانِكَ الْمَعْبُورِ عَنْكَ فِي خَلْقِكَ وَإِنَّهُ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي
بِرِّيَّتِكَ وَدِيَانَتِكَ وَخَازِنُ عَلَيْكَ وَأَمِينُكَ الْمَأْمُونُ الْمَأْخُودُ
مِيثَاقَهُ وَمِيثَاقُ رَسُولِكَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ
وَبِرِّيَّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ وَالْوَحْدَانِيَّةِ وَالرُّبُوبِيَّةِ
بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيَّكَ
وَالْإِفْرَادَ بِوِلَايَتِهِ تَمَامَ وَحْدَانِيَّتِكَ وَكَمَالِ دِينِكَ وَمَقْلَ
نِعْمَتِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِرِّيَّتِكَ فَقُلْتُ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ
الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْأَمَانَةُ لِعَلِيٍّ وَتَمَامُ نِعْمَتِكَ
عَلَيْنَا يَا لَذِي جَدَّدَتْ لَنَا مِنْ عَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ ذِكْرَنَا
ذَلِكَ وَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ الْإِخْلَاصِ وَالْقَصْدِ بِقَوْمِيَّةِ
وَمِنْ أَهْلِ الْوَفَاءِ بِذَلِكَ وَلَمْ تَجْعَلْنَا مِنْ أَتْبَاعِ الْمَغْيِبِينَ
وَالْمُبْدِلِينَ وَالْمُخْرِفِينَ وَالْمُبْتَكِينَ إِذَا نِ الْإِنْعَامِ وَ
الْمَغْيِبِينَ خَلَقَ اللَّهُ وَمِنْ لَذِي اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

فَانَا هُمْ ذَكَرَ اللهُ وَصَدَّقَهُمْ غَيْرَ السَّبِيلِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ اَللّهُمَّ الْعِزَّ
الْجَاهِدِيْنَ وَالنَّائِكِيْنَ وَالْمَغِيْبِيْنَ وَالْمُبْدِيْنَ وَالْمُكْذِبِيْنَ يَوْمَ
الَّذِيْنَ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْآخِرِيْنَ اَللّهُمَّ فَكِّرْ لِحُجَّتِكَ عَلَيَّ اِنْعَامِكَ
عَلَيْنَا يَا هُدَا الَّذِي هَدَيْتَنَا بِهٖ اِلَى لَآءِ اَمْرِكَ مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ الْاَيْمَّةُ الْهُدَا الرَّاشِدِيْنَ وَاَعْلَامُ الْهُدَا وَ
مَنَارُ الْقُلُوْبِ وَالنَّقْوَى الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى كَمَالِ بَيْتِكَ وَتَمَامِ
نِعْمَتِكَ وَمَنْ يَزِيْهِمْ وَبِمَوَالِيَتِهِمْ رَضِيْتَ لَنَا الْاِسْلَامَ دِيْنًا
رَبَّنَا فَكِّرْ لِحُجَّتِكَ اَمَّا وَصَدَّقْنَا بِمَيْتِكَ عَلَيْنَا يَا رَسُوْلَ الْاَنْبِيَا
الْمُنْذِرِ وَالنَّاسِ وَاللَّهْمَّ وَعَادِيْنَا عَدُوَّهُمْ وَبِرَثْنَا مِنَ الْجَاهِدِيْنَ
وَالْمُكْذِبِيْنَ يَوْمَ الَّذِيْنَ اَللّهُمَّ فَكِّرْ كَاذَلِكَ مِنْ شَانِكَ يَا
صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مَنْ لَا يَخْلِفُ لِمُعَادِيَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِيْ شَأْنٍ
اِذَا اَتَمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ بِمَوَالِيَتِكَ الْمَسْئُوْلَةِ عَنْهُمْ عِبَادَكَ
فَاِنَّكَ قُلْتَ ثُمَّ لَتَسْتَلُنَّ يَوْمَئِذٍ غَيْرَ النِّعَمِ وَقُلْتَ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُوْلُوْنَ وَمَنْنْتَ عَلَيْنَا بِشَهَادَةِ الْاَنْبِيَا
وَبِوَلَايَةِ اَوْلِيَائِكَ الْهُدَا بَعْدَ النَّبِيِّ الْمُنْذِرِ وَالسِّرِّ الْجَلِيْبِ
فَاَكْمَلْتَ لَنَا يَوْمَ الَّذِيْنَ اَتَمَمْتَ عَلَيْنَا النِّعَةَ وَجَدَدْتَ لَنَا
عَهْدَكَ وَذَكَرْتَنَا بِمِثَاقِكَ لِمَا خَوَّضْنَا فِيْ اَبْتِلَاءِ خَلْقِكَ يَا نَا

وَجَعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ وَلَمْ تُنْسِ أَنْ ذَكَرَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَذَاخَرْتَنِي
 مِنْ بَنِي أَدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدُهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِكُمْ
 قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا يَمِينُكَ وَلَطُفِكَ وَإِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 رَبُّنَا وَمُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَنَبِيُّنَا وَعَلَى أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَبْدُكَ اللَّهُ أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَجَعَلْتَهُ آيَةً لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِكَ الْكِبَرَى وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمَ وَالنَّبَا الْعَظِيمَ
 اللَّهُ هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ مَسْئُوكُونَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ
 شَانِكَ أَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِالْهُدَايَةِ إِلَى مَعْرِفَتِهِمْ فَلْيَكُنْ مِنْ شَانِكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا اللَّهُ
 أَكْرَمَنَا بِهِ وَذَكَرْتَنَا فِيهِ عَهْدَكَ وَمِيثَاقَكَ وَأَتَمَمْتَ دِينَنَا
 وَأَتَمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَجَعَلْنَا يَمِينُكَ مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ لَكَ
 وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ أَوْلِيَائِكَ الْمَكْذِبِينَ يَوْمَ
 الذِّبْرِ فَاسْأَلْكَ يَا رَبِّ تَمَامَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَأَنْ تَجْعَلَنَا
 مِنَ الْمُؤَقِنِينَ وَلَا تُخْلِقْنَا بِالْمَكْذِبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا قَدْرَ صَدَقِ
 مَعَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ مَا مَا يَوْمَ تَدْعُو كُلُّ نَاسٍ
 بِإِمَامِهِمْ وَاحْشُرْنَا فِي ثَمَرَةِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الْأَيُّمَةِ الصَّادِقِينَ
 وَاجْعَلْنَا مِنَ الْبَرَاءَةِ مِنَ الَّذِينَ هُمْ دُعَاةٌ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ وَاجْنُبْنَا عَلَىٰ ذَٰلِكَ مَا أَحْيَيْنَا وَاجْعَلْ لَنَا مَعَ
 الرَّسُولِ سَبِيلًا وَاجْعَلْ لَنَا قَدْ مَصْدِقَ فِي الْفَجْرِ إِلَيْهِمُ اللَّهُمَّ
 وَاجْعَلْ مَحْيَانَا خَيْرَ الْحَيَا وَمَمَاتَنَا خَيْرَ الْمَمَاتِ وَمُنْقَلَبَنَا
 خَيْرَ الْمُنْقَلَبِ عَلَىٰ مَوْلَانَا أَوْلِيَاءِكَ وَمُعَادَاتِكَ عَدَائِكَ
 حَتَّىٰ تَوْفِينَا وَكُنْتَ عَنَّا رَاضٍ قَدْ وَجِبْتَ لَنَا فِي جَنَّتِكَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْمُتَوَّي مِنْ جُورِكَ فِي دَارِ الْمُقَابَلَةِ
 مِنْ فَضْلِكَ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْعُذُوبُ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ
 كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّاهُ الْإِبْرَارُ رَبَّنَا وَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
 عَلَىٰ سَوَابِكَ وَلَا تُخَيِّبْنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
 اللَّهُمَّ وَاحْشُرْنَا مَعَ الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ مِنْ آلِ رَسُولِكَ تَوْفِيقُ
 بَيْرِهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَايَتِهِمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَيَا لَكَ فَضْلَتُهُمْ بِهِ عَلَى الْعَالَمِينَ
 جَمِيعًا أَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِيَا هَذَا الَّذِي أَكْرَمْتَنَا فِيهِ بِالْمَوْلَا
 بِعَهْدِكَ الَّذِي عَمِدْتَهُ إِلَيْنَا وَبِالْمِيثَاقِ الَّذِي وَاقَفْتَنَا بِهِ
 مِنْ مَوْلَانَا أَوْلِيَاءِكَ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ عَدَائِكَ أَنْ تُنِيمَ عَلَيْنَا
 نِعْمَتَكَ وَلَا تَجْعَلَهُ مُسْتَوْدَعًا وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا وَلَا تَسْلُبْنَاهُ
 أَبَدًا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَارْزُقْنَا مِرَافَقَةَ وَلِيِّكَ الْهَادِ

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

رُؤُوسُكَ

مُحَمَّدٌ

الْمَهْدِي إِلَى الْهَدْيِ وَتَحْتَ لَوَائِهِ وَفِي مَرْتَبَةِ شَهَادَةِ صَادِقِينَ
 عَلَى بَصِيرَةِ مَرْبِّكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَكَرَامَتِ
 بَرَاوِدِ شَوَارِشُود بَايَنْزِ وَايْتِ عَمَلِ بَكَنْدِ كِه شَيْخِ مَفِيدِ دِيكَرَانِ
 اِنْ حَضَرْتِ صَادِقِ عَلِيٍّ رَايْتِ كِرْدِه اَنْدِه رِه كِه دَر مَرْوَزِ غَدِ
 دَوْر كَهْتِ نَمَازِ بَكَنْدِ هَرْ وَقْتِ كِه خَوَاصِدِ وَكَرَنْزِ دِيكَرِ بَرِ
 يَكَنْدِ كِه دَر اَنْسَاعِ حَضَرْتِ سَوَّلِ اِلَهِ عَلَيْهِ اِلَهِ حَضَرِ
 اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَر غَدِ خَمْرِ بَرِ اَمْرِ دِي مَامُتِ وَخَلَاقِ
 نَصَبِ كِرْدِ بَهْتَرِ اسْتِ بَعْنِي هَرْ سُوْرَه كِه خَوَاصِدِ وَكَرْدِ رِكَعَاتِ
 اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ وَدَر رِكَعَاتِ وَفَرْجِ قَوْحِدِ بَخَوَاصِدِ چَا نَچِه دَر وَايْتِ
 مَعْنِي وَارِدِ شَدِه اسْتِ بَهْتَرِ اسْتِ پَرِ بَجِدِ رُوْدِ وَصَدِ بَارِ شُكْرِ اِلَهِ
 شُكْرِ اَبُكَوِيْدِ وَچُونِ سَرِ اَزِ بَجِدِ بَرِ اَرِدِ اِيْنْدِ عَا بَخَوَاصِدِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ
 يَا اَرْكَكَ الْحَمْدُ وَحَدِّكَ لِاَشْرِيكَ لَكَ وَاَنْتَ وَاحِدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوٌ اَحَدٌ وَلَنْ مُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَ
 رَسُوْلُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِيْ شَأْنِ كَمَا كَانَ
 مِنْ شَأْنِكَ اَنْ تَفْضَلَكَ عَلَيَّ يَا زَجَلْتَنِيْ مِنْ اَهْلِ اَحَابِيْكَ وَاهْلِ
 بَيْتِكَ وَاهْلِ عَوْتِكَ وَوَقَفْتَنِيْ لَدَاكَ فِيْ مَبْتَدَاِ خَلْقِيْ تَفَضَّلَا
 مِنْكَ وَكَرَمًا وَجُودًا ثُمَّ اَرَدْتَنِيْ الْفَضْلَ فَضْلًا وَالْجُودَ جُودًا

وَالْكَرَمَ كَمَا رَأَوْهُ مِنْكَ وَرَحْمَةً إِلَى أَنْجَذْتِ ذَلِكَ الْعَهْدَ لِي
تَجِدِي بَعْدَ تَجْدِيدِ لِي خَلْقِي كُنْتُ نَسِيًا مَنِيًّا نَاسِيًا سَاهِيًّا
غَاوِيًّا فَاتَمَّتْ نِعْمَتُكَ بِي أَنْ ذَكَرْتَنِي لَكَ وَمَنْنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَهَدَيْتَنِي
لَكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ يَا أَلْهِى سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَتِمَّ لِي ذَلِكَ
وَلَا تَسْلُبْنِي حَقِّي تَوَقَّافِي عَلَى ذَلِكَ وَأَنْتَ عَزِيزُ الْإِصْرِ فَالْكَرَمَ لِي
وَأَنْ تَتِمَّ نِعْمَتُكَ عَلَيَّ أَلْهِى سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاجْبُدْنَا عِيكَ مِنْكَ
فَلَا تُحْمِزْ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ أَمَّا يَا أَلْهِى وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ وَرَسُولُهُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَدَقْنَا
وَاجْبُدْنَا عَمَّا لِلَّهِ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مَوْلَاةٍ مَوْلَانَا وَمَوْلَى
الْمُؤْمِنِينَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ طَالِبِ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي سُوْلِهِ وَالصِّدِّيقِ
الْأَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلَى بَرِيَّتِهِ الْمُؤَيَّدِ بِهِ نَبِيِّهِ وَدِينُهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ
عَلَّامُ الْغُيُوبِ وَخَارِنَا أَعْلَى وَغَيْبَةِ غَيْبِ اللَّهِ وَمَوْضِعِ سِرِّ
اللَّهِ وَأَمْرِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَشَاهِدُهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَلْهِى رَبَّنَا إِنَّا
سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي بِالْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا
فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْدَارِ
رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا نَحْزُنَا بِوَمَرِ الْقِيَامِ إِنَّكَ
لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ فَإِنَّا رَبَّنَا بِمِنْكَ وَلَطُفِكَ أَجْبَدْنَا أَعْيِكَ وَ

اَتَّبَعْنَا الرَّسُولَ وَصَدَقْنَا هُ وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ وَكَفَرْنَا
 يَا حُجُبُ وَالطَّاغُوتُ قَوْلُنَا مَا تَوَلَّيْنَا وَاحْشُرْنَا مَعَ اٰمِنُنَا وَاِنَّا
 بِهِمْ مُؤْمِنُونَ مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسْلِمُونَ اَمَّا سِرُّهُمْ وَ
 عَلَانِيَتُهُمْ وَشَاهِدُهُمْ وَعَالِيَتُهُمْ وَحِجَّتُهُمْ وَمَبِيتُهُمْ وَرَضِيَانُهُمْ
 اٰثِمَةٌ وَقَادَةٌ وَسَادَةٌ وَحُسْبَانُهُمْ بَيْنُنَا وَبَيْنَ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ
 لَا يَنْتَبِغِي بِهِمْ بَدَلٌ وَلَا يَنْتَهِدُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيَّةٌ وَبَرٌّ نَا إِلَى اللَّهِ مِنْ
 كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنْ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَكَفَرْنَا يَا حُجُبُ وَالطَّاغُوتُ وَالْأَوْتَانُ الْأَرْبَعَةُ وَأَشْهِجُهُمْ
 وَأَبْنَاءَهُمْ وَكُلَّ مَنْزِلٍ مِنَ الْأَهْلِ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى
 الْآخِرِ اَللَّهُمَّ اِنَّا شَهِدُكَ اَنَّا نَدْبُهُنْ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَالْحَجَّاجُ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا وَدِينُنَا مَا دَانُوا بِهِ مَا قَالُوا
 بِهِ قُلْنَا وَمَا دَانُوا بِهِ دِينًا وَمَا أَنْكَرُوا أَنْكَرْنَا وَمَنْ وَالُوا وَالَيْنَا
 وَمَنْ عَادُوا وَعَادَيْنَا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنَّا وَمَنْ تَبَرَّأُوا مِنْهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ
 وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَيْهِ اَمَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِينَا وَاتَّبَعْنَا
 مَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِم اَللَّهُمَّ قَتَمْنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَاهُ وَ
 اجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَاحْشِنَا مَا
 أَحْيَيْنَا عَلَيْهِ وَآمَنَّا مَا مَاتَ عَلَيْهِ اَلْحَمْدُ اٰمِنُنَا فِيهِمْ نَا تَمَّ

وَاَيُّهُمْ ثَوَابِي عَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللَّهِ نَعَادِي فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي النَّبَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ وَثَابِتِي لَكَ رَاضُونَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بار سجده رود صد بار بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَصَدِّقًا شُكْرًا لِلّٰهِ بگوید
پس حضرت فرمود هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد
که در روز غدیر نزد حضرت رسول صلعم حاضر شده باشد با حضرت و این
المؤمنین بیعت کرده باشد و درجه او در بهشت با درجه راست
کویا و تصدیق کشته گان باشد که تصدیق خدا و رسول را زور
کردند که مانند سلمان و ابودر و مقلد او مانند کسی باشد که شهید
شده باشد با حضرت رسول و با حضرت مبرا المؤمنین علیهم السلام
و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام و مانند کسی باشد
که در زیر علم صاحب الامر و در زمره خیمه آنحضرت بوده باشد از نجیبان
و نقیبان و کزیده گان آنحضرت **وَاَيْضًا** شیخ مفید روایت کرده است
که سنت است که این دعا در روز غدیر بخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِیٍّ وَلِيِّكَ وَالسَّانِ وَالْقَدْرِ اَللّٰهُمَّ خَصِّصْهُمَا
بِهِ رَوْحَ خَلْقِكَ اَنْ تَصِلَ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَازْنَتَبْتَ اَبْهَامَیْ کُلِّ
خَبْرٍ عَاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَئِمَّةِ الْقَادَةِ وَالدَّعَاةِ
السَّادَةِ وَالْجُومِ الظَّاهِرَةِ وَالْاَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ وَسَاسَةِ الْعِبَادِ

بولا این حضرت

وَأَزْكَانَ لِيْلَادٍ وَالتَّافَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفِينَةِ النَّاجِيَةِ الْجَارِيَةِ
 فِي اللَّحْجِ الْغَامِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَ صَلَاتٍ عَلَيْكَ وَ
 أَزْكَانَ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمِ دِينِكَ وَمَعَادِنِ كَرَامَتِكَ وَ
 صَفَوَاتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْإِنْفِيَاءِ الْإِنْفِيَاءِ
 الْجَبَّارِ الْأَبْرَارِ وَالْبَابِ الْمُبْتَلَاءِ بِهِ النَّاسُ مِنْ آتَاهُ نَجَاوَمَنْ
 أَبَاهُ هُوَ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ
 بِمُسْتَلِيمِهِمْ وَذَوِي الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ
 حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادٍ مِنْ أَقْلَصِ الثَّارِ هُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِيَتِكَ
 وَدَلَّوْا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 نَبِيِّكَ وَنَجِيِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَآمِينِكَ وَرَسُولِكَ الْخَلِيقِ
 وَبِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الدُّنْيَا وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُجَلِّينِ الْوَحْيِ
 الْوَفِيِّ وَالصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْأَعْظَمِ بَيْنَ الْحَقِّ
 وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ وَالذَّلِيلِ عَلَيْكَ وَالصَّادِقِ بِأَمْرِكَ
 وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْهُ فِيكَ لَوْ مَةِ لَا تَنْصِلُنِي عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ تَجْعَلُنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لَوْلِيكَ
 الْعَهْدَ فِي أَعْنَا وَخَلَقْتَكَ وَأَتَمَمْتَ لَهَا دِينَ مِنَ الْعَارِفِينَ

بِحُرْمَتِهِ وَالْمَقَرِّ بِبِفَضْلِهِ وَمِنْ عَتَقَاتِكَ وَطَلَقَاتِكَ
مِنَ النَّارِ وَلَا تُثْمِتْ بِي حَاسِدِي النِّعَمِ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ
عِيدَكَ الْأَكْبَرَ وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِي
الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيثَاقِ لِمَا خُذَ وَالْجَمْعِ السَّنَوِيِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدِ وَأَقْرِ بِهِ عُيُونَنَا وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ
إِذْ هَدَيْتَنَا وَجَعَلْنَا لِإِنْعَمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَفْنَا أَفْضَلَ هَذَا الْيَوْمِ وَبَصُرْنَا حُرْمَتَهُ
وَكَرَّمْنَا بِهِ وَشَرَّفْنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ
اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكُمَا وَعَلَى عِزَّتِكُمَا وَعَلَى حُبِّبِكُمَا
أَفْضَلُ السَّلَامِ مَا بَقِيَ لِلَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِكُمَا اتَّوَجَّهُ إِلَى اللَّهِ
رَبِّي رَبِّكُمَا فِي نَجَاحِ طَلِبَتِي وَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ أُمُورِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هَذَا الْيَوْمِ وَأَنْ تُكَرِّمَ حُرْمَتَهُ
فَصَدِّ عَنْ سَبِيلِكَ لِأَطْفَاءِ نُورِهِ فَإِنِّي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ
نُورُهُ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَكَاشِفْ عَنْهُمْ
وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرْبَاتِ اللَّهُمَّ أَمْلِكِ الْأَرْضَ مِنْهُمْ عَدْلًا
كَأَمْلَيْتَ ظُلْمًا وَجُورًا وَانْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ

الميعاد و اگر بعد از این دعا سجده برود و صد بار بگوید
 شکر او صد بار الحمد لله و صد بار یا آنچه میتواند بگوید الحمد
 لله علی اکمال الدین و اتمام النعمة و رضی الربی الکریم و الحمد
 لله رب العالمین و الصلوة علی خیر خلقه محمد و عترته
 الطاهرین بهتر خواهد بود چنانکه سید ابن بابویه کفعملة
 کرده اند اما شیخ مفید این را نقل نکرده است **فصل پنجم**
 در فضیلت اعمال و زیما هله است تا آخر و در تعبیر
 روز زیما هله میان علما خلاف است اشهر و اقوی آنست که
 روز بیست و چهار و ذیجعه است و بعضی بیست و پنج و بعضی
 بیست و هفتم و بعضی بیست و هشتم و بعضی بیست و یکم
 نیز گفته اند و اگر در هر یک از اینها اعمال مستحبه را عمل آورند
 بهتر است و آنچه مشهور است بیست و چهار است و سبب
 فضیلت و زیما هله آنست که چون حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله رسولان فرستاد بگو نصار بخوان که اعظم ترسیا
 عرب بودند و ایشان بکتاب خود رجوع کردند و او صاحب حضرت
 را در کتب جمیع انبیاء مشاهده کردند و حق نیابا اکثر علمای اثنین
 غالب شد ایمان نیاوردند هنادنفر از علما و عظمای خود

روز زیما هله

وافرستادند که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت دیده اند
 مشاهده نمایند و بمدینه داخل شدند و همه صفات را
 موافق یافتند و حضرت صلی الله علیه و آله مجتهدی و فاضلی و
 تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب حبیبی است اغراض باطله
 مضایقه کردند و ایمان آوردن و حقیقت این آیه کریمه را فرستاد
 قَمَرٌ حَاجُّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
 نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ
 ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلُ لَكَ الْكَاذِبِينَ عِصْمَةً بَاقٍ
 مجادله کند و امر عیسی علیه السلام بعد از آنچه آمده است بگوید
 از علم و برهان و القای آری ایشان و قبول نکردند پس بگو
 ای محمد بیایید بخوانیم پس را بخود را و پیران شمار و زنهار خود را
 زنان شمار و جانها خود را و جانها شمار یعنی آنها که بمنزله
 جان ما اند و آنها که بمنزله جانها اند پس تضرع کنیم پس
 بگردانیم لعنت و در از رحمت خدا بر آنها که دروغ گویند
 از ما و شما پس حضرت صلی الله علیه و آله عباد برد و ش مبارک
 گرفت و امیر و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم
 در زیر عباد داخل کرد و گفته و در کارها را غیر بر اهل

بیت بوده است که مخصوص ترین خلق بودند با خداوند
 اینها اهل بیت منند پس از ایشان بر طرف کشت و نگاه را
 پاک کرد ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل نازل شد و این را به
 کریمه را در شان ایشان آورد اما پُر بَدَلُ اللَّهِ لِيَذْهَبَ عَنْكُمْ
 الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا یعنی نیست جز
 اینکه اراده دارد حوتی که زایل کرد انداز شما اهل بیت
 بدی و شک را و پاک کرد اند شمار از گناهان پاک گردانید
 پس حضرت صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و علی فاطمه و حسنین علیهم السلام
 با خود بیرون آورد در مباحله و چون نصرت حقیقت آنحضرت
 را دانسته بودند بعد از ایستادن حضرت بابزرگوار در
 مقام مباحله آثار نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر
 شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند من و تو چندی
 بهم که اگر دعا کند که کوهی ازجا کنده شود کنده خواهد شد
 جرأت نکردند در مباحله و استدام مسئله و مصالحه
 کردند و قبول کردند که هر سال جزیه بدهند و حضرت
 ایشان را نفرین نکرد با امر الهی پس ایشان جزیه قرار داد و حضرت
 فرمود بخدا سوگند که هر سال عذاب و نیجه شد بر اهل

بخران و اگر مباحله میکردم هر آینه همه اینجاعت میبود
خاک میشدند و اینواد برایشان آتش میشد و سرایت میکرد
به بخران و همه ترسایان بخران میسوختند و پیش از آنکه
سال تمام میشود جمیع نصاب میمردند و يك نصر میبرود
زمین نماند و با این سبب چندین امر بر عالمیان ظاهر شد
اول حقیقت آنحضرت صلوات الله علیه زبر که اعتماد
بر حقیقت خود نمی داشت خود را و عزیزترین اهل خود را
در معرض مباحله بدر نمی آورد و اگر آن جماعت حقیقت
آنحضرت برایشان ظاهر نشده بود مباحله میکردند و مدت
و خواری و تجزیه بر خود قرار نمی دادند و آنکه ظاهر شد که
العیاذ بالله زکوارترین خلق بودند که ایشان را آنحضرت
در دما با خود شریک گردانیدیم آنکه ایشان عزیزترین خلق
بودند آنحضرت که برای اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض
نفرتین بدر آورد زیرا که بسیار است که آدمی خود را بمهاک
می افکند اما عجزه عیال خود را راضی نمیشود که در معرض خطر
در آورد چنانچه صاحب کشف غیبا و از متعصبات است
اعتراف باین نمودند چهار مرتبه امام حسن و امام حسین

علیه السلام فرزند حقیقی آنحضرتند و رتبه ایشان از سایر صحابه
 بیشتر بوده است نزد خدا و رسول خدا بان صغیر سن پیغمبر آنحضرت
 فاطمه علیها السلام بهترین زنان بوده است و از زوجات سابقان
 اخبر و اقرب بوده و منزلت او نزد حق تعالی از همه بیشتر ششم
 آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان
 داخل بود و داخل بنا و ناسبت پدید آید اخل انفسنا باشد
 حقیقت را بخامراد نمیتواند بود زیرا که اتحاد و نفس محالست
 پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت بحضرت رسالت صلی الله علیه
 و آله در کمالات صفات بر تبه بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت
 بود پس هر کمال که در حضرت رسول صلی الله علیه و آله بود باید که در آنحضرت
 باشد بغير پیغمبری پدید آید که افضل باشند از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران
 بغير آنحضرت و باید که مخصوص بن خلق باشد با آنحضرت و اعز
 خلق باشد نزد او و روایات مفصله این قصه شریفه فواید
 از آنستفاد میشود در کتاب حیره القلوب ذکر کرده ام و این رساله
 کنجایش ذکر آنها ندارد و از جمله امور پیکه در روزیست و چهارم
 واقع شده و موجب دید فضایل آن گردیده آنست که در این روز حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام در رکوع نماز آنکشت خود را بسایل بخشید

این یه کریمه نازیشد و امامت آنحضرت بر اوصیا بصرت هویدا
 کردید اما اولیکم الله ورسوله والذین امنوا الذین یقیمون
 الصلوة ویتؤتوا الزکوة و هم را کفوز یعنی نیست و لی یام
 شما و مالک اختیار شما مکر خدا و رسول و آنها که ایمان
 آورند و نماز را برپا میدارند و چنانچه باید بجای آورند
 و زکوة میدهند در رکوع و این یه نص صریح است بر امامت
 آنحضرت چنانچه در سایر کتب مذکور کرده ام و درین و غیر
 سنت است زیارت امیر المؤمنین علیه السلام را در این روز
 ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامع مناسبت است و در
 این روز مستحب و تاسی مولای خود امیر المؤمنین علیه السلام
 کردن در تصدق بر فقرا و ارباب حاجات یا چنه مقدور ^{بیشتر}
 باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است و
^{شیخ طوسی رحمه الله} از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
 درین روز پیش از زوال به نیم ساعت و رکعت نماز بکند
 برای شکر روزی مباحله و در هر رکعت بعد از حمد هر یک از سو
 قل هو الله وایة الکرسی تا هم فیها خالدون وانا انزلناه راده بار
 بخواند و اگر این نماز را بعمل آورد نزد خدا برابر است با صد

هزار حج و صد هزار عمره و هر چنانکه از حاجتها دنیا و آخرت که از
 حق تعالی سوال کند البته برآورده شود هر چند عظیم باشد ان شاء
 الله تعالی و این نماز همان نماز است که در اعمال و زعمید غدیر
 مذکور شد عمل و قیام از اعمال این روز عا ئیست که شیخ طوسی
 و سید ابن طاووس بسند های معتبر وایت کردند از حضرت
 صادق علیه السلام آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام علی باقر علیه السلام
 روایت کرده است که آنحضرت فرمود که اگر گویم درین عالم
 اعظم حق تعالی است هر آئینه راست گفتم و اگر مردم بدانند که
 آیند عار دارد اجابت چگونه تاثیر می نماید البته هر نحو که میسر
 باشد سعی نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال کند و محاربا
 هر حاجت که عارض میشود آیند عار آید بخوانم و بعد از آن حاجت
 خود را میطلبم البته مستجاب میگردد و آیند عا ئیست که در وقت
 ایه مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلجل بر
 حضرت سید رسول نازل شد و آیند عار آورد و گفت برای
 مباهله بهرون رو و وصی خود علی ابن ابیطالب و سیده
 الشافاطه زهرا و دو نور دیده و فرزندی پسندیده خود امیر
 حسن و امام حسین علیهم السلام را با خود ببر و آیند عار

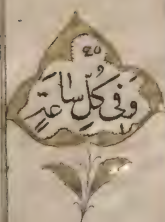
بخوان و باتر سایان میاهله کن و برایشان نفرین کن پس
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام گفت که هرگاه این دعا را بخوانی
جهد و سعی کنی در دعا و تضرع و این دعا را شفیع خود گردانند
در حاجتها و از کسی که اهلش از سفیهان و منافقان پنهان دارند
و باینها تعلیم نمائید که از عملها بخرون و هر کس قابل این کوه
کرانمایه نیست دعا اینست اللهم انی استسئلك من بهائیک
یا بهاء وکل بهائیک یرئی اللهم انی استسئلك ببهائیک کلهم اللهم
انی استسئلك من جلالک یا جلل وکل جلالک جلل اللهم
انی استسئلك بجلالک کلهم اللهم انی استسئلك من جمالک یا جمیل
وکل جمالک جمیل اللهم انی استسئلك بجمالک کلهم اللهم انی
ادعوك كما امرتني فاستجب لی كما وعدتني اللهم انی استسئلك
من عظمیتک یا عظیمها وکل عظمیتک عظیمه اللهم انی
استسئلك بعظمیتک کلها اللهم انی استسئلك من نورک یا نور
وکل نورک نور اللهم انی استسئلك بنورک کلهم اللهم انی
استسئلك من رحمیتک یا وسیعها وکل رحمیتک وسیعہ اللهم
انی استسئلك برحمیتک کلها اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب
لی كما وعدتني اللهم انی استسئلك من کمالک یا کمل وکل کمالک

كَامِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَامِلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ
 بِأَتَمِّهَا وَكُلِّ كَلِمَاتِكَ ثَامَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ
 كِبَرَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
 أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَّتِكَ
 بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَّتِكَ غَيْرَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ كُلِّهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئِكَ
 مَا ضِيَّةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ
 مُسْتَطَلَّةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِإِرْضَاهُ وَكُلِّ
 قَوْلِكَ رِضًى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا وَكُلِّ مَسَائِلِكَ حَبِيبَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا
 وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ

شَرِيفَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ
بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَأَخِرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَالَتِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلَالَتِكَ عَالِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَالَتِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَيْلَانِكَ
بِأَعْجَمِيهَا وَكُلِّ أَيْلَانِكَ عَجِيبَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَيْلَانِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِيِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِيِّكَ قَدِيمِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِيِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّوْبِ
الْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ جَبَرُوتٍ لَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تَجِبُّنِي بِهِ جَهَنَّمَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِهَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ
بِحَلَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ
بِأَعْمِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَأِهِ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ
 بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
 لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِمَامِ
 بَيْتِكَ وَالتَّصَدِّيقِ بِرِسْوَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْوَلَايَةِ
 لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْإِثْمَامَ بِالْإِثْمَةِ
 مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَلَامِ
 الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا
 الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَعِّلْنِي بِمَا رَدَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِي مَا أَعْطَيْتَنِي
 وَاحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي وَفِي كُلِّ غَائِبٍ هُوَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْحُجَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحَفَظْ

مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ
 مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ وَتُنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ
 وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي مِنْ كُلِّ
 سُورٍ وَمِنْ كُلِّ نَجْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَجٍّ
 وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ
 نَزَلَتْ وَتُنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ
 السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ دُنُوِي قَدْ أَخْلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ وَ
 حَالَتُنِي بَيْنَكَ وَغَبَرْتَ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِرُوحِ
 وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَيُوجَّهُ مُحَمَّدٌ حَبِيبُكَ الْمُصْطَفَى وَيُوجَّهُ
 وَلِيِّكَ عَلَى الْمُتَضَوِّ وَيُحَقِّقْ أَوْلِيَاءُكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ أَنْ تَقْضِيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ دُنُوِي وَأَنْ
 تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُودَ فِي
 شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَوْفَّاقِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ

وَأَنْتَ عَنِّي بِإِذْنِ مَنْ تَحْتَمِي إِلَى عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَتَجْعَلْ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ
وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَهْلَ الثَّقَوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
بعد از آن هر حاجتی که دارید از حق تعالی طلب کن که انشاء الله
برآورده است **مؤلف** گوید که خوانند این دعا در روز مباحله
انساب است و **شیخ طوسی** در بن و مزار وایت کرده است و از روایت
مذکور معلوم میشود که در همه وقت میتوان خواند و در
دعا اخلاقی هست میان روایتها آنچه در اینجا مذکور شده است
موافق روایت **شیخ** است و روایت دیگر با ترجمه در رساله دیگر
ابراهیم نمودم و شبیه بایند عادر **سحرها** ما مبارک و مضار و روق
ها آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار و اعظم ترین دعا
عمل سهوم است که **شیخ طوسی** و دیگران پسند معبر از حضرت
موسی ابن جعفر علیه السلام روایت کرده اند که روز مباحله روز
بیست و چهارم مذبحه است و درین روز آنچه خواهی از
نماز بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه
اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَ اَتُوبُ إِلَيْهِ بگو پس ایستی بموضع سجود
خود نظر کنی و این دعا را میخوانی باید که با غسل باشد و بر روایت

دیگر فرمود که روز بیست و چهارم روز مباحله است باید که
 این روز را روز بدلت برای شکر خدا برین نعمت عظمی غسل
 بکن و پاکیزه ترین جامها خود را بپوش و آنچه میتوان از بوی
 خوش خود را خوشبو کن و باید که بار آمدل و بار آمدن باشی
 و اگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی نزد آن ضریح مقدس حاضر
 شوی و لایحای خلوتی برو یا بر کوه بلند یا صحرائی برو و باید
 از منزل خود بیرون روی و غسل کنی و بهترین جامها خود را
 بپوشی چون بمحل دعا خواندن شد دو رکعت نماز بکنی و باید
 شرایط و بعد از سلام هفتاد بار استغفار کنی و باید ایست
 و بجانب آسمان نظر کنی و این دعا را بخوان و بعد از آن فرمود
 که پس هر دعائی که خواهی بکن باز دو رکعت نماز بکن و دعا
 بکن و دعا اینست الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَزَّ وَجَّهَ مَا كُنْتَ بِهِ جَاهِلًا وَلَوْلَا تَغْيِيرُهُ لَآلِهَ
 لَكُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ جُزْءًا
 إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ فَبَيْنَ إِلَى الْقَرَابَةِ وَقَالَ سُبْحَانَهُ إِنَّمَا

وَأَمَّا

الْحَمْدُ لِلَّهِ
 كَلَامُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا فَبَيَّنَ إِلَى أَهْلِ الْبَيْتِ بَعْدَ الْقَرَابَةِ ثُمَّ قَالَ تَعَالَى
مُبِينًا عَنِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ آمَرْنَا بِالْكَوْنِ مَعَهُمُ وَالرَّذِيَّةَ
بِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ
فَأَوْضَحَ عَنْهُمْ وَأَيَّانَ عَزَّيْزُهُمْ يَقُولُهُ جَلَّ شَأُوهُ فَقُلْتُ تَعَالَوْا
نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ
ثُمَّ نَكْتُمُ بَلِّ فَجَعَلَ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ فَلَا الشُّكَّ يَا رَبِّ
وَلَا الْمُنْ حَيْثُ هَدَيْتَنِي وَأَرْشَدْتَنِي حَتَّى لَمْ يَخَفْ عَلَى الْأَهْلِ
وَالْبَيْتِ وَالْقَرَابَةِ فَعَرَفْتَنِي نِسَاءَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ وَرِجَالَهُمْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذَلِكَ الْمَقَالِ الَّذِي لَا يَكُونُ
أَعْظَمُ مِنْهُ فَضْلًا لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا أَكْثَرُ رَحْمَةً لَهُمْ يُعْرِفُكَ
إِنَّمَا هُمْ شَانَهُ وَأَيَّانِكَ فَضْلَ أَهْلِهِ الَّذِينَ بِهِمْ أَدْحَضْتَ
بَاطِلَ أَعْدَائِكَ وَثَبَّتَ بِهِمْ قَوَاعِدَ دِينِكَ وَلَوْلَا هَذَا الْمَقَامُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ أَنْقَذْتَنَاهُ وَدَلَلْتَنَا عَلَى إِيْتَابِ الْحَقِّقِينَ مِنْ
أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصَّادِقِينَ عَنْكَ الَّذِينَ عَصَمْتَهُمْ مِنْ غَوَى
الْمَقَالِ وَمَدَانِ الْأَفْعَالِ لِحُصْمِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَظَهَرَتْ
كَلِمَةُ أَهْلِ الْإِتِّحَادِ وَفِعْلُ أَوْلَى الْعِبَادِ فَلَا تَحْزَنُ وَلَا الشُّكُّ

عَلَى نِعْمَتِكَ وَيَا دِيكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدِ لِلَّذِينَ
افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَقَدْتَ فِي رِقَابِنَا وِلَايَتَهُمْ وَ
اَكْرَمْنَا بِمَعْرِفَتِهِمْ وَشَرَفْنَا بِاتِّبَاعِ آثارِهِمْ وَثَبَّنَا بِالْقَوْلِ
الثَّابِتِ الَّذِي نَعْرِفُونَاهُ فَأَعِنَّا عَلَى الْاِخْتِزَامِ بِمَا بَصُرُونَاهُ وَ
اجْزِئْنَا عَنْكَ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا نَصَحَ لِحَقِّكَ وَبَدَّلْ سَعَةً
فِي بِلَاحِ رِسَالَتِكَ وَأَخْطَرِ بِنَفْسِهِ فِي قَامَةِ دِينِكَ وَ
عَلَى اخِيهِ وَوَصِيِّهِ وَالْهَادِمِ مِنْ بَعْدِهِ إِلَى دِينِهِ وَالْمُقِيمِ
سُنَّتِهِ عَلَى أَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ
مِنْ أَتْبَاعِهِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ وَصَلَتْ طَاعَتُهُمْ بِطَاعَتِكَ
وَادْخُلْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ دَارَ الْكَرَامَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
هَؤُلَاءِ أَصْحَابُ الْكِسَاءِ وَالْعِبَاءِ يَوْمَ الْمَبَاهِلَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُمْ
شَفَعَاءَنَا وَاسْأَلْكَ بِحَقِّ ذَلِكَ الْمَقَامِ الْمُحْمَدِيِّ وَالْيَوْمِ الْمَشْهُورِ
أَنْ تَغْفِرَ لِي تَتُوبَ عَلَى لَأَنَّا أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ
لَئِنْ شَهِدْتُ أَنَّ أَرْوَاحَهُمْ وَجَبْنَتْهُمْ وَاحِدَةً وَهِيَ الشَّجَرَةُ الَّتِي
طَابَ أَصْلُهَا وَفَرَعُهَا وَغُصَانُهَا وَأَوْرَاقُهَا اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا
بِحَقِّهِمْ وَاجْزِئْنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخُرَى فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِوَفَائِهِمْ
وَأُورِدْنَا مَوْرِدَ الْأَمْنِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ بِحُبِّهِمْ وَ

لَا قَرَارَ نَا بِفَضْلِهِمْ وَلِتَبَاعِنَا ثَارَهُمْ وَاهْتِدَائِنَا بِهُدَاهُمْ وَاعْتِقَادِنَا
مَا عَرَفُونَاهُ مِنْ تَوْحِيدِكَ وَوَقْفُونَا عَلَيْهِ مِنْ تَعْظِيمِ شَانِكَ
وَتَقَدُّرِ اسْمَائِكَ وَشُكْرِ الْآيَاتِ وَنَفَى الصِّفَاتِ أَنْ تُحْلِكَ
وَالْعِلْمِ أَنْ يُحِيطَ بِكَ وَالْوَهْمِ أَنْ يَقَعَ عَلَيْكَ فَإِنَّكَ أَقَمْتَهُمْ حُجَّجًا
عَلَى خَلْقِكَ وَدَلَّائِلَ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَهُدَاةً تَنْبِيهِ عَلَى أَمْرِكَ
وَهَدًى إِلَى دِينِكَ وَتَوْضِيحًا لِمَا اشْكَلَ عَلَى عِبَادِكَ وَبَابًا لِلْبَغِيَّةِ
الَّتِي تَجْرِعُهَا غَيْرُكَ وَبِهَاتِبَةٍ تُحْجِثُكَ وَتَدْعُو إِلَى تَعْظِيمِ السَّفِيرِ
بَيْنَكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَأَنْتَ الْمُنْفَضُ عَلَيْهِمْ حَيْثُ قَرَّبْتَهُمْ مِنْ
مَلَائِكَتِكَ وَأَخْصَصْتَهُمْ بِرَبِّكَ وَأَصْطَقَيْتَهُمْ لَوْحِيكَ وَأَوْثَقْتَهُمْ
غَوَامِضَ تَأْوِيلِكَ رَحْمَةً لَخَلْقِكَ وَلُطْفًا بِعِبَادِكَ وَحَنَانًا
عَلَى بَرِيَّتِكَ وَعِلْمًا بِمَا تَنْطَوِي عَلَيْهِ ضَمَائِرُ مَسَائِكَ وَمَا
يَكُونُ مِنْ شَأْنٍ صَفْوَتِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ فِي مَنَاسِكِهِمْ وَمُبْتَدِئَتِهِمْ
وَحَرَسْتَهُمْ مِنْ نَفَثِ نَافِثِ الْإِثْمِ وَأَرَيْتَهُمْ بَرَهَانًا عَلَى مَنْ
عَرَضَ بِنُورِهِمْ فَاسْتَجَابُوا لِأَمْرِكَ وَشَغَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ
وَمَلَأُوا أَجْرَاءَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَّرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَجَرَّوْا
أَوْقَاتَهُمْ فِيهِمَا بِرُضِيكَ وَأَخْلَوَادَ خَائِلَتِهِمْ مِنْ مَعَارِضِ الْخَطَرِ
السَّالِغَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ مَكَامِينَ لِإِلَادَتِكَ وَعَقْلَهُمْ

مَنَاصِبَ لِمُرْكٍ وَهَيْكٍ وَالسِّنَةِ تَرَاجِمَ لِسُنِّكَ ثُمَّ
اَكْرَمَهُمْ بِمُيُوكَ حَتَّى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ زَمَانِهِمْ وَالْأَقْبَرِ
لَهُمْ فَخْصَةً بِمُوجِجِكَ وَأَنْزَلْتَ لَهُمْ كِتَابَكَ وَأَمَرْتَهُ بِالْإِيمَانِ
بِهِمْ وَالزُّبْدِ لَهُمْ وَالْإِسْتِثْبَاتِ مِنْهُمْ أَللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا
بِكِتَابِكَ وَبِعِزَّةِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمُ الَّذِينَ أَقَمْتَهُمْ لَنَا
دَلِيلًا وَعَلَمًا وَأَمَرْتَنَا بِاتِّبَاعِهِمُ أَللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِهِمْ فَارْتُقْنَا
شَفَاعَتَهُمْ جَهَنَ يَقُولُ الْخَائِبُونَ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ وَلَا
صَدِّيقِيهِمْ وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّادِقِينَ الْمَصْدِقِينَ هُوَ السُّلْطَانُ
لَا يَأْتِيهِمُ السَّاطِرِينَ الشَّقَاعَةَ وَلَا تُضِلُّكَ بَعْدَ ذَلِكَ هَدًى بَنَانًا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْمَهْرَبُ
الْعَالِمُ بِاللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ وَصَلِّهِمْ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقِبْلَةِ الْعَارِفِينَ وَعِلْمِ الْمُتَهِدِّينَ وَثَابِتِ الْخَمْسَةِ
الْيَاسِينَ الَّذِينَ فَخَّرَهُمُ الرُّوحُ الْأَمِينُ وَبَاهَلَ اللَّهُ تَعَالَى
بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ وَهُوَ صَدُّ الْقَائِلِينَ فَخَرَّ حَاجُكَ فِيهِ مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَى أَنْدَعُ أَبْنَاءِ نَاوَلِنَاكُمْ
وَفِيَاءِ نَاوَلِنَاكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهَلِ فَتَجْعَلِ الْغَنَاءَ
اللَّهُ عَلَى الْكَادِيَةِ إِلَيْكَ الْإِمَامُ الْخُصُوصُ بِمَوَاحِيَةِ يَوْمِ

الْإِخَاءُ وَالْمُؤْتَرِبَةُ بِالقُوَّةِ بَعْدَ صُرْطِ الطَّوْحِ وَمَنْ شَكَرَ اللَّهَ سَعِيَهِ
 هَلْ آتَى وَمَنْ شَهِدَ بِفَضْلِهِ مَعَادُوهُ وَأَقْرَبَ بِمَا قَبْلَهُ جَاهِدُوهُ
 مَوْلَى الْأَنَامِ وَمُكْسِرُ الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ تَأْخُذْهُ فِي اللَّهِ لَوْ لَمْ يَلَاغِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ النَّهَارِ وَأَوْزَقَتْ الْأَشْجَارُ
 وَعَلَى الْجُودِ الشَّرِيفِ مِنْ عِثْرَتِهِ وَالْحُجَّةِ الْوَاضِحَاتِ مِنْ نُرِّهِ
 وایندها بحسب سند و متن اصح ادعیه است و دیگران ایام
 متبرکه که روز نیست و پنج است مشهور آنست که در زیارت
 سوره کهیمه هَلْ آتَى رِشَانَ امیر المؤمنین و فاطمه زهرا و
 حسنین علیهم السلام نازل شده است بسبب آنکه حسنین علیهم السلام
 پیمانشدند و حضرت رسول صلی الله علیه و آله بعبادت ایشان
 رفتند و امر فرمودند که حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسنین
 علیهم السلام را نذر کردند که اگر خدا بخواهد ایشانرا عافیت دهد سر روز
 روزه بگویند و چون حقیق عافیت کرامت کرد ایشانرا چهار
 بزرگوار بافضله خادمه ایشان روزه گرفتند و نداشتند
 چیزی که بان افطار نمایند پس حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام
 قدر کپش از شمعون یهودی گرفت با سه صاع انجو که حضرت
 فاطمه علیها السلام هر روز ثلث آن پشم را بریسید و یک صاع جو را

وَأَن

بمن خود بردارد پس روز اول حضرت فاطمه علیها السلام قدر ثلث
آن پشم را گرفت و درشت و بمنز آن صاعی از جو برداشت و
آرد کرد و پیچ کرده نان پخت و چون حضرت امیر با حضرت رسول
صلی الله علیه و آله نماز شام کرد و بخانه برگشت حضرت
فاطمه پیچ کرده نان را حاضر کرد و خواستند که افطار نمایند ^{مسکین}
بر در خانه ندانند و فرمود که السّلام علیکم ای اهل بیت محمد
من مسکینم از مساکین مسلمان مرا طعام دهید تا خدا شما را از
ماید ها بهشت طعام دهد پس حضرت امیر ابتدا کرد و فرمود که
من نان خود را میدهم و سایر اهل بیت علیهم السلام با فضل با حضرت
موافقت کردند و آنها خود را بسایر دادند و بآب افطار کردند
و روز دیگر روزه داشتند و بار حضرت فاطمه علیها السلام بمنز
رشت یک ثلث دیگر از پشم یک صاع دیگر را برداشت و آرد کرد
پیچ کرده نان دیگر پخت و چون خواستند که افطار کنند سیال
بدن خانه آمد و صدازد السّلام علیکم ای اهل بیت محمد
من بیتی اما از اولاد مهاجرین و پدیده در روز عقبه شهید
شده است مرا طعام دهید تا خدا شما را از خواها بهشت طعام
دهد پس حضرت امیر علیهم السلام اول نان خود را داد و بعد از آن

فاطمه و بعد از آن دو کوشواره عرش خلعت بعد از ایشان فضا
 سعادتمندانی همگی نامها خود را به یتیم دادند و باب افطار گرد
 و در روز سیم روزه داشتند و بار حضرت فاطمه سیده السطوات
 الله علیها در روز سیم بقیه پشم بار داشت و بقیه جورا گرفت و
 در آسیا خورد کرد و بان پنج کرده ناز بخت و چون حضرت امیر
 از نماز فارغ شد و حضرت فاطمه علیها السلام کردها تا آنرا حاضر ساخت
 که افطار نمایند تا گاه اسیری را سیران کافران ندا کرد که
 السَّلامُ عَلَیْکُمْ مَا رَا اسیر میکنند و میبندند و طعام نمیدهند
 که بخوریم پس بخوشهها سابق همه کردها تا آنرا بسایک دادند و باب
 افطار فرمودند چون صبح شد حقیق سوره که همه هل فی دشت
 ایشان فرستاد آن سوریاز قصه نمود که بوقول التَّنْزِیْلِ
 یَخَافُونَ یَوْمًا کَانَ شَرٌّ مِّنْ مُّسْطَهْرًا وَ یَطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلٰی
 حَبِیْهِ مَسْکِیْنًا وَ یَتِمُّوْنَ اَسْوَءَ مَا نَطْعَمُکُمْ لَوْ جَهِلَ اللّٰهُ لَا یُرْبِدُ مِنْکُمْ
 جَزَاءٌ وَلَا شُکْرًا اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا یَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِیْرًا
 یعنی فامیکند بند رومیت سندان روزیکه شران اکث خلق
 را فر گرفته است و میخورند طعاما خواهش محبت آن یا از بر
 محض محبت خدا بمسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود

و نیک ایشان نیست که ما طعام غنید هم شمار ما مکران بر
 رضا خدا و نمیخواهم از شما جز او پاداشی و نه شکر و شانی را
 اما میترسیم از روز قیامت که در نهایت شدت و هولست
 و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماذیجه بود سوره
 هل اتی در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول صلی الله علیه و
 آله بجانان اهل بیت علیهم السلام آمد و ایشان را بآشپد کرسنگ
 و آنحال غریب مشاهده نمود کریمت و فرمود که اینچه لعلت
 که در شما مشاهده می نمایم و اما محسن اما حسن صلوات
 الله علیهم را دید از نقاهت بیمار و کرسنگ مانند چوچه که
 از تخم بیرون آید میلرزد و حضرت فاطمه علیها السلام در محراب
 عباد ایستاده بود و از کرسنگ که مبارک شربت پست مبارک
 چسپیده بود و از کرسنگ چشمهایش فرو رفته بود و چون از نماز
 فارغ شد حقیق خوانی از بهشت بر حضرت فاطمه فرستاد که در
 آن کاسه بود و گوشت و تربد کرم در میان بود که میجو شید
 بوی بهتر از بوی مشک از آن طالع بود حضرت فاطمه آن خوان را
 بنزد حضرت رسول آورد حضرت فرمود ای فاطمه این را از کجا آوردی
 گفت از جانب خدا آمده است خدا هر که را میخواهد روز میدهد

پنجاه حضرت فرمود **الحمد لله** که از دنیا رفته تا در راه بید خود شبیه
 مریم مادر عیسی را دیده پس از آن تناول نمودند و تاهفت و نوزده
 میخوردند و آخر نمیشد و حضرت صادق علیه السلام فرمود که آن
 کاسه نزد ماست و حضرت صاحب الامر علیه السلام آن ظاهر خواهد
 کرد و طعام هشتاد زن تناول خواهد نمود و سیدک نیز این نزول
 را بانزول مایه بطریق بسیار نقل کرده اند و تفصیل این قصه
 در سایر کتب ذکر کرده اند و مناسبت که شیعیان اهل بیت علیهم السلام
 ایام تاسی نمایند مولای خود در تصد کردن بر مساکین و یتیمان و سعی
 نمایند در اطعام ایشان و شیخ مفید رحمه الله گفته است که **مُسْتَحَبَّ**
 که این روز را روز بیدار شدن است و نزول سوره هزل از قرشان اعیان
 علیهم السلام **وَاَيْضًا** مناسبت غسل و زیارت ائمه علیهم السلام و زیارت مجاهدین
 را خواندن در این روز مناسبت و چون بعضی از علما این روز را روز هبله
 میدانند و دعاها و مباحله را در این روز نیز خوانند خوب است و روز
 بیست و ششم بنا بر مشهور و آنچه بر شکی نیست و در این سبب یتیمان
 برکت دارد و در روز بیست و هفتم مروان که آخر خلفا بنو امیه بود
 بجهنم واصل شده است و دولت طعونه بنی امیه بر طرف شد پس در
 این روز شکر این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی

النبی علیہ السلام در این روز متولد شده است و در روز بیست و
 نهم بنابر مشهور با سفل در رک سقر منتقل شده بنابر این نیز
 فضیلت عظیم دارد و در روز و نوزدهم بخیه که آخر سال عربیست
 روایت کرده اند که سنت است که دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت
 بعد از حمد با قل هو الله و ده یا ایة التکرر بخواند بعد از سلام این
 دُعَا بخواند اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ هَبْتَنِي عَنْهُ وَ لَمْ
 تَرْضَهُ وَ نَسِيتُهُ وَ لَمْ تَنْسَهُ وَ دَعَوْتَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِي عَلَيْكَ
 اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاعْفِرْ لِي اللَّهُمَّ وَ مَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ
 يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ فَأَقْبَلْهُ مِنِّي لَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمُ **باب ششم**
 در بیان اعمال محرمست در آن سه فصلست **فصل اول** در بیان
 اعمال ده اول محرم است از حضرت ضاع علیها منقولات که حضرت
 رسول صلی الله علیه و اله در روز اول محرم دو رکعت نماز میکردند
 و چون از نماز فارغ میشدند دست بدعا بر میداشتند این دعا
 را سه مرتبه میخواندند اللَّهُمَّ أَنْتَ إِلَهُ الْقَدِيمِ وَ هَذِهِ سَنَةٌ
 جَدِيدَةٌ فَأَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَ الْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ
 النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَ الْإِسْتِغَاثَ بِمَا يَقَرُّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ
 يَا ذَا الْجَلَالِ الْكَرَامِ بِأَعْمَادٍ مِنْ أَعْمَادِكَ يَا ذَا خَيْرَةٍ مِنْ لَا

ذَخِيرَةٌ لَهُ يَاحْزَمَنَّ لَاحِزُهُ يَاجِيَاتُ مَنْ لَاجِيَاتُ لَهُ يَاسَنَدُ
 مَنْ لَاسَنَدُ لَهُ يَاکَرَمَنَّ كَرَمُهُ يَاحَسَنَ الْبَلَاءِ يَاعَظِمَ الرَّجَاءُ يَاعِزُّ
 الضَّعْفَاءِ يَامُنِقِدَ الْغُرَى يَایُجِیْ اِهْلَکْکِیْ یَا مُنْعِمُ بِالْحِجْلِ یَا مُفْضِلُ
 یَا مُحْسِنُ أَنْتَ الَّذِیْ سَجَدَ لَکَ سَوَادُ اللَّیْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْ
 الْقَمَرِ وَشُعَاءُ الشَّمْسِ وَرَوْحُ الْمَاءِ وَحَفِيفُ الشَّجَرِ یَا اللَّهُ لَا شَرِکَ
 لَکَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرَ مَا یُضَوُّونَ وَاعْفِرْ لَنَا مَا لَا یَعْلَمُونَ وَلَا
 تَوَاجِدْ بِنَا یَقُولُونَ حَسْبِیَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَكَّلْتُ وَ
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ امْتَنِ بِهِ کُلُّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا یَذْکُرُ إِلَّا
 أُولُو الْأَلْبَابِ بِنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ ذَهَابِ نَفْسِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
 لَدُنْکَ نَحْمَةً أَنْتَ أَلَوْهَا بٌ وَچون حضرت سید شهادت
 الله علیه ورحمته ائمه بعد از شهادت فرمودید و در اکثر اینده محزون
 و غمگین بودند و اجنبی موحشه بایشان میرسید باید که شیعیان
 در مجموع اینده روز بلوار تعزیه آنحضرت قیام نمایند و محزون
 و اندوهناک باشند و اجنبی و احادیث که مشتمل بر ذکر مصیبت
 ایشان باشد بخوانند و بعضی گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند
 و از حضرت امیر رضا علیه السلام منقولست که ما محرم ما بود که کافر
 در اینها جنک کردن با حرام میدانستند و منافقا اینهاست در اینها

خون ما را حلال کنند و هتک حرمت ما کردند و زنا و فحشاء
 ما را اسیر کردند و آتش در خیمه ها ما زدند و اموال اسباب ما را غارت
 و حرمت حضرت رسالت پناه را در باب ما رعایت نکردند و بدین
 مصیبت حضرت امام حسین علیه السلام چشمه ها ما را مجروح کردند
 و آب دیده ها ما را لجام ساخت و عزیز ما را ذلیل گردانید و واقعه
 کربلا کرب بلا برای ما مهیا کرد تا روز قیامت پیر یارید که بر مصیبت
 آنحضرت گریه کنده کان بگریند بد رستی که گریه بر آنحضرت گناه
 بزرگ را بر طرف میکشد پس فرمود که پدر ما ^{موسی} علیه السلام چون
 ما حجره داخل میشد آنحضرت را خدا نمیدید اثر حزن و اندوه
 بر آنحضرت ظاهر میشد و جمیع رفته اول ما و چون روز دهم میشد
 روز مصیبت و اندوه او بود و میگفت که امروز شاهد حسین
 است و در ^د رخسار دیگر فرمود که چون جده حسین علیه السلام شهید شد
 آسمان خون خالک سرخ بارید اگر بر آنحضرت آن قدر گریه کنی که
 آب دیده بر دو کتف جاری گردد حق تعالی جمیع گناهان کوچک بزرگ ترا
 بیاورد پس فرمود که اگر خواهی که چون بمیرم هیچ گاه بر تو نباشد
 زیارت کن امام حسین علیه السلام را و اگر خواهی که در غرقها بهشت
 با حضرت رسول و آل و ابائت کن بر قاتلان حسین علیه السلام

کردند

و گریه

و اگر خواهی که ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت که مصیبت
 آنحضرت را یاد آوری بگو یا لیتنی كنت معهم فاقوز قفزا عظیما یعنی
 ای کاشکی می بودم با ایشان پیرستگاری می یافتم رستگاری بزرگ و اگر
 خواهی که در رجاء الیه بهشت بامام با شای ز برای اند و همانند و هفتا
 و از پیرساد ما شاد باش و بدان که روزه روز اول محرم مستحب است و از
 حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که در روز اول محرم حضرت ذکر یا
 علیهم دعا کرد و از خدا فرزند طلبید حقیق دعا او را مستجاب کردند
 و حضرت بچوب باو عطا کرد پس هر که این روزه را روزه دارد دعا کند
 دعا او را مستجاب کردند چنانچه دعا ذکر یا مستجاب کرد و شیخ مفید
 گفته است که روز سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت
 یوسف انجا بیرون آمد هر که این روزه را روزه دارد دعا کند
 حقیق کارها صعب و آسان کرد اند و غمها او را زایل کرد اند و بهتر
 است که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دو روز را
 را برای برکت و شمانت بقتل آنحضرت روزه میداشتند و اتخاذ
 بسیار فضیلت آیند و هر روز آنهار حضرت رسول بسته اند
 و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار مذمت روزه آیند و
 خصوصاً روزه روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنی امیه از پیر

برکت ازوقه سالار در روز عاشورا در خانه ذخیره میگردند
 لهذا از امام رضا علیه السلام منقولست هر که ترك كند سعی در حاج خود
 در روز عاشورا و پی کاری نرود حق تعالی حاج دنیا و آخرت او را
 بر آورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت فاند و هوکریه او
 باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او
 گرداند و دیده اش در بهشت بمار روشن گردد و هر که روز عاشورا
 روز برکت نامد از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره نکند
 آن ذخیره را بر او مبارک نکرده اند و در روز قیامت باینید پلید
 و عبدالله بن زیاد و عمر سعد علیهم السلام لعنة محشور گردیدند باید که
 در روز عاشورا آدمی مشغول کاری از کارها دنیا نکرده و مشغول
 گریه و زاری نوحه و در مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود
 که تعزیه آنحضرت بدارند و مشغول مقام باشند چنانچه در مقام
 غیرترین اولاد و اقارب خود می باشند و در آن روز اماں کند
 از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز
 بعد از عصر افطار کند اگر تشریف آبی باشد و روزه تمام ندارد
 مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجبی اشته باشد بپزند
 یا مثل آن بر او واجب باشد که آن روز روزه باید که بپزد

آن روز ازوقه درخانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب
 نکند و دو هزار مرتبه بر قائلان آنحضرت لعنت کند و بگوید
 اللَّهُمَّ الْعَرَفَةَ الْحُسَيْنِ **و در** روایتی وارد شده است آنحضرت
 صادق علیه السلام که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه قل هو الله ^{تعالی}
 خداوند رحمان نظر رحمت بوی و بکند و هر که را خدا نظر
 رحمت بویا و کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا نیز باید که
 احیا کند بگریه و اندوه و خزن برای تاسی بحضرت اما حسب بن علی
 و اصحاب او که در آنشب در صحرائی کربلا در میان سی هزار نفر از کافران
 پیمانناصیح احیا کردند و عباد و تهیئه سعادت شهادت میکردند **فصل**
دوم در زیارت مشهور آنحضرت است در روز عاشورا **بسم** معتبر
 آنحضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب عاشورا نزد قبر
 شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز قیامت محشور
 گردد بخون خود الوده بیهیئت شهادی کربلا در میان ایشان باشد و
 هر که در شب عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش روی
 آنحضرت شهید شده باشد **بسم** صحیح از آنحضرت منقولست که هر که
 امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا زیارت کند هشتاد و زو
 کرد و آن زیارت مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان روا

کردند از سیف بن عمر و صالح بن عقبه و هر دو از محمد بن اسماعیل
 و علقه بن محمد خضری و هر دو از مالک جهنی که اما محمد باقر علیه السلام فرمود
 که هر که زیارت کند حضرت اما حسن علیه السلام را در روز دهم محرم با
 نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت
 با ثواب دویست هزار حج و دویست هزار عمره و دویست هزار جهاد که هر یک
 را بار سوختن و آئینه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین کرده باشد
 مالک گفت فلانی شود چه ثوابت برای کسی که در شهرها
 دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت و فرمود
 که چون روز عاشورا شود بیرون رود بسوی صحرا یا بالا
 رود بر بالای بلند تر در خانه خود و اشاره کند بسوی آنحضرت
 بسلام و جهد کند در نفی کردن بر قاتلان آنحضرت و بعد از آن
 دو رکعت نماز کند و بکند این کار را در اول و زبانش را پیش
 پرنده و فوج و گریه کند بر حسن علیه السلام و امر کند هر که را
 در خانه او باشد و از وقتیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت
 و در خانه خود مصیبت برپا دارد باظهار جزع بر آن حضرت
 و ملاقات بعضی از ایشان بعضی در خانه خود بگریه کردن
 و تعزیه گویند از ایشان بعضی با مصیبت آنحضرت پس منضم

کند

نزد خدا هر گاه آن کارها بکند حقیق جمیع آن ثوابها را برایشان عطا
 فرماید مالک گفت توفاض منی و کفلی از برای ایشان باین ثواب
 فرمود باین سید که چگونه تعزیه بگویند یکدیگر را فرمود که میگو
 عَظَّمَ اللَّهُ اجْرَنَا بِمُصَابِنَا يَا حُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا وَايَاكُمْ
 مِنَ الطَّالِبِينَ بَثَّارَهُ مَعَ وَلِيِّهِ الْإِمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و اگر توانی در آن روز از برای هر چه کار از خانه
 بیرون مرو که آن روز روز پنجشنبه است که حاجت هر چه مؤمن در
 آن روز برآورده نمیشود و اگر برآورده شود از برای او مبارک نیست
 و در آن خبری رشد نخواهد بود و ذخیره مکن از برای منزل خود
 چیزی که هر که درین روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند از برای
 او مبارک نیست آنچه که ذخیره کرده است و هلس که از برای ایشان
 ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود از برای او پرسید که چنان
 کند از برای او نوشته شود هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار
 هزار حج که همه را بار سو خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد و از
 برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدقه
 و شهیدیکه مرده باشد پاک شده باشد از وقتی که خدا را
 خلق کرده است تا روز قیامت علقه بن محمد گفت من کفتم بحضرت

امام محمد باقر علیه السلام که تعلیم کن بمن دعائی که بخوانم درین روز هرگاه
 که خواهم آنحضرت را زیارت کنم از نزدیک و دعائی که هرگاه در شهر همدان
 خواهم که اشاره کنم و آنحضرت را زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه
 هرگاه بکنی آن دو رکعت را بعد از آن که اشاره کرده باشی بجانب
 آنحضرت سلام و گفته باشی بعد از اشاره و نماز آن قول را که
 مذکور خواهد پس عا کرده خواهی دید عائی که ملک که میخواند
 دو قیقه زیارت آنحضرت میکنند میگوید خدا بر تو بیست هزار
 هزار هزار حسنه و محبت میکند از تو هزار هزار گنا و بلیت میکند از
 برای در بهشت هزار هزار درجه و خواهی داد آنها که شهید شده
 باشند یا حضرت امام حسن علیه السلام تا آنکه شریک شوای ایشان در ثواب
 ایشان و نشانند ترا مگر از آنها که با آنحضرت شهید شدند نشانه
 شود برای تو ثواب پیغمبری و رسولی ثواب زیارت هر که آنحضرت
 زیارت کرده است از روزی که آنحضرت شهید شده است و میگوید
 اُولَئِکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَیْکَ یَا بْنَ امیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَابْنِ سَیِّدِ الْأَوْصِیَّینَ السَّلَامُ
 عَلَیْکَ یَا بْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا

وَأَنَا خَتَمُ
بِرَحْمَتِكَ

ثَارَ اللَّهُ وَابْنُ ثَارِهِمَ وَالْوَثْرُ الْمُؤْتَمَرُ سَلَامٌ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ
الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنْ جَمِيعِ سَلَامِ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ
وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرِّزْيَةُ وَجَلَّتِ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَجَلَّتْ عَظُمَةُ
مُصِيبَتِكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
أَسَسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَكُمْ عَنْ أَيْدِيكُمْ الَّتِي رَتَبَتْكُمْ اللَّهُ فِيهَا
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُجْرِمَ هَلْ هُمْ بِالْمُتَكَبِّرِينَ مِنْ قَوْلِكُمْ
بَرِيئٌ إِلَى اللَّهِ وَالْيَوْمِ مِنْهُمْ وَمِنْ أَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَأَلْتُكَ وَحَرْبُ بَيْنٍ حَارٌّ بَيْنَ الْبَيْنِ
الْقِيَمَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ الْإِنِّي يَادُ وَالْعُرْوَانُ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي امِّ قُطَيْبَةَ
وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ ابْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ شَيْمًا
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَاجْتَمَعَتْ وَتَقَبَّحَتْ وَهَيَّأَتْ لِقِيَالِكَ
يَا بَنِي آدَمَ وَأَخِي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْتَلِ اللَّهُ إِلَهُكَ أَكْرَمَ
مَقَامِكَ أَكْرَمِي بَيْنَ بَنِي إِسْرَافِيلَ طَلَبَ ثَارَكَ مَعَ مَا مَوْصُورٍ
مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَلَلَّهُمْ أَجْعَلْنِي عِنْدَكَ
وَجْهًا بِالْحُسَيْنِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ

وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ إِنِّي اتَّقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى سُوْلِهِ وَإِلَى أَمْرِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ عَلَيْكَ السَّلَامُ بِمَوْلَاكَ
 وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ قَاتِلِكَ وَنَصَبِكَ الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَسَرِّ
 أَسَارِ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى سُوْلِهِ مِنْ أَسَرِّ
 أَسَارِ ذَلِكَ وَبَنِي عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجَرَمَ عَلَيْكُمْ
 وَعَلَى أَشْيَاءِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ
 أَنْتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى سُوْلِهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوَالِيكُمْ وَمَوَالِيَهُمْ وَلَكُمْ
 وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ
 مِنْ أَشْيَاءِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ إِنِّي سَلِّمٌ لِمَنْ سَلَّمَ لَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ
 وَوَيْلٌ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاسْتَلِ اللَّهَ الَّذِي كَرَّمَنِي
 بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ وَلِيَّائِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ
 أَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قُدْرَةً
 صَدَقَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَسْلُغَنِي الْمَقَامَ الْحَمْدُ
 لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يُرْزِقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ أَمَامٍ مَهْدِي ظَاهِرٍ
 نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ
 أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِيكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابِيًا بِمُصِيبَتِهِ
 يَا لَهَا مِنْ مُصِيبَةٍ مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي

يَا مَوْلَايَ

وَأَوْلِيَائِهِمْ

ثَارِكُمْ

جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ
 تَنَالِهِ مِنْكَ صَلَواتُ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَبَائِي حَبَائِي مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ وَمَا فِي مَنَابِ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
 أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنَوا مِائَةٍ وَلَنْ أَكَلَهُ
 الْكَبَرُاءُ اللَّعِبُونَ لَبْنُ اللَّعِبِينَ عَلَى لِسَانِكَ وَعَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ
 صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَاسُفِيَّانَ وَمُعَاوِيَةَ ابْنَ أَبِي
 سُفْيَانَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدًا لَا يَدِينُ
 وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ أَلُ زَيْيَادٍ وَالْمُرَوَّانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ
 صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنُ مِنْكَ وَالْعَنَاءُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ لَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَأَيَّامِ
 حَبُونِي يَا بَرَاءَةَ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ وَيَا مَوْلَا لَيْلِيكَ وَاللَّعْنَةُ
 نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **يَسْأَلُونَكَ عَنْ نَبِيِّكَ** اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ
 ظَلَمَ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَالْآخِرُ تَابِعْ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابَةَ
 الَّتِي جَاهَدَتْ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ تَابِعَتْ
 عَلَى قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنَّهُمْ جَمِيعًا **يَسْأَلُونَكَ عَنْ نَبِيِّكَ** اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ
 عَبْدًا لِلَّهِ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِتْنَتِكَ عَلَيْكَ مِنْ سَلَامٍ

وَمُرَوَّانَ
 مَرْوَانَ
 ٤٤

وَأَنَا خَيْرُ خَلْقِكَ
 مَصْبُوحٌ

اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَجَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي
 لِيُزِيلَ تَكْرُمَ السَّلَامِ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَوْلَادِ
 الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا مِنْهُمْ دُونَ
 الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **مِنْ سَبْكَ** اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِالْعِزِّ
 مَتَى أَبْدَلِيهِ أَوْلَاةً ثَلَاثِي ثُمَّ الثَّلَاثِ ثُمَّ الرَّابِعِ اللَّهُمَّ الْعَنْ
 بَرِيدَ بْنَ مَعَاوِيَةَ خَامِسًا وَالْعَزْبِيَّ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَ
 وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشُمَّاءَ ابْنَ أَبِي سَفْيَانَ وَالزُّبَيْرِ وَالْمُرَوَّانَ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ بِرَجْمٍ **مِنْ سَبْكَ** اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَشَأْنِكِ
 لَكَ عَلَى مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظَمِ رِزْقِي اللَّهُمَّ ارْزُقْ شِفَاعَةَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لِي قَدْ مَصِدَّقَ عِنْدَكَ مَعَ
 الْحُسَيْنِ وَأَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا مِنْهُمْ
 دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عُلُقَهُ كَفْتُكَ إِمَامَ مُحَمَّدٍ بَاقٍ عَلَيْهِمُ
 فَرَمُودُكَ أَكْرَمُ أَهْرِ رَوْضَةِ خَضِرٍ رَابِعِيَّتِ زِيَارَتِكُمْ أَبُكُنْ كَه
 جَمِيعِ ابْنِ ثَوْبَانَ إِذَا بَرَأَتْ تَوَخَّاهُ دُونَ رَوَايَتِ كَرْدِ مُحَمَّدٍ بِنِ خَالِدِ
 طِبَا لِي أَرْسَفَ بِنِ عَمْرٍو كَفْتُكَ مِنْ بَاصْفُولِ جَمَالِ جَمَاعَتِي
 أَصْحَابِ خُورِ فِيمَ بَسُوِي نَحْفَعِدُ أَنْ أَنْكَ حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 رَفْتَهُ بُوْدَنْدِ زَحْرَهُ بِمَدِينَةِ پِشَرِ أَنْ پِشَرِ چُونِ أَنْ زِيَارَتِكُمْ

الحسين

المؤمنین فارغ شدیم صفوان روی خود را کرد ایند بوی قبر حضرت
 امام حسین علیه السلام ازین مکان از بالای سر امیر المؤمنین که حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام چنبرن کردند و رو قنیکه من رخدم آنحضرت
 با این مکان شریف آمد بودم پس خواند صفوان آن زیارت مرا که
 علقه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام برآورده شورش را و این کرده است
 پس در رکعت نماز کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و دعا کرد بعد
 از نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و در بجانب قبر امام حسین علیه السلام
 کرد و آنحضرت را نیز و دعا کرد و در جمله دعاها که بعد از آن و رکعت
 نماز خواند این دعا بود یا الله یا الله یا الله یا مجیب غوغا المضطربین
 یا کاشف کربا لملک و بین یا غیاث المستغیثین یا صریح
 المستصرخین و یا من هو اقرب الی من حبل الومرید و یا من
 یحول بین المرء و قلبه و یا من هو بمنظر الاغلی و یا الاقرب البین
 و یا من هو الرحمن الرحیم علی العرش استوی و یا من یعلم خائفة
 الاعین و ما تخفی الصدور و یا من لا تخفی علیه خافیه و یا من
 لا تشبهه علیه الاصول و یا من لا تغلطه الحاجات و یا من
 لا یبرمه الحاج المحجن و یا مدمر کل فوب و یا جامع کل شمل و
 یا بارئ النفوس بعد الموت و یا من هو کل یوم فی شان یا الله

الْحَاجَاتِ يَا مُنْقِسَ الْكُرْبَانِ بِمُعْطَى السُّؤَالِ يَا وَدِي الرِّغْبَاتِ
 يَا كَافِي الْمُهْمَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَبِحَقِّ
 الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ التَّسْعَةِ مِنْ آلِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فَإِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَهُمْ أَتَوَسَّلُونَ بِهِمْ أَشْفَعُ
 إِلَيْكَ فِي حَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأُقِيمُ وَأَعِزُّهُ عَلَيْكَ وَيَا شَانِ الذِّى لَهُمْ
 عِنْدَكَ وَبِالْقُدْرِ الذِّى لَهُمْ عِنْدَكَ وَيَا اللَّهُ فَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
 وَيَا سَمِيكَ الذِّى جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَيَهْ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ
 وَيَهْ أَبْنَيْتَهُمْ وَأَبْنَيْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلَهُمْ
 فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تُكَفِّ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَتُكْفِنِي الْمُتَمِّ مِنْ أُمُورِي وَ
 تُقْضِي عَنِّي دَيْنِي وَتَجْعَلَنِي مِنَ الْفُقَرَى وَتَجْعَلَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعْتِنَنِي
 عَنِ الْمُسْئَلَةِ إِلَى الْخُلُوقِينَ وَتُكْفِنِي هُمْ مِنْ آخَافٍ هُمْ وَعُسْرٍ
 مِنْ آخَافٍ عُسْرَةٍ وَحُرُونَةٍ مِنْ آخَافٍ حُرُونَةٍ وَشَرٍّ مِنْ آخَافٍ
 شَرٍّ وَمَكْرٍ مِنْ آخَافٍ مَكْرٍ وَبَغْيٍ مِنْ آخَافٍ بَغْيٍ وَجُورٍ مِنْ
 آخَافٍ جُورٍ وَسُلْطَانٍ مِنْ آخَافٍ سُلْطَانَةٍ وَكَيْدٍ مِنْ
 آخَافٍ كَيْدٍ وَمَقْدَرَةٍ مِنْ آخَافٍ بَلَاءٍ وَمَقْدَرَةٍ عَلَى وَتَرْدٍ

عَنِّي كَيْدًا لَكَيْدَةً وَمَكْرًا لَمَكْرَةً اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَارِدَهُ وَمَنْ كَادَنِي
 فَكِدَهُ وَأَصْرَفَ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَاسَهُ وَأَمَانِيَهُ وَأَمْنَهُ عَنِّي كَيْفَ
 شِئْتَ وَأَتَشَيْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرٍ لَا تَجْبِرُهُ وَبِإِلَهِ لَا تَسْتَرْهُ
 وَبِإِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهَا وَبِغِيْمٍ لَا تَغَافِيهِ وَذُلٍّ لَا تُعْزُهُ وَبِمِسْكَةٍ لَا تَجْبِرُهَا
 اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصَبَ عَيْنِيهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ
 وَالْوَلَةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِغُلٍّ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَ
 أَنَسِهِ ذِكْرِي كَمَا أَنَسِيَتْهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي بِمَعْوَةٍ وَبَصَرٍ وَسَيَاسَةٍ
 وَبِيَدِهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ
 السُّقْمَ وَلَا تَسْقِمْهُ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا عَنِّي عَنْ ذِكْرِي
 أَكْفَى بَالِ كَافِي مَنْ لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ لَكَافِي لَكَافِي سِوَاكَ وَمُفْرِجُ
 لَامُفْرِجِ سِوَاكَ وَمُغِيثُ لَامُغِيثِ سِوَاكَ وَجَارُ لَاجَارِ سِوَاكَ وَخَلِيلُ
 مَنْ كَانَ جَارُهُ سِوَاكَ وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ وَمُفْرِجُهُ إِلَى سِوَاكَ وَمَنْهَاجُ
 وَمِلْجَاهُ إِلَى غَيْرِكَ وَمَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَإِنَّكَ تَقِي وَرَجَائِي وَ
 مَفْرَعِي مِنْ مَهْرَجِي وَمِلْجَائِي وَمَنْ جَاءَ فَيْدِكَ سَتَفِيحُ وَبَيْدِكَ أَسْتَبِيحُ
 وَنَحْمِدُكَ وَالْحَمْدُ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَتَوَسَّلُ فَاتَّقِنُ فَاسْتَعِثْ يَا اللَّهُ يَا
 اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَا تَحْجُزْ وَلَكِنَّ الشُّكْرَ وَالِإِيكَ الشُّكْرَ وَأَنَا الْمُسْتَغَانُ
 فَاسْتَعِثْ يَا اللَّهُ بِحَنِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

تَكَيْفَ عَنِّي عَنِّي وَهِيَ وَكَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَفَيْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ
وَعَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّي فَكَيْفَ عَنِّي كَمَا كَفَيْتَ عَنْهُ
وَفَرَجَ عَنِّي كَمَا فَرَجْتَ عَنْهُ وَكَفَيْتَنِي كَمَا كَفَيْتَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ
مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمُؤْنَةَ مَا أَخَافُ مُؤْنَتَهُ وَهَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ
بِلَا مُؤْنَةٍ عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي وَكَفَايَةِ
مَا أَهْمَنِي هَمَّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا
عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْكَ أَمْنِي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَلَا جَعَلَهُ
اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكَ وَلَا فَرَقَ وَاللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ اللَّهُمَّ
أَخْبِنِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَدُرِّيَّتَهُ وَأَمْنِي مَمَاتَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ مُحَمَّدٍ
وَأَحْشُرْنِي فِي رُفْرُفَتِهِمْ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طُرُقَةً عَيْنٍ أَبَدًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَتَيْتُكُمْ وَكَلِمَاتُكُمْ
أَزْدٌ وَرِجَالُكُمْ تَوَجَّهْتُ إِلَى ضَرْحِكُمْ زَائِرًا وَمُتَوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي
وَرَبِّكُمْ وَمُتَوَجِّهًا إِلَيْهِ بِكُمْ وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي
هَذِهِ فَاسْقِئَنِي فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامَ الْخُودِ وَالْجَاهِ الْوَجْهَةِ
وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى أَنْفَلِ عَنْكُمْ مُنْظِرًا لِلنَّجْوَى الْخَيْرِ
وَقَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا مِنْ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا
أَحْيَبَ لَا يَكُونُ مُنْقَلِبُهُ مُنْقَلَبًا رَاجِعًا مُفْلِحًا مُنْجِيًا مُسْتَجَابًا

بِإِذْنِ اللَّهِ جَمِيعَ حَوَائِجِي تَشْفَعُ إِلَى اللَّهِ أَنْقَلِبَ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُفَوَّضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُجْتَازًا ظَهْرِي
 إِلَى اللَّهِ وَمُسَوِّكًا عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ مِنْ دَعَا
 لِبِسْ لِرَأَى اللَّهُ وَرَأَى كُنْ يَا سَادَتِي مُنْتَهَى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ مَا لَمْ يَشَأْ
 يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوِدِعُكُمْ اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ
 الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمْ أَنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا مَوْلَايَ
 وَلَنْتُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكُمْ مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ
 السَّلَاقُ النَّهْأُ وَاصِلٌ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرُ حُجُوبٍ عَنْكُمْ سَلَامِي نَشَاءُ
 اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمْ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
 أَنْقَلِبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ تَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ تَعَالَى شَاكِرًا رَاجِعًا
 لِلْإِجَابَةِ غَيْرَ ابْرٍ لَا قَاطِطٍ الْبَاءَ عَائِدًا رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمْ غَيْرَ
 رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا مِنْ زِيَارَتِكُمْ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ أَنْشَاءُ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا سَادَتِي غَيْثُ إِلَيْكُمْ وَالزِّيَارَتِكُمْ
 بَعْدَ أَنْ نَهْدَ فِيكُمْ وَفِي زِيَارَتِكُمْ أَهْلَ الدُّنْيَا فَلَا خَبْرِي لِلَّهِ
 بِمُثَارَجَتِهِ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ لِأَنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ سِيفُ
 بِنِ عَمْرٍو كَفَتْ كَهْ مِنْ بَصُفْوَا كَفْتُمْ كَهْ عِلْقُهُ كَهْ ائِزْ يَاتِرَا زَا ائِزْ
 مُحَمَّدًا بَرَقَ عَلَيْهِ أَنْ بَرَّ مَا رَوَيْتُ كَرْدَا ائِزْ عَارِ ائِزْ نَقْلُكُمْ صَفْوَانُ كَفْتُمْ

که مریاردمه باسید خود جعفر صادق علیه السلام باین مکان پر کرد
 ما آنچه کردیم از زیارت این دعا را خواند و وقت راع بعد از آنکه
 دور کعبه نماز کرد و آن وداع را بجا آورد و بعد از آن صفوی
 گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن گفت که تعاهد نما این زیارت
 را و بخوان و این دعا را بجا بیاور و زیارت کن که من ضامنم بر خدا
 که هر که این زیارت را بکند و این دعا را بخواند از نزدیک یاد آور
 این که زیارتش مقبول باشد و سعیش مرز داده شود و سلاطین
 با حضرت برسد و محبوب گردد و هر حاجت که از خدا بطلبد
 برآورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوی این زیارت را
 با همین ضامنم از پدرم شنیدم و پدرم از علی ابن الحسین
 با همین ضامنم و از امام حسین با همین ضامنم و از امام حسن
 با همین ضامنم و از پدرش امیر المؤمنین علی با همین ضامنم و رسول خدا
 با همین ضامنم و رسول خدا از جبرئیل با همین ضامنم و جبرئیل از خدا
 با همین ضامنم و تحقیق که حق تعالی بندگان مقدس خود کرده است
 که هر که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام زیارت کند باین روش از نزد
 و دور و این دعا را بخواند زیارت او را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد
 برآورده هر چند بزرگ باشد و هر سوال که بکند عطا کنم و از هر گناه

من نا امید نکرد و او را بر کرد ان شاء و خورم و خوشحال به بر آورد
 حاجت تو فایض شد به بهشت و از شد از جهنم و از بر هر که
 شفاعت کند شفاعت او را قبول کنم مگر کسی که دشمن اهل بیت باشد
 و کواه گرفت خدا ما را بر آنچه کواه گرفته بود بر آن ملث که ملکوت
 خود را بر جبرئیل گفت یا رسول الله حق تعالی مرا ببوی تو فرستاده است
 برای بشارت سرور و خوشحالی تو و بشارت شادی علی ابن ابیطالب
 و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام و امثال و فرزندان تا روز
 قیامت پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای صفوان هر گاه ترا حاجت
 بسوی خدا بهر سدا یزید یا رب لیکن هر جا که باشی این دعا را بخوان
 و از پروردگار حاجت خود را بطلب که البته برآورده میشود و حق تعالی
 خلف عدو خود نمیگذارد **شأن** گوید که چون عبارت حدیث تشریف
 عظیم دارد و قابل احتمال بسیار هست اگر اول زیارت را **سَلَامٌ**
عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ را تا **وَالنَّبِيُّ عَلَيْكَ السَّلَامُ** بخواند و نماز
 زیارت را بکند و باز همان زیارت را عاده کند بهتر است و اگر بعد از
 صد مرتبه لعنت یا رب یک نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام
 یا رب یک نماز بکند و متصل بجزیه و بعد از سجده نیز نماز بکند
 شاید جمیع احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از این زیارت

ابعیده را بعل آورد و نماز کند و بعد از آن این اعمال را بعل آورد
 ظاهر کار فی باشد و اگر زیارت مبر المؤمنین علیه السلام را با زیارت
 ضم کند بهتر است خصوصاً هرگاه این زیارت را در نذر صریح
 امیر المؤمنین علیه السلام آورد و چون در حدیث تجویز کرد
 این زیارت در هر وقت وارد شده است و اگر در غیر روز عاشورا
 کند بجا آید اللهم انا بوم تبرکت به بوم امیة بگوید اللهم
 ان بوم قتل الحسين صلوات الله علیه بوم تبرکت به بوم
 امیة **فصل** در زیارت این روز است و از جمله آنها زیارتیست
 که بسند صحیح عبد الله بن سنان روایت کرده است که رفتم بحضرت
 حضرت صادق در روز عاشورا و آنحضرت را شکسته رنگ و اندوهناک
 یافتم و باز دیدم مبارک آنحضرت مانند مروارید مهر بخت گفتم
 یا ابن رسول الله سبب گریه شما چیست خدا هرگز دیده هاست که این
 نکرد اند حضرت فرمود که مگر غافل نمیدانی که در مثل این روز حضرت
 امام حسین علیه السلام شهید شده است گفتم ای سید من چه میفرماید
 در روز عاشورا فرمود که روزه بداری آنکه شب نیت روزه بگیری
 افطار بکن نه از روی شمت و یک روز تمام روزه مگیر و باید که
 افطار تو بعد از نماز عصر باشد یک ساعت بشرقی از آب زهر که

در هر وقت جنگ بر طرف شد از آن سوار صلی الله علیه و آله و در میان
 سواران اهل بیت و موالی ایشان فدا شده بودند که صاحب مصیبت
 آنها حضرت رسالت صلی الله علیه و آله بود و اگر آنحضرت در دنیا میبود
 بایست که آنحضرت برای ایشان تعزیه بگویند پس آنحضرت چندان گریه
 که در پیش بارگش از آب دیده اش شد پس حضرت فرمودند که بهتر کار آنست
 آنست که جامه پاکیزه بپوشی بندها را بکشائی و استینهارا بالا ببری تا
 مرقع بر او مشیت ندکان پر بر روی و روی بیابانها مکانی که مرا
 بیند خانه نماز برای تقیه از سببان در وقت چاشت بر چهار رکعت
 نماز بخواند و رکوع و خشوع و رکوع نیکو و بعد از هر دو رکعت
 سلام بگوئی در رکعت اول بعد از حمد قل یا ایها الکافرون و سجده
 و در رکعت دوم قل هو الله و در رکعت یکم در رکعت اول بعد از حمد
 سوره احزاب بخوانی در رکعت دوم سوره اذا جاءک المنافقون و اگر
 اینهارا ندانی هر سوره که توانی بخوانی پس بگردانی و وی خود را بجانب
 روضه مقدسه آنحضرت و بخاطر او شهادت آن امام مظلوم
 و اولاد و اقرار بصلوات آنجناب را و لا مکنی برو و صلوات فرستی
 و لعنت کنی قاتلان او و بر ولایت دیگر هر مرتبه لعنت میکنی بر
 قاتلان آنحضرت که بهر لعنتی هزار حسنه برایتی نوشته میشود

و هزار گاه از تو محو میشود و هزار درجه در بهشت از برای تو
 بلند میشود و بهتر اینست که هزار مرتبه بگویدی اللَّهُمَّ الْعِزَّةُ
 الْحُسْنَى وَأَصْحَابِهِ پسر فرمود که بعد از آن از موضعی که ایستاده
 چند قدم پیش روی بگوئی اِنَّ اللَّهَ وَاَنَا اِلَيْهِ رَاغِبُونَ رِضًا بِقَضَائِهِ
 وَتَسْلِيمًا لِأَمْرِهِ و اگر هفت مرتبه چند کند بهتر است و فرمود که
 در جمیع این احوال باید که محزون و غمناک باشی پیچای خود را
 کردی بگوئی اللَّهُمَّ عَذِّبِ الْفِرَّةَ الَّذِينَ شَاقُّوا مَوْلَاكَ وَحَارِبُوا
 أَوْلِيَاءَكَ وَعَبَدُوا غَيْرَكَ وَاسْتَحْلَوْا حَارِمَكَ وَالْعِنَ الْقَادَةَ وَ
 الْإِتْبَاعَ وَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ خَبٌ وَأَوْضَعَ مَعَهُمْ أَوْ رَضِيَ بِفِعْلِهِمْ
 لَعْنَا كَثِيرًا اللَّهُمَّ وَجَّعْ فَرْجَ الْخَمْدِ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
 وَاسْتَقْدِّهُمْ مِنْ آيِدِنَا فَيَقْبِضَ الْمُضِلِّينَ وَالْكَفَرَةَ الْجَاهِلِينَ
 وَافْتَحْهُمْ فِتْحَافِيْرًا وَاجْعَلْ لَهُمْ دَفْعًا وَفَرَجًا قَرِيبًا وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ
 لَدُنْكَ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ سُلْطَانًا مُنْصِبًا پس دست بدار و
 قصد کند دشمنان الخمد را و بگوید اللَّهُمَّ اِنْ كَثِيرًا مِنَ الْأُمَّةِ
 نَاصِبَةُ السُّتَحْفَظِينَ مِنَ الْأَيْمَةِ وَكَفَرَتْ بِالْحِكْمَةِ وَعَكَفَتْ
 عَلَى الْقَادَةِ الظُّلْمَةَ وَهَرَبَ الْكِتَابُ السُّتَّةَ وَعَدَلَتْ عَنِ الْحَقِّ
 الَّذِينَ أَمَرَتْ بِطَاعَتِهِمَا وَالتَّمْسُكِ بِهِمَا فَأَمَّا تِلْكَ الْحَقُّ وَحَادِثُ

عِزِّ الْقَصْدِ وَمَا لَيْتَ الْآخِرَ أَيْ حَرَقَ الْكِتَابَ كَفَرْتَ بِالْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُ وَتَمَسَّكَ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْرَضَهَا وَضَيَّعَتْ حَقَّكَ وَ
أَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتْلَكَ أَوْلَادَ نَبِيِّكَ وَخَيْرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَهُ
عَلَيْكَ وَوَرَثَةَ حِكْمَتِكَ وَحِيلِكَ اللَّهُمَّ فَزَلْهُمْ أَقْدَامَ عَذَابِكَ
وَأَعْدَاءَ رَسُولِكَ وَأَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ وَأَخْرِبْ دِيَارَهُمْ وَ
أَقْلُ سِلَاحَهُمْ وَخَالَفَ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَقَفَّ فِي أَعْضَادِهِمْ وَ
أَوْهِنَ كَيْدَهُمْ وَأَضْرِبْهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَأَنْزِلْهُمْ بِحُجْرِكَ الْكَامِنِ
وَطَرِّمْهُمْ بِالْبَلَاءِ طَرِّمْهُمْ بِالْعَذَابِ قُتْمًا وَعَذِّبْهُمْ عَذَابًا تَنْكَرًا وَ
خُذْهُمْ بِالْإِسْنِينَ وَالْمَثَلِ إِلَى أَهْلِكَ بِهَا أَعْدَاءُكَ إِنَّكَ ذُو
نِعْمَةٍ مِنَ الْجُزْمِينَ اللَّهُمَّ أَسْتَنْتُكَ ضَائِعَةً وَأَحْكَامَكَ مَعْطَلَةً
وَعِثْرَةَ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ هَائِمَةً اللَّهُمَّ فَاعِنْ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ وَاقْبَعْ
الْبَاطِلَ وَأَهْلَهُ وَمُرِّ عَلَى نَايَ الْجَاوِ وَأَهْدِنَا إِلَى الْإِيمَانِ وَنَجِّنْ
فَرْجَنَا وَأَنْظِهِ بِفَرْجِ أَوْلِيَائِكَ وَاجْعَلْهُمْ لَنَا وَدًّا وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَدًّا
اللَّهُمَّ وَأَهْلِكَ مَنْ جَلَّ يَوْمَ قَتْلِ ابْنِ نَبِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ عَيْدًا
وَاسْتَهْلَ بِهِ فَرْجًا وَمَرْجًا وَخُدَّ خُرْمَهُمْ كَمَا أَخَذْتَ أَوْهْمَ وَضَاعِفِ
اللَّهُمَّ الْعَذَابِ الشَّيْكِلِ عَلَى ظِلِّهِ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَأَهْلِكَ
أَشْيَاعَهُمْ وَقَادَتَهُمْ وَأَبْجَامَتَهُمْ وَجَمَاعَتَهُمْ اللَّهُمَّ وَضَاعِفِ صَوْلَاتِكَ

وَرَحِمَكَ بِرَكَاتِكَ عَلَى غُرْفَةِ نَبِيِّكَ الْغُرْفَةِ الصَّائِعَةِ الْخَائِفَةِ
 الْمُسْتَدَلَّةِ بَقِيَّةٍ مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّائِكَةِ الْمُبَارَكَةِ وَأَعِزِّ
 اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ وَأَقْلَجِ حُجَّتَهُمْ وَكَسِفِ لَبْلَابَهُمْ وَحَنَادِيسَ الْأَبَا أَلِ وَالْعَوَى
 عَنْهُمْ وَثَبِّتْ قُلُوبَ شَبْعَتِهِمْ وَحَزَنِيكَ عَلَى طَاعَتِكَ وَلَا يَزِمُهُمْ
 وَتَضَرَّعُهُمْ وَمَوْلَانَهُمْ وَأَعِزَّهُمْ وَامْنَحُهُمُ الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فِيكَ
 وَاجْعَلْ لَهُمْ أَلِيًّا مَشْهُودَةً وَأَوْفًا لِمُحَمَّدٍ مَسْعُودَةً تَوْشِيَةً فِيهَا
 فَرَجُهُمْ وَتَوْجِبُ فِيهَا تَمْكِينَهُمْ وَتَضَرَّعُهُمْ كَمَا ضَمِنْتَ لِأَوْلِيائِكَ فِي
 كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَعَدَا اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
 خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا اللَّهُمَّ فَكَيْفَ غَمَّتْهُمْ يَا
 مَنْ لَا يَمْلِكُ كَسْفَ الضُّرِّ إِلَّا هُوَ يَا وَاحِدًا بِأَحَدٍ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ وَإِنَّا
 يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ مِنْكَ وَالزَّاجِعُ إِلَيْكَ لَسَائِدُ لَكَ الْمُقِيلُ
 عَلَيْكَ اللَّاحِجُّ إِلَى فِتَائِكَ الْعَالِمُ بِأَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ
 اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ تَحَاتِي وَاسْمَعْ يَا إِلَهِي عَلَانِيَةً وَبِخَوَائِي وَاجْعَلْنِي مِنْ
 رَضِيكَ عَمَلُهُ وَقَبْلِكَ سُكُّهُ وَبِحَيْثُ بِهِ رَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَنِيُّ
 الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ وَصَلِّ وَلَا وَارِخْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ
 تَرَحُّمَتِ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ مَلَائِكَتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ يَا
 إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ اللَّهُ وَلَا تَقْرُقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ صَلَوَاتُكَ
 عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنِي يَا مُوَلَايَ مِنْ شِيعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
 وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةِ الشُّجْبَةِ وَهَبْ لِي التَّائِبِينَ
 بِحَبْلِهِمُ وَالرِّضَا بِسَلِيمِهِمْ وَالْأَخْذَ بِطَرِيقَتِهِمْ أَنْكَ جَوَادُ كَرِيمِينَ
 بِجَدِّهِمْ وَنُورِ طَرَفِ وَيْ خُودِ رِبْحَاكِ بِكَ دَارِدُ وَبِكُودِ يَا مُنْجِيكُمْ
 مَا يَنْتَ وَيَفْعَلُ مَا يَرِيدُ أَنْتَ حَكَمْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ مُحَمَّدٌ مُشْكُورٌ
 فَجْعَلْ يَا مُوَلَايَ قَرَجَهُمْ وَفَرَجَاهُمْ فَإِنَّكَ صَمِيتَ إِعْزَازَهُمْ بَعْدَ الذِّلَّةِ
 وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقِلَّةِ وَأَظْهَرَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ يَا أَصَدَّ الصَّالِقِينَ
 وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَأْذِنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي مُنْصَرِّعًا إِلَيْكَ
 بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بَطْ أَمْرًا وَتَجَاوُزَ عَنِّي قَبُولَ قَلِيلٍ عَمَلٍ
 وَكَثِيرٍ وَالزِّيَادَةَ فِي آيَاتِي بِتَبْلِيغِ ذَلِكَ الشَّهَدَ وَأَنْتَ جَعَلْتَنِي مِنْ
 يَدْعَى فَيُجِيبُ طَاعَتَهُمْ وَمَوَالِيَهُمْ وَنَصْرَهُمْ وَتُرْبِيَّتَهُمْ يَا قَرِيبًا
 سَرِيعًا فِي عَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسُخْرٍ خُودِ رِبْوِي
 أَسْمَا زَيْلِكَ كُنْ وَبِكُو أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَنْجُونَ
 أَيُّهَا الْمَلِكُ قَاعِدِي يَا إِلَهِي حَمْدِكَ مِنْ ذَلِكَ جُودِ جَنِينِ كُنْ بِعَمَلٍ

بهتر است ز برای تو از نجها کبیا و عمرها کبیا که مال بسپارد آنها
صرف نماؤیدن خود را در آنها بعبافه کنی از اهل و عیال خو
و فرزندان خود جدا شوی بدانکه کسی این نماز را در ریز
بکند و این دعا را بخواند با خلوص این عمل باقیهین و تصدیق
بجا آورد حق تعالی ده خصلت بوعطا کند یکی ز جمله آنها آنست که
او را از مردنهای بد حفظ کند مانند غرق شدن و سوختن و
در زهر عمارت ماندن و امثال اینها و تا مردن دشمنی بر مسلط
نکرد و نگاه دارد او را از دیوانگی و خوره و پستی و خود شرد
فرزندانش تا چها ^{تست} شیطان را و دستان و پا و دلا شیطان را مسلط
نکرد اند بر او و بر نسل او تا چها پشت زیارت دیگر زیارتیست
که مشتملست بر زیارت شهدا و متضمن تعزیت رسول خدا صلی
الله علیه و آله و ائمه هداست و مناسبست که در ریز و خوانده شود
اگر در آخر روز خوانده شود شاید انسب باشد و زیارتیست اسلام
علیک یا وارث ادم صیغرة الله السلام علیک یا وارث نوح نبی
الله السلام علیک یا وارث ابراهیم خلیل الله السلام علیک یا
وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح
الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا

وَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيدِ
سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوُثْرُ الْمَوْقُورُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِي الرَّكِّيُّ وَعَلَى آرَاحِ حَلَّتْ
بِفَنَائِكَ وَأَقَامَتْ جَوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ رُفَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
مِنِّي مَا بَقِيَ بَقِيَ الْبَلَاءُ النَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرِّزِيَّةُ وَجَلَّ
الْمُصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ أَجْمَعِينَ
وَفِي سُكَّانِ الْأَرْضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنَجِّبِينَ وَعَلَى
ذُرِّيَّتِهِمُ الْهَادِيَةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى
رُوحِكَ وَعَلَى آرَاحِهِمْ وَعَلَى ثُبُوكَ وَعَلَى ثُرَيْيِمِ اللَّهِمُ لَقِيهِمْ
رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَدَفْعًا وَرَيْحَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
عَبْدِ اللَّهِ يَا بْنَ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بَنِي الشَّهِيدِ يَا أَخَا الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ
بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ
اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ

وَابْنَ سَيِّدِ
الْوَصِيِّينَ

وَفِي كُلِّ وَقْتٍ تَحِيَّةٌ كَثِيرَةٌ وَسَلَامٌ سَلَامٌ اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا بْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ
 سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا أَفْضَلَ لِلْبُلُوغِ النَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ
 ابْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى
 عَبَّاسِ ابْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ
 وَلَدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وَلَدِ الْحَسَنِ السَّلَامُ
 عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى الشَّهِدَاءِ مِنْ وَلَدِ
 جَعْفَرٍ وَعَقِيلٍ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَلِّغْهُمْ عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَمِنْهَا
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي
 وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ أَحْسَنَ اللَّهُ
 لَكَ الْعِزَّاءَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ
 اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قَرِي
 وَقَرَى فِي هَذَا الْوَقْتِ نَسْتَسْأَلُ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَنْ يَرْفِقَ
 فَكَأَنَّكَ رَقِيقِي مِنَ النَّارِ إِنَّهُ سَمِعَ الدُّعَاءَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَبَعْدُ

اَبَیْنا وَآلِه
الطَّاهِرَاتِ
زَادَ الْعَابِدِ
اَنْزَلِ نَحْمَهُ
عَلَيْهِمْ اَسْتَ

دعا یارب عاشورا این دعا بخواند که روایت است از حضرت علی
ابن موسی الرضا علیه السلام هر که روز عاشورا این دعا بخواند در آن سال
نمیرد و اگر اجلش در آن سال مقدّر شده باشد توفیق خواندن این دعا
نیابد و دعا اینست بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ مِلْءَ الْمِيزَانِ
وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَا وَزِينَةِ الْعَرْشِ وَسَعَةِ الْكَرْسِيِّ
لَا مِجَالَ وَلَا مَبْجَمَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ
وَعَدَدَ كُلِّ قَبْلَةٍ ثَمَّ ثَمَّ اسْأَلُهُ السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ دَعَاكَ
فَاجِبَتَهُ وَأَمْرِيكَ هَدْيَتَهُ وَرَغْبَتِكَ فَأَعْطِنِيهِ وَتَوَكَّلْ
عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ مِنْكَ فَادْنِنِيهِ اللَّهُمَّ أَمْدُ بَعِثْنِي مَدًّا
وَلَجْعَلِ الْإِيمَانَ بِكَ وَالْفَضْلَ مِنَ الرِّزْقِ وَاسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ الْإِكْرَامِ وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
واین دعا از نوحه علیحه است و شیخ مفید رحمه الله گفته است
که در شب بیست و یکم ما محرم زفاف حضرت فاطمه و امیرالمؤمنین
علیهما السلام واقع شد باید که روز شنبه از برای شکر این نعمت عظمی شیعیان
روزی بدارند و شیخ طوسی گفته است که در روز هفدهم محرم

اصحاب قبل که بجهت خراب کردن کعبه آمده بودند برگشتند و عذاب
 برایشان نازل شد و در روز بیست و پنجم اینها حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 علیه السلام را به عالم اعلیٰ ارتحال نمودند **باب هفتم** در اعمال ماه صفر است
 اینها مشهور است بخوست و روزه و وجه میتوان داشت **اول** آنکه
 موافق قول علماء شیعه و فان حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در اینماه واقع شده است **دوم** آنکه در سه ماه متوالی که اشهر محرم
 چون عرب قتال نمیکردند و در اینها شروع بقتال میکردند
 لهذا محسن شهر دزد و در احادیث شیعه ندیدم چیزی که دلائل
 بر نخوست آن بکند و در ولایت غیر معتبره عامه وارد شده است
و سید ابن طاووس از بعضی کتب معتبره روایت کرده است
 که در روز سیم اینها مستحب است که دو رکعت نماز بجا آورند
 و در رکعت اول بعد از حمد ثانی فاتحه بخواند و در دوم توحید و
 بعد سلام صد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد
 مرتبه بگوید اللهم العن الالبوسقیان و صد مرتبه بگوید
 استغفر الله و اتوب الیه و روز بیستم اینها مشهور است و
 از ربعین یعنی روز چهارم شهادت حضرت سید شهادت علیه السلام
 در کتب معتبره از حضرت امام حسن العسکری علیه السلام روایت

کرده اند که علامه مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و یک رکعت از
 فریضه و نافله در شب روز و زیارت رجب و انکشتن در دست
 راست کردن و جبهه را در سجده شکر بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن
 الرحیم را بلند گفتن کیفیت زیارت بسند معنی منقول است رصفوا
 جمال که گفت مولای من حضرت صادق علیه السلام بمن گفت در زیارت
 اربعین زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده باشد و
 میگوئی السلام علی ولی الله وحبیه السلام علی خلیل الله و
 بحمیه السلام علی صبی الله و ابن صغیر السلام علی الحسنین المظلومین
 الشهیدین السلام علی اسیر الکربیات و قلیل العیالات اللهم انی
 اشهد انه ولیک و ابن ولیک و صفیک و ابن صفیک الفاتر بکرمک
 اکرمته بالشهادة و جوده بالسعادة و اجنبته بطیب الولاة و
 جعلته سیدا من السادة و قائدا من القادة و زائدا من الزادة و
 اعطینه موارث الانبیاء و جعلته حجة علی خلقک من الائمة
 فاعذرنی الدعاء و منح النصیح و بذل محبة فیک لیستغنی عبادک
 من الجمال و حبرة الصلاة و قد تواذ علیک من غرتة الدنيا
 و باع خطه بالارذل الادنی و شری خیرته بالثمن الاوکر و تعسر
 و ردی فی هواه و اسخطک اسخط نیک و اطاع من عبادک

أَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْنَارِ السُّتُوجِينَ لَنَا فَجَاهِدْهُمْ
 فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى سُقِّكَ فِي طَاعِنِكَ دَمَهُ وَاسْتَبِيحَ حَرَمَهُ
 اللَّهُمَّ فَالْعَنُومَ لَعْنًا وَبِيَا لَوْ عَذَّبْنَاهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ حَمِيدًا وَمِتَّ
 فَقِيمًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُخْرِجُكَ مَا وَعَدَكَ وَمَهْلِكُ
 مَنْ خَذَلَكَ وَمُعَذِّبُ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَقَيْتَ بِعَهْدِ اللَّهِ
 جَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَيْتَ الْيَقِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعْتَ بِذَلِكَ فَرَجَيْتَ بِهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَشْهَدُكَ لِي وَلِيَّ لِي وَالْأَهْلَ وَعَدُوكُمْ عَادًا يُبَايَ أَنْتَ وَاللَّهُ
 يَا بَنَ رَسُولَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ قَوْلًا فِي الْأَضْلَالِ بِإِسْلَاحِهِ وَ
 الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ يُجَيِّكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِإِنْجَاسِهَا وَلَمْ تُبْلِسْكَ
 الْمَذْهَبَاتُ مِنْ شِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَايِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ
 الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْتَقِيُّ الرَّضْوِ
 الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى
 وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ
 إِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِلَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي خَوَاتِيمِ عَمَلِي قَبْلِي

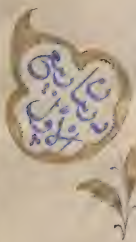
لِقَبْلِكَ سَلَامٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكَ مُشْتَعٍ وَنُصْرَتِي لَكَ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ
اللَّهُ لَكَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
رَوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ
أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدُورِ كَعْتِ غَمَزِ مِثْقَلِي وَهَرْدِ عَاكِه خُلُوعِي بِكَ
وَبِرْمِ بِكَ دِي سَيْدِ ابْنِ طَاوُسٍ كَفْتُهُ اسْتَكْمَلْتُ مِنْ بَرَايَ اِيْزَارِ
وَدَاعِي بِافْتَمِ كِهْ مَحْصُورِ اسْتَبَايْزَارِ بَايْزَارِ بَايْزَارِ بَايْزَارِ بَايْزَارِ
وَبِكُوْنِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيٍّ
الْزَيْنِيِّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحُسَيْنِ الزَّكِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَشَاهِدَهُ عَلَى خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا
عَبْدِ اللَّهِ الشَّهِيدَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ ابْنَ مَوْلَايَ أَشْهَدُكَ أَنَّكَ
الصَّلَاةُ وَالتَّهَيُّتُ الزَّكَاةُ وَأَمْرٌ بِالْعُرْوَةِ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ
جَاهِدْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَاكَ الْهَيْبُ وَأَشْهَدُكَ عَلَى بَيْتِهِ
مِنْ رَيْكِ تَيْتِكَ وَكَرَارِ دُورِ زِيَارَتِكَ كَنْدُ تَوْجَهْتِ إِلَيْكَ بِكُوْدِ
مَوْلَايَ أَتَى وَأَفْدَارِ غِيَا مُقَرَّرَكَ بِالْذُّنُوبِ هَارِبًا لَكَ مِنْ
الْخَطَا يَا لَشَفْعِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
حَيًّا وَمَيِّتًا فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً

لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ حَرَمَكَ وَغَضَبَ حَقَّكَ وَ
لَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ خَذَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَعَاكَ
دَعَاكَ فَلَمْ يَجِبْكَ وَلَمْ يُعِنِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ حَرَمِ اللَّهِ
وَحَرَمِ رَسُولِهِ وَحَرَمِ آبِكَ وَآخِيكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ مَنَعَكَ مِنْ شَرِّهِ
مَا وَالْفَرَاتِ لَعْنَا كَثِيرًا يَتَّبِعُ بَعْضُهُمَا بَعْضًا اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ عَالِمُ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسِعَ عِلْمُكَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَلَيْسَ مِنْكَ مُنْقَلَبٌ يَبْقَلُونَ
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ خَيْرَ الْعَمِيدِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْتَقِيهِ أَبَدًا مَا بَقِيََتْ
وَحَيِّتْ يَا رَبِّ كَرُمْتُ فَأَحْشُرُنِي فِي رُغْمَتِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَر
زِيَارَتِ آخِرِ رُزْنِ عَاشُورِ دَرِیْنِ رُزْنِ نَبِیْ خَوَندَ مَنَاسِبِ وَبِذَا نَكِه
مَشْهُورِ اَنْتَ كَسِبْتَ تَاكِدَ نِیَّارِ تِ اَنْخَضْتَ دَرِیْنِ رُزْنِ اَنْتَ كَحَضَرِ
اِمَامِ زِيَارَةِ الْعَابِدِ بْنِ عَلِيٍّ بِاَسَاوِرِ اَهْلِيَّتِ دَرِیْنِ رُزْنِ بَعْدَ اَزْمِ لُجْعَتِ
اَزْشَامِ بَكْرِ بِلَايِ مَعْلَى وَارْشَدِ نَدْوِ سِرِّهَا مُقَدَّسِ شَهَادَةِ رَابِعِهِ بِنِ
هَامِ طَهْرَانِ اِثَانِ مَلْحُو كَرْدِ وَابْنِ سَيِّدِ اَبْعِدَ اسْتَزْجِهَاتِ بِيَاكَ
ذَكَرْ كَرْدِ اَنَّهَُا مُوَجِبِ تَطْوِيلِ اسْتِ وَبَعْضِ كَفْتِهْ اَنْدَكِهْ رَابِعِ
اَهْلِيَّتِ اَرْدَمَدِ سَهْ طَبِیْهْ شَدْنِ وَابْنِ نَبِیْ اَبْعِدَ اسْتَ
وَبَعْضِ كَفْتِهْ اَنْدَكِهْ شَايِدِ حَضَرِ اِمَامِ زِيَارَةِ الْعَابِدِ بْنِ عَلِيٍّ بِاَسَاوِرِ

وخی الارض بکریل مخفی فنه باشند از شام و سرها را به بدنهای مخفی کرده
 باشند و این ممکن است اما روایتی درین باب بنظر نرسیده است بلکه
 بعضی روایات منافاتی فی الجملة باین دارد و جهت که از احادیث
 ظاهر میشود آنست که کسی که از اصحاب حضرت رسالت پناصلی الله
 علیه و آله بزیارت آنحضرت مشرف شد جابر عبد الله انصار بود و او
 درین روز بکربلا رسید آنحضرت را بشهادت زیارت کرد و چون جابر
 از تکابر صحابه بود و اساس این امر عظیم را گذاشت میتوانند بود
 که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت درین روز شده باشد شاید
 وجود یکر داشته باشد که بر ما مخفی باشد و چون فرمودند که درین روز
 زیارت کنیم باید کرد و تفحص سببش ضرور نیست و مشهور میماند
 علی امامیه آنست که وفات حضرت انبیا در روز نهم و هشتم
 صفر واقع شد و شیخ طوسی و جمعی دیگر گفته اند که شهادت حضرت
 علیه و آله واقع شد پس قیام بر اسم تعزیه آیند و بزرگوار زیارت ایشان
 از نزدیک و دور مناسب است و بدانکه در میان عوام بلکه خواص نحوست
 چهارشنبه آخر صفر شهرت دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه
 چیزی که دلالت برین کند بنظر نرسید و احادیث در نحوست مطلق
 چهارشنبه خصوصاً چاشنیه آخر ماه وارد شده است و چون

اینها بنا بر اسبابی که مذکور شد الجملة نحوستی دارد ممکن است که
 چاشنبه اخر اینها از سایر چاشنبه ها نخستش بیشتر باشد اگر در
 روز از قبیل احتراز از طبره است دفع بلا یا بصدقات و ادعیه
 و استغاثات که از ائمه علیهم السلام وارد شده بکنند و توکل نمایند
 جناب مقدس الهی که آن کفار طبره است مناسبت و اگر بدانی
 متوجه باینها دفع میشود نه آنکه بروش جهال عجم که متابعت مجوس
 میکنند بل هو و لعب و سرور و ساز و اعمال قبیحه
 مشغول شوند که موجب فزاید استحکام قضاها آسمانی و تقدیر
 ربانی گردد **باب هشتم** در بیان فضایل ایام و اعمال مابین الاوائل
 و دران دو فصل است **فصل اول** در فضیلت اعمال و زاوالتارون
 شانزدهم است **و** شیخ مفید **و** شیخ طوسی دیگران گفته اند که کس
 در شب اول ایما را ده هجرت نمود از مکه بسویدینه مشرفه بغار
 رفت در آن شب و حضرت امیر علیه السلام جان شریف خود را فدایان
 آنحضرت کرد و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرها کین قیابل
 مشرکین پروان کرد و فضل و بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمین
 بیهمکان ظاهر گردید و حقیق باملی که سموات با آنحضرت مباحث
 نمود و این یه کریمه و من الناس من هبش و نفسه ابتغاء مرضاة

باشد

الله در شان او نازل شد چنانکه تفصیلش در حیا القلوب مذکور است
 و چون حق تعالی آن دو جان تقدس بنیان از یک کافران حفظ کرد
 گفته اند که روشرا که روز اولست از ربیع الاول مستحب است ای شکر
 این نعم عظیمه روزه بدارند و هر چند علما درین روز ذکر زیارت
 نکردند اما زیارت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و حضرت
 امیر صلوات الله علیه درین روز مناسبت بجای آنکه مذکور شد
 شیخ طوسی در مصباح گفته است که در روز اول اینها حضرت
 حسن عسکری علیه السلام بقا رحلت نمود و حضرت صاحب الامر
 علیه السلام بمنصب جلیل امامت فایز گردید پس یار یابند و امام عالی مقام
 در این روز مناسبت است اما شیخ در تهذیب کلینی و محمد بن جریر طبر
 و ابن الخشاب شیخ مفید و غیر ایشان گفته اند که وفات حضرت اما
 حسن عسکری علیه السلام و هجدهم اینها بود پس در آن روز زیارت آیند
 اما علیه السلام انسب است اما روز نهم اینها بدانکه مینا علیا علیه السلام
 عامه در تاریخ خلافت است و اما مشهور میان فریقین
 آنست که قتل او در روز بیست و ششم ذیحجه واقع شد چنانچه
 سابقا اشاره بان شده و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند
 مستند آیند و قول نقل مؤرخانست از آنکه معتبره چنان معلوم

میشود که چنانچه الحال مینا عوام شیعه مشهور است قتل او
در نهم ما واقع شده است سابقا مینا جمعی از محدثین شیعه نیز
چنین بوده است مشهور و سید بن زکوار علی ابن طاوس رضی
الله عنه در کتاب قبایل اشاره نموده است با آنکه ابن بابویه رحمته
آنحضرت صلی الله علیه و آله را این کرده است که آنکه هسان در روز نهم
ایماه بدر را اسفل جیم واصل شده است و از نقل او چنان مفهوم
میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هر چند سید
خود آن حدیث را تأویلات نموده است **ایضا** سید زکریا است
که جماعتی از شیعیان پیوسته آن روز را پس سبب تعظیم و تکریم
مینمودند و حلف بن زکوار علیه السلام بن طاوس در کتاب وایدا الفوائد
ابن مذهب را تقویت کرده است و روایت مغیری در ابن بابیه را
نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن عبد الله
همدانی و یحیی بن محمد جرجی بغدادی که روز مماناره کردیم در باب
رفیم در شهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که از خواص
حضرت امام علی النقی حضرت امام حسن العسکری علیه السلام بود و بنده
حضرت صاحب الامر نیز سیده بود و چون در آکویدیم دختر عقیده
پیران آمد و احوال حمزه را پرسیدیم گفت او مریض و مشغول اعمال

عید است آن روز نهم ماربع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدها
 مؤمنان چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه
 است آن بخت گفت که احمد بن اسحاق حضرت امام علی النقی روایت
 می کند که امروز عید است و بهتر از عیدهاست نزد اهل بیت
 رسالت و شیعیان ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب تا بنزد او آئیم
 چون آن را در خبر کرد او بیرون آمد بیوی و لنگری بسته بود و عبا
 بر خود پیچیده بود و بنویسند از وسط طبع بود ما گفتیم اینجا حالتیست
 که در تو مشاهده می کنیم گفت ل حال از غسل عید فارغ شدم
 گفتیم امروز مگر عید است گفت بل ما را بخانه خود در آورده
 بر سر کسی نشاند و گفت روزی با جمعی برادران خود بنزد مولای
 خود حضرت امام حسن عسکری علیه السلام رفتیم در سر من را
 در مثل این روز که شما بنزد من آمدید چون رخصت یافتیم و
 بخدمت حضرت رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود آراسته و مجمر
 در پیش خود گذاشته است و بدست مبارک خود عود را در آن
 مجمر می زند اخذ مجلس خود را فرستادند که بر غلظت
 خدمتکاران خود جامها فاخته پوشانیده است گفتیم یا رسول الله
 پدران و مادران ما فلا یقویا دایان برای اهل بیت امروز فرجی

مؤمن

روداده است حضرت فرمود که کدام روز حرمش ازین روز نرد
اهلبیت عظیم تراست بدرستی که خبر دادم پدیدر که حذیفه
بن یمان در روز نهم مابین الاوّل اخل شد بجزء رسول خدا صلی
الله علیه و آله حذیفه گفت که دیدم امیر المؤمنین و حسن بن علیهما السلام
را با حضرت رسول صلعم طعام تناول مینمودند و آنحضرت بر روی ایشان
بنیم مینمود و با حسن بن علیهم السلام می گفت که بخورید که ارباب ازین
شمار بک و سعادت این روز بدرستی که این روزیست که خدا
هلاک میکند راین روز دشمن خود و دشمن جد شمارا و مستحق
میکرد اندک عامد شمارا بخورید که این روزیست که حقیق در این روز
قبول میکند اعمال شیعیان و محبب شمارا بخورید که این روزیست
که ظاهر میشود راستی گفته خدا که میفرماید فَنُكَلِّمُكُم بِآيَاتِهِ
بِمَا ظَلَمْتُمْ اِیْنِیست خاتنها ایشان که کجا کرده است بسبب شما
ایشان بخورید که این روزیست که شکسته میشود در این روز شکست
دشمن جد شما و یاری کننده دشمن شما بخورید که این روزیست
که در روز هلاک میشود فرعون اهل بیت من و ستم کننده بر
ایشان و غصبت خویشان بخورید که این روزیست حقیق علمها
دشمنان شمارا باطل و هیا میکند اند حذیفه گفت که من کفتم

یا رسول الله بادرمینا امتی کسی خواهد بود که هتک این حرمت نماید
حضرت فرمود که ای حذیفه بنی زینافق! برای ایشان سر کرده خواهد شد
دعوی یاسست و مینا ایشان خواهد کرد و مردم را بسو خود دعوت خواهد کرد
و تا زیاده ظلم و ستم بر دوش خود خواهد گرفت و مردم را از نماز
خواهد کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد
و میراث فرزندان مرا منصرف خواهد نمود و خود را پیشوای مردم خواهد خواند
زیادتی بر وصی من علی بن ابیطالب علیه السلام خواهد کرد و ماله خدا را بناحق
بر خود حلال خواهد کرد و در غبطاعت خلاص خواهد کرد و مرا و
برادر من زبیر بن علی علیه السلام را بدروغ نسبت خواهد داد و دختر مرا از
حق خود محروم خواهد کرد ایندین دختر من و را نفرین خواهد کرد و حق من را ^{خواهد} ^{مستألف}
حذیفه گفت آنحضرت! چرا چاره انداختی که حق تعالی او را در حیات تو هلاک
کرد اند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست نمیدارم که جرات
بر قضاء خدا نماید و از و طلب کنم تغیر امری که در علم او گذشته
است ولیکن از خدا سوال کردم که فضیلت دهد از و نیز که در نزد
او بجهنم میرود و بر سایر وزهانا آنکه احترام آن روز سئو کرد در
میان دوستان من و دوستان و شیعیان اهل بیت من بر حق تعالی و حق کردی
من که ای محمد صلی الله علیه و آله در علم سابق من گذشته که در یابد ترا و

اهل بیت را محنتها و بلاها و دنیا و ستمها منافقا و غصبه کتب کان از
 بندگان من از منافقانی که تو خجراهی ایشان کردی با تو خیانت کرد
 و تو با ایشان راستی کردی ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صفا
 بودی ایشان دشمنی در دل گرفتند تو ایشان را خوشتر کرد انیدی
 و ایشان ترا تکذیب کردند تو ایشان را کفر یکد و ایشان ترا در بلیک شده
 اند و سوگند یاد میکنم بخدا و قدرت و پادشاهی خود که البته بگشایم
 روح کسی که غصب کند حق علی علیه السلام را که وصیتست بعد از تو هزار
 درازست ترین طبقات جهنم که آنرا قبل و میگویند و را واضح
 او را در قعر جهنم جادهم که شیطان از مرتبه خود بر و مشرف شود
 او را لعنت کند آن منافقان را در قیامت عبرتی گردانم برای فرعون
 در زمان پیغمبران دیگر بودند برای سایر دشمنان بن و ایشان را و دست
 ایشان را بسوی جهنم برم بادیده ها بگوید و دروها ترش با نهایت
 مذلت و خواری و پشیمانی و ایشان را با لایلا باد در عذاب خود بدار و امجد
 صلی الله علیه و آله و سلم نمیرسد علی علیه السلام بمنزله مکر یا خه
 میرسد با و از بلاها از فرعون او و غصبه حق او که جرات میکند
 بر حق کلام مرابدل میکند و شرک بمن میاورد و مردم را منع میکند
 از راه رضایم و کوه ساله از برای امت تویر پامیکند که آن ملعون

اولست کافر میشود بر عرش عظمی و جلال من بدرستی که
 من امر کرده ام که هفت سال خود را برای شیعیان و مجتهدین شما
 که عید کنان روزی که آن شقی گشته میشود و امر کرده ام ایشان را که
 کرامت نصیب دور بر اینین المعروفین کنند برین و طلب آمرزش
 نمایند بر شیعیان و مجتهدین شما از فرزندان آدم علیه السلام و امر کرده ام که
 نویسندگان اعمال را که از این روز تا سه روز دیگر قلم از مردم بردارند
 و نویسندگانشان را برای امت موصی و امجد صلعم این روز را
 عید گردانیدم بر ائمه و اهلبیت و بر کرامت تابع ایشان باشند مؤمنان
 و شیعیان ایشان سوگند یاد میکنم بر خود بعز و جلال خود و علو
 منزلت مکان خود که عطا کنم کسب که عید این روز را برای
 من ثواب آنها که بدو عرش حاطه کرده اند قبول کنم شفاعت
 او را در خویشان او و زیاد کنم مال او را اگر کشاده کی هد بخود
 و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار کی از
 موالیان و شیعیان شما را از آتش جهنم آزاد گردانم و اعمال ایشان را
 قبول کنم و گناهان ایشان را بیاورم و حذیفه گفت که پیغمبر خاست حضرت
 رسول خدا صلی الله علیه و آله و بجانم از سلمه رفت من بیکتم و صاحب
 یقین بودم که آن منافق تا آنکه بعد از وفات حضرت دیدم که او چه

فتنه برانیکشت و کفر اصل خود اظهار نمود و از بن برکشت و دامک
 پیچید و وقاحت برای غصب امامت خلافت برد و قرآن تحریر
 کرد و آتش در خانه وحی سالک دو بدعتها در دین خدا پدید کرد و
 ملک پیغمبر را تفرید داد و سنت آنحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت
 امیر علیه السلام را رد کرد و حضرت فاطمه علیها السلام را بدو غصب داد و فدای
 را غصب کرد و یهود و نصاری و مجوس را از خود راضی کرد و ثور بدو
 مصطفی صلی الله علیه و آله را بختام آورد و رضا جوئی اهل بیت را
 نکرد و جمع سنتها آنحضرت بر طرف کرد و تدبیر کشتن حضرت امیر
 علیه السلام را کرد و جور و ستم در میان مردم علانیه کرد و هر چه خدا حلال
 کرده حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد از پو
 شتر دینار و درهم بازند و خرج کنند و در بر روی شکوه حضرت
 فاطمه زد و بر منبر آنحضرت بغصب جور بالا رفت و بر حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام افترا بست و با آنحضرت معارضه کرد و
 آنحضرت را بسفاهت نسبت داد و حذیفه گفت پس حقن دعا بر کنیز
 خود و دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق مستجاب کرد ایند و قتل
 او را بردست کشید و اوجار ساخت پس فهم بجدت حضرت امیر علیه السلام
 که آنحضرت تهنیت مبارک بگویم بآنکه آن منافق کشته شود

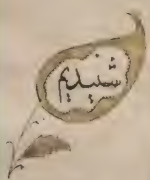
بعد از حق تعالی اصل کردید چون حضرت مرادید گفت ای حذیفه ایا
 در خاطر دارم آن روز را که آمد بنزد سید من حضرت صلی الله علیه و آله و من
 و دو سبط او حسن بن نزد او نشسته بودیم با او طعام میخوردیم
 تراد لاک کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای ادره سوگند صاحب حضرت
 فرمود بنجد اسو کند که این روز نیست که حقیق درین روز دیده ال سوال
 روشن کرد ایند من بر این روز هفتاد و دو نام میدانم حذیفه گفت
 یا امیر المؤمنین میخواهم که این نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که این
 روز است راحت است که مؤمنان از شر آن منافق است راحت یابند
 روز زایل شدن کرب غم است روز عید غدیر و و است روز
 نیکوئی بر اعیان است روز برداشتن قلم از شیعیان است روز
 تخفیف کلمات شیعیان است روز برهم شکستن بناء کفر و عداوت است
 روز عافیت است روز برکت است روز طلیح مؤمنان است
 روز عید بزرگ خلاست روز مسجی شدن دعاست روز
 موقوف اعظم است روز وفای عهد است روز شرط است روز
 کزدن بهاسیه است روز ندای ملک است روز شکسته شدن
 شوکت مخالفان است روز نفی هموم است روز فحش است روز
 عرض اعمال آن کافر است روز ظهور قدرت خداست روز

عفو از گناهان شیعیانست روز فرح ایشانست روز توبه است
 روز انابت بوی خداست روز نیکو بزرگست روز فطرت
 است روز اندوه باغیانست روز گره شدن آب ها در کوه ها
 مخالفانست روز خوشنود مؤمنانست روز عبد اهل بیت است
 روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعونست روز مقبول شدن
 اعمال شیعیانست روز پیش فرستادن تصدقاتست روز
 زیادتی ثوابتست روز قتل منافق است روز وقت معلومت
 روز سحر اهل بیت است روز شهود است روز قهر بر دشمن است
 روز خراشیدن بنیان ضلالتست روزیت که ظالم انکشتندامت
 بدنان میکرد روز تنبیه است روز شرفه است روز
 شدن بندگان مؤمنانست روز شهادتست روز گذشتن از گناهات
 مؤمنانست روز تازه کی بوستان اهل ایمانست روز شیرینی کامها
 ایشانست روز خوشی بندگان مؤمنانست روز برطرف شدن پادشاهان
 منافقانست روز توفیق اهل ایمانست روز بندگان مؤمنان این
 شرکافانست روز مظاهر است روز مفاخر است روز
 قبول اعمالست روز تجلیل تعظیم است روز محله عطا است روز شکر
 خداست روز یاری کردن مظلومانست روز زیارت کردن مؤمنان

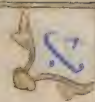
روز نخبیت کردن ایشانست روز رسیدن بر حمتها الهی است
 روز پاک کردن آینه اعمالست روز فاش کردن رازهاست
 روز بر طرف شدن بدعتهاست روز کاهن اکبر است روز
 بذا کردن بخاست روز عبادتست روز موعظه و نصیحت است
 روز انقیاد پیشوایان نیست حدیقه گفتن از خدمت آنحضرت
 برخاستم و گفتم که اگر در نیام از افعال خیر و آنچه امید ثواب زان روز
 مکرر محبت این روز دانستن فضیلت این روز دهر آینه منتهای آرزوی
 من خواهد بود پس بجزو بچوایان حدیث گفتند که چون این حدیث را
 از احمد بن اسحق هریک برخاستیم و سر او را بوسیدیم و گفتیم حمد و شکر
 میکنیم خداوند پر اکه بر آنکست ترا از برای ما تا آنکه فضیلت این روز را
 به ما رسانید پس بچانه خود برگشتیم و این روز را عید کردیم و صاحب کتاب
 رواید القوائد گفته است که این حدیث از خط علی بن محمد بن طحان
 نوشته شد و در کتب دیگر متبع کردیم چندین روایت دیگر موافق این روایت
 پس اعتماد بر این روایت نمودم و سر او را بوسیدیم شیعیان را این روز را تعظیم
 نمایند اظهار سرور و شادی را این روز بکنند شیخ ابراهیم بن علی
 کفعمی در کتاب مصباح گفته است که صاحب کتاب من الشیعه روایت کرده
 است که هر که در روز نهم مابین الاوائل چیزی را نفاق کند حقتعالی

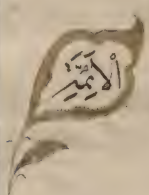
گاهها اورا بیامزد و مستحبست در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشبو
کردن ایشان و توشعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن
جامها کفش و عبا و حقنغ و این روز بر طرف شدن غمهاست و
این روز مرده داشت نیست **مؤلف** گوید که از نقل ابن بزرگوار
معلوم شد که بر فضیلت این روز وقوع قصه مبارکه در آن
احادیث بسیار شده است و در اعضا سابقه میاشیعه مشهور
بوده است و برخلافش و ایتی بنظر این قاصر نرسیده است و اتفاق
موزخان عامه با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کلی استماع
کنند چنین اقعه عظیمی که سبب حزن جمعی و سرور جمعی گرد چون
میتواند بود که مضبوط نمائند جواب آنست که این واقعه از واقعه
وفات حضرت رسالت پناه و شهادت حضرت امیر علیهما الصلو
و السلام عظیمتر نیست و در هر یک از آنها خلاف میا خاصه
عامه هست در واقعه اول اتفاق دارند عامه برخلاف آنچه
مختار شیعه است و اگر گویند که باعث برافترای ایشان را اینجا
نیست جواب میگوئیم که شبهه در هر دو جاریست و باعث
در اینجا هست زیرا که ممکنست که برای رفع شماتت شیعیان خلفا
آن نموده باشند و علی ای حال چون مدار علیا خاصه و عامه

بر آنست که در مستحبات با حدیث ضعیفه متمسک میشوند بر لحاظ
 صحیح که از ائمه طاهرين عليهم السلام وارد شده است که هر که ثواب
 از خدا بآورد بر عملی آنرا بجا آورد آن ثواب بآوده میشود هر چند
 چنان نباشد که باور رسیده است پس اگر اعمال این روز را که وقوف
 از شارع وارد شده باشد و مخالفی بایات انجیانداشته باشد کتب
 آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب خواهد کردید بعضی میگویند
 عمر سعد علیه اللعنه در این روز واصل شده اگر چنین باشد این روز
 نیز برای آن کافیست و شیخ مفید گفته است که در روز دهم اینها حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله حضرت خدیجه کبری رضی الله عنهما را تر و میبرد
 و مستحب است ای شکر این مواضع عظیم البرکت شیعیان روز بزرگ
 و گفته است که در روز دهم اینها حضرت رسول صلعم داخل مدینه
 طیبه شد و از دشمنان یمن گردید و باین جمعه روز مبارک است و
 ایضا دولت بنی مروان که از بقیه بنی امیه و از دشمنان اهل بیت بودند
 در این روز دولت اینها بنیایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت
 دیگر است برای این روز و اکثر شیعیان و لایق با سعادت آنحضرت در
 این روز میدانند محمد بن یعقوب کلینی علیه السلام امامیه نیز در کتاب کافی
 چنین قایل شده است و بعضی از ارباب احسان موافق فحوائی بعضی از

روایان اینرا اظهر میدادند که چه خلاف مشهور میان امامیه است
اما اگر روز و غسل زیارت و سایر اعمال که در هفدهم مذکور
خواهد شد را اینروز بعمل آورده با حیا طاقرب است و سیدان
طاووس رحمه الله از بعضی علمای عجم روایت کرده است که سنت است
روز و از دهیم اینها دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت اول بعد از
حمد سه بار قل یا ایها الکافرون و در هر رکعت و سه بار توحید
بخواند و **انضا** شیخ مفید و شیخ طوسی روایت کرده اند که هر یک از علما
اللعنه در روز چهاردهم اینماه با سفل در کجهتم مشغل شد باید
که شیعیان اینروز را بر خود مبارک گردانند و شکر حق تعالی باین
نعمت عظمی ادا کنند بعضی و نیز اینروز را سنت دانستند **فصل**
دویم در بیان فضایل اعمال و نیز هفدهم ربیع الاول است مشهور
میان علما شیعه است که ولادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
در روز جمعه هفدهم اینماه واقع شد و در بعضی از روایان وارد
شده است که غروب آنحضرت نیز با همان در شب هفدهم واقع شده
است شب و روز هر دو مبارک است در هر دو زیارت حضرت
رسالت پناصلع و حضرت امیر علیه السلام و علما ذکر کردند
روزه آنروز فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید گفته است که

این روز شریفی است فرقه محقه شیعه از قدیم لایام الی الان تعظم
 آن میکرد و خواندنی شناختند و روز میداشتند و از ائمه علیهم
 السلام روایت کردند که هر که این روز را روزه دارد ثواب و فریاد
 برای او نوشته شود و مستحبست که صدقات بار بار بجا بدهند و
 مؤمنان و مؤمنات شاد گردانند و بزیات مشاهده مشرفه بروند
 خصوصاً مرقد طهران حضرت و ضرب منور حضرت امیر علیهم
 و شیخ مفید و شیخ شهید و سید ابن طاووس گفته اند که چون در غم
 مدینه طیبه خواهی که آنحضرت را یادت کنی غسل بکن و شبیه بقبر
 در پیش روی خود بنش و اسم مبارک را بران بنویس و بایست و دل خود را
 متوجه آنحضرت بگردان و بگو اَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَأَنَّهُ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ
 بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِكَوَالِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِمًا بِالْقِسْطِ السَّلَامُ

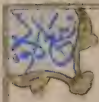

عَلَيْكَ بِإِتِاحِ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِإِمْعَانِ الْوَحْيِ وَالْكَزْبِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَبْلُغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِهَا السَّلَامُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَبْشُرًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيرًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مُنْذِرًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَوَافِلَ الَّذِي يُنْصَأُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمُهْدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
 عَلَى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ وَعَلَى أَبِيكَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى أُمِّكَ مِنْهُ سَلَامٌ
 وَهَبِ السَّلَامَ عَلَى عَمِّكَ حَمْرَةَ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ وَكَهْنِكَ
 أَبِي طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرِ الطَّيَّارِ فِي جَنَّاتِ الْجَنَّةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَحْمَدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالسَّابِقِينَ فِي طَاعَةِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيَّمِينَ عَلَى سُلَيْمٍ وَخَاتِمِ الْأَنْبِيَاءِ وَالشَّاهِدِ عَلَى
 خَلْقِهِ وَالشَّفِيعِ إِلَيْهِ وَالْمَكِينُ لَدَيْهِ وَالْمُطَاعُ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَحْمَدُ
 مِنَ الْأَوْصَافِ الْحَمْدُ لِسَائِرِ الْأَشْرَافِ الْكَرِيمِ عِنْدَ الرَّبِّ الْمَكَلِّمِ
 مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ الْفَائِزُ بِالسِّيَاقِ وَالْفَائِثُ عَنِ الْحِقَاقِ تَسْلِيمٌ عَارِفٍ
 بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ بِالنَّقْصِ قَرِيبٌ بِوَلَجِكَ غَيْرُ مُنْكَرٍ مَا أَنْتَ
 إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٌ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٌ بِالْكَثَائِبِ الْمُنْتَزِلِ
 عَلَيْكَ حَمْلٌ حَلَالُكَ حَرَمٌ حَرَامُكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ

وَأَتَمَّهَا عَنْ كُلِّ جَانِبٍ إِنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَحْنُ
لَأَمِينُكَ وَجَا حَدَّثَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ
الْأَذَى فِي جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
الْجَمِيلَةِ وَأَدَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ إِنَّكَ قَدْ رُفِّقْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ
وَعَلَّطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا خَلْقَ تِلْكَ الْبَقِيَّةِ
فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ
أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُسْلِمِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَلَا يَقُودُكَ
فَاقِعٌ وَلَا يَسْبِقُكَ وَلَا يَطْمَعُ فِي دِرَاكِكَ طَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقْدَمَ
بِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَهَذَا نَابِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَتَوَرَّأَيْكَ مِنَ الظُّلْمَةِ
فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ فَضَلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَنْ أُمِّيهِ وَ
رَسُولًا عَنْ رُسُلٍ إِلَيْهِ يَا بَنِي آدَمَ يَا أَيُّهَا رَسُولَ اللَّهِ نَذْرُكَ عَارِفًا
بِحَقِّكَ مُقَرَّرًا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْرَأً بِضِلَالَةٍ مِنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ أَهْلَ
بَيْتِكَ عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا بَنِي آدَمَ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي
وَمَا لِي وَلِذِي نَا أَصْلِي عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ
مَلَائِكَتُهُ وَرُسُلُهُ صَلَوةً مُتَابِعَةً وَافِرَةً مُتَوَاصِلَةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا
وَلَا أَمَدَ لَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
إِنَّمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ يَرْسُو سَهَارُ بَيْكَا وَبَيْكَا اللَّهُمَّ اجْعَلْ جَمَاعَتَنَا صَلَوةً

أَهْلٍ

وَنَوَاحِي بَرَكَاتِكَ وَقَوَاصِلِ خَيْرَاتِكَ وَشَرَّائِفِ تَحِيَّاتِكَ وَسُبُلِهَا
وَكَرَامَاتِكَ وَرَحْمَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَاءِكَ
الرُّسُلِينَ وَأَئِمَّتِكَ الْمُتَجَبِّينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَاهْلِ النُّوَارِ
وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَكَ بِرَبِّكَ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَهِيدِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَذِيرِكَ وَ
أَمِينِكَ وَحَبِيبِكَ وَنَجِيْبِكَ وَخَلِيلِكَ وَصَفِيكَ وَصَفْوَتِكَ
وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيَّ
الرَّحْمَةِ وَخَازِنَ الْغَفْرِ وَقَائِدَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَمُنْقِذَ الْعِبَادِ مِنَ
الْهَلَكَةِ بِإِذْنِكَ وَدَاعِيَهُمْ إِلَى دِينِكَ الْفَيْمِ بِأَمْرِكَ أَوَّلَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقًا
وَأَخْرَجَهُمْ مَبْعَاً الَّذِي غَمَسَهُ فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ لِلنَّزَلَةِ الْجَمِيلَةِ وَالنَّجْوَى
الرَّقِيعَةِ وَالْمُرْتَبَةِ الْخَطِيرَةِ وَأَوْدَعَهُ فِي الْأَصْلَابِ الطَّاهِرَةِ وَنَقَلَتْهُ
مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَّلْتَ
لِصَوْنِهِ وَحِرَاسَتِهِ وَحِطَاطَتِهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْنًا عَاصِمَةً حَاجِبَةً
عَنْهُ مَدَائِنَ الْعَمْرِ وَمَعَائِبَ الْفَلَاحِ حَتَّى رَفَعْتَ بِهِ نَوَاطِرَ الْعِبَادِ
وَأَحْيَيْتَ بِهِ مَيِّتَ الْإِلَادِ بِإِنْ كَشَفْتَ عَنْ نُورِ وِلَادَتِهِ ظُلُمَ الْأَسْطَلِ
وَالْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهِ حُلَّ الْإِلَهِّمْ فَكَمْ خَصَصَتْهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الْمُرْتَبَةِ
الْكَرِيمَةِ وَدُخْرِ هَذِهِ الشَّقِيَّةِ الْعَظِيمَةِ صَلَّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى بِوَعْدِكَ

وَصِفَاتِهِ

الْأَنْوَارِ

وَبَلَغَ رَسَالَتَكَ وَقَاتَلَ أَهْلَ الْحُجُودِ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكَفْرِ
 فِي غَزَا زَيْنِكَ وَلَيْسَ ثَوْبُ الْبَلَوَى بِجَاهِدَةِ أَعْدَائِكَ وَأَوْجَبَتْ لَهُ
 بِكُلِّ آذَى مَسَّهُ أَوْ كَيْدٍ أَحَسَّ بِهِ مِنَ الْفِتْنَةِ الَّتِي حَاوَلَتْ قَتْلَهُ
 فَضِيلَةً تَفُوقُ الْفَضَائِلَ وَتَمْلِكُ بِهَا الْجَنَائِلَ مِنْ تَوَالِكَ وَقَدَّاسَ
 الْحَسْرَةِ وَأَخْفَى الرُّفْقَةَ وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَلَمْ تَحْطَمْ مَا مِثْلُ لَهُ وَحِيَاكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوةً تَرْضَاهَا لَهُمْ وَبَلِّغُهُمْ مِنْهَا
 نَجِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَآيَاتٍ مِنْ لَدُنْكَ مِنْ مَوَالِيهِمْ فَضْلًا وَ
 إِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا لَكَ وَالْفَضْلُ الْعَظِيمُ مِنْ جَهَارِ كُنْهِنَا
 زِيَارَتُ بَيْتِكَ بِدُورِ سَلَامٍ بِأَمْرِ سَوْرَةٍ كَمَا خَوَّلَنِي بِحُجُورِ شَوْكِيهِمْ
 حَضْرَتُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا رَاحَةُ الْجَنَانِ بِرُكُوعِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّكُمْ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ جَاءَتْكُمْ فَاستَغْفِرُوا اللَّهَ
 استَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا وَلَمْ أَحْضَرْ مَنْ
 عَلَيْهِ وَالِاهُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ ذُرِّيَّتُهُ رَاغِبًا تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلِهِ وَاسْتَغْفِرُ
 لَكَ مِنْ ذُنُوبِي مُقَرَّرًا لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي وَمُنْجِيًا لِيكَ
 بِنَبِيِّكَ نَبِيٍّ رَحْمَةً صَلَّوْا نَبِيَّكَ عَلَيْهِ وَالِاهُ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ
 أَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ يَا فَخْرُ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بَنِيَّ أَنْتَ أُنْبِيَّ بَنِيَّ اللَّهُ يَا سَيِّدَ خُلَاةِ اللَّهِ يَا تَوْحِيدَكَ

إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ رَبِّي لِيُغْفِرَ لِي نُؤَيِّقُ يَنْقَبِلَ مِنِّي عَلَى يَقْضَى حَوَائِجِي
فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ فَرَبِّي فَعِمَّ الْمَسْئُولُ الْمَوْلَى رَبِّي وَرَبِّي
السَّامِعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلَيْهِ نِكَاسُ السَّلَامِ اللَّهُمَّ وَلَوْ جِئْتُ
بِإِصْرِكَ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الطَّيِّبِ لَأَفِغَمَكَ أَوْجِبْتَ
لِمَنْ أَتَيْتُكَ حَمَلًا صَلَوَاتِكَ عَلَيَّ فَإِلَيْهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاقْرَأْ لَهُ بِدُئُوبِهِ وَسْتَغْفِرْ
لَهُ بِمَوْلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُعَقِّرَبْ لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
وَقَدْ أَمَلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقَمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَعَيْتُ لَيْتَكَ
عَنْ سُؤَالِكَ وَقَدْ أَمَلْتُ جَزْبَلْ ثَوَابِكَ فَإِنِّي مُقَرَّبٌ عَنْكَ مُنْكَرٌ وَتَأْتِيكَ
بِمَا اقْتَرَفْتُ عَائِدُكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مَا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ
الَّتِي تَقْدَمُ لِي فِيهَا وَنَهَيْتَنِي عَنْهَا وَأَعَدْتَ عَلَيْهَا الْعُقَابَ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ وَجْهِكَ أَنْ تَقْبِلَنِي مَقَامَ الْحَرِيقِ الذَّلِيلِ يَوْمَ تَهْتَدُ
فِيهِ الْأَسْطَارُ وَتُبْدُو فِيهِ الْأَسْرَارُ وَالْفَضَائِحُ وَتَرَعَدُ فِيهِ
الْفَرَائِصُ يَوْمَ الْحَشَرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ الْإِفْكِ يَوْمَ الْإِرْفَةِ يَوْمَ الْغَنَائِنِ
يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ
النَّفْحَةِ يَوْمَ تَرْجِفُ الرَّاجِفَةُ تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ التَّشْرِيقِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ
يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَ
أَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ وَتَكْفُفُ السَّمَاءُ

عن

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُثَدٍ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَسَبِّحُوا
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يَغْنَى مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَأْ وَلَا هُمْ يُصْرُونَ الْأَمْرُ
 رَحِمَ اللَّهُ أَنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى الْعَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوَلَاهُمْ الْحَيُّ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجَلِ شِرَاعًا
 كَانَتْهُمْ إِلَى النَّصِيبِ يَوْمَ يَفْضُونَ وَكَانَتْهُمْ جِلْدًا مُسْتَشْمِرًا هُطِعَ إِلَى
 الدَّاعِي إِلَى اللَّهِ يَوْمَ لَا وَاقَةَ يَوْمَ تَرْجُ الْأَرْضُ جَا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ
 كَالْمُهْرِ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يُسْأَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ
 الْمَشْهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفًّا صَقَالَهُمُ أَنْحَمَ مَوْقِفِي ذَلِكَ
 الْيَوْمِ مَوْقِفِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا تُخْرِجْنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جِئْتُ
 عَلَى نَفْسِي فَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَايَ مَنْطَلِقِي فِي
 زُمْرِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُحْشَرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْزَنِي
 وَفِي غُرِّ الْكَرَامِ مَصْدَرِي أَعْطِنِي كِتَابِي بِمِيسَةٍ حَتَّى أَفُتَحَ حَسَنًا
 وَتُبَيِّضَ بِهِ وَجْهِي وَتُبَيِّرَ بِهِ حِسَابِي تُسَخَّرَ بِهِ مَهْرَانِي أَمْضَى
 مَعَ الْقَائِمِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى ضَوَائِكَ وَجَنَانِكَ
 إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تُقْضَى فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
 بَيْنَ يَدَيِ الْخَالِقِ بِحُجْرَتِي أَنْ أَلْقَى الْخُرْقَى النَّدَامَةَ بِحُطْبَتِي
 وَأَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَنْ تُؤَوِّدَ بَيْنَ الْخَالِقِ وَالْمَخْلُوقِ إِنِّي

يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ السِّرَّ السِّرَّ اللَّهُمَّ وَعَاوُذُكَ مِنْ أَنْ
 يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْقِفِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ
 مَقَامِي إِذَا مَبْرُتْ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسَقْتُ كُلَّ بَأْسٍ عَمَّا لَمْ يُمْرَأَ إِلَى
 مَنَازِلِهِمْ فَسَقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَفِي مُرَّةٍ وَلِيَّائِكَ
 الشُّعْبِينَ إِلَى جَنَّتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرِوَاغِ كُنْ أَخْضَرُوا وَبُكُوا
 السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا السَّيِّدُ الْمُبَارَكُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الشَّهِيدُ بَيْنَ اللَّهِ
 بَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ تَوَدُّ فِي الْأَصْلَامِ السَّابِحَةَ وَ
 الْأَرْحَامِ الْمَطْهَرَةَ لَمْ تَجْعَلْ لِنَجَاهِلِيَّةٍ بِأَنْجَالِهَا وَلَمْ تُلْزِمْكَ مِنْ مَدِينَتِكَ
 شَيْئًا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَبِالْأَئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ
 مُؤَقَّدٌ بِكُلِّ مَجْمُوعٍ مَا أَلَيْتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ
 بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ بَيْتِكَ عَلَيْهِ وَاللهِ السَّلَامُ وَلَنْ
 تَوْفِيقَتِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مِمَّا تَنِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَنَّكَ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَحَدِّثْ لَأَشْرِيكَ لَكَ وَأَنْ تَحْمِلَ عَبْدُكَ
 وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاؤُكَ وَأَنْصَارُكَ وَ
 حُجَجُكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامُكَ فِي بِلَادِكَ
 وَخُرَانُ عِلْمِكَ وَحَقِّقَةُ سِرِّكَ وَتَرَاجُجَةُ وَجْهِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ وَبَلَغَ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ فِي سَاعَتِهِ هَذِهِ وَفِي كُلِّ
 سَاعَةٍ نَجِيَّةٌ مَعْنَى سَلَامًا وَالْأَمُّ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ الْآخِرَ تَكْلِيمِي عَلَيْكَ **مؤلف** گوید که این زیارت اگرچه
 سندش بنظر فقیر نرسیده است و لهذا در تحفة الزائر ابرار ذکر نکرده اما زیارت
 جامع کاملست در همه اوقات میتوان بجا آورد و اگر کسی نتواند زیارت
 مختصر که بعد از این انشاء الله تعالی مذکور خواهد بعمل آورد و علما ذکر کرده
 اند که زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز و در این وقت خاص
 این زیارت را در این روز و در این وقت ذکر کرده اند از بعضی و این خصوص این روز
 معلوم نمیشود و بهترین زیارت است از جهت لفظ و معنی **بسیار**
 مغیر منقولست که همه ایام و اوقات از نزدیک دور میتوان کرد و خصوصاً
 در این روز چنانچه شیخ مفید شیخ شهید و سید ابوطاوس رضی الله
 عنهم روایت کرده اند که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر
 صلوات الله علیه را در هفدهم ربیع الاول باین زیارت تعلیم نمود زیارت
 را بطریق ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقی فرمود که چون بیایم
 بمشهد حضرت امیر علیه السلام غسل بیاوریم و پاکیزه ترین جامه بپوشیم
 پیوش بقدر کبوی خوش خود را خوشبو کنیم و بر تو باد بار آمدن دل و
 آرامتن پس چون برسی بیاب السلام یعنی رکاه روضه مقدسه

صريح مقدس فما يان مشودين ويقبله بايت وسى مرتبه الله
أكبر بكو وبكو سلام على سول الله السلام على خير الله السلام
على البشير النذير السراج المنير ورحمة الله وبركاته السلام
على نبياء الله المرسلين وعبياء الله الصالحين السلام على ملائكة
الله الخافين هذا الحرم وهذا الصريح اللاتين به بين به نزيل
قبر يود وبكو السلام عليك يا وصي الأوصياء السلام عليك يا عماد
الأنبياء السلام عليك يا ولي الأوفياء السلام عليك يا سيد
الشهداء السلام عليك يا آية الله العظمى السلام عليك يا خاتم
الأنبياء السلام عليك يا قائد الغر المحجلين الأنبياء السلام
عليك يا عظمة الأوفياء السلام عليك يا بن الموحدين
النجباء السلام عليك يا خالص الأخلاء السلام عليك
يا والد الأئمة الأمراء السلام عليك يا صاحب الخوض و
حامل اللواء السلام عليك يا قسيم الجنة والظى السلام عليك
يا من شرف به مكة ومضى السلام عليك يا بحر العلوم وهف
الفقر السلام عليك يا من ولد في الكعبة ودوج في السماء
يسيرة النساء وكان شهودها الملكة الشفيرة الأصفياء السلام
عليك يا مصباح الضياء السلام عليك يا من خصه النبي نزيل

الحبَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَلَّتِ الْأَنْبِيَاءُ وَوَقَاتَهُ
بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رَدَّتْ لَهُ الشُّمُوفُ مَا
شَمَعُوا الصُّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَنْجَى اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ
وَأَسَمَ أَخِيهِ حَيْثُ لَنَظْمُ مَا أَحْوَلَهَا وَطَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
نَابَ اللَّهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى رَمَادِ زَعْوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قُلُوكَ الْخَلَاءُ
الَّذِي مِنْ رُكْبَةٍ تَجِي مِنْ تَاخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ
الْعُبَّانَ وَذُنُبَ لِقَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَتِ
اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنَا بَأْسُكَ
عَلَيْكَ يَا أَمَامَ دَوَى الْأَكْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحِكْمَةِ وَفَصَلَ
الْخِطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكُتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَبْنَى
يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاضِلَ الْحُكْمِ النَّاطِقِ بِالْأَصُولِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا التَّصَدِّقُ وَالْحَقُّ فِي الْحُرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى
اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْأَحْزَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ
لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَا بَأْسُكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ بَابِ خَبِيرِ الصُّنُودِ مِنْ
الْأَصْلَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ قَمَاهُ خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْيَدِ عَلَى فِرَاشِهِ وَأَسْلَمَ
نَفْسَهُ لِلْيَدِ وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى فِي حُسْنِ مَا بَرِ
رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ عِصْمَةِ الدِّينِ يَا سَيِّدَ

الشادات سلام عليك يا صاحب العزائم السلام عليك يا من
نزلت في فضله سورة العاديات السلام عليك يا من كتب اسمه
في السماء على السرايا السلام عليك يا مظهر العجايب والايام
السلام عليك يا مهر الغرائب السلام عليك يا مخبر اياما غريبة
هو ان السلام عليك يا مخاطب رب الفلكوات السلام عليك
يا خاتم المحصى مبين الشكليات السلام عليك يا من عجبت من
حملائه في الوغى ملكة السموات السلام عليك يا من ناجى الرسول
فقد مهن يدي بخواه الصداقات السلام عليك يا والد الائمة
البرية الشادات فرحة الله وبركاته السلام عليك يا تالي البعوث
السلام عليك يا وارث علم خير مودود ورحمة الله وبركاته
السلام عليك يا امام المنقذين السلام عليك يا غياث المكروبين
السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر
البراهين السلام عليك يا طه ويسر السلام عليك يا جل الله
المبهر السلام عليك يا من تصدق في صلاحه بخاتمهم على
السكين السلام عليك يا قارع الصخرة عن قلوب القلوب في مظهر الاله
المعبر السلام عليك يا عز الله الناظر ويدر الباسطة وليان
المعبر عنه في برية اجمعين السلام عليك يا وارث علم

النَّبِيِّينَ وَمُسْتَوْفِعَ عُلَمَاءِ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبَ لِقَاءِ
 الْحَمْدِ وَسَاقِيْ اَوْلِيَاءِهِ مِنْ حَوْضِ قُبُو النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَعُو
 الدِّينِ وَقَانِدَا الْغُرِّ الْمُجَلَّبَيْنِ وَوَالِدَا الْاَئِمَّةِ الرَّضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى سَمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَبَّ الْقُوَى فِي طَهْرِ الشَّيْءِ الْكَلْبِ عَلَى اَهْلِ الْاَئِمَّةِ
 الْخُلَصِّينَ الصَّفِيِّ السَّلَامُ عَلَى الْكُوكَبِ الَّذِي نَزَلَ السَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ اَبِي الْحَسَنِ عَلَى رَحْمَةِ
 اللهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْاِمَامِ الْهَدْيِ فِي مَصْبَاحِ الدُّجَى عِلْمِ النُّقْطَةِ
 وَمَنَارِ الْهَدْيِ وَذِي النُّهَى فِي كَهْفِ الْوَرَى الْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةِ عَلَى
 اَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْاَنْوَارِ وَحُجَّةِ
 الْجَبَّارِ وَوَالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَظْهَارِ وَقَسَمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمَحْذَرِ عَنِ
 الْاَثَارِ الْمُدْرِكِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَقْدِمِ الشَّيْءِ الْخُلَصِّينَ مِنْ عَظَمِ
 الْاَوْزَارِ السَّلَامُ عَلَى الْخُصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ النُّقْطَةِ ابْنَةِ الْخُزَائِمِ
 وَالْبَيْتِ ذِي الْاَسْتَارِ الْمَرْوُوحِ فِي السَّمَاءِ بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيِّ
 الرَّضِيَّةِ ابْنَةِ الْاَظْهَارِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْكَرِيمِ
 هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ يُعْرَضُونَ وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ
 عَلَى نُورِ اللهِ لَانْوَارِ وَضِيَائِهِ الْاَظْهَرِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللهِ وَجُجَّتُهُ وَخَالِصَةُ اللهِ وَخَاصَّتُهُ أَشْهَدُ يَا وَلِيَّ
 اللهِ لَقَدْ جَا حَذَثَ فِي سَبِيلِ اللهِ حَتَّى جَهَادَهُ وَاتَّبَعَتْ مِنْ حَاجِ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَّكَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمَ حَرَامَهُ
 وَشَرَعَ أَحْكَامَهُ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا
 نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمَ الْأَجْرِ حَتَّى آتَيْكَ الْبَقَاءَ
 فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 بَلَّغَكَ ذَلِكَ فَرَضِي بِهِ أَشْهَدُكَ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ وَنَبِيِّيَّاهُ وَرُسُلِيَّاهُ
 وَالْإِيمَانُ وَالْإِيمَانُ عَادَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ بِرِجَالِهِ بِقَبْرِ يَحْيَى وَبِقَبْرِ يَسُوعَ بِكُلِّ أَشْهَدُكَ أَنْكَ تَمَعُ
 كَلَامِي فَتَهْدُ مَقَامِي أَشْهَدُكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ بِالْبَالِغِ وَالْأَدَلِّ يَا مُؤَلِّمَ
 يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا وَلِيَّ اللَّهِ يَنْبَغِي بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ دُنُوًّا قَدْ
 أَثْقَلْتُ ظَهْرِي وَمَنْعَتْنِي مِنَ الرُّقَاةِ وَذَكَرُهَا يُقْلِقِلُ أَحْسَنَ فِي قَدْ
 هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَايْتِكُ فَيُخَوِّقُ مِنْ أَمْنِكَ عَلَى سِرِّهِ وَأَسْتَرْكَ
 أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَدْ طَاعَنَكَ بِطَاعَتِهِ وَمُوَالَاتِكَ بِمُوَالَاتِهِ كُنْ
 إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنْ النَّارِ رَجُوعًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهْرًا بِرِجَالِهِ بِقَبْرِ
 بِقَبْرِ يَحْيَى وَبِقَبْرِ يَسُوعَ بِكُلِّ أَشْهَدُكَ اللَّهُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا بَابَ حِطَّةِ
 اللَّهُ وَلِيَّتِكَ وَذَاتُكَ وَاللَّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنَّازِلُ بِفَيْتِكَ وَالْمُنْبِخُ
 رَحْلُهُ فِي جَوَارِكَ بِسُئْلِكَ أَنْ تَشْفَعَ لِي إِلَى اللَّهِ فِي قَضَائِ حَاجَتِي وَ

اَنْ

حُطِّبَتْهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْجَاهَ الْعَظِيمَ وَالشَّاهِدَ
 الْقَبُولَ فَأَجْعَلْنِي بِمَوْلَايَ مِنْ هَؤُلَاءِ وَأَدْخِلْنِي فِي جَزْبِكَ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْكَ وَعَلَى خَلْقِكَ أَدَمَ وَنُوحَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَلَدِكَ
 الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحِمَةُ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِرَأْسِ رُكُوعٍ وَخُشُوعٍ هَرَجَاتٍ دَارِي رَحْقِمْ
 بِطَلَبِ **مُؤَلَّفٍ** كَوَيْدٍ كَمَا كَانَ زُورِدَ وَهَذَا الْحَوْزُ وَهَذَا
 الضَّرْعُ قَصْدُ رُضَاهُ وَضَرْعُ حَضْرَتِ امِيرِ عَلِيٍّ بِكَ
 وَزِيَارَتِهَا وَدَعَاها رَامِئُ صُلْبِي كَمَا يَكُونُ خَوَانِدُ وَنَزْدِيكَ فَاتَّقِ وَبُوسِيكَ
 فِي يَاسَدِ عَنِي بَعْضُ أَنْهَارِ كَارِيَسْتِ كَمَا يَكُونُ بِهَرِي بِعَمَلِ آوَرِدِ وَسِيدِ
 ابْنِ طَاوُسٍ كَقْتَهُ اسْتَكَمَا مَسْتَحَبٌ اسْتَدْرَأِي نَزْدِ وَرُكْعَتِ مَقْلَ
 بِكَ وَرُكْعَتِ بَعْدَ زَحْمَتِ أَنْزِلْنَاهُ وَتَوْحِيدِ هَرَبِكَ دَهْ بَارِ
 بِخَوَانِدِ بِحُونِ سَلَامِ بِكَ بِرَجَائِي نَارُخُودِ بَنَشِيدِ ائِينَدِ عَابْخَوَانِدِ أَنْتَ
 حَيٌّ لَا تَمُوتُ وَحَالِقٌ لَا تُغْلَبُ بِدَيْئِ لَا تُنْقَدُ وَقَرِيبٌ لَا يُبْعَدُ
 قَادِرٌ لَا تُضَادُّ وَغَافِرٌ لَا تُظْلَمُ وَصَمْدٌ لَا تُطْعَمُ وَقَيُّومٌ لَا تَنَامُ وَعَالِمٌ لَا
 تُعْلَمُ وَقَوِيٌّ لَا تُضَعَفُ عَظِيمٌ لَا تُوصَفُ وَوَفِيٌّ لَا تُخْلَفُ وَغَنِيٌّ
 لَا تُفْتَقِرُ وَحَكِيمٌ لَا يُجْهَرُ وَمُبِينٌ لَا يُفْهَرُ وَمَعْرُوفٌ لَا يُنْكَرُ وَوَكِيلٌ
 لَا يُخْفَى غَالِبٌ لَا تُغْلَبُ قَوِيٌّ لَا تُسْتَشَبُّ وَوَهَّابٌ لَا تُمْلِكُ سَرِيحُ

لَا تَذْهَلْ وَجَوَادُ لَا تَجَلْ وَغَيْرُ لَا تَذَلْ حَافِظُ لَا تَغْفُلْ وَقَائِلُ لَا
تَزُولْ وَحَاجِبُ لَا تَرَى دَائِلُ لَا تَقْنُ بَاقٍ لَا يَنْتَاقِ وَاحِدٌ لَا تَسْتَبِيهُ
وَمُقَدِّرٌ لَا تَنْتَازِعُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَقُدْرَتِكَ
عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَنْ تُخَيِّرَ بَيْنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي أَوْ لَوْ أَنَّ تَوَفَّا^ت
لِإِذَا كَانَتِ الْوَفَا تَجْهَرُ لِي أَسْأَلُكَ الْخَشْيَةَ فِي الْغَيْبِ الشَّهَادَةَ وَأَسْأَلُكَ
اللَّهُمَّ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ الرِّضَا وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَفْدُو
أَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَ
أَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى جَمِيعِ الْكَرِيمِ وَأَمِينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ الْكَرِيمِ وَفَضْلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْفِرَ لِي تَرْحَمَنِي بِالطَّيْفِ
الطَّيِّفِ بِي فِي كُلِّ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرِ أَوْ
وَتَرْكَ الْمُنْكَرِ أَوْ حُبَّ الْمَسَاكِينِ وَخَالِطَةَ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي
تَرْحَمَنِي إِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَفَقِي غَيْرَ مَقْنُونٍ وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ
وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَى حَبْلِكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِكَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَبِحَقِّ
مُوسَى كَلِيمِكَ وَبِحَقِّ عِيسَى وَحَكِّ وَأَسْأَلُكَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَقُرْآنِ
مُوسَى وَإِنْجِيلِ عِيسَى وَزُبورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
أَسْأَلُكَ بِكُلِّ رَحْمَةٍ وَحَيْثُ وَبِحَقِّ كُلِّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَبِكُلِّ سَائِلٍ

أَعْطَيْتَهُ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّتِي سَقَلَتْ بِهَا عَرْشُكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى النَّارِ
 فَاسْتَنَارَتْ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى اللَّيْلِ فَظَلَمَ وَأَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا عَلَى النَّهَارِ فَأَضَاءَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّتِي وَضَعْتَهَا
 عَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّتِي مَلَأَ زَكَانَ
 كُلِّ شَيْءٍ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الظَّهَرِ الطَّاهِرِ اللَّبَّاسِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ بِمُعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَبِمَبْلَغِ الْحُجَّةِ
 مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْوَظَامِ وَوَجْدِكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَانِيَةِ أَنْ
 تَرْزُقَنَا حِفْظَ الْقُرْآنِ وَالْعَمَلَ بِهِ وَالطَّاعَةَ لَكَ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ وَلَنْ
 تُشْبِعَ نَفْسِي فِي أَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَأَنْ تَخْلُطَ ذَلِكَ بِحُجَّتِي وَدَعْوِي وَحُجَّتِي
 شَيْءٌ أَنْ تَسْتَعِزَّ بِدِينِكَ بِدِينِي فَقُوَّتِي فَإِنَّهُ لَا يَقْوَى عَلَى ذَلِكَ إِلَّا أَنْتَ
 وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الرَّبُّ الْقَدِيمُ يَا اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
 الْمُصَوِّرُ يَا اللَّهُ الْبَاعِثُ الْوَارِثُ يَا اللَّهُ الْفَتَّاحُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ يَا اللَّهُ
 الْمَلِكُ الْمُقَدِّرُ الْغَفُورُ ارْحَمْنِي أَنْتَ أَنْتَ رَحِمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ كُنْتَ
 قُلْتَ قَوْلَكَ الْحَقُّ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِاسْمِكَ الَّتِي
 دَعَاكَ بِهِ أَدَمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَأَوْجِبَتْ لَهُ الْجَنَّةَ وَأَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الَّتِي دَعَاكَ بِهِ شَيْثَانُ ابْنِ آدَمَ فَجَعَلَتْهُ وَصِيَّ أَبِيهِ بَعْدَهُ

الْقَادِرُ

أَنْ تُجِيبَ دَعَاءَنَا وَأَنْ تَرْزُقَنَا الْإِنْفَادَ كُلَّ صِيَةٍ لِأَحَدٍ
 وَأَنْ تُقَدِّمَ وَصِيَّتَنَا أَمَّا مَا وَاسْتَلَّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 الْمَذْرُوبُ فَرَقْنَاهُ مَكَانًا عَلِيمًا أَنْ تَرْفَعَنَا إِلَى حَبْلِ الْبَقَاءِ إِلَيْكَ وَتَرْفَعَنَا
 بِمَرْضَاتِكَ وَتُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاسْتَلَّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ نُوحٌ فَجَبَّتْهُ مِنَ الْغَرَقِ وَلَهْلَكْنَا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَرْجُوْنَا مِنْكَ
 خَيْرَ مَا فِيهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَاسْتَلَّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ هُودٌ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ فَجَبَّتْهُ مِنَ الرَّحْلِ الْعَقِيمِ عَرْجُونا مِنَ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَالِهِمَا
 وَاسْتَلَّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ فَجَبَّتْهُ مِنْ خَزْيٍ يَوْمَئِذٍ
 أَنْ يُجِيبَنَا مِنْ خَزْيِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَدَائِهِمَا وَاسْتَلَّكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَجَبَّتْهُ مِنَ الْمُؤْتَفِكَةِ وَالْمَطْرِ السَّوءِ أَرْجُوْنَا
 مِنَ الْعَذَابِ إِلَى فَوْقِ رَحْمَتِكَ وَاسْتَلَّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 شُعَيْبٌ فَجَبَّتْهُ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الظَّلَاةِ أَنْ يُجِيبَنَا مِنْ عَذَابِ
 إِلَى فَوْقِ رَحْمَتِكَ وَاسْتَلَّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ
 فَجَعَلْتَ النَّارَ بَرْدًا وَسَلَامًا أَنْ تَخْلُصَنَا كَمَا خَلَصْتَهُ وَأَنْ تَجْعَلَ
 مَا نَحْنُ فِيهِ بَرْدًا وَسَلَامًا كَمَا جَعَلْتَهَا عَلَيْهِ وَاسْتَلَّكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ وَإِسْمَاعِيلُ عِنْدَ الْعُطْرِ أَخْرَجْتَ مِنْ زَمْرٍ الْمَاءَ
 الزَّوْيَ أَنْ تَجْعَلَ مَخْرَجًا إِلَى الْخَيْرِ وَأَنْ تَرْزُقَنَا الْمَاءَ الْوَاسِعَ بِرَحْمَتِكَ

عليه

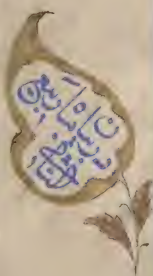
أَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَ
 وَلَدَهُ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ أَنْ تَخْلَصَنَا وَتَجْمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَوْلَادِنَا وَأَهْلَانَا
 وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُوسُفُ فَأَخْرَجْتَهُ مِنَ السِّجْنِ أَنْ
 تَخْرِجَنَا مِنَ السِّجْنِ وَتُمْلِكَ أَعْيُنَنَا الَّتِي أَتَمَمْتَ بِهَا عَلَيْنَا وَأَسْأَلُكَ
 يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الْأَسَاطُ فَبَيَّنْتَ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ أَنْبِيَاءَ
 أَنْ تَتُوبَ عَلَيْنَا وَتَرْزُقَنَا طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَالْخَلَاصَ مِنَّا
 نَحْرَفِيهِ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ فَدَحَلَ بِهِ الْبَلَاءَ
 فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مَسْنَى الضُّرِّ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُ وَ
 كَفَيْتَ عَنْهُ ضُرَّهُ وَفَرَدَدْتَ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَتِكَ
 وَذَكَرُوا لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّي مَسْنَى الضُّرِّ
 أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَخَلِّصْنَا وَدَعِّ عَلَيْنَا أَهْلَنَا
 وَمَا لَنَا وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَالَمِينَ بِكَ وَ
 أَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى هَارُونَ فَقُلْتَ عَزَّرْنَا
 مِنْ قَائِلٍ قَدْ أَجِيبْتَ نَعْوَتَكُمْ أَنْ تَسْتَجِيبَ دَعَاءَنَا وَتُنْجِيَنَا كَمَا
 نَجَيْتَهُمَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ فَغَفَرْتَ ذَنْبَهُ
 وَتَبَيَّنْتَ عَلَيْهِ أَنْ تَغْفِرَ ذَنْبِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ ثَوَابُ الرَّحِمِ
 وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ مُلْكَهُ

وَأَمَكْنَهُ مِنْ مَدُونِهِ وَسَحَرَتْ لَهُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ وَالطَّيْرَ أَنْ تَخْلُصَا
مِنْ عَدُوِّنَا وَتَرُدَّ عَلَيْنَا فَعَمَلَكَ وَتَسْتَجِجَ لَنَا مِنْ أَيْدِيهِمْ حَقًّا
وَتَخْلُصَنَا مِنْهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَاسْتَلْتُ بِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمُ مِنَ الْكِتَابِ عَلَى عَرْشِ مَلِكِكُمْ سَبَّانَ
يُجَلِّ لِيهِ فَإِذَا هُوَ مُسْتَفِرٌّ عِنْدَهُ أَنْ تَحْكُمًا مِنْ عَامِلَا هَذَا إِلَى
بَيْتِكَ الْحَرَامِ مُجَاجَاوِزًا وَالْقَبْرِ نَيْبِكَ عَلَيْهِ وَاللَّهُ السَّلَامُ
وَاسْتَلْتُ بِاسْمِكَ اللَّهُ دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتَّى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
وَنَجَّيْتَهُ مِنَ بَطْنِ الْحُوتِ وَمِنَ الْغَمِّ وَقُلْتَ عَزَّزْتُ مِنْ قَائِلٍ
وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ فَتَشْهَدُ أَنَا مُؤْمِنُونَ وَقَقُولُ كَمَا قَالَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لِي
يُنْجِنِي مِنْ عَمِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كَمَا ضَمِنْتَ أَنْ تُنْجِيَ الْمُؤْمِنِينَ وَاسْتَلْتُ
بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذَكَرْتُ يَا وَقَالَ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُ وَوَهَبْتَ لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْتَ لَهُ زَوْجَهُ
وَجَعَلْتُمْ سَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَكَ رَعِيًّا وَهَيَّا
وَكُنَّا لَكَ خَاشِعِينَ فَإِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْ لِي وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَجَمِيعَ مَا أَعْتَمَدُ

عَلَى وَخَلَصْنِي بِمَا آتَانِيهِ وَهَبْ لِي كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَوْلَادًا صَالِحِينَ يَرْتَوْنِي وَاجْعَلْنَا آمِنِينَ يَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا
وَمِنَ الْخَاشِعِينَ الطَّعِبِينَ لَكَ وَاسْتَثْلِكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَعَاكَ
بِهِ يَجْئُ فِجْعَلُكَ بِرِدِّ الْقِيَمَةِ وَلَمْ يَفْعَلْ مَعْصِيَةً وَكَمِيتَهُمْ بِهَا
أَنْ تَقْصِمَنِي مِنْ أَقْطَارِ الْعَاصِي حَتَّى نَلْقَاكَ طَاهِرِينَ لَيْسَ لَكَ
قَبْلَنَا مَعْصِيَةٌ وَاسْتَثْلِكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَعَاكَ بِهِ مَرْتَبُونَ قَطْرًا
وَلَدَهَا يَجْئُهَا أَنْ تَوْفِقَنَا وَتُخَلِّصَنَا مِنْ حُجَّتِكَ عِنْدَكَ وَعِنْدَ كُلِّ
مَلَكَةٍ حَتَّى تُظْهِرَ حُجَّتَنَا عَلَى ظَالِمِينَا وَاسْتَثْلِكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَعَاكَ بِهِ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَأَحْيَاهُ الْمَوْتَى وَأَبْرَأَ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ أَنْ تُخَلِّصَنَا
تَبْرِئَنَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَآفَةٍ وَالْمَوْحِيْنَ أَسْجُودَ طَبِيعَةٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَنْ تَرُدَّ قُلُوبَنَا الْعَافِيَةَ فِي أَبْدَانِنَا وَاسْتَثْلِكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَعَاكَ بِهِ
الْحَوَارِيُّونَ فَاعْتَمَتُهُمْ حَتَّى يُلْغَوْا عَنْ عِيسَى مَا أَمَرَهُمْ بِهِ وَصَرَفَتْ
عَنْهُمْ كَيْدَ الْجَبَّارِينَ وَتَوَلَّيْتَهُمْ أَنْ تُخَلِّصَنَا وَتَجْعَلَنَا مِنْ
الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَاسْتَثْلِكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَعَاكَ بِهِ جِبْرِيلُ
فَرَفَعَتْ عَنْهُ أَلَمَ الْعَذَابِ أَنْ تَرْفَعَنَا أَلَمَ الْعَذَابِ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَنْ لَا تَبْتَلِيَنَا وَلَنْ يَبْتَلِيَنَا فَصَيِّرْنَا وَالْعَافِيَةَ أَحَبُّ
لَيْنَا وَاسْتَثْلِكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَعَاكَ بِهِ الْخَضِرُ حَتَّى أَبْقِيَنَا أَنْ

تَفْرِجْ عَنَّا وَتَضَرَّعْ عَلَيَّ مَنْ ظَلَمْنَا وَتُرِدَّنَا إِلَى مَأْمَنِكَ وَ
أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي الَّذِي عَاكَ بِهِ حَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالْهِ فَجَعَلْتَهُ سَيِّدَ الرُّسُلِ وَأَيَّدْتَهُ بِعَلِيِّ سَيِّدِ الوَصِيِّينَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَيْهِمَا وَعَلَى رُتَبِهِمَا الطَّاهِرِينَ وَانْقِيَا لَنَا فِي هَذَا الْبُحْ
عَثَرِي وَتَغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ مِن ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ لَا تُضِرِّفَنِي
مِنْ مَقَامِي هَذَا أَسْأَلُكَ بِمَشْكُورٍ وَذَنْبٍ مَغْفُورٍ وَعَمَلٍ مَقْبُولٍ وَ
رَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَنِعَمٍ مُوَصَّلٍ بِنِعَمِ الْآخِرَةِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ **بَابُ نَهْمٍ** دَرَا عَمَالِ مَا رُبِعَ الثَّانِي
وَجَمِيدًا لِأَوَّلِي جَمِيدًا لثَانِيهِ اسْتَ وَدَرَانِ سَهْ فَصَلَتْ
فَصْلٌ أَوَّلٌ دَرِ بَيَانِ عَمَالِ مَا رُبِعَ الثَّانِي سَيِّدًا بِنِ طَاوَرِ
رَوَايَتِ كَرْدِهْ اسْتَ كِهْ دَر رُو ذَوَلِ إِنَّمَا مَسْتَحْبَسْتَ أَيْنْدُ عَارَا
بِخَوَانَدِ اللَّهُمَّ أَنْتَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَخَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ حَيٌّ وَرَبُّ كُلِّ
شَيْءٍ أَسْأَلُكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى فِي الْغَايَةِ وَالْمُنْتَهَى بِمَا خَالَفَتْ
بِهِ بَيْنَ الْأَنْوَارِ وَالظُّلُمَاتِ وَالْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَالْدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَبِأَعْظَمِ أَسْمَائِكَ فِي الْوُجُوحِ الْخَفُوفِ وَأَتَمِّ أَسْمَائِكَ فِي الثَّوَابِ
نُبْلًا وَظَهَرِ أَسْمَائِكَ فِي الزُّبُورِ عَزًّا وَاجِلِ أَسْمَائِكَ فِي الْأَجْمَلِ

قَدْ رَأَوْا رَفَعَ اسْمَائِكَ فِي الْقُرْآنِ ذَكَرُوا أَعْظَمَ اسْمَائِكَ فِي الْكُتُبِ
 الْمُنَزَّلَةِ وَأَفْضَلَهَا وَأَسْرَ اسْمَائِكَ فِي نَفْسِكَ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
 وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَبِالْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَمَا حَمَلَ بِالْكَرَمِ
 الْكَرِيمِ وَمَا وَسَّعَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُفَتِّحَ لِي مِنْ عِنْدِكَ
 فَرَجَكَ الْقَرِيبَ الْعَظِيمَ الْأَعْظَمَ اللَّهُمَّ أَنْتُمْ عَلَى إِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ
 الْأَوَّلِ وَمَا تَابِعَ إِلَى مَعْرِفَتِكَ الذِّكْرَ الْأَدْوَمَ وَانْعَشْنِي بِعِزِّ جَلَالِكَ
 الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ وَالْهَكْمَاءِ وَاحِدِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سُنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ أَلَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ وَآوَلُوا الْعِلْمَ
 قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَجْمَعُكُمْ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ
 كُلَّ شَيْءٍ فَاعْبُدْهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَسْبَغَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 إِنِّي سَوَّلْتُ لَكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ النَّبِيُّ الْأَمِينُ الَّذِي يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أَمْرُكَ إِلَّا لِيُعْبَدَ

هَآءِ وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ فَإِنْ
تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتَّىٰ إِذَا دُرِّكُهُ الْغَرَقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآئِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ يُنْزِلُ الْمَلَكُ كَهَ الْوَجْهِ
مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَائِيَّةٍ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي
وَإِنْ تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَلَّمَ
الْحُسَيْنَ أَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدُونِي أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي إِنَّمَا أَلْهَكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِي وَذُ النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَمِعْنَاكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخُزْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ هَآءِ الْآخَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

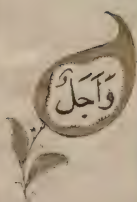
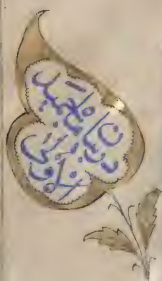
عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ قَاتِلُوا تُفَكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِلُوا
 تَصْرَفُونَ غَايِرَ الذَّنْبِ وَقَاتِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ نَدَى
 الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِلُوا تُفَكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَبَارِكِ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ لَهُ الذِّبْنَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا يَنْهَمَا أَنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ قَاتِلُوا لَهُمْ
 إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ فَأَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلِلْمُؤْمِنَاتِ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَفْوَ لَيْسَ بَعْدَهُ عُقُوبَةٌ وَرِضَى لَيْسَ بَعْدَهُ
 سَخَطٌ وَعَافِيَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا بَلَاءٌ وَسَعَادَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا شَقَاءٌ
 وَهُدًى لَا يَكُونُ بَعْدَهُ ضَلَالَةٌ وَإِيمَانًا لَا يَدْخُلُهُ كُفْرٌ وَ
 قَلْبًا لَا يَدْخُلُهُ فِتْنَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ السَّعَةَ فِي الْقَبْرِ وَالْحِجَّةَ

البالغة والقول الثابت وأن تنزل عليّ الأمان والفرح و
السُّرُورَ نَصْرَةَ النِّعَمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعِزِّ فِي بَرَكَةِ
هَذَا الشَّهْرِ وَبَيْتِهِ وَارْزُقْ خَبْرَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَاجْعَلْهُ
فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ هَازِلُ
الْخَبَرِ هَبْ لِي شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ وَاشْفَا قَائِمِينَ عَذَابِكَ وَحَيَاةَ
مِنْكَ وَتَوْفِيرًا لَوْجَلَا لِأَحَقِّ أَنْ يَجْعَلَ مِنْ ذَلِكَ قَلْبِي وَيَقْشَعِرْهُ
جِلْدِي يَتَجَاوَى الْجَنَّةَ وَتَدَّ مَعَهُ مِنْهُ عَيْنِي لَا أَتَخْلَوُ مِنْ ذِكْرِكَ
فِي لَيْلٍ وَنَهَارٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَيْتُكَ وَمَا
عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مَدْحِي شَأْنِي مَعَ قَلَّةِ عَمَلِي وَقَصْرِ رَأْيِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ
وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ
وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي
لَا مَوْتَ وَأَنَا خَلْقُ أَمُوتَ فَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْني آعِظْني سُؤْلِي فِي
دُنْيَايَ الْآخِرَةِ وَتَجَاوَزْ عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَخَيْرِكَ مِنْ
خَلْقِكَ اللَّهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَكِرْمَ مَقَامَهُ وَاجْزِلْ ثَوَابَهُ وَ

أَفْلَحَ حُجَّتُهُ وَظَهَرَ عِزُّهُ وَعَظُمَ نُورُهُ وَادِمَ كَرَامَتُهُ وَالْحَقُّ بِهِ
 أُمَّتُهُ وَذُرِّيَّتُهُ وَأَقْرَبُ بَيْتِكَ عَيْنُهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا أَكْرَمَ
 النَّبِيِّينَ تَبَعًا وَعَظَمَهُمْ مَنَزَلَةً وَأَشْرَفَهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ
 دَرَجَةً وَأَفْضَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مَنَزَلًا اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا دَرَجَةَ الْوَسِيلَةِ
 وَشَرَفَ بَيْتَانِهِ وَعَظَمَ نُورَهُ وَبُرْهَانَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِي أُمَّتِهِ
 وَتَقَبَّلْ صَلَوَاتِهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا بَلَغَ رَسَالَايَكَ وَبَلَا
 أَيْلَاكَ وَصَحَّ لِعِبَادِكَ وَجَاهِدِي فِي سَبِيلِكَ حَتَّى آتَاهُ الْبَقِيْنُ
 اللَّهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا وَمَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلًا وَمَعَ كُلِّ كَرَمٍ
 وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتَّى تَجْعَلَ مُحَمَّدًا فِي الشَّرَفِ لِأَعْلَى مَرْتَبَةِ
 الدَّرَجَاتِ الْعُلَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِي حُجَّتِي وَ
 بَلِّغْنِي أَمْنِيَّتِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي غَمِّي
 وَهَمِّي وَكَدِّي بِرَبِّي رَادِّي وَأَوْصِلْنِي إِلَى بَيْتِي سَرِيعًا
 عَلَاجًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَشَيْخٌ مَفِيدٌ كَفَنَهُ اسْتَكْبَرُ دُرُودُ مَرْدُومِ مَاهِ
 رُبْعِ الْآخِرِ دُوَيْتِ سَيِّدِ دَوَارِ هَجْرَةِ نَبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَضِرُ
 أَمَامِ حَسَنِ عَسْكَرِي مُنَوَّلٌ شَدِيدُ رُؤُوسِ شَرِيفِ بَيَا مَبَارِكِي
 وَمُسْتَحْبِسْتِ كَيْهْ شَكْرِ أَيْرِغَمْتِ عَظْمِي وَزَهْ بَدَارِنْدِ مُؤَلَّفِ كَوْبَكِ زِيَارَتِ
 الْخَضِرِ وَسَايِرِ أَعْمَالِ خَيْرِ دَلَايِنِ وَزِيَارَتِ مَنْاسِكِ فَصَلِّ

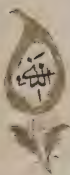
کلمه

دَوْمِدَر بِيَانِ اَعْمَالِ حَمِيدِ الْاَوَّلِ اسْتَسِيْلُ بِنِ طَاوُسِ زَبْعِي كَيْتِ
 مَعْنِيهِ نَفْلُ كَرْدِه اسْتَكُوْرُوْزُوْلِ اَيْنَا مَسْتَحْبِكْ كِه اَيْنْدُ غَا رَابْجُوْلَنْدِ
 اَللّهُمَّ اَنْتَ اللهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ وَاَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَاَنْتَ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَيْمِنُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنْتَ الْجَبَّارُ وَاَنْتَ
 الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنْتَ الْبَارِئُ وَاَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَاَنْتَ الْغَفِيْرُ
 الْحَكِيْمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ وَ الْاٰخِرُ وَ الظَّاهِرُ وَ الْبَاطِنُ لَكَ الْاَسْمَاءُ
 الْحُسْنٰى اَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِحُجُوْهِ هَذِهِ الْاَسْمَاءُ وَ بِحُجُوْ اَسْمَائِكَ كُلِّهَا
 اَنْ تَقْضِيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ لِيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْاٰخِرَةِ
 حَسَنَةً وَ اَحْسِنْ لَنَا يَا سَعَادَةَ وَ الشَّهَادَةَ وَ عَزِّزْنَا بِرُكَّةٍ شَهْرِنَا هَذَا وَ يَمِيْنِهِ
 وَ اَرْزُقْنَا خَيْرَهُ وَ اَصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَ اجْعَلْنَا فِيْهِ مِنَ الْفَائِزِيْنَ وَ قِنَا
 بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 بِرَبِّ اِبْنِ اَيَاتِ رَابْجُوْلَنْدِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُمٰتِ نُوْرًا ثُمَّ اَلٰهِنَ كُفْرًا يَمِيْنِهِمْ
 يَعْبُدُوْنَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضٰى اَجَلًا مُّسَمًّى عِنْدَهُ
 ثُمَّ أَنْتُمْ مُّمْتَرُونَ وَ هُوَ اللهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَ فِي الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَ
 جَهْرَكُمْ وَ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ
 الْكِتٰبَ وَ كَمْ يُجْعَلُ لَهُ عِوَجًا قِيَمًا لِّشَرِّ رِيَاسٍ شَدِيدًا مُّزِدْنَاهُ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَفِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ فِي الْحَمْدِ فِي الْأَخِرَةِ هُوَ
 الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
 أُولِي أجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء إِنْ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ
 فَلَا يُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
 لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَبَّنَا سُلُوكُنَا
 بِالْحَقِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ إِسْحَاقَ وَيُوسُفَ لَمَّا
 دَعَا إِلَى الْخَمْرِ وَلِئَلَّا يَكْفُرَ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ لَا تَعْلَمُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاجْعَلْنَا مِنَ الْمُقِيمِينَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فَصَلِّ عَلَى أَكْثَرِهِمْ لَا يَعْصُونَكَ إِلَّا بِمَا تُهْتَدُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَكَ
 يَا رَبَّهِ فَتَعَرَّفُوا لَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَذْهَبَ
 عَنَّا الْحُزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا
 وَعْدَهُ وَأَوْفَوْا شَأْنَنَا الْأَرْضُ نَبْشَأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ
 الْعَامِلِينَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ الرَّسِيِّ
 بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقَضَى بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلِلَّهِ
 الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ رَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَتَبَ الْقُرْآنَ
 يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِيرٌ يُكَبِّرُ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي تَدَارَكْنِي فِيهِمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي
قَوْصَعْفِي الَّذِي خَلَقْتَنِي لَهُ وَجَبَّيْنِي إِلَى الْإِيمَانِ وَزَيَّنْتَهُ فِي قَلْبِي وَقَدْ
دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ أَصْبَحْتُ لَكَ
عَبْدًا لَا اسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أَكْرَهُ وَلَا أَمْلِكُ مَا أَرْجُو وَأَصْبَحْتُ مَرْتَبًا
بِعَمَلِي فَلَا فَتْهًا أَفْقَرُ مَعِيَ إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ سَأَلْتُكَ أَنْ تَعْمِلَ بِنِي
عَمَلَ مَنْ اسْتَقْبَلَ حُضُورَ أَجَلِهِ لَا يَلْبَسُ حَمَلٌ مِنْ قَدَمَاتٍ فَرَأَى عَمَلَهُ وَنَظَرَ
إِلَى ثَوَابِ عَمَلِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ هَذَا مَكَانُ الْعَائِدِ
بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَهَذَا مَكَانُ الْعَائِدِ بِمَعَاذِكَ مِنْ غَضَبِكَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ دَعَاكَ فَاجِبَتُهُ وَسَأَلِكَ فَاعْطَيْتُهُ وَأَمْرِكَ
فَهَدَيْتُهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتُهُ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَادْنَيْتُهُ وَ
افْتَقَرْتُ إِلَيْكَ فَاعْتَنَيْتُهُ وَاسْتَعْفَرْتُكَ فَعَفَرْتَ لَهُ وَرَضَيْتُ عَنْهُ
وَأَرْضَيْتُهُ وَهَدَيْتُهُ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْلَمْتُهُ بِطَاعَتِكَ وَ
لِذَلِكَ قَرَعْتُهُ أَبَدًا مَا أَحْيَيْتُهُ قَبْلَ عَلَى يَا رَبِّ اعْطِنِي سُؤْلِي
وَلَا تَحْرِمْهُ شَيْئًا وَمَا سَأَلْتُكَ وَكَفَيْتُ شَرَّ مَا يَفْعَلُ الظَّالِمُونَ فِي
الْأَرْضِ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي لَا يَقْفِرُ لَكَ نُوبٌ إِلَّا هُوَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِنِّي عَلَى الدُّنْيَا وَارْزُقْنِي
خَيْرَهَا وَكَرِّمْنِي إِلَى الْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالْغُصْيَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ

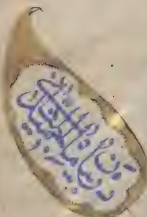

الَّذِي أَرْجُو مِنْ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْبِرَّ
بِوَمِ الظَّالِمِينَ وَالْجَنَّةَ بِوَمِ الْفَرِيعِ الْأَكْبَرِ وَالْفَوْزَ بِوَمِ الْحِسَابِ وَ
الْأَمْنَ بِوَمِ الْخَوْفِ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ النَّظَرَ إِلَى جَهَنَّمَ وَالْكَفَى وَالْخُلُودَ
فِي جَنَّتِكَ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالشَّجَرِ بِوَمِ يَكْشِفُ عَنْ سِلَاقِ
وَالظِّلِّ بِوَمِ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَافَقَةَ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَلِبَائِكَ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ
وَمَا أَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَأَرْزُقْنِي الثَّقَى وَالْهُدَى
وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى وَفَقِّتْنِي لِلْعَمَلِ بِمَا حُبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي
دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ
لِي آخِرَتِي الَّتِي لَهَا مُقْبَلِي وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ
وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَرْبَعِ
الْأَرْبَابِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ الْمُلُوكِ أَنْ تَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَ
لِي نَصِيحَةً فَإِنَّهُ لَا يَصِلُ مِنْ صَلَاحٍ مِنْ عِبَادِكَ إِلَّا أَنْتَ فَإِنَّكَ
أَنْتَ رَبِّي وَثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمَلْجَأِي وَلَا رَاحِمَ لِي غَيْرُكَ
وَلَا مُغِيثَ لِي سِوَاكَ وَلَا مَالِكَ لِي سِوَاكَ وَلَا مُجِيبَ إِلَّا أَنْتَ أَنَا
عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ الْخَائِطُ الَّذِي سَعْنَهُ رَحْمَتُكَ

وَأَنَا الْعَالِمُ بِحَالِي وَحَاجَتِي وَكَثْرَةِ ذُنُوبِي الْمُطَّلِعُ عَلَى أُمُورِكُمْ كُلِّهَا
فَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقْدَمُ مِنْ ذَنْبِي مَا نَاحَرَ
اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا لَا تَغْفِرُهُ وَلَا هُمًّا لَا تُفِجُّهُ وَلَا حَاجَةً
هِيَ لَكَ رِضَى لَا تَقْضِيهَا وَتَحِبُّهَا إِلَّا أَصْلَحَ اللَّهُمَّ وَلِيًّا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى
أَحْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدُّهُورِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ اللَّهُمَّ
وَاحْسِنِي مِنْ شَرِّ مَا يَفْعَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا ثَابِتًا وَعَمَلًا مُتْقِنًا وَدُعَاءَ مُسْتَجَابًا
وَيَقِينًا صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا وَلِسَانًا ذَاكِرًا
اللَّهُمَّ أَنْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيهَا وَذِكْرَهَا وَشَهْوَهَا مِنْ قَلْبِي
اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِكَرَمِكَ تَشْكُرُ الْيَسِيرَ مِنْ عَمَلِي وَتَغْفِرُ الْكَبِيرَ مِنْ
ذُنُوبِي كُنْ لِي لِيًّا وَنَصِيرًا وَمُسَبِّعًا وَحَافِظًا اللَّهُمَّ هَبْ لِي قَلْبًا
أَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبِي لِيَأْنَا أَدْوَمَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِي وَ
جَنَمًا أَقْوَى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ حِسْبِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ خِلَافَةِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ حَوْلِ عَافِيَتِكَ
وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ
الشَّقَاءِ وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ
الْقَدِيمِ يَا وَهَّابُ الْعَطَايَا يَا مُطْلِقَ الْأَسَارِ يَا مُكَائِلَ الرِّقَابِ
وَيَا كَاشِفَ الْعَذَابِ أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا غَانِمًا
وَأَنْ تَدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ آمِينَ وَأَنْ تَجْعَلَ أَوَّلَ شَهْرِي هَذَا
صَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ قِلَاحًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

مؤلف گوید که کاتبی بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده
که حضرت فاطمه صلوات الله علیها هفتاد و پنج روز بعد از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله زنده بود پس بنا بر مشهور و فان حضرت
رسول صلعم در بیست و هشتم ماضی بود باید که وفات حضرت
فاطمه علیها السلام در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم یا جمیع الاولی باشد
پس زیارت آنحضرت در این ایام مناسبت خصوصاً در چهاردهم کظاهر
تر است **شیخ** مفید گفته است که در شب پانزدهم اینما حضرت ام
زین العابدین علیه السلام متولد شده است و روز شریف است و مستحب
است که روز بدارند اعمال خیر از تصدقات عبادات بجا آورند
و **شیخ طوسی** گفته است که فتح بصره برای حضرت ام علیها نیز است
میترشد **مؤلف** گوید که زیارت هر دو حضرت امام علیها را این روز
مناسبت و اگر زیارت در این قسم ایام بخواند چنانچه مذکور خواهد شد

انشاء الله تعالى بهتر است **فصل سبوم** در بیان اعمال ماه جمهد
الثانی است سبیل بن طاووس وایت کرده است که در این ماه هر
روز که خواهد سنن است که چهار رکعت نماز بکند یعنی
بد و سلام و در هر رکعت اول حمد و یکبار ایه الکرسی و بیست پنجبار
اذا انزلناه و در دوم و الهی که التکاشر یکبار و بیست پنجبار توحید
در سیم یکبار حمد و بیست پنجبار قل اعوذ برب الفلق و در چهارم
اذا جاء نصر الله و بیست پنجبار قل اعوذ برب الناس بعد از
سلام رکعت چهارم هفت مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ بگوید و هفتاد بار بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ پس سه بار بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس سه
بمده بگذارد و سه بار بگوید یا حیی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام
یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس مراجعت که در این ماه
طلب نماید هر که چنان کند خدا خودش مالش را و زنان و فرزندان
او را و دین و دنیای او را حفظ کند و اگر درین سال بمهرد بر شهادت
بمهرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ بزرگوار محمد
بن جریر طبری در کتاب الاصل الامامیه بسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که ولادت با سعادت حضرت

فاطمه علیها السلام در بیستم ماه جمادی الثانی واقع شد و شهادت
 آنحضرت نیز در سیم ایمن واقع شد و شیخ طوسی و سید ابی طاهر
 و دیگران چنین روایت کرده اند و اگرچه وفات منافی روایت است
 که سابقه ذکر کردیم و اما چون مشهور است روایت معتبره
 باید که در روز سیم بر اسم تعزیت آنحضرت علیهم قیام نماید و
 زیارت آنحضرت بکشد لغت بسیار قائلان و غاصبان حق او
 بکشد خصوصا اول و ثانی و قفد غلام سکه را و در روز بیستم
 آنحضرت زیارت کند چنانچه شیخ مفید گفته است اظهار سوره
 و خوشحال بکشد و روزه بدارند تصدقات اعمال خیر بکند
 و زیارت او بدو طریق وارد شده است اول آنکه سید ابی طاهر
 روایت کرده است که هر که آنحضرت زیارت کند یا بن زیارت که بگوید
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلَدَةَ الْحَجَّ
 عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمَظْلُومَةُ الْمُنَوَّعَةُ
 حَقَّهَا پس بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمِّكَ وَابْنَةِ نَبِيِّكَ وَزَوْجَتِهِ وَصَحْبِهِ
 وَبَنِيِّكَ صَلَوةً تُرْفِعُهَا فَوْقَ رُفْعِ عِبَادِكَ الْمَكْرَمِينَ مِنْ أَهْلِ النَّبُوَّةِ
 وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ پس طلب آمرزش کند از حقن کاهها و اویارند
 و او را دخل بهشت گردانند این زیارت مختصر معتبر است و هر وقت

میوان کرد و زیارت مبسوط است که علما ذکر کرده اند در کتب
زیارات و سندش بخبر فقیر نرسیده است و آن زیارت اینست
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ نَبِيِّ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَلِيلِ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ آمِنِ
اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ أَفْضَلِ
أَنْبِيَاءِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
زُيَاةِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَ
وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرِ خَلْقِهِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمْرَ الْمُحْسِنِ
وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ هَذَا الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
الصِّدِّيقُ الشَّهِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرِّضِيُّ الرِّضِيُّ الرِّضِيُّ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّادِقُ الرَّشِيدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَاضِلُ
الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْخَوْدَاءُ الْإِنْسِيَّةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا النَّقِيُّ النَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحَدِيثُ الْعَلِيمُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُصَوِّمَةُ الْمُظْلُومَةُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرُ
الطَّاهِرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمُغْصُوبَةُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْغُرَاءُ الزُّهْرَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ

رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَانِي يَا ابْنَ مَوْلَانِي
وَعَلَى وَجْهِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَصْنُوعٌ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّكَ
وَأَنَّ مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ سَرَّ اللَّهُ وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ أَدَاكَ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ وَصَلَكَ
فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ
لِأَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرَوْحُهُ الَّتِي يَبْرِجُجِيهِ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ
أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَكَمَلُ السَّلَامِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ لِي وَرَبِّي
لِي وَلِأَلِيٍّ وَعَدُّوْا لِي عَادَاكَ وَحَرْبُ لِي حَارِبُكَ أَنَا يَا مَوْلَانِي
بِكَ وَيَا بَيْتِكَ وَبَعْلِكَ وَالْأَيُّمَةَ مِنْ وَلَدِكَ مُوقِنٌ وَيُؤَلِّفُ
مُؤْمِنٌ وَلِطَافٌ عَلَيْهِمْ مُلْتَرِفٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ دِينُهُمُ وَالْحُكْمُ حُكْمُهُمْ
وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ
الْبَالِغَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا تَأْخُذْهُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَاتٍ وَصَلَّى
اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ وَبَعْلِكَ وَذُرِّيَّتِكَ الْأَيُّمَةَ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى السُّؤْلِ الطَّاهِرَةِ
الْصِدْقَةِ الْعَصُومَةِ النُّقِيَّةِ النَّقِيَّةِ الرُّضِيَّةِ الزَّكِيَّةِ الشَّهِيدَةِ
الْمُظْلُومَةِ الْمَقْهُورَةِ الْمَغْضُوبَةِ حَقُّهَا الْمُنَوَّعَةِ لِشَأْنِ الْمَكْسُورِ
ضَلَعُهَا الْمُظْلُومِ بَعْلُهَا الْمَقْضُوعُ وَلَدُهَا فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِكَ

وَبَضْعَةٍ لِحْمِهِ وَصَمِيمٍ قَلْبِهِ وَفُلْدَةٍ كَيْدِهِ وَالْخُبَّةَ مِنْكَ لَهُ وَالْخَفَّةَ
خَصَصْتَ بِهَا وَصِيَّةَ وَحْيِهِ الْمُصْطَفَى قَرِينَهُ الْمُتَضَى وَ
سَيِّدَةَ السَّاءِ وَمُبَشِّرَةَ الْأَوْلِيَاءِ خَلِيفَةَ الْوَدَعِ وَالزُّهْدِ تَفَاحَةَ
الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتِي شَرَفَتْ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَلَكَتْ مِنْهَا
أَنْوَارَ الْأَيْمَةِ وَارْتَحِلَتْ وَنَهَا حِجَابَ الْبُيُوتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوةً
تَزِيدُ فِي مَحَلِّهَا عِنْدَكَ وَشَرَفُهَا لَدَيْكَ وَمَنْزِلُهَا مِنْ رِضَاكَ وَ
وَبَلِّغْهَا مِنْ فَحْشَةِ وَسَلَامًا وَآيَاتٍ مِنْ كُدُنِكَ فِي حَيْثُ أَفْضَلًا وَ
لِحُسْنَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ ذُو الْعَفْوِ الْكَرِيمُ وَسَيِّدُ بَنِي طَاوُسٍ
كَفَنَهُ اسْتِ بِسَ نَمَازِ زِيَارَتِكَ بَكْنَ وَكَرْتُولِي نَمَازِ أَنْخَضَرْتِ رَاجِيَا
أَوْرَاقِ وَدَرْكُتْ دَرْهَرِكُتْ بَعْدَ زَحْمِ شَصْتِ بِارْتُجَمِ نَحْوِ
وَكَرْتُولِي وَدَرْكُتْ بَكْنَ وَدَرْكُتْ أَوَّلَ بَعْدَ زَفَاتِ يَكْرَبُهُ
سُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ نَحْوَانِ وَدَرْكُتْ وَبِكَارِ مَجْدِ نَحْوَانِ وَبَعْدَ
نَمَازِ تَسْبِيحِ أَنْخَضَرْتِ رَاجِيَا يَنْدَعَارِ نَحْوَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّهٌ إِلَيْكَ
بِنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَأَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ
عَلَيْهِمُ اللَّهُ لَا يَغْفِرُ كُنْهُ سِوَاكَ وَأَسْئَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقَّقَهُ عِنْدَكَ عَظِيمِ
وَيَا سَمَائِكَ الْحُسْنَى الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوَ بِهَا وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْأَعْظَمِ الَّذِي أَمَرْتَ بِهِ ابْنَهُمُ أَنْ يَدْعُو بِهِ الطَّبْرَ فَأَجَابَتْهُ

وَيَا سَمِيكَ الَّذِي قُلْتَ لِلشَّارِبِ بِهِ كُوفِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى بَرَامِيمٍ فَكَانَتْ
 وَبِحَبِّ الْأَسْمَاءِ إِلَيْكَ أَشْرَفُهَا وَأَعْظَمُهَا لَدَيْكَ وَأَسْرَعُهَا
 الْجَابَةُ وَالْخِطَابَةُ طَلِبَةٌ وَبِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَمُسْتَحَقُّهُ وَمُسْتَوْجِبُهُ
 أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَارْغَبُ إِلَيْكَ وَاتَضَرَّعُ وَإِلْحُ عَلَيْكَ وَاسْتَلْكَ
 بِكُتُبِكَ الَّتِي أَنْزَلْتَهَا عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
 النُّورِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزُّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ فَإِنَّ فِيهَا اسْمَكَ
 الْأَعْظَمَ وَبِمَا فِيهَا مِنْ أَسْمَائِكَ الْعُظْمَى أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَفْرَجَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَشَبِيعَتِهِمْ وَمُحِبِّهِمْ وَعَنْ تَفْعَةِ أَبْنَاءِ
 السَّمَاءِ لِدَعَائِي وَتَرْفَعَهُ فِي عِلْبَيْنِ وَتَأْذَنَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِيهِ
 السَّاعَةِ بِفَرْجِي وَأَعْطَانِي أَمَلِي سَوْفِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مَنْ لَا
 يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ قُدْرَتُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ سَكَّ الْهَوَاءُ بِالسَّمَاءِ وَ
 كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَاخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ يَا مَنْ
 نَفْسُهُ بِالْإِسْمِ الَّذِي تُقْضَى بِهِ حَاجَةٌ مَنْ يَدْعُوهُ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ ذَلِكَ
 الْإِسْمِ فَلَا شَفِيعَ أَقْوَى لِي مِنْهُ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقْضِيَ
 لِي حَوَائِجِي وَتَمْنَعَ مُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَفَاطِمَةَ وَالحُسَيْنَ وَالحُسَيْنَ وَعَلِيَّ ابْنَ
 الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ
 ابْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ ابْنَ مُحَمَّدٍ وَالحُسَيْنَ ابْنَ عَلِيٍّ وَ

وَالْحُجَّةُ الْمُنْتَظَرُ لَا ذَنْبَ عَلَيْكَ صَلَوَاتُكَ وَسَلَامُكَ وَرَحْمَتُكَ وَبَرَكَاتُكَ

عَلَيْهِمْ صَوْنِي لِشَفَعُوا إِلَى إِلَيْكَ وَتَشَفَّعْهُمْ فِيَّ وَلَا تُرِدْنِي خَائِبًا يَحْزَنُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِرِجَالِهِمْ خُودِ رَاطِبُكَ بِنَ كِه بِرَافِزِدِه **بَاب**

دوم در بیان اعمال هر ماه است **بدانکه** در وقت دیدن ماه نو خواه در

اول خواه دوم خواه سیم مستحبست که دعاها منقول را بخواند

بهترین دعاها دعاها لال صحیفه کامله است که دعا چهل و سیم

است هفت مرتبه سوره حمد بخواند برای دفع درد چشم منقولست

وَأَنْذِرْكَ مِنْ خَوْفٍ وَكَفْهَ اسْتَحْبَبْتَ **وَأَرْخَضْتَ** صَاد

عَلَيْهِمْ مَنْقُولست که نیکو لقمه ایست پنجاه و پنجاه از اشپن و شپو

میکند اشتها طعامیا آورد و باعث هضم طعام میشود و هر که اول

ماه بخورد حاجت او برآورده میشود و نیز از آنحضرت منقولست که هر که

در اول ماه دو رکعت نماز بکند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام

بخواند از حقنعی سوال کند که او را از هر سی و در که این کرد از دینه

بیند رانما امیر را که مکروه او باشد **وَأَرْخَضْتَ** لَمَّا مُحَمَّدٌ يَقِي عَلَيْهِ

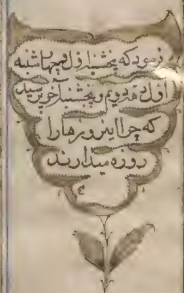
نقاست که چون ماه تازه در آید و در هر روز اول ماه دو رکعت نماز

بکن و در هر رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سوره قل هو الله بخوان

و در هر رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و بعد

نماز صدق بکن و چون چنین کنی سلامتی آتیا از خدا خرد و
 در روایت دیگر وارد شده است که مستحبست بعد ازین دو رکعت این
 دعا بخواند بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ
 إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
 مَبِينٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بَصِيرَةً فَلَا تُكَاشِفْ
 لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَبَّحَ
 اللَّهُ بَعْدَ عَمْرٍ ثَبِيرًا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبُنَا اللَّهُ
 وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اقْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ إِيَّاكَ
 لَا أَنْتَ سَجَانُكَ إِيَّاكَ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا آتَيْتُكَ
 إِلَى مَنْ خَيْرٍ فَقِهِ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
وَبَلَدَنكَ رَجُلَهُ سَنَمًا مَوْكَدًا اسْتَخْرْتُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
 نمود تا از دنیا رفت و هر سه روز در هر ماه است آن موافق شهر
 پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه اول از هر ماه
 ماه است **وَرَوَى** بعضی روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی
 چهارشنبه اول و چهارشنبه آخر و پنجشنبه اول از هر ماه و اول
 اشهر و بهتر است و سن آن حضرت ثانی اجابت در فضیلت

و تا کید آنحضرت بنماست در هر شب روز و برابر نماز واجب
مقرر فرمود هشت رکعت نماز نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت
پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت و نیز
بعد از نماز خفتن و چو نشسته کرده میشود برابر بگر رکعت است
و یازده رکعت نماز شب دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها تمام
فریضه اند در ثواب یکد مثل آنند همانند فریضه اگر ترک کند
سنت که قضا کند از برای ترک آن کفاره یک مدان کند میاجوز
نافله روز و یک مدان بر نافله شب مقرر کرده اند و همچنین روز
سنت و برابر روز و واجب که تمام اشع باشد و در ده مایه
هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت است که قضا کند اگر در
نایستاد شوار باشد سنت است که در زمستان قضا کند که در شوار باشد
بدل هر روز یک هر بند که بخت از روزی سه بستی سه ناز باشد
بخت از هر نا قص این زمان احوط چهار ده غان بکی است یا یک مد
کند که بخت اوسط صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد اگر
صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد اگر صد درم شاه بدین احوط
است در هر دادن بهتر است پسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و اله مدتی روز سنتی

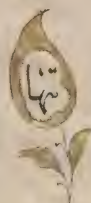

گرفت که مردم مکان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و مدت افطار کرد
 گمان کردند که دیگر روزه سنت نخواهد گرفت پس مدت روزه حضرت
 را اود گرفت که یک روزه روزه میداشت و یک روز افطار میفرمود
 پس در آخر عمر که فاقه بود بر روزه سه روز در هر ماه بخوبی که گذشت تا آنکه
 بر امت استنا باشد متابعت آن حضرت و میفرمود که این روزه ثوابش
 بر اهل بار و روزه تمام سال و سوار شیطانی را از سینه بر طرف میکند و
 بر پیوسته که کدام روزها است فرمود برای آنکه عتبات ابراهیم سابق در پیوسته
 نازل میشده است پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند بر آن فریغ غدا
 و روایت دیگر فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال
 بندگانه را در این روز بخدا عرض میکنند چهارشنبه میان این دو
 روزه میدارند که آتش جهنم در روز چهارشنبه خلق شده است
 و روزه سپراتن جهنم است و روایت دیگر هر عذاب که بر امتهای
 گذشته نازل شده است در چهارشنبه میان ما نازل شده است و اگر در
 دهه اول و پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول اگر فتن بهتر است
 اگر میسر نشود پنجشنبه دوم را بگیرند اگر دهه آخر و پنجشنبه بوده باشد
 موافق مشهور پنجشنبه و افضل است چنانچه در حدیث صحیح وارد شده است
 و روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه اول بهتر است و بعضی

حمل کرده اند که بر صورتی که محتمل باشد که پنجشنبه رؤ و اول ماه دیگر
باشد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی که در
هر ماه این سه روز را روزه بدارد باید که هیچ کس را در ده نگیرد و شفا
و تندرستی و پیروی نکند و مبارک است بسو کند خورمن بخدا و اگر کسی
با وسفاهت و پیروی کند در گزند و معارضه نکند اگر کسی در این ایام
روزه باشد بخانه برادر مؤمن خود وارد شود و او تکلیف کند
افطار کردن بهتر است از روزه داشتن هفت برابر یا نود برابر
چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست و
در حدیث دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر مؤمن خود
و روزه باشد افطار کند اظهار نکند که من روزه ام که بر
مشکلات حق تعالی و ثواب و روزه یک سال بنویسد و اگر این سه
روز را در اول مایا مایا آخر ما بعلم آورد خوبست و فی
الجملة متابعت سنت کرده است و ثواب و روزه سال میباشد بخانه
حق تعالی فرموده است که مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالِهَا يَعْنِي
هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد برای او هشتاد برابری آن و این
مضمون در احادیث بسیار وارد شده است اما بهتر آنست که
بنویسد که اول مذکور شد و از جمله روزهاست هر ماه روزه

ایام البیض است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و واحادیث
 فضیلت این سه روز از طریق عامه و خاصه منقولست در بعضی
 از روایات وارد شده است که چون حضرت ادم علیه السلام مرتکب آن گناه
 شد در هفتاد و دو روز زمین فرستادند بدین شیوه بود تا بعد از
 قبول توبه خط سیاهی از سرتاپا او مانده بود چون ملک که این حالت
 را در او دیدند خروش برآوردند و گریه کردند و استغاثه کردند بزرگوار
 حق تعالی پس مناد از آسمان ندا کرد که امروز را روزه بدار و آن سیزده
 ماه بود چون روزه داشت ثلث آن سیاه از او برطرف شد پس روز
 چهاردهم ندا رسید که امروز را نیز روزه بدار چون روزه گذاشت
 یک ثلث دیگرش برطرف شد پس روز پانزدهم نیز با و ندا رسید که
 امروز را نیز روزه بدار چون روزه گذاشت تمام سیاه او را بر
 طرف شد پس با و ندا رسید از آسمان که ای آدم روزه این سه روزه
 برایت و فرزندان تو مقرر کردم هر که در هر ماه این سه روز را روزه
 بدار چنان باشد که تمام عمر خود روزه بوده باشد پس با و یکرکن
 است که روز دو و پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده
 است منافات ندارد که هر دو سنت باشد و دو پنجشنبه اول و
 آخر و چهارشنبه میانه باشد اما اکثر احادیث را ایام البیض از طریق

عامه است و این طاووس از حضرت رسول صلعم روایت کرده است
 که جبرئیل بر من نازل شد گفت بگو بعلی علیه السلام که روزه بدارد از
 هر ماه روز تا نوشته شود بر او توبیبت و روزه و ناول روزه
 هزار سال بر و روزه و روزه و نیم هزار سال بر و روزه و روزه صد هزار
 سال حضرت امیر علیه السلام گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا این که
 همه کس است حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این روزه ها را روزه
 بدارد این ثواب بزرگ او خواهد بود گفت کدام روزهاست آن
 فرمود سه روز جمعه و چهاردهم و پانزدهم است از جمله روزها که مرغوب
 روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسی که حاجت
 داشته باشد چنانچه در ربیع الاول و ربیع در ضمن نمازها حاجت ذکر
 کرده ام و مشهور میان علما آنست که پنجشنبه و جمعه را روزه گرفته است
 است مگر آنکه موافق یکی از ایام محرم یا مکر و هر واقع شود و بسند صحیح است
 صادق و منقولست که کسی که اراده عمل چهارشنبه داشته باشد مانند تصدق
 کردن و روزه داشتن و مثل آنها باید که در روز جمعه بعمل آورد و ثواب
 ثواب عمل در روز جمعه مضاعفت و این چند گفته است که مستحب
 است روزه جمعه را روزه تنها گرفتن و اگر ملحق سازد بان یک روز
 پیش یا یک روز پس از آنست گفته است استخار و روزه و روزه و

پنجشنبه منسوب است روز شنبه نهی از آن وارد شده است **نق**
 گوید اکثر آنچه اینجند گفت خلاف مشهور میان علماست **و شیخ**
 در صبح گفته است که ترغیب در روزه روز جمعه وارد شده است
 و بهتر آنست که از روزها روزه ندارد مگر آنکه یکروز بیشتر روزه
 ندارد که آن فقهاء آنست که نهی از آنها گرفتن روزه روز جمعه محمول
 بر تقیه است زیرا که ستیان از ابوهریره نقل کرده اند و بعضی از علما
 نهی از روز جمعه حمل کرده اند بر آن که کراهت آن در صورتیست
 که او را ضعیف گرداند از فرايض و نوافل و عاها **روز جمعه** واجب
 بدینست که از روز و شنبه احادیث بر نهی از روزه آن واقع
 شده است و بهتر ترکست خصوصاً هرگاه بقصد برکت روز و شنبه
 باشد مگر آنکه روز متبرک که از روزها ماه موافق شود مثل غدر
 و مبعث مولود و امثال اینها و نهی از روزه روز شنبه بنظر فقیر
 نرسیده و اما فیصله هم در روزه آن بخاطر ندارم مگر آنکه شیخ
 روایت کرده است که هر که در یکی از ماهها حرام یعنی جبّ یقعوف
 نهجّه و محرم پنجشنبه و جمعه و شنبه از روزه بدارد قطع بر او ثواب
 نه صد سال عباد بنویسد **باب یازدهم** در بیان آنکه حضرت رسول
 خدا و ائمه هدی بغیر آنچه که سابقاً مذکور شد **بلان** آنکه یاربختی

رسول خدا و ائمه هدی در همه اوقات از نزدیک و دور مستحبست
 و اگر بعد از غسل باشد افضلست خصوصاً در شب و روز جمعه
 و سایر ایام و لیاالی منبر که که در کتاب تحفه الزا بر تفصیل ذکر کرده
 ام و در نیتقام بذکر چند زیارت بعید و زیارت جامعه و دعاهای
 و صلوات فرستادن بر ایشان اکفایمینمایم اما زیارت حضرت
 رسول منقولست که خدا را ملکی چند هست که میکردند در زمین
 و هر که از امت من سلام میفرستد بمن میرسانند و **ببند**
 معبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که ملکی از ملک که از خدا سوال
 نمود که هر چه بندگان خدا بگویند و بشنود حق تعالی باو عطا کرد پس
 آن ملک ایستاده است فار و ز قیامت هر که از مؤمنان بگوید که صلوات
 الله علیه و آله و سلم الله آن ملک میگوید علیک یعنی بر تو باد بنهر سلام
 پس آن ملک میگوید آنحضرت فلان شخص سلام رسانید است شما پس
 آنحضرت میفرماید که و علیکم یعنی بر او باد بنهر سلام و **ببند** معبر از
 حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله منقولست که حضرت
 رسول فرمود هر که در هر جای زمین بر من سلام میگذرد بر من میرسد
 و هر که نزد قبر من سلام میگذرد من بشنوم و در حدیث حسن از
 خضر منقولست که حضرت صادق علیه السلام امر کرده که در مسجد

آنحضرت بسیار نماز کنتم تا توانم و فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود باین
 مکان شریف بآی و فرمود که بنزد قبر آنحضرت مهر و کفتم باین فرمود
 که بدستیکه سلام میکنی که از نزدیک میکنی آنحضرت میشود و
 اگر دور باشی سلام تو با آنحضرت میرسد و در حدیث معتبر دیگر
 از آنحضرت منقولست که بروید در مدینه و سلام کنید با آنحضرت
 و صلوات مؤمنان در هر جا که بفرستد با آنحضرت میرسد و در حدیث
 صحیح از آنحضرت منقولست که صلوات بفرستید بر آنحضرت در هر جا که
 قبر آنحضرت هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که باشند با آنحضرت
 میرسد این حدیث احتمال نمائید به دارد که در نزدیک دور
 نمائید و ثوابش را هدیه روح مقدس آنحضرت کنند و احادیث
 صلوات و سلام بر آنحضرت و زیارت آنحضرت در شهرها و دور شهرها
 و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخد مت حضرت امراضا
 علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر آنحضرت
 باید فرستاد فرمود که میگوئی السَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ
 رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ السَّلامُ عَلَیْكَ یَا مُحَمَّدُ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ السَّلامُ
 عَلَیْكَ یَا خَیْرَةَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یَا حَبِیبَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَیْكَ
 یَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَیْكَ یَا أَمِيرَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ

وَاشْهَدُ أَنْكَ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَاشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ
 لَأُمَّتِكَ وَجَاحَدْتَ فِي سَبِيلِكَ وَعَبَدْتَ حَتَّى آتَيْتَ الْبَقِيَّةَ
 فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَضْلَ مَا جَرَى نَبِيًّا غَزَا مَعَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَضْلًا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
 حَمِيدٌ مُجِيدٌ **و** در وایت دیگر معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
 که هر که خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول قبر حضرت امیر و حضرت
 فاطمه و حسن بن علیهم السلام را و قبرها را بختها خدا را و او شهر خود
 باشد غسل کند روز جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد بیرون رود **و**
 پس چهار رکعت نماز بکند با هر سوره که میسر شود پس بپند و بگوید
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ السَّلَامُ
 الْوَحْيُ الْمُرْتَضَى سَيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسَّبْطَانِ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْأَوْلَادِ
 الْأَعْلَامِ وَالْأَمَنَاءِ الْمُنْتَجِبُونَ جِئْتُ نَقِطَةً إِلَى كُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمْ
 الْخَائِفِ عَلَى بَرَكَاتِ الْحَقِّ فَقَبْلِي كُمْ مُسْلِمُونَ وَنَصْرِي لَكُمْ
 مُعَدٌّ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ لِي بِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ عَدُوٌّ
 لِي لِمَنْ أَلْقَا إِلَيْهِمْ بِفَضْلِكُمْ مُقَرَّرٌ بِرَجْعِكُمْ لَا أَنْكَرُ لِلَّهِ قُدْرَةً
 وَلَا أَزْعُمُ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ
 بُسْمِ اللَّهِ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى آرَاحِكُمْ وَ

اجساد که قُوالا علیه السلام ورحمة الله وبرکاته **و در** ولایت
 دیگر وارد است که این زیارت بر بام خانه خود بکن و زیارت
 حضرت فاطمه سابقا مذکور شد اما زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 بسند ما معتبر از سدیر صراف منقول است که گفت حضرت صادق
 علیه السلام بمن فرمود که چه مانعست ترا از اینکه زیارت قبر حضرت امام
 حسین را در هر هفته پنج مرتبه یاد ر هر روز یک مرتبه گفتی فدا بشوی
 مینا من آنحضرت فرستاد بسیار هست فرمود که بالا میروی بیا
 خانه خود پسر ملتفت میشوی بجانب راست و چپ خود پسر خود را
 بسوی آسمان بلند میکنی پس بجانب قبر آنحضرت میگردانی
 میگوئی اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ بِاَبَا عَبْدِ اللَّهِ اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ بِاَبْنِ رَسُولِ
 اللَّهِ اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ تا نوشته شود بر آید
 حج و عمره سدیر گفت که بسیار است که من در روز زیاده از اینست
 مرتبه چهل زیارت میکنم **و بسند** صحیح از آنحضرت منقول است که یک
 نالیه اشربعید و خانه اش در ویران باشد از ما پس بالا رود بیا خانه
 خود و در رکعت نماز بگذارد و اشاره کند بوقبرها ما که آنست لایما
و در حدیث معتبر منقول است از سید ابن عیسی که گفت پدرم عرض
 کرد بخدایت حضرت صادق علیه السلام که چگونه ترا زیارت کنم هرگاه قادر

بر آمدن بخدمت تو نباشم فرمود که ای عجبی هرگاه قادر بر آمدن
نباشی چون روز جمعه شود غسل کن یا وضو یا زوبالار و بر نام
خانه خود و روی کعبه نما بکن و متوجه شو و بن بدست که هر که
مرز یار کند در حیات من چنانست که مرز یار کرده است بعد از موت
من و کسی که مرز یار کند بعد از موت من چنانست که مرز یار
کرده باشد در حیات من **مؤلف** گوید که این حدیث دلالت میکند بر
اینکه در این زمان حضرت صاحب الامر و همه منزل و جمیع
زینت می توان کرد و اگر رو بسامه کند روقن یار بهتر است و
بعضی زینت مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی
در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود
فرمود که بسیار یار کنی قبر حضرت امام حسین را گفت که از بسبب
شغل مرا مقدور نمیشود فرمود میخواهی تا چه تعلیم نمایم که
هرگاه یکی از برابرتو یار آنحضرت نوشته شود گفت بلی
فدایتوشوم فرمود که غسل بکن در خانه خود و بالار و بیای خانه
خود و اشاره کن بجانب آنحضرت سلام کردن تا نوشته شود بر
تو ثواب یار آنحضرت **در حدیث** معتبر دیگر منقولست که
حضرت امام حسین علیه السلام فرمود

جامعتی از اصحاب او بودند پس فرمود که ای حنان زیارت حضرت امیر
 حسن میکنی هر یک مرتبه گفت نه فرمود که هر دو یک مرتبه گفت نه
 فرمود که هر سال یک مرتبه گفت نه که چه بسیار جفا کارید بسند اقا
 خود گفت باین رسول الله صلی الله علیه و اله مانع مای تو شد و دیگر
 مسافت فرمود که میخواهی شمار دلالت میکنم بنیارتی که مقبول
 باشد هر چند زیارت کننده دور باشد گفت چگونه زیارت کنم باین رسول
 الله فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی و پیوش
 پاکیزه ترین جامه خود را و بالا روی بام بلند تر یا بصحرائی و
 بجانب قبر آنحضرت کن و بگو **السَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلای ابْنِ مَوْلای وَ**
سَیدِی اَبْنِ سَیدِی السَّلامُ عَلَیْكَ یا مَوْلای یا قَبیل اَبْنِ القَبیل الشَّهِید
اَبْنِ الشَّهِید السَّلامُ عَلَیْكَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکَاتُهُ اَنَا اُتَرْتُكَ یا بَنِی سَولِ
اللهِ بِقَلْبِی اِسْمَافِی وَ جَوَارِحِی اِنْ لَمْ اُزُرْكَ بِنَفْسِی وَ الشَّاهِدَةُ لِقُبُورِکَ
فَعَلِیْکَ السَّلامُ عَلَیْکَ یا وارِث اَدَمَ صَفْوَةَ اللهِ وَ وارِث نُوحِ
بَیْ اللهِ وَ وارِث اِبْرَاهِیمَ خَلِیلِ اللهِ وَ وارِث مُوسى کَلِیمِ اللهِ
وَ وارِث عِسی وَ حِی وَ کَلِیْمَ اللهِ وَ وارِث مُحَمَّدٍ حَبِیبِ اللهِ نَبِیِّهِ
وَ رَسولِهِ وَ وارِث عَلِی امیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَ وصِی سَولِ اللهِ وَ
خَلِیفَتِهِ وَ وارِث الْحَسَنِ اَبْنِ عَلِی وَ وصِی امیرِ الْمُؤْمِنِینَ لَعَنَ اللهُ

قَاتِلِيكَ وَجَدَّ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
أَنَا يَا سَيِّدُ مُنْقَرِبٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَى جَدِّكَ رَسُولُ اللَّهِ وَ
إِلَى أَبِيكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى أَخِيكَ الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
عَلَيْكَ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ بِرَأْسِي لَكَ يَقْلِبُ وَلِسَانِي
وَجَمِيعَ جَوَارِحِي فَكُنْ يَا سَيِّدِي شَفِيعِي لِقَبُولِكَ مِنِّي وَأَنَا يَا لِبَرَاءَةِ
مِنْ عَذَابِكَ وَاللَّعْنَةِ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ أَنْتَقَرِبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ
فَعَلَيْكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَرِضْوَانُهُ وَرَحْمَتُهُ بِسْمِ اللَّهِ الْمَكْرُمِ
بِجَانِبِ چپ خود و در میگردانی بسوی قبر علی ابن الحسین که او
نزد پای پدر خود مدفون است و سلام میکنی و مثل این سلام
پس دعا میکنی و میطلبی حاجت هادینا و آخرت خود پس چهار رکعت
میکنی که نماز زیارت هشت رکعت یا شش رکعت یا چهار
رکعت یا دو رکعت و بهتر شش رکعت است پس و بجانب
قبر آنحضرت میروی و میگوئی اَنَا مُؤَدُّكَ يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ
وَسَيِّدُكَ يَا سَيِّدُكَ وَمُؤَدُّكَ يَا سَيِّدُكَ يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ
وَمُؤَدُّكُمْ يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ آلِهِمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُ وَرَحْمَتُهُ وَ
بَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ **مُؤَكَّفٌ** گوید که چون عبارت اینچنین تشویش
واضطرار دارد و چند احتمال دارد بهتر آنست که همین زیارت را

باو دای چنانچه رو بقرش ریف میخواند رو بقبله نیز بکند و بخواند
 تا آنکه بمهمه احتمالات عمل کرده باشد **و در زیارت علی ابن الحسین علیهما السلام**
 بجای او و از در همه جای این و از بخواند باز و از قصد و رات و ام
 و خلافت نکند هر که آنحضرت امام نبوده است **و بدانکه** این حدیث
 دلالت میکند بر اینکه از دور زیارت کند که نماز زیارت بعد از نماز
 باید که بکند و احادیث پیش از لالت کرد بر آنکه پیش باید که بکند
 دور نیست که مخبر باشد و اگر این زیارت را بکند باین نحوه و از دور
 شده است بکند و از این حدیث معلوم شد که غسل نیز از بر
 زیارت بعید مستحبست **و از بعضی** ^{حالات} هم مفهوم شد که بی غسل نیز
 میتوان کرد **و از بعضی** عموماً مستفاد میشود که بر هر حال توان کرد
 چنانچه اکثر علما گفته اند اگر در بام خانه یا در صحن واقع سازد
 احوط و اولی است **و در حدیث** معنیر از حسین بن ثور مرسلست
 که حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که من بسیار حضرت امام حسین
 علیه السلام را دیدم که در آنوقت چو بگویم فرمود که سه مرتبه بگو
 اللَّهُ عَلَیْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ که سلام بر آنحضرت مهر سل از نزدیک
 و دور **و شیخ طوسی** ذکر کرده است که زیارت میتوان کرد **و از دور**
 باز دور چنانچه از نزدیک ایستادن زیارت میکند اما در جای که

اَتَيْتُكَ زَائِلًا بَاشْدَنْ كَوَيْد بَلَكَه بَكُوَيْد قَصْدُكَ بِقَلْبِي زَائِلًا عَجَزْتُ
 عَنْ حُضُورِ مَشْهَدِكَ وَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ سَلَامِي لَعَلِّي أَنَّهُ يَبْلُغَكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا كُنْ لِي
 خَوَاهِي بَعْضِي أَكَابِرُ عِلَالٍ رَوَايَتِ كَرْدَه اَنْدَا بَوَا الْحَسَنَ قَارِي
 كَه كَفْتُ مِنْ بَنِيَارَتِ حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسِيَامِ بَرَفْتِ
 بِرِجْنَتِ بِسَبَبِ بَرِي كِي مَالِ تَوْفِيقِ زِيَارَتِ آنحضرت نِيَا قَمِ بِرِشْتِ
 حَضْرَتِ رَسُولِ رَا دِ رُخْوَابِ دِيْدَه كَه حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ دِرْ خَدْمَتِ آنحضرت بُوْدَنْدِ چُونِ بِنَزْدِيكَ اِيْشَانِ رَفْتِ
 حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَفْتُ آنحضرت اِيْمَرِدِ مَرَا بِسِيَا زِيَارَتِ
 مِي كَرْدِ وَ اَكُوْنُ تَرَكِ كَرْدَه اِسْنِ آنحضرت مُتَوَجِّهٍ مِنْ كَرْدِيْدِ
 فَرَمُوْدِ كَه اِيَا تَرَكِ زِيَارَتِ مُثَلِ حَسَنِ مِيْتُوَانِ كَرْدِ كَفْتُ آنحضرت
 قَلَّةِ مَالِ بِبَرِي مَرَامَانِغِ اِدْرَاكِ اِيْنِ سَعَادَتِ كَرْدِيْدَه اِسْتِ حَضْرَتِ
 فَرَمُوْدِ كَه هَر شَبِّ بِرِ بَامِ خَانَه خُوْدِ بَرُو وَ بَا نَكِشْتِ شَهَادَتِ سُبُو
 قَبْرِ آنحضرت اِسَارَه كُنْ وَ بِكُوَا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَيَّ اِحْبَابِكَ وَ اِيْيَكَ
 اَسْلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَيَّ اُمِّكَ وَ اَحْيَاكَ اَسْلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَيَّ اَلْاُمَمِ
 مِنْ بَنِيكَ اَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الدَّمْعَةِ السَّائِكَةِ اَسْلَامُ
 عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيبَةِ الزَّائِيَةِ لَقَدْ صَبَحَ كَاتِبُ اللَّهِ فِيكَ

مَجْهُورًا وَرَسُولُ اللَّهِ فِيكَ مَوْثُورًا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَمَّا اللَّهُ
 وَأَحْبَبَ إِلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى حِمَالِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَعَادِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَقِّقَةِ
 سِرِّ اللَّهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس هر حاجتی که خواهی از
 خدا سوال کن در اگر چه بزرگ است یا کوچک باز تو از دور و نزدیک هر دو
 مقبول است اما از یارهای ائمه از نزدیک و دور بهترین آنها از یاران
 جامعست که ابن بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که
 شخصی از حضرت امام علی النقی علیه السلام سوال نمود که ای فرزند رسول
 خدا بمن تعلیم نما سخن بلیغ کاملی که از انجوان هر گز یافت نمی یابی از
 شما را فرمود که چون بدرگاه برسی بایست و بگوای شَهِدَانِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَشَهِدَانِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ و باید که با غسل باشی پس داخل شوی و قبر را بر بینی
 بایست و بگوئی مرتبه الله اکبر پس راه برو و بارام دل و آرام تن و
 کاما تا نزدیک یکدیگر بگذار پس بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو پس
 بنزدیک قبر برو و چهل مرتبه الله اکبر بگو که صد تکبیر تمام شود
 پس بگو السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ بَيْتِ النَّبِيِّ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَ

خُتِلَفَ الْمَلَكُوتُ وَمَهِيَطَ الْوَحْيُ مَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخَزَانَ الْعِلْمِ
وَمُنْتَهَى الْجَلْمِ وَأَصُولَ الْكَرَمِ وَقَادَةَ الْأُمِّ وَأَوْلِيَاءَ النِّعَمِ وَ
عَنَاصِرَ الْأَبْرَارِ وَدَعَائِمَ الْأَخْيَارِ وَسَاسَةَ الْعِبَادِ وَزَكَانَ
الْبِلَادِ وَأَبْوَابَ الْإِيمَانِ وَأَمْنَاءَ الرَّحْمَنِ وَسَلَاطَةَ النَّبِيِّينَ وَصُفُوهَ
الرُّسُلِ بْنِ وَغَيْرَ خَيْرَةٍ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ
السَّلَامَ عَلَى أَيْمَةِ الْمُهَدِّدِ وَمَصَالِحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ الثَّقَى وَذَوِي الْمُنَى
وَأُولَى الْحُجَى كَهْفِ الْوَرَى وَرَثَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى وَ
الدَّعْوَةِ الْحَسَنَةِ وَحُجِّ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَ
رَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى خَلِائِمِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَسَاكِينِ بَرَكَاتِهِ
اللَّهُ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللَّهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ
اللَّهُ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَدَرَجَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
رَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللَّهِ وَالْأَدِلَّةِ الْأَعْلَى
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَالْمُسْتَوْفِينَ فِي أَمْرِ اللَّهِ وَالثَّائِمِينَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَ
الْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللَّهِ وَالْمُطَهَّرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَتَهْنِئَةِ عِبَادِهِ
الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ هُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ
اللَّهُ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْأَيْمَةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهَدَاةِ وَالسَّادَةِ
الْوَلَاةِ وَالنَّادَةِ الْحَمْدَ وَأَهْلَ الذِّكْرِ وَأُولَى الْأَمْرِ وَبَقِيَّةَ اللَّهِ

وَخَبَرْتَهُ وَحَزَنَهُ وَعَيْبَةَ عَلَيْهِ وَجَحَّتْهُ وَصِرَاطَهُ وَنُورَهُ وَحَرَمَهُ
 اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ
 اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ عَبْدَهُ النَّبِيَّ وَرَسُولَهُ مُحَمَّدًا
 أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشُّرُكُونَ
 وَأَشْهَدُ نَكَمًا لِأَيُّمَةِ الرَّاشِدِ وَنَ الْمُهَدِّثُونَ الْمُعْصُمُونَ الْمَكْرُومُونَ
 الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ اللَّهُ
 الْقَوَامُونَ بِأَمْرِهِ الْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَاتِهِ طَافُوا
 بِعِلْمِهِ وَارْتَضَا كُرْعَانِيَهُ وَاخْتَارَ كُرْعَانِيَهُ وَاجْتَبَا كُرْعَانِيَهُ
 وَأَعَزَّ كُرْعَانِيَهُ وَخَصَّ كُرْعَانِيَهُ بِرُحَانِهِ وَانْتَجَبَ كُرْعَانِيَهُ وَآيَدَ كُرْعَانِيَهُ
 بِرُوحِهِ وَرَضِيَ كُرْعَانِيَهُ فِي رَحْمَتِهِ وَحَجَّ عَلَى بَرِيَّتِهِ وَأَنْصَارًا
 لِدِينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَرَاجِعًا
 لَوَحْيِهِ وَأَزَكَانًا لِلتَّوْحِيدِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامًا لِلْعِبَادِ
 وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَأَدِلَّةً عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَ كُرْعَانِيَهُ مِنَ الدَّلِيلِ
 أَمَّا كُرْعَانِيَةُ الْفِتَنِ وَطَهَّرَ كُرْعَانِيَةَ الدِّينِ أَذْهَبَ عَنْكُمْ الرُّجْسَ
 وَطَهَّرَ كُرْعَانِيَةَ طَهْرِهِمْ أَفْظَمَ جَلَالَهُ وَكَبَّرَ تَوْشِيَانَهُ وَجَدَّ كُرْعَانِيَهُ
 وَأَدَمَّتْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدَتْ مُبِثَاتَهُ وَأَحْكَمَتْ عُقْدَ طَاعَتِهِ

محمد

وَنَصَحْتُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحُكْمِ وَ
الْوَعْظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ
عَلَى أَصَابِكُمْ فِي جَنْبِهِ وَأَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ النَّكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَسَيَّئْتُمْ قَرَأْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرَائِعَ
أَحْكَامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَنَهُ وَصَرَرْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَ
سَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ سُلْطَانِهِ مَنْ مَضَى فَارْغَبْكُمْ
مَارِقُوا اللَّازِمَ لَكُمْ لِأَخِي وَالْمَقْصُرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَالْحَقُّ مَعَكُمْ
وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَلِيَكُمْ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدَنُهُ وَفِيهِ رُبُّ النَّبُوَّةِ
عِنْدَكُمْ وَيَا بَابَ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحَسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخَطِّ
عِنْدَكُمْ وَيَا أَيُّهَا اللَّهُ لَدَيْكُمْ وَعِزَّائُمْ فِيكُمْ وَتَوَكُّلُهُمْ وَبِرُّ هَانُهُ
عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُمْ إِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهَ وَمَنْ عَادَاكُمْ
فَقَدْ عَادَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحْبَبَ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ
أَبْغَضَ اللَّهَ وَمَنْ أَعْنَصَكُمْ بِكُمْ فَقَدْ أَعْنَصَ بِكُمْ بِاللَّهِ أَنْتُمْ السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ
وَالضَّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَالشُّهُدَاءُ دَارُ الْفَنَاءِ وَشَقْعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ وَ
الرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْآيَةُ الْخَرُوجُ وَالْأَمَانَةُ الْمُحْفَظَةُ وَالْبَابُ
الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ أَيْتِكُمْ فَقَدْ نَجَّى أَهْلَهُ يَأْتِكُمْ فَقَدْ هَلَكَ إِلَى

اللَّهُ تَدْعُونَ وَإِلَيْهِ نَذِلُونَ وَإِلَيْهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ تَسْلِمُونَ وَيَا أَيُّهَا
تَعْمَلُونَ وَالسَّبِيلَ تُرْشِدُونَ وَيَقُولُ لَهُ تَحْكُمُونَ سَعِيدَ اللَّهِ
مَنْ وَالَاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ مَنْ حَادَّكُمْ وَضَلَّ مَنْ
فَارَقَكُمْ وَفَارَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَأَمِنْ مَنْ جَمَعَ إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ
صَدَقَكُمْ وَهَدَىٰ مَرِغْتَكُمْ بِكُمْ مِمَّا تَتَّبِعُونَ كَمَ قَالِحَةُ مَاؤِيهِ وَمَنْ
خَالَفَكُمْ قَالِنَا رَمْتُوهُ وَمَنْ جَدَّكُمْ كَافِرٌ وَمَنْ جَارَ بِكُمْ مُشْرِكٌ
وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي اسْفَلٍ رَكٍّ مِنَ الْحَجَرِ أَشَدُّ أَلَمًا هَذَا سَابِقٌ
لَكُمْ فِيهَا مَضَىٰ جَارُكُمْ فِيهَا بَقِيَ أَنْ أَرَاكُمْ وَنُورُكُمْ وَ
طِينَتُكُمْ وَاحِدَةٌ طَابَتْ وَطَهَّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ
أَنْوَارًا فَعَلَّكُمْ بِعَرْشِهِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ حَتَّىٰ مَرَّ عَلَيْنَا بِكُمْ فَعَلَّكُمْ فِي
بُيُوتِ ذِي اللَّهِ أَنْ تَرْفَعُ وَيَذْكُرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَوَاتِنَا
عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّابِهِ مِنْ وَلَا يَكُنْ طَبِيبًا لَخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِنَفْسِنَا
وَتَرْكِيَةً لَنَا وَكَفَارَةً لِدُنُونِنَا فَمَا عِنْدَ مَسَلِّينَ بِفَضْلِكُمْ وَ
مَعْرُوفِهِ بِتَصَدِيقِنَا إِيَّاكُمْ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ
وَأَعْلَىٰ مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَارْفَعْ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا
يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي
إِذْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّىٰ لَا يَبْقَىٰ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا

صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا
 لَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَائِعٌ وَلَا جَبَّارٌ غَنِيْدٌ وَلَا شَيْطَانٌ
 مُرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيهَا بَيْنَ ذَلِكَ شَهِيدٌ لَا عَزْفٌ فِيهِمْ جَلَالَةٌ أَمْرُكُمْ وَ
 عَظَمٌ خَطَرُكُمْ وَكِبَرٌ شَأْنُكُمْ وَتَمَامٌ نُورُكُمْ وَصِدْقٌ مَقَاعِدُكُمْ
 وَشَرَفٌ مَحَلَّكُمْ وَمَنْزِلٌ لَكُمْ عِنْدَهُ وَكِرَامَةٌ عَلَيْكُمْ خَاصَّةٌ لَكُمْ
 لَدَيْهِ وَقُرْبٌ مَنِ لَكُمْ مِنْهُ يَا بَنِي آدَمَ وَأَهْلِي أَمْهَلِي مَا لِي أَسْرَقِي
 أَشْهَادُ اللَّهِ وَأَشْهَادُكُمْ كَمَا أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَمَا أَمْسَمُ بِهِ كَافِرٌ بَعْدُكُمْ
 وَمَا أَكْفَرُكُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلَالَةٍ مَنْ خَالَفَكُمْ مَوَالِي
 لَكُمْ وَلَا أَوْلِيَاءُكُمْ مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَكُمْ سَلَامٌ لَكُمْ
 وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ
 لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقَرِّفٌ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذُنُوبِكُمْ
 مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِأَيَّامِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُسْطَرٌّ لَكُمْ
 مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ أَخِذْ يَقُولُ لَكُمْ عَامِلٌ يَا أَمْرُكُمْ مُسْتَجِيبٌ بِكُمْ
 زَائِرٌ لَكُمْ عَائِدٌ بِكُمْ لَا يُدْبِرُكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَنْ وَجَلِكُمْ
 مُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمٌ كُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَحَوَائِجِي وَإِلَّا رَأَيْتِي
 فِي كُلِّ أَحْوَالِي أُمُورٌ مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَعَلَانِيَةٌ مُشَاهِدٌ لَكُمْ وَغَائِبٌ
 عَنْكُمْ وَأَوَّلُكُمْ وَآخِرُكُمْ وَمَقْوُوضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ

وَبَيِّنَاتٌ مَقَامُكُمْ

فِيهِ مَعَكُمْ وَقُلِي لَكُمْ مُسْلِمٌ وَإِلَى لَكُمْ تَبِعٌ وَنَصَرْتِي لَكُمْ مَعْدَةٌ
حَتَّى يَحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَبِرِّدْكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَيُظْهِرْكُمْ لِعَدْلِهِ
وَيُمَكِّنْكُمْ فِي رِضَاهُ فَعَمَلَكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ عَدُوُّكُمْ أَمْسُكُمْ وَتَوَلَّيْتُ الْغُرُكُمُ عَمَّا لَوْ
بِهِ أَوْلَكُمْ وَبَرِّئْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ عَدَائِكُمْ وَمِنْ الْجَبِّ وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ
خَرَجْتُمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْمُجَاهِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَالْمُتَارِقِينَ مِنْ لَدُنْكُمْ وَالْفَاصِبِينَ بِرِثْكُمْ
وَالشَّاكِبِينَ فِيكُمْ وَالْمُتَحَرِّقِينَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَلِيَّةٍ دُونَكُمْ وَ
كُلِّ مَطْلَعٍ سِوَاكُمْ وَمِنْ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْتَارِقَتَيْنِ
اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِطَ عَلَى مَوْلَاكُمْ وَحَجَّتْكُمْ وَدِينَكُمْ وَوَقَفَتْ لَطْفَتَكُمْ
وَرَزَقَتِي شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَتِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمْ الْثَابِعِينَ لِي
دَعْوَتِي إِلَيْهِ وَجَعَلَتِي مِنْ يَقْضَى ثَارَكُمْ وَيَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَ
يَهْتَدِي بِهَدْيِكُمْ وَبُحْشُرِي زُرْمَتَكُمْ وَيَكْرِي جَعْلَكُمْ وَمِمَّا
فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشْرِفُ فِي عَافِيَتِكُمْ وَيَمُكِّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَقْرَعُنِي
غَدَائِرُكُمْ وَيَأْتِي نَمُّ وَأُحَى وَنَفْسُهُ وَأَهْلِي وَمَالِي مِنْ رَأَا لَدَى اللَّهِ بَدَا
بِكُمْ وَمَنْ وَجَدَهُ قَبْلَ عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوَالِي الْأَحْصَى
شَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنْ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ
وَأَنْتُمْ تَوَدُّونَ الْأَخْيَارَ وَحُجَّ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَبِكُمْ نَجَّمَ وَبِكُمْ
يَنْزِلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يَمُكِّنُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَ

وَهَذِهِ الْأَنْبَارُ

يَكْفُرُ بِكُمْ وَيُكْشِفُ الضُّرَّ عَنْكُمْ مَا نَزَّلَتْ بِهِ رَسُولُهُ
وَهَبَطَ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَآلَى جَدَّكُمْ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ
أَكْرَزِيَارُ حَضَرَ أَمِيرٌ عَلَيْهِ سَلَامٌ بِشَدِيدِهَا وَآلَى جَدَّكُمْ بُعِثَ الرُّوحُ
الْأَمِينُ بِكُوَيْدِ وَالْأَنْبِيَاءِ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ بِكُوَيْدِكُمْ
اللَّهُ مَا تَعْلَمُونَ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَائِفًا كُلِّ شَيْءٍ لَكُمْ وَجَمْعُ
كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَطَاعِيكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَدَلَّ كُلَّ
شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَقَارَ الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكُمْ
بِكُمْ نُسَلُّكَ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْجِيهِ وَلَا يَنْتَكُمُ غَضَبُ الرَّحْمَنِ
بِلَايِ أَنْتُمْ وَأَحِبُّ نَفْسِي أَهْلِي وَمَا لِي ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِينَ
وَأَسْمَاءُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي
الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَأَثَارُكُمْ فِي الْأَثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي
الْقُبُورِ فَمَا أَجَلِي أَسْمَاءُكُمْ وَأَكْرَمَ أَنْفُسُكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنُكُمْ وَأَجَلُ
خَطَرِكُمْ وَأَوْفَى عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدِكُمْ كَلَامُكُمْ تَوَرَّوْا
أَمْرَكُمْ رُشْدُكُمْ وَصِيَّتُكُمْ الشُّقُوفُ وَفِعْلُكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمْ الْإِسْلَامُ
وَسَمِيَّتُكُمْ الْكِرَامُ وَشَأْنُكُمْ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ
وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحَرَمٌ وَدَلِيلُكُمْ عِلْمٌ وَحَرَمٌ أَنْ ذِكْرُ الْخَيْرِ
كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَقَرَعَهُ وَمَعْدَنَهُ وَمَا وَبِهِ وَمُنْتَهَاهُ يَا أَنْتُمْ

وَأُخِي نَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ شَأْنِكُمْ وَأُحْصِي حِمْلَ بَلَاءِكُمْ وَمَنْ
 أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الدُّنْيَا فَرَجَّ عَنْهُ عَمْرَاتُ الْكَرْبِ وَأَنْقَذَنَا بِكُمْ مِنْ
 شَفَا جُرْفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنْ النَّارِ بِأَيْدِي أَنْتُمْ وَأُخِي نَفْسِي مَوْلَاكُمْ
 عَلَّمَ اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دِينِنَا وَمَوْلَاكُمْ تَمِثُّ الْكَلْبَ وَعَضَّةُ
 النِّعَمِ وَالسُّلْطَانِ الْفَرَفَرَةَ وَمَوْلَاكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْقَرْضُوهُ وَلَكُمْ الْمَوْدَةُ الْوَالِجَةُ وَاللَّهُ
 الرَّزِيقَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ
 الْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا أَنْبَأْنَا
 أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تَرِغْ قُلُوبَنَا
 بَعْدَ أَنْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
 سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا يَا وَدَّ اللَّهُ أَنْ يَبْنِيَ وَ
 يَبْنِيَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ دُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهِ إِلَّا الْأَرْضُ كَمْ فُتِحَتْ مِنْ أَيْمَانِكُمْ
 عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرْنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا
 اسْتَوْهَبْتُمْ دُنُوبَكُمْ وَكُنْتُمْ شَفَعَاءِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مِنْ طَاعَتِكُمْ
 فَقَدْ طَاعَ اللَّهُ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ
 اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شَفَعَاءَ أَقْرَبَ
 إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَمْثَلَةِ الْأَكْبَرِ جَعَلْتَهُمْ شَفَعَاءَ
 فَبِحَقِّهِمْ اللَّهُ أَوْجِبَتْ لَهُمْ عَلَيْكَ اسْتِئْذَانُ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي جُمْلَةِ الْعَالَمِينَ

بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفِي مُرَّةِ الْمُزْحَمِينَ يَشْفَاعُهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا
اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **مؤلف** گوید این زیارت که ملتزمین یارانشان بجزای
نزدیک دور و چون منظور عمد در این ساله زیارت بعید است
زیارت و داع را ذکر کرده ام و چون این زیارت مشقت بر جمعی از جمع
احادیث که در مناقب ائمه علیهم السلام وارد شده است و اگر در هر هفته
بلکه هر روز این زیارت بخواند و تدبر و تفکر در معانی آن بکند
موفق آنچه فقیر بحمل ترجمه کرده و والد مرحوم علیه السلام مفصل
شرح نموده بر کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و عمده
ارکان این معرفت ایشانست و زیارت صاحب الامر بطریق بسیار
منقولش و در کتاب حجة الزمان ذکر کرده ام و در این مقام زیارت مختصر
بالتجدید عهد امامت ولایت آنحضرت ایراد مینمایم که امام خود را
پیوسته یاد نمایند از بركات هدایای آنحضرت بهره مند گردند
ابن اوسن ذکر کرده که مستحبست که هر روز بعد از نماز صبح حضرت
صاحب الامر علیه السلام را چنین زیارت کنند اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُوَلَّاهِ صَلَاتِ
الرَّحْمَنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي
مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا

وَمَبِيتِهِمْ وَعَنْ الْوَدَّيْ وَلَدَيْ عَنِّي مِنَ الصَّلَواتِ وَحِجَابِ زَيْنَتِ
عَرْشِ اللَّهِ وَمِدَادِ كَلَامِهِ وَمَنْتَى ضَاهٍ وَعَدَمَ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُهُ
وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اللَّهُمَّ إِنِّي جَعَلْتُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَ
عَقْدًا وَبَيْعَةً لَهُ فِي قَبْضَتِي اللَّهُمَّ كَمَا شَرَفْتَنِي بِهَذَا الشَّرَفِ فَضَّلْهُ
بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ وَخَصَّصْتُمْ بِهِ هَذِهِ النِّعَةَ فَصَلِّ عَلَى مَوْلَايَ سَيِّدِي
صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَصْلَابِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالتَّابِينَ عَنْهُ وَ
اجْعَلْنِي مِنَ السُّتَمَّهْدِينَ بِبَيْتَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِ
الَّذِي نَعَتْ هَلَكَةً فِي كِتَابِكَ فَقُلْتُ صَفَاكَ أَنْتُمْ بُنْيَانُ مَرْصُوعٍ
عَلَى طَاعَتِكَ طَاعَةِ رَسُولِكَ وَاللهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ
لَهُ فَعِنِّي إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ **وَبِسْمِهِ** مَعْتَبِرٌ خَضِرٌ صَاحِبُ عِلْمٍ مُسْتَوٍ
كَوْهٍ كَرِيمٍ چهل صفا این عهد را بخواند از یاد او نماند و با او باشد و اگر
پیش از ظهور آنحضرت بمهر و خدا و مرا از قبر بیرون آورد که در
خدمت آنحضرت باشد و حق تعالی بهر کله هزار حسنه او را کرامت
فرماید هزار گناه از او محو کند و آن عهد اینست اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ
الْعَظِيمِ رَبَّ الْكَرْسِيِّ الرَّفِيعِ رَبَّ الْخَيْبِ الْمُسْجُورِ وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ
وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ رَبَّ الطُّلُقِ الْحُرُورِ وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
رَبَّ الْمَلَكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي

مِنْ

اسئلك بوجهك الكريم ونور وجهك المنير وملئك القدر
 يا حي يا قيوم اسئلك باسمك الذي اشرق به السموات والارضون
 وباسمك الذي يصلح به الاولون والآخرون يا حي قبل كل حي
 يا حي بعد كل حي حين لا حي يا محيي الموتى وميت الاحياء
 يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا الامام الهادي المهدي القائم
 بامرنا صلوات الله عليه وعلى آله الطاهرين عن جميع المؤمنين
 والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها وسبلها وجبلها وبرها و
 بحرها وعن وعن والدي زنة عرش الله ومداد كتابه وما احصاه
 علمه واحاط به كتابه اللهم اني اجد له في صليحة يوم هذا وما
 عشت من آتاي عمدا وعقدا وبيعة له في عنيتي لا حول عنها
 ولا انول ابد اللهم اجعلني من انصاره واعوانه والنايئين عنه
 والسارعين اليه في قضاء حوائجه والمتمثلين لآمره والخامئين
 عنه والسابقين الى رادته والمستشيعين ببن يديه اللهم
 ان حال بيني وبينه الموت الذي جعلته على عبادك حتما فاحجز
 من قبري مؤثرا كفني شاهرا سيفي مجررا اقناني مليدا غفوة لنا
 في الخضر والبلاد اللهم ارني الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة
 واحلل ناظري بنظرة مؤثلية وعجل فرجه وسهل مخرجه واوسع

يا حي

من الصلوة

اليه

مَسْجِدَهُ وَاسْأَلْكَ فِي مَحَبَّتِهِ وَانْفِذْ أَمْرَهُ وَاشْدُدْ أَرْزَهُ وَاعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ
 بِلَادَكَ وَآخِ بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ قَوْلَكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي
 الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَظَهَرَ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيكَ وَابْنُكَ
 نَبِيِّكَ الْمَسْمُوعِ بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَظْفَرُ بَشَرٌ مِنَ الْبَاطِلِ الْأَمْرَةَ وَ
 بِحَقِّ الْحَقِّ بِحَقِّقَتِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَقَرًّا لِلْمَظْلُومِ عِبَادَكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ
 لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ مُجِدِّدًا لِمَا عَظِلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ
 مُشِيدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسَيِّدُ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِنْ حَصْنَتِهِ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَسَيِّدُكَ
 مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤُوسِهِ وَمَنْ سَجَعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَارْحَمَ
 اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْعُمَّةَ عَنِ الْأَمَّةِ بِحُضُورِهِ
 وَتَحْمِيلِ لَنَا ظُهُورَهُمْ بِرُؤُوسِهِ بَعِيدًا وَتَرْيَهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ بِسَمَاءِ رَأْسِ رَأْسِ رَأْسِ خُودِ بَرِيٍّ دَرَمِ مَرْتَبَتِهِ يَكُونُ
 الْعَجَلُ بِأَمْرِهِ إِلَى صَاحِبِ الزَّمَانِ وَآمَادُ عَائِدَتِهِ كَمَا مَشْتَمَلَتْ بِعَقْدِ
 حَقِّهِ وَتَأْسَفُ بِغَيْبِ خُصْرٍ قَاهِرٍ عَلَيْهِ **بِسْمِ** مُعْتَبَرِ خُصْرٍ أَمَامِ
 جَعْفَرِ صَاحِبِ عِلْمٍ مُنْقُولِ كَوَائِنِ عِلْمٍ نَدْبِهِ رَادِّ جِهَارِ عِيدِ نَجْدِ
 يَعْنِي دُرُوزِ جَمْعِ دُرُوزِ عِيدِ دُرُوزِ عِيدِ دُرُوزِ عِيدِ غَدِيرِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَالْهَ وَاسَلَّمَ تَسْلِيمًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَيْتَ بِهِ
قَضَاؤَكَ فِي اَوْلِيَاءِكَ الَّذِيْنَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ اِذَا
اخْتَرْتَ لَهُمْ جَنَدًا مَّا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُقِيمَ لَكَ لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اَضْحَالَ لَهُ
بَعْدَ اَنْ شَرِطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي رِجَالِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ
وَزُخْرُفِهَا وَزَيَّنَّجَهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَعَلَيْتَ مِنْهُمْ اَلْوَفَاءَ بِهِ
فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالشَّامَ الْحَمْدُ لَكَ
عَلَيْهِمْ مَلَكُ مَكَرٍ اَكْرَمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَقَدْتَهُمْ بِعِلِّكَ فَجَعَلْتَهُمْ
الَّذِيْ رَافَعَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى زُؤَانِكَ فَبَعْضُ اسْكَنَتْهُ مِنْكَ
إِلَى اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي قَلْبِكَ وَبَعْضُهُ وَمَنْ
اَمْنَعَكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ اخَذَتْهُ لِنَفْسِكَ
خَلِيْلًا وَسَتَّكَ لِسَانِ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِينَ فَاجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ
ذَلِكَ عَلَيْهِ وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ
اَحْيَاءِ رِزْقٍ اَوْ زَيْلًا وَبَعْضُ اَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ اَبٍ اَتَيْنَهُ الْبَيْتَ
وَاَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ كُلَّ شَيْءٍ لَهُ وَهَجَّتْ لَهُ مِنْهَا جَا وَتَحَبَّتْ
لَهُ اَوْصِيَاءُ مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ مِنْ مَدَّةٍ إِلَى مَدَّةٍ قَامَةً
لِدِينِكَ وَحُجَّةٍ عَلَى عِبَادِكَ وَلَيْلًا بِرُؤُلِ الْحَقِّ عَنْ مَقَرٍّ وَبَعْدَ
الْبَاطِلِ عَلَى اَهْلِهِمْ وَلَا يَقُولُ اَحَدٌ لَوْلَا اَنْ اَرْسَلْتَ الْاِنْسَانَ سَوْلًا

مِنْذَرًا وَقَمْنَا عَمَّا هَادِيَ فَانْتَبِعْ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَزَلَ وَنَحْزِلَ
 إِلَى أَنْ تَهْتَبِيَ الْأَمْوَاحَ الْحَاسِرَ وَنَحْيِيكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 فَكَانَ كَمَا النَجَّيْتَهُ سَيِّدًا خَلَقْتَهُ وَصِفْوَةً مِنْ أَصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ
 مِنْ أَحَبَّيْتَهُ وَأَكْرَمَ مَنْ اعْتَمَدْتَهُ قَدْ مَتَّعْتَهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ
 إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَ
 سَحَرْتَ لَهُ الْبَرَّاقَ وَعَرَّجْتَ بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْرَعْتَهُ عِلْمَ
 مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْقِضَا خَلْقَكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ
 حَقَّقْتَ بِحُجْرَتِكَ مِهْكَائِلَ وَالسُّؤْمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ
 أَنْ تَظْهَرَ دِينَهُ عَلَى الدُّنْيَا وَلَوْ كَرِهَ الشُّرُكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ
 أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبَازِيقَ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ يُضَعُّ
 لِلنَّاسِ لَكَ بِهِ كُفَّةٌ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ
 مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتَ آمَنَّا بِإِلَهِكَ
 عَنْكُمْ الرُّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا ثُمَّ وَجَعَلْتَ جَرَّ
 مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ إِلَى مَوْدَعَةٍ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ
 لَكُمْ وَقُلْتَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَا نَشَاءُ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى
 رَبِّهِ سَبِيلًا فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكَ إِلَى رِضْوَانِكَ

فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا
وَالْهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْظَرُ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَلِلَّاهِ
أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ هَذَا عَلَىٰ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَلاَهُ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذَلْ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ
مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيُّهُ فَعَلَيْهِ أَهْلُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلَىٰ مَنْ شَجَرْتُ وَاحِدٌ وَوَسَّيْتُ
سَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّىٰ وَاحِلُهُ حَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَىٰ فَقَالَ
لَهُ أَنْتَ بَيْنَ زَلَّةٍ هَارُونَ مِنْ مُوسَىٰ لَا أَنَّهُ لَا يَتَّبِعُ بَعْدِي زَوْجِي
ابْنُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَاحِلَ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ
الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عَلَيْهِ وَحْرًا كَسَتْهُ فَقَالَ أَنَا مَهْدِي الْعِلْمِ
وَعَلَىٰ بَابِهَا مَنْ رَادَ الْحِكْمَةَ قَالِيَا لَهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ لَهُ أَنْتَ
أَخِي وَصَبِي وَارِثُ حِمْلِكَ أَخِي وَدَمِكَ دَهِي وَسِلِّكَ سِلِّي وَحَرْبِكَ
حَرْبِي وَالْإِيمَانُ مُحَالٌ لِحِمْلِكَ وَدَمِكَ كَمَا خَالَطَ الْحَمِيمُ وَدَمِي وَ
أَنْتَ عَدَاؤِي عَلَىٰ الْخَوْصِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتُخْرِجُ عِدَائِي وَ
شَيْعَتِكَ عَلَىٰ مَنَائِرٍ مِنْ نَوْرِ مَبِيضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ
وَهُمْ جِهَرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يَعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدَكَ وَكَانَ
بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَتَوَارَىٰ مِنَ الْعَمَىٰ وَجَبَلَ اللَّهُ لِلْمُتَّبِعِينَ وَ
صِرَاطُهُ السُّتَقِيمَ لَا يَسْبِقُ تَقَرُّبُهُ فِي حِمِّهِ وَلَا يَسْلُبُ بَقِيَّةَ فِي دِينِهِ

وَلَا يُلْحِقُ فِي مَنْقِبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْدُ وَأَحْذَرُ الرُّسُولِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا وَيُقَاتِلُ عَلَى الشَّوْبِلِ وَلَا تَأْخُذُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَكِيْمَةٌ
قَدْ وَثَّقَ فِيهِ صَنَادُ الْعَرَبِ قَتَلَ بَطَاهِمَ وَنَاشَرَ وَبَانَهُمْ
فَاوْرَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْرِيَّةً وَحَنِينِيَّةً وَعَبْرِيَّةً
فَاضْبَتْ عَلَى عِدَاوَتِهِ وَكَتَبَتْ عَلَى مُبَارَزَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاسِ كَثِيرًا
وَالْفَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ وَكَأَقْصَى نَجْمَةٍ وَقَتْلَهُ أَشَقَى لِشَقِيَاءِ
مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يَمِثْلْ أَمْرُ الرُّسُولِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأَمَّةُ مُصَرَّةٌ
عَلَى مَقْتَدِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةٍ رَجَاءُ وَأَقْصَاءُ وَلَدُهُ إِلَّا الْقَلِيلُ
مِنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَتَقَاتَلَ مِنْ قَتْلِهِ وَسَيِّئَ مِنْ سَيِّئِهِ وَأَقْصَى
مَنْ أَقْصَى جَرَى الْقَضَاءِ طَعْمُهُمَا بِرُجُلِهِ حَسَنُ الْمُتُوبَةِ إِذْ كَانَتْ
الْأَرْضُ لِلَّهِ بُورُثُهُمَا مِنْ شِئَانِ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَ
سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ
وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَا الْأَطْيَابِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْلُ الْبَاكُونَ وَلْيَأْمُ فَلْيَنْدُرِ النَّادُونَ
وَلْيَسْلُ لِهَيْبِهِمْ فَلْيَنْدُرْ فِي الدُّمُوعِ وَلْيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَبُخِجِ
الصَّاحُونَ وَيَعِجِ الْعَاجُونَ أَبْنَاءُ الْحَسَنِ وَأَبْنَاءُ الْحُسَيْنِ وَأَبْنَاءُ

الحسين صالح بعد صالح وصاد بعد صادق وابن السبيل
بعد السبيل وابن الخيرة بعد الخيرة وابن الثموس الطالعة ابن
الاقمار المنيرة ابن الانجم الطاهرة ابن اعلام الدين وقواعد
العلم ايزيقيّة الله التي لا تخلو من العترة الطاهرة ابن المعد
لقطع دابر الظلمة ابن المنظر لإقامة الامت والعوج ابن المخرج
لإزالة الجور والعدوان ابن المدخر لجد يد الفريضة والسنة
ابن التخير لإعادة الملة والشريعة ابن المؤمل لإحياء الكتاب
وحدوده ابن النجيم معالي الدين وأهله ابن قاصم شوكة
المعتمد بن أبي هارم أبنية الشر والنفاق ابن مبيد أهل النفس
والوصيان والطغيان ابن حاصد فروج الغي والشفاق ابن طامس
أثار النفع والأهواء ابن قاطع جبال الكذب والإفتراف ابن مبيد
العناة والمردة ابن مستأصل أهل العناد والتضليل والإحلال
ابن معز الأولياء ومذل الأعداء ابن جامع الكلام على التقوى ابن
باب الله الذي منه يؤتى ابن وجه الله الذي إليه يتوجه الأولياء
ابن السبب المتصل بين أهل الأرض والسماء ابن صاحب يوم
الفتح وناشر راية الهدى ابن مؤلف شمل الصلاح والرضا
ابن الطالب بدخول الأنبياء وأبناء الأنبياء ابن الطالب إلى

الْمُتَقُولُ بِكَرْبَلَا بْنِ الْمَنْصُورِ عَلَى مَنْ عُنْدَكَ عَلَيْهِ وَافْتَرَى ابْنَ
 الْمُصْطَفَى الَّذِي يُجَابُ دَاوُدُ بْنُ صَدْرٍ الْحَلْفَوِيُّ ذُو الْبِرِّ وَالشُّجْرِ
 ابْنُ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنُ عَلِيٍّ الْمُتَضَيِّقِيُّ ابْنُ خَدِيجَةَ الْغَزَّالِيُّ وَابْنُ
 فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ الْكُبْرَى بَابِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ لَوْ فَاءُ وَالْحَمْدُ لِابْنِ
 السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا بَنَ النَّجْمِ الْكَرِيمِينَ يَا بَنَ الْهُدَاةِ الْمُهْتَدِينَ
 يَا بَنَ الْخُبْرَةِ الْمُهَذَّبِينَ يَا بَنَ الْغَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ يَا بَنَ الْخَضَارِمَةِ
 النَّجَّيِينَ يَا بَنَ الْقِمَامَةِ الْأَكْرَمِينَ يَا بَنَ الْأَطَائِبِ الْمُعْطِينَ
 الْمُطَهَّرِينَ يَا بَنَ الْبَدْرِ وَالْمُنِيرَةِ يَا بَنَ الشَّرْحِ الْمُضِيئَةِ يَا بَنَ
 الشُّبْلِ الثَّاقِبَةِ يَا بَنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا بَنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ يَا بَنَ
 الْأَعْلَامِ وَاللَّامِحَةِ يَا بَنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا بَنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا بَنَ
 الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ يَا بَنَ الْمِعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا بَنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ يَا بَنَ
 الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا بَنَ النَّجْمِ الْعَظِيمِ يَا بَنَ مَنْ هُوَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَكَ
 اللَّهُ عَلَيَّ حَكِيمٌ يَا بَنَ الْآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ يَا بَنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَةِ
 يَا بَنَ الْبَرَاهِمِينَ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا بَنَ الْحُجُجِ الْبَالِغَاتِ يَا بَنَ
 النُّعُومِ السَّابِغَاتِ يَا بَنَ طَهٍ وَالْحُكْمَاتِ يَا بَنَ بَسٍّ وَالذَّرِّيَةِ
 يَا بَنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ يَا بَنَ مَنْ دَنَى فَنَدَى فَكَانَ قَابَ
 قَوْسِهِنَّ وَأَدْنَى دُنُوًّا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي

أَبَا اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى بَلْ أَىْ أَرْضٍ تَقْلُكُ أَوِ الثَّرَى أَبْرَضُوا
 أَمْ غَيْرَهَا أَمْ دَنَى طَوَى عَزْزٍ عَلَى أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تَرَى وَلَا
 أَسْمَعُ لَكَ حَسِيبًا وَلَا نَجْوَى عَزْزٍ عَلَى أَنْ لَا يَحِيطُ بِي دُونَكَ
 الْبَلَوَى لَا يَنَالُكَ مَتَى ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مَعِينٍ
 لَمْ يَخْلُ مِنْهَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَارِجٍ يَنْزُحُ عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مَنِيَّةٍ
 شَائِقٍ مَتَى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرْنَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ
 عَزْزٍ لَا يَأْتِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَيْلٍ مَجْدٍ لَا يُجَارَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تَلَدٍ
 نِعْمَ لَا ضَاهٍ بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ ضَيْفٍ شَرَفٍ لَا يُسَاوَى أَلَى مَتَى
 أَجَارُ فَيْكَ يَا مَوْلَاىَ وَآلَى مَتَى أَىْ حِطَابٍ أَصْفُ فَيْكَ وَ
 أَىْ نَجْوَى عَزْزٍ عَلَى أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأَنَا عَزْزٍ عَلَى أَنْ
 أَبْكِيكَ وَتَحْذُكَ لَوْ كَعَزْزٍ عَلَى أَنْ يَجْرَى عَلَيْكَ دُونَهُمَا
 جَرَى هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَأُجِبْ مَعَهُ الْعَوِيلُ وَالْبَكَاءُ هَلْ مِنْ
 جُرُوعٍ فَاسْأَلْ جُرْعَهُ إِذَا حَلَا هَلْ قَدِيتَ عَنْهُ فَسُوءَ مَا عَيْنُهُ
 عَلَى الْقَدَى هَلْ إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَمُلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا
 مِنْكَ بَعْدَهُ فَتَحْطَى مَتَى نَرُدُّ مِنْهَا هَلْكَ الرُّوْيَةُ فَزَوَى مَتَى نَسْفَعُ
 مِنْ عَذَابٍ مَا يَكُ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نُغَادِيكَ وَنَرَاوِكَ
 فَفَرَّعُوهُنَا مَتَى تَرَانَا وَنَرِيكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لَوَاءَ النَّصْرِ تَرَانَا

خُفِّ بِكَ وَأَنْتَ تَأْمُرُ الْمَلَائِكَةَ وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَذَابًا وَذَقْتَ
عَذَابَكَ هَوَانًا وَعِيقًا يَا أَبْرَرَّ الْعُنَاةِ وَحَدَّثَ الْحَيُّ وَقَطَعْتَ أَيْرَ
الْمُتَكَبِّرِينَ وَاجْتَنَنْتَ أَصُولَ الظَّالِمِينَ وَخُنْ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كُتُفُ الْكَرْبِ الْبَلَوَى إِلَيْكَ أَسْتَعِذُّ بِفَعْلَةِ
الْعَدُوِّ وَأَنْتَ رَبُّ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى فَاغْثِ يَا غِيَاثَ السُّتَيْبِينَ
عَمِيدَ الْبَيْتِ وَلِرِّم سَيِّدُ يَاسِدِ الْقَوَى وَانْزِلْ عَنْهُ الْوَيْلَى
وَالْجَوَى بِرُذْغِيلِهِ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى مَنْ إِلَهُ الْجَعَى
وَالْمُنْتَهَى اللَّهُمَّ وَخُزْنُ عَيْدِكَ الثَّائِقُونَ الْوَالِيكَ الْمَذْكُورُ
بَيْنِيكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَأْتَنَا بِأَقْنَمَتِهِ لَنَا قَوْلًا وَمَعَاذًا
جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِلًّا مَامًا قَبْلَهُ مُمَاتِيحًا وَلَا مَوَازِيهَ نَابِذًا لِرَبِّهِ كَرَامًا
وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمَقَامًا وَانْعَمْ بِعَمَلِكَ بِتَقْدِيمِكَ يَا أَمَانًا
حَتَّى تُوَرِّدَ نَاجِيَاتِكَ وَمُرَافِقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
حُجَّتِكَ وَوَلِيِّ مَرَكٍ وَصَلِّ عَلَى جَلِّ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَصَلِّ
عَلَى أَبِيهِ السَّيِّدِ الْقُسُورِ وَحَامِلِ الْوَأْوِي فِي الْمُخْشَرِ سَائِي أَوْلِيَاءِهِ
مِنْ نَهْرِ الْكُثُرِ وَالْأَمِيرِ عَلَى سَائِرِ الْبَشَرِ مِنَ الْإِنْسَانِ بِهِ فَقَدْ ظَفِرَ
مَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِهِ فَقَدْ كَفَرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آخِرِهِ وَعَلَى خَلْمِ الْيَتِيمِينَ
الْغُرِّ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا أَضَاءَ قَمَرٌ وَعَلَى جَدِّ نَوَاصِدِ بَقَرَةٍ

خَطَرُ

الْكِبْرَى فَاطِمَةُ الزَّهْرَاءُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَعَلَى مِزَانِ صِفَتٍ مِنْ
 آبَائِهِ الْبَرَّةِ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَكَمَلُ وَاقْتَدَادُ وَمَوَاقِفُ وَأَكْثَرُ وَأَوْفَرُ
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا غَايَةَ لِعَدْلِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِمَدَدِهَا وَلَا نَفَادَ
 لِأَمَدِهَا اللَّهُمَّ وَاقِفْ بِهِ الْحَقَّ وَادْخُضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَادِلْ بِهِ
 أَوْلِيَاءَكَ أَذِلْ بِهِ أَعْدَاءَكَ وَصِلِ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلَّةً
 تُوَدِّي إِلَى عِرْفَانِهِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنَا آمِنِينَ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَ
 وَيُمَكِّنُ فِي ظِلِّهِمْ وَاعِنَّا عَلَى تَارِيَةِ حَقُوقِهِ الْيُسْرَى وَالْإِحْسَادِ
 فِي طَاعَتِهِ وَالْإِحْتِيَابِ عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَأَمِّنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ وَهَبْ
 لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعَاةَ وَخَيْرُهُ مَا نُنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ خَيْرِكَ
 وَفَوْزًا عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَدُئُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً
 وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ رِزْقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ
 مَكْفُوفَةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً وَاقْبَلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ
 اقْبَلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَانْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحْمَةٍ تَسْتَجِيبُ بِهَا
 الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ
 جَدِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَاسِهِ وَبِيَدِهِ رِيًّا وَبَاهِيئًا سَائِعًا
 لِأَعْيُنِ الْعَبْدَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامَّا طَرِيقُ صَلَواتِكَ فَسُتَادُنْ إِشَانْ

شيخنا طهر رحمه الله بسند معتبر وايت کرده است که عبد الله بن
 محمد گفت که من سوال کردم از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
 که اما ملا نماید بر من کیفیت صلوات فرستادن بر حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله و وصی الخضر صلوات الله علیهم و با خود
 حاضر کرده بوده کاغذی بر روی پیر من اما فرمود بی آنکه آن کاغذ
 اما بکند یا بنحو اللهم صل على محمد وآل محمد كما حمل وحيك
 بلغ رسالتك وصل على محمد وآل محمد كما أحل حلاك وحرم
 حرامك وعلم كتابك وصل على محمد وآل محمد كما أقم الصلوة
 وأدى الزكاة ودعا إلى دينك وصل على محمد وآل محمد كما صدق
 بوعدك وأشفق من وعيدك وصل على محمد وآل محمد كما
 غفرت به الذنوب وسترت به العيوب وقضت به الكرب
 وصل على محمد وآل محمد كما رفعت به الشقاء وكففت به الغماء و
 أحببت به الدماء ونجيت به من البلاء وصل على محمد وآل محمد
 كما رحمت به العباد وأحييت به البلاد وقصمت به الجبابرة
 وأهلكك به الفراعنة وصل على محمد وآل محمد كما أضعفت به
 الأموال وحذرت به من الأهوال وكسرت به الأصنام و
 رحمت به الأنام وصل على محمد وآل محمد كما بعثت به الرسل

وَأَعَزَّتْ بِهِ الْإِيمَانَ وَتَبَزَّتْ بِهِ الْأَوْتَانَ وَعَضَّتْ بِهِ الْبَيْتَ
الْحَرَامَ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارَ وَسَلِّمَ
تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ
وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ
حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالنَّادِيَ لِشَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي أُمَّتِهِ
وَمُفَرِّجِ الْكُرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكُفْرِ وَزَعِيمِ الْفَجْرِ وَالذِّمَّةِ
جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالْمَنْزِلَةِ
وَعَادٍ مِنْ عَادَهِ وَأَنْصَرٍ مِنْ نَصْرِهِ وَأَخْذَلٍ مِنْ خَذَلِهِ وَالْعَنَ مِنْ
نَصَبٍ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
الصَّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ فَاؤُمَّ
أَحِبَّائِكَ أَصْفِيَائِكَ الَّتِي أَنْجَبْتَهَا وَقَضَلْتَهَا وَخَرَّتْهَا عَلَى نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كَرِّ الطَّالِبَ لَهَا مِنْ ظَلَمَاتِهَا وَاسْتَخَفَّ حُجَّهَا وَكُنْ
الْثَّائِرُ بِدَوْلَادِهَا اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا أُمَّ أُمَّةٍ مُتَدَوِّجَةٍ وَحَلِيلَةَ
صَاحِبِ الْإِلَآءِ وَالْكَرَمَةِ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى
أُمَّهَا صَلَوَاتُكَ تَكْرِيمًا بِهَا وَجَهَ آيِبًا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرُّ
بِهَا أَعْيُنُ دُرِّيَّتِهَا وَابْلَغْهُمْ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ الْبَحْرِ

وَالسَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنَيْ
 رَسُولِكَ وَسِبْطِي الرَّحْمَةِ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَفْضَلَ مَا
 صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ إِنَّ اللَّهَ مُصَلِّ عَلَى
 الْحَسَنِ ابْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ شَهِدَا أَنْتَ
 يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ مَهْرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عَشْتِ مَظْلُومًا وَصِدِّ
 شَهِيدًا وَشَهِدَا أَنْتَ الْإِمَامُ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
 وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ الْجَنَّةِ وَالسَّلَامِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكَفَرَةِ وَ
 وَطَرِحِ الْجَفْرَةِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَعْبَادَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ شَهِدُ مَوْفِقًا أَنْتَ
 أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ قَتِلْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَشَهِدُ
 أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِشَارِكَ وَمُبْجُومًا وَعَدَاكَ مِنَ النَّصْرِ النَّاهِي
 فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَظَهَارِ دَعْوَتِكَ وَشَهِدَا أَنْتَ وَفِيكَ نِعْمَةُ اللَّهِ
 وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَوَائِيكَ الْيَقِينُ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَدَنَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً آبَتْ
 عَلَيْكَ وَأَبْرَأَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مَنْ كَذَبَكَ وَاسْتَحَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ

دَمَكِ يَا اِيَّتِي يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَزَّ اللَّهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ خَاذِلَكَ
 وَعَزَّ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ دَائِعِيَّتَكَ فَلَمْ يُجِبْكَ وَكَمْ بَصْرَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 سَبَّاهُ لَكَ وَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرَى وَمَنْ وَالَاهُمْ وَمَا لَهُمْ وَعَانَهُمْ
 عَلَيْهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَكَدَكَ كَلَةُ الثَّقَوَى وَبَابُ الْهُدَى
 وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى فِي الْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ
 وَمِنْكُمْ لَكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِي شَرَّاعٍ دِينِي وَخَوَّالِي
 عَمَلِي وَمُسْقِي فِي دُنْيَايَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ
 الْعَالَمِينَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْ أُمَّةٍ الْهُدَى
 الَّذِي يَهْدِي وَنَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ اخْشَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَظَهَرَتْ
 مِنَ الْخَيْرِ أَصْطَقِيَّتُهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا يَهْدِي اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيْهِ
 أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِكَ حَتَّى تَبْلُغَ بِهِ مَا تُقَرُّ
 بِهِ عَيْنُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 ابْنِ عَلِيٍّ نَافِرِ الْعِلْمِ وَمَا لُفَّكَ وَقَاعِلِ أَهْلِ الثَّقَوَى وَالتَّجَبُّ مِنْ
 عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَمَلًا لِعِبَادِكَ وَمَنَّا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا
 لِحُكْمَتِكَ مُدْرَجًا لَوَحْيِكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِهِ وَحَذَرًا مِنْ
 مَعْصِيَتِهِ فَصِّلْ عَلَيْهِ يَا رَبِّي أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ
 أَنْبِيَائِكَ أَصْفِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَأَمَنَّا أَنْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَيْكَ
بِالْحَقِّ النُّورِ الْمُبِينِ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَجْهَكَ
وَخَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْحِيدِكَ وَوَكِيَّ أَمْرِكَ وَمُسْتَحْفَظَ دِينِكَ
فَصِّلْ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
الزُّبَيْرِيِّ الطَّاهِرِ الزَّكِيِّ النُّورِ الْمُبِينِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّادِقِ عَلَى
الْأَذْيَانِ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَغْتَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتَوْدِعَ مِنْ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ
وَحَمَلْتَ عَلَى الْحُجَّةِ وَكَابَدَ أَهْلَ الْعِرْقَةِ وَالشَّذَّةِ فِيمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جِهَالِ
قَوْمِهِ رَبِّ فَصِّلْ عَلَيْهِ أَفْضَلَ أَكْمَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطْعَامِكَ
وَنَصَحْ لِعِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
الَّذِي رَضِيَتْهُ وَرَضَيْتَ بِهِ مَنْشَأْتَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا
جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ شَهِيدًا
عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحْتَ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَيْتَ إِلَى سَبِيلِكَ
بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصِّلْ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ ابْنِ مُوسَى عَلِمَ التَّقَى نَوَاهِدًا وَمَعْدِنَ
الْوَفَاءِ وَفَرَعَ الْأَنْصِيَاءِ وَخَلِيفَةَ الْأَوْصِيَاءِ وَآمِينَكَ عَلَى حُجَّتِكَ

اللَّهُمَّ وَكَلِّمْهُدِي بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَقِمْ بِهِ مِنَ الْخَبَرَةِ
 وَارْشُدْ بِهِ مِنْ هُدَى رَيْتَ بِهِ مَنْ تَرَكِي فَصِلْ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَبَقِيَّةِ أَصْفِيَائِكَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 جَبَّارٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصَفِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَمَا مِ
 الْأَنْبِيَاءِ وَخَلْفِ أُمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ
 كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا تَسْتَضِي بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشِّرْ بِالْجَنَّةِ مَنْ تَوَلَّكَ
 وَأَنْذِرْ بِالْأَلِيمِ مَنْ عَقَبَكَ وَحَذِّرْ بِأَسْكَ وَذَكَّرْ بِأَيَّانِكَ وَأَحَلَّ
 حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنَّ شَرَّ أَلْوَعِكَ وَفَوَاضَكَ وَخَضَّ
 عَلَى عِبَادَتِكَ وَأَمَرَ بِطَاعَتِكَ وَنَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ
 أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَذُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِكَ يَا إِلَهَ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْبِرِّ الثَّقِيِّ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ
 النُّورِ الْمُضِيِّ خَازِنِ عِلْمِكَ وَالْمَذْكُورِ بِتَوْحِيدِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَ
 خَلْفِ أُمَّةِ الدِّينِ الْهَدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا أَفْضَلَ
 عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ بِحُجَّتِكَ وَ
 أَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَأَنْزِلْ أَوْلِيَاءَكَ
 الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
 وَطَهَرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَانصُرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانصُرْ بِهِ

اُولَئِكَ اَوْلِيَاءُ هُوَ وَشِيعَتُهُ وَانْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُ
 مِنْ شَرِّ كُلِّ بَالِغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ
 يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعِزِّمْ بَيْنَهُ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ
 اَنْ يُّوَصَلَ اِلَيْهِ بِكُوْنٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُوْلَكَ اَل رَسُوْلَكَ وَاُظْهِرْ
 فِيهِ الْعَدْلَ وَاَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيْهِ وَاُخْذِلْ خُلَايَا اِيْقَظْ
 فِيْهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاَقْتُلْ فِيْهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِيْنَ وَجَمِيعَ الْحَايِثِ
 حَيْثُ كَانُوْا مِنْ مَّشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَاَمْلَأْ
 فِيْهِ الْاَرْضَ عَدْلًا وَاُظْهِرْ فِيْهِ دِيْنَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَاَلِهِ السَّلَامُ وَاجْعَلْهُ
 اَللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصَارِهِ وَاَعْوَانِيْهِ وَاتِّبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَاَرِنِيْ فِي الْمَحْجَرِ
 مَا يَأْمُلُوْنَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُوْنَ اَللهُ الْحَقُّ اَمِيْن **بَاب وَاد**
 در بیان نمازها و اجاست که مخصوص ماهی روز یکشنبه نمازها سنت
 که اختصاص یقینی ندارد و اعمال که بغیر ماهها عربی تعلق دارند و در
 هشت فصل است **فصل اول** در بیان نمازها است بدانکه این نماز واجبست
 نزد کسوف آفتاب خسوف ماه خواه کل یکبار خواه بعضی در منزلت
 که زمین بلند و مشهور است که هر یکی که از جانب آسمان حادث
 شود که موجخف غالب خلق کرد این نماز واجب میشود مثل
 بادها که بسیارید که برخلاف عادت باشد خواه رنگین باشد خواه

نباشد صاعقه عظیم و رعد ها بسیار شدید و تاریک شدن هوا
و امثال اینها و این قول اقویست کیفیت اینها آنست که قصد کند
که نماز گرفتن آفتاب گرفتن مایه لرزه یا ایات میگویم ادا از جهة
آنکه واجبست برکض اخذ باقریه الی الله پس تکبیر الاحرام بگوید
و حمد و یک سوره بخواند پس رکوع کند پس بر دارد و سنت است که
درس برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس رکوع کند
تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و از هر رکوع پنج کسره بردارد و سمیع الله
لمن حمد بگوید بعد از آن بسجده رود و دو سجده بجا آورد پس چهار
و یک رکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت اولی درس برداشتن
از هر رکوع ده یا یکبار سمیع الله لمن حمد بگوید اگر در هر رکوع اول
بعد از حمد بعضی سوره را بخواند و بر رکوع رود و بعد از سر
برداشتن باقی سوره را بخواند عاده حمد نکند و اگر سوره که پیش
ایه باشد تفریق گذرد رکوعها یک حمد که در رکوع اول خواند
اکفا می کند و همچنین در هر رکعت دو یا یک حمد و سوره چنان
که تفریق گذرد اکفا میتواند کرد و بهتر آنست که بطریق اول
بکند بد حمد و ده سوره بجا آورد و اگر وقت تنگ نباشد
اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدا گرفته و آخر وقت

بقول مشهور ابتدا میخالی شد نیست و اظهار نزد فقیر و جمعی محققین
 است که تا تمام میخالی نشود و قش یا قیست نماز زلزله و ایان که
 و قش و فایان نکند موافق مشهور در تمام عمداست اگر کسی را کند
 نماز مذکور را با حد و یکی از اسباب مذکوره مشهور بین اعلما است که
 قضا می کنند نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر ناصیه که فراموش
 کرده باشد قضایست مادام که تمام قرص نکرده باشد و عمل
 بشهر و احوط اگر مطلع نشود تا وقت بدرود مشهور میان
 اصحاب است که قضاء کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام قرص
 گرفته باشد و جمعی گفته اند که واجبست قضا مطلقا و قول اول
 اقوی ثانی احوط است و مستحبست که این نماز را بجماعت بخواند
 آورد و طول بدهند بقدر زمان خسوف کسوف هرگاه که
 از نماز فارغ شود و انجلی نشده باشد شهر و اوقا است که اعاده
 نماز مستحبست و بعضی واجب گفته اند و مستحب خواندن سوره
 هاتولانی و سعت وقت برابر ساختن رکوع و سجود با قرائت و
 مستحبست قنوت دادن پیش از رکوع دوم و چهارم و ششم و نهم
 و دهم و اگر در ایام زلزله مکررا این یه بخواند **مُنَاسِبَةٌ لِّزَلَّةٍ**
يُسْكِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَكِنَّ زَلْزَلَانِ اسْمُكُمَا

مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِ إِيَّاهُ كَانَ حَلِيمًا عَفْوًا وَارْحَضَ مَاضِيًا
 عَلَيْهِ مَقُولُست که هر که در وقت خواب بن ایست بخواند خانه بر سرش
 خراب نشود **فصل دوم در نماز استسقا**ست یعنی نما طلب را
 و آب چشمها و چشمها کم شود و کیفیت این نماز مثل نماز عید است
 که سابقا مذکور شد و بجماعت باید کرد و در قنوتها شری طلب
 رحمت استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و بهتر اینها
 دعاء نوزدهم دعا صحیفه کامله است و اکثر گفته اند و قنوت
 میا طلوع آفتاب است زوال و باید که امام امر کند مردم را که
 سه روز روزه بدارند و روز نهم ایشان را بیرون بروند و
 بهتر آنست که روز نهم جمعه باشد یا دوشنبه و بصری بیرون
 روند یا برهنه با سبکینه و وقار و مؤذنان عصاها بیدست
 گرفته پیش وی امام بروند و چون امام از نماز فارغ شود
 منبر بالا رود و در آرا بگرداند بانکه جانب راست بجانب چپ آورد
 و جانب چپ را بجانب راست آورد پس و بقبله کند و باوازی بلند
 صد مرتبه الله اکبر بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه
 سبحان الله بگوید پس جانب چپ بگردد و صد مرتبه لا اله الا
 الله بگوید پس و بگرد کند و صد مرتبه الحمد لله بگوید و گفتند

اند که مردم در ذکرها موافقت کنند در کشتن پیر و خطبه بخواند
 مبالغه کند در استغفار و دعا و طلب حمت خطبه منقول به بهترین
 و در نیست که اگر آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد
فصل سیوم در بیان نماز حضرت رسول خدا سید بن طاووس بسند
 معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت
 سوال کردند از نماز حضرت جعفر طیار علیه السلام فرمود که چراغ افلی
 از نماز رسول خدا صلی الله علیه و سلم شاید حضرت رسول صلی الله
 علیه و سلم نماز جعفر نکرده باشد راوی گفت پیر آن نماز را بمن تعلیم
 کن حضرت فرمود که دو رکعت نماز می کنی و در هر رکعت بعد از حمد
 پانزده بار یا انزلناه میخوانی پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و
 و در سجده اول و سر برداشتن و در سجده دوم و سر برداشتن
 هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام
 میگوئی و چون فارغ شوی میاتو و خدا گاهی بنمایند مکران که
 امر زیده شده است و هر حاجت که بطلیم رواست و بعد از آن
 این دعا میخوانی لا اله الا الله ربنا ورب الاولین لا
 اله الا الله الهنا و احبنا و نحن که مسلمون لا اله الا الله لا نعبد
 الا اياه مخلصین له الدین و لو کره الکافرون لا اله الا الله

و شاید جعفر نماز
 آنحضرت نکرده باشد

وَحْدًا وَحْدًا وَحْدًا وَابْتَغِ وَعْدَهُ وَنَصْرَ عَبْدِهِ وَأَعِزِّذْهُ وَهَرَمَ
الْأَخْزَابِ حَدِّ فَلَهِ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اللَّهُمَّ أَنْتَ تَوَسَّلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَنْ فِيهِمْ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ
قِيَامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَنْ فِيهِمْ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ
وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَابْتِغَاءُكَ الْحَقُّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ
أَسْلَمْتُ بِكَ أَنْتَ تَعْلَمُ قَوْلَكَ بِكَ خَاصَمْتُكَ إِلَيْكَ لَمْ أَكُنْ
يَا رَبِّ يَا رَبِّي يَا رَبِّي غُفِرَ لِي مَا قَدْ مَنُوتُ وَاسْتَحْرْتُ وَأَسْرَرْتُ وَ
أَعْلَنْتُ أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغْفِرْ
لِي يَا رَحْمَنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ **مؤلف** كويد بن نماز
از نمازها مشهور است عامه و خاصه در كتب خود روایت کرده
اند و بعضی این نماز را از نمازها که روز جمعه شمرند از زکات
اختصاصی معلوم نمیشود و ظاهر در سایر آیات توان کرد **فصل**
چهارم در بیان نماز مختصر امیر المؤمنین است ابن بابویه و عیسا
و شیخ و دیگران بسند ها صحیح و حسن و معتبر عیسا از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بکند یا بعضی
سلام و در هر رکعت بعد از حمد پنجاه بار توحید بخواند چون
فارغ شود مینا او و خدا کااهی نماید مگر آنکه امر زید شده باشد

و سید شیخ از آنحضرت روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز
 حضرت امیر علیه السلام را آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که
 انصار در منزل شد است حاجت های او برآورده شود و در هر رکعت
 بعد از حمد پناه بار توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا را بخواند
 که تَسْبِيحُ الْحَضْرَةِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُبَدُّ مَعَالِيَهُ سُبْحَانَ مَنْ
 لَا تَنْقُصُ خَلْقُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا اضْطِحَالُ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفَدُ
 مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمَدَدِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ
 أَحَدًا فِي أَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ بِرَأْسِهِ عَابِدُكَ يَا مَنْ عَفَى
 عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِ بِهَا رَحْمَتُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ تَقْسِي نَفْسِي
 أَنَا عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ أَنَا عَبْدُكَ يَا بَنِي يَدَيْكَ يَا بَاهُ الْوَدَّعِ بِكَ
 يَا أَمْلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ يَا غِيَاثَاهُ عَبْدُكَ لَاحِلَةٌ لَهُ يَا مُنْتَهَى
 رَغْبَتَاهُ يَا مُجْرِي الدَّمْرِ فِي عُرْوَةِ عَبْدُكَ يَا سَيِّدَاهُ يَا أَلَكَاهُ يَا هُوَ
 يَا هُوَ يَا هُوَ يَا بَاهُ عَبْدُكَ لَاحِلَةٌ لِي لَا غِنَى لِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتِغْنَى
 لَهَا ضَرْوًا وَلَا نَفْعًا وَلَا أَجِدُ مِنْ أَصَارِعِهِ تَقَطُّعًا سَبَابًا لِحَدَائِعِ
 عَنِّي وَاضْمَحَلُّ كُلِّ مَظْنُونٍ عَنِّي أَفَرَدَنِي اللَّهُ إِلَيْكَ فَفَتُّ بَيْنَ
 يَدَيْكَ هَذَا الْمَقَامَ بِاللَّهِ بِعِلْمِكَ هَذَا كَانَتْ لَهُ فَكَيْفَ تَصْنَعُ
 فِي كَيْفَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِي دُعَائِي تَقُولُ نَعَمْ أَمْ تَقُولُ لَا فَإِنْ

قُلْتُ لَا يَا وَيْلَ يَا وَيْلَ يَا عَوِيَّ يَا عَوِيَّ يَا عَوِيَّ يَا شَقَوِيَّ يَا
شَقَوِيَّ يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي مَنْ وَمَنْ أَوْعَدَ مِنْ أَوْكَيْفَ وَمَاذَا
أَوْ إِلَى أَيِّ شَيْءٍ أَلْجَأُ مَنْ أَرْجُو وَمَنْ يَجُودُ عَلَى بَيْضِهِ جَهَنَ تَرْضَى
يَا وَاسِعَ الْغَفْرِ وَانْ قُلْتُ نَعَمْ كَمَا هُوَ الظُّنُّ بِكَ وَالرَّجَاءُ لَكَ فَطَوَّلِي
أَنَا السَّعِيدُ وَأَنَا السَّعُودُ فَطَوَّلِي وَأَنَا الْمَرْحُومُ يَا مَرْحُومًا يَا مَرْحُومًا
يَا مُعْطٍ يَا مُجْتَبِئُ يَا مَمْلُوكُ يَا مُقْسِطُ لَا أَعْمَلُ لِي مَعَ نَجَاحٍ حَاجَتِي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكُونِ غَيْبِكَ وَأَسْتَقَرُّ
عِنْدَكَ فَلَا تَخْرِجْ مِنْكَ إِلَى شَيْءٍ سِوَاكَ اللَّهُمَّ بِهِ وَبِكَ وَبِكَ
وَبِهِ فَإِنَّهُ أَجَلٌ وَأَسْرَفُ أَسْمَائِكَ لَا شَيْءَ لِي غَيْرُ هَذَا وَلَا أَحَدٌ
أَعُوذُ عَلَى مِنْكَ يَا كَيُّونُ يَا مُكُونُ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسَهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي
بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ نَهَانِي عَنْ مَعْصِيَتِهِ يَا مَدْعُوُ يَا مَسْئُولُ يَا مَطْلُوبُ يَا
لِيهِ رَفِضْتُ وَصِيَّتَكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي بِهَا وَلَمْ أَطْعَمَكَ وَلَوْ
أَطْعَمْتُكَ فِيمَا أَمَرْتَنِي كَفَيْتَنِي مَا قُمْتُ إِلَيْكَ فَبِعِزِّ أَمَامِ مَعْصِيَتِكَ
رَاجٍ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ يَا مَرْحُومًا لِي عَذَنِي مِنْ بَيْنِ
يَدَيَّ مِنْ خَلْفِي مِنْ قُدِّي مِنْ تَحْتِي وَمِنْ كُلِّ جِهَةٍ إِلَّا حَاطَةً
اللَّهُمَّ مُحَمَّدٌ سَيِّدِي وَعَلِيٌّ وَلِيِّي يَا أَمِيَّةَ الرَّاشِدِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتَكَ وَكَفِّتْكَ وَرَحِمَتَكَ وَلَوْ سَعَى عَلَيْنَا مِنْ

رِزْقَكَ وَاقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَجَمِّعْ حَوَائِجَنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ إِنَّكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بکند و
 این دعا را بخواند هیچ گناهی بر او و خدا نماند مگر آنکه آمرزیده
 شود **فصل پنجم** در بیان فضیلت کیفیت نماز حضرت فاطمه علیها السلام
 سیدنا بن طووس بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
 که فرمود که مادر حضرت فاطمه علیها السلام در رکعت نماز میکرد که چنانچه
 تعلیم او کرده بود و در رکعت اول بعد از حمد صد بار سوره قد
 ورد و صد بار توحید میخواند و چون سلام میگفت این دعا را
 میخواند سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْكَافِ الْغَنِيِّ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْإِلَهِيِّ
 الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ لَهُ نَجْوَى
 وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى النُّورُ وَالْوَقَارُ سُبْحَانَ مَنْ بَرَى أَشْرَ
 النَّمْلِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ وَقَعَ الطَّيْرُ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ
 هَلَكَ لَاهُكْنَا غَيْرُهُ وَسَيِّدُ كَفْتِهَ اسْتَكْرَاهُ رَأَيْتُ دِيكَرَ وَارَدْتُهُ
 اسْتَكْرَاهُ بَعْدَ زَيْنِ نَمَازِ تَبِيحِ مَشْهُورٍ که بعد از هر نماز خوانده میشود
 بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بفرستد و شیخ در مصباح
 این امر را روایت کرده است و گفته است که چون سلام بکونی
 تبیح حضرت فاطمه علیها السلام بخواند و این دعا را بخواند یعنی عانی که پیش

برای

مذکور شد پیر گفت است که سزاوار است یکسپه که این نماز را
 بکند و ازین دعا فارغ شود زانوها و زانها خود را برهنه کند
 و بسجود رود و جمیع مساجد سبعم را بخاک برساند که جامه در
 میان مانع نباشد دعا کند و حاجت خود را از حق تعالی نماید و سجده
 ایند عاجزان یا مَنْ لَبَسَ غَيْرُهُ رَبِّ يَدْعِي يَا مَنْ لَبَسَ فَوْقَهُ اِلَه
 بُخَشِي يَا مَنْ لَبَسَ وَنَهْ مَلِكٌ يَبْقَى يَا مَنْ لَبَسَ لَهُ وَزِيرٌ يُوْتِي يَا مَنْ
 لَبَسَ لَهُ حَاجِبٌ يَرْشِي يَا مَنْ لَبَسَ لَهُ بَوَّابٌ يُعْشِي يَا مَنْ لَا يَزِدُّ اَعْلَى
 كَثْرَةِ السُّؤَالِ اَلَا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى كَثْرَةِ الذُّنُوبِ اَلَا عَفْوَ وَصَحْحًا
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَفْعَلْ بِي كَمَا وَكَدَا فَضْلُ شَمْسٍ دُرِّيَا
 فضیلت کیفیت و احکام نماز جعفر طیار است **بدانکه** این نماز
 را از جمله متواتراتست عامه و خاصه بسنده بسیار روایت
 کرده اند و مخالفان نیز این نماز را مستحبیتند مگر نادکان ایشان
 اما اکثر ایشان با اعتبار عدل و باطنی که با امیر المؤمنین علیه السلام و افاض
 آنحضرت دارند این نماز را بعیاس عمر پیغمبر صلی الله علیه و آله نسبت
 دادند بعد از نوافل شبانه روز و بحسب صحت سند کثرت قوای
 باین نماز نمیرسد و **بسنده** معتبر از حضرت امیر بن العابدین علیه السلام
 منقولست که چون جعفر طیار را در حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

از هجرت حبشه مراجعت نمود و در روزی آمد که فتح خبهر بردست
 امیر المؤمنین علیه السلام شده بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 مسافت یک نهر پرتاب یا استقبال و شتافت چون جعفر نظرش
 بر جمال عدیم المثل آنحضرت افتاد مشتاقانه بجانب آنحضرت صلی
 الله علیه و آله دوید حضرت او را در بر گرفت و دست گردن آورد
 و ساعتی با او سخن گفت پس نایقه غضبا سوار شد و جعفر را ردیف
 خود ساخت چون نایقه براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای دلدار
 میخواهی بخشش بر منی کم نسبت بتم میخواهی ترا عطیه کنان بهائی بدهم
 میخواهی که ترا بر منم مردم کمان گردند که مال جزیلی از غنائم خبهر
 باو عطا خواهد فرمود جعفر گفت بای پدر و مادرم فدایتو باد پس
 حضرت نماز و تسبیح را باو تعلیم نمود و حضرت صادق فرمود که
 صفتش اینست که چهار رکعت بد و تشهد و بد و سلام و در هر رکعت
 اول بعد از حمد سوره اذان و اذان را از زمین میخواند در هر رکعت دوم
 سوره و العادیه و در هر رکعت سیم سوره اذ جاء و در هر رکعت چهارم
 سوره قل هو الله احد در هر رکعت بعد از فراغ از قرات پانزده
 مرتبه میگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و
 در هر رکوع هفت تسبیح را ده مرتبه میگوید چون سر از رکوع بر

میدارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن
 ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش
 از آنکه برخیزد ده مرتبه در چهار رکعت چنان میکند که مجموع
 سیصد مرتبه شود و هزار دوست تسبیح بوده باشد بر وایات
 معتبره دیگر حضرت رسول فرمود که اگر هر روز بیکی بهتر است
 از این تواند نیاز آنچه در آن هست و اگر هر روز یک بار یکی گناه
 در میان او نماز کرده آمرزیده شود و اگر در هر جمعه بیکی یا در هر ماه
 یک مرتبه یا در سالی یک مرتبه بیکی هر گناهی که در میان او نماز کرده
 آمرزیده میشود و بر وایات معتبره دیگر اگر بقدر کف دریاها و
 بعد در یک بیابانها نگاه بر تو باشد خدا بیا مرزد و اگر از جنگ ^{جنگ}
 باشی که بدترین گناه است خدا ترا بیا مرزد و بر وایت دیگر اگر تو
 هر روز بیکی و اگر نولانی هفته یکبار و اگر نولانی ماهی یک مرتبه و اگر
 نولانی سالی یک مرتبه و اگر نولانی در عمر خود یک مرتبه بکن تا خدا گناهان
 بکمره و صغیره و ناز و هکته و عمد و خطا ترا بیا مرزد و اما دعاها که
 درین نماز مستحب است کلیبی بنده معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت
 کرده است که در سجده آخر نماز جعفر چون از تسبیح فارغ شوی بگو **سُبْحَانَ**
مَنْ لَيْسَ الْعَرْشُ وَالْوَقَارُ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْجَدِّ وَتَكْرَمَ بِهِ سُبْحَانَ

مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُ سُبْحَانَ
 ذِي الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْإِمْرَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَّةِ
 الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ أَسْأَلُكَ بِالْأَعْظَمِ
 وَكُلِّ آتَاكَ الثَّامَةِ الَّتِي تَمُتُّ صِدْقًا وَعَدًا لَأَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ
 بَيْتِهِ بِحُجَّتِهِ خُودًا ذَكَرَكَ شَيْخٌ دُرِّ مَصْبَاحٍ أَيْدُ عَارِدٍ وَلَيْتَ كَرِهَ
 اسْتِغْنَاءُ زِيَادِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْوَعْدِ وَالْفَضْلِ
 سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَاخِرًا **وَأَقْصَا** أَشْيَا سُبْحَانَ
 مِفْضَلِ بْنِ عَمْرِو بْنِ أَبِي رَافِعٍ كَفْتُ يَدِي رُودًا لِمَا مَجْهُدَاتِ
 عَلَيْهِمُ هَذَا جَعْفَرًا بِجَا أَوْ رَدِّهِمْ أَيْدُ عَاوِلَانِدِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 بِقَدْرِ يَكْفِي يَكْفِي فَاكُنْ يَا بَاهُ يَا بَاهُ بِقَدْرِ يَكْفِي يَا رَبِّ
 بِقَدْرِ يَكْفِي يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِقَدْرِ يَكْفِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ بِقَدْرِ يَكْفِي
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ هَفْتُ حَرْبَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هَفْتُ حَرْبَهُ يَا رَبِّ
 خَوَانِدُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَفْتَحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ بِالشَّيْءِ عَلَيْكَ
 وَابْحَدُكَ وَلَا غَايَةَ لِدَحِكَ وَأَتْبَى عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ شَأْنِكَ
 وَأَمْدُ مَجْدِكَ وَأَتَى خَلْقِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَأَتَى مَنْ لَمْ
 تَكُنْ مَمْدُوحًا بِفَضْلِكَ مَوْصُوفًا بِمَجْدِكَ عَوَادًا عَلَى الْمَذْنِبِينَ
 بِحِلْمِكَ تَخْلَفُ سَكَانَ أَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ عَطُوفًا

يُجُودُ جَوَادًا بِفَضْلِكَ عَوَادًا بِكَرَمِكَ يَا إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَنْ
 ذَوَا الْجَلَدِ إِلَّا كَرَامًا بِحَضْرَتِكَ فَرُودَ كَرَامِي مَفْضُلُ هَرَكَاهُ تَرَا
 حَاجَتِ ضُرُورِي بُوْدُهُ بَاشَدُ نَمَازِ جَعْفَرٍ بِكَ بِنَ وَيَنْدُ عَارِ الْجَوَادِ
 وَجَوَاحِرِ خُودِ رَا نَحْقِيقُ طَلَبِ كُنْ كِهْ بَرَأُورْدُهُ مَهْشُودُ انْشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى
 دُعَاءُ دِيكَرِ بَعْدَ اَزْ بِنَ نَمَازِ بِرَوَايَتِ شَيْخِ وَسَيِّدِ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمَا
 سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْغُرُورَ وَرَدَى بِهِ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْجَدِّ وَتَكَرَّمَ
 بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي الشَّيْخُ إِلَّا لَهُ جَلَّ جَلَالُهُ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ
 كُلُّ شَيْءٍ لِعِلْمِهِ وَخَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ ذِي الْمِنَّةِ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ
 ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَارِقِ الْعَرْشِ مِنْ عَرْشِكَ
 وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ
 الثَّمَانِيَةِ الثَّمِنَةِ صَدَقَ وَعْدُكَ لَا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَعْدَ عَمْرِى
 طَوِيلٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُخْلِقُ
 الْمُهَيِّئُ الْمُبْدِي الْمَبْدُوعُ لَكَ الْكَرَمُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْمُنُّ وَلَكَ
 الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَدُّ
 يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا وَدُودُ يَا شَكُورُ
 أَنْتَ أَبْرَرُّي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَأَنْ أَحَبُّنِي مِنْ نَفْسِي وَمِنْ النَّاسِ أَجْمَعِينَ

وَأَقْرَبُ

يَا أَمَلُ نَفْسِي يَا أَمَلُ الْعَمَلِ
 يَا رَحْمَتِي يَا رَحْمَتِ الْفَقِيرِ

يَا كَرِيمُ بِأَجَادُ اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَ
 طَلَبِ نَائِلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ وَرَجَاءِ رَفْدِكَ وَجَابِزِكَ وَعَظِيمِ
 عَفْوِكَ وَقَدْ بَرِعَ غُفْرَانُكَ اللَّهُمَّ فَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْهُمَا
 فِي عِلِّيِّينَ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَمَعْرِفَتَكَ وَرَجَاءَ
 مَا أَرْجُو مِنْكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيتِي مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِأَجْنَةِ وَمَا جَمَعْتَ
 مِنْ أَنْوَاعِ النِّعَمِ وَمِنْ حُسْنِ الْخَوَالِقِ وَاجْعَلْ جَانِئِي فِي مَنِكَ
 الْوَيْقُ مِنَ النَّارِ وَعَنْفَرَانِ ذُنُوبِي وَذُنُوبَ وَالِدَيْ وَمَا وَلَدَا
 جَمِيعِ إِخْوَانِي فِي أَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ السَّالِكِينَ وَالسَّالِكَاتِ
 الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتَرْحَمَ صَرْخِي وَ
 يَدَائِي وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا خَاسِرًا وَأَقْلِبْنِي مِنِّي مُقْبِلًا مَرْحُومًا مُسْتَجَابًا
 دُعَائِي مَغْفُورًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَظِيمَ يَا عَظِيمَ يَا عَظِيمَ قَدْ
 عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عِبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوَ مِنْكَ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ
 يَا وَاسِعَ الْمَغْفُورَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا نَفَّاحًا يَا مُخْبِرَاتِ يَا
 مُعْطِيَ السُّؤْلَاتِ يَا فَكَالَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَقُلِّبْ قَبِي مِنَ النَّارِ وَأَعْطِنِي سُؤْلِي اسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ صَرْخِي
 وَتَضَرُّعِي يَدَائِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا الدُّنْيَا وَآخِرَتِي وَرَبِّي مَا
 ذَكَرْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَذْكُرْ وَاجْعَلْ لِي مِنْ ذَلِكَ الْخَيْرَ وَلَا تَرُدَّنِي

السُّؤْلَاتِ

خَائِفًا خَائِسًا وَأَقْبَنِي مُنْجِيًا مُسْتَجَابًا لِي عَائِي مَغْفُورًا لِي مَرْحُومًا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنَا عَبْدُكَ وَمَوْلَاكَ غَيْرُ مُسْتَكْرِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ بَلْ خَاضِعٌ لَكَ
 عَبْدٌ مُقَرَّمٌ مَقَرَّتْ بِحَبْلِكَ مَعْصَمٌ مِنْ دُنُوفِي يَوْمَ لَا يَنْتَكُمُ اتَّقَرُّ
 إِلَى اللَّهِ بِكُمْ وَأَتَوَسَّلُ إِلَى اللَّهِ بِكُمْ وَأَقْرَبُكُمْ بِهِ يَدِي حَوَائِجِي إِلَى اللَّهِ
 عَزَّ وَجَلَّ فَاسْتَعِزَّ لِي فِي فَكَالِهِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَعُفْرَانِ دُنُوفِي
 وَاجَابَةِ دُعَائِي اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَقَبِّلْ عَائِي وَاعْفُ عَنِّي
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا أَحْكَامُ ابْنِ نَازِدٍ چند مقصد دارد مینماید **اول**
 بدانکه مشهور مینماید علماء و اقوی آنست که نماز جعفر را بجا نیاورند و شبانه روزی
 میتوان کرد ببرد و بسیار شود و همچنین بنیت قضا کوفله میتوان کرد
 احادیث برین مضامین وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند
 که نماز فریضه را داد و قضا بکیفیت نماز جعفر بکشد و خالی از قوت
 نیست ولیکن احوط ترکست **دوم** روایات وارد شده است و اکثر
 علماء گفته اند که کسی که ضرورتی بجهل داشته باشد میتواند نماز جعفر را
 بدون تسبیح اِجاء آورد و تسبیح دارد بجا نهد **سیم** حدیث صحیح
 وارد شده است که کسی که رکعت نماز جعفر را بکند اولاً عرض کرد
 رود هد میتواند بی آنکه کاربرد و در رکعت نماز دیگر را در وقت

یا علی

دیگر بکشد اگر بدون عنز چنان کند و همه را بکشد بهتر است **چهارم**
 روایت مغنیری از حضرت قایم علیه السلام وارد شده است که کسی که تسبیح
 نماز جعفر را در موضعی فراموش گذر وقت که بخاطرش آید بخواند
 و از علمای منغرض این حکم نشده است **پنجم** خلافت در تعبیر
 سوره ها که مستحب است که در نماز خوانده شود و مشهور آنست که
 در رکعت اول از زلزلت و در دوم و العادیتا و در سیم اذ جاء و در چهارم
 قل هو الله میخواند و این بابویه و پدرش در رکعت اول و العادیتا
 و در رکعت دوم اذ جاء و در سیم انا انزلناه و در چهارم توحید وارد شد
 است در روایت صحیح وارد شده است که قایمها الکافر و زوقل
 هو الله هر دو را بخواند در روایت وارد شده است که هر سوره که بخواند
 بخواند و این بابویه گفته است که همه را با سوره توحید میتوان کرد و هر
 همه خوبست اگر چه اول و سیم افضلست **ششم** مشهور آنست که
 تسبیحات بعد از سجده دوم رکعت اول و سیم را نشسته میخواند
 بعضی گفته اند بعد از برخاستن بر رکعت دیگر از قرآن میخواندند
 و علم مشهور و لیست **هفتم** بعضی گفته اند که چهار رکعت یا بیست و یک
 میکند و مشهور و اقوی و سلام است چنانکه گذشت **هشتم** مشهور

میا عمل آفت که تسبیحات اینها از که پیش از رکوع خوانند بعد از
 قرائت می باید خوانند این بابویه موافق بعضی روایات قبل شد
 که بخیر می آید آنکه پیش از قرائت بخواند بعد از قرائت و عمل بمشهور
 اقوی اولیست **فصل هفتم** در بیان فضیلت اعمال و نور و
بدانکه میا عمل در تعین روز نور و اختلاف بسیار است بعضی
 گفته اند هم ایاز است زمانها را و بعضی گفته اند هم شبها را
 و مشهور است که اول انتقال شمس است به برج حمل چنانچه در این
 از منته معمولست این مطلب در جارا لا انوار بط عظمی داده
 و این ساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بکمان فقیر همین نور و زک
 در آرمش مشهور است اقرب بصواب ضبط در حسن اگر بنا
 اعمال را بدین بکنار ندانند نیست و اما فضایل اعمال
 این روز با سائید معتبره از معانی بن خنیک که از خواص **ابن ابی**
 جعفر صادق علیه السلام بوده است منقولست که گفت در روز نور
 بخیر است اما جعفر صادق فرمود یا میباشند این روز را گفته
 فلا یوشوم که عجم آنرا تعظیم میکنند در این روز تحفه ها و هدیه ها
 بزرگ یکدیگر میفرستند حضرت فرمود که سوگند باد میکم بخیر
 کعبه که در مکه معظمه است که این تعظیم کردن نیست مگر بزرگ

امر قد میبست که تفسیر میبکم آنرا برایتو بفهمی آنرا گفت ای
 سید اقا من دانستم اینرا ببرکت شما محبوبتر است نزد من
 از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند حضرت
 فرمود که ای معلم بدرستی که روز نوروز و زیست که خوشبختانه
 وقع در این روز پیماندار که اگر فلاح ایشان در روز اول است
 که او را بیگانگی پیرستند برای او شر یکی قرار دهند در بندگی
 و پرستیدن هیچ چیز را شریک و نکردند ایمان بیاورند به
 پیغمبران و رسولان و مجتهدان او بر خلق و امامان و پیشوایان دین و ائمه
 معصومین صلوات الله علیهم اجمعین و این اول و زیست که در آن آفتاب
 طلوع کرده است و بادها استن کشته درختان و زیده است و کلها
 و شکوفهها زمین آفریده شده است در این روز کشتی حضرت نوح
 بعد از طوفان بر کوه خود قرار گرفته است این روز زیست که حقیق
 بخشد چندین هزار کس که از مرگ بچهند یعنی از طاعون و بیکه
 خداوند قهار همه را بمیراند پس از مدت ها که استخوان شده بودند بیعین از
 پیغمبران خدا بر این استخوانها گذشت و از پروردگار خود سوال کرد
 که یا و بنماید که چگونه این استخوانها پوسیده را زنده میکرد اند پس
 حقیق و حی سنا بسوا که آب برزد بر این استخوانهای ایشان در همان

جاها خود که هستند پس همه بقدرت الهی نده شدند این اول سال
فرس و عجم است و باین سبب سنت شد که درین روز هر یک یک کرب
بر بزند یا آب بخورد برین روز غسل کند و حق تعالی در قرآن مجید
اشاره باین قصه نموده است و اینجا که فرموده است که اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اَلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُتَوَكِّلًا
ثُمَّ اَنۡجَاہُمْ وَمُفَسِّرُ اَنْگفته اند که پیغمبر حضرت خرق قبل بود و حضرت
فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود که درین روز زنجیر
علی السلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد بوحی عینی
نور و نور موافق مبعث بود که بیست و هفتم ما مبارک رجاء
و فرمود که روزیست حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله بتهای
کفار قریش در مکه شکست و حضرت ابراهیم نیز درین روز
بتهای یکافران شکست و اول اشاره است بآنکه سنی و شیعی بطریق
بسیار روایت کرده اند که شیخ حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
الہ حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بخود بمسجد الحرام آورد و
حضرت امیر را امر کرد که بردوش آنحضرت بالا رفت و بتهای کافران
بزن آورد و شکست پس مراد آنست که در شب این روز بود و فرمود
که در این روز حضرت رسول صلعم امر کرد اجتماع خود را که بیعت کنند

یا امیر المؤمنین علیه السلام و اقرار کنند که او پادشاه مؤمنانست یعنی
 روز غدیر این روز بوده یا آن روز که سر کرده صاحب را گفت
 بروید و بر علی سلام کنید بگوئید لَاسَلامَ عَلَیکَ یا امیر المؤمنین
 این روز بوده و فرمود که درین روز حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را فرستاده بودای جتیا نکهان
 ایشان بیعت بر او بکشد و فرمود که درین روز حق خلافت با امیر
 المؤمنین صلوات الله علیه برکت و بار دیگر بعد از کشتن
 عثمان با حضرت بیعت کردند و در این روز حضرت امیر با حوا
 نهر و از جنگ کرد و برایشان ظفر یافت و سر کرده ایشان و لثه
 می کفنه اندکشت و درین روز قایم ال محمد ظاهر خواهند بود
 امام دیگر بدنیار جعت خواهند کرد و درین روز قایم و ظفر
 خواهد یافت بر دجال و در کاسه که محله ایست از محلات کوفه
 او را بردار خواهند کشید و در هیچ روزی نیست مگر
 آنکه ما انتظار فرج او میکشیم زیرا که آن از روزها ما و شیعیان
 ماست آن روز را عجمان حفظ کردند و حرمت آن را رعایت کردند
 و شاعران آن را ضایع کردند پس حضرت فرمود بمعلی که چون
 روز غور و نر شود غسل بکن و پاکیزه ترین جامه ها خود را بپوش

و بهترین بویها خوش خود را خوشبو کن و در آن روز و روز
 بدار پس چون از نماز پیشین و پسین و نوافلهای آنها
 فارغ شوی چهار رکعت نماز بکنار یعنی هر دو رکعت بیک سلام
 و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انا انزلناه بخوان
 و در رکعت دوم ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون و در
 ده مرتبه قل هو الله و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل
 اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز
 بگوید شکر بر و ولید عا بخوان اللهم صل علی محمد و آل محمد
 الاوصیاء المرئیین و علی جمیع انبیاءک و در سوره بایض
 صلواتک و بارک علیهم بافضل بر کائنات و صل علی ارحم
 و اجسامهم اللهم بارک علی محمد و آل محمد و بارک لنا فی
 یومنا هذا الذی فضلت و کرمت و شرفته و عظمت
 خطره اللهم بارک لی فیما انعمت به علی حتی لا اشکر احدًا
 غیرک و وسیع علی فی رزقی یا ذا الجلال و الاکرام اللهم ما غاب
 عنی فلا یغیب عنی عتی عونک و حفظک و ما فقدت من شیء
 فلا تفقدنی عونک علیه حتی لا اتکلف ما احتاج الیه
 یا ذا الجلال و الاکرام چون چنین کنی کما هاینجا ساله تو آمدن

شود و بیابا بگو یا ذا الجلال و الاکرام و در غیر کتب مشهوره روایت
 کرده اند که در وقت تحویل این دعا را بیجا بخوانند و بعضی سیصد
 شصت و شش مرتبه گفته اند یا تحویل الحول و الاحوال حوال خالنا
 الى احسن الحال و بر روایت دیگر یا مقلب القلوب و الابصار
 یا مدبر اللیل و النهار یا محول الحول و الاحوال حوالا الی
 احسن الحال **ایضا** بعضی وایت کرده اند که این دعا را نهد در زیر
 نو و در همد ایا سال بخواند اللهم هذه سنة جدیدة و انت مالک
 اسئلت خیرها و خیر ما فیها و اعود بک من شرها و شر ما فیها
 و استکفیک مؤنتها و شغلها یا ذا الجلال و الاکرام و اگر چه منعی
 در دعا نیست ما آن دعا را اول را خواندن هر چند نمازش کرده
 نشود چون سند معتبر دارد بهتر است **فصل هشتم** در اعمال
 ماهها گویم سید جلیل علی ابن طاووس روایت کرده است که
 روز جمعی از صحابه نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلعم
 داخل شد و برایشان سلام کرد و ایشان جواب سلام گفته
 اند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نمایم شماراد و اثی که
 جبرئیل علیه السلام را تعلیم کرده است محتاج بدعا و اطباء نبوده باشم
 پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و سلم فارسی را **رضی الله**

عنه و دیگران سوال نمودند که در چیست حضرت رسول صلی
 بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود و فرمود که در میان انسان
 روی آب باران میگری و سوره فاتحه الکتاب ایه الکرسی قل
 هو الله احد قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
 ایها الکافرون اهفنا مرتبه میخوانی بروایت دیگر سوره انا
 انزلناه اهفنا لا اله الا الله هفنا مرتبه میگوئی هفنا
 مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی هفنا زدر یاد
 و سپین زبان می شای بحق بخداوندی که مرا برستی بر خلق
 مبعوث گردانیده است سوگند یاد میکنم که جبرئیل گفت که
 حقیق بر دراز کسی که این آب بیاشامد هر دردی که در
 بدنش باشد عافیت بخشد و او بیرون کند دردها را از
 بدن او و استخوانها او و اگر در لوح دردی بر او مقدّر شده
 محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزندان
 باشد و فرزندان خواهد و آب نیسان را بنیت بیاشامد و او را
 فرزند روز بگردد و اگر عقیقه باشد زن و فرزند نیاورد و
 از این آب بنیت بیاشامد فرزندان و بوجود آید و اگر مرد و زن
 خواهند یا دختر و از این آب بیاشامد مقصود ایشان بعمل آید چنانچه

و هفنا مرتبه میگوید
 و هفنا مرتبه میگوید

حَقَّقْ مِیْ فَمَیْدَ یَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ اِنَّا وَیَهَبُ لِمَنْ یَشَاءُ اَلْذِّکْرَ اَوْ
 اُنْثٰی ۚ وَکَرَامًا وَاِنَّا وَجَّعَلْ مِنْ یَشَاءُ عَقِیْمًا ۚ یَعْنِیْ حَقَّقْ یَحْشَدُ
 هَر کِه رَا خَوَاهِدِ خَتَرَانِ وَیَحْشَدُ هَر کِه رَا خَوَاهِدِ پِیرَانِ یَا جَنَّتْ
 مِیْ کَرْدَ اَنْدَ بَرِ اَیْشَا پِیرَانِ وَدَخْتَرَانِ اَعْنِیْ هَر دُورِ بَا یِشَانِ عَطَا
 مِیْ کُنْدُ وِ هَر کِه رَا خَوَاهِدِ عَقِیْمِ وَبِیْ فَرْزَنْدَانِ کَرْدَ اَنْدِ پِیْ خَصْرُ فَرَمُو
 کِه اَکَرِ کَسِیْ رَدِ سَر دَاشْتَه بَاشَدِ وَازِ بِنِ اَبِ یَاشَا مَدِ صَدَاعِ اَوْ
 سَاکِنِ کَرْدِ دِ بَقْدَرِ اَلْهٰی اَکَرِ دِ چَشْمِ دَاشْتَه بَاشَدِ رِ چَشْمِ
 خُودِ قَطْرَه اَزِ بِنِ اَبِ بَچَا کَانْدِ یَاشَا مَدِ چَشْمِ خُودِ رَا بِنِ اَبِ شَعِیْدِ
 بَا ذَنْ خُدَا شَفَا یَا بَدِ اَشَا مِیْدَنْ اَبِ بِنِ دَنَانِ هَا رَا مَحْمُودِ کَرْدَ اَنْدِ
 وَدِهَانِ اَخُوشِ بُو کَرْدَ اَنْدِ اَعَابِ بِنِ دَنَانِ هَا رَا کَمِ کُنْدِ وَبَلْغَمِ رَا
 کَمِ کُنْدِ تَحْمَه وَامْتَلَا بِسَبَبِ رَدِنِ طَعَامِ وَاشَا مِیْدَنْ اَبِ لَیْمِ نَرَسَانْدِ
 وَازِ بَادِ هَا قَوْلِیْجِ وَغَیْرَ اَنْ مَنَادِیْ نَکَرْدِ دِ وَدِرِ پِشْتِ وَدِرِ شَمِ
 بَیْمِ نَرَسَانْدِ وَازِ زَکَا مَازِ اَزِ نَکَشْدِ وَدِرِ دَنَانِ بَیْمِ نَرَسَانْدِ وَدِرِ
 مَعْدِ وَکَرِ مَعْدِ رَا زَا یِلِ کَرْدَ اَنْدِ مَحْتَاجِ بَچَا مَثِ نَکَرْدِ اَزِ رِضِ
 بُو اَسْهَرِ وَخَارِشِ بَدِنِ وَابِلَه وَدِیُو اَنِیْ وَخُورَه وَپِیْ رِ عَافِ
 وَفِیْ نَجَاتِ یَا بَدِ کُورِ وَکُورِ لَالِ وَزَمِیْنِ کَبَرِ شُودِ وَکَبَرِ اَبِ یَا بَدِ
 اَشِ نَزُولِ نَکُنْدِ دِرِ یَکِه مَوْجِبِ فِطَرِ رُوزَه وَنَقْصِ اَنْمَازِ

او باشد و راعا رض نکرد و از وسوسه شیاطین و جنیان متان
نکرد پس حضرت رسالت پناه صلعم فرمود که جبرئیل گفت هر که
از این آب بیاشامد و بجمع دردهایش که در مردمی باشد مبتلا
باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوند
که تری راستی فرستاده هر که این ایات این آب بخواند حق تعالی
را مملو گرداند از نور و روشنی الهام خود را بر دل او وارد سازد
و حکمت زبان و جگر گرداند و پر کند دل او را از فهم و بینش
و باو عطا کند از کرامتها آنچه با احد از عالمین عطا نکرده باشد
و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و
وغیبت و حسد و بغی کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او ببرد
و از عداوت و دشمنی مردم و بد کوئی ایشان نجات یابد موجب
شفا جمیع امراض او گردد **مؤلف** گوید که این روایت مشهور بعد
الله پیر عمر این خطاب منتهی میشود و باز سبب سندش ضعیف
است و فقیر بخط شیخ شهید رحمه الله دیدم که این روایت را
از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همین مختصر
و سوره اما ایات از کار این روشن روایت کرده است **مختصر**
بر آب باران فاتحه الکتاب یا ایاة الكرسی قل یا ایها الکافرون و

سُبْحَانَكَ يَا أَعْلَى قُلْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّاسِ
وَقُلْ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَهُوَ اللَّهُ هَذَا مَرْتَبَةُ وَمِيكَوْهُ هَذَا مَرْتَبَةُ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَهُوَ اللَّهُ هَذَا مَرْتَبَةُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَهُوَ اللَّهُ هَذَا مَرْتَبَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحُجَّهِ هَذَا مَرْتَبَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ وَدُرُخَوِصِ الْمَذْكُورِ اسْتِوَاكِرْ دَرِ زِنْدِ بَاشَدِ اَزَانِ بَاشَدِ
اَزْجِسْ نَحْجِ بَاشَدِ سَرْدِ طَبِيعِ بَرِ اَوْغَالِبِ نَكِرْدِ اَمَّا اَنْ خَوَاصِّ مَذْكُورِ
شَدِ دَرِ اِيْزِوَايْتِ نَهْزِ مَذْكُورِ اسْتِوَاكِرْ دَرِ اَبْ بَارِ اَنْ مَطْلَقِ مَبَارَكِ
وَمَنْفَعَتِ اَرْدِ خَوَاصِّ دَرِ نَيْسَابِ اَبَارِدِ خَوَاصِّ دَرِ غَيْرِ اَنْ چنانکه حدیث
مَعْنِ اَزْ حَضَرِ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ مَنْقُولِ اسْتِوَاکِرْ دَرِ بَیْشَامِیدِ
اَبْ اَسْمَانِ اَنْ کِهْ پَاکِ کُنْدِ بَدَنِ شَمَاسْتِ دَرِ دِهَ اَرَادِ دَفْعِ مِیْکُنْدِ
چنانچه حَقِیْقَتِ مِیْ فَرْمَایَدِ وَیُنْزِلُ عَلَیْکُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّیُطَهِّرَکُمْ
بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ الشَّیْطَانِ وَلَیْسَ بِطَیِّعٍ عَلَی قُلُوبِکُمْ وَبَیِّنَتْ
بِهِ الْاَفْئَامُ بِعَنْیِ مِیْ فَرْمَیْدِ حَقِیْقَتِ بَرِ شَمَانِ اَسْمَانِ اَبِ اَبْرَی اَنْ کِهْ
کَرْدِ اَنْدِ شَمَارِ اَبَانِ وَبِیْرِدِ اَنْ شَمَاوِ سَوْسَهْ شَیْطَانِ اَوْدِ اَهْ شَمَالِ
حُکْمِ کَرْدِ اَنْدِ وَثَابِتِ کَرْدِ اَنْدِ شَمَارِ اَبَانِ قَدِ مِیْ شَمَارِ اَوْدِ رِیْ اَنْ
بِهْتَرِ اسْتِوَاکِرْ اَنْ کِهْ جَمْعِ خَوَاصِّ هَرِ یَکِ مَجْمُوعِ اَنْ سُوْرَهَا وَاَزْ کَارِ اَرِ
هَذَا مَرْتَبَةُ بَخْلَ اَنْدِ وَاَزِ بَرِ اَنْ کِهْ مِیْ خَاصَّتِ فَاوِدِ اَشْعَرِ عَظِیْمَتِ

و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز از
نوروز بگذرد تقریباً داخل نیک ما رومی می شوند و مائینا
سی و ناست و از حضرت صادق علیه منقولست که در هفتم خزین
البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول خزین
تقریباً هشتاد و چهارم نوروز است و آن نیز سی و ناست و
خربران ما نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقولست که
در خدمت حضرت صادق علیه السلام ما خزبران مذکور شد
حضرت فرمود که اینها هیست که حضرت موسی علیه السلام در پناه تقوی
کرد بر بنی اسرائیل در یک شب یکروز سیصد هزار کس ایشان را
و باز بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حقیق اجلها را در ما
خربران نزدیک میگرداند یعنی موت را زینبایی باشد **بدانکه**
ماهها گرومی بنایش بر حرکت آفتاب است عدد آنها دوازده است
با این ترتیب تشرین الاول و تشرین الاخر و کانون الاخر شباط
از نیک ایا و خزبران تموز ابایل و چهار ما رومی میگردند
آنها تشرین الاخر و نیک و خزبران و ایلول اند هفت دیگر غریب
ما رومی یک میگردند شباط و در سال متوالی بیست و هشت میگردند
و سال ایشان سیصد و شصت و پنجاه و پنج و تشرین الاول

که اول سال ایشانست و درین سالها موافق نورزده رجه مهر است
 و تفصیلش در کتابجبالانوار مذکور است و چون اینها مباد
 احادیث مذکور شده است محلی در اینجا ایراد نمودیم **باب سیزدهم**
 درین احکام مواتست و در آن پنج فصلست **فصل اول** در
 این ادا و احکام حال احضا و برداشتن میت است باید که چون
 در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از کفایت خود
 توبه کند بر گذشته هاناد و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده
 میماند مرتکب معصیت الهی نگردد و وصیت کند حق و خدا
 و خلق آنچه بر ذمت و باشد ادا کند بر دیگران نکند و بر بقدر
 ثلث مال خود وصیت کند که بخویشاں پریشاں و فقرا و مساکین
 و سایر جوه صرف نماید پس ابراه ذمت ابرادان مؤمن بطبید
 و هر که اغیبت کرده باشد یا از بتی سائیده باشد اگر حاضر باشند
 از ایشان التماس نماید که ایشان را از و راضی گردانند و از برای ایشان
 استغفار نماید پس موراطفال عیال خود را بعد از توکل بجزایب
 مقدس الهی بامینی بگذارد و وصوای اولاد صغیر خود تعیین
 نماید پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرار بایمانه علیهما
 و ادعیه که وارد شده است که سنت است کفن نوشته شود

از و عفو کنند و اگر
 غایب باشند از خبر
 التماس نماید

بفرماید که ترتیب حضرت امام حسین علیه السلام بنویسند و اگر پیش کفن
 را میمانند که باشد اما مؤمن است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه
 از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که کفنش با او باشد در خانه اش
 او را از غافلان نویسند هرگاه که نظرش آن کفن افتد بلی او حسنه
 نوشته میشود و باید که در آنوقت میسر و رحمت حق تعالی و شفاعت
 رسول خدا و ائمه هدا صلوات الله و سلامه علیه و علیهم اجمعین بوده
 باشد و **بشد** معنی از حضرت است پناه صلعم منقولست که هر که در وقت
 مرگ وصیت نکند علامت کعبه عقل و نقص و وقت مردی است
 گفته اند یا رسول الله چگونه وصیت فرمود که چون نزدیک
 وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید اللهم فاطر
 السموات و الارض عالم الغیب الشهادة الرحمن الرحیم انی اعهد
 الیک انی شهد ان لا اله الا انت وحدک لا شریک لک فان حملت
 عبدک و رسولک و ان الساعة آتیة لا ریب فیها و انت تبعث
 من فی القبور و ان الحساب حق و ان الجنة و ما وعد الله
 فیها من النعم من الماکل و الشراب و النکاح حق و انک الحق
 و ان الایمان حق و ان الدین کما وصفت و ان الاسلام کما
 شرعت و ان القول کما قلت و ان القرآن کما انزلت و انک

حق

أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْمُبِينُ وَإِنِّي أَخْشِيكَ لَيْتَ فِي دَارِ الدُّنْيَا أَنِّي رَضَيْتُ
 بِكَ وَيَا إِسْلَامَ دِينًا وَحَمْدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِعَلِّي
 لِمَا مَا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَأَنَّ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 أَتَمَّتْ أَلَلَهُمَّ أَنْتَ تَقْبَلُ عِنْدَ شِدَّتِي رَجَائِي عِنْدَ كَرْبِي وَعُدَّتِي
 عِنْدَ الْأُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ فِي أَنْتَ وَبَلِي فِي نِعْمَةٍ وَالْحَقُّ إِلَهُ الْإِبَانَةِ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا وَأَنْتَ فِي قَبْرِي
 وَأَخَشَتِي وَاجْعَلْ لِي عَهْدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَشْهُورًا بِرَحْمَتِكَ
 رَسُولَ صَلَاحٍ وَمُودَعَةٍ ابْنِ عَهْدٍ وَبَهْمَا مَيِّتٌ اسْتَخْدَادُ رُوزِ بَكَةِ
 مَيِّتٌ وَصِيَّتُكَ وَوَصِيَّتُكَ وَاجِبٌ لَا فِرَاسْتَ بِرِهْرِ مَسْلُومٍ
 صَحِيفَةً اِعْتِقَادًا تَرَا جَانِحَةً دَرَكَا جَلِيَّةً الْمُتَقَبِّرِينَ ذَكَرَكَ دَهْرًا دَسْتِ
 كَنْدَمِ مَهْرُ كَوَالِهَا بِرِيسَانْدَارِ مِيَا كَنْدَمِ بَكْدَارِ دَرِ چُونِ تَارَا خُصَا
 ظَاهِرِ شُودَا يَنْدِ عَارَا مَكْرُ بَخَوَانْدَا لَلَّهُمَّ اغْفِرْ لِي لَكْتُ بَرْمِزِ مَعْصِيَتِكَ
 وَأَقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرِ مِنْ طَاعَتِكَ تَابِخَا كَنْدَمِ بَرِوَا شَا كَرْدَمِ وَبَا يَدِكِ
 أَوْلَادِ وَخَوِشَانِ وَبِرَادَرَانِ مُؤْمِنِ دَرِ بِيخَالَتِ وَرَاتِنَا نَكْدَارِ دِ
 وَنَزْدِ أَوْدِ عَاوِرَانِ بَخَوَانْدِ سُورِهِ بِرِوِ وَالصَّافَاتِ نَزْدِ أَوْبَخَوَانْدِ
 وَاعْتَقَا بِوَحْدَانِيَّتِ خُلا وَصِفَاتِ كَمَا إِلَيْهِ الْحَقُّ رِسَالَتِ خُصْرِ
 رَسُولِ وَلِمَا مَتِ ثَمَّةُ هَذَا بِتَفْصِيلِ اِعْتِقَادِ بِمَعَاوِيَةِ هَشْتِ دُرُجِ

و سوال آن سائر اعتقادات حق را مکرر تلقین او کنند که بگوید
 یا او آورند اگر نتوانند نزد او بخوانند ده کلمه بدیهه بر او بخوانند
 و اگر عربی نداند مضامینش را بر و القا کنند که در بنوقت شیطان
 بر او دست نیابد که او را از دین برگردانند باید که کلمه طیبه لا
 اله الا الله بیا بگوید مکرر تلقین او کنند و میرا که در حدیث معتبر
 وارد شده است که هر که آخر سخن او لا اله الا الله باشد احوالش
 شود و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
 که تلقین کنید مردگان خود را لا اله الا الله بدستیکه گناهان
 در هم میشکند و مومن مؤمنست در حال حیات و نزد مردن و نزد
 مبعوث گردیدن و هرگاه در هنگام مردن این کلمات بگوید داخل
 بهشت گردد و احوط آنست که در ایحال او را بجانب قبله بگردانند
 ملکه رحمت با او را آورند و در بنوقت حیض و جنبه او نیایند
 که ملکه از ایشان نفرت میکند و اگر بغیر ایشان کسی نباشد که
 بر کسر و برت پرستار او نمایند چون نزدیک شود که جاناش
 براید بیرون روند و در احادیث معتبر وارد شده است که اگر
 خاکند بر او دشوار شود او را ببرند بجائی که همیشه نماز میکرده
 است یا بخوابانند و بر او وی جای نمازیکه بر آن نماز کرده است

زہرا کہ اگر امید شفا هست شفا می یابد والا جانش با سحر و جادو
 و آنحضرت امیر رضا علیہ السلام منقولست کہ نہ ہار دجال احضار دست
 برو مکنار یزد اگر دست پیرا حرکت دہد مانعش شود چنانچہ
 جاہلان می کنند نزد او قرآن بخوانید یا خدا بکشد و صلوات
 بر رسول ال و بفرستید در حدیث دیگر منقولست کہ فرزندانی
 حضرت رضا علیہ السلام را احضار بود و حضرت امیر محمد باقر علیہ السلام در کنار
 خانہ نشسته بود ہر کہ نزدیک و مہر فٹ منع میکرد و میفرمود کہ
 دست برا و مکنار چنانست کہ او را کشته است و در حدیث صحیح
 از حضرت امام محمد باقر علیہ السلام منقولست کہ ہر گاہ کسی از وقت تجاوز نکند
 بیاید کلمات فرج را تلقین بکند و کلمات فرج اینست لا الہ
 الا اللہ الحلیم الکرم لا الہ الا اللہ العلی العظیم سبحان اللہ رب
 السموات السبع و رب الارضین السبع و ما فیہن و ما بینہن و هو
 رب العرش العظیم و الحمد للہ رب العالمین و در حدیث دیگر
 منقولست کہ چون این کلمات تلقین کسی مہر دہ اند حضرت امیر
 المؤمنین علیہ السلام فرمود کہ برو بر تو باکی نیست حضرت رسول
 صلی اللہ علیہ و آلہ این کلمات تلقین شخصے و چون او خواند حضرت
 رسول صلعم فرمود کہ الحمد للہ کہ خدا اورا بیا عزیز دل از آتش جہنم

داد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هیچکس نیست مگر
 آنکه شیطان در وقت مردن جمعی از شیاطین را موعظ کرد و آنکه او
 که او را بشکند اندازند در بدن خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن
 کامل باشد نمیتواند برود سیافت پیر را بحال تلقین ایشان
 بکنید کلمات فرج و شهادت بوحید بن خلیل و اقرار بحضرت رستا
 پناه و ائمه طاهرين صلوات الله علیه و علیهم اجمعین یکبار
 بخصوص تا بحین گفتن بار خدای **وایضا** است که بر آنست که بگوید
 این دعا را تلقین او کند یا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ
 أَقْبَلَ مَنِي الْيَسِيرِ وَأَعْفَى عَنِ الْكَثِيرِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفْوُ وَالرَّحِيمُ
 بر او یکبار آنکه آنست الْعَفْوُ الْعَفْوُ و چون روح مفارقت کند
 سنت است که دهانش را بر هم گذارند و چانه اش را به بندند و چشمهایش
 را بر هم آورند و دستهایش را بر پهلوهایش بکشند و او را بچادر یا ^{شیر} پاجامه
 بپوشانند و قرآن نرزد او بخوانند و زودش را دارند مگر بقدر جمع
 شدن مؤمنان اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر مشتبه ^{شد} باشد
 تا یقین هر کس نشود بر ندارد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که سزاوار است که برادران مؤمن را خبر کنند بمردن او تا بجماعت
 او حاضر گردند و بر او نماز خوانند و از برای او استغفار کنند و میت

وایشان همه ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق ^{علیه السلام} است
که چون مؤمن را بقبور میگذارند و از اندام میگذراند اول عظمه
که تراداد بر هشت است اول عطائیه که دادیم آنها را که با جنازه
نوامده اند از مرگ گاهان است و در حدیث دیگر فرمود که اول تنه
که بمؤمن میدهند در قبر است که بی آن مرزنده هر کس را که با جنازه
او بوده اند و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جنازه مؤمن
بکند تا او را دفن کند حق تعالی در قیامت هفتاد ملک بر او بجاورد
که همراهی او نمایند استغفار از بر او بکنند از قبر تا موقوف حیات
و فرمود که هر که یکطرف جنازه را بگیرد بیست و پنج گاه کبیره اثر
از زیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناهان بیرون آید و باید که
جنازه را چهار کس بردارند بهتر است برای کسی که تشییع جنازه
کند که اول دست راست میت را بجانب چپ جنازه است بدو شل است
بردارد و پیرایه است میت را باز بدو شل است بردارد پس از پشت
جنازه برود و پای چپ میت را بدو شل خود بردارد پیرایه
چپ میت را که در جانب راست جنازه است بدو شل بردارد و
چون خواهد که بار دیگر تربع کند از پیش جنازه نرود بلکه از
جانب پشت جنازه برگردد و باز همان روش تربع بجا آورد

و اکثر علماء بر عکس گفته اند که اول بلند بدست است جنازه بگذرد
 بر به پای است بر بیای چپ پر دست چپ اول موافق احادیث
 معتبره اول است اگر هر دو را بعمل آورند بهتر است و افضل آنست
 که عقب جنازه یا بهلوار رود و پیش جنازه نرود و ظاهر اکثر اخبار
 آنست که اگر جنازه مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوبست و در جنازه
 خلاف مذهب خوب نیست زیرا که اول ملائکه استقبال میکنند
 میکنند و با جنازه سواره رفتن مکروه است از حضرت رسول صلعم
 منقولست که هر که جنازه را به بیند و آیند عالجواند الله اکبر هذا
 ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم زدنا ایمانا
 وتسليما الحمد لله الذي عزز بالقدره وقهر العباد بالموتی هیچ
 ملکی در آسمان نماند مگر آنکه گریه کند از بزرگوار حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که در حال برداشتن جنازه این دعا بخواند
 اللهم وبارک الله اللهم صل على محمد وآل محمد واغفر للمؤمنين والمؤمنات
 و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هرگاه جنازه را میدید
 می گفت الحمد لله الذي من السواد المحترم وزنا نرا تشیع جنا
 سنت نیست و بعضی گفته اند که نند بردن مکروهست
 و حجره بردن با جنازه کراهت دارد و در روز جراح بردن خوبست

لَمْ يَجْعَلْهُ

و اسراف است در شب خواب است مکر و هت کتی که
بجازه حاضر شوند خندیدن و حرف باطل گفتن **فصل دوم** در
غسل از میت **بلانکه** احکام میت از غسل دادن و کفن کردن
و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش همه واجب کفایست یعنی
بر همه واجبست و اگر یکی کند از همه ساقط میشود و اگر همه ترک کنند
معاقب میشوند مشهور میان علما آنست که ولایت این معنی تعلق
بوارث میت دارد و بهر خصت و دیگری متوجه اینها نمیواند
شد و مردان ورثه اولاد از زنان و شوهر و ایست از دیگران
و احوط آنست که بی ضرورت خود غسل ندهند و نماز و غسل و سایر
احکام میت واجبست بر ای میت شیعه اثنا عشریه و در سنی
و سایر فرق مخالفان خلاف است ظاهر واجب باشد مگر در
حال تقیه و شهید که در چنانجا با امام زمان کشته شده باشد و
در معرکه مرده باشد و را غسل نمیدهند و کفن نمیکنند بلکه
نماز میکنند با جامه که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته
اند که در چنانجا که کشته شود چنان است و خالی از قوت نیست
و مشهور میان اصحاب آنست که هرگاه از میت عضو یافت شود که
در آن استخوان باشد میثوبند و کفن میکنند و دفن میکنند و

بعضی کفن را در اینجا واجب دانسته اند و اگر نصفی باشد که در آن
 باشد نماز هم میباید کرد و احوط آنست که اگر سینه را نهایی بایند یا چنین
 کنند اگر جمیع استخوانها میباید بایند و عضویکه بی استخوان باشد
 مشهور آنست که در لته حی پیچند و دف می کنند و بعضی لته پیچند
 واجب دانسته اند و بجه که از شکم ساق می شود هرگاه چهارماز یا ده
 داشته باشد غسل میدهد و کفن و دف می کند و بدو نماز
 نیست بعضی گفته اند ^{باید} با جامه کفن می کنند و حوط می کنند و اگر
 چهارمانداشته باشد مشهور آنست که در لته حی پیچند و دف می کنند
 و در وایت لته پیچند مذکور نیست و بعضی میگویند مشد خلع
 طفل را اغنیا کردند و غسل و کفن نه چهارما و این احوط است و اگر
 عضو استخواندار که از زننده بریده باشند احوط آنست که غسل
 و کفن و دف بکنند اگرچه اظهار عدم وجوب است و اگر طفل در شکم
 مادر مرده باشد مادر زننده باشد اگر تواند درست بیرون
 آورند و الا پاره پاره میکند و بیرون می آورند اگر مادر مرده و
 زننده باشد شکم مادر را می شکافند از جای چپ و طفل را بیرون
 می آورند و بهتر آنست که شکم را بد و زنند و اجبت که مرد را
 مرد غسل دهد و زن را زن الا چند موضع اول زن و شوهر که

بقول شهر واقوی هر يك يك گری را غسل میتوان داد و احوط آنست
که از نهر جامه غسل دهد و نظر بعبودت نکند و بهتر آنست که بدون
ضرورت غسل ندهد خصوصا مردن زنا و نیم جا باز است که اقا
کنیز خود را غسل دهد هرگاه کنیز زن کنی در عده کنی نبوده باشد
و در غسل کنیز اقا خلافت سیم جا باز است که غسل دهد مرد اجنبی
دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه پیر سه ساله را برهنه و بعضی
در پنج ساله نیز بخوبی بکرده اند چهارم هرگاه مردی فوت شود و مرد
نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل میتوان داد از نهر یا
و همچنین است هرگاه زن فوت شده باشد و ظاهر در حال احتیاء
نیز محرم یکدیگر را غسل میتواند داد اما احوط آنست که تا مگر نباشد
زن از زن و مرد را مرد غسل دهد اما کیفیت غسل بهتر آنست که
پیش از غسل کف را بمپا کند و اول چهره را بعد از آن سر تا سینه و
از آن پیراهن یا چن کت و نصف بالایی پیراهن را برگرداند و آنرا
و بعد از آن ران و پچ را بجا خود پهن کند پس متوجه غسل شود و
اگر میسر باشد که میت را در وقت غسل بر روی تخت یا تختچه بخواباند
بهتر است و مستحب است که در وقت غسل پا میت بسوی قبله باشد بطریق
حال احضار و بعضی واجب دانسته اند و در سایر احوال باینجه نیز

باشد مگر در حال نماز و حال فن و باید خنهایش را بکشد اگر چه
 با پیراهن غسل دهد اگر خواهد نیک بندد و پیراهن را بکشد و پیر
 تقدیر واجبست که در وقت غسل دادن عورت نیز میت را بپوشاند
 و مشهور است که واجبست که اول از آله نجاست از بدن میت بکند
 و سنت است که برای حرمت میت پیراهن را از طرف پای بپوشاند
 و اگر تنگ باشد بدن ورته بشکافد و سنتست که در زیر سقفی یا
 خیمه غسل دهد که برابر آسمان باشد و سنتست که دو نفر باشند غسل
 دهند یکی آب برود دیگری بگرداند میت و مستحبست که انگشتان
 میت را بدارند و مکنند اگر دشوار باشد خوشکتر باشد دست را در
 و واجبست که میت سه غسل دهد و آب سرد و بعد از آن باب
 کافور و بعد از آن با بخالص و سنتست که اول دستها میت را نصف
 ذراع سه مرتبه بشوید بنا بر بعضی زروا یا نیز عورت میت را
 بشوید احوط آنست که چون خواهد عورت را بشوید لثه بر دست
 به بندد که دستش بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است
 که اول عورت میت را بکف سرد و اشنان سه مرتبه بشوید آب
 بسیار برزد تا خوب پاک شود پیر دست با لای شکش بکارد و بنجر
 و همواری بپوشد که اگر فضله باشد بیرون آید و اگر چه بیرون

آید باز مخرج را بشوید و اگر زن حامله باشد و خوف افادن فرزند
باشد دست بر شکم نکشد علما گفته اند که سر و تن را پیش از غسل بکشد
سری بشوید پس سنت است که دستها خود را تا مرقع بشوید یعنی آنکی که
دست بر میت میگذارد پس خود هدمیت بر و شو و صوی ندها
باجا لوی بعضی واجب است اند و نیت کند که وضو میدهم این
میت را قربه الی الله پس و دستها را بشوید و سر و پا را بشوید
پس این را کند بغسل و احوط آنست که آب بزنده و گردانده اگر دو کس
باشند هر دو نیت کند بهتر آنست که هر سه نیت در اول بکنند
از ترغیل غسل کافور و قراح نه نیت جدا بکنند پس اول نیت میکنند
که این میت را غسل میدهم یا بدر و کافور و قراح از جهة آنکه او^{جلست}
از بر ارض خدا یا قربه الی الله پس سر میت را با آب میشوید و احوط
آنست که اول چنان با دست راست بزد و بعد از آن با چپ و سنت است
که سر را و هر جانب سه مرتبه بشوید پس میت را بپهلوی چپ باندازد
جانب راست را بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید هر سبوی که می
رزد قطع نکند تا به پا برساند اگر آنکه میت میگرداند و هر هنگام
آب بچتر دست پشت شکم بمالد بجهت آنکه آب خوب برسد
بهتر است دست میت را از پهلوی جدا کند تا آبن بران برسد و چنان

کنند که آب بر لنگ و عورت آن و سایر اعضا خوب جار شود
میست آبگردانند و بر هیکل راست بخوابانند و بهلوی پیراها را بنظر
که مذکور شد سه مرتبه بشویند و آب در مسجی کافی است و مشهور
آنست که حذی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت بر یک سد برآید
بعضی بیکرط و بعضی بیک نیم رطل گفته اند که نزدیک بیست و
پنج درم فریاده بوده باشد و کوبان این زیادتهای را شستن فرج
و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست که در آغسل
آن مقدار داخل نکند که مضاف شود و آبش نکیند و در بعضی از
روایات در شستن هر جانب شستن نصف سر نیز وارد شده است
و شاید بد نباشد اگر چه خلاف مشهور است پیرمیت را بر پشت
بخوابانند و مظهرها را بمشوبند که اثر سد را از آنها برطرف شود و
اندک کافور را بر پره میکند و داخل آب میکند و غسل دهند
دستها خود را تا مرقع میشوند و بهتر آنست که دست میت را
نیز تا نصف ذراع سه مرتبه با یک کافور بشویند و فرجش را نیز سه
مرتبه بشویند بهمان نحو که گفته یاد ستمالی بر دست به پیچد و
دست بر شکم میت بکشد به موارعی بهتر آنست که در وقتی
که دست بر شکم میکشد سر میت را بلند کند که فضا را از

طرف بهرون نروند پس احتیاط آب بنزند و گردانند هر دو
کند که این میت را غسل میدهم باب کا فور از ترکه آنکه واجبست
از بزرگ رضا خدای سر را بشوید سنت است که سه مرتبه بشوید در هر مرتبه
ابدا بجانب راست سر بکند و گردانند به مو که دست بمالید بجانب
راست سه مرتبه و جانب چپ سه مرتبه بخوبی که در غسل سدر مکن
شد بشوید پس میت را بر پشت بخواباند و باز دست خود را تا مفرق
بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثری از سدر و کافور در آنها نماند
و اگر سبک دیگر بر آب قراح مهیا کند بهتر است و احوط آنست که
آب غسل قراح را از حوضی که آب سدر و کافور در آن ریخته شده
است بر ندارد و از آبی بردارد که اینها مطلقا در آن داخل نشده
باشد پس دستها میت را نصف ذراع سه مرتبه با بخالص بشوید سنت است
و فرج میت را با بخالص نیز سه مرتبه بشوید و اگر در بنوفت نیز با
دیگر میت را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاط آنست که
که غسل میدهم این میت را باب قراح از جهه آنکه واجبست قریه
الی الله پس سر را سه مرتبه و جانب راست سه مرتبه و جانب چپ را
سه مرتبه بشوید که یک مرتبه واجبست و دو مرتبه سنت است و بهتر
آنست که گردانند بمد را در وقت این بختن دست بکشد بر بدن

میت و پیش ازین غسل در اثنا این غسل است بر شکم میت کشید
 و چون ازین هر سه فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد
 قدم از پنبه در در برش داخل کند همچنان در نهانها و پنبی او قد
 از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن نجاستی یا خون بوده
 باشد بر سینه که بدنش را بجامه خشک کند بعد از آن او را بر
 روی جامها کفن بکند و سینه که هر مرتبه که میت را از جامها
 بگرداند بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّهٗنَا بَدَنُ عَبْدِكَ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ
 اَخْرَجْتَ رُوْحَهُ مِنْهُ وَفَرَّقْتَ بَيْنَهُمَا فَعَفَّوْكَ وَعَفَّوْكَ
 بَاشِدْ بِكَوَيْدِ اَللّٰهُمَّ اِنِّهٗنَا بَدَنُ مِيكَ الْمُؤْمِنَةِ وَاَكْرَمَ رُحَاهَا بِكَوَيْدِ
 بهتر است در سایر احوال غسل مکرر بگوید رَبِّ عَفَّوْكَ عَفَّوْكَ
 تا خدا او را بپارزد و سینه که هر چه از عیوب میت بر و ظاهر شود
 بکسی نقل نکند تا حقیق کاهها او را بپارزد چنانچه از مادر
 متولد شده است مُسْتَحَبَّه که غسل دهند از جانب راست بایستد
 و کود الی در بر بر قبله بکند و تحت سران بر باشد که آب غسل در آن
 کودال رود و مکرر هست که آب غسل را بچاله که در آن بول و
 غایط کنند زیرند و اگر چاله باشد که کافخانه را در آن ریزند
 قصور ندارد و مکرر هست میت را با آب گرم غسل دادن مگر

در حالت ضرورت و مکر و هست که میت را در میان پاها خود نهد
و ایضا مکر و هست که ناختمین بکبرد یا موی او را بکشد و شانه
 کند و اگر بکبرد ناخن مورا یا موی را شای غسل جدا شود باید
 در میان کفن گذارد و بامیت فرزند حتی آنکه منقولست که دندان
 از حضرت باقر علیه السلام گذارد شد بخضرت صادق داد و فرمود که بامن دفن
 بکن در قبر و اگر سرد و کافور هم نرسد یکرتبه یا بقرح غسل دهند
 و احوط آنست که سه مرتبه غسل دهند و اگر آب هم نرسد بامیت را
 غسل نمی توان داد که خوف آن باشد که بد ز میت زهم پیاشد تیمم
 دهند و مواظب هر یک تیمم کافیت و سه تیمم احوط است بهتر
 آنست که تیمم را چندین دهد که نیت کند که تیمم میدهم این میت بدل
 از غسلها سرد و کافور و قرح از جهة آنکه واجبست از هر ضلع
 خدا و تیمم دیگر را قصد کند که تیمم میدهم این میت را بدل از غسل
 کافور احتیاطا قربة الی الله و همچنین قرح را چون نیت کند دست
 خود را بر خاک زند بر پشت میت بکشند و دیگر بر پشت دست راست
 میت بکشند بعد از آن بر پشت دست چپ اگر بد وضو تیمم دهند
 یکی بر روی دیگری را دستها خو بست و اگر میت محرم باشد و را
 غسل کافور ندهند حوط نکند **فصل سیم** در کفن کردن میت

واجبست که میثاقه گفتند و اکثر علما گفته اند که اول آنها است
 که از ناف تا بعضی از ساق پیوسته و بعضی گفته اند که سینه است که
 سینه را پیوسته تا پاها برسد و بر پیراهن است سیم سرتاسری که
 جمیع بدن را پیوسته و بعضی از علما گفته اند که پیراهن است و در
 سرتاسری جایز است که بجا پیراهن یک سرتاسری دیگر بگذارد و بگوید
 سه سرتاسری باشد جایز است که بجا پیراهن یک سرتاسری باشد
 این قول ظاهر است احادیث معنی بر این دلالت دارد و احوط آنست
 که باینها نیک نیز بگذرد با ضرورت یک سرتاسری کافیست
 و باید که کفن حریر محض نبوده باشد و احوط آنست که کفن زنان
 نیز محض حریر نباشد و احوط آنست که کفن از پوست نبوده باشد
 و بهتر آنست که از پشم و مو نیز نبوده باشد و مستحبست که از پنبه سفید
 بوده باشد سنت است که سرتاسری بالا از جمله دوسرتاسری با حشر
 باشد آن جامه بوده که از پنبه محلی و رند و الحال معلوم نیست و
 دومیست که اگر بجا آن قطعی سفید بکنند بد نباشد و علما گفته اند
 که سنتی که اول جانب چپ فافه را بر جانب راست میثاقند اندازند
 و بعد از آن جانب راست فافه را بر جانب چپ میثاقند و هر
 آنست که چپ بکنند اگر چه مستندش بنظر فقیر نرسیده است

سنت است که خرقة طویلی که عرض یک شبر و نیم و طولش اقل از سه
ذرع و نیم باشد بذایع دست نیاده کتد برای آن بیج باند که سر آنرا
بشکافد بر کمر میث به بندند و پنبه بسپارند بر و فرج میث بگذارند
و اگر میث زن باشد پنبه بیشتر بگذارند و اگر بر پنبه قدر کافی
پیاشند شاید بد نباشد سردی که خرقة را از میان پایاها بدر آورند
و از زیر آنچه بر کمر شسته اند بهرون آورند و محکم بکشد که فرج
را پنبه که گذاشته اند فرا گیرد و پایاها را هم آوردند و آنها را با
یکدیگر بر آن خرقة سخت به بندد و پیچد تا زانو ها و هر جا که منته
شود سرش را در آنچه پیچیده اند فرو برد و سست که عمامه از سر
مرد زن یاد کنند که برد و سرش را بگردانند و موافق مشهور بر سر
حک بگردانند و سرها عمامه را از هر دو طرف بدر آورند و
بر سینه میث بیدانند چپ بر جانب راست راست بر چپ
چپ بدل از عمامه مردان از هر دو زن مقنعه زیاد کنند و پارچه بر
سینه زن به بندد که پستانها او را بکپرد و بر پشتش که زنند و
مکر و هست که کفن از گان باشد یا پیراهنی که تازه کنند استین
باشد اما اگر میث را در پیراهن خودش کتد بر کار نیست
بریدن استین و با استین باکی نیست اما تکمایلش و بندهایش را

بپوشانند و سنت است که میثاق گفتند در پیراهنی که در نماز
 میکرده است اگر در پیراهن بعضی از صلوات و علم این گفتند
 شاید بد نباشد و مستحبست که در جامه که در آن احرام بسته
 است هیچ با عمره گفتند و مستحبست که گفتن خوش قیاس و صواب
 قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که بنویسند گفتند
 مردکان خود را که زینت ایشانست بان گفتند در قیامت میگویند
 میشوند و سنت است که در قیمت گفتن مضایقه و مبصر نکنند
 گفتن از مال بیساحل و شبهه باشد و سنتست موافق مشهور که بر
 گفتن شهادت تیر و قرار بایم معصومین علیه السلام بنویسند دعا
 جوشن و غیر آن در بعضی روایات وارد شده است و سنت است
 که بترتیب امام حسین علیه السلام بنویسند و علم گفته اند که سنتست
 که گفتن را بر یکدیگر که از آن بیرون آورند بد و زندقه و باطل
 تر نکنند و سنتست که در وقتی که غسل دهند خواهد که میثاق
 گفتند دستهایشان را در شربا تا مرقع بشویند بعد از آن شرع
 کند زکون و واجبست خط کردن میثاق بانکه بر هفت موضع
 سجده او یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشت مہیناها
 کافور بمالد اگر چه اندکی باشد و بهتر آنست که سر بندنی نیز

بمالد بر سینه اش بریزند و اگر کودال پایین کردن و بندها
 پای بندها دست و مرقها و زیر بغلها و پیچ دان و بندانگشت
 و سایر بندها را بمالد لایحوط است و بهتر آنست که کافور حوط کافور
 خام جودانه باشد و مقدارش بقدر يك شرفی که چهار نك مثقال
 است و بهتر آنست که سه مثقال باشد و بهتر آنست که سبز
 درم و ثلثی بوده باشد موافق حوط حضرت رسول که تقریباً هفت
 مثقال صبرنی بوده باشد و بهتر آنست که کافور غسل از مقدار
 نباشد سنت مؤکده است که در جریده تازه بامیت بکارند و در
 انجیر بادیا وارد شده است که نا این چوبها تراست میت لعذاب
 نمیگذرد و بهتر آنست که چوب رخت خرما بوده باشد اگر یافت نشد
 چوب رکنند اگر یافت نشد چوب رخت بید اگر یافت نشد
 چوب رخت نار و اگر هم نرسد هر چوب ترک خوبست و باید تر باشد
 و تازه از رخت بریده باشد چوب خشک هر چند از رخت خرما
 اما کن شریفه بریده باشد فایده نمیکنند باید که هر يك بقدر شبر
 بوده باشد باید که در دست و بعضی گفته اند بقدر استخوان زرع
 که از يك شبر بیشتر است و ظاهر همه خوبست و بعضی گفته اند که
 آنها به بخند تا رطوبت شان بیشتر نماید و یکی از جانب است بکارند

و سر شلپن بر کردن بگذارند و ملصق به بدن سازند و دیگر
 از جانب میان پیراهن و سرتاسری بگذارند و سرانرا نیز بچند
 کردن بگذارند بعضی گفته اند که سستی که بر جرید تبین ^{تأثیر} شهادت
 بنویسند بترتیب شریف اگر تقیه باشد و جرید تبین توان
 در کفن گذاشت و میان قبر بیندازند و اگر بعد از پر کردن قبر
 بخاطرشان بیاید در میان قبر فرو برند **بدانکه** کفر واجب میت از اصل
 مال و سنت مقدم بر دین و صیئت و مبرات و اگر چیزی ^{شک} شک
 باشد در ختمه او را تظهر کنند و بانه کفر کنند اگر آنهم نباشد
 برهنه دفن کنند و بعضی گفته اند که از زکوة واجب کفر میت
 میتوان کرد و خالی از قوت نیست و سنت مؤکده است که ^{سنت} سنت
 او را کفر کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام منقولست که هر که کفر کنند مومنی چنانست که ^{صلی} صلی
 جامه او شده است تا روز قیامت و هر که بگذارد بر مؤمن
 قبری چنانست که او را در خانه موافق نه کجاء داده باشد تا روز
 قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست هر چند زن مالدار باشد و
 همچنین کفن بنده بر صاحبش واجبست و اگر از میت نجاستی بیرون
 آید و را بشویند اگر کفن الوده شده باشد تا در قبر نکند شستن

از امشوبند و اگر بقبر برده باشند مشهور است که انموضع را
 مقراض میکنند کفن را از یکدیگر میکنند تا بد ز میت پوشیده
 شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن در اندرون
 قبر یا نه که طشت افنا به ببرند و بشویند بهتر است خصوصاً
 بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم باشد کفن را نیز باغ
 بشویند و این لحاظ است و جمعی گفته اند مگر و هست کفن را باهن برین
 و گفته اند از مشایخ چنین شنیده ام و در حال کفن نیز سئل است
 که پاهایش بجانب قبله باشد و کسیکه در غیر چهار یا امام گشته
 باشد جراحتها بدتر از ازاله میکند و غسل میدهد اگر سر جدا
 باشد در هر غسل اول سر را بشویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند
 که اگر خون بند نشود کل دست مهر بزنند تا بند شود و از خضه صادر
 علیه منقول است در حکم چنین کسی که اول خون را میشویند و آب
 بر و مهر بزند و غسل دست بر بدنش نممالند و جراحتهایش
 پنبه و کافور میکشند و محکم میبندند و همچنین اگر گردنش پاره
 شده باشد و جدا شده باشد کافور میپاشند بر موضع جراحت
 و پنبه بر آن میکشند و بخرقه میبندند که خون بهر روز نیاید
 و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را میشویند و

بعد از آن بدین رو پنبه بر بالای کفن میگذارند بعد از آن سر را
 بر سر کفن میگذارند و در میان کفنی پیچند و در هنگام دفن بر سر
 بادن میگیرند و در سجده میگذارند **فصل چهارم** در نماز میث است
 و این نماز واجبست بر همه مسلمانان که علم بقوت شخصی بهم رسانند و
 اگر یکی از ایشان بجا آورد از ایشان ساقط میشود و واجبست
 نماز هر شیعه اثناعشری که بالغ باشد بخلاف شهر و اقوی
 آنست که بر طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجبست
 و ظاهر بقصد قربت کفایت میکند و کمتر از شش سال اگر میزد
 شده باشد بعضی سنت دانسته اند و بعضی بدعت و لحاظ نمیکردند
 و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبیا که عداوت اهل
 بیت علیهم السلام داشته باشد و غایب که ائمه علیهم السلام را خدا دانند یا
 گویند که خدا را ایشان حلول کرده است و بر مرتد که خدا را جمع
 و بر غیر ایشان از مخالفان خلافت ظاهر بخبر باشد در میان
 آنکه نماز نکند یا بکند چه تا بکبر بگوید و در تکبیر چهارم تقریر
 لعنت بکند بر او و در موضع تقیه ترک نباید کرد و سزاوارترین
 مردم نماز بر میث است و مستبنا بر مشهور و بعضی گفته اند
 که بی خصت ایشان نماز بیجماعت نمیتوان کرد و انفراد نمیتوان کرد

واحوط آنست که تا توان از ایشان رخصت گرفتن بی رخصت نکند و سو
 از همه خویشان و لیست نسبت برین و مردان و لی انداز زن و
 و وارث اگر قابلیت پیشندان نداشته باشد هر که اعتقاد داشته
 باشد بهتر داند مقدم دارد و جایز است که زن پیشندان زن
 بکند و با ماموران در یک صف بایستد و مرد باید که پیشتر بایستد
 اگر تمام و یک نفر باشد و اگر زنان یا مردان جمع شوند زنان در عقب
 مردان بایستد و اگر حاوی از زنان در عقب مردان باشد سنیست
 که در صف جلای ایستند و سر جنازه بجانب سن و باشد و مرد
 در کار نیست و احوط منفرد آنست که از برابر جنازه بهر و زن باشد
 و واجبست که میت بر پشت بخوابند و درین نماز طهارت از حد
 شرط نیست و جنب و حیض و بیض و این نماز میتوان کرد و احوط
 آنست که سایر شروط نماز یومیّه را درین نماز رعایت کند از پوشیدن
 عورت و نجس نبودن جامه و بدن و حریر نبودن جامه و غیر
 اینها اگر آظهر آنست که هیچیک در کار نیست مگر چیزی چند که حرام
 باشد و آنرا که آنها منافعی فعال نماز است مانند طلا و حریر بر انداختن
 و جامه غصبی و سن است که وضو باشد و اگر آب بهر سدا یا منفی باشد
 باشد یا وقت تنگ

جنازه بسیار دور نباشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد و صفه در میان
 باشد نماز بر میت نمیتوان کرد تا او را غسل و کفن نکنند اگر ممکن
 باشد اگر ممکن نباشد و را بقبر گذارند و عورتش را پوشانند
 و نماز کنند **سنت** که پیش نماز بر میان مرد بایستد سینه و
 بنا بر مشهور و **سنت** که کفش بکنند و اگر موزه در پاداشته
 باشد در کار نیست کندن و اگر پا برهنه باشد بهتر است و **سنت**
 است که نیت کند بهتر است که چنین میکند که نماز بر میت
 حاضر میکنم از برای آنکه واجبست قبه الی الله و پنج تکبیر بگوید
 و **سنت** که در هر تکبیر دستها را بردارد تا محاذ گوشها و بعضی
 غیر تکبیر اول **سنت** میدانند دست داشتن را و اول **سنت**
 و در وجوب عادر میان تکبیرها خلافت احوط وجودست
 و ظاهر هر دو عا **مجرئ** باشد و مشهور است که بعد از تکبیر اول
 بگوید **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ** و بعد
 از دو **م** **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ** و بعد از سیوم **اللَّهُمَّ اغْفِرْ**
لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ و بعد از چهارم **اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِهَذَا الْمَيِّتِ**
 و تکبیر پنجم را بگوید فارغ شود **مجرئ** و موافق مشهور است
 که چنین کند و بعد از نیت بگوید **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَكْبَرُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا**

اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدَانِ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ يَسْ بَكْوِيْدَ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ كَا فَضْلَ مُصْطَفَا
وَبَارِكْ وَرَحِّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَالْإِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَصَلِّ
عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ يَسْ بَكْوِيْدَ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ
وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا خَيْرَ النَّاسِ أَنْتَ أَجْمَعُ الدُّعَوَاتِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ يَسْ بَكْوِيْدَ اللَّهِ أَكْبَرُ اللَّهُ مَا زَهْلَكَ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
وَابْنُ أُمِّتِكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَنَعْلَمُ مِنْهُ
الْأَخْبَرَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ
وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ وَاعْفُ لَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِي
أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَاخْلُقْ عَلَى أَهْلِهِ فِي الْغَايِبِينَ وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَسْ بَكْوِيْدَ اللَّهِ أَكْبَرُ وَفَارِغْ شُودَ وَكَرْنَ بِأَشَدِّ بَكْوِيْدِ
اللَّهُمَّ أَنْهَذَا أَمْنُكَ وَابْنَتُ عَبْدِكَ وَابْنَتُ مَنِكَ نَزَلَ بِكَ
وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَنَعْلَمُ مِنْهَا الْأَخْبَرَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا
مِنَّا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِي إِحْسَانِهَا وَإِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً
فَتَجَاوَزْ عَنْهَا وَاعْفُ عَنْهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عِنْدَكَ فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَاخْلُقْ

عَلَى أَهْلِهَا فِي الْغَايِبِينَ وَارْحَمْهُمَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَر
 بَعْدَ زَهْرٍ تَكْبِيرُ لِيَدِ عَاجِزٍ نَحْوِي شَهِدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ هَذَا الْمَسْجِدُ قَلَامُنَا
 عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَقَدْ قَبِضْتَ رُوحَهُ إِلَيْكَ وَقَدْ أَحْتَاجُ
 إِلَى خَمِيَّتِكَ وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ
 إِلَّا الْخَبِيرَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِرَبِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِي
 إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهِ وَآكِرُ زَيْلِد
 بِكُودِ اللَّهُمَّ أَهْلُ هَذِهِ الْمَسْجِدِ قَلَامُنَا أَمْنُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
 وَقَدْ قَبِضْتَ رُوحَهُ إِلَيْكَ وَقَدْ أَحْتَاجُ إِلَى خَمِيَّتِكَ وَأَنْتَ
 غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ إِلَّا الْخَبِيرَ وَأَنْتَ
 أَعْلَمُ بِرَبِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِي إِحْسَانِهَا وَإِنْ
 كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْ سَيِّئَاتِهَا بَلِّغْهُ مَوَاقِفَ جَمْعِ بَيْنِ
 الْأَحَادِيثِ بِهْتَرِ اسْتِوَاكِرْ بَعْدَ زَهْرٍ تَكْبِيرُ لِيَدِ عَاجِزٍ نَحْوِي
 خُوبِ شَهِدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
 عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ
 وَاعْفُ عَنِ الْخَوَانِيَةِ الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي

قُلُوبِنَا غُلَا لِّلَّذِينَ اَمْنَارَبْنَا اِنَّكَ رُفِّحَ جِئِمْ اَللّهُمَّ اغْفِرْ
لَا حَيَاتِنَا وَاَمْوَالِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اَلْفَ قُلُوبِنَا عَلَي
قُلُوبِ اَخْبَارِنَا وَاَهْدِنَا لِمَا اخْلَافَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا ذَاكَ اِنَّكَ
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اَللّهُمَّ عَبْدُكَ اَبْنُ عَبْدِكَ اَبْنُ اَمِيكَ
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ اِفْقَرْتُ اِلَى حَمِيكَ وَاسْتَغْنَيْتَ عَنْهُ اَللّهُمَّ فَجَاوِزْ
عَنْ سَيِّئَاتِي وَزِدْ فِي حَسَنَاتِي وَاعْفُ عَنِّي وَارْحَمْهُ وَنُورْ لَهُ فِي قَبْرِهُ وَ
لَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَالحَقُّهُ بِنَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهُ
وَكَرْزِنَا بِاَزْوَاجِ اَمِيحَانَتَا اِيحَاكَ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبَعْدُ
مِيكُويد اَللّهُمَّ اَمْتُكَ اَبْنَةُ عَبْدِكَ اَبْنَةُ اَمِيكَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا
اِفْقَرْتُ اِلَى حَمِيكَ وَاسْتَغْنَيْتَ عَنْهَا اَللّهُمَّ فَجَاوِزْ عَنْ سَيِّئَاتِهَا
وَزِدْ فِي اِحْسَانِهَا وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْهَا وَنُورْ لَهَا فِي قَبْرِهَا وَلَقِّنْهَا
حُجَّتَهَا وَالحَقُّهَا بِنَبِيِّهَا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهَا وَلَا
تَقْنِيْنَا بَعْدَهَا وَرَوَى اَوْرَدَ شَدَ اسْتِ كِه بَعْدَ اَنْ فَا رَعِ شَدَ اَنْ
نَمَاز بَكُويد بَنَّا اِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ قَحْسَةٌ وَفِيْنَا
عَذَابُ النَّارِ وَكَرْسِي فِي خِلَافِ مَذْهَبِنَا زَكْدَ بَصُرْ وَرَبِّ بَعْدِ
تَكْبِيرُ چَهَار مَرَّةً بَلَكِه بَعْدَ اَنْ هَر تَكْبِيرُ اَوْ لَعْنَتْ وَتَقْرِ بَر كَنْدِ هَتَر
اِيْنَسْتِ كِه چَينِ بَكُويد اَللّهُمَّ اَخْرِجْ عَبْدَكَ اَخِي عِمَادَكَ وَبِلَاوِكَ

وَلَا تَقْنِيْنَا بَعْدَهُ

اللَّهُمَّ أَصْلَهُ حَرُّ نَارِكَ اللَّهُمَّ أَرْقُهُ أَشَدَّ عَذَابِكَ فَإِنَّهُ كَانَ يَوْمًا
أَعَذَّاكَ وَيُعَادِمُ أَوْلِيَاءَكَ وَيُبْغِضُ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَرِمَتِ مَنْضَعِفٍ يَشَدُّ كَعُصْفِ الْعَقْلِ يَاشُدُّ
وَقَمَرِ مَنَامٍ تَاهِبٍ يَنْدُبُ بَابِ سَبَبٍ يَاشُدُّ بِمُخَالَفِ حَقٍّ يَاشُدُّ عِثَابِ
بَاشِعِينَ نَدَّاشَةً يَاشُدُّ بِإِعْتِقَادِ بَاهِلِيَّةٍ أَشَدَّ يَاشُدُّ بِإِثْمَانِ
إِيْشَانِ بَدَنِيَّاشِدُّ دَرِ نَمَازِ بَرِ وَبُكُودِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْإِسْمِ
تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقَرِّمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ وَكَرِّمِ مَذْهَبَ مِثِّ
مَعْلُومٍ نَبَاشِدُّ بِكُودِ اللَّهُمَّ ارْزُقْ هَذِهِ النَّفْسَ أَنْتَ حَبِيبُهَا وَ
أَنْتَ مَتْنُهَا اللَّهُمَّ وَهِيَ مَا تَوَلَّيْتَ وَآخِرُهَا مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ وَكَرِّمِ
طِفْلًا نَابِلًا يَاشُدُّ بِكُودِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِابْنِ بَوَيْهِ وَلَنَا سَلَفًا وَفَرَطًا
وَأَجْرًا وَمَشْهُورًا رَهْمَةً أَنْتَ كَرِّمٌ دُعَا هَاسَةٍ تَكْبِيرًا وَلَمْ يَمُحِزْ
بِخُوبَةٍ كَذَشْتِ أَيْنِدَا هَارًا بَعْدَ زَكْبِيرٍ چَهَارٍ مِمْحِزْدِ
بَرَسْتِ كَرِّمَازِ كَذَشْتِ تَكْبِيرٍ بِخَمِّ رَانِبِ كُودِ سَسْتِ كَرِّمَازِ
تَاجَانِزِهِ رَابِرْدَارِ نَدِ خُصُوصًا بِبَشَرِ نَمَازِ وَنَمَازِ جَانِزِهِ رَادِرِ مِمْحِزْدِ
كَرْدِ وَمَشْهُورِ أَنْتَ كَرِّمٌ كَرْدِ مَسْجِدِ نَكَنْدِ بِهَتَرِ اسْتِ بِرِيكَ
جَانِزِهِ دُورِ مَرْتَبَةِ نَمَازِ كَرْدِ خِلَافِ نَسْتِ رِجَوَازِ آنِ وَدُورِ
كَرِّمِ كَرِّمِ نَمَازِ نَكْرَدِ شَبَابِ نَكْرَدِ وَكَسِيدِ كَرِّمِ دَرِ شَأْنِ نَمَازِ بَرَسْدِ بَقْصِدِ

و جوب ملحق میشود و دعاها که خود شن باید خواند میخواند و
 چو ز پیش نماز فارغ شود بقیه را با دعاها مختصر بخواند اگر چه
 جنازه را بردارند اگر در ویر شود یا بگرد و تکبیرها را بیدعای پای
 بگویند اگر مبتدی را بینمادفن کرده باشد احوط آنست که بر قبر او
 نماز کند هر چند مدتی گذشته باشد همه وقت نماز جنازه
 میتوان کرد مگر آنکه وقت حاضره ننگ شود که حاضره را مقدم
 میدارند بهتر آنست که با وسعت وقت نیز اول حاضره را مقدم
 دارد مگر آنکه خوف فوت نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع
 شد میت **فصل پنجم** در آداب فرستادن و آداب بعد از آن
 و سنتی که تأمین در قبر نکند از نند نشینند و واجبیت کفایت
 دفن کردن میت و قدر واجب آنست که میت را در کوی پنهان
 کنند بچپشتی که بوی بد او از مردم مستور گردد و جسد او را از
 درنده کان ایمن گردد و خوابانیدن او بر جانب راست و بقبله
 واجبست بقول مشهور و بعضی مستحب است اند و مستحب
 است کندن قبر بقدر قامتی یا تا جنبه کردن و سنتی کندن لحد
 از طرف قیله و مستحبست که انقدر فراخ باشد که کسی در آن تواند
 نشست و اگر زمین سست باشد و لحد نتواند کند و بعضی گفته

اند که مانند حد بسازند و اگر نتوانند قبر را شو کنند با آنکه از مینا
 قبر بقدر جسد میت فرو برند که انقدر که توان نشست و در طرف
 داشته باشد که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت
 ریخته نشود و احوط آنست که در مانند سر دایه و تابوت صندوق
 نگذارند شخصی که در دریا ببرد اگر ممکن باشد نجشکی برسانند
 و الا در مانند خم نگذارند و سرش را به بندند و در دریا اندازند
 اگر ممکن باشد و الا او را سنگین کنند و در و بقبله باندازند
 و چون جنازه نزدیک بقبر رسد سینه که او را نزدیک قبر
 بگذارند و مشهور آنست که زمانی میگذارند و سه مرتبه او را
 نقل میکنند مرتبه چهارم او را بقبر میبرند و آنچه در روایات
 معتبره وارد شده است آنست که چو میت را بنزدیک قبر رسانند
 او را بناگاه بقبر میبرند و کار را بر او سنگین مکن و پائین تر از قبر
 بد و در راع یاسه ذراع بگذار و ساعتی صبر کن تا قیامه خود را بگردان
 سوال قبر زیرا که قبر را هوای اعظم هست دعا کن که او را پناه دهد
 از احوال قبر و سینه که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر را شیب
 بقبر برند و جمعی از علما گفته اند که زن را از پیش قبله میگذارند
 بعضی بقبر میبرند و سر را شیب نمیکنند چنانچه در بعضی از روایات

وارد شده است و سنتی که شخصی بقرمه و ده میت بقرمه کند
بندها قنار بکشد و بالا پوش و ردایندارد و سروپا نیز
باشد و جایز است که یک کس بر و باز داده خواهد طاق باشد خواه جفت
و اگر شرعا گفته اند که مکر و هست که اگر میت مرد باشد خوشتر و مر
بقره برد و آنچه از احادیث هر میشود آنست که پدر یا مکر و هست
که در قبر فرزند داخل شود و فرزند سایر اقارب باکی نیست و
اگر میت زن بوده باشد لحاظ آنست که محرم او را بقره برد و اگر
محرم نبوده باشد زن صالحه ببرد و اگر زن نبوده باشد مرد صالح
ببرد و در رفتن و بیرون آمدن سنتی که پیش از بقره باشد و
است که چون میت نزدیک قبر بگذارد و بگوید اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ امَّتِكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ وَجُزْ مِثْلَ
بردارد که بقره برد بگوید بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ لَإِلَى عَذَابِكَ اللَّهُمَّ
افْتَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَلَقِّنْهُ حُجَّتَهُ وَثَبِّتْهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ وَقِائِ
إِيَّاهُ عَذَابَ الْقَبْرِ وَجُزْ مِثْلَ
کفر یا بکشد و روی میت را باز کند طرف راست میت را بر زمین
برساند و اگر نه بر سر از خاک بلندتر کند بد نیست و خسته بر

پیش بگذارد که بر پشت نیفتد و سنتی که مهری از تربیت حضرت
 امام حسین علیه السلام در برابر او بگذارد و اگر تربیت آنحضرت
 در کفن نیز بگذارد بهتر است و بگوید اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ پس سوره فاتحه و قل اعوذ برب الفلق
 و قل هو الله و ایه الكرسي بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است
 پس بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
 صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهٖ وَسَلَّمَ صَلَّيْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ
 قَبْرَهُ وَ الْحَقَّةَ بَيْنِيْهِ صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهٖ وَسَلَّمَ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْهُ
 اِحْسَانِيْهِ وَ اِنْ كَانَ مُسِيْئًا فَاعْفِرْ لَهُ وَ اَرْحَمْهُ وَ تَجَاوَزْ عَنْهُ پس بگوید
 اَللّٰهُمَّ جَافِ لِيْ اَرْضَ عَرَجَيْنِيْهِ وَ صَاعِدَ عَمَلِكُمْ وَ لِقَاءَهُ مِنْكَ رِضْوَانًا پس
 بگوید اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ اَمَتِكَ نَزَلَ بِكَ وَ اَنْتَ خَيْرُ
 مَنْزُوْلٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ قَبْرَهُ وَ لِقَاءَهُ حَجَّةً وَ الْحَقَّةَ بَيْنِيْهِ
 وَ قَوْمَ شَرِّ مُنْكَرٍ وَ نَكِيْرٍ **و ارضا** بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فِي سَبِيلِ
 اللّٰهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّيْ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهٖ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ عَبْدُكَ اَبْنُ
 عَبْدِكَ نَزَلَ بِكَ وَ اَنْتَ خَيْرُ مَنْزُوْلٍ بِهِ اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِيْ
 قَبْرَهُ وَ الْحَقَّةَ بَيْنِيْهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا لَنَعْلَمُ مِنْهُ الْاَخْبَارَ وَ اَنْتَ اعْلَمُ
 بِهِ **و** بروایت معتبر دیگر بگوید اَللّٰهُمَّ يَا رَبَّ عَبْدِكَ اَبْنُ عَبْدِكَ

اَمَّنْكَ يَا رَبِّ

اَمَّنْكَ يَا رَبِّ

اَمَّنْكَ يَا رَبِّ

نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ
 وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَجَاوِزْ عَنْهُ وَالْحَقُّهُ بَيْنِيهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَصَاحِبِ شَيْعَتِهِ وَاهْدِنَا يَا اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ
 عَفْوَكَ عَفْوَكَ وَ بِرَوَايَتِ مَعْبُودِيكَ أَيْنِدَا عَارِجُوا نَدَا اللَّهُمَّ هَذَا
 عَبْدُكَ فُلَانٌ وَبِحَاقِلَانِ نَامُورَا بَكِيرِدَا وَابْنُ عَبْدِكَ قَدْ نَزَلَ بِكَ وَ
 أَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ قَلِيلًا خُتَابُكَ إِلَى حَمْدِكَ اللَّهُمَّ وَلَا تَعْلَمُ مِنْهُ
 إِلَّا خَيْرًا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِسِرِّهِ وَنَحْوِ الشَّهَادَةِ بِعَلَانِيَةٍ اللَّهُمَّ خَافُ
 الْأَرْضَ عِزِّ جَنَبِهِ وَلَقْنَهُ حُجَّةً وَاجْعَلْ هَذَا الْيَوْمَ خَيْرَ يَوْمٍ لِي عَلَيْهِ
 وَاجْعَلْ هَذَا الْقَبْرَ خَيْرَ بَيْتٍ نَزَلَ فِيهِ وَصِيْرُهُ إِلَى خَيْرٍ مِمَّا كَانَ
 فِيهِ وَوَسَّعْ لَهُ فِي مَنْجَلِهِ وَادْرُخْ شَتَاةً وَاعْفُ رَنْبَةً وَلَا تَحْرُمْنَا
 أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ وَسَتِّتْ لَهُ دَرَجَاتٍ عَقَائِدَ حَوَاتِلِقِينَ أَوْ
 كُنْدَ خُصُوصًا وَلَا يَنْتَمِئْهُ مَعْصُومِينَ عَلَيْهِمْ وَهَتَا أَسْتَ بَدَسْتِ
 رَاسْتِ وَشَرَّ رَاسْتِ مِثْلَ بَكِيرِدَا وَبَدَسْتِ چَپْ وَشَرَّ چَپْ وَرَاحُكُ
 دَهْدُ تَلْقَازِ كُنْدِ وَكَرْبَابِنْ خُوبُكُودِ جَامِعِ تَرَا سَتِ سَمْعِ أَفْهَمِ
 اِسْمَعِ فَرَمِ اِسْمَعِ فَرَمِ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ وَنَامِ مِثْلِ پَدَرِ شَرِّ بَكُودِ
 هَلْ أَنْتَ عَلَى الْعَهْدِ الَّذِي فَرَقْنَا عَلَيْهِ مِنْ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَزْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ

هَذَا اسْمُكَ ابْنُكَ

وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمُ الرُّسُلِ وَلَنْ عَلَيْكَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ
 سَيِّدُ الْوَصِيِّينَ وَامَامُ أَفَرَضِ اللَّهِ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ وَأَنَّ
 الْحَسْنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ ابْنَ الْحُسَيْنَ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ
 ابْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى ابْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
 ابْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسْنَ ابْنَ عَلِيٍّ وَالْقَائِمَ الْحُجَّةَ الْمَهْدِيَّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
 أَجْمَعِينَ أئِمَّةَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَجِّ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَأَمَّا نِكَ
 أئِمَّةٌ هُدَى أَبْرَارٍ يَا قُلَانُ بْنُ قُلَانٍ إِذَا أَتَاكَ الْمَلَكَانِ الْمَقْرَبَانِ
 رَسُولَيْنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَسَلَاكَ عَنْ رَبِّكَ
 وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ كِتَابِكَ وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ أُمَّتِكَ
 وَلَا تَحْتَفِ قُلُوبُ فِي جَوَاهِرِهَا اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ رَبِّي مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ نَبِيِّ الْإِسْلَامِ دِينِي الْقُرْآنُ كِتَابِي الْكَعْبَةُ قِبْلَتِي وَلِهَذَا
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ ابْنُ أَبِي طَالِبٍ مَا مِثْلُ الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ الْحُجَّةِ الْمَآئِيَةِ
 وَالْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ بَكْرِيًّا مَا مِثْلُ عَلِيٍّ زَيْنِ الْعَالَمِينَ
 مَا مِثْلُ مُحَمَّدٍ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ مَا مِثْلُ جَعْفَرٍ الصَّادِقِ مَا مِثْلُ
 مُوسَى الْكَافِرِ مَا مِثْلُ عَلِيٍّ الرِّضَا مَا مِثْلُ مُحَمَّدٍ الْجَوَادِ مَا مِثْلُ عَلِيٍّ
 الْهَادِي مَا مِثْلُ الْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ مَا مِثْلُ الْحُجَّةِ الشُّطْرِ مَا مِثْلُ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
 أَجْمَعِينَ سَادَتِي قَادَتِي وَشَفَعَاتِي فِيهِمْ

تخافني قوي

اَقُولُ مِنْ اَعْدَائِهِمْ اَتَبَرُّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ثُمَّ اَعْلَمُ يَا فُلَانُ بَن
 فُلَانٍ اَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى نِعَمَ الرَّبِّ وَلَنْ مَحْمُودٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ نِعَمَ الرَّسُولِ وَانَّ اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَوَّلُ الْأَئِمَّةِ
 الْأَحَدَ عَشَرَ نِعَمَ الْأَئِمَّةِ وَانَّ مَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَقٌّ وَانَّ
 الْمَوْتَ حَقٌّ وَسُؤَالُ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثُ حَقٌّ وَالنُّشُورُ حَقٌّ
 وَالصِّرَاطُ حَقٌّ وَالْمِيزَانُ حَقٌّ وَنَظَائِرُ الْكِتَابِ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ
 حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ بَعْدَ
 أَفْهَمْتُ يَا فُلَانُ دَر حَدِيثِ اسْتَكْمِلْتُ دَر جَوَابِ مَسْئَلَتِكَ بِفَهْمٍ
 بِسْ بَكْوَيْدِ ثَبَتَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ هَذَا إِلَهُ اللَّهِ إِلَى الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ
 عَرَفْنَا اللَّهَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ أَوْلِيَائِكَ فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ بِسْ بَكْوَيْدِ
 اللَّهُمَّ جَاوِ الْأَرْضَ عَرَجِيَّةً وَاصْعَدِ بِرُوحِي إِلَىكَ وَلَقِّهِ مِنْكَ
 بِرُحَانًا اللَّهُمَّ عَفْوًا عَفْوًا بِرُخْشَتِ بِرُحْدِ بَكَدَارِ وَاجْرِجْهُ
 نَهْ خُوسْتِ خُشْتِ خَمِهْتِ اسْتِ كَرُخْشَتِ بِرُكْ بَاشْدِ اسْتِ
 بَكَدَارِ وَبِرُخْنِ خُشْتِ خُشْتِ دِيكَ بَكَدَارِ يَا بَكْلِ رُخْنِ رَا بَكْدِ
 وَكَرُخْشَتِهَا كُوجِكْ بَاشْدِ هِيَهْ كَنْدِ بِرُهِ تَقْدِ بِرُخْنِهَا رَا حَكْمِ كَنْدِ
 خَاكِ بِرُمِيتِ نَرْزِ وَدَرْ وَقْتُ چَمْدِ خُشْتِ اَيْنْدِ عَا بَخْوَانْدِ
 اللَّهُمَّ صِلْ وَحْدَتَهُ وَالْأَرْضَ خُشْتَهُ وَالْمِنْ رُفْعَتَهُ وَاسْكُنْ إِلَيْهِ

مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً تَقْبِلُهُ بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ فَإِنَّمَا رَحِمْنَاكَ
لِلطَّالِبِينَ وَبِرِوَايَتٍ يَكُرُّ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ
وَاحْشُرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ ^{بِهِ} بَنُوْلَاهُ وَمَكَرْهُ هَسْتُ كَهْ فَرَشَ قَبْرِ يَحْيَى كَرْدَن
يَا مَيِّتُ يَا بَنَاتُ بَوْتُ كَدَاشْتَن مَكَرَانَكِه زَمَنِ آبِ بَرِ اَوْرِدِ يَانِه بِسْمِائَتِه
بَاشَدِ چُون از پِشِ آبِ قَبْرِ بِيرون ايد بگويد نَا اللهُ وَنَا اِلَيْهِ رُجُوعُ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اَرْفَعْ دَرَجَتَهُ فِيْ اَعْلَا عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ
عَلَى عَقِيْبِهِ فِي الْغَايِبِينَ وَعِنْدَكَ تَحْتَبِيْهِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرِسْتِ
كه حاضران به پشت كف خاك در قبر بریزند اگر بیش كم دست
كهها را بر كند بریزند نیز خوبيست و سُنَّتْ كه سه مرتبه بریزند و گو
رختن بگويد اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدَّقًا بِكِتَابِكَ هَذَا مَا وَعَدَنَا
اَللّٰهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَنَا اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا وَدَرَجَتِ سُنَّتْ كه هر كه
چنين كند وليند عاجزاند خدايت بعد هر ذره از خاك حسنه
بر او بنويسد مكر و هست كه خوشتر از ميت خاك بر قبر بریزند
كه مورت قساوت قلب است و در كار رحمت الهی است سُنَّتْ
است كه غير از خاك قبر بر ميت نهند كه بار است بر ميت و سُنَّتْ
كه قبر را بقدر چهار انگشت بلند كنند بعضی چهار انگشت هم
آورده گفته اند و ظاهر هر دو خوب باشد و دور نيست كه يك شبر

نیز بخور باشد و مستحیل که چهار گوشه قبر کنند و پیش از این
 و خشته نکند بخوبی که سنیان میکند بعد از آن آب بر قبر بریزند
 و در خیر است که تا تری در قبر هست میت را عذاب نمیکند و سست
 است که آب بریزند و قبله بایستد ابتدا از پیش سر کند و بر بخت
 قبر بریزد تا پیش پای و بگرداند بجانب دیگر و بریزد تا پیش سر و بعد از آن
 در میان قبر بریزد و سست است که آب را قطع نکند و متصل بریزد تا تمام
 شود و مستحیل بعد از آن بختزد دست بقبر بگذارد و روحانی که انکشان
 ایشان کاشاده باشند و قوت کنند تا اثر انکشان ایشان در کل بماند و در
 قبله باشند از بعضی آیات مفهوم میشود که نزدیک سر او بنشینند
 و این دعا بخوانند **اللهم جاف الارض عن جبینی و اضع علیک رجلی**
و اقله منک رضوانا و اسکن قبره من رحمتک ما تعینها بها عن
رحمت من سواک و هفت مرتبه سوره انا انزلنا انجانند اگر میت زن
 باشد در جمیع دعاها که گذشت ضمیر مؤنث بیاورند چنانچه پیش
 نوشته شده است و سست است که ولی میت یعنی اقرب خویشان
 او و بعد از آن که مردم بر گردند نزد سر میت بنشیند و با او زنند
 آن تلقین که گذشت یا دیگر بکند و اگر دیگر را نایب کند نیز بخور
 است در اینجا وارد شده است که چون از تلقین را بکنند منکر یکدیگر میکنند

بیابروم تلقین حجتش کردند احتیاج به پرسیدن نیست پس میگویند
و سوال نمیکند مگر و هست عمارت بر سر قبر کردن و بر سر قبر
ماندن و بچه مالیدن بر قبر مگر قبور اندیا و ائمه صلوات الله علیه
و بعضی گفته اند که قبور صلحا و علما نیز این حکم دارد و مگر و هست
تازه کردن قبر بعد از زنده شدن و در خبر است که حقیقه
دوست میدارد و دهها شکسته و قبرها مندر شده و مگر و هست
در حال خیار و میت را در یک قبر گذاشتن و میت را از بلدیکه
در اینجا مرده است بشهرهای دیگر بردن مگر بمشاهد مشرفه ائمه
معصومین و بعضی استثنای کرده اند نقل بمقبره علما و صلحا و شهدا
و اینها و مگر و هست بر روی قبر نشستن و راه رفتن مگر بر
زبانت قبور که ضرر شود و مشهور است که جایز نیست شکافتن
قبر مگر در چند صورت یکی آنکه در قبر مال صاحبی افتاده باشد
دیگر آنکه در زمین غصبی دفن کرده باشند یا در کفر غصبی کفن
کرده باشند یا دیگر آنکه او را بغسل و کفن در خاک کرده باشند از هم
پناشیده باشد و مشهور است که جایز نیست نقل مردگان بعد
از دفن و بعضی استثنای کرده اند نقل بمشاهد مشرفه حضرات
ائمه معصومین را و مشهور است که جایز نیست که بر آنجا

کردن و جامه دریدن برای غیر برادر و پدر و برادران جایز است
بلکه از بعضی اخبار ظاهر میشود که مستحب باشد خصوصاً بر پدر و
بعضی تجویز کرده اند زنانه را مطلقاً و احوط ترک است جایز نیست
رو و کندن مو و بریدن مو و اطاحت که طبا آنجه بر سر و زانو و غیر
نزنند و بعضی از علما موافق و اینی قایل شده اند که زنی که مؤسر خود را
در مصیبت ببرد واجبست کفاره بدهد چنانچه در خاتمه کفر
خواهد انشاء الله تع و بعضی گفته اند که گناه دارد و کفاره بر او نیست
و در نیست که سنت باشد و احوط داد ز کفاره است و بعضی ^{سنت} گفته اند
مورد این الحاق کرده اند به بریدن در و جو کفاره و همچنین اکثر
علما قایل شده اند که واجبست کفاره قسم بر زنی که مؤسر را بکند در
مصیبت یا رو خود را بخراشد که خون بر آید در مردی که در مزنی
یا زن خود جامه چاک کند و کفاره میماند بدهد چنانچه کفاره بر
انشاء الله تع مذکور خواهد و بعضی و اینی اند و احوط عمل مشهور
است و لازم است اصحاب مصیبت که صبر کنند بلکه بقضای الله
راضی باشند و بدانند که حق تعالی صابران را اجر بیست کرامت میفرماید
و باید که صاحب مصیبت بگوید یا الله و یا الله و یا الله و یا الله
تا کاهان گذشته او امرزیده شود و هرگاه آن مصیبت بخاطر این

این کلمه را بگوید تا کاشا ما بین این دو کلمه امر زید شود و مستند
 منقولست که هر که مصیبت را بخاطر آورد اگر چه بعد از مرتکب باشد
 بگوید **اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ** و الحمد لله رب العالمین **اَللّٰهُمَّ**
اٰخِرُنِيْ عَلٰی مَصِيْبَتِيْ و اخلف علی افضل منها ثواب همان مصیبت بار دیگر
 باور داده شود و مستندست که دیگران تعزیه ایشان بکشد و ایشان را بصبر
 تشکیک کند امر کس پیش از در فرود آمدن و مبالغه در بعد از در فرود
 بیشتر است و قل تعزیه آنست که بر وند تا صاحب غزایشان را ببیند
 و منقولست از حضرت رسول که هر که صبر فرماید و هنای را
 در صحرای محشر که همه کس برهنه اند خدا او را حله نپکی از حلهای هشت
 پیوشاند که موجب بر او گردد و هر که مصیبت زده را صبر فرماید
 حق تعالی او را ثواب آن صاحب مصیبت کرامت فرماید آنکه از
 اجر او چیزی کم شود و فرمود که ثواب تعزیه و صبر فرمودن هشت
 است مستحبست که صاحب مصیبت تغیر وضع خود بکند تا
 او را بشناسند جایز است که بپوشد و بپوشد به کردن که نیکوکاران را
 و نوحه کردن بحق جایز است که دروغ ننویسد و چهره های بلند برای
 میت اظهار نکنند و بهتر آنست که نوحه گریا و رند و مستحبست که تا
 سه روز دیگران خصوصاً همسایگان بر صاحبان مصیبت ^{طعمه}

بفرستند ز پاده از سه روز ماته نیکند مکر زن که چها موده
 بر شوهر ماته میگوید بآنکه جامه از نیکین فی پوشد و ز بنت نمیکند
 و سنت مؤکده است زیارت قبر مؤمنان خصوصا خورشان
 چون داخل قبرستان شود بگوید **السَّلامُ عَلٰی اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ**
وَالْمُسْلِمِينَ اَنْتُمْ لَنَا قُطْرٌ وَنَحْنُ لَكُمْ لَاحِقُونَ و بگوید
دِیْکَرِ السَّلامُ عَلٰی اَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ رَحِمَ اللهُ
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَخِرِينَ وَنَا اِلَيْهِ لَكُمْ لَاحِقُونَ
 و بر وایت دیگر **السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلُ الدِّيَارِ مِنْ قَوْمِ مُؤْمِنِينَ وَ**
رَحِمَ اللهُ وَبَرَکَاتُهُ اَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ لَكُمْ بَعْدٌ رَحِمَ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ
مِنْکُمْ وَالْمُسْتَخِرِينَ وَنَا اِلَیْهِ رَاجِعُونَ و در احادیث بسیار
 وارد شده است که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه انا
 انزلناه بخواند از ترس بزرگ روز قیامت ایمن گردد و بر ولایت
 دیگر خدا و اوصایا قبر را بریزد و سنت است که در وقت خواندن
 دست بر قبر گذارد و رو بقبله باشد و سنت است که این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ جَاوِ الْاَرْضَ عَنْ جُودِهِمْ وَصَاعِدِ اِلَیْکَ رُوحَهُمْ وَاقْبَلْهُم
مِنْکَ رِضْوَانًا وَاسْکُرْ اَلْیَوْمَ مِنْ رَحْمَتِکَ مَا تَصِلُ بِهِ وَخَدِّتْهُمْ
وَقَوِّنْ بِهِ وَخَشَّتْهُمْ لَا تُکَ عَلَیْکَ شَیْءٌ قَدِیْرٌ وَرَوَاعِیْتِهِ

دیگر این دعا بخواند اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَةً وَوَصِلْ وَحْدَةً وَأَنْزِلْ أَوْشَةً
 وَأَمِنْ رَوْعَةً وَأَسْكِنِ الْيَتَامَى مِنْ رَحْمَتِكَ مَا يَسْتَعْنِي بِهَا عَزْ رَحْمَةٍ
 مِنْ سَوَالِكَ وَالْحَقُّهُ يَمِنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ وَبِرَوَايَتِ دِيكَرِ مَسْتَحِبِّتِ كَهْ نَزْدِ
 قَبْرِ سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
 هو الله و آية الكرسي هر يك از سه مرتبه بخواند سوره انا انزلناه را
 هفت مرتبه و از حضرت رسول صلعم منقولست كه هر كه در قبرستان
 بگذرد و سوره قل هو الله را پانزده مرتبه بخواند و ثوابش را برده گان آن
 قبرستان بخشد بعد از آن مردگان اجر و ثواب يابد و برويت ديكر
 آية الكرسي بخواند و ثوابش را هديه اهل قبور كند حقيق بعد از هر حج
 ملكو خلوكند كه تسبيح كند بر او تا روز قيامت در عصر روز پنجشنبه
 و جمعه زيارت قبور مستحبست در احاديث معتبره وارد شده است
 كه بر هر كه مصيبتى وارد شود مصيبت حضرت رسول را پديد آيند كه
 صعبتر من مصيبتى است و در اخبار بسيار وارد شده است كه هر كه
 در وقت مصيبت دست بر آن خود زند ثواب و جبط ميشود و نبايد
 كه شپون فر باد كند و او يلاه و واكلاه بكوبد و در حديث معتبر
 منقولست كه هر كه يك فرزند زوجه رود و صبر كند بهتراست بر
 او از آنكه هفتاد فرزند از زوجه يماند كه همه سوار شوند و در راه خلدند

گفته منقولست که هر که خدادوست میلارد بهترین فرزندان
 او را میگیرد و منقولست که ثواب مؤمن از مردن فرزندش هشتست
 خواه صبر بکند خواه نکند بسند معتبر منقولست که حضرت صادق
 علیه السلام وقت مصیبت این دعا میخواند اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ اَنْ تَجْعَلَ
 مُصِیْبَتِیْ فِیْ رِیْقِ اَلْحَمْدِ لِلّٰهِ لَوْ شَاءَ جَعَلَ مُصِیْبَتِیْ اَعْظَمَ مِمَّا کَانَتَ
 وَاَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَی الْاَمْرِ الَّذِیْ شَاءَ اَنْ یَّکُوْنَ فَکَانَ وَباید که مردگان را
 فراموش نکند بلکه در سبب ایشان از اعمال خیر کوتاه گردید و از خیر
 فرزندان و خویشان و برادران مؤمنان بگذرد و از این اشیان چشم
 براه انداخته خصوصاً دعا کردن در نماز شب بعد از نمازها فرضیه و در
 مشاهد مشرفه و پدر و مادر بزرگوار از دیگران باید دعا کرد و اعمال
 برای ایشان بعمل آورد که در خبر است بسا فرزند بکشد در حال حیات
 پدر و مادر عاق ایشان باشد بعد از فوت ایشان بگوید که در حیات
 اعمال خیری که از پدر و مادر بزرگوار ایشان بزرگوار بود که در حال حیات
 پدر و مادر بزرگوار ایشان بزرگوار بود که در حال حیات
 خیر برای ایشان که بعمل آوردیم و خیر برای پدر و مادر و سایر خویشا
 انان که قروض ایشان را دادیم و از حقوق خدا و خلق بگریزید
 و حج و سایر عبادت که از ایشان فوت شده باشد سعی کنید استجواب

تبرع بعمل آورد و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق
 علیه السلام در هر شب برای فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود
 دو رکعت نماز میکرد در رکعت اول ثانی از ناه و در رکعت دوم ثانی
 اعطاک الکوثر میخواندند و بسند صحیح منقولست از حضرت
 صادق علیه السلام که با باشد که میت در تنگی و شدتی بوده باشد و حقن
 بر او وسعت دهد و تنگی از او بردارد و پیر یا کوبنده که این فرج تبار
 داد بسبب ناریت که فلان برادر مؤمن بر او کرد و او پرسید که و میت
 دو رکعت نماز میتوان کرد فرمود بلی که میت میشود و فرج میباشد
 بدعا و استغفاری که بر او کنند چنانچه زند شاد میشود و پیر که
 او زند فرمود که بر میت داخل میشود در قبرش از ورز و روح و
 تصدق و سایر اعمال که هر دو دعا و ثواب اعمال بر کسی که کرده و
 برای مرد هر دو نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که او را
 برای میتی عمل صالح بکند خدا ثواب او را مضاعف میکند و
 باین عمل منفعت میکند و در روایتی آمده است که هرگاه شخصی به
 نیت میتی تصدق بکند ^{حقن} بر میت علیه السلام میباشد که هفتاد هزار سال
 بنزد قبر او میروند و هر یک طبقی در دست دارند از نعمت الهی و هر یک
 باو میگویند السلام علیک ای و ست خدا این هدیه فلان مؤمن

شریک

برای توبه قبر او روشن میشود و حق تعالی هزار شهر در بهشت او قرار
 میدهد و هزار خوراک او تزویج میکند و هزار حله او پوشاند و هزار
 حاجت او را روا میکند و در حدیث معتبر منقولست که شش چیز
 بمؤمن میرسد بعد وفات و اول فرزند بیکه از جهة او استغفار کند
 دویم مصحف یا کتابی از کتب علمی که از او ماند و مرد بعد از او بخواند سیم
 درختی که بکار او مرد ما زن نفع یابند چهارم آبی که جاری سازد پنجیم هیای که
 حفر نماید که خلق خدا از او منفعه گردند **سیم** که مرد میان عمل نماید از
 ارشاد و هدایت خلق یا تصنیف کتب ماندن **باب چهارم در**
 مجملی از احکام زکوة و خمس و اعتکاف و در آن سه فصل است
فصل اول در زکوة است و ایان و حدیث بر وجوب آن و عقاب
 ترک کننده آن بسیار است از آن جمله حق تعالی میفرماید وَلِلّٰهِ يَكُونُ
 الذَّهَبُ الْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُوْهَا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيمٍ
 يَوْمَ يُخَيَّرُ عَلَيْهِمْ اَلْاِثَرُ جَهَنَّمَ فَتَكُونُ فِيهَا جِجَاهُهُمْ وَجُوهُهُمْ وَ
 ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْقَهُوْا فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ
 یعنی آنکسانیکه جمع میکنند طلا و نقره را و حقوق الهی نمیدهند
 و در راه خدا صرف نمیند پس بشارت عذاب است ایشان را عذاب در ناک
 در آن روز بیک سرخ میکنند این طلا و نقره را در آتش جهنم و داغ کند

بانها پيشانها و پهلوها و پشتها ايشان را و با ايشان گویند که اينست مالها
 که از برك خود جمع كرده ايد الحال بچشيد عذاب آنها را و انحضرت
 صا عليه السلام منقولست كه هر كه نهد قبراى زكوة كه بيست و يك پايه
 است و نه مؤمن است و نه مسلمان و در وقت مردن استغاثه
 ميكند كه مرا برگردانيد بدنيا نازكوة را بدم چنانچه حقيق فرموده
 حَتَّىٰ دَاجَا أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعْ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا
 تَرَكْتُ بَعْنَىٰ وَقْتِ كَيْفَا يَدَّ احَدُكُمُ اِذَا تَرَكَهُ كُوبِدَ يَرُدُّكَ رَا
 برگردانيد مرا بدنيا شايد عمل شايسته بكنم در آن مال كه بعد از خود
 گذاشته ام و انحضرت سيد المرسلين و ائمه طاهرين صلوات الله عليهم
 اجمعين بطرق صحيحه منقولست كه كسي كه طلا و نقره داشته باشد
 زكوة انرا نهد حقيق او را در روز قیامت حشر خواهد نمود
 زمین لغزنده كه پا بند نشود بر آن و مسلط سازد بر او و پايه را كه هر
 از آنها را ديكر عظيم تر است در عقاب و دلا و زوى كينند تا چون
 با و برسد و دانند كه انان خلاصى نلارد دست خود بدندان او دهد پس
 بدندان بگردد او را مانند شيرى كه بر چيزى دندان فرو برد پس
 طوقى گردد در گردن او و اينست معنى قول حقيق سَبُّ طَوْفُونِ مَا
 يَحْلُوْا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يعنى بزوى طوق گردانند و گردن ايشان آن

چهارم آنکه بخل ریزند و دنیا بان و در راه خدا ندادند و در وقت
هر کسی شتر یا گاو یا کوسقند داشته باشد زکوة آنرا ندهد حق تعالی
حسرت کند و او را در صحیح لغزنده و پامال کند و راه رجوع از شکاف نه
سمی هم خود و بکنند و او را بدندان و نیش هر صغار هری بر هر خود و هر که
زراعت اشنه باشد یا باغ خرما و انکور داشته باشد زکوة آنرا نداد
باشد آن قطعه زمین یا تا طبقه هفتم طوق کرده در گردن او اندازند
و آنهم آتش کرد تا روز قیامت و بر ولایت معصیه بگرهر که زکوة مالش
ندهد حق تعالی آن مال را از دهان او گرداند و در گردن او که در ما غسل خود
و کوشش بدندان برد تا از حسا خلافت فارغ شوند و در حدیث
دیگر حضرت صادق علیه السلام فرمود که هیچ مالی را در دست نماند
نمیشود مگر به ندادن زکوة و حق تعالی میفرماید **مَثَلُ الْكَنَزِ الْبَاقِي**
أَمْوَالُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ
سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ یعنی مثل جماعتی که صرف
نی نمایند مالها خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر اینها
دانه ایست که بروید از آن هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده
که هفتصد برابر میشود و حقیقتا مضاعف میکرد اند با ضعا این
از بر آنکه خواهد ایات اخبار درین باب بسیار است آنچه مذکور

شد بر این کی که ایمان بخدا و رسول داشته باشد کافیست و اما آنچه
 که در آیه از کوه واجب میشود نه جنس است **اول** طلا هرگاه مقدار
 بیست اشرفی بوده باشد و سکه داشته باشد یکسال بماند که بدل
 نکنند تغییر ندهند مقدار چهار یک نرا بزرگوار می یابد و بعد
 از آن هر چهل اشرفی که زیاده شود بعد از سال چهار یک می یابد
دوم نقره است هرگاه به دو بیست و رهم برسد که تخمینا دوازده هزار
 و ششصد و بیست و پنج باشد موافق زمره دانگی سکه داشته باشد
 یکسال بحال خود بماند بعد از سال چهار یک می یابد و همچنین هر چند
 چهار رهم زیاده شود که دو هزار پانصد و بیست و بیار باشد یک آنرا
 مهیاید **سیم** شتر است و ضابط آن دوازده است **اول** پنج شتر است
 و در آن یک کوسفند **دوم** ده شتر است و در آن دو کوسفند است **سیم**
 پانزده شتر است و در آن سه کوسفند است **چهارم** بیست شتر است
 و در آن چهار کوسفند است **پنجم** بیست و پنج شتر است و در آن پنج
 کوسفند است و کوسفند بکه دهند بهتر است که هفت یا هه پاد رشت
 باشد که آن شب اگر کوسفند دهد اگر بدهند یکساله پادرد و با
ششم بیست و شش شتر است باید شتر ماده یکساله پادرد و بدهد
 و اگر نداشته باشد شتر فرد و ساله پادرسه بدهند **هفتم** سی و شش

چهل

است باید که شتر ماده دو ساله پاد رسه بدهند **هشتم** چهل و شش
 است باید که شتر ماده سه ساله پاد در چهار بدهند **نهم** شصت و یک
 و باید که شتر ماده چهار ساله پاد پنج بدهند **دهم** هفتاد و شش است
 و باید که شتر ماده دو ساله پاد رسه بدهد **یازدهم** نود و یک است
 دو شتر ماده سه ساله پاد در چهار بدهند **دوازدهم** صد و یک است
 و هر چه زیاده شود در هر پنجاه شتر ماده سه ساله دهند و در هر چهل
 یک شتر ماده دو ساله میدهد **چهارم** کاواست در هر سو کاوا یک
 کاوا ماده یا نر یکا له پاد در دهند و دهند و در هر چهل کاوا یک کاوا
 پاد رسه دهند **پنجم** کاواست و در چهل کاواست و در چهل کاواست
 و در صد و یک کاواست و در صد و یک کاواست و در صد و یک کاواست
 یک کاواست و در صد و یک کاواست و در صد و یک کاواست
 آنست که چهار کاواست بدهد چون پنجاه صد رسد هر چه زیاده
 از هر صد کاواست یک کاواست دهند و در زکوة هر یک از شتر
 و کاواست و کاواست شرط است که در علف تاج چریده باشند و تمام
 سال پس اگر علف مملوک خورده باشند زکوة واجبست و اگر بعضی
 از سال چریده باشند بعضی علف ملک خورده باشند حوط
 آنست که اگر چریده نش بیشتر بوده باشد زکوة بدهند پنجاه تا

دو ساله

میخورند حساب نمباید کرد بنا بر مشهور و حیاط در آنست
 که از رو بکه منولد میشوند حساب کنند در طلا و نقره ^{انک} چو
 همه شرطست که سال برایشان بگردد و سال زکوة یازده ما است
 چون ماد وارد هم داخل شدن زکوة واجب میشود و در گاوشتر ^{سیت} شرط
 که کارکن باشد پس اگر بار کنند یا خوش کنند زکوة واجب نیست
 و کوسفند بر زابرس هم حساب میکنند گاو و میش را بر سر هم حساب
 میکنند شتر و ماده و لوله بر سر هم حساب میکنند ^{هشتم} و هفتم و
و نهم کند و جو و خرما و مو پز است و شرطست که هر یک بنص
 برسند نصا سیصد و هفت من و پنجاه درم است بیک تیرین
 و انکور هر گاه نص صد بیست و یک باشد حوط آنست که زکوة دهند
 و شرطست که این غلات در ملک او مجد نصا رسیده باشد پس اگر
 کندم جو را بعد از رد و کردن بخردن زکوة بر فروشند واجبست
 اگر زمین را اجاره کرده باشد زکوة بر مستاجر واجب میشود
 اگر نماز عه بکند بنصف ثلث باربع پاده چهارم از زکوة حصه
 مالک بر مالک واجبست زکوة حصه عاملین حامل اگر یک حصه
 تنهائی بنصا رسیده باشد پس اگر زراعت باغ از آب باران یا آب
 روان یا آفتاب یا آب یته خود باشد یک میدهد و اگر از دست

یا کا و آب خورده باشد بیست یک هیند و اگر از هر دو خورده باشد
 بیشتر اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی باشد پانزده یک هیند و اقوی آنست
 که بغیر از خراج پادشاه چیزی از جرح زراعت بدر نکند و رد آن
 زکوة و چون اکثر علما بر آنست که تعلق زکوة بانگور در وقت غور
 شدنست پس احوط آنست که اولاً را با بخیر را بیاورند که تمهین
 کنند مبهوة باغ را چه مقدار راست و با خود مقرب سازند که باز نسبت
 زکوة خواهیم داد تا آنچه خورد از غوره و انگور حلال باشد و آنکه آنچه
 بردارد بکشد و حساب نگارد یا آنچه بردارد عشر غوره را بدهد
 و همچنان کند و جو وقتی که دانه به بند و بعضی از علما گفته اند
 که زکوة واجبست در جو می مانند برنج و ماش نخود و عدس و امثال
 اینها بنصاً جو کندم برسند بهما شرط و مقدار یک که گذشت و
 مشهور آنست که زکوة اینها سشتک و در مادیان که در علف مباح چرا
 کنند سال بر او بکنند زکوة سشتک پس اگر پدر و مادر شرعی
 باشند در سالی و اشرفی چهار دانگ و نیم بدهند و اگر با بوی باشد که بگو
 از پدر و مادر شرعی نباشند یک اشرفی بدهند و در زکوة تجارت
 جمعی جو بقیل شده اند و مشهور آنست که سشتک و آن مالیت
 که مالک شود آنرا بعنوان معاوضه و در وقت مالک شد قصد

اكتساب تجارت داشته باشد و بسیار که قیمت آن یکی از نصب
 طلا و نقره برسد در تمام سال بر نصب باقی باشد در تمام سال
 از مایه که نشود که یا مایه پیش بخرد و اگر چند سال بکند که مایه
 در کمی باشد **سنت** که زکوة یک ساله را بدهد و اگر مایه باقی شل
 هر سال چهل یک را میدهد و اگر معاوضه کند و ایش سال بقصد
 خلافت و احوط آنست که باز بدهد **سنت** که در وقت روگرد
 اگر فقرا حاضر باشند هر فقیر را دهنه کد مبدهد هر قدر در
 دستش در آید در وقت خردن خرما و انگور یک مشت بدهد
 و بزکوة حسنا کند و بعضی واجب دانسته اند و احوط آنست که
 نکند اما مستحقین زکوة پرهشت طایفه اند **اول و دوم**
 فقرا و مساکین و ایشان آن کسانی که قوت لیا نه خود و عیال
 نداشته باشند و قادر بر کسی نباشند که معاش خود و عیال خود را بان
 توانند که بایند و احوط آنست که صلح باشند و کد و سایل بگویند **سنت**
 کسی است که امام علیه السلام نصب میکند بر او گرفتن زکوة و حصه
 باو میدود و در یزمان آن نمیشد غالباً و همچنین **چهارم** که مؤلفه
 قلوبهم اند و یزمان نمیشد غالباً **پنجم** صرف کردن در راه کیند
 مثل آنکه اقائی غلام خود را مکاتب کرد است که مالی بدهد از دست

ولو عاجز باشد از داد آن اگر براقا واجب باشد باید که قدر بمال
 کتابت و حنّا کند الا دیگران از زکوة حصّه باو بدهند ببقای
 خود بدهد و ازاد شود یا غلامی که از دست قادر تعب شد باشد
 افعال زکوة بخرد و ازاد کند **ششم** قرض را از آنکه قرض کرده باشد
 و در معصیت صرف نکرده باشد رد قرض ایشان میتوان داد
هفتم فی سبیل الله یعنی صرف راهها خدا مانند جهات فی سبیل الله
 و یاری حاجتا و زائران ائمه معصومین علیه السلام و بنای مسجد
 و پلها و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در
 زمانیکه جهاد خوب باشد ابن حوط **هشتم** فی سبیل الله است و آنکه
 که بغیرت فدا داده باشد خرج رفتن بخانه خود نداشته باشند
 مقدار باو دهند که بخانه برسد اگر سفرش معصیت نباشد باید که
 کسی باو زکوة دهند غیر مؤلفه اثنا عشری باشد اخوط است که اجتناب
 از کاهان بگیرد کند خصوصا شراب خوردن دیگر شرطست که در
 التفقه مالک نباشند مثل پدر و مادر و جد و جد و چند بالا رود
 و فرزندان و فرزندان زاده کان هر چند پائین روند و زن و بندگان و هر
 آنست که زکوة را بخویشاں پیرشان بدهند غیر آنها که مذکور شد اگر کسی
 داشته باشند و غیر سید زکوة بسید نمیتوان داد اما سید زکوة

خود را بسید غریب سید هر دو میخوانند و او غریب سید است که شرف
 هم ندهد و بهتر آنست که زکوة را بنزد محمد یا علی که مصارف کوه را
 دانند بپزند که او بمضرب رساند **فصل دوم** در پیا خمس است **میانکه**
 خمس در هفت چیز واجب میشود **اول** غنیمت که از کافران بگیرد و در جنگ
 خواهد در جنگ کاه باشد خواه بهرون **دوم** معاد است مانند طلا و
 نقره و مس و سرب یا قوت و زبرجد و سمره و عنبر و قهر و نفط و کبر
 بعد از آنکه خرج بهرون آوردن بدرود و پنج يك آنرا باید داد و
 مشهور آنست که نصبا ندارد و بعضی گفته اند که نصایب یک پنا را است
 تا بیک دینار نرسد خمس واجب نیست و بعضی بیست دینار گفته اند
 یعنی بیست شرفی که نصبا اول طلاست و اکثر مناخرین باین قایل
 شده اند خالی از قوت نیست و اگر چند کس شریک باشند باید که حصه
 جدا بنصا برسد **سوم** کجاست یعنی مالیکه در زمین پنهان کرده باشند
 پس اگر کج را در بلاد کفار پنهان کرد و آنجا مسلمان نباشد هر چند
 اسلام داشته باشد باید داد اسلام پنهان در سکه اسلام نداشته
 باشد به بیست دینار یعنی شرفی برسد اگر طلا باشد خمس آنرا میدهد
 و اگر نقره باشد به دو بیست و هم برسد که موافق زده دانگی دوازده هزار
 و شش صد دینار است اگر غیر طلا و نقره باشد قیمت آن به کی ازین

دو مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد یا علامتیکه در لای
کند بر آنکه از مسکه بوده است مشهور میان علما آنست که حکم لقطه
دارد مبادی که یک سال تعریف کند اگر صاحبش پیدا شود بصلحش
بدهد الا بخیر است میان مالک شدن و تصدق کردن و باین
نگاه داشتن و اگر در دو صورت اول صاحبش پیدا شود و اگر
نباشد عوض بدهد و ظاهر اینجا آنست که اگر از روی مزین یافته است
لقطه است اگر در زیر زمین بوده است کیست خواه اثر اسلام
داشته باشد خواه نداشته باشد جمعی باین قابل شده اند خالی از
قوة نیست و اگر کینه در زمین خود بیاید که از پدر یا ورسیده باشد
از وست اگر خمس آنرا بدهد احوط است و اگر زمین را خریده باشد بغير
میکند بیایع نزدیک و در اگر نشانی بدهد که ظن صدق ایشان
حاصل شود بایشان میسر علی المشهور و الا از وست و باز احوط
آنست که خمس آنرا بدهد اگر چه بین حیوان بخرد چون شتر و گاو
و در شکم او چیزی بیاید تعریف میکند بیایع و اگر نشان ندهند
از وست و احوط اخراج خمس است و اگر در شکم ماهی چیزی بیاید
خمس میدهد احتیاطا و باقی از وست و بان ملحق کرد حیوانات
شکاری مانند اهو و اگر محتمل باشد که در خانه مالک سابق

خورده باشد احوط آنست که تعریف و بکند **چهارم** چهره است که
 بغوص از دریا بیرون آورند مانند مروارید و مرجان و نصاب
 در آن معتبر است و مشهور آنست که نصابش یکدینار است **هفتم**
 یک اشرفی تمام وزن و بعضی بیست دینار گفتند و اگر چند مرتبه
 آورده هر رادر نصاب هم حساب میکنند هر چند در ماهین ترک غوص کرده
 باشد علی الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک بی
 نصاب رسد و اگر غنبل از دریا بغوص در آورند حکم مروارید دارد
 و اگر از روی آب با ساحل بردارند مشهور آنست که حکم معدن
 و احوط آنست که بهر حال خمس آنرا بدهد رعایت نصاب در آن
 نکند **نهم** فاضل مونه سالیانه است زار باج تجارتها و زلفها
 و جمیع کسبها و مشهور آنست که در مکه و نجش و هدیه خمس
 نمیشود و خرج سال را که بیرون میکنند قدر وسط مناسب
 حال آن شخص اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس آن
 اسراف کرده است بیرون نمیکند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد آنرا
 بیرون میکنند علی المشهور و احوط آنست که از هر چه زیاده
 آمد باشد بدهد بلکه نهایت حیث آنست که هر چه حاصل
 شود و خرج بکنند در بادی بر او و بر روز خمس بدهد و اگر در

سال آخر الحاضر و ربه واقع شود مثل خرج که خدائی و حج بد الله
 و زیارت رسول الله معصومین علیهم السلام و امثال اینها هر باید
 وسط بهرون میکند همچون تعداد زیارتها که ظلمه میکند
 جمیع را بهرون میکند و خمس بقیه را میدهد ابقوالاصلاح
 الله قایل شده است که در مشا و هبه و هدیه نیز خمس واجبست
 و در حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی بزره عظیمی باو برسد
 یا مهری از جانی که کمان نداشته باشد باو میرسد یا مالی از دشمن
 دین باو برسد خمس میباید داد و عمل با نیز وایت ^{سید} ~~ششم~~ ^{منبت}
 که یهود باو فضل بنیان و مجوس از مسلمانان بخشد خمس آن زمین یا غیر
 قیمت آن را با رضای میگیرند و اگر خانه یا باغ را بخشد مشهور و پنهان
 علما آنست که خمس مین انهارا میگیرند و اکثر قدما حکما منقض
 این نوع خمس نشدند **هفتم** مال حلالیست که مخلوط باشد بحرام
 و حلالانند و مقدار حرام را ندانند خمس میدهد بفقیر سادات ^{غیر}
 ایشان و بعضی آنرا مخصوص سادات می دانند و بعضی گفته اند که بسادات
 نمیتوان داد و ظاهر اهرم و میتوان داد و اگر بشرف بدهند بهترست
 و اگر مقدار حرام را و صاحبش نیز ندانند آن مقدار را واجبست که
 بصاحبش بدهد و اگر صاحب را ندانند مقدار آن را بکسی یا بکسی یا بکسی

گفتند بعضی گفتند که در این صورت خمس را بجا میدهند و بعضی گفتند که
 آن مقدار را که علم دارد بجا میدهند و مابقی را با صاحب صلح میکنند
 و این حوطه را اگر مقدار زیاد باشد صاحبش نداند سعی کند تا صاحبش را
 بهم رساند و اگر بهم نرسد از بره او تصدق میکند این صورت
 اول مستحب است بر ذمّه مظالم و اگر خمس را بدهد یا تصدق کند کل را با
 بعضی و بعد از آن صاحبش پیدا شود که یا باید باز بجا صاحبش بدهد
 و احوط آنست که بدهد و اما مستحبی خمس مشهور بین اهل آنست
 که شش حصه میشود چنانچه ظاهر آیه کریمه است و حصه خلد و
 صلی الله علیه و آله و ذوی القربی نصف خمس است بعد از حضرت
 رسول صلعم از امام زمانست و نصف دیگر سه حصه میشود به
 یثیم اساتد و مسکین اساتد و این اسبیل است میدهند و مراد از یثیم موافق
 مشهور کوی است که منسوب باشد از جانب پدر بعد از اطلب و تقیر
 مسکین و ابن السبیل و زکوة گذشت در یثیم احوط آنست که پدر یا
 باشد و ابن السبیل آنقدر دهند که بشهر خود رود و از احادیث معتبره
 ظاهر میشود که در زمان حضور امام علیه السلام جمیع خمس را بخیر مت
 انحضرت میرد نزد حضرت نصف را خود بر میداشند و نصف را بآن
 سه فقه اساتد میدادند که مذکور شد و بهر یک بقدر کفایتشان

در يك سال مهلادند آنچه زباده می مد یا خود بر میداشتند و اگر
 وفات می کرد انحصه خود تته را میدادند و ایشان بمنزله عیال امما
 علیه بودند در زمان غیبت احوط آنست که حصه سادات را بعالم
 عادل شناعشی بدهند که بساد ابرساند بقدر احتیاج ایشان امما
 نصف یکر خمس که حصه آنحضرت در زمان غیبت خلافت است
 و مشهور آنست که بعالم عادل بایزد آد که بر سبیل تته یا بآنحضرت
 بساد ابد دهند اگر چیزی زیاد آید حفظ کند و بعد از خود بعالم
 عادل یکر بدهد اگر رسید پریشانی بیابد بدهد الا از هر
 آنحضرت ضبط کند این قضاها در این زمان بسیار نادر است زیرا که
 سادات پریشان بسیارند و خمس دهندگان کم اند و جمعی گفتند که در
 زمان غیبت ائمه علیهم السلام این حصه را بر شیعیان حلال کردند
 و این سخن به وجهی از آنرا که آنحضرت صاحب الامر صلوات الله علیه و
 صریحی نرسیده که بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلاف ظاهر است
 زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد سال و کسری بوده نایب آنحضرت
 اعنی عثمان عمری پسر او محمد و حسین بن روح و علی بن محمد سمری
 رضی الله عنهم حصه آنحضرت را بلکه جمیع خمس از شیعیان میگرد
 و بفرموده حضرت عیسی می دادند و ظاهر آنست که در این زمان نیز

نایب آنحضرت که علما را بانی محدثان که حاملان علوم ایشانند
باید بپذیرند و بپاداش که عیال آنحضرتند برسانند و الا باید سادات
که اشرف خلقند باز گرسنگی بپذیرند با سایل بکف شوند
و از همه کس فریبند باشند هر که زکوة و صدقات واجب بر ایشان
حرام است و خمس را بغرض ایشان دادند بسبب خلاف که در میان
علما بهم رسیده است و بعضی از علما عصر که اغنیاء را اجرت دادند
ترفع خمس باعث نباشد است که اکثر سادات بفقرو فاقه میکنند
و حقوق ایشان واجد ایشان بر ذمت اغنیاء میماند و بر تقدیر
امام علیه السلام برایشان رحم کرده باشد در زمانها ثقیه و خوف تقوا
که از خلفا جور برایشان واقع میشد حلال کرده باشد ایشانرا چگونه
بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام علیه السلام خود را
از فقر و اضطرار بکشند برایشان رحم نکنند باز در قیامت امید
شفاعت از ایشان داشته باشد و حال آنکه فرموده اند یکمترین
احوال مردم در روز قیامت وقتی خواهد بود که صاحبان خمس بر
خیزند و بگویند پروردگار را خمس خود را میخواهیم و حضرت صادق
علیه السلام فرمود که من یکم هزار شما میگیرم و حال آنکه مال من
از همه اهل مدینه بیشتر است نمیکم مگر از شما که پاک شوید

گاهها از حقوق ما و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر
 احسا با حری از اهل بیت بکنند مکافات میدهم و در قیامت
 و اکثر علما بر آنند که اگر صاحب مال خود حصه امام را بپردازد بگوید
 اللهم لا یسألکم الله عنکم و لا یتوب علیکم و لا یتوب علیکم و لا یتوب علیکم
 هه خمس این حکم دارد **فصل سیم** در بیان فضیلت و کیفیت
 است اعتکاف مکتبی است در مسجد جامع جمعه عباد و آنست مؤکده
 است بمقتضای آیات انما یغنی عنکم و انما یغنی عنکم و انما یغنی عنکم
 چنانکه حضرت سید المرسلین صلعم همیشه در دهه اخرا مبارک و رضا
 اعتکاف میفرمودند مگر یکسال که در انجین بدر واقع شد در سال قیم
 بیست و نوزده اعتکاف داشتند ده روز قضا سال گذشته ده روز
 ادا و از آنحضرت صلعم منقولست که اعتکاف در دهه اخرا بر او است
 باد و حج و عمره و اعتکاف بنزد و شبه آن مانند عهد قسم
 اجاره دادن خود بغير واجب میشود و اگر بر پدر واجب باشد نکرد
 باشد احوط آنست که پسر بزرگ قضا کند و بعضی گفتند که بعد از
 نیت شروع کردن واجب میشود و بعضی گفتند که روز سهوم و
 میشود و همچنین ششم و نهم و دهم و یازدهم و هر چه بالا
 رود باین نسبت و بعضی گفتند که مطلقا واجب نمیشود تا آنست

رجوب بمل نیاید و بن قول قویست و احوط که در اول شبها مکروه
تجدید نکند بقصد قربت و مستحب است که معنکف شرط کند
پرومرد کار خود که اگر او را مانعی عارض شود بیرون تواند
رفت از اعتکاف و ظاهر اجمعی آنست که جایز است که اشراط رجوع
باختیار و تقشید بعارض مانع و بعضی در بن مضایقه کردند
ظاهر عارض مانع اعم از عارض ضرورت و محل این شرط در اعتکاف
ست نزد نهبت اعتکاف و دخول آن و جماعی از اصحاب ذکر کرده
که محل آن در اعتکاف واجب نیست گفتن صیغه نذر و خالی از
اشکال نیست قاعده شرط آنست که نزد عارض یا مطلقا اگر خواهد
رجوع تواند کرد و اگر چه در روز نسیم باشد فایده دیگر آنکه اگر اشراط
رجوع کند قضا بر او واجبست و اما مکان اعتکاف جمیع از اصحاب گفتند
که در غیر مسجد که مسجد مدینه و مسجد بصره اعتکاف نمیشد
و بعضی کجای مسجد بصره مداین گفتند و بعضی هر دو را گفتند
و خلاف در بن بسیار است و مسجد مداین کوپا درین زمانها معلوم
نیست و مسجد بصره در بن اوقات در بیابان واقع است و اعتکاف
در آن مشکل است گفتند مراد مسجد که و مدینه آنقدر است که در
زمان حضرت رسالت صلی الله علیه و آله مسجد بوده نه آنچه بعد

الحاق کردند و ظاهر در هر مسجدی اعتکاف تواند کرد و مراد بمسجد
جامع مسجد بزرگ است در بلد که در اینجا نماز جماعت کنند مخصوص
محل نباشد از اکثر محلات شهر یا بنا برای اقامت جمعه یا جماعت خاص
شوند که منع نباشد مثل مسجد جامع عبا و مسجد هاشمی در اصفهان و
آنها مثل مسجد نور و مسجد عباس آباد محل تأمل است احوط آنست
که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشند در غیر آن مساجد مخصوصه
واقع سازند در بلاد دیگر احوط آنست که در مسجد کبریا که مشهور
باشد بجای آورد و اگر در مسجد بزرگتر شهر باشد احوط است غایب
آنست که قصد کند اعتکاف می کنم در بن مسجد اگر مطلوب شرع باشد
بعنوان اعتکاف مقرر فیها و الا در مسجد عبا می کنم از برای رضا
خدا قربة الى الله و شرط است در اعتکاف بیست سه روز یا بیشتر
آنست که در شبان داخلند و بعضی گفته اند شبان و نهار
است احوط آنست که نزدیک بغروب افطار و اعتکاف کند تا شام
روز سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند نهایت احتیاط است
شرط در اعتکاف که معتکف وزه باشد خواه سنت و در باید بر
کافی باشد که رخصت ایشان در روز سه شنبه شرط است مانند شوهر زن
و مالک بنده را و احوط آنست که فرزندان در رخصت پدر و مادر اعتکاف

سنت نکند و نماز بهر خست هم دارد و بر عکس طایفه نماز در نیت
در اعتکاف شرط است ظاهر اقصا در نیت کفایت و واجب است که
بیرون نرود از مسجد بلکه اعتکاف میکند بدون ضرورت
مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد یا عبادت بها مؤمن با حاضری
بجایزه مؤمن یا قضا حاجت مؤمن یا بر حاجت ضرورت خود مانند
بیت الحلا رفتن و غسل جنابت اگر محتل شده باشد در غسل
بنا بر قول با سبب آن و سایر اغسال مستحب اگر در مسجد نخواند
شکلی هست مشهور است که نمی تواند کرد و همچنین جایز است
بیرون رفتن از برای تحصیل آب نان و سایر ضروریات
اگر کمی نداشته باشد که برای تحصیل نماید همچنین جایز است
بیرون رفتن از برای کواهی دادن و گواه شدن
اگر دیگری باشد و نخواند در مسجد یا آوردن و چون بدو رود
جای نشیند تا برگردد مسجد بهتر است که در زیر سقف نرود
تا ممکن باشد از راه های نزدیک تر به طلب برود و بیت الحلا نزدیک
تر رود و اگر ممکن باشد توقف بسیار نادره از ضرورت طایفه نماز
و چون وقت نماز شود نماز را در جای دیگر غیر آن مسجد که محل
اعتکاف است نکند مگر در مکه معظمه که در همه جای می تواند کرد

و اگر وقت نیت شود در جاد بکر بنیواند کرد و اگر هم هوا از مسجد بیرون
 اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که او را منعکف
 نکونند و همچنین اگر جبراً او را بیرون برند احوط آنست که جزویدن
 از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کردند از رفتن بیام مسجد و ظاهر
 اگر داخل مسجد باشد قصود ندارد **بدانکه** حرامست بر منعکف جماع
 کردن با زنان در روز و شب و همچنین حرامست بوسیدن بیوه و دست
 بردن او و مالیدن بیوه و احوط اجتنابست از هر دو و اگر چه بیوه
 نباشد حرامست منی کردن اگر چه بگفتگو باشد هرگاه عادت آن
 باشد که از منی آید بسبب آن و احوط آنست که بعثت دست بر ذکر
 نمالد حرامست بوی خوش کردن و کل بوشیدن هر کلبه که باشد علی
 المشهور و باید جدل نزاع با کسی نکند و احوط آنست که مباحثه علمی
 نیز نکند مگر بقدر اظهار حق و خرید و فروختن بکر بکر و ضرورت
 خود و عیال خود و احوط آنست که وکیل از برای خود قرار دهد که اینها
 بکند و احوط آنست که مطلق معاملات خود را واقع سازد حتی
 عقد نکاح را و جمیع آنها که در اعتکاف حرام است و روزها و
 شبها همه حرام است مگر خوردن و آشامیدن که در شب حرامست
 نه در روز و هر چه روزه را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل

میکند اگر در روز بفعل آورد در شب فطار میتواند کرد
و مفطر غیر جماع و استمناء میشوند ساختن اولی جنابت است
از غیر اکل شرب اگر جماع کند باطل میشود اعتکاف و کفاره میدهد
اگر اعتکاف واجب باشد در روز اول و دوم اعتکاف سنت
خلاف است و حوط کفاره است اگر چه در شب واقع شود و احوط
آنست هر چه روز و شب باطل میکند اگر آنها در روز واقع سازد
کفاره بدو احتیاط و کفاره بنده از آن گذشت اگر تواند الا
ما فی در پی و زه گرفتن و الا شصت مسکین را طعام داد و بعضی
گفته اند که مخیر است میان اینها و اول حوط بلکه اظهر پس اگر در
شب واقع شود یک کفاره میدهد و اگر در روز و نماز رمضان واقع شود
دو کفاره میدهد یکی مرتبه و دیگری مخیره و بعضی گفتند اگر در
روزه غیر نماز واقع شود باز دو کفاره میدهد و آن بیوجه است
و بیع و شرا و سایر محرمات غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نمیشود
و در بطلان با استمناء و کفاره بسبب آن خلافت و احوط اتم
است کفاره اگر در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود استمناء
باطل کند اعتکاف البته و کفاره میدهد احتیاط و احکام اعتکاف
بسیار است و آنچه ضرور بوده اکفا کردیم **خاتمه** در بیان کفارات

است بدانکه کفاره برد و نوع است **اول** کفارات احرام و عمره
 انرا در ساله حج بیان کردیم و **دوم** سایر کفارات است و آنها بسیار
 است بعضی منفق علیه و بعضی مختلف فیه و بعضی واجب و بعضی
 سنن و بعضی بترتیب بعضی بختی و همه را باید که بزرگواران
 برای طالبان ادراک سعادت ابدی و محضان نجات عقوبات خروی
 بیان مینمایند **اول** کفاره افطار روزه نامبارک رمضانست
 و آن واجب میشود بخوردن و آشامیدن چیزی که خوردن و آشامیدن
 آن متعارف معاد باشد اتفاقاً و در غیر معاد داخل است و اگر هر وقت
 و هر جایی و جماع کردن در قبل از اتفاقا در بر زن علی الاقوی واجب
 ماندن بر جنابت عمل تا طلوع صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت
 نیست غسل تا صبح علی الاحوط و بخوابیدن بعد از بیدار شدن بیکه
 یا زیاده تا صبح علی الاحوط و برسانیدن غلبه غلیظ بجلو بنابر
 قول جمعی و طلبیدن کردن و دست بازی کردن یا مکرر نظر کردن
 بر زن نامنی نباید علی الاحوط و به قی کردن عمل بنا بر قول بعضی و
 کردن و شیفه عمل کردن بنا بر قول بعضی و بدروغ بستر بخوابیدن
 رسول و ائمه علیهم السلام بنا بر قول بعضی و بر فرو بردن عمداً
 بنا بر قول بعضی و هرگاه یکی از این امور بعمل آورد عمداً و مسئله

داند کفاره باید دارد در بعضی اجماعاً و در بعضی احتیاطاً و اگر از
 روی سهو باشد کفاره ندارد و اگر مسئله نداند در کفاره خلافت
 و احوط کفاره است و اگر افطار بجای آن باشد کفاره یک بنده ازاد کردن است
 یا دو ماه پیری و زنی گرفتن یا شصت مسکین یا طعام دادن است و بعضی
 بترتیب قیل شده اند یعنی اگر قادر باشد بنده ازاد کردن مقدّم است
 و الا دو ماه و زنی گرفتن و اگر نه از این عاجز باشد شصت مسکین یا
 طعام دهد و قول اول قوی ثانی احوط است و اگر افطار بجز آن
 مانند شراب یا لحم خنزیر و مال مغضوب داشته و زنا و لواطه و بعضی
 از علما قایل شده اند که هر سه کفاره بر او واجب میشود و بعضی مانند
 افطار بجای آن میدانند و اول احوط است **در پیهرگاه** در قضاء
 روزه مأمور است که بعد از زوال افطار کند مشهور است
 که کفاره واجبست بعضی شست میدانند شهر و اقوی آنست
 که کفاره طعام دادن ده مسکین باشد اگر عاجز باشد هر روز
 روزه میگیرد و بعضی میگویند ایند و میبایند و بعضی روزه
 و بعضی کفاره افطار و نماز را میبایند **سپه** کفاره ظاهر است
 که کسی باز ن خود بگوید **اَنْتَ عَلٰی كَظْمِ رَأْسِيْ** یعنی تو بر من پیشانی
 منی یا خاهر یا سایر محارم علی الاشهر اگر اینرا بگوید و وقتی که

زن حیض نباشد و در آن طهر یا او جماع نکرده باشد و در حضور
 دو عادل بگوید پس اگر خواهد جماع کند باید که کفاره بدهد و اگر بدو
 کفاره جماع کند و کفاره بر او واجب میشود بنا بر قول مشهور و
 کفاره یک بنده آزاد کرد نیست اگر عاجز شود دو مایه پانی روزه داشته
 و با عجز شصت مسکین بطعام دادن **چهارم** کفاره ایاست یعنی
 قسم بخورد که زوجه دایمه خود را چهار مایه باده و طی نکند و زن
 او را بنزد حاکم شرع برده حاکم او را حکم کند که او را طلاق بگوید یا
 وطی کند و اخیاناً وطی نماید باید که کفاره بدهد کفاره اش کفاره قسم است
 که بعد ازین مذکور میشود ان شاء الله تع **پنجم** کفاره مخالفت قسم است
 بآنکه قسم خورد با شما مقدّم خدا بر کرد و فعلیکه ترکش رجحان داشته
 باشد یا نکردن فعلیکه فعلش رجحان داشته باشد و مخالفت آن قسم ثلث
 و کفاره اش آنست که یک بنده آزاد کند یا ده مسکین بطعام بپوشاند یا
 ده مسکین بطعام دهد اگر از هر سه عاجز شود سه روز در پی
 بدارد **ششم** کفاره مخالفت نذر است بآنکه نذر کند فعل امریکه راجح
 باشد یا ترک امری که مرجوح باشد و مخالفت نماید کفاره اش بعضی گفتند
 که مانند کفاره قسم است و بعضی گفتند که مانند کفاره افطار مایه پانی است
 یک بنده آزاد کردن یا دو مایه پانی روزه گرفتن یا شصت مسکین بطعام

دادن بعضی کنند که اگر نذر تعلق بر روزه داشته باشد کفاره اش
 کفاره یارضا است و اگر تعلق بغير روزه داشته باشد کفاره اش کفاره
 قسم است این قول خالی از قوتی نیست و لحاظ کفاره یارضا است
 مطلقاً **هفتم** کفاره عهدی که با خلاعه کرده باشد که امر را بجا نیاورد
 و رجوعی را بعمل آورد یا ترک کند امر غیر را بجا نیاورد و مخالف
 آن عهد نماید و کفاره اش مانند کفاره نذر خلافت و احوط
 آنست که در نذر مذکور شد **هشتم** کفاره قسم خوردن بعنوان پندار
 از خدا و رسول و ائمه علیهم السلام و در حرام بودن چنین قسمی
 خلاف نیست ولیکن در وجوب بچنین قسمی یاد کردن خلافت
 بعضی گفته اند کفاره اش کفاره ظهار است و اول بنده ازاد کردن و
 با عجز ازان دو ماه پیاپی روزه داشتن و با عجز ازان شصت مسکین را
 اطعام کردن و اگر عاجز باشد ده مسکین را طعام یا کسوة دهد
 اگر عاجز شود سه روز منوالی روزه بدارد و بعضی گفته اند کفاره
 اش کفاره نذر است و این با بویه گفته است که سه روز روزه
 بدارد و ده مسکین را طعام بدهد و بعضی گفته اند که طعام
 بدهد و بعضی گفته اند که گاه کرده است و کفاره ندارد و در بعضی
 صحیح وارد شده است که صفا حضرت امام حسن عسکری علیه السلام

که مردی سو کند یاد کرده به هزاری از خدا و رسول مخالفت کرد
و کفاره او چیست حضرت فرمودند که ده مسکین را طعام میدهند
هر مسکینی یک یا دو طلبه مرز می کند از خدا و بعضی از علما
با این مضمون قایل شده اند خالی از قوتی نیست **و ایضا** اخلاف
کرده اند که این کفاره بر سو کند خورد نیست باین مخالفت سو کند کرد
و باید که چنین سو کند یاد نکند اگر بکند محض سو کند عمل بقول
اول کند اگر چه ظاهر آنست که عمل وایت مجزبت **نهم** بعضی از
علما قایل شده اند که زنی که در مصیبت موی سر خود را ببرد کفاره
افطار مار و صائم به ترتیب قول بعضی و تنجیه بر قول بعضی
بعضی گفته اند گاه دارد و کفاره ندارد در روایت وارد شده است که
کفاره افطار مار و صائم لازم است و احوط عمل بر وایت است بعضی
تراشید موی را نیز الحاق کرده اند ببردن در وجوب کفاره **دهم**
هرگاه زن در مصیبت موی خود را بکند یا روی خود را بخراشد یا
مردی جامه خود را در مرک فرزند خود یا زوجه خود چاک کند کفاره
قیم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایتی برین مضمون وارد شده است
و احوط آن هر چند وجوب ثابت نیست **یازدهم** مردی که باز نماند
یا منع یا کنیز خود را یا محض جماع کند بر قبل بعضی کفاره واجب

دانسته اند بعضی سنت و مشهور میان علما آنست که اگر در اول حیض
 باشد یک اشرفی قصد کند و در وسط حیض نه یا شرفی و در آخر
 حیض ثلث اشرفی و احوط عدم ترك كفاره است **و از کسی که**
 بخوابد و دوماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بکند بعضی
 گفتند که واجبست صبح از روزه بدارد و اشهر استیجابست و بعضی
 عامدانسی را نیز ملحق کرده اند مشهور آنست که بر تقدیر خوب اگر
 روزه ندارد نگاه کرده كفاره ندارد و بعضی لازم دانسته اند كفاره
 مازضا و این قول ضعیفست و احوط آنست که یک روز قضا بگیرد
سپزدهم كفاره قتل عمد است که دانسته کسی بکشد یا کاری که غالباً که
 کشنده باشد نسبت به کسی واقع سازد و او کشته شود قصد کشنده
 باشد كفاره اش آنست که یکبند ازاد کند دو مامتوالی و زیاده
 سست مسکین یا طعام دهد **چهاردهم** كفاره قتل خطاست کسی که به
 نادانی بکشد یا بکشد بآنکه قصد قتل نداشته باشد و کاری کند که غالباً کشنده
 نباشد و او کشته شود مانند آنکه طفلی را بر آتش اندازد و بمیرد یا با
 بوی هوئی بیندازد و بشخصه خورد و کشته شود یا در راه بر کسی بخورد
 و او بیفتد و بمیرد اگر خود مباشر قتل نه باشد و کاری کند که آن
 سبب قتل شود مثل آنکه چاهی را به کند و کسی را نچایفتد

و بمهر د پاسنگه بر سر را بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور است
که كفاره لازمه نمیشود هر چند دین را فرم شود و كفاره بنده از او گرفت
و بعد از عاقر شدن او و مأمول و زوجه داشتن و بعد از عاقر شدن شخص
مسکین طعام داد **یا نه** اگر کسی فی رعه دیگری توبه بکند مباد
از آن زن مفارقت کند بقول بعضی از علما این صاع ارد قصد
می کند و احوط آنست که اگر زن دیگری را عقد نیز این كفاره را بدهد
یا اینچ درم قصد کند **شانزدهم** کسی که مملوک خود را زباده از حشر
برند بعضی از علما گفته اند موافق بعضی از روایات که واجبست که آن
مملوک را بکفاره آن عمل را د کند و این احوط و اگر او را بکشد بمهر كفاره
جمع می دهد و اگر بخط بکشد كفاره قتل خطا بدهد و واجبست که قیمت
انعام را قصد کند بنا بر مشهور **هفدهم** کسی که روزه مأمیار است
و مضام را افطار کند بسبب بیماری اگر ناما رمضان دیگر می باشد شهر
اقوی آنست که قضا ساقط میشود و بر هر روز یک مد و دو مد طعام
میداد علی الخلاف بعضی گفته اند قضا می کند و این چند رحم الله
گفته احتیاطا هر دو را می کند و اگر در ماهین دو رمضان از او
بر طرف شود و قادر بر روزه باشد بدون عذری تاخیر کند تا آنکه
رمضان دیگر بیاید شهر و اقوی آنست که بعد از ماه رمضان قضا

میکند و هم برای هر روز یک مداد و مد مهد و بعضی کفاره واجب
نداشته اند بعضی گفته اند کفاره در صورتیست که غم بر قضا
نداشته باشد اگر عازم بر قضا باشد بعد از تنک شد وقت پیشتر
یا عذر دیگر عارض شود قضا باید کرد و کفاره نیست قول اول قوی
تر است **مقدم** نوادر کفارات است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
کفاره عمل سلفا قضا حوائج مؤمنانست و کفاره غیبت آنست که
برای آن شخصی که او را غیبت کرده است استغفا کند و کفاره مجلس آنست
که چون از مجلس برخیزد بگوید سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و کفاره خنده آنست
که بگوید اَللّهُمَّ لَا تَغْنَبْنِي یعنی خداوند مرا دشمن مدار و بر من
غضب مکن و اما احکام کفارات مذکوره پدر چند فصل بیان
میشود **اول** هر که بنده باید ازاد کرد و کفاره قتل میباشد آن
بنده مؤمن باشد در باقی کفارات خلافت و احوط رعایت
ایمانست و در کفاره قتل احوط آنست که بالغ باشد و در غیر آن
مرد وزن و بالغ و نابالغ مجتهد است و باید که آریند کوه و حی
خومره و زمین کبر نباشد و مولی جراحی یا و نرسانند باشد که موجب
عقل و باشد بعضی گفته اند باید خصی و لال و کرباشد و ولد

الزنا باشد و مشهور اجزاست و احوط ترک است و غلامی که بچنه را بشو
 آنت که ازاد میشود تا علم به هر کش بهم نرسد بعضی شرط کرده اند که
 خبر از او برسد بعضی شرط کرده اند که طریح او باشد و **ویر** در کفار
 مرتبه تا ازبده ازاد کردن عاجز نشود و برونه منتقل نمیشود و هر جا
 که روزه دو ما باشد میباید که متوالی بکشد و توالی بیک ما و بیک روز
 که متصل بکشد بعمل می آید یا نیمنه که اگر بعد از آن بدون عذر فطرا
 کند نباید از سر بکشد و یا تفریق جایز است بی عذری با حرام است اول
 اظهر است و ثانی احوط است و اگر پیش از یک ماه و یک روز بی عذر فطرا
 کند از سر میبکشد و اگر بعد از آن باشد مانند حیض و نفاس **پیش**
 و در بوانکی و بیماری و سفر ضرورت بعد از زوال بنا بکند و متمم
 و همچنین اگر مجبور شود در افطار روزی بنا بر اقوی هر جا که کفار
 دو ما متوالی باشد اگر کفار دهنده بنده باشد یک ماه بی در پی میبکشد
 علی الاقوی **سیم** هر جا که طعام لازم شود مشهور است که بهر یک
 آنقدر طعام بخوراند که سیر شود و مهتر است که آن خوردن بانان
 ضم کند مانند خرما یا گوشت یا سرکه و بعضی گفته اند می باید چاشت
 و شام هر دو بهر مسکن بخوراند آنقدر که سیر شود و احوط آنست
 اگر چه اظهر آنست که بیک وقت کفایتان نمود و اگر خواهد طعام

مسکین میخواند و در مقدار آن خلایق بعضی یکد کفته
اند بعضی د و مد و احوط دو مد است و بهتر است که با آن نان
خورشی نیز بدهد چنانچه بعضی واجب است اند در طعام دادن
کوچک بزرگ تفاوت نمیکند و احوط آنست که حصه اطفال را
بوی شرعی ایشان بدهد اگر طعام خوراند ظاهر اصغر و بکر با هم
ضم کرد و اگر دو طفل را یکجا یک مرد حیا کند احوط است در یک
کفاره دو حصه را بیک مسکین نمیتوان داد مگر برای آنکه مستحق
یافت نشود و احوط آنست که تا ممکن باشد بغیر مؤن ندهد بسیار
پریشان بدهد که مسکین بر و صادق باشد و مد چهار پل صاع است
و صاعی بکن تبریز و چهارده مثقال و ربع است بنا بر مشهور و
چون در احادیث خلایق در تجدید صاع و مد است احوط آنست
که یکاد و مد نه منشا تقریباً بدهد **چهار** مد رجائیه که کسوفه
باید داد در زن پیراهن و مقنعه با هم مجزئیت و در مرد بعض
بیک جامه مانند پیراهن استفا کرده اند بعضی دو جامه
لازم میدانند و بهتر است که پیراهن و قبا بدهد یا قبا و پالتو
و بهتر است که نو باشد و جامه طفل را بهتر است که خست
ولی بر او پیشانند **پنجم** هرگاه از عتق رقبه عاجز شود شرع

کند در روزه بعد از آن قادر شود بر بند ازاد کردن روزه او را بجز
و بهتر آنست که ترك کند روزه را و بنده ازاد کند خصوصاً هرگاه کمتر
از یکماه و بیکروز روزه داشته باشد جمعی از اصحاب قایل شده اند
که هرگاه بر کسی و ما متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد از گرفتن
آن بجز روز و روزه میدارد و اگر نتواند بر هر روز یک روزه
میدهد اگر نتواند استغفار می کند از شهر و اقوی آنست که از هر
کفاره که عاجز شود استغفار بدین آن میشود مگر کفاره ظهل
بعضی گفته اند که تا کفاره ندهد و طحی ن بر و حلال نمیشود و هر
عاجز باشد اگر بعد از عجز و استغفار بر کفاره قدرت بهم رساند
آنست که باز کفاره بعمل بیاورد و چون اکثر مردم جاهلند بکفاره
و احکام آنها برایشان لازم میشود و نمیدانند مشغول اند بمشغول
الهی میمانند قدری از احکام آنها را درین ساله کتب الفایده این
نمودیم ملتزم برادران ایمانی آنست که هرگاه ازین ساله متفرغ گرد
در حال حیات یا بعد از وفات این شکسته را بعد عار حمت مغفر این
مستحق عار یابد کند و ختم بفضل الله سبحانه و تائید فی شهر الله
المعظم شهر رمضان المبارک مرسنه سبع و مائة و الف من الهجرة
المقدسة علی المولف الراحمی حمه الکریم المنان فی محروسة

اصفهان صينت عن طوارق الحدثان مع وفورا لاشغال الخلال
الاحوال وتوزع البال والحمد لله اولاً واخراً والصلوة
والسلام على سيد المرسلين محمد وآله الطاهرين
الاقديس ولعنة الله على
اعدائهم اجمعين

مَدَقُّعُ الْفَرَاغِ مِنْ تَسْوِيدِ

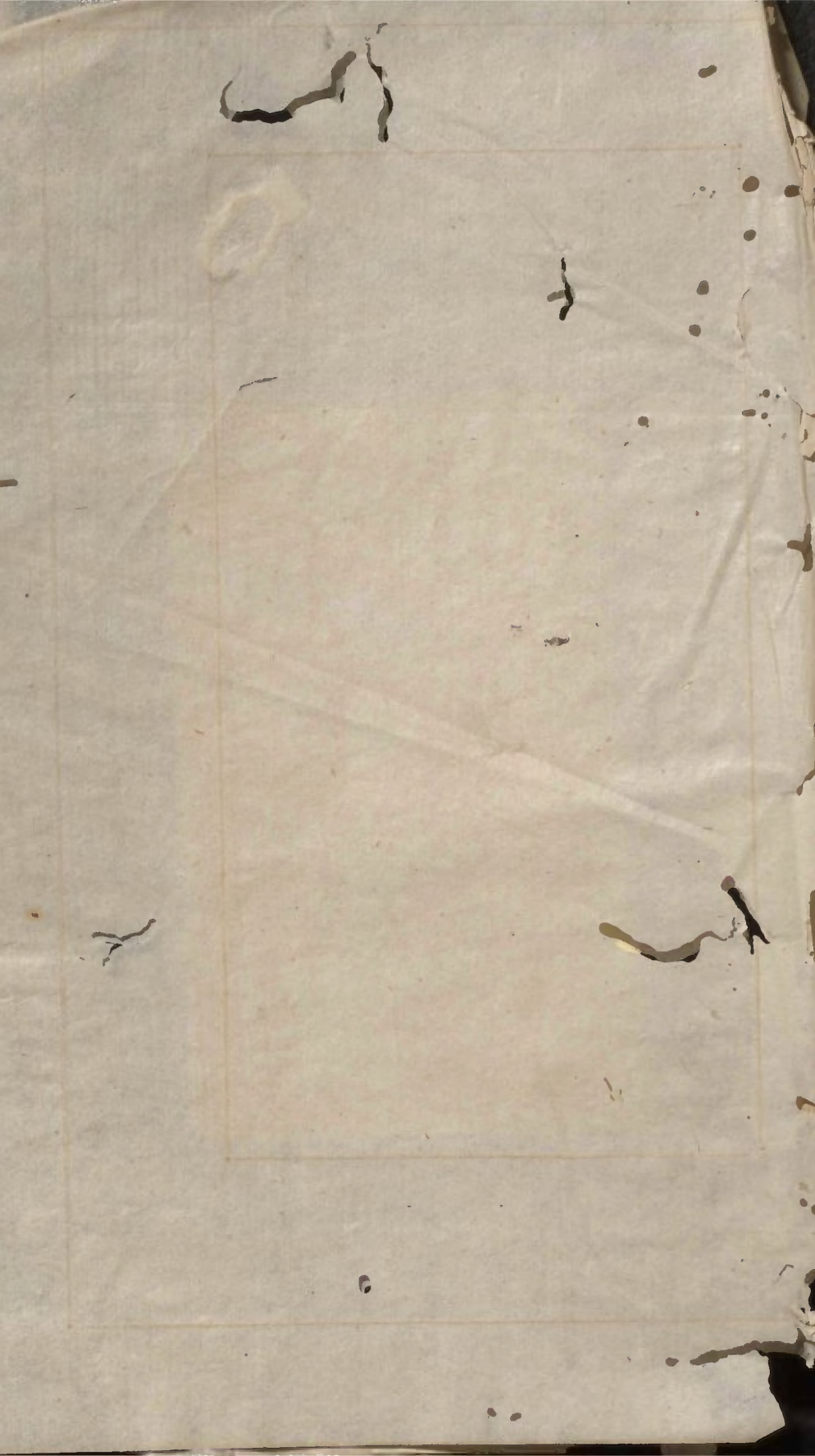
هذه التسمية الشريفة مسمى زاد المعاد في تاريخ الف مشهين و

سبع وستين يوماً للجمع أربع وعشرين

مضين من شعبان المعظم

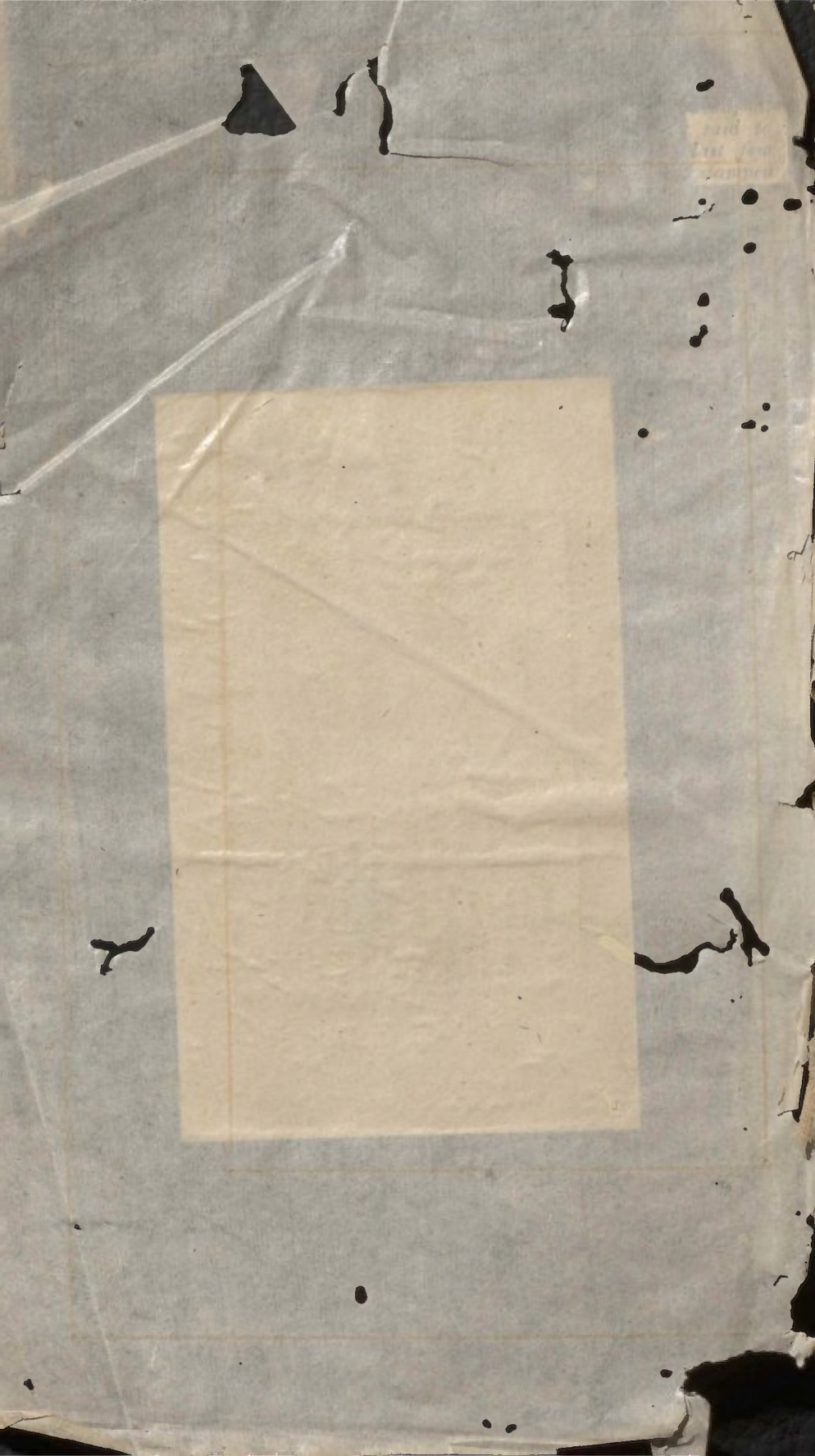

نسخه ذیل المعاد در نقطه مصطفی علی بن محمد در کعبه در
از زمانه قاضی حاکم سید بر سر از سر سید در سال ۱۰۸۵
تصحیح ۱۲۰۵ اصفهان العظم

7

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

197 Qr

